

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

880.8

M95f

1885

v.1

FRAGMENTA
HISTORICORUM GRÆCORUM.

PARISIS. — EXCUDERANT FIRMIN DIDOT ET SOCI, VIA JACOB, 56.

Müller, Carl Ed.

FRAGMENTA HISTORICORUM GRÆCORUM,

HECATÆI
CHARONIS
XANTHI
HELLANICI
PHERECYDIS
ACUSILAI

ANTIOCHI
PHILISTI
TIMÆI
EPHORI
THEOPOMPI
PHYLARCHI

CLITODEMI
PHANODEMI
ANDROTIONIS
DEMONIS
PHILOCHORI
ISTRI

APOLLODORI BIBLIOTHECA

CUM FRAGMENTIS

96870

AUXERUNT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRARUNT,

INDICE PLENISSIMO INSTRUXERUNT

CAR. ET THEOD. MULLERI.

ACCEDUNT MARMORA PARIUM ET ROSETTANUM,

HOC CUM LETRONNII, ILLUD CUM C. MULLERI COMMENTARIIS.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,

INSTITUTI FRANCIE TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

M DCCC LXXXV.

PRÆFATIO.

Sortis nescio qua iniquitate accidit, ut, si exceperis quæ Herodotus, Thucydides, Xenophon commentariis suis tradiderunt, uberior antiquioris Græcorum historiæ expositio omnis fere nobis haurienda sit ex serioris demum ætatis scriptoribus. Qui quoniam ex aliorum libris sua hauserunt tantum non omnia, auctoritas eorum in plerisque pendet ex diligentia, quam ad fontes conquirendos attulerunt, et ex eorum quos duces sequerentur delectu. Jam vero quamvis diligentia plurimorum animique sincera voluntas laudandæ sint, atque nefas habeam temerarie velle insolenterque meritis eorum detrahere; fatendum tamen est ipsius ætatis horum scriptorum indolem, cujus vim subterfugere non poterant, tantum abesse, ut altiores verioresque de arte scribendæ historiæ notiones iis suggesserit, ut in pernicio사æpenumero eos abduxerit consilia. Quod quia in auctorum, quibus suam illi fidem adjungerent, delectum et usum magnam vim exercere debuit, mox intellexerunt viri docti non posse nos in Diodori et Plutarchi, ut hos nominem, auctoritate acquiescere, neque quidquam magis faciendum esse existimarunt, quam fontium illorum accuratam habere notitiam, fragmenta eorum colligere, inter se contendere, accuratissime examinare. Itaque novum quoddam studiorum genus emersit, quod etsi multis impeditum difficultatibus tædiique plenum, tamen tanto ardentius nostri ævi

homines eruditi amplexi sunt, quanto majorem ex eo in penitiorum historiæ cognitionem redundare viderunt utilitatem. Quo denique successu in his elaboraverint, quantam doctrinæ eruditionisque copiam, quantum ingenii acumen et sagacitatem adhibuerint, non est profecto, cur hic memoremus. Alio nos convertamus. Etenim postquam viri docti disjecta membra nobiliorum scriptorum collegerant, et, quum vitam iis restituere non possent, umbram certe uniuscujusque ac imaginem quandam delineaverant, *Firminus Didot*, quæ est ejus viri celeberrimi eximia in his rebus prudentia, nihil jam antiquius habendum esse censuit, quam omnes illas fragmentorum collectiones in unum corpus unius voluminis spatio circumscriptum congerere et ex ordine disponere. Quod institutum tum aliis se nominibus commendare vidit, tum propterea historiæ studiosis gratissimum fore, quod multorum scriptorum testimonia hac ratione sub unum oculorum conspectum venire interque se comparari possent, atque ipsius artis historicæ apud Græcos viva quasi præberetur imago, ita ut a nativa logographorum simplicitate ascenderes ad historiam omnibus dictionis luminibus collustratam, deinde ab rhetorica hac et pragmatica Ephori et Theopompi rerum expositione paulatim descenderes ad jejuniorem illum Atticarum rerum scriptorum sermonem doctamque qua excellunt perscrutationem monumentorum.

Jam quum fragmenta ordinandi, recognoscendi, vertendi negotium *Firminus Didot* mihi demandaverit, meum est dicere, quomodo in eo sim versatus.

Auctores, quorum reliquiæ hoc volumine comprehenduntur, hi sunt : Hecataeus, Charon, Xanthus, Hellanicus, Pherecydes, Acusilaus. His, qui primam collectionis partem efficiunt, tanquam supplementum subjunximus Bibliothecam Apollodori. Reliquorum hujus auctoris operum fragmenta a consilio nostro aliena quidem fuerunt, sed ne imperfectam rem reliquisse videremur, ea in calce libri apponenda curavimus. Logographos excipiunt scriptores rerum Sicularum, Antiochus, Philistus, Timæus. Deinde sequuntur Ephorus et Theopompus et Phylarchus. Agmen denique claudunt Atthidum auctores : Clitodemus, Phanodemus, Androtio, Demo, Philochorus, Ister. Eorum quos postremo loco nominavi, necnon Phylarchi fragmenta quum quominus ipse retractarem temporum angustiis excluderer, frater meus Theodorus disponendi ea et recognoscendi negotium benigne voluit in se recipere.

Ordine auctorum ita constituto, singulorum fragmenta, quibus nova non pauca a nobis addita sunt, ubique ita ordinare studuimus, ut, quantum ejus fieri poterat, integri operis dispositio adumbraretur; quod quum primarium fragmentorum editoris officium sit, ac revera plerique magnam huic rei operam navaverint, a nonnullis tamen ea aut plane neglecta est, aut minus feliciter iis successit. Ut deinde contextus verborum ad veram uniuscujusque auctoris scripturam quam proxime accederet, consulimus et optimas veterum scriptorum editiones, et, ubi licuit, libros manuscriptos. Quæ denique a viris doctis aliud agentibus oblata occasione in nostris fragmentis emendata innotuerunt, diligenter enotavimus. Qua ex parte si nonnulla, vel etiam multa, nos fugerunt, id lector benevolus non tam negligentiae nostræ imputaverit quam enuriæ suppellectilis literariæ.

Uberior annotatio omnem lectionis varietatem enumerans atque verba et res usquequaque illustrans ab editionis hujus consilio prorsus abhorret. Nam præterquam quod cavendum erat, ne moles libri in immensum accresceret, quæ ad verborum intelligentiam a lectoribus, quibus græcus sermo minus est familiaris, desiderari possint, versio suppeditat latina, quam propterea sæpenumero liberiores dedimus, non tam id agentes ut verbum redderemus verbo, quam ut sententiam auctoris aperiremus. Itaque nonnisi ubi majoribus difficultatibus res impediuntur, notæ, eæque quam brevissimæ, subjiciendæ erant. Id quod fecimus modo nostris verbis, modo apposis cum nominis signo priorum interpretum animadversionibus. Quam rationem in solis Hecatæi fragmentis reliquimus, ubi quæ in notis leguntur omnia sunt Clausenii. Quare non erat cur auctoris nomen adpingeremus. De iis enim fragmentis, quæ Clausenius Porphyrii testimonio fisus vel conjecturis et speciosis argumentationibus Hecatæo suo vindicavit, quum a viri docti judicio nobis recedendum esset, neque vero tribus verbis res profligari posset, editoris argumenta ipsissimis ejus verbis adscripsimus nostram sententiam separatim exposituri.

In paucis illis Charonis et Xanthi reliquiis plerumque secuti sumus Creuzerum. In Hellanico, Pherecyde, Acusilao, relicto quem Sturzius adoptavit ordine, novam dare fragminum dispositionem tentavimus. Qua in re, quod ad Pherecydem, non minimum adjuti sumus dissertatione Augusti Matthiæ *Analectis Literariis Friderici Augusti Wolfii* (tom. I, § II, p. 321-331) inserta atque ex parte a

Sturzio in præfatione ad alteram Pherecydis editionem repetita.

Ad constituendum textum Apollodori primi adhibuimus codicem Parisinum 2722, qui formæ quadratæ, seculique, ut videtur, decimi quarti, præter carmina nonnulla Theocriti atque epigrammata nullius pretii, Apollodori continet fragmentum quindecim foliorum, quæ vero temporum injuria multis locis mutilata, quorumque ordo susque deque perturbatus est. Ad priscam normam revocata ita se excipiunt :

Prima folia duo integri codicis perierunt.

Cod. fol. 3 et 4 : I, 2, 7. — I, 6, 3, 11. (Ζεὺς δὲ γαμῆι — ἔβαλλεν ὄρη.)

Exciderunt duo folia.

Cod. fol. 5 et 6 : I, 9, 1, 2. — I, 9, 17, 2. (πέμπων δ' Ἀθαμας — συνευνάζεται.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 7 et 8 : I, 9, 23, 7. — II, 1, 5, 10. (κατέζευσεν — Ἑφαιστίνης.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 10 et 14 : II, 4, 2, 6. — II, 5, 1, 7. (εἶχεν πέδιλα — Ἴφιτον κτείνας.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 9 et 11 : II, 5, 8, 1. — II, 6, 3, 3. (τοῦ Θρακῆς — τοὺς παριόντας.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 1 : II, 7, 6, 7. — II, 8, 2, 9, (Ἡρακλῆα ἔχειν — Ἀριστόδημος.)

Exciderunt quattuor folia.

Cod. fol. 2 : III, 6, 5, 1. — III, 7, 6, 1. (Τυδεία — τὴν Ἀλκμαίωνα.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 15, 13, 12 : III, 10, 2, 3. — III, 14, 4, 2. (τὰς μὲν λοιπὰς — Ἀλφεισοίας λέγει.) Reliqua interciderunt.

Memoratur quidem hic liber ab Heynio (Præfat. ad Apollod., p. XLIX), qui autem lectionis varietatem ex eo non habuit. Verum quamvis sit inter eos, qui hucusque collati sunt, optimæ sane notæ, in majoribus tamen corruptelis, lacunis et interpolationibus in reliquorum depravationem conspirat. Quod hæc attinet, omnis salutis spes posita est in codicibus Italicis, si quidem verum est quod Hermannus (Præfat. ad Hymn. Hom., p. XLV) accepit : « Apollodori libros in iis ita scriptos inveniri, ut si cum editionibus isti codices comparentur, scriptorem hunc vix sui similem habituri simus. » Ceterum multa fragmentum nostrum continet, quibus loci librariorum mendis inquinati purgari possint, aliaque, quibus confirmentur virorum doctorum emendationes. Sed ut ipse lector judicet, potiore lectionis varietatem, omissis levioribus, apponamus :

LIBER I.

(Lectio asterisco signalas in textum recepinus.)

EDITIO HEYNIANA.	CODEX PARIS. 2722.
3, 6, 1. λέγουσι καὶ Ἡραΐ- σου	*λέγουσιν Ἡραΐστου
4, 1, 1. πρῶτον	*πρότερον
4, 3, 4. Ποσειδῶνι	*Ποσειδῶν
5, 1, 4. ἔθρεψεν αὐτὸν ἀθάνατον ἐπατήρησε M. αὐτὴν	*ἔτρεφεν *αὐτὸ ἀθάνατον *ἐπατήρησεν ἡ M. αὐτὴν
5, 2, 1. Μεταναίρας υἱὸν Ὀκεανοῦ	*Πραξιθέας *Ὀκεανοῦ
5, 3, 1. συμβησόμενον Heyn. conj.	*συμβησόμενον
6, 2, 4. Νίσυρον	νήσυρον
6, 2, 5. Μοῖραι μαχομένους Heyn.	Μοῖραι et sic cod.
6, 3, 4. ἐξημεύοντο	ἐξημέωντο (quod reci- piendum)
6, 3, 7. κατέπτησεν Καυσίου	κατέπτησεν Καυκασίου
6, 3, 8. παρελόμενος, τὰ δὲ τῶν χειρῶν etc.	περιελόμενος, ἐκόμισεν αὐ- τὸν εἰς τὴν Σικελίαν, τὰ δὲ τῶν χειρῶν καὶ πο- δῶν διέτεμε νεῦρα, ἀρά- μενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ παρελθὼν etc.
9, 1, 6. ὦν Αἰθήτης	sic cod.
9, 2, 2. μήρους	μοίρας
9, 11, 1. τὴν αὐτοῦ ἀδελφεῖν	absunt.
9, 12, 1. τὰς Ἰφίχλου	*τὰς Φυλάκου
9, 12, 2. κατὰ τὸ κρυφαῖον	sic cod.
9, 12, 6. ἐπὶ τῶν ἀγρῶν	*ἐπὶ τῶν αἰδοίων
9, 12, 7. ἔζων	sic cod.
9, 16, 4. προσέταττον ἂν φέ- ρειν	προσέταττον ἀναφέρειν
9, 16, 8. ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν	τὴν ναῦν ὃς ἐκυβέρνα
9, 16, 9. Ἰφίτος Ναυθόλου	sic cod.
9, 17, 1. ἀναχθέντες ἀνδρῶν τότε	ἀνερχθέντες sic cod.
9, 23, 3. μέλλοντα τοὺς ταύ- ρους	sic cod.
9, 24, 4. τοῖς Ἀργοναύταις μηνίσας δὲ Ζεὺς Ἀψυρτίδας	*τοῖς δὲ Ἀργοναύταις *μηνίσας Ζεὺς Συρτίδας
9, 24, 5. Λιγῶν	Λιβῶν
9, 25, 2. Πέτραι Πλαγκταὶ Θέτις	πέτραι κυάνεαι πλαγκταὶ abest a cod.
9, 25, 4. Κεραινίαις Ἰλλυρίδα	Κερκυραίοις Ἰλλυρίδα
9, 26, 2. ἐπὶ τὰς Μελαντίους δεῖρας κατήσπραψεν	ἐπὶ τὰς Μενοντίου δεῖρας κατήσπραψεν
9, 27, 2. Πρόμαχον	πρὸς πόλεμον προμαχον
9, 28, 3. μεμαγμένον	sic cod.

LIBER II.

1, 1, 1. λέγομεν τὸ Ἰνάχιον ἐκ τῆς Λαοδίκης	λέγομεν τὸ Ἰνάχιον ἐκ Τηλοδίκης
1, 2, 1. Ἰάσον	Ἰκασσον
1, 2, 2. ἐκ Ἰάσου	*Ἐκλάτου
1, 2, 3. Ἀρκαδίαν	sic cod.
1, 2, 5. ὅτι	sic cod.

EDITIO HEYNIANA.

CODEX PARIS. 2722.

1, 3, 1. Ἰάσος ἀγνοήματα	sic cod. abest.
1, 3, 3. Ἀρέστορος λέγει υἱόν	*Ἀρέστορος λέγει
1, 3, 8. Συρίαν	*τὴν Συρίαν
1, 4, 5. κατόκισεν Μελαμπόδων ἀπ' ἐαυτοῦ	sic cod. sic cod. abest.
1, 4, 7. στασιασάντων δὲ αὐ- τῶν πεντηκόντορον	*στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς deest.
1, 4, 8. Αἰνιδίης Ἀθηνᾶς ἀγαλ- μα Γελάνωρ	Αἰνιδίης ἀγαλμα Ἀθηνᾶς (Ἀθηνᾶς ejiciendum) sic cod.
1, 5, 2. ἐξείλε Γοργοφόντην	*ἐξείλον Γοργοφόντην
1, 5, 4. Λυγκεύς δὲ καὶ	*Λυγκεύς δὲ
1, 5, 5. οἱ δὲ ἐπὶ ἐξ Αἰθιοπίδος	οἱ ἐπὶ Αἰθιοπίδος
1, 5, 6. Καλιάνδης Νύμφης	καλιάνδης καὶ νηίδος νύ- μφης
1, 5, 7. οἱ δὲ ἐκ Γοργῶν	οἱ δὲ Γοργῶν
1, 5, 8. Μετάλλης	*Μενάλλης
4, 2, 6. ἦν φασιν εἶναι πῆραν	ἦν φασιν τινες καὶ πῆραν
4, 4, 9. λέγεται δὲ καὶ	*λέγεται δὲ
4, 5, 1. Πέρσης	sic cod.
4, 5, 3. πάλιν ἐξ Ἀλκαίου καὶ Ἰππονόμης	*Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλο- πος, ὡς δὲ ἐνιοὶ λέγουσι, Ἀσπονόμης τῆς Γουνέως, ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν, Ἰπ- πονόμης.
4, 5, 6. Θυγάτηρ Κομαιθῶ καὶ ἄρβενες	absunt a cod. abest a cod.
4, 5, 7. Στρατοβάτην	*Στρατοβάτην
4, 5, 7. Χειρόμαχον	*Χειρόμαχον
4, 6, 1. Ἠλεκτρυόνος δὲ βασι- λεῦς Μετὰ Ταρίων	sic cod. *μετὰ Ταρίου
4, 6, 5. Μίδειαν	*τοῦ μητροπάτορος Μιδείαν
4, 6, 7. στρατεύειν	*στρατεύει
4, 9, 1. ἐδιδάχθη μὲν	*ἐδιδάχθη δὲ
4, 9, 2. καὶ οὕτως ἀπελύθη	sic cod.
4, 9, 3. φοβερός	*φανερός
4, 9, 4. ὅτι παῖς Διὸς ἦν	*ὅτι Διὸς παῖς ἦν
4, 10, 1. Ἀρναίου	*Ἀρνεύ
4, 10, 2. δορὰν	δορὶ
4, 11, 1. οἱ Θηβαῖοι	*Θηβαῖοι
4, 11, 2. ἡμιθνής	sic cod.
4, 11, 4. ἀποταμιῶν τοὺς κήρυκας εἰς Θή- βας	ἀποταμιῶν εἰς Θήβας τοὺς κήρυκας
4, 11, 8. Ὀκαλεία	*Ὀκαλαίς
5, 1, 2. εἰς Κλεωνᾶς ἦλθε Μόλορχον ἱερεῖον τότε ὡς ἦρωι	*Ἦλθεν εἰς Κλεωνᾶς Μόλορχον sic cod. τῷ τότε ἦρωι
5, 1, 4. ἀπωδοκόμεσθαι	ἀπωδοκόμεσθαι
5, 9, 3. ἦν κατόκουν (καὶ) Χρύσης	*καὶ κατόκουν (1) *Χρύσης

(1) Καὶ quod codd. præbent, in textum reponendum.
Vitium, quo totus locus turbatur, latet, nisi fallor, in κατό-
κουν. Equidem scripturam ἀπωδοῦν, i. e. προσίχθαι ἐκάλουν.
Jam non est cur in sequentibus lacunam statuamus, cum
ulla egent verba mutatione.

EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.		EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.	
		ἀπὸ πάντων τῶν ἐν νῆϊ δύο	*ἀπὸ πάντων δὲ δύο τῶν ἐν νῆϊ		κατηκόντισεν	κατηκόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας	
5, 9, 6.	Μύγδονα	Μυγδονα	*Μυγδονα	7, 7, 13.	τὴν Ἰόλην ἐκλευσεν	*Ἰόλην *ἐκλευσεν	
5, 9, 7.	ἀρπαζουσιν	*ἀρπαζουσιν		7, 8, 1.	Εὐμήδης	*Εὐμήδης	
	καὶ δώσειν τὸν ζω- στήρα ὑπὸ σχου- μένης	non desunt in nostro cod.		7, 8, 2.	Ἐπιλάιδος	*Ἐπιλάας	
	ἐκ δόλου	sic cod.			Κλυθίπτης	Κλύτοππος	
	ἐπ' ἡϊόνος	*ἐπὶ τῆς ἡϊόνος		7, 8, 4.	*Ὀλυμπος Νίκης Ἐξολος	*Ὀλυμπούσης Ἐξολος	
5, 9, 12.	ὁ Ζεὺς	*Ζεὺς			Ἀντιώπης	*Ἀντιώτης	
5, 9, 13.	Αἰνίας	Αἰνείας		7, 8, 5.	Ἀρχέδικος	*Ἀρχοδίκου	
5, 10, 1.	ἐτάγη	*ἐπετάγη		7, 8, 6.	*Ἡσυχίης	*Ἡσυχίης	
5, 10, 4.	δρων	*δρων			Εὐρύσφ	Εὐρύσφης	
5, 10, 7.	Μενοίτιος	*Μενοίτης		7, 8, 9.	Δηίων	deest.	
	καὶ τοξευθεῖς	*τοξευθεῖς		8, 2, 2.	ἐπ' ἐνιαυτοῦ ἤλθον	ἐνιαυτοῦ ἀνεχώρησαν	
5, 10, 9.	Λιγύν	Λιθύνη		8, 2, 4.	κατὰ τὴν τοῦ	sic cod.	
5, 10, 11.	ἀπαιτεῖ καὶ	absunt.		8, 2, 7.	στενυγρὰν τὴν ἔχοντι	στενύστραν τὸν τὴν (2) *ἔχοντα	
5, 10, 12.	τὰς Θράκης ἤγεν	*τὰς τῆς Θράκης *ἤγαγεν					
5, 11, 1.	ἐνὶ μηνί	ἐν μ.					
	Ἀρέθουσα	*Ἐρέθουσα					
5, 11, 3.	σπεύσων	*σπεύγων					
5, 11, 6.	ἰσχυρότατον συνέβη	*ἰσχυρότερον *συνέβαινε		6, 5, 2.	ἀπίνοντα	sic cod.	
5, 11, 8.	παύσεσθαι	*παύσασθαι		6, 6, 1.	*Ὀρχαλίδας	*Ὀρχνηίδας	
5, 11, 10.	Ἀσίας *Ροδίων	*Ἀσίαν *Ἀινείων		6, 6, 2.	ἰσους ἰσοις	sic cod.	
5, 11, 12.	Καυκάσου	Καυκασίου		6, 7, 1.	Χαρικλέους	Χαρικλέους	
5, 12, 2.	εἰς Ἐλευσίνα θετός	πρὸς Ἐλευσίνα θεστός		7, 1, 1.	αὐτὴν τῷ τάφῳ ζω- σαν ἐκρύψατο	*αὐτοῦ (nisi potius αὐτῶ- scripturæ compen- dium obscurius) τῷ τάφῳ ζῶσα ἐκρύφθη.	
5, 12, 3.	κατῆι	ἔπει		10, 3, 8.	τῷ Ἐλάτῳ υἱῷ	*τοῦ Κλεινέως ἀδελφῷ	
5, 12, 4.	κενὸν	sic cod.		10, 7, 1.	ἐκ Διὸς	Διὸς	
5, 12, 7.	Μενοίτιος	*Μενοίτης		10, 7, 4.	εἰς Ἀθήνας	*εἰς Ἀφίνας (quod vero a secunda manu in Ἀθήνας mutatum est.)	
	Κευθωνύμου	σκυθωνίμου.					
5, 12, 9.	ὦτον	δον		12, 3, 9.	*Ἀτης	*αὐτῆς	
6, 1, 2.	τοξικῆ	τοξικῆν		12, 6, 8.	Κυχρέως	sic cod.	
7, 7, 2.	ἤκεν	ἤλθεν		13, 5, 1.	Θέμιδος	sic cod.	
7, 7, 3.	μετὰ τῶν ἄλλων	*μετὰ καὶ ἄλλων		13, 5, 4.	κατέχειν	καὶ κατασχέειν.	
7, 7, 4.	*Ἴτων	*Ἴτωνον					
7, 7, 5.	*Ὀρμένιον	*Ὀρχόμενον					
7, 7, 6.	οὐκ εἶα	*μεθ' ὧπων οὐκ εἶα					
7, 7, 7.	συνήθοισεν	*συνήθοιζεν					
7, 7, 10.	(Δίχαν)	τὸν Κήρυκα					
7, 7, 11.	τοῖν ποδοῖν	*τῶν ποδῶν					

LIBER III.

(2) C. O. Møller. Dor. I, p. 57, trimetros, quos facile agnoscere licet, hunc in modum restaurari vult:
γενεὰς γὰρ, οὐ γῆς καρπὸν ἐξεῖπον τρίτον
καὶ τὴν στενυγρὰν αὐτὸν εὐρυγαστέρα
— ἔχοντα κατὰ τὸν Ἰσθμὸν δεξιάν.

Præterea Galei, Heynii, Sommeri editiones qua par est diligentia consulimus. Conjecturas perraro codicum lectioni substituere conati sumus, satis habentes eas uncinis () inclusas in locis aperte corruptis interposuisse. Similiter quæ ex margine vel aliunde in ordinem verborum irrepsisse videntur, uncis quadratis [] distincta sunt. In fragmentis reliquorum operum Apollodori, quam Heynius liberius in his versatus adornationem dedit debuimus relinquere. Chronica ad temporum ordinem, Navium Catalogum ad librorum seriem et carmen Homericum revocavimus. Nonnulla addita sunt nova, plura plenius exhibita.

Antiochi fragmenta, quæ Goellerus nonnisi indicaverat, primum hic ex auctoribus exscripta leguntur. In Philisto Goelleriana reliquiarum dispositio

conservata est; id quod fieri non potuit in Timæo, cujus fragmenta, ex Vaticanis Polybii excerptis magnopere aucta, ita ordinandi periculum fecimus, ut quæ fuerit totius operis œconomia intelligatur. In Ephoro et Theopompo ordinem a primis eorum editoribus datum non mutavimus, de quibus aliter statuendum nobis videbatur suo loco in notis monentes. Uti Ephorus locupletatus est fragmentis, quæ Marxius in Addendis (v. Seebodii Miscell. crit., vol. II, part. IV, p. 754) publici juris fecit, sic ad Theopompea quoque plura nova accesserunt a Wichersio, quæ est viri docti humanitas, Firmino Didot per literas communicata. Phylarchus quum eodem fere tempore et Luchtium et Brücknerum editores nactus esset, quæ uterque in hoc auctore seorsim præstitit in unum conjunximus. Quod ad Atthidum scriptores, tum in ceteris plura aliter ac fecerunt Lenzius et Siebelis disposita sunt, tum præcipue in Philochori fragmentis, quæ, præeunte Bœckhio (in Annal. Univers. Berolin. 1832), ad integri operis constitutionem studuimus distribuere.

Hæc sunt quæ de ratione, quam in fragmentorum tractatione secuti sumus, in universum monenda habemus. De singulis accuratius egimus in commentatione quæ de vitis et scriptis auctorum nostrorum præfationi huic est subjuncta.

Historicorum reliquiis in calce voluminis adjunximus Chronicon Parium et Inscriptionem græcam lapidis illius, qui ex Rosetta urbe Ægyptia in Britanniam est translatus. Quæ monumenta quum inter cetera sui generis facile principia sint, magnumque in historiæ cognitionem adjumentum afferant; rem neque inutilem neque injucundam Firminus Didot suscepisse sibi visus est, si ea denuo typis excusa una cum historicorum fragmentis in publicum edenda curaret. In adornatione et explicatione Chronici Parii in plerisque ducem secuti sumus Bœckhium, Marmoris interpretem longe doctissimum. Inscriptionem vero Rosettanam LETRONNIUS, vir Clarissimus, tum in sermonem vernaculum vertit, tum commentario exquisitæ doctrinæ divitiis pleno ita illustravit, ut plurima, quæ in hoc decreto sacerdotum spissa hucusque caligine obducta latuerant, clara jam luce circumfusa exsplendescant.

Parisiis, mense Februario, MDCCCXLI.

CAROLUS MUELLER.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

BIBLION A.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

(1) Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου· γῆμας δὲ Γῆν, ἐτέκνωσε πρῶτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευέντας, Βριάρευν, Γύην, Κόττον, οἱ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει καθεισκήκεσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. (2) Μετὰ τούτους δὲ αὐτῷ τεκνοὶ Γῆς Κύκλωπας, Ἄργην, Στερόπην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας, εἰς Τάρταρον ἐβρίμψε· τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

(3) Τεκνοὶ δὲ αὐτῆς ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κρόνον, Ἰαπετόν, καὶ νεώτατον πάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ῥεάν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοῖβην, Διώνην, Θείαν.

(4) Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ῥιπθέντων παίδων, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄρπην Κρόνῳ. Οἱ δὲ, Ὠκεανοῦ χωρὶς, ἐπιτίθενται· καὶ Κρόνος ἀποτέμνων τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀρίησιν. Ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ ῥέοντος αἵματος Ἑρινύες ἐγένοντο, Ἀλκίτη, Τισιφώνη, Μέγαιρα. Τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες, τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς, καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν.

(5) Ὁ δὲ τούτους μὲν Ταρτάρῳ πάλιν δῆσας καθεῖρξε. Τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥεάν γῆμας, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς ἔθεσπιώδουν αὐτῇ, λέγοντες, ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαίρειθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα, καὶ πρῶτῃν μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπιεν· εἶτα Δήμητραν καὶ Ἥραν· μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα. (6) Ὅργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα, παραγίνεται μὲν εἰς Κρήτην, ὀπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγανε· γεννᾷ δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία, καὶ τούτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησιν τε καὶ ταῖς Μελισσέωσι παισὶ Νυμφαῖς, Ἀδραστεία τε καὶ Ἴδη. (7) Αὐταὶ μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι· οἱ δὲ Κούρητες ἐνοπλοὶ ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα δέδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὥς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

APOLLODORI
ATHENIENSIS
BIBLIOTHECÆ

LIBER PRIMUS.

CAPUT I.

(1) Caelus primus universo imperavit mundo, ductaque uxore Tellure primos procreavit Centimanos quos vocant, Briareum, Gyen, Cottum, qui centum quisque manibus et capitibus quinquaginta instructi corporis magnitudine roboreque erant insuperabiles. (2) Post hos vero peperit ei Tellus Cyclopes, Argen, Steropen, Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant. Sed hos (Centimanos et Cyclopes) Caelus victos deiecit in Tartarum, tenebrosum apud inferos locum, qui tantum a terra distat, quantum a caelo abest terra.

(3) Deinde ex eadem conjuge filios suscepit Titanes quos appellant, Oceanum, Cœum, Hyperionem, Crium, Iapetum, Saturnum, omnium natu minimum; filias vero quas Titanides nominant, Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosynen, Phœben, Dionen, Thiam.

(4) Mox vero Terra, indigne ferens filiorum in Tartarum dejectorum interitum, Titanas, ut patrem aggredirentur, inducit, atque Saturno adamantinam falcem suggerit. Hi igitur, præter unum Oceanum, patrem aggrediuntur, et Saturnus præsecta ejus genitalia in mare projecit; verum ex guttis sanguinis profluentis enatae sunt Furiæ, Alecto, Tisiphone, Megæra. Itaque Cælo ex regno depulso, fratres in Tartarum detrusos revocarunt et imperium tradiderunt Saturno.

(5) At hic Titanas fratres compeditos iterum demisit in Tartarum. Deinde, postquam Rheam sororem matrimonio sibi junxerat, quum Cælus ac Terra ei vaticinarentur, fore ut ab suo ipsius filio regno deturbaretur, singulos, ut quisque in lucem prodibat, devorabat. Et primam quidem Vestam, tum Cererem et Junonem, post has Plutonem et Neptunum deglutivit. (6) Quamobrem irata conjux Rhea, quo tempore Jovem in utero ferebat, in Cretam proficiscitur, ubi in antro Dictæo illum parit, et Curetibus Melisseique filiabus, Adrasteæ ac Idæ nymphis, alendum tradit. (7) Hæc vero Amaltheæ lacte puerum nutriebant; ac Curetes, armati in antro infantem custodientes, hastilibus scuta quatiebant, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret. Sed Rhea involutum fasciis lapideum pro nato filio Saturno devorandum dedit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

(1) Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγενήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν, τὴν Ὀκεανοῦ, συνεργόν· ἢ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὅφ' οὐ ἐκείνους ἀναγκασθεῖς, πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε· μεθ' ὧν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον. ²Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἢ 17 τῷ Διὶ ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας ἂν ἔχη συμμάχους· ὁ δὲ, τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην ἀποκτείνας, ἔλυσε. ³Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν δίδασσι βροντὴν καὶ ἀστρὶπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνὴν, Ποσειδῶνι δὲ τραινᾶν. ⁴Οἱ δὲ τούτοις ἐπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθιέρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Τάρτάρῳ, τοὺς Ἐκατόγχειρας καθίστασαν φύλακας· αὐτοὶ δὲ διακλήρουνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ἔδῃ.

(2) Ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἔκγονοι Ὀκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος [τρισηλίας] Ὀκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ἥλεκτρα, Δωρίς, Εὐρυνόμη, [Ἀμφιτρίτη], Μῆτις· Κόλου δὲ καὶ Φοιβῆς Ἀστερία καὶ Ἀητώ· Ὑπερίονος δὲ καὶ Θείας Ἥως, Ἥλιος, Σελήνη· Κρόνου δὲ καὶ Εὐρυβίας τῆς Πόντου Ἀστραῖος, Πάλλας, Πέρσης. (3) Ἰαπετοῦ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὀκεανοῦ Ἀτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὤμοις τὸν οὐρανόν, καὶ Προμηθεὺς, καὶ Ἐπιμηθεὺς, καὶ Μαινοίτιος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς κατατάρταρωσεν. (4) Ἐγένετο δὲ καὶ Κρόνου καὶ Φιδύρας Χείρων διφυῆς Κένταυρος· Ἡοὺς δὲ καὶ Ἀστράϊου Ἀνεμοὶ καὶ Ἀστρα· Πέρσου δὲ καὶ Ἀστερίας Ἑκάτη· Πάλλαντος δὲ καὶ Στυγὸς τῆς Ὀκεανοῦ Νίκη, Κράτος, Ζήλος, Βία. (5) Τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν Ἄδου ῥέον Ζεὺς ἐποίησεν ὄρχον, ταύτην αὐτῇ τιμῇ διδόους, ἀνθ' ὧν αὐτῷ κατὰ Τιτάνων μετὰ τῶν παίδων συνεμάχησε.

(6) Πόντου δὲ καὶ Γῆς Φόρκος, Θούμας, Νηρεὺς, Εὐρυβία, Κητώ. Θούμαντος μὲν οὖν καὶ Ἥλεκτρος τῆς Ὀκεανοῦ Ἴρις καὶ Ἀρπυιαί, Ἀελλῶ, Ὀκυπέτη· Φόρκου δὲ καὶ Κητοῦς Φορκίδες (καὶ) Γοργόνες, περὶ ὧν ἐροῦμεν, ὅταν τὰ κατὰ Περσέα λέγωμεν. (7) Νηρέως δὲ καὶ Δωρίδος τῆς Ὀκεανοῦ Νηρηίδες, ὧν τὰ ὀνόματα· Κυμοθόη, Σπειώ, Γλαυκοθόη, Ναυσιθόη, Ἀλίη, Ἐρατώ, Σαῶ, Ἀμφιτρίτη, Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλύμενη, Ἀγαυή, Εὐδώρη, Δωτώ, Φέρουσα, Γαλάτεια, Ἀκταίη, Ποντομέδουσα, Ἴπποθόη, Λυσιάνασσα, Κυμώ, Πιόνη (Ἡιόνη?), Ἀλιμήδη, Πληξιαῦρη, Εὐκράτη. Πρωτῶ, Καλυψώ, Πανόπη, Κραντώ, Νεόμηρις, Ἴππονόη, Δηϊάνειρα, Πολυνόη, Αὐτονόη, Μελίτη, Διώνη, Νησαίη, Δηρῶ, Εὐαγόρη, Ψαμμάθη, Εὐμόλπη, Ἰόνη, Δυναμένη, Κητώ, Λιμνώρει· x.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ζεὺς δὲ γαμέει μὲν Ἥραν, καὶ τεκνῶι Ἥδην,

CAPUT II.

(1) Ubi Joviter ad virilem aetatem pervenerat, Metin Oceani filiam consilii sociam sumit et adjutricem; quæ Saturno pharmacum bibendum dat, cujus ille vi coactus primum lapidem istum, deinde quos antea filios devorarat, evomit. Ab his adjutus Jupiter adversus Saturnum et Titanas bellum gessit. ²Verum decimo post hujus inter eos belli anno, Terra victoriam Jovi, si in Tartarum dejectos sibi in societatem adscisceret, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, e vinculis eos liberavit; ³atque Cyclopes Jovem tonitru et fulgetra et fulmine, Plutonem galea, Neptunum tridente donarunt. ⁴His illi telis armati Titanes subigunt et Tartaro inclusos Centimanis custodiendos tradidere. Quo facto, ipsi mundi imperium sorte inter se partiuntur: ac Jovi quidem cæli, Neptuno maris, Plutoni autem inferorum regnum obtingit.

(2) Titanum progenies erat hæc: Oceani ex Tethye Oceanidum [tria millia], Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, [Amphitrite,] Metis; Cæi ex Phæbe Asteria et Latona; Hyperionis ex Thia Aurora, Sol, Luna; Crii ex Eurybia, Ponti filia, Astræus, Pallas, Perses. (3) Iapeti ex Asia, Oceani filia, sunt Atlas, qui cælum humeris sustinet, Prometheus, Epimetheus, Menætius, quem in Titanomachia fulminatum Jupiter in Tartarum detrussit. (4) Saturni ex Philyra est Chiron geminus Centaurus; Auroræ et Astræi sunt Ventus et Astra; Persæ et Asteriæ Horæ; Pallantis et Stygis, Oceani filia, Nice, Cratos, Zelus, Bia. (5) Stygis vero aquam, de scopulo per inferorum loca fluentem, Jupiter jurisjurandi religione decoravit, quod ipsi contra Titanas una cum filiis opem tulisset.

(6) Ponti ex Terra filii sunt: Phorcus, Thaumās, Nereus, Eurybia, Ceto; Thaumantis ex Electra, Oceani filia, Iris, Harpyiæ, Aello et Ocypete; Phorci ex Ceto Phorcides et Gorgones, de quibus dicendum erit, ubi de Persei rebus agemus. (7) Nerei ex Doride, Oceani filia, sunt Nereides, quarum nomina: Cymothoe, Spio, Glaucothoe (*nisi potius*: Glauconome), Nausithoe, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agave, Eudora, Doto, Pherusa, Galatea, Actæa, Pontomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymo, Eione, Halimede, Plexaure, Eucrate, Proto, Calypso, Panope, Cranto, Neomeris (*Nemertes*?), Hipponoe, Deianira (*Ianira*?), Polynoe, Autonoe, Melite, Dione, Nesæa, Dero, Evagore, Psamathe, Eumclipe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnorea.

CAPUT III.

(1) Jupiter uxorem ducit Junonem, ex eaque procrea-

Ελπίθιαν, Ἄρην. ² Μίγνυται δὲ πολλαῖς θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναῖξιν· ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς Οὐρανοῦ γεννᾷ θυγατέρας, Ὠρας, Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκη· Μοίρας, Κλωθῶ, Λάχεσιν, Ἄτροπον· ³ ἐκ Διώνης δὲ Ἀφροδίτην· ⁴ ἐξ Εὐρυνόμης δὲ τῆς Ὠκεανοῦ Χάριτας, Ἀγλαίην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν· ἐκ δὲ Στυγὸς Περσεφόνην· ⁵ ἐκ δὲ Μνημοσύνης Μούσας, πρώτην μὲν Καλλιόπην, εἰτα Κλειώ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἐρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

(2) Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπολλωνος, Λίνος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε· καὶ Ὀρφεὺς ὁ ἀσκήσας κιθαρωδίαν, ὃς ᾄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. ² Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ δράκοντος, κατήλθεν εἰς Ἄδου, θέλων ἀγαγεῖν αὐτήν, καὶ Πλούτωνα ἐπεισεν ἀναπέμψαι. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσιν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὃ δὲ, ἀπιστῶν, ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν. ³ Εὐρε δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια. Καὶ τέθραπται περὶ τὴν Πιερίαν, διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν Μαινάδων. (3) Κλειώ δὲ Πιέρου τοῦ Μάγνητος ἠράσθη, κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης· ὠνείδισε γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνιδος ἔρωτα· συνελθοῦσα δὲ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ παιδα· Ὑάκινθον· οὗ Θάμυρις, ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης Νυμφῆς, ἔσχεν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἐρᾶν ἀρρένων. ² Ἄλλ' Ὑάκινθον μὲν ὕστερον Ἀπολλῶν ἐρώμενον ὄντα διόσκω βαλὼν ἄκων ἀπέκτεινε. ³ Θάμυρις δὲ κάλλει διενεγκὼν καὶ κιθαρωδίᾳ, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μούσαις, συνθέμενος, ἂν μὲν κρείττων εὐρεθῇ, πλησιάζειν πάσαις· ἐὰν δὲ ἡττηθῇ, στερηθῆσθαι οὐ ἂν ἐκείναι θέλωσι. Καθυπέρτεραι δὲ αἱ Μοῦσαι γινόμεναι, καὶ τῶν ὁμμάτων αὐτῶν καὶ τῆς κιθαρωδίας ἐστέρησαν. (4) Εὐτέρπης δὲ καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος Ῥῆσος, ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινε· ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρχεν. Θαλαίᾳ δὲ καὶ Ἀπολλωνος ἐγένοντο Κορύδαντες· Μελπομένης δὲ καὶ Ἀχελῷου, Σειρήνες, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσεὺς ἱροῦμεν.

(5) Ἥρα δὲ χωρὶς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἥφαιστον. Ὡς δὲ Ὅμηρος λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Διὸς ἐγέννησε. Ῥίπτει δὲ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς, Ἥρα δεθείση βοηθοῦντα· ταύτην γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου, χειμῶνα ἐπιπέμψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε Τροίαν ἐλὼν ἔπλει. Πέσσοντα δὲ Ἥφαιστον ἐν Λήμνῳ, καὶ πηρωθέντα τὰς βάσεις, διέσωσε Θέτις.

(6) Μίγνυται δὲ Ζεὺς Μήτιδι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν, καὶ αὐτὴν γενομένην ἐγκυον καταπίνει φθάσας· ἐπεὶ περ ἔλεγε γεννήσειν παιδα, μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενέσθαι κόρην, ὃς οὐρανοῦ δυνάστης γενήσεται· τοῦτο φοβηθεὶς, κατέπιεν αὐτήν. Ὡς δὲ ὁ τῆς γενέσεως ἐνίστη χρόνος, πλήξαντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελέκει

vit Heben, Ilithyiam, Martem. ² Idem cum aliis multis tum mortalibus tum immortalibus feminis concumbit. Ex Themide igitur, Cœli filia, Horas gignit, Irenen, Euno-miam, Dicen; Parcas, Clotho, Lachesin, Atropum: ³ ex Dione Venerem: ⁴ ex Eurynome, Oceani filia, Gratias Aglaïam, Euphrosynen, Thaliām: e Styge Proserpinam ⁵ e Mnemosyne Musas, et primam quidem Calliopen, deinde Clio, Melpomenen, Euterpen, Erato, Terpsichoren, Uraniam, Thaliām, Polymniam.

(2) Atqui Calliopes et Cæagri est Linus ab Hercule ille interfectus, quem vulgo Apollinis filium nominant, et Orpheus, qui artem citharœdicam exercens cantu suo lapides arboresque movebat. ² Hic post Eurydicen conjugem serpentis morsu e medio sublatam, ad inferos revocaturus ipsam descendit; ab eoque persuasus Pluto reducendæ uxoris potestatem fecit ea lege, ut in reditu Orpheus antea nunquam respiceret, quam domum suam pervenisset. Ille autem dicto non audiens, conversus uxorem insequentem spectavit; quæ tum ad inferos remeavit. ³ Idem invenit Dionysi mysteria et sepultus est in Pieria a Mænadibus discerptus. (3) Clio Pierum, Magnetis filium, Veneris ira, quod ei Adonidis amorem exprobrasset, depravit, ab eoque compressa filium peperit Hyacinthum. Huius amore Thamyris, Philammonis et Argiopes nymphæ filius, exarsit primus usus venere mascula. ² Sed postea Hyacinthum amasium disco percussus Apollo invitus occidit. ³ Thamyris vero tum forma corporis præstans tum fidibus clarus in musicæ certamen Musas provocavit, si victor decesserit, omnium pactus concubitus; sin minus, se eo, quo vellent, privari. Musæ itaque, quum superiores evasisent, oculorum luce et arte citharœdica eum privarunt. (4) Euterpes ac Strymonis fluvii filius Rhesus, quem in bello Trojano Diomedes interfecit; ut vero nonnulli dicunt, natus est e Calliope. Thaliæ et Apollinis erant Corybantes; Melpomenes et Acheloi Sirenes, de quibus, ubi de Ulysse agetur, dicemus.

(5) Juno citra cujusquam concubitus peperit Vulcanum. Sed Homeri testimonio hunc quoque Jove natum esse confirmatur; quem Jupiter Junoni in vincula conjectæ opem ferentem de cœlo præcipitem dedit. Hanc enim, quod Herculi a Troja capta redeunti tempestatem immisisset, ex Olympo suspenderat. Vulcanum vero in Lemnum insulam delapsam, eoque casu pedibus claudum, servavit Thetis.

(6) Concumbit Jupiter etiam cum Metide varias alter-nante formas, quo illius vitaret amplexus. Quæ quum gravis post natam ex se puellam filium se parituram prædiceret, qui cœli dominatione potiturus esset, Jupiter metu adductus statim ante primum puellæ partum cum ipso fœtu eam devoravit. Ubi vero pariendi tempus adve-

Προμηθέως, ἢ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσιν, Ἡφαίστου, ἐκ κορυφῆς [ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος] Ἀθηναῶν σὺν ὅπλοις ἀνέθορε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

(1) Τῶν δὲ Κοίου θυγατέρων Ἀστερία μὲν, δμῶν-θεῖσα ὄρνυγι, ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν ἔρριψε, φεύγουσα τὴν πρὸς Δία συνουσίαν. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀστερία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δῆλος. ² Ἀητῷ δὲ συνελθοῦσα Δίῃ, κατὰ τὴν γῆν ἄπασαν ὄψ' Ἡρας ἡλαύνετο· μέχρις, εἰς Δῆλον ἔλθοῦσα, γεννᾷ πρῶτην Ἀρτεμιν ὄψ' ἥς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν.

³ Ἀρτεμις μὲν οὖν τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Θυμβρέως, ἦκεν εἰς Δελφούς, χρησμοδούσης τότε Θέμιδος· ὥς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὅφρι ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελών, τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει. ⁴ Κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τίτυν, δς ἦν Διὸς υἱὸς καὶ τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς Ἑλάρης, ἣν Ζεὺς, ἐπειδὴ συνῆλθε, δέισας Ἡραν, ἐπὶ γῆν ἐκρυψε, καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τίτυν ὑπερμεγέθη εἰς φῶς ἀνήγαγεν. ⁵ Οὗτος ἐρχόμενος εἰς Πυθῶν, Ἀητῷ θεωρήσας, πόθρ κατασχεθεὶς ἐπισπᾶται. Ἡ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται καὶ κατατοξεύουσιν αὐτόν. Κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον· γῦπες γάρ αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν Ἀδου ἐσθίουσιν.

(2) Ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα Μαρσύαν. Οὗτος γὰρ εὐρὼν αὐλοῦς, οὗς ἔρριπεν Ἀθηναῖα διὰ τὸ τὴν ἄψιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς Ἴριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. ² Συνθεμένων δὲ αὐτῶν, ἵνα ὁ νικῆσας, ὁ βούλεται, διαβῇ τὸν ἡττημένον, τῆς κρίσεως γενομένης, τὴν κιθάραν στρέψας ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων, καὶ ταῦτο ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν· τοῦ δὲ ἀδυνατοῦντος, εὐρεθεὶς κρείσσων ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ τινος ὑπερτενοῦς πίτυος, ἐκταμών τὸ δέρμα, οὕτω διέφθειρεν.

(3) Ὠρίωνα δὲ Ἀρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν Δῆλῳ. Τοῦτον γηγενῆ λέγουσιν ὑπερμεγέθη τὸ σῶμα· Φερεκύδης δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυάλης λέγει. Ἐδωρήσατο δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴν θάλασσαν. ² Οὗτος μὲν ἔγχευε Σίδην, ἣν ἔρριπεν εἰς Ἀδου περὶ μορφῆς ἐρίσασαν Ἡρα. ³ Αὐτὸς δὲ ἔλθων εἰς Χίον, Μερόπην τὴν Οἰονπίωνος ἐμνηστεύσατο· μεθύσας δὲ Οἰονπίων αὐτόν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ τοῖς αἰγυαλοῖς ἔρριπεν. ⁴ Ὁ δὲ ἐπὶ τὸ γαλκεῖον ἔλθων, καὶ ἀρπάσας παῖδα ἕνα, ἐπὶ τῶν ὤμων ἐπιθέμενος, ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς. Ἐκεῖ δὲ παραγενόμενος, ἐνέβλεψεν, ἐκκαίς ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος, καὶ διὰ ταχέων ἐπὶ τὸν Οἰονπίωνα ἔσπευδεν. Ἀλλὰ τῷ μὲν

nit, Prometheus, sive, ut alii tradunt, Vulcanus caput ejus securi percussit, deque Ilii vertice [ad Tritonem fluvium] armata Pallas exsilivit.

CAPUT IV.

(1) Ex Cœi filiabus Asteria in coturnicem mutata, quo Jovis complexum fugeret, se ipsam in mare dejecit. Atque insula, primum ab illa Asteriæ nomen accepit, postea appellata est Delus. ² Latona vero a Jove compressa per universum orbem terrarum a Junone acta est, donec Delum pervenit, ubi primum peperit Dianam, qua obsterice adjuncta deinceps edidit Apollinem.

³ Et Diana quidem, venationis studio delectata, virgo permansit; Apollo autem vaticinandi artem a Pane, Jovis et Thymbridis filio, edoctus, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, sese contulit. At quum oraculi custos Pytho serpens ab hiatus aditu eum prohiberet, hoc e medio sublato oraculi locum occupavit. ⁴ Neque longo post tempore Tityum quoque interfecit, Jovis natum ex Elara, Orchomeni filia, quam Jupiter, postquam cum ea concubuerat, Junonis metu sub terram occuluit, et quem utero gestaverat inusitatae magnitudinis filium Tityum in lucem produxit. ⁵ Hic Pythonem contendens, Latonam conspicatus ejusque desiderio detentus veste prehensæ vim inferre paravit. Verum hæc filios auxilio advocat, qui Tityum sagittis conficiunt. Sed etiam mortuus cruciatur; vultures enim apud inferos cor ejus depascunt.

(2) Apollo etiam Marsyan Olympi filium occidit. Hic enim, quum tibus invenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem ad certamen musicum provocavit. ² Convenit autem inter eos, ut victor arbitratu suo devictum afficeret. Inito igitur certamine, inversa cithara certavit Apollo, idemque ut Marsyas faceret jussit; quod quum ille non posset, Apollo, præstantior inventus, Marsyæ ex alta pinu suspensio pellem detraxit, ideoque eum necavit.

(3) Verum Diana in Delo interfecit Orionem, quem terra natum corporis magnitudine excelluisse narrant. Pherecydes eum Neptuni dicit ex Euryale. Huic a Neptuno datum erat, ut per mare posset incedere. ² Uxorem habuit Siden, quam Juno secum de forma certare ausam in Orcum detruxit. ³ Postea Chium profectus Orion Meropen Cœnopionis filiam in connubium postulavit. Cœnopion vero per ebrietatem somno gravatum excæcavit et ad litus projecit. ⁴ At Orion Lemnum veniens in officinam Vulcani, ex ea raptum puerum (Cedalionem) humeris suis imposuit, qui auum versus ortum iter regeret. Quo quum venisset, solis radiis sanatus pristinam oculorum lucem recuperavit, et deinde confestim adversus Cœnopionem contendit. Huic autem Neptunus (Chii?) subterraneum

Ποσειδῶν Ἡφαιστότευκτον ὑπὸ γῆν κατεσκεύασεν οἶκον. (4) Ὀρίωνος δὲ Ἥως ἐρασθείσα, ἤρπασε, καὶ ἐκόμισεν εἰς Ἀῆλιν· ἐποίει γὰρ αὐτὴν Ἀφροδίτῃ συν-εχῶς ἐρᾶν, ὅτι Ἀρεὶ συνευνάσθη. (5) Ὁ δὲ Ὀρίων, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀνῆρέθη, δισκεύειν Ἀρτεμιν προκαλούμενος· ὥς δέ τινες, βιαζόμενος Ὀπιν, μίαν τῶν ἐξ Ὑπερβορέων παραγενομένων παρθένων, ὑπ' Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη.

(6) Ποσειδῶν δὲ Ἀμφιτρίτην τὴν Ὠκεανοῦ γαμεῖ· καὶ αὐτῷ γίνεται Τρίτων καὶ Ῥόδη, ἣν Ἥλιος ἐγγιμε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

(1) Πλούτων δὲ Περσεφόνης ἐρασθεὶς, Διὸς συνεργούοντος, ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα, Δήμητρα δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρει· μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς ἀπέλιπεν οὐρανόν. ² Εἰκασθείσα δὲ γυναικί, ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτραν παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλούμενον. ³ Ἐπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίον, ἔνδον οὓσων γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτάς καθέζεσθαι, γραῖά τις, Ἰάμβη, σκώψασα, τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιάσαι. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις τὰς γυναῖκας σκώπτειν λέγουσιν.

⁴ Ὅντος δὲ τῇ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανείρα παιδίου, τοῦτο ἔτρεφεν ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα· βουλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος, καὶ περιήρει τὰς θνητάς σάρκας αὐτοῦ, καθ' ἡμέραν δὲ παραδοῶς αὐξανόμενου τοῦ Δημοφῶντος, τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετήρησε Μετανείρα, τί πράσσει ἡ θεά. Καὶ καταλαβοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεκρυμμένον, ἀνεβόησε· διόπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρός ἀνηλώθη, ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἐξέφηνε. (2) Τριπτολέμῳ δὲ, τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μετανείρας παίδων, δῖφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ὥς τὴν δλην οἰκουμένην δι' οὐρανοῦ αἰρούμενος κατέσπειρε· Πανύσσις δὲ Τριπτολέμον Ἐλευσίνος λέγει· φησὶ γὰρ, Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν. Φερεκύδης δὲ φησιν αὐτὸν Ὠκεανοῦ καὶ Γῆς.

(3) Διὸς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμψαι κελεύσαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ καταμείνῃ, ροῖα εἰδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. Ἡ δὲ, οὐ προειδομένη τὸ συμβησόμενον, κατηγάγει αὐτόν. Καταμαρτυρήσαντος δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου, τοῦ Ἀχέροντος καὶ Γοργύρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ ἐν Ἄδου βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν· Περσεφόνῃ δὲ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὸ μὲν τρίτον, μετὰ Πλούτωνος ἡναγκάσθη μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς. Περὶ μὲν οὖν Δήμητρος ταῦτα λέγεται.

Vulcani artificio exstruxerant domicilium. (4) Aurora vero Orionis amore capta rapuit eum et in Delum insulam transtulit. Nam Venus perpetuo illam, quippe quæ cum Marte amores exercuisset, ardore cruciabat. (5) Verum interfectus est Orion, ut nonnulli narrant, quia Dianam ad disci certamen provocaverat; secundum alios autem, quod Opi, uni e virginibus, quæ ab Hyperboreis venerant, vim inferre voluit, a Diana sagittis confixus est.

(6) Neptunus in matrimonium duxit Amphitriten, Oceani filiam, ex eaque ei nati sunt Triton et Rhode, quæ Soli nupsit.

CAPUT V.

(1) Pluto Proserpinæ amore inflammatus eam Jovis auxilio furtim rapuit. At Ceres accensis facibus noctu diuque universum terrarum orbem vestigando lustravit. Quum vero ex Herminionensibus audiisset Plutonem eam rapuisse, diis irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulieri Eleusinem venit, ac primo quidem in lapide, qui a deæ mærore Ἀγέλαστος nominatus est, ad Callichorum puteum consedit. Deinde ad Celeum Eleusiniarum tum temporis regem profecta est, ubi quum a mulieribus, quæ erant in ejus domo, ut assideret rogaretur, anus quædam, cui Iambe nomen, jocos et dicteria jaciendo deam exilaravit. Quo factum esse dicunt, ut in Thesmophoriis mulieres dicteria jactitare soleant.

⁴ Celeo ex Metanira conjuge parvulus adhuc filius erat: hunc assumptum Ceres nutriebat, et, quum immortalem reddere vellet, noctu in igne deposuit infantem, atque quidquid in illius corpore mortale inerat, ademittit. Itaque quum in dies puer, cui Demophonti nomen, præter quam fieri solet cresceret, mater quidnam dea faceret observavit. Quæ quum igne coopertum deprehendisset filiolum et cæcæ morem ederet, puer igne consumtus est, seque ipsa dea dedit agnoscendam. (2) Triptolemo vero, Metaniræ natum maximo, currum alatis junctum draconibus comparavit, atque triticum dedit, quo per aerem vectus universum terrarum orbem obsereret. At Panyasis Triptoleum Eleusinis filium dicit; ad eum enim Cererem venisse refert; Pherecydes autem ipsum Oceano et Terra natum esse ait.

(3) Jove Plutoni ut Proserpinam remitteret imperante, hic, ne apud matrem diu remaneret, Punici mali granum dedit ei comedendum. Quod illa, quæ inde eventura essent hand prævidens, consumsit. Ascalapho autem, Acherontis et Gorgyræ filio, Ceres, quod contra eam testimonium dixerat, in Orco grave superimposuit saxum. Verum Proserpina tertiam singulorum annorum partem cum Plutone, reliquam apud superos ut degeret coacta est. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ἰῆ δὲ περὶ Τιτάνων ἀθανατοῦσα, γεννᾷ Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, μεγέθει μὲν σωματίων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους, ² οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὄψεσι κατεφαινόnton, καθεϊμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων· εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας δρακόντων. ³ Ἐγένοντο δὲ, ὥς μὲν τινες λέγουσιν, ἐν Φλέγραις· ὥς δὲ ἄλλοι, ἐν Παλλήνῃ. Ἡκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρῦς ἡμίμενας. ⁴ Διέφερε δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Ἀλκυονεύς, ὃς δὴ καὶ ἀθάνατος ἦν, ἐν ἧπερ ἐγεννήθη γῇ μαχόμενος. Οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἡλίου βόας ἐξ Ἐρυθείας ἤλασε. ⁵ Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδὲνα τῶν Γιγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινος, τελευτήσκειν. ⁶ Αἰσθομένη δὲ Ἰῆ τοῦτο, ἐζήτει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητοῦ δυνήθῃσιν ἀπολέσθαι. Ζεὺς δὲ ἀπειπὼν φαίνειν Ἅοι τε καὶ Σελήνῃ καὶ Ἥλιῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθάσας, Ἡρακλεία δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο. ⁷ Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μάλλον ἀνεθαλπετο· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης, ἔξω τῆς Παλλήνης εἰλκυσεν αὐτὸν, κάκεινος μὲν οὕτως ἐτελεύτα.

(2) Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ μάχην ἐφόρμησε καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πόθον Ἡρας ἐνέβαλεν, ἥτις καὶ, καταβρῆγγνύοντος αὐτοῦ τοὺς πέπλους, καὶ βιάζεσθαι θέλοντος, βοηθοὺς ἐπεκαλεῖτο· καὶ, Διὸς κεραυνώσαντος αὐτὸν, Ἡρακλῆς τοξέυσας ἀπέκτεινε. ² Τῶν δὲ λοιπῶν Ἀπολλῶν μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἀριστερόν ἐτόξευσεν ὠφθαλμόν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν· Εὐρυτον δὲ θυρσὶ Διόνυσος ἐκτείνει· Κλυτίον δὲ, φατὴν, μάλλον δὲ Ἡφαιστος βαλὼν μύδροις. ³ Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγκελιάδῳ φεύγοντι Σικελίαν ἐπέβριψε τὴν νῆσον· Πάλλαντος δὲ τὴν δορὰν ἐκτεμοῦσα, ταύτη κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπέσχετο σῶμα. ⁴ Πολυδούτης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωγθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἤκεν εἰς Κῶν Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος ἀποβρίξας ἐπέβριψεν αὐτῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον. ⁵ Ἐρμῆς δὲ τὴν Αἶδος κυνέην ἔχων κατὰ τὴν μάχην Ἰππόλυτον ἀπέκτεινεν· Ἀρτεμις δὲ Γρατίωνα· Μοῖραι δὲ Ἀγρίον καὶ Θόωνα γαλκείους βοπάλοις μαχομένους. Τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέτρεψε. Πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν.

(3) Ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Γῆ, μάλλον γολωθεῖσα, μίγνυται Ταρτάρῳ, καὶ γεννᾷ Τυφῶνα ἐν Κιλικίᾳ μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρός καὶ θηρίου. ² Οὗτος μὲν καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν, ὅσους ἐγέννησε Γῆ. Ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄγρι μνηρῶν πλετοῦν μέγεθος ἀνδρομορφον, οἷς τε ὑπερέχει μὲν πάντων τῶν ὄρων· ³ ἡ δὲ κεφαλὴ πολλῶν ἀστρων εἴσχε· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην, τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξεῖχον ἑκατὸν κεφαλὰὶ δρακόντων. ⁴ Τὰ δὲ ἀπὸ μνηρῶν, σπείρας εἶχεν ὑπερμεγέθεις ἐχί-

CAPUT VI.

(1) Terra, ob Titanum infortunium diis irata, e Caelo procreavit Gigantes corporis viriumque magnitudine præcellentes, ² qui terribili plane vultu, promissa casarie, proluxa e mento barba, pro pedibus habebant squamas serpentum. ³ Habitabant, ut nonnulli dicunt, in Phlegæis campis, secundum alios in Pallene. In cælum saxa atque accensas arbores jaculabantur. ⁴ Quorum omnium facile principes erant Porphyryion et Halcyoneus, qui dum in terra, quæ ipsum ediderat, dimicabat, erat immortalis. Idem etiam Solis boves ex Erythea abegit. ⁵ Diis autem datum erat oraculum, fore ut neminem Gigantum interficere possent, nisi mortalem quendam virum in belli societatem arcesserent; tum vero illos interituros esse. ⁶ Quod quum Terra cognovisset, quæsitit herbam, ut ne a mortali quidem manu possent interfici. Verum Jupiter Auroræ, Lunæ, Soli, ne lucem ferentes prodirent imperavit, atque ipse herbam, antequam Terra reperisset, rescavit, Minervæque consilio ad pugnae societatem arcessivit Herculem, ⁷ qui primum Halcyoneum sagitta confossum interemit; hic autem super terram prostratus vires refovit, donec Hercules, submonente Minerva, ex Pallene eum abstraheret. Tum demum ille vitam finivit.

(2) Porphyryion autem quum in Herculem atque Junonem pugnans impetum faceret, Jupiter Junonis ei desiderium iniecit, quæ, ubi peplum ille discinderet ac vim ei vellet inferre, advocat auxilium. Tum ab Jove fulminatum Hercules sagittis interfecit. ² Ex reliquis Apollo lævum Ephialtæ oculum, dextrum Hercules sagittis effoderunt. Eurytum vero thyrsu Dionysus occidit. Clytium ab Hecate, potius vero a Vulcano candentis ferri globos jaculante interfectum esse dicunt. ³ Encelado fugienti Siciliam insulam iniecit Minerva, quæ eadem pelle Pallanti detracta in pugna suum sibi corpus contegebat. ⁴ Verum Polybotes, quem per mare Neptunus persequabatur, in Con insulam pervenit, ubi deus revulsum ab ea promontorium, quod Nisyrum appellant, in eum coniecit. ⁵ Mercurius Orci galea tectus in pugna interfecit Hippolytum, Grattonem (?) Diana, Parcæ Agrium et Thoonem clavis æneis pugnantes. Reliquos Jupiter fulmine prostravit, quos deinde omnes Hercules moribundos sagittis confixit.

(3) Sed post debellatos a superis Gigantes Terra multo magis indignata cum Tartaro concumbit, ex quo in Cilicia parit Typhonem, ² qui ferinam humanæ mixtam habebat naturam, atque corporis vastitate roboreque quos Terra ediderat omnes antecellebat. Etenim crurum tenuis humana erat immensæ magnitudinis forma, ut quovis monte esset altior; ³ caput vero sæpenumero astra pertingeret: manuum denique altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebat; [ex his centum prominebant capita draconum]. ⁴ Sed inde a cruribus ingentes habebat spiras viperarum, quarum volumina ad ipsum usque

δυνῶν, ὧν ὅλκοι πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμενοι κορυφὴν συριγμὸν πολλὸν ἐξέσαν. Πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα κατεπτέρωτο· αὐχμηραὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων τρίγες ἐξηνεύοντο· πῦρ δὲ ἐδέρκετο τοῖς ὀμμασι. ⁵ Τοιοῦτος ὢν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικούτος, ἡμένας βάλλον πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἐξέβρασσε ζάλη. ⁶ Θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὁρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. ⁷ Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κεραυνοῖς, πλησίον δὲ γινόμενον ἀδαμαντίνῃ κατέπησεν ἄρπη καὶ φεύγοντα ἄχρι τοῦ Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦτο δὲ ὑπέρκειται Συρίας. Κεῖθι δὲ αὐτὸν κατατετρωμένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας συνέβαλε. ⁸ Τυφὼν δὲ ταῖς σπειραῖς περιπλεχθεὶς, κατέσχευ αὐτὸν, καὶ τὴν ἄρτην περιελόμενος, τὰ τε τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε νεῦρα. Ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, διεκόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν· καὶ παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἄντρον κατέθετο· ⁹ ὁμοίως δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄρκτου δορᾷ κεῖθι ἀπέθετο, καὶ κατέστησε Δελφύνην δράκαιναν· ἡμίθηρ δὲ ἦν αὕτη ἡ κόρη. ¹⁰ Ἐρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπαν ἐκκλέψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμωσαν τῷ Διὶ λαθόντες. Ζεὺς δὲ τὴν ἰδίαν ἀναχομισάμενος ἰσχὺν, ἐξάφνης ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πτηνῶν ὀχούμενος ἵππων ἄρματι, βάλλον κεραυνοῖς, ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύσαν· ὅπου Μοῖραι αὐτὸν διωχθέντα ἡπάτησαν. Πεισθεὶς γάρ, ὅτι ῥωσθήσεται μάλλον, ἐγεύσατο τῶν ἐφημέρων καρπῶν. ¹¹ Διόπερ ἐπιδιωκόμενος αὖθις, ἦκεν εἰς Θράκην, καὶ μαχόμενος· περὶ τὸν Αἴμον, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. Τοῦτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν ὠθουμένων, πολλὴ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυσεν αἷμα· καὶ φασὶν ἐκ τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἴμον. ¹² Φεύγειν δὲ ὁρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπέρριψεν Αἴτην ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγεθός ἐστιν. Ἐξ οὗ μέχρι δεῦρο φασὶν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μέχρι τοῦ δεῦρο ἡμῖν λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

(1) Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς, ἐν νάρθηκι κρύψας. ² Ὡς δὲ ᾔσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἥφαιστῳ, τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. ³ Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδίδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος, αὐτοῦ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τῶν ἡπάτων αἰζανουμένων διὰ νυκτός. ⁴ Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν τοῖς καθ' Ἡρακλῆα δηλώσομεν.

(2) Προμηθεὺς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος

verticem extenta, magna dabant sibila. (*Hic ponenda videntur ei quæ paullo ante uncinis inclusimus.*) Totum ejus corpus ali: (*vel*) pennis erat obductum. Hispidæ cæsaries mentique barba venti flatu agitabantur. Ignis emicabat oculis. ⁵ Talis tantusque Typhon ardentibus ipsum cælum montibus petens cum sibilo simul atque clamore ferebatur. Magna ex ore ignis procella deferrebat. ⁶ Hunc ubi dii in cælum prospexere irruentem, fuga salutem quaerentes in Ægyptum properare cœperunt, ibique, ut persequentem fallerent, in varias animantium formas sese quisque transmutarunt. ⁷ Jupiter autem procul a se Typhonem conspicatus fulmine percussit; ubi vero cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extremæ Syriæ montem persecutus est; ibique, quum saucium eum cognovisset, manus conseruit. ⁸ At Typhon spirarum volumine circumplexus Jovem detinuit, eique harpe, quam manibus ejus extorserat, pedum manuumque tendines dissecuit, impositumque humeris per mare transportavit in Ciliciam; quo quum pervenisset, intra Corycium antrum Jovem, ⁹ necnon tendines in ursi pelle occultatos deposuit; custodem vero collocavit Delphynen, draconem, puellam semiferam. ¹⁰ Sed Mercurius et Ægipan nervos suffurati clanculum Jovi aptaverunt. Jupiter itaque receptis pristinis viribus, curru, cui alatos equos junxerat, e cælo repente descendens Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo persecutus est, ubi a Jove exagitatum Parcæ deceperunt. Nam poma illa quæ unius diei sunt, gustavit, quum inde se valentior fore persuasus esset. ¹¹ Dein quum Jovem rursus insequentem videret, in Thraciam contendit, pugnaque ad Hæmum commissa, totos montes jaculatus est. Quibus contra ipsum fulminum vi rejectis, multum in hoc monte sanguinis exundavit, a quo Hæmi nomen montem accepisse dicunt. ¹² Fugienti deinceps per Siculum mare Jupiter Ætnam, maximum Siciliæ montem, superinjecit, ex quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum jactum ignium fieri spiramenta ferunt. De his autem hæc hactenus a nobis dicta sunt.

CAPUT VII.

(1) Prometheus formatis ex aqua et terra hominibus clam Jove ignem in ferula furatus dedit. ² Quod ubi sensit Jupiter, Vulcano imperavit ut ad Caucasum montem corpus ejus affigeret. Is vero mons est Scythiæ, ³ in quo Prometheus clavis confixus multorum annorum numerum reliatus permansit. Aquila autem quotidie devolans hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. ⁴ Hanc igitur Prometheus ob ignis furtum poenam dedit, donec Hercules eum vinculis liberavit, quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

(2) Promethei filius erat Deucalion. Hic imperio tenens

βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἐπλασαν θεοὶ πρώτην γυναῖκα. ² Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτνύμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθήμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. ³ Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρεῖναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. ⁴ Τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα. ⁵ Δευκαλίων δὲ, ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασσῷ προσίσχει, καὶ τῶν ὄμβρων παῦλιν λαβόντων, ἐκβάς θύει Διὶ Φυζίῳ. ⁶ Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἶρων ἔβαλλε τοὺς λίθους· καὶ, οὓς μὲν ἔβαλλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λίθου, ὁ λίθος.

⁷ Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες· Ἕλλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς [ἐννοιοι] γεγενῆσθαι λέγουσι. [δεύτερος δὲ] Ἀμφικτύων, ὁ μετὰ Κραναιὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς. Θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀέθλιος. (3) Ἕλληνας δὲ καὶ Νύμφης Ὀρηίδος, Δῶρος, Ξοῦθος, Αἰόλος. Αὐτὸς μὲν οὖν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ καλούμενους Γραικοὺς προσηγόρευσε· Ἕλληνας· τοῖς δὲ παῖσιν ἐμέρισε τὴν χώραν. ² καὶ Ξοῦθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως Ἀχαιοὺς ἐγέννησε καὶ Ἰῶνα, ἀπ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἰῶνες καλοῦνται. ³ Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοὺς κατοικοῦντας ἀπ' αὐτοῦ Δωριεῖς ἑκάλεσε. ⁴ Αἰόλος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε· καὶ γῆμας Ἐναρέτην τὴν Δηϊμάχου, παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτὰ, Κρηθέα, Σίσυρον, Ἀθάμαντα, Σαλμωνέα, Δηϊῶνα, Μάγνητα, Περιήρην· θυγατέρας δὲ πέντε, Κανάκην, Ἀλκυόνην, Πεισιδίκην, Καλύκην, Περιμήδην.

⁵ Περιμήδης μὲν οὖν καὶ Ἀχελώου, Ἰπποδάμης καὶ Ὀρέστης· Πεισιδίκης δὲ καὶ Μυρμιδόνος, Ἀντιφός καὶ Ἀκτωρ.

(4) Ἀλκυόνην δὲ Κεῦξ ἐγγεν· Ἐωσφόρου παῖς· οὗτοι δὲ δι' ὑπερηράνειαν ἀπώλοντο. Ὁ μὲν γὰρ τὴν γυναῖκα ἔλεγεν Ἥραν, ἥ δὲ τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπωρνήωσε, καὶ τὴν μὲν ἀλκυόνα ἐποίησε, τὸν δὲ κήρυκα.

² Κανάκη δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ὀπλέα καὶ Νηρέα, καὶ Ἐπωπία, καὶ Ἀλωέα, καὶ Τρίοπα. ³ Ἀλωεὺς μὲν οὖν ἐγγεν· Ἰφιμέδειαν τὴν Τρίοπος, ἧς Ποσειδῶνος ἡράσθη, καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ

ea loca, quæ circa Phthiam sunt, uxorem duxit Pyrrham, Epimethei et Pandoræ filiam, quam primam dii finxerunt mulierem. ² Quum vero prolem æneam tollendam Jupiter censeret, Promethei consilio Deucalion arcam fabricavit, in eamque, impositis rebus ad vitam necessariis, cum Pyrrha ingressus est. ³ Mox Jupiter large effusus de cœli imbribus maximam Græciæ partem cooperuit, ita ut omnes homines, paucis exceptis, qui in altissimos circum montes confugerant, interirent. ⁴ Tum etiam Thessaliæ montes diremti, et quæ sunt extra Isthmum et Peloponnesum loca undarum vi omnia contacta fuerunt. ⁵ Deucalion novem dies totidemque noctes aquarum eluvie in navigio suo circumlatus Parnassum demum appellit, ibique, quum imbres desissent, egressus Jovi Phyxio (*qui fugientibus opem ferre consuevit*) sacris operatur. ⁶ Jupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, permisit ei ut quodcunque vellet expeteret. Deucalion igitur humani generis reparationem deposcit. Deinde Jovis monitu sumtos de terra lapides trans caput jactavit; atque ii quidem, quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt; quos vero Pyrrha jecit, in feminas abiit. Hinc itaque λαοὶ (i. e. *populi*) translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei; λίθας enim lapidem significat.

⁷ Filiorum qui ex Pyrrha Deucalioni sunt, primus est Hellen, quem a Jove ortum esse nonnulli tradunt; alter Amphictyon, qui post Cranaum Atticæ imperavit. Filia vero Protogenia, cujus ex Jove filius Aethlius. (3) Ex Hellene autem et Orseide nympha Dorus, Xuthus, Æolus. Is quidem qui antea Græci vocabantur, de se nominavit Hellenes, atque terram inter filios partitus est. ² Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa, Erechthei filia, Achæum genuit et Ionem, a quibus Achivi et Jones nuncupantur. ³ Dorus terram extra Peloponnesum nactus, incolas suo de nomine Dorienses appellavit. ⁴ Æolus Thessaliæ imperans, populis Æolensibus nomen imposuit, et ducta Enarete, Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Cretheum, Sisyphum, Athamantem, Salmoneum, Deionem, Magnetem, Perieren; filias vero quinque, Canacen, Alcyonem, Pisidicen, Calycen, Perimeden.

Ex Perimede et Acheloo nati sunt Hippodamas et Orestes; ex Pisidice et Myrmidone Antiphus et Actor.

(4) Halcyonem Ceyx, Luciferi filius, in matrimonium duxit. Hi ob superbiam perierunt. Ille enim conjugem Janonem, hæc vero virum suum Jovem appellavit. Utrumque Jupiter in aves, illam in halcyonem, hunc in mergum mutavit.

² Canace et Neptunus genuerunt Opleum, Nereum, Eopeum, Aloeum, Triopem. ³ Aloeus uxorem duxit Iphimediam, Triopis filiam, quæ Neptuni amore capta, continenter ad mare meabat, et haustos manibus fluctus sinu

τὴν θάλασσαν, γερσὶν ἀρουμένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνεφέρει. ⁴ Συνελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγέννησε παῖδας, Ὄτων καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλωεΐδας λεγομένους. ⁵ Οὗτοι κατ' ἐνιαυτὸν ἠϋζανον πλάτος μὲν πηχυαῖον, μήκος δὲ ὀργυαῖον· ἐννέα δὲ ἐτῶν γενομένοι, καὶ τὸ μὲν πλάτος πηχῶν ἔχοντες ἐννέα, τὸ δὲ μέγεθος ὀργυιῶν ἐννέα, πρὸς θεὸν μάχεσθαι διανοοῦντο, καὶ τὴν μὲν Ὅσσαν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον ἔθεσαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὅσσαν θέντες τὸ Πήλιον, διὰ τῶν ὀρῶν τούτων ἡπείλουν εἰς οὐρανὸν ἀναβήσεσθαι· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, χώσαντες τοῖς ὄρεσι, ποιήσιν ἔλεγον ἡπειρον, τὴν δὲ γῆν, θάλασσαν. ⁶ Ἐμύοντο δὲ, Ἐφιάλτης μὲν Ἥραν, Ὄτος δὲ Ἄρτεμιν. Ἐδῆσαν δὲ καὶ Ἄρην. Τούτον μὲν οὖν Ἑρμῆς ἐξέκλεψεν. Ἀνείλε δὲ τοὺς Ἀλωεΐδας ἐν Νάξῳ Ἄρτεμις δι' ἀπάτης· ἀλλάξασα γὰρ τὴν ιδέα ἐν εἰλαφον, διὰ μέσου αὐτῶν ἐπήδησεν· οἱ δὲ βουλόμενοι εὐστοχῆσαι τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠκόντισαν.

(5) Καλύκῃς δὲ καὶ Ἀεθλίου παῖς Ἐνδυμίων γίνεταί, ὅστις, ἐκ Θεσσαλίας Αἰολέας ἀγαγὼν, Ἥλιν ᾤκισε. Λέγουσι δὲ αὐτὸν τινες ἐκ Διὸς γενέσθαι. Τούτου κάλλει διενεγκόντος ἡράσθη Σελήνη. Ζεὺς δὲ αὐτῷ δίδωσιν ὃ βούλεται ἐλῆσθαι· ὃ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθάνατος καὶ ἀγήρωος μένων.

(6) Ἐνδυμίωνος δὲ καὶ [Σηΐδος Νύμφης ἢ] Νηΐδος, ἣ, ὥς τινες, Ἰφιανάσσης, Αἰτωλός· ὃς ἀποκτείνας Ἄπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήτιδα χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδεδωμένους Φθίας καὶ Ἀπολλωνος υἱοὺς, Δῶρον καὶ Λαοδόχον καὶ Πολυποίτην, ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσεν.

(7) Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τῆς Φόρβου Πλευρῶν καὶ Κάλυδῶν ἐγένοντο, ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνομάσθησαν. Πλευρῶν μὲν οὖν γήμας Ξανθίππην τὴν Δωῖρον, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγῆνορα· θυγατέρας δὲ, Στερόπην καὶ Στρατονίκην καὶ Λαοφόντην. ² Κάλυδῶν δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθάνους, Ἐπικάστη καὶ Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Ἄρεος, Ὁξύλος. ³ Ἀγῆνωρ δὲ ὁ Πλευρῶνος γήμας Ἐπικάστην τὴν Κάλυδῶνος, ἐγέννησε Πορθάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἄρεος, Εὐήνος, Μῶλος, Πύλος, Θέστιος.

(8) Εὐήνος μὲν οὖν ἐγέννησε Μάρπησσαν, ἥν, Ἀπολλωνος μνηστευομένου, Ἴδας ὁ Ἀφάρεως ἥρπασε, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα ὑπόπτειον· διώκων δὲ Εὐήνος ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν Λυκόρμαν ἦλθε ποταμὸν, καταλαβεῖν δὲ οὐ δυνάμενος, τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν, ἑαυτὸν δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε. Καὶ καλεῖται Εὐήνος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου. (9) Ἴδας δὲ εἰς Μεσσήνην παραγίνεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων περιτυλὼν ἀφαίρειται τὴν κόρην· μαχομένων δὲ αὐτῶν περὶ τῶν τῆς παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας ἐπέτρεψεν αὐτῇ τῇ παρθένῳ ἐλῆσθαι, ὅποτέρῳ βουλέται συνοικεῖν· ἢ δὲ, δέισασα ὥς ἂν μὴ γηρώσων αὐτὴν Ἀπόλλων καταλίπη, τὸν Ἴδαν εἵλετο ἄνδρα.

(10) Θεστήῳ δὲ ἐξ Εὐρυθέμιδος τῆς Κλεοβοίας ἐγένετο

ferebat. ⁴ A Neptuno compressa geminos peperit, Otum et Ephialten, quos Aloidas appellant. ⁵ Hi quotannis latitudine cubitum, longitudine vero ulnam crescebant: qui, ubi nomen explevere annum, latitudinem cubitum novem, et ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum inferendi ceperunt consilium. Itaque Olympo Ossam imposuerunt, Pelioque Ossæ imposito, per hos montes cœlum conscensuros se minitabantur; ac congestis montibus de mari continentem, contra de terra mare se reddituros dictitabant. ⁶ Quin etiam Ephialtes Junonem, Otus autem Dianam sibi conjuges deposcebant. Martem insuper in vincula conjecere, quem tamen Mercurius furto eripuit. Diana autem in Naxo Aloidas per dolum peremit; nam in cervam mutata per medios exsilivit; tum hi in feram collimatori, alter alterum telis conjectis occiderunt.

(5) Calyces et Aethlii filius est Endymio, qui eductis Æolensibus e Thessalia in Elidem transmigravit. Sunt etiam qui eum Jove natum esse memorent. Hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna deperivit; idem, data ab Jove quæcunque vellet deligendi potestate, cum somno perpetuo immortalem sibi juventutem concedi postulavit.

(6) Endymionis e Neide, vel, ut nonnulli dicunt, ex Iphianassa filius est Ætolus; qui, quum peremisset Apin, Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis Phthiæ et Apollinis filiis, Doro et Laodoco ac Polypæte, qui hospitio eum exceperant, suo de nomine terram Ætoliam appellavit.

(7) Ex Ætolo et Pronoe, Phorbi filia, Pleuron et Calydon nati sunt, a quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt. Pleuron, ducta uxore Xanthippe Dori, filium Agenorem procreavit, et filias Steropen, Stratonicen, Laophonten. ² Calydon ex Æolia, Amythaonis filia, Epicasten suscepit et Protopeniam; ex qua et Marte nascitur Oxylus. ³ Agenor, Pleuronis filius, Epicasten, Calydone natam, conjugem duxit, de qua Porthaonem genuit et Demonicen; quæ ex Marte peperit Evenum, Molum, Pylum, Thestium.

8. Evenus genuit Marpessam, quam quum Apollo sibi collocari in matrimonium quæriraret, Idas, Apharei filius, accepto a Neptuno curru pennato, rapuit; illum vero e curru persecutus Evenus ad Lycormam fluvium pervenit, ubi, quum illum assequi non posset, equos jugulavit, seque ipsum deinceps præcipitem dedit in fluvium, qui ab eo Eveni nomen accepit.

(9) At Idæ Messenen proficiscenti obviam factus Apollo virginem auferre voluit. Qui quum inter se de puellæ matrimonio concertarent, Jupiter litem dirimens virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hac verita, ne se in senectute Apollo desereret, Idam sibi virum esse maluit.

(10) Thestius ex Eurythemide Cleobææ gnata filias sus-

νοντο θυγατέρες μὲν, Ἀλθαία, Λήδα. Ὑπερμνήστρα· ἄρρενες δὲ, Ἴφικλος, Εὐίππος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος.

² Πορθάονος δὲ καὶ Εὐρύτης Ἴπποδάμαντος ἐγένοντο παῖδες, Οἰνέας, Ἀγριος, Ἀλκάθοος, Μέλαιος, Λευκοπέυς· θυγάτηρ δὲ Στερόπη, ἐξ ἧς καὶ Ἀchelώου Σειρήνας γενέσθαι λέγουσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

(1) Οἰνέας δὲ, βασιλεύων Καλυδῶνος, παρὰ Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλαβε. Γῆμας δὲ Ἀλθαίαν τὴν Θεστίου, γεννᾷ Τοξέα, ὃν αὐτὸς ἐκτεινεν ὑπερπηδήσαντα τὴν τάφρον, καὶ παρὰ τοῦτον, Θυρέα καὶ Κλύμενον, καὶ θυγατέρα Γόργην, ἣν Ἀνδραίμων ἐξημε, καὶ Δηϊάνειραν, ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου γεννησάσθαι. Αὐτὴ δὲ ἡνιόχει, καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἥσκει. Καὶ περὶ τῶν γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀchelῶν ἐπάλασεν. (2) Ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἄρεος γεγενῆσθαι φασί. Τούτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἐπτά, παραγενομένης τὰς Μοῖρας φασὶν εἰπεῖν· Τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν ὁ καίόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. Τοῦτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα.

³ Μελέαγρος δὲ, ἀνὴρ ἄτρωτος καὶ γενναῖος γεγόμενος, τὸνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Ἐτησίῳν καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνέας θεοῖς πᾶσι θύων, μόνῃς Ἀρτεμίδος ἐξελάθετο. Μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς, κάπρον ἐφῆκεν ἐξοχὸν μεγάλῃ τε καὶ ῥύμῃ, ὃς τὴν τε γῆν ἄσπορον ἐτίθει, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχανόντας διέφθειρεν. ⁴ Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ τῷ κτείναντι τὸν θῆρα τὴν δорάν δώσειν ἀριστέιον ἐπηγγείλατο. ⁵ Οἱ δὲ συνελθόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θῆραν ἦσαν οἷδε· Μελέαγρος Οἰνέως, Δρύας Ἄρεος, ἐκ Καλυδῶνος οὔτοι· Ἰδὰς καὶ Λυγκεύς Ἀφαρέως ἐκ Μεσσηνίας· Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς καὶ Λήδας, ἐκ Λακεδαιμόνος· Θησεύς Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν· Ἀδμητος Φέρητος ἐκ Φερῶν· Κηφεύς καὶ Ἀγκαῖος Λυκούργου ἐξ Ἀρκαδίας· Ἰάσων Αἰσόνης ἐξ Ἰωλκοῦ· Ἴφικλῆς Ἀμφιτρυόνος ἐκ Θηβῶν· Πειρίθοος Ἰξίονος ἐκ Λαρίσσης· Πηλεὺς Αἰακοῦ ἐκ Φθίας· Τελαμὼν Αἰακοῦ ἐκ Σαλαμίνος· Εὐρυτίων Ἀκτορος ἐκ Φθίας· Ἀταλάντη Σχοινέως ἐξ Ἀρκαδίας· Ἀμφιάραος Οἰκλέους ἐξ Ἀργούς. Μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεστίου παῖδες. ⁶ Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνέας ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας ἐξένισε· τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφεύς καὶ Ἀγκαῖος καὶ τινων ἄλλων ἀπαξιούντων μετὰ γυναῖκος ἐπὶ τὴν θῆραν ἐξίεναι, Μελέαγρος ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτραν τὴν Ἰδὰ καὶ Μαρπησσης θυγατέρα, βουλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τέκνον ποιῆσθαι, συνηνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θῆραν μετὰ ταύτης ἐξίεναι. ⁷ Περιστάντων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ὑλέα μὲν καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῖς θηρὸς διεφάρησαν,

cepit Althæam, Leda, Hypermnestram; filios autem Iphiclum, Evippum, Plexippum, Eurypylum.

² Porthaonis et Eurytæ ex Hippodamante natæ filii erant Ceneus, Agrius, Alcathous, Melas, Leucopæus; filia Sterope, ex qua et Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

CAPUT VIII.

(1) Sed Ceneus Calydones imperans vitis plantam a Dionysso primus accepit; ac ducta uxore Althæa, Thestii filia, Toxeum gignit, quem ipse, quod fossam transilierit, interfecit: post hunc, Thyreum et Clymenum, et filiam Gorgen, quæ nupsit Andræmoni, ac Deianiram, quæ Althæam ex Dionysso peperisse dicitur. Hæc autem aurigandi perita erat atque res bellicas exercebat: deque matrimonio ejus Hercules cum Acheloo dimicavit. (2) Sed Althæa ex Ceneo peperit Meleagrum, quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad hunc septem dies natum venisse Parcas ac dixisse aiunt: « Tum Meleager diem obibit supremam, quum stipes in foco accensus perustus fuerit. » Quod ubi mater audivit, stipitem ex igne sublatus in arcam seposuit.

³ Meleager vero, quum vir esset natura invulnerabilis ac fortis, hunc in modum occubuit. Quum annuæ in agro fruges redissent, earum primitias Ceneus diis omnibus, una tantum Diana per oblivionem prætermissa, consecravit. Quocirca irata dea aprum misit et magnitudine et robore insignem, qui terram coli et in ea sata fieri impedit, pecoraque et obvium quemque necavit. ⁴ In hunc itaque aprum valentissimum quemque Græcorum evocavit, eique qui feram occidisset, ejus pellem facinoris præmium se daturum pollicitus est. ⁵ Qui autem ad apri venationem convenire, fuerunt hi: Meleager Cenei, Dryas Martis, uterque Calydonius; Idas et Lynceus, Aphareii filii, Messenii; Castor et Pollux, Jovis ex Leda filii, Lacedæmonii; Theseus Ægei, Atheniensis; Admetus Pheretis, Pheræus; Cepheus et Ancæus Lycurgi ex Arcadia; Jason Æsonis ab Iolco; Iphicles Amphitryonis, Thebanus; Pirithous Ixionis, Larissæus; Peleus Æaci, Phthius; Telamon Æaci, Salaminus; Eurytion Actoris, Phthius; Atalanta Schænei, ex Arcadia; Amphiarus Oiclis, Argivus; præter hos denique Thestii filii. ⁶ Quos, ubi convenerant, Ceneus novem dies hospitio excepit; decimo autem, quum Cepheus et Ancæus alique nonnulli cum femina venatum ire recusarent, Meleager, quamvis uxorem Cleopatram haberet Idæ et Marpessæ filiam, tamen ex Atalanta quoque filium procreare desiderans, illos ut cum ipsa simul in venationem exirent compulit. ⁷ Deinde vero quum venatores illi aprum circumstitissent, Hyleus atque Ancæus a bellua

Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισε. Τὸν δὲ κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντῃ εἰς τὰ νῦτα ἐτόξευσε, δεύτερος δὲ Ἀμφιάραος· εἰς τὸν ὀφθαλμόν· Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλῆξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. ⁷ Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεία λήφεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο. (3) Ὅργισθεὶς δὲ Μελέαγρος, τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαῖα δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἤμε· καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

² Οἱ δὲ φασὶν οὐχ οὕτω Μελέαγρον τελευτῆσαι ἀμφισβητούντων δὲ τοῦ θηρός φασὶ τῶν Θεστίου παίδων, ὡς Ἰφίκλου πρώτου βαλόντος, Κούρησι καὶ Καλυδωνίοις πόλεμον ἐνστήναι. ³ Ἐξελθόντος δὲ Μελεάγρου, καὶ τινος τῶν Θεστίου παίδων φονεύσαντος, Ἀλθαίαν ἀράσασθαι κατ' αὐτοῦ· τὸν δὲ ὀργιζόμενον οἶκοι μένειν. ⁴ Ἦδὴ δὲ τῶν πολεμίων τοῖς τείχεσι προσπελαζόντων, καὶ τῶν πολιτῶν ἀξιούντων μεθ' ἱκετηρίας, βοηθεῖν, μόλις πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ τοὺς λοιποὺς κτείναντα τῶν Θεστίου παίδων, ἀποθανεῖν μαχόμενον. ⁵ Μετὰ δὲ τὸν Μελεάγρου θάνατον Ἀλθαῖα καὶ Κλεοπάτρα ἑαυτὰς ἀνήρτησαν· αἱ δὲ θρηνοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναῖκες ἀπαρνεώθησαν.

(4) Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης, ἔγχευεν Οἰνεὺς Περιβοίαν τὴν Ἰππονόου. Ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαίαν, πολεμικήσας Ὠλένου, λέγει λαβεῖν Οἰνέα γέρας. Ἡσιόδος δὲ ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαιῆς, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἰπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἰππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος [ὄντα] ἐντεταλμένον ἀποστεῖλαι (ἀποκτεῖναι conj. Faber). (5) Εἰσὶ δὲ τινες οἱ λέγοντες, Ἰππόνουν, ἐπιγόντα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμένην ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκυον αὐτὴν πρὸς τοῦτον ἀποπέμψαι. ² Ἐγεννήθη δὲ ἐκ ταύτης Οἰνεὶ Τυδεύς. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνέα κατὰ τὴν βούλησιν Διὸς ἐρασθῆναι.

³ Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος γενναῖος, ἐφυγαδεύθη, κτείνας, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκάθοον· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκαμαϊνίδα γεγραμμένος, τοὺς Μέλανος παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἰνεῖ, Φηνέα, Εὐρύαλον, Ὑπέρλαον, Ἀντιόχην, Εὐμήδην, Στέρνοπα, Ξάνθιππον, Σθένελον· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ὠλενίαν ἀδελφὸν ἰδίον. ⁴ Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος αὐτῷ, φυγὼν εἰς Ἄργος, ἦκε πρὸς Ἀδραστον, καὶ τὴν τούτου γήμας θυγατέρα Δηϊπύλην, ἐγέννησε Διομήδην.

Τυδεὺς μὲν οὖν ἐπὶ Θήβας μετὰ Ἀδράστου στρατεύσάμενος, ὑπὸ Μελανίππου τραπείας ἀπέθανεν. (6) Οἱ δὲ Ἀγρίου παῖδες Θερσίτης, Ὀγχηστὸς, Πρόδοος, Κελεύτωρ, Λυκαυπεύς, Μελάντιππος, ἀφελόμενοι τὴν

necati sunt, et Peleus Eurytionem nolens jaculo confodit. Aprum vero prima Atalanta in tergo sagitta percussit; post illam Amphiarus oculum ferit, deinde Meleager transosso latere belluam interfecit; sed pellem, quam accepit, muneri dedit Atalantæ. ⁷ Verum Thestii filii indignum putantes, viris præsentibus feminae virtutis præmia concedi, pellem ei eripiunt, quam, si Meleager recusaret, sibi jure cognationis obvenire affirmabant. (3) Quapropter iratus Meleager Thestii filios occidit, ac pellem Atalantæ restituit. Sed Althæa mœrore confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit; quo facto Meleager extemplo occidit.

* Sunt autem qui Melæagrum non ita vitam finisse dicant: sed quum Thestii filii de fera contenderent, quod primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus et Calydoniis bellum conflatum esse; ² in quo quum Meleager (ex Calydone urbe a Curetibus obsessa) egressus e Thestii filiis nonnullos occidisset, Althæam matrem filio mortem esse imprecatam; hunc vero indignatum tenuisse se domi. ⁴ Dehinc hostibus ad mœnia proxime accedentibus, et civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, ægre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant, atque postquam reliquos Thestii filios interfecisset, ipsum in pugna occisum esse. ⁵ Verum post Meleagri interitum Althæa et Cleopatra sese suspendunt, et quæ mortuum deploravere mulieres in aves sunt commutatae.

(4) Althæa defuncta, Ceneus uxorem duxit Peribœam, Hipponoi filiam; quam quidem is, qui Thebaidem conscripsit, Ceneum post expugnatam Olenum (Ætolia urbem) in præmium accepisse narrat. Sed Hesiodus ait ex Oleno, Achaiae oppido, violatam ab Hippostrato, Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Ceneum, eique ut eam a Græcia longe abduceret, præcepisse. (5) Sunt quoque qui referant, Hipponoum, quum filiam suam ab Ceneo vitiatam cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse. ² Natus vero ex illa Ceneo Tydeus. Pisander autem eum ex Gorge ortum dicit; nam filia amore Ceneum ex Jovis voluntate captum fuisse.

* Tydeus vero, quum jam vir fortissimus evasisset, interfecto, ut quidam dicunt, Cenei fratre Alcathoo, in exilium profectus est; sed secundum Alcmaeonidis auctorem, quia Melanis liberos interfecerat Ceneo insidiantes, Pheneum, Euryalum, Hyperlaum, Antiochen, Eumedem, Sternopem, Xanthippum, Sthenelum; ut vero Pherecydes ait, Oleniam, suum fratrem. ⁴ Agrio autem propter eandem factam eum persequente, Argos fugiens venit ad Adrastum, ductaque ejus filia Deipyle in matrimonium, procreavit Diomedem.

Tydeus itaque adversus Thebas cum Adraсто in bellum profectus, a Melanippo vulneratus occubuit. (6) Sed Agrii filii, Thersites, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopes, Melanippus, occupatum Cenei regnum patri attri-

Οἰνέως βασιλείαν, τῷ πατρὶ ἔδωκαν· καὶ προσέτι ζῶντα τὸν Οἰνέα καθιερῶντες ἤκλινοντο.² Ὑστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἄργους παραγενόμενος μετ' ἄλλου κρύφα, τοὺς μὲν Ἀγρίου παῖδας, χωρὶς Ὀρχηστοῦ καὶ Θερσίτου, πάντας ἀπέκτεινεν· οὗτοι γὰρ φθάσαντες εἰς Πελοπόννησον ἔφυγον. Τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ Οἰνέας, Ἀνδραίμονι τῷ τῇ θυγατέρα τοῦ Οἰνέως γήμαντι δέδωκε· τὸν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἤγεν.³ Οἱ δὲ διαφυγόντες Ἀγρίου παῖδες, ἐνεδρεύσαντες περὶ τὴν Τηλέρου ἑστίαν τῆς Ἀρχαδίας, τὸν πρεσβύτην ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς Ἄργος κομίσας ἔθαψεν, ἔνθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνὴ καλεῖται, καὶ γήμας Αἰγιαλείαν τὴν Ἀδράστου, ὥς δὲ ἔνιοι φασί, τὴν Αἰγιαλέως, ἐπὶ τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστράτευσεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

(1) Τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας, δυναστεύων Βωιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλάην. Αὐτὸς δὲ Ἰνώ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λεάρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.² Ἐπιβουλίσουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν ἐρύγειν. Λαμβάνουσαι δὲ, κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρασσον. Ἰῆ δὲ πεφυγμένους πυρὸς δεγόμενῃ, καρποὺς ἐτσίους οὐκ ἀνεοίδου.³ Διόπέμπων δ' Ἀθάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνὴ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὥς εἴη κε/ρρησμένοι, παύσασθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φρίξος.⁴ Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκάζομενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων, τῷ βωμῷ παρέστησε Φρίξον. Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνῆρπσε, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ, τὴν μεταξὺ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.⁵ Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερρόνησου ὠλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλά· κακεῖ θανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλάσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

⁶ Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευε παῖς Ἥλιου καὶ Περσηίδος, ἀδελφὸς δὲ Κίρκης καὶ Πασίφης, ἣν Μίνως ἐγγίμεν· οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκιοπὴν δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει Φυζίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτῃ δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ ὀρῶν ἐν Ἄρεος ὄρει καθήλωσεν.⁷ Ἐγένοντο δ' ἐκ Χαλκιοπῆς τῆς Αἰήτου τέσσαρες Φρίξου παῖδες, Ἄργος, Μέλας, Φρόντις, Κυτίσωρος.

(2) Ἀθάμας δὲ ὕστερον, διὰ μῆτιν Ἥρας, καὶ τῶν ἐξ Ἰνούς ἐστερήθη παίδων· αὐτὸς μὲν γὰρ μανείας ἐτάξεν εἰς Λεάρχον· Ἰνὴ δὲ Μελικέρτην μετ' ἑαυτῆς εἰς πέλαγος ἔβριψεν.² Ἐκπεσὼν δὲ τῆς Βωιωτίας, ἐπυνθάνετο τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει· χρησθέντος δὲ αὐτῷ,

buerunt; quin etiam viventem adhuc Ceneum in vincula conjectum contumelia afficiebant.² Deinde vero Diomedes Argis cum Alcmaeone clanculum reversus, Agrii filios, praeter Onchestum et Thersiton, qui fuga in Peloponnesum se subdlexerant, omnes interfecit. Atque regnum, quia Ceneus senio jam confectus esset, Andraemoni, qui Cenei filiam duxerat uxorem, concessit, ipsum vero Ceneum in Peloponnesum abduxit.³ Sed qui periculum evaserant Agrii filii structis ad Telepharam in Arcadia insidiis senem occiderunt. Diomedes vero mortuum Argos translatum, ubi nunc ab illo Ceneo urbs appellatur, sepelivit, et ducta uxore Aegialea, Adrasti, vel, ut aliis placet, Aegialei filia, contra Thebas atque Trojam in bellum profectus est.

CAPUT IX.

(1) Inter Aëoli filios Athamas, Orchomeni in Boeotia rex, ex Nephelē filium genuit Phrixum, filiam vero Hellen. Deinde uxorem superinduxit Ino, ex qua Learchum et Melicertem sustulit.² Sed insidians e Nephelē natis Ino mulieribus persuasit, ut triticum (quod darent in sementem) torrerent. Hæ, accepta ab illa semente, clam viris imperata faciunt. Terra autem, quod fruges tostas accepisset, annonam non dedit.³ Quare Athamas Delphos misit, qui de avertenda agrorum sterilitate sciscitarentur oraculum. Ino verò missos induxit, ut responsum dicerent cessuram esse sterilitatem, si Jovi mactaretur Phrixus.⁴ Quo audito Athamas, ab agrorum colonis coactus, ad aram Phrixum constituit. Sed Nephelē ipsum cum filia eripuit, iisque arietem dedit, quem aureo vellere præditum a Mercurio acceperat. Quo per aerem velentes, terram mareque interjectum superarunt.⁵ Quum vero super mare versarentur, quod inter Sigeum et Chersonesum est interjectum, Helle in profundum delapsa periit; unde fretum illud Hellespontis nomen accepit.

⁶ Phrixus autem venit ad Colchos, quibus Aetes imperavit Solis filius et Perseidis, frater Circes et Pasiphaes, quam Minos habebat uxorem. Aetes itaque Phrixum hospitio excepit, eique Chalciopen, unam ex filiabus, in matrimonium dedit. Hic vero Jovi Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit, ejusque pellem dono dedit Aetæ, qui ad quercum in Martis luco eam clavis affixit.⁷ Ex Chalciopē, Aetæ filia, quattuor erant Phrixo filii, Argus, Melas, Phrontis, Cytisorus.

(2) Postea Athamas Junonis ira etiam quos ex Inone habebat filios privatus est. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta interemit, Ino autem Melicertem secum ipsa in mare dejecit.² Deinde e Boeotia pulsus deum rogavit, ubinam gentium habitaturus esset. Respondit oraculum,

κατωκίειν ἐν ᾧ περ ἂν τόπων ὑπὸ ζώων ἀγρίων ξενισθῇ, πολλὴν χώραν διελθὼν, ἐνέτυχε λύκοις προβάτων μοίρας νεμομένοις· οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν, ἃ διηροῦντο ἀπολιπόντες, ἔφυγον. ³ Ἀθάμας δὲ κτίσας τὴν χώραν, Ἀθαμαντίαν ἄφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε, καὶ γήμας Θεμιστῶ τὴν Ὑψέως, ἐγέννησε Λεύκωνα, Ἐρυθρον, Σχοινέα, Πύων.

(3) Σίσυφος δὲ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν τὴν νῦν λεγομένην Κόρινθον, γαμεῖ Μερόπην τὴν Ἀτλαντος. Ἐξ αὐτῶν παῖς γίνεται Γλαῦκος, ᾧ παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγεννήθη· ὃς ἔκτεινε τὴν πυρίπνου Χίμαιραν. ² Κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν Ἄδου, πέτρων ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦτον ὑπερβάλλειν θέλων· οὗτος δὲ ὠθούμενος ὑπ' αὐτοῦ, ὠθεῖται πάλιν εἰς τοῦσίω. Τίνας δὲ ταύτην τὴν δίκην διὰ τὴν Ἀσωπῶ θυγατέρα Ἀφριναν· ἀπάσαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα Δία Ἀσωπῶ μνηστὴς ζητοῦντι λέγεται.

(4) Δηίων δὲ βασιλεύων τῆς Φωκίδος, Διομήδην τὴν Εὐθύου γαμεῖ, καὶ αὐτῇ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστερόπεια· παῖδες δὲ Αἰνέτος, Ἄκτωρ, Φύλακος, Κέφαλος, ὃς γαμεῖ Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως· αὐτὸς δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀρτίζει ἐρασθεῖσα.

(5) Περιήρης δὲ Μεσσηνίην κατασχὼν, Γοργοφόνην τὴν Περσεὺς ἔγημεν, ἐξ ἧς Ἀφαρεὺς αὐτῷ καὶ Λεύκιππος καὶ Ἰυνδάρως, ἔτι τε Ἰκάριος παῖδες ἐγένοντο. Πολλοὶ δὲ τὸν Περιήρην λέγουσιν οὐκ Αἰόλου παῖδα, ἀλλὰ Κυνόρτα τοῦ Ἀμύκλα· διόπερ τὰ περὶ τῶν Περιήρου ἐκγόνων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ γένει δηλώσομεν.

(6) Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμεῖ Νύμφην Νηίδα, καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες Πολυδέκτης καὶ Δίκτης. Οὗτοι Σέρφον ὥκισαν.

(7) Σαλμωνεύς δὲ τὸ μὲν πρῶτον περὶ Θεσσαλίαν κατώκει· παρ' ἐγγεγνημένος δὲ αὐτὸς εἰς Ἥλιν, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν. Ὑβριστὴς δὲ ὢν, καὶ τῷ Διὶ ἐξισοῦσθαι θέλων, διὰ τὴν ἀσβείαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἑαυτῷ προσέτασσε θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σῦρον, ἔλεγε βροντᾶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας, ἔλεγε ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

(8) Τυρὸς δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίχης, παρὰ Κρηθεὶ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεφομένη, ἔρωτα ἴσχει Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ· καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τοῦτου βεῖθρα φοιτῶσα, τούτοις ἀπωδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰκασθεὶς Ἐνιπεῖ, συγκατεκλίθη αὐτῇ· ἡ δὲ γεννήσασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. ² Ἐκκειμένων δὲ τῶν βρεφῶν, παριόντων ἵπποφορβῶν, ἵππος μίᾳ προσαφασμένη τῇ χηλὶ θατέρου τῶν βρεφῶν, πέλιν τι τοῦ προσώπου μέρους ἐποίησεν. Ὁ δὲ ἵπποφορβὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε, καὶ τὸν μὲν πελωθέντα Πελίαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ ἕτερον

eo in loco sedem constituendam esse, ubi ab agrestibus animalibus hospitio exciperetur. Qui quum multum terrarum peragrasset, obviu factus est lupis, qui ovium partes devorabant; sed ubi illum conspexerant, quæ dispartiebantur relictis, in fugam sese dederunt. ² Athamas vero ibi sedes sibi sumsit, et terram a se nominavit Athamantiam. Deinde Themisto, Hypsei filiam, duxit uxorem, ex eaque genuit Leuconem, Erythrum, Schæbeum, Ptoum.

(3) Sisyphus, Æoli filius, condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen, Atlantis filiam, sibi uxorem conjungit. Ex his natus est Glaucus, qui ex Eurymede suscepit Bellerophonem, a quo ignivoma Chimæra interfecta est. ² Punitur vero Sisyphus apud inferos manibus capiteque sursum volvens saxum, quod, ubi montis verticem jam superaturum est, deintegro repulsum ad ima devolvitur. Hoc ei supplicium inflictum est propter Æginam, Asopi filiam, quod Jovem, qui furtim eam rapuerat, Asopo filiam vestiganti indicasse fertur.

(4) Deion, Phocidis (*Phthioidis*?) rex, Diomedem Xuthi filiam ducit uxorem, quæ filiam ei parit Asteropeam, Ilios Ænetum, Actorem, Phylacum, Cephalum, qui Procrin, Erechthei filiam, in matrimonium sumit, ipsum vero rapit Aurora amore ejus inflammata.

(5) Perieres Messenen obtinens uxorem duxit Gorgophonen, Persei filiam, ex qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus, præter hos Icarus filii nati sunt. Multi vero Perierem asserunt non Æolo ortum, sed Cynorta Amyclæ filio. Quare quæ de Perieris progenie traduntur, ubi ad Atlantis genus perventum erit, exponemus.

(6) Magnes, Æoli filius, uxorem ducit Naidem nympham, eique filii nati sunt Polydectes ac Dictys; qui in Seriphum insulam coloniam deduxerunt.

(7) Salmoneus primo quidem in Thessalia habitabat, post vero in Elidem profectus urbem ibi condidit. Qui quum insolenter sese gereret, seque Jovi adæquare vellet, suæ ipsius impietatis pœnas luit. Etenim se Jovem esse prædicabat, et quæ illi dedicari solebant, ea sibi sacra offerri jubebat. Atque coria indurata cum lebetibus æneis ex curru suspensa per humum verrens tonitrua se concitare, et ardentes faces in cælum jaculans fulgurare se dictitabat. Sed Jupiter ipsum fulmine occidit, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo exaquavit.

(8) Tyro, Salmonei ex Alcicide filia, quum apud Cretheum, Salmonei fratrem, aleretur, Inipei fluvii amore accensa est, et ad fluctus ejus semper accedens lamentabatur. Verum Neptunus assumpta Inipei forma cum ea concubuit. Hæc autem geminos clanculum peperit eosque exposuit. ² Pueris expositis et equariis pastoribus præteremittibus, equarum una quum infantium alterum ungula tetigisset, faciei partem lividam reddidit. Tum equarius infantes ambos suscepit alendos, et cui livida erat facies, Peliam (quasi *Livium* dixeris), alterum Neleum appella-

Νηλέα. ² Τελειωθέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητρὶν ἀπείκτειναν Σιδηρῶ· κακουμένην γὰρ γνόντες ὑπ' αὐτῆς τὴν μητέρα, ὥρμησαν ἐπ' αὐτήν· ἡ δὲ φθάσασα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγε. Πελλίας δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε· καὶ καθόλου διετέλει τὴν Ἥραν ἀτιμάζων.

(9) Ἐστασίασαν δὲ ὕστερον πρὸς ἀλλήλους. Καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν, ἦκεν εἰς Μεσσήνην, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμεῖ Χλωρίδα τὴν Ἀμφίονος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρῶ· ἄρρενες δὲ Ταῦρος καὶ Ἀστέριος, Πυλάων, Δητίμαχος, Εὐρύβιος, Ἐπίδαος, Ῥάδιος, Εὐρυμένης, Εὐαγόρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Περικλύμενος. ³ Ὡς δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς. Καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπύρρει Πύλον, γινόμενος ὅτε μὲν λέων, ὅτε δὲ ὄφις, ὅτε δὲ μέλισσα, ὅφ' Ἡρακλέους μετὰ τῶν ἄλλων Νηλέως παίδων ἀπέθανεν. ³ Ἐσώθη δὲ Νέστωρ μόνος, ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίους ἐτρέφετο· ὃς γήμας Ἀναξιβίαν τὴν Κρατιάδης, θυγατέρας μὲν Πεισιδίκην καὶ Πολυκαστήν ἐγέννησε· παῖδας δὲ, Περσέα, Στρατίον, Ἀρητον, Ἐχέφρονα, Πεισιστράτον, Ἀντίλοχον, Θρασυμήδην.

(10) Πελλίας δὲ περὶ Θεσσαλίαν κατώκει, καὶ γήμας Ἀναξιβίαν τὴν Βιάντος, ὥς δὲ ἐνοιοι λέγουσι, Φιλομάχην τὴν Ἀμφίονος, ἐγέννησε παῖδα μὲν Ἀκαστον, θυγατέρας δὲ Πεισιδίκην, Πελοπίαν, Ἰπποθόην, Ἀλκυστιν.

(11) Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν, γαμεῖ Τυρῶ τὴν Σαλμωνέως, [τὴν αὐτοῦ ἀδελφιδὴν,] ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες, Αἴσων, Ἀμυθάων, Φέρης.

² Ἀμυθάων μὲν οὖν οἰκῶν Πύλον, Εἰδομένην γαμεῖ τὴν Φέρητος, καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπος. ³ Ὃς ἐπὶ τῶν χωρίων διατελῶν, οὕσης πρὸ τῆς οἰκίσεως αὐτοῦ δρυὸς, ἐν ᾗ φωλεὸς ὄφειν ὑπῆρχεν, ἀποκτεινάντων τῶν θεραπόντων τοὺς ὄφεις, τὰ μὲν ἑρπετὰ, ξύλα συμφορήσας, ἔκαυσε, τοὺς δὲ τῶν ὄφρων νεοσσούς ἐθρεψεν. Οἱ δὲ γενόμενοι τέλειοι, περὶστάντες αὐτῷ κοιμημένῳ τῶν ὤμων ἐξ ἑκατέρου, τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκάθειρον. Ὁ δὲ ἀναστὰς, καὶ γενόμενος περιδεὴς, τῶν ὑπερπετομένων ὀρνέων τὰς φωνὰς συνίει· καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνων, προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Προσελαβὴς δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἱερῶν μαντικήν. Περὶ δὲ τὸν Ἀλφεῖον συντυχὼν Ἀπολλωνί, τὸ λοιπὸν ἀριστος ἦν μάντις.

(12) Βίας δὲ ὁ Ἀμυθάωνος ἐμνηστεύετο Πηρῶ τὴν Νηλέως· ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνηστευομένων τὴν θυγατέρα, δώπειν ἐφη τῇ τὰς Φυλάκου βόας κομίσαντι αὐτῷ. Αὐταὶ δὲ ἦσαν ἐν Φυλάκῃ, καὶ κύων ἐρύλασεν αὐτάς, ὧν οὔτε ἀνθρώπος, οὔτε θηρίον πέλας ἐλθεῖν ἔδυνάτο. ² Ταῦτα ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψαι, παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν συλλαβεῖσθαι. Μελάμπος δὲ ὑπέτρετο, καὶ προεῖπεν, ὅτι φωραθήσεται κλέπτων, καὶ θεοὶ ἐνιαυτὸν, οὕτω τὰς βόας λήψεται. ³ Μετὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν εἰς Φυλάκην ἀπῆει· καὶ καθάπερ προεῖπε, φωραθεὶς ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκίματι

vit. ³ Qui quum ad virilem aetatem pervenissent, agnita matre, Sidero ejus novercam occidere. Cognoverant enim matrem ab ea male habitam esse. Sed ubi impetum in eam fecerunt, cito in Junonis templum confugit, ubi Pelias ad ipsam aram eam jugulavit, nulla Junonis deae ratione habita, quam etiam postea semper negligebat. (9) Deinde vero fratres inter se dissederunt. Et Neleus quidem Iolco expulsus in Messenen commigravit, ubi, Pylo urbe condita, Chloridem, Amphionis filiam, sibi copulavit, ex eaque filiam genuit Pero, filios vero Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, Periclymenum, * cui Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit. Itaque in pugna, quo tempore Pylum urbem Hercules diruit, modo in leonem, modo in serpentem, modo in apem conversus ab Hercule una cum ceteris Nelei filiiis occisus est. * Solus autem Nestor, quippe qui apud Gerenios educaretur, servatus est incolumis. Is, ducta uxore Anaxibia, Cratiei (Atrei ?) filia, filias procreavit Pisidicen et Polycasten, filios vero Perseum, Stratium, Aretum, Eclephronem, Pisistratum, Antilochum, Thrasymedem.

(10) Pelias vero Thessaliam incolebat, qui ducta Bianthis filia Anaxibia, sive, ut quidam volunt, Philomache ex Amphione orta, filium genuit Acastum, filias Pisidicen, Pelopeam, Hippothoen, Alcestin.

(11) Cretheus, condita Iolco, Tyronem, Salmonei fratris filiam cepit uxorem, ex qua nascuntur ei filii Aeson, Amythaon, Pheres.

* Ex his Amythaon, Pylum incolens, Idomeneu Pheretis filiam sibi conjugio jungit, ex eaque liberi oriuntur Bias et Melampus; * qui quum ruri ageret atque ante ipsius domum quercus esset, in eaque serpentum latebra, ipsos quidem serpentes a ministris occisos congestis lignis concremavit, at serpentium pullos educavit. Qui quum ad justum corporis modum succrevissent, ipsum dormientem circumstantes ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem e somno excitatus et serpentibus conspectis perterrefactus, supervolitantium avium voces intelligebat, et quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. Cum auguriis extispicii quoque scientiam divinitus acceperat; atque Apollini prope Alpheum obviam factus, omnino vaticinandi peritissimus evasit.

(12) Bias vero, Amythaonis filius, Peronem, Nelei filiam, uxorem postulavit. Hic autem, permultis filiam suam ex petentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum dicitabat. Boves illæ Phylacæ a cane custodiebantur, ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla prope accedere audebat. * Itaque Bias, quum non posset eas clam abducere, Melampodis fratris opem imploravit; quam ille se præstituram pollicitus est. Ac prædixit, se in furto deprehensum postquam per annum in vinculis detentus esset, tum demum boves habiturum. * Itaque ut promissum faceret, Phylacam versus contendit, atque, ut prædixerat, deprehensus in furto et

ἐφυλάττετο.⁴ Λειπομένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέος χρόνου, τῶν κατὰ τὸ κρυφαίων τῆς στέγης σκολήκων ἀκούει, τοῦ μὲν ἐρωτῶντος, πόσον ἥδη μέρος τοῦ δοκοῦ διαβέβρωται, τῶν δὲ ἀποκριναμένων, λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι. Καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκημα μεταγαγεῖν· γενομένου δὲ τούτου, μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ οἶκημα.⁵ Θαυμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν, ὅτι ἐστὶ μάντις ἄριστος, λύσας παρεκάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτοῦ τῷ παιδί Ἰφίκλῳ παῖδες γίνονται· Ὁ δὲ ὑπέσχετο ἐπ' ᾧ τὰς βόας λήψεται. Καὶ καταθύσας ταύρους δύο, καὶ μελίσας, τοὺς οἰωνοὺς προσεκαλέσατο.⁶ παραγενομένου δὲ αἰγυπιοῦ, παρὰ τούτου μαθάνει δὴ, ὅτι Φύλακος ποτὲ κριοὺς τέμνων ἐπὶ τῶν αἰδολίων, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμαγμένην ἐπὶ κατέθετο· δέισαντος δὲ τοῦ παιδὸς καὶ φυγόντος, αὐθις κατὰ τῆς ἱερᾶς δρυὸς αὐτὴν ἐπηξε, καὶ ταύτην ἀμφιτροχώσας ἐκάλυψεν ὁ φλοιός.⁷ Ἐλεγεν οὖν, εὐρεθείσης τῆς μαχαίρας, εἰ ξύων τὸν ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δῶ πειν, παῖδα γεννήσειν. Ταῦτα μαθὼν παρ' αἰγυπιοῦ Μελάμπους, τὴν μὲν μάχαιραν εὗρε· τῷ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ξύσας ἐπὶ ἡμέρας δέκα δέδωκε πειν, καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρχης ἐγένετο.⁸ Τὰς δὲ βόας εἰς Πύλον ἔλασε, καὶ τῷ ἀδελφῷ τὴν Νηλέως θυγατέρα λαβὼν ἔδωκε. Καὶ μέχρι μὲν τινος ἐν Μησσήνῃ κατώκει· ὥς δὲ τὰς ἐν Ἀργεὶ γυναῖκας ἐξέμηνε Διόνυσος, ἐπὶ μέρει τῆς βασιλείας ἱσάμενος αὐτάς, ἐκεῖ μετὰ Βιάντος κατώκησε.

(13) Βιάντος δὲ καὶ Πηροῦς Ταλαός, οὗ καὶ Λυσίμαχος τῆς Ἀβαντος τοῦ Μελάμποδος, Ἀδραστος, Παρθενοπαῖος, Πρόνωξ, Μηκιστεὺς, Ἀριστόμαχος, Ἐριφύλη, ἣν Ἀμφιάραος γαμεῖ.

² Παρθενοπαίου δὲ Πρόμαχος ἐγένετο, δὲ μετὰ τῶν Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκιστεύς δὲ Εὐρύαλος, δὲ ἦκεν εἰς Τροίαν. Πρόνωκτος δὲ ἐγένετο Λυκοῦργος. Ἀδράστον δὲ καὶ Ἀμφιθέας τῆς Πρόνωκτος, θυγατέρες μὲν Ἀργεῖα, Δηϊπύλη, Αἰγιάλεια, παῖδες δὲ Αἰγιάλεις, Κυάνιππος.

(14) Φέρης δὲ ὁ Κρηθεύς, Φεράς ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐγέννησεν Ἀδμήτῳ καὶ Λυκοῦργον. Λυκοῦργος μὲν οὖν περὶ Νεμέαν κατώκησε, γήμας δὲ Εὐρυδίκην, ὥς δὲ ἐνιοὶ φασίν, Ἀμφιθέαν, ἐγέννησεν Ὀφελτῇ κληθέντῃ Ἀρχέμορον. (15) Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶν Φερῶν, ἐθήτευσεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένῳ τὴν Πελλίου θυγατέρα Ἀλκηστιν. Ἐκείνῳ δὲ δώσειν ἐπαγγεῖλαιμένου Πελλίου τὴν θυγατέρα τῷ καταξέζαντι ἄρμα λεόντων καὶ κάπρων, Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν. Ὁ δὲ κοίμασας πρὸς Πελίαν, Ἀλκηστιν λαμβάνει. Θύων δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάθετο Ἀρτέμιδι ὕσαι· διὰ τοῦτο, τὸν θάλαμον ἀνοίξας, εὗρε δρακόντων σπείραμα πεπληρωμένον.² Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξήλασκεσθαι τὴν θεὸν, ἤτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμήτος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃν ἔλθῃ, πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ

in vincula coniectus in domo quadam custodiebatur.

⁴ Quum vero paullulum ab anni spatio abesset, teredines audit in abdita parte tecti trabem corroderentes, quarum unum quantum e trabe derosum esset, percitant cetera minimum jam superesse responderunt. Tum Melampus statim in alium carcerem se traduci iussit; quo vixdum facto, domicilium illud corrui. ⁵ Id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum esse animadvertit, solum vinculis ostendere rogavit, quomodo Iphiclus filius prolem haberet. Ille, si boves reciperet, se vaticinatum pollicetur. Deinde mactatis duobus tauris, eorumque visceribus particulatim concisis, aves augurali arte advocavit. ⁶ Ad quem quum vultur advolasset, ex eo cognovit, Phylacum olim arietes exsecantem cultrum cruentum adhuc juxta Iphiclum posuisse; deinde vero, quum puer metu perculsus in fugam sese coniecisset, quercui Jovi sacrae impigisse, ubi cortice esset obductus. ⁷ Invento igitur cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem per denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Quibus ex vulture cognitis, Melampus cultrum reperit, et abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam dedit Iphiclo, qui jam Podarce filium procreavit. ⁸ At Melampus boves Pylium perduxit, fratrique Peronem, Nelei filiam, consecutus in conjugium collocavit, et Messenae aliquandiu mansit. Postea vero quam Bacchus Argivis mulieribus furorem inject, pactus regni partem, eas vesania liberavit atque cum Biante fratre Argos commigravit.

(13) Biantis et Perus filius fuit Talaus, cujus ex Lysimache, Abantis, Melampi, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphiarao.

² Parthenopæus filium habebat Promachum, qui cum Epigonis contra Thebas in bellum profectus est. Mecisteus genuit Euryalum, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Adrastus ex Amphithea, Pronactis filia, filias Argiam, Deipylen, Ægialeam, filios autem Ægialeum et Cyanippum suscepit.

(14) Pheres, Crethei filius, qui Pheras in Thessalia condidit, Admetum genuit et Lycurgum. Hic circa Nemeam habitavit et ex Eurydice, vel ut alii narrant, ex Amphithea uxore filium procreavit Opheltē, cognomento Archemorum. (15) Admeto Pheris regnanti Apollo mercede conductus servivit, quo tempore ille Alcestin, Peliae filiam, uxorem deposcebat. Pelia vero ei se filiam daturum esse prædicante qui leones et apros currui jungeret, fecit hoc Apollo, atque ille, curru ad regem producto, Alcestin in matrimonium accepit. Sed in nuptiarum sacris Dianæ sacrificare oblitus, quum thalamum aperiret, plenum reperit conspiratis serpentibus. ² Apollo vero postquam ut numinis iram placaret eum admonuerat, a Parcis poposcit, ut, ubi Admetus in humanis esse desiturus esset, mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, sive uxor mortem ultro subierit. Postea, ubi illi

γυνή. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ ὀνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ ὀνήσκειν θελόντων, Ἀλκυστις ὑπεραπέθανε. Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη· ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχασάμενος Ἄδην.

(16) Αἰσωνος δὲ τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκου, Ἰάσων. Οὗτος ὥκει ἐν Ἰολκῷ, τῆς δὲ Ἰολκοῦ Πελίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηθέα. ² Ὡς γρωμένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς, τὸν μονοσάνδαλον φυλάσσειν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγήσεται τὸν χρησμὸν, αὐθις δὲ ὑστερον αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γάρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσονα μετεπέμψατο. ³ Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ρέειθρῳ πέδιλον. ⁴ Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβάλλων, ἡρώτα προσελθὼν, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ, πρὸς τίνος φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ, εἴτε ἐπελθὼν ἄλλως, εἴτε διὰ μῆνιν Ἦρας, ἔνθ' ἔλθοι κακὸν Μῆδεα Πελίας (τὴν γὰρ Ἦραν οὐκ ἐτίμα), Τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προσέταττον ἂν φέρειν αὐτῷ. ⁵ Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεος ἀλσει κρεμύμενον ἐκ δρυὸς, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀύπνου.

⁶ Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου· κακείνος Ἀθηναῖς ὑποθεμένης πεντηκόντορον ναῦν κατασκευάσας τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργῷ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνῆρμόσεν Ἀθηναῖ φωνήεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον. ⁷ Ὡς δὲ ἡ ναὺς κατασκευάσθη, [καὶ] χρωμένῳ ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. ⁸ Οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἷδε· Τίφυς Ἀργεῖου, ὃς ἐκυβέρεα τὴν ναῦν, Ὀρφεὺς Οἰάργου, Ζήτης καὶ Κάλαις Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς, Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διὸς, Θησεὺς Αἰγέως, Ἰδᾶς καὶ Λυγκεὺς Ἀφαρέως, Ἀμφιάραος Οἰκλείου, Καίνεὺς Κορώνου, Παλαίμων Ἡφαίστου ἢ Αἰτωλοῦ, Κηφεὺς Ἀλεοῦ, Δασέτης Ἀρκείσιου, Αὐτολύκος Ἑρμοῦ, Ἀταλάντη Σχοινέως, Μενότιος Ἀκτορος, Ἀκτωρ Ἰππασοῦ, Ἀδμητος Φέρητος, Ἀκαστος Πελίου, Εὐρυτος Ἑρμοῦ, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἀγκαῖος Λυκούργου, Εὐφημος Ποσειδῶνος, Ποίτας Θαυμάχου, Βούτης Τελεόντος, Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύσου, Ἐργίνος Ποσειδῶνος, Περικλύμενος Νηλέως, Αὐγέας Ἠλίου, Ἰφικλος Θεστίου, Ἄργος Φρίξου, Εὐρύαλος Μηχιστέως, Πηνελέως Ἰππάλμου, Λήϊτος Ἀλέκτορος, Ἴφιτος Ναυβολοῦ, Ἀσκάλαρος καὶ Ἰάμενος Ἄρεος, Ἀστέριος Κομήτου, Πελόπημος Ἐλάτου.

(17) Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες προσίσχυνσι Λήμνῳ. Ἐτύχε δὲ ἡ Λῆμνος ἀνδρῶν τότε ὄσα ἔρημος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ Ὑψιπύλης τῆς

moriendi dies advenerat, et neque pater neque mater pro filio mori vellent, Alcestis pro eo mortem perpessa est; quam deinde Proserpina, vel, ut quibusdam placet, Hercules, commissa cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.

(16) Iason autem Æsone, Crethei filio, et Polymede, Autolyce filia, natus Iolcum habitabat, ubi post Cretheum regnum tenebat Pelias. ² Cui de regni fortuna sciscitanti respondit Apollo, ipsi ab eo, qui alterum pedem calceatum haberet, cavendum esse. Primum quidem responsum non intellexit, postea vero sensum ejus percepit. Nam quum in littore Neptuno sacra faceret, cum alios multos tum etiam Iasonem invitavit. ³ Is, quod rei rusticæ desiderio tenebatur, ruri agens, ad sacra properavit; sed Anaurum fluvium trajiciens amisso altero in amne calceo, uno tantum pede calceatus egressus est. ⁴ Quod ubi Pelias vidit, oraculum animo reputans, propius eum accedit rogatque: quidnam, si haberet potestatem, facturus esset, si ex oraculo prædictum foret, a civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem, sive quod hoc forte in mentem veniret, sive Junonis ira suggerente, ut Medeam in Pelei, qui deam negligebat, perniciem adduceret, « Vellus aureum ut ille afferret imperarem, » respondit. ⁵ Quo audito Pelias ipsum ad vellus repetendum statim proficisci jussit. Hoc vero Colchis erat in Martis luco e quercu suspensum, ubi draco insomnis id custodiebat.

⁶ Ad hoc igitur reportandum Iason Argum accessivit, filium Phrixi. Is Minervæ consilio quinquaginta remorum navem, a fabri nomine Argo appellatam, construxit; ad ejus proram vocale Minerva e fago Dodonæa lignum accommodavit. ⁷ Nave itaque confecta, Iasoni oraculum sciscitanti deus vela facere permisit, quum totius Græciæ optimos quosque congregasset; ⁸ quorum collectorum nomina hæc sunt: Tiphys, Hagnia filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit, Orpheus Cæagri, Zetes et Calais Boreæ, Castor et Pollux Jovis, Telamon et Peleus Æaci, Hercules Jovis, Theseus Ægei, Idas et Lynceus Apharei, Amphiarus Oiclis, Cæneus Coroni, Palæmon Vulcani vel Ætoli, Cepheus Aleæ, Laertes Arcisii, Autolycus Mercurii, Atalanta Schœnei, Menœtius Actoris, Actor Hippasi, Admetus Pheretis, Acastus Pelia, Eurytus Mercurii, Meleager Cenei, Ancæus Lycurgi, Euphemus Neptuni, Pæas Thaumaci, Butes Teleontis, Phanus et Staphylus Dionysi, Erginus Neptuni, Periclymenus Nelei, Augeas Solis, Iphiclus Thestii, Argus Phrixi, Euryalus Mecistei, Peneleus Hippalmi, Leitus Alectoris, Iphitus Nauboli, Ascalaphus et Ialmenus Martis, Asterius Cometæ, Polyphemus Eliati.

(17) Hi igitur navarchio Iasone evecti appellant Lemnum. Quæ insula tum viris orbata, Hypsipyles, Thoantis filia, imperio regebatur. Causa rei fuit hæc: Lemniæ mu-

Θάνατος δι' αἰτίαν τήνδε·² αἱ Λήμνιαι τὴν Ἀφροδίτῃ οὐκ ἐτίμων· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσσμίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γάμωτες αὐτὰς, ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰγματοῖδας, συνευνάζοντο αὐταῖς. Ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιαι τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἀνδρας φονεύουσι· μόνη δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλῃ τὸν ἐαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα. Προσσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατούμενῃ τῇ Λήμνῳ, μίσγονται ταῖς γυναῖξιν· Ὑψιπύλῃ δὲ Ἰάσονι συνευνάζεται, καὶ γεννᾷ παῖδας, Εὐνῆον καὶ Νεβροφόνον.

(18) Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσίσχουσι Δολίοσι, ὧν ἐβασίλευε Κύζικος. Οὗτος αὐτοὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. Νυκτὸς ἀναχθέντες ἐντεῦθεν, καὶ περιπεσόντες ἀντιπνοαῖς, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσίσχουσιν. Οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν (ἐτυχὼν γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν σὺνχεῶς πολεμούμενοι), μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας.² Κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὥς ἔγνωσαν, ἀποδυρόμενοι τὰς τε κόμας ἐκείραντο, καὶ τὸν Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. Καὶ μετὰ τὴν ταφὴν πλεύσαντες, Μυσίᾳ προσίσχουσιν.

(19) Ἐνταῦθα Ἡρακλέα καὶ Πολύφημον κατέλιπον.² Ὅλας γὰρ, δ' Θειοδάμαντος παῖς, Ἡρακλέους δὲ ἐρώμενος, ἀποσταλεῖς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἡρπάγη.³ Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος, τὸ ξίφος, ἐδίωξεν, ὑπὸ ληστῶν ἀγεσθαι νομίζων, καὶ δημοὶ συντυχόντι Ἡρακλεῖ.⁴ Ζητούντων δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ὅλαν, ἡ ναὺς ἀνέχθη. Καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κτίσας πόλιν, Κίου ἐβασίλευσεν, Ἡρακλῆς δὲ ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος.⁵ Ἡρόδωρος δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν φησι πλεῦσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Ὀμφάλῃ δουλεύειν.⁶ Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφείταις τῆς Θεσσαλίας ἀπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργεὺς φθελξαμένης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τοῦτου βάρος.⁷ Δημάρατος δὲ αὐτὸν εἰς Κόλχους πεπλευκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα φησι τῶν Ἀργοναυτῶν γενέσθαι.

(20) Ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἧς ἐβασίλευσεν Ἄμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Γενναῖος δὲ ὢν οὗτος, τοὺς προσσχόντας ξένους ἡνάγκαζε πυκτεύειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνῆρει. Παραγενόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργὴν, τὸν ἀριστον αὐτῶν εἰς πυγμὴν προῦκαλεῖτο.² Πολυδεύκης δὲ ὑποσχόμενος πυκτεύσειν πρὸς αὐτὸν, πλήξας κατὰ τὸν αὐχένα ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ Βεβρύκων ὁρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάζαντες οἱ ἀριστεῖς τὰ ὅπλα, πολλοὺς φεύγοντας φονεύουσιν αὐτῶν.

(21) Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες, καταντῶσιν εἰς τὴν Θράκην Σαλμυδησσόν.² Ἐνθα ὦκει Φινεὺς μάντις, τὰς δόξεις πεπηρωμένος.³ Τοῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγίνορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν. Καὶ πηρωθῆναι φασιν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν

lires Venerem non honorabant. Hæc autem graveolentiam illis iniecit; quare viri cum captivis, quas e Thracia Lemno proxima abduxerant, mulieribus concumbebant. Tum Lemniæ, quod a conjugibus spernerentur, et patres et maritos jugularunt; una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum servavit. Jam vero Argonautæ in Lemnum, quæ tum a mulieribus tenebatur, appulsi cum illis rem habuerunt. Ac Hypsipyle ab Iasone compressa Euneum peperit et Nebrophonum.

(18) A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissime excepit. Nocte illinc avecti, reslantium ventorum impetu, nescii rursus ad Doliones appulerunt. Hi vero Pelasgorum hostium copias adesse putantes (continenter enim cum his bellum gerebant), pugnam per noctem conserunt ignari adversus ignaros.² Cæsis itaque Dolionum permultis inter eosque etiam Cyzico rege, Argonautæ ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrimis ac detonso capillo Cyzicum magnifice sepeliverunt. Quo facto in naves ascenderunt, deveneruntque in Mysiam.

(19) Hic Herculem et Polyphemum reliquerunt.² Nam Hylas, Thiodamantis filius et Herculis amasius, aqualum missus, ob formæ præstantiam a Nymphis raptus est.³ Quem quum clamantem audisset Polyphemus, nudato ense persecutus est, a latronibus eum abduci putans, atque rem Herculi obviam facto indicavit.⁴ Interea vero dum Hylan uterque perquirunt, navis in altum ducta fuit. Et Polyphemus quidem, condita in Mysia urbe Cio, regni sedem illic collocavit: verum Hercules Argos remeavit.⁵ Hunc Herodorus omnino non cum Argonautis navigasse, sed apud Omphalen servitutem servisse affirmat.⁶ Pherecydes autem illum in Aphetis, Thessaliæ urbe, relictum esse refert, propterea quod Argo hujus herois pondus se perferre non posse dictitabat.⁷ Verum Demaratus eum in Colchos usque navigasse tradidit. Quid? Dionysius (Scyto-brachion) ipsum etiam ducem Argonautarum fuisse dicit.

(20) Inde a Mysia venerunt in Bebrycum terram, ubi Amycus, Neptuni ex Bithynide nympha filius, regnabat. Is, quum fortitudine polleteret, qui in regnum suum venirent, secum cestibus contendere cogebat, atque ita interficiebat. Igitur tum quoque ad Argo navem veniens præstantissimum ad pugilatus certamen provocavit.² Verum Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus percussa ejus cervice hominem interfecit. Deinde, quum Bebryces in Pollucem impetum facerent, viri fortissimi sumtis armis plerosque eorum in fugam actos obtruncarunt.

(21) Inde avecti veniunt Salmydessum quæ Thraciæ urbs est, ubi habitabat Phineus vates oculorum luce orbatus.² Hunc Calli Agenoris filium ferunt, alii Neptuni; cumque ex cæcaturum fuisse produnt alii a diis, quod futura mortalibus prædiceret, alii a Borea et Argonautis, quod a noverca indu-

Ἀργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητρυῖα, τοὺς ἰδίους ἐτύ-
 γλωσε παῖδας. Τινὲς δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ἔτι τοῖς
 Φορίξου παισὶ τὸν ἐκ Κόλχων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν
 ἐμήνυσεν.³ Ἐπεμψαν δὲ αὐτῶ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί.
 Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὗται, καὶ, ἐπειδὴν τῷ Φινεῖ πα-
 ρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν
 πλείονα ἀνίρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὁμίης ἀνάπλεα κα-
 τάλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσενέγκασθαι.⁴ Βουλο-
 μένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν,
 ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐάν
 ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῶ τράπεζαν ἐδε-
 σμάτων, Ἀρπυιαι δὲ ἐξαίρνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι
 τὴν τροφὴν ἤρπαζον.⁵ Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες,
 Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ
 ἔφη, δι' αἴρος ἐδίωκον. ὁ δὲ αἰὶς Ἀρπυίας χρεῶν
 τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων· τοῖς δὲ Βορέου
 παισὶ, τότε τελευτήσῃ, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ κατα-
 λάθωσι. ὁ δὲ Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν κατὰ
 Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγρην ποταμὸν ἐμπίπτει, ὁ δὲ
 νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἀρπυια καλεῖται. Ταύτην δὲ οἱ μὲν
 Νικοθόην, οἱ δὲ Ἀελλόπου καλοῦσιν. Ἡ δὲ ἑτέρα,
 καλουμένη Ὠκυπέτη, ὡς δὲ ἔνιοι, Ὠκυθόη, Ἡσίοδος
 δὲ λέγει αὐτὴν Ὠκυπόδην, αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα
 ρεύουσα, μέχρις Ἐχινάδων ἦλθε νήσων, αἱ νῦν ἀπ'
 ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γὰρ, ὡς ἦλθεν
 ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἡῖονα ὑπὸ καμά-
 του πίπτει σὺν τῷ διώκοντι.⁸ Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς
 Ἀργοναύταις ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διω-
 χθῆναι, καὶ μηδὲν παεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν Φινέα
 μηκέτι ἀδικῆσαι.

(22) Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεύς, ἐμήνυσεν
 τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν Συμπλη-
 γάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ θαλάσσαν.² Ἦσαν δὲ
 ὑπερμεγέθεις αὗται· συγχρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ
 τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον
 ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ἐπ' αὐτὸν οὐμὴ γλῆτ,
 πολλὸς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς
 δι' αὐτῶν εἰσεῖν.³ Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφείναι πελειάδα
 εἰς τὸν πετρῶν, καὶ ταύτην ἐάν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν,
 διαπλεῖν καταφρονούντας· ἐάν δὲ ἀπολομένην, μὴ
 πλεῖν βιάζεσθαι.⁴ Ταῦτα ἀνῆγοντο ἀκούσαντες, καὶ,
 ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀρῖσιν ἐκ τῆς πύργας
 πελειάδα· τῆς δὲ ἱπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ
 σύμπλωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν.⁵ Ἀναχωρούσας οὖν
 ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου,
 συλλαβομένης Ἥρας, διήλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων
 τῆς νῆος περικοπίσας. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτο-
 τε ἔστησαν· χρεῶν γὰρ ἦν αὐταῖς, νῆος περαιωθεί-
 σης, στήναι παντελῶς.

(23) Οἱ δὲ Ἀργοναῦται πρὸς Μαρνανδυνοὺς παρεγέ-
 νοντο· κακεὶ φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς ἐπεδέξατο Λύ-
 κας. Ἐνθα θνήσκει μὲν Ἰδμων ὁ μάντις, πλήξαντος
 αὐτὸν κάπρου· θνήσκει δὲ καὶ Τίφυς, καὶ τὴν ναῦν
 Ἀρχαῖος ὑποσχενταὶ κυβερνᾶν.

ctus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt qui a
 Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixii filii a
 Colchis in Græciam navigationem indicasset. ³ Ad hæc ei
 Harpyias dii miserunt, quæ aliis instructæ, ubi mensa Phineo
 apponebatur, a cælo devolitantes majorem ferculorum
 partem abripiebant, et pauca illa quæ relinquebant, tam
 gravi inficiebant odore, ut comedere ea non posset. ⁴ Argo-
 nautis igitur quæ ad navigationem suam spectarent di-
 scendi cupidis dixit hæc se præmonitum, si ab Harpyiis
 se liberarent. Tum hi Phineo mensam apposuerunt et
 cibos; quo facto repente Harpyiæ cum clangore devolan-
 tes esculenta diripiunt. ⁵ Id ubi viderunt Boreæ filii, Zetes
 et Calais, alati, nudatis ensibus illas per aerem persequun-
 tur. ⁶ Erat vero fatum Harpyiis a Boreæ filiis perire, quibus
 ipsis moriendum erat si quas insectarentur non cape-
 rent. ⁷ Quum itaque illæ agerentur, altera (in Pelopon-
 neso?) in Tigren fluvium decidit, qui nunc ab ea nomina-
 tur Harpys. Hanc alii Nicthoen, alii Aellopum dicunt.
 Altera, Ocypete, vel, ut nonnulli volunt, Ocythoe, vel se-
 cundum Hesiodum Ocypode, per Propontidem fugiens ad
 Echinadas (*Plotas?*) insulas usque pervasit, quæ nunc
 ab illa Strophades appellantur. Nam quum ad eas perve-
 nisset, convertit se (quæ est *στροφή*) et volatu defessa
 simul cum persequente in litus se demisit. ⁸ Verum Apol-
 lonius in Argonauticis (2, 284) usque ad Strophades insulas
 fugisse Harpyias refert, neque tamen mali quidquam pas-
 sas, quod jurejurando nihil postea injuriarum se Phineo
 illaturas promississet.

(22) Liberatus igitur Harpyiis Phineus Argonautis navi-
 gationem explanavit, et de Symplegadum discrimine
 eos admonuit. ² Hæ ingentes erant in mari petrae, quæ
 ventorum impetu inter se collidentes maris transitum in-
 tercludebant. Multa ab iis nebula magnusque edebatur
 strepitus; ac ne avibus quidem per eas transvolare licebat.
³ Igitur præcepit Argonautis per medias petras mittere col-
 umbam, quam si incolumem pervolassee vidissent, eas
 trajicere ne dubitarent; si vero interiisset illa, jussit ne
 transire conarentur. ⁴ His acceptis, soluta nave discedunt,
 et ubi proxime ad scopulos venerant, de prora columbam
 dimittunt, cui in tractu summam caudam concursus pe-
 trarum abstersit. ⁵ Observato igitur scopulorum recessu,
 acerrima remigantium contentione, Junone opitulante,
 extrema modo puppis parte mutilata, trajecere. Ab
 eo inde tempore Symplegades steterunt: in fati enim
 erat eas, si navis trajecerit, omnino stare immobiles.

(23) Deinde Argonautæ ad Mariandynos pervene-
 runt, ubi Lycus rex benigne eos excepit. Hic Idmon va-
 tes ab apro percussus decessit. Moritur etiam Tiphys,
 cujus loco Ancæus navem se gubernaturum pollicetur.

² Παραπλεύσαντες δὲ Θερμώδοντα καὶ Καύκασον, ἐπὶ Φάσιν ποταμὸν ἦλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. ³ Καθορμιωθείσης δὲ τῆς νηὸς, ἦκε καὶ πρὸς Αἰήτην Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγέντα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ, ⁴ ὃ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. ⁵ Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέτασσετο σπείρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶγε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηναῖς τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος ἐσπείρειν ἐν Θήβαις. ⁶ Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει. Ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρμακίς. ⁷ Δεδοικυῖα δὲ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφάρῃ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσκειν αὐτῷ πρὸς τὴν καταζεύξιν τῶν ταύρων ἐπηγγέλτο, καὶ τὸ δέρας ἐγγειριεῖν, ἐὰν ὁμώσῃ αὐτὴν ἔξειν γυναικα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγηται. ⁸ Οὐμώσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγνύναι μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρίσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρίσθέντα, ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μήτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθῆσθεσθαι, μήτε ὑπὸ σιδήρου. ⁹ Ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς, ἔλεγεν, ἐπειδὴν ἄθροος θεάσθηται, βάλῃ εἰς μέσον λίθους ἀποθεν· ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς. ¹⁰ Ἰάσων δὲ τούτου ἀκούσας, καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῶ ἄλσος, ἐμάστιψε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ δρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. ¹¹ Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλόν ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἑνοπιοι· ὃ δὲ, ὅπου πλείονας εἶωρα, βάλλων ἀφανεῖς λίθους, πρὸς αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους προσῶν, ἀνήρει. ¹² [Καί] καταζευγνυμένων τῶν ταύρων, οὐκ ἐξιδού τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργὴν καταπλέξαι, καὶ κτείνειν τοὺς ἐμπλέοντας. ¹³ Φθάσασα δὲ Μήδεια, τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε. Καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρας, ἐπὶ τὴν Ἀργὴν παρεγένετο. Συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.

(24) Αἰήτης δὲ ἐπιγνούς τὰ τῇ Μήδειᾳ τετολμημένα, ὥρμησε τὴν ναῦν διώκειν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸν ἀδελφὸν φονεύει, καὶ μελίσασα κατὰ βυθοῦ ῥίπτει. ² Συναρπάζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησε. Διόπερ ὑποστρέψας, καὶ τὰ σωθέντα τοῦ παιδὸς μέλη θάψας, τὸν τόπον προσηγόρευσε Τόμους. ³ Πολλοὺς δὲ τῶν Κολχῶν ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀργεὺς ἐξέπεμψεν, ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἀξουσιν, αὐτοὺς πείσεσθαι τὰ ἐκείνης. Οἱ δὲ διασχεθέντες ἄλλος ἄλλαχού ζητησιν ἐποιούντο.

⁴ Τοῖς δὲ Ἀργοναύταις τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν ᾗδη

² Tum Thermodontem et Caucasum prætervecti venire ad Phasin, qui fluvius est terræ Colchicæ. ³ Nave in portum delata, ad Æeten contendit Iason, et expositis quæ sibi a Pelia imperata essent, poposcit ab eo vellus aureum; ⁴ quod se daturum Æetes pollicitus est, si solus sub jugum misisset tauros æripedes. Erant duo, quos a Vulcano acceperat feritate sua et corporis magnitudine insignes; æreos pedes habebant atque flammas ore spirabant. ⁵ Hos postquam jugo junxisset, ut draconis dentes sereret imperavit. Æetes enim a Minerva acceperat didimium eorum, quorum alteram partem Thebis severat Cadmus. ⁶ Dum vero nescit Iason quam arte tauros subjugaret, Medea illius amore capitur. Hæcerat Æetæ filia ex Idyia Oceano genita, veneficiis et incantationibus insignis. ⁷ Quæ verita ne Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos jungendos, atque vellus quoque aureum daturam esse promisit, si jurejurando polliceretur se uxorem ipsam ducturum et secum in Græciam nave pervecturum esse. ⁸ Id postquam præstiturum se Iason juraverat, pharmacum dedit, quo, ubi tauros sub jugum mittere vellet, clypeum et hastam ac corpus inungere præcepit. Hoc enim delibutum per unum diem neque igne neque ferro lædi posse affirmavit. ⁹ Eadem prædixit Iasoni fore, ut e satis dentibus viri terra orirentur contra ipsum armati, quos simul ac frequentes videret, jussit ut eminus inter eos lapides conjiceret; deinde autem, quando ea de re pugnam inter se committerent, eos occideret. ¹⁰ Quibus auditis Iason pharmaco inunctus et templi lucum ingressus tauros quesivit, eosque, quamvis multas flammas vomentes in eum irruerent, misit sub jugum. ¹¹ Satis deinde dentibus armati e terra viri prosilire. Iason ubi plures esse vidit, conjectis inter eos ex occulto lapidibus, pugnantes inter se adortus occidit. ¹² At licet tauros domuisset, Æetes vellus non dedit, sed Argo navem incendere et qui ea venerant voluit interficere. ¹³ Quod quominus fieret impediens Medea Iasonem noctu duxit ad vellus, coque, postquam draconem custodem veneno sopiverat, polita cum Iasone et Apsyrtō fratre ad Argo navem sese contulit. Argonautæ vero cum hisce eadem nocte navem solverunt.

(24) Æetes, cognita Medæ audacia, navem persequi properavit. Quem ubi Medea appropinquantem vidit, fratrem jugulat ac membra ejus articulatim concisa jactit in profundum. ² Æetes membra filii colligens a persecutione detentus est. Quare reversus servatos pueri artus sepelivit, eumque locum nominavit Tomos. ³ Multos deinde Colchorum ad Argo navem perquirendam emisit, iisque, nisi Medeam captivam reducerent, quod illa subitura fuisset supplicium minatus est. Hi igitur alius alio diffusi Argo navem quærebant.

⁴ At Argonautas Eridanum fluvium jam præternavigan-

παραπλέουσι μηνίσας Ζεὺς ὑπὲρ τοῦ φρονευθέντος Ἀψύρτου χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμψας ἐμβαλλεῖ πλά- νην. Καὶ αὐτῶν τὰς Ἀψυρτίδας νήσους παραπλεόντων ἡ ναὺς φέγγεται, μὴ λήξιν τὴν ὁργὴν τοῦ Διὸς, ἐὰν μὴ πορευθέντες εἰς τὴν Αὐσονίαν, τὸν Ἀψύρτου φόνον καθαρῶσιν ὑπὸ Κίρκης. ⁵ Οἱ δὲ παραπλεύσαντες τὰ Λιγύων καὶ Κελτῶν ἔθνη, καὶ διὰ τοῦ Σαρδονίου πε- λάγους κομισθέντες, παραμειψάμενοι Τυρρηνίαν, ἦλθον εἰς Αἰαίαν. Ἐνθα Κίρκη ἰκέται γενόμεναι κα- θαίρονται.

(25) Παραπλεόντων δὲ Σειρῆνας αὐτῶν, Ὀρφεὺς τὴν ἐναντίαν μοῦσαν μελωδῶν, τοὺς Ἀργοναύτας κατίσχε. Μόνος δὲ Βούτης ἐξηνήξατο πρὸς αὐ- τὰς, ὃν ἀρπάσασα Ἀρροδίτη ἐν Αἰλυβαίῳ κατώ- κισε.

² Μετὰ δὲ τὰς Σειρῆνας τὴν ναῦν Χάρυβδις ἐξεδέ- χετο, καὶ Σκύλλα, καὶ Πέτραι Παλαγκταί, ὑπὲρ ὧν φλόξ πολλή καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἑωρᾶτο. Ἀλλὰ διὰ τούτων διεκόμισε τὴν ναῦν σὺν Νηρηΐσι Θέτις πα- ρακληθεῖσα ὑπὸ Ἥρας.

³ Παραμειψάμενοι δὲ Θρινακίαν νῆσον Ἥλιου βοῦς ἔχουσιν, εἰς τὴν Φαιάκων νῆσον Κέρκυραν ἔκον, ἥς βασιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος.

⁴ Τῶν δὲ Κόλγων τὴν ναῦν εὗρεῖν μὴ δυναμένων, οἱ μὲν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρώκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἠλυρίδα κομισθέντες, ἔκτισαν Ἀψυρτίδας νήσους. ⁵ ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαιάκας ἑλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατέλ- χον, καὶ τὴν Μήδειαν ἀπῆτουν παρὰ Ἀλκινόου. Ὁ δὲ εἶπεν, εἰ μὲν ᾗδῃ συνελήλυθεν Ἰάσωνι, (οὐ ?) δώσειν αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ ἔτι παρθένος ἐστὶ, τῷ πατρὶ ἀν- τιπέμψειν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μή- δειαν Ἰάσωνι συνέχευεν. (26) Ὅθεν οἱ μὲν Κόλχοι μετὰ Φαιάκων κατώκησαν, οἱ δὲ Ἀργοναῦται μετὰ τῆς Μηδείας ἀνήχθησαν. Πλέοντες δὲ νυκτὸς σφοδρῶι περιπίπτουσι χειμῶνι. ² Ἀπόλλων δὲ στὰς ἐπὶ τὰς Μελαντίους δεῖρας, τοξεύσας τῷ βέλει εἰς τὴν θάλασ- σαν, κατήστραψεν. Οἱ δὲ πλησίον ἐθεάσαντο νῆσον, τῇ δὲ παρὰ προσδοκίαν ἀναφανῆναι, προσορμισθέντες, Ἀνάφην ἐκάλεσαν. ³ Ἰδρυσάμενοι δὲ βιωμὸν Ἀπόλλω- νος Αἰγλήτου, καὶ θυσιάσαντες ἐπ' εὐωχίαν ἐτρέπη- σαν. Δοθεῖσαι δὲ ὑπὸ Ἀρήτης Μηδείᾳ δώδεκα θερά- παιναι, τοὺς ἀριστέας ἐσκωπτῶν μετὰ πινυρίας· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τῇ θυσίᾳ σύνηθές ἐστι σκώπτειν ταῖς γυ- ναικίν.

⁴ Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες κυλούονται Κρήτη προσίσχιν ὑπὸ Τάλῳ. Τοῦτον οἱ μὲν τοῦ χαλκοῦ γένους εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου Μίνωϊ δοθῆναι. Ὁς ἦν χαλκοῦς ἀνὴρ. Οἱ δὲ Ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν, εἶχε δὲ φλέβα μίαν ἀπὸ αὐγένους κατατείνουσιν ἄχρι σφυ- ρῶν· κατὰ δὲ τὸ δέριμα τῆς φλεβὸς ἦλος διήρυστο χαλκοῦς. ⁵ Οὗτος δὲ Τάλως τρεῖς ἐκάστης ἡμέρας τὴν νῆσον πεπιτροχάζων ἐτήρει. Διὸ καὶ τότε τὴν Ἀργὴν προσπλέουσιν θεωρῶν λίθοις ἐβαλλεν. Ἐξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείᾳ ἀπέθανεν, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ

tes Jupiter ob Apsyrti caedem iratus, ingenti missa tempe- state in errorem conjecit; quumque Apsyrtidas insulas præternavigarent, Argo dixit: Jovis iram non desituram esse, nisi in Ausoniam profectos Circe ab Apsyrti caede expiaverit. ² Igitur Ligurum Celtorumque gentes præter- vecti et per Sardonium mare delati Tyrrheniam legentes venerunt in Æe'am, ubi a Circe supplices lustrantur.

(25) Qui quum Sirenas præternavigarent, obtudit ea- rum vocem suo cantu Orpheus, continuavitque heroes ne propius accederent. Unus tantum Butes ad eas enavit, quem tamen Venus ereptum, Lilybaeum transtulit, ubi habitaret.

² Post Sirenes navem Charybdis excepit et Scylla et Plan- ctæ petrae, super quibus multus cum fumo ignis emissus conspiciebatur. Sed per eas Thetis cum Nereidibus, Ju- nonis monitu, incolumem navem traduxit.

³ Prætervecti Thrinaciam insulam, quam tenent Solis boves, ad Corcyram, Phæacum insulam, appellant, cujus rex erat Alcinoos.

⁴ Verum Colchi quum Argo navem nusquam invenirent, horum alii ad Ceraunos montes consederunt, alii ad Il- lyriae oram delati insulas incoluerunt Apsyrtidas; ⁵ non- nulli ad Phaeaces pervenientes, inventa tandem Argo, Medeam ab Alcinoos repetierunt. Sed hic respondit, si Me- dea jam congressa esset cum Iasone, se eam Æetæ non traditurum; sin adhuc virgo foret, patri remissurum esse. Verum enimvero Alcinoi conjux Arete Iasoni Medeam jam copulaverat. (26) Quare Colchi apud Phæacas se- des sibi constituerunt, Argonautæ vero cum Medea na- vem duxerunt in altum. At noctu navigantes in vehemen- tem incidunt tempestatem. ² Apollo autem in jugis stans Melantiis missa in mare sagitta fulguravit. Illi vero haud procul conspexerunt insulam, quam appulsi, quum præter opinionem apparuisset, nominarunt Anaphen; ³ et extru- cta ibi Apollini Ægletæ ara, post peracta sacrificia ad epu- lationem sese converterunt. Duodecim autem quas Arete Medææ dono dederat ancillæ dicterii heroes cavillaban- tur. Hinc etiam nunc in his sacrificiis cavillandi mos mulieribus manet.

⁴ Inde aucti in Cretam appellere prohibentur a Talo. Hunc nonnulli ærei hominum generis fuisse dicunt, se- cundum alios a Vulcano datus erat Minoi. (Vir erat æneus.) Sunt denique qui Taurum eum appellant. Habe- bat ille unam tantum venam a cervice ad talos descen- dentem, cujus cuti clavus æreus erat impactus. ⁵ Hic igitur Talus ter quotidie circum insulam currens eam tuebatur. Quocirca et tum Argo appropinquantem conspiciens lapi- dibus petivit. Sed deceptus a Medea occubuit, quæ cum beneficiis, ut nonnulli dicunt, ad insaniam redegit;

φαρμάκων αὐτῷ μανίαν Μηδείας ἐμβαλούσης· ὥς δέ τινες, ὑποσχόμενης ποιήσιν ἄνάντων αὐτὸν, καὶ τὸν ἥλον ἐξελοῦσης, ἐκρύντος τοῦ παντὸς ἰϋῶρος, ἀποθανεῖν. Τινὲς δὲ, αὐτὸν τοῖς ἐυθέντα ὑπὸ Ποίαντος εἰς τὸ σφυρὸν τελευτῆσαι λέγουσι.

⁶Μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μείναντες, Αἰγίνη προσίσχουσιν ὑδρεύσασθαι θέλοντες, καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἀμιλλα. Ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἴωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μῆσι τελειώσαντες.

(27) Πελλίος δὲ, ἀπογόνους τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἴσονα κτείνειν ἤθελεν· ὁ δὲ αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελὼν ἀδελφῷ τοῦ ταύρου αἶμα σπασάμενος ἀπέθανε. ²Ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ, ἐπαρασαμένη Πελλίᾳ, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον, ἑαυτὴν ἀνῆρτησε· Πελλίος δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινε αὐτῆς. ³Ὁ δὲ Ἰάσονα κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἡδικήθη μετελθεῖν ἐθέλων, καιρὸν ἐξεδέχετο. Καὶ τότε μὲν εἰς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστέρων πλεύσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι. ⁴Αὐθις δὲ Μῆδειαν παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελλίος αὐτῷ δίκας ὑποσχῇ. Ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελλίου παρελθοῦσα, πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσιν νέον· καὶ, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσσας καὶ καθεψῆσας ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθεψοῦσιν. (28) Ἀκαστος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἴωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἴωλκοῦ ἐκβάλλει.

²⁰Οἱ δὲ ἦγον εἰς Κόρινθον, καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν εὐτυχοῦντες· αὐθις δὲ, τοῦ τῆς Κόρινθου βασιλέως Κρέοντος τὴν θυγατέρα Γλαύκην Ἰάσονι ἐγγυῶντος, παραπεμφόμενος Ἰάσον Μῆδειαν, ἐγάμει. ³Ἡ δὲ, οὓς τε ὤμωσεν Ἰάσον θεοῦ ἐπικαλεσαμένη, καὶ τὴν Ἰάσονος ἀχαριστίαν μεμφαμένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμουμένη, πέπλον μεμαγευμένον φαρμάκῳ ἐπεμψεν, ὃν ἀμφιεσαμένη, μετὰ τοῦ βοηθοῦντος πατρὸς, πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει, τοὺς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσα παρὰ Ἡλίου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων, ἐπὶ τούτου φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ⁴Λέγεται δὲ, ὅτι φεύγουσα τοὺς παῖδας νηπίους ἔτι ὄντας κατέλιπε, ἱκέτας καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς Ἀκραιάς, Κόρινθοι δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαντες κατετραυμάτισαν.

⁵Μῆδεια δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, κάκει γαμηθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γεννᾷ Μῆδον. Ἐπιβουλεύουσα δὲ ὑστερον Θησεῖ, φυγὰς [δὲ] Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ παιδὸς ἐκβάλλεται. Ἀλλὰ οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων, τὴν ὕψ' ἑαυτὸν χώραν ἄπασαν Μῆδιαν ἐκάλεσε, καὶ στρατεύμενος ἐπὶ Ἰνδοῦς ἀπέθανε.

⁶Μῆδεια δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Περσοῦ τῆς βασιλείας ἐστέρημένον, κτείνασα τοῦτον, τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

secundum alios vero Medea se illum immortalem reditura esse pollicita clavum ex humero extraxit, ideoque omni exhausto sanguine iste vitam finivit. Verum nonnulli eum a Perante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt.

⁶Unam hic noctem morati aequatim appellant Aeginam, ubi de aequatione ipsos inter Argonautas erat certamen. Hinc inter Eubæam et Locridem navigantes, toto itinere quattuor mensibus confecto, Iolcum pervenerunt.

(27) Verum Pelias, quod Argonautarum reditum desperabat, occidere voluit Aesonem; qui postquam ut sibi ipse mortem conscisceret Peliam rogaverat, immolati tauri sanguine hausto intrepide occubuit. ²At Iasonis mater, Peliam execrata, relicto Promacho tenerimæ ætatis puero, vitam suspendio finivit. Deinde Pelias etiam relictum ab ea filium jugulavit. ³Interea rediit Iason ac vellus aureum Peliae tradidit; ulciscendi autem quibus affectus erat injurias exspectabat occasionem. Jam vero cum principibus in Isthmum profectus Argo navem Neptuno consecravit. ⁴Atque Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias injurarium pœnas luat. Tum illa Peliae regiam ingressa filiabus ejus persuadet, ut patrem in frusta concisum decoquant, se veneficii juventutem ei restitutum esse pollicita. Idque ut facilius crederent, arietem dissectum elixatumque reddidit agnum. Illæ itaque credulæ patrem membratim concisum elixant. (28) Acastus autem cum Iolci incolis patrem sepelivit, Iasonemque et Medeam Iolco eiecit.

²⁰Hi commigrarunt Corinthum, ubi decem annos fortunate transegerunt. Deinde vero Iason Glaucen, quam Creon, rex Corinthiorum, filiam ei desponderat, dimissa Medea, in matrimonium duxit. ³Jam vero illa quos Iason deos jurasset obtestata ingratumque illius animum sæpe iterumque detestata, recens nuptæ peplum misit; quem veneno imbutum quum illa induit, una cum patre, auxilium ferente, flammarum vi concremavit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat Mermerum ac Phereum trucidavit, et curru alatis juncto draconibus, quem a Sole acceperat, profugit Athenas. ⁴Dicunt vero fugientem filios, infantes adhuc, supplices ad Acrææ Junonis aram constitutos reliquisse, eosque a Corinthiis ab ara abductos multisque confectos vulneribus esse necatos.

⁵Medea igitur venit Athenas, ubi Ageo nupta filium peperit Medum. Postea quum Theseo struxisset insidias, in fugam acta Athenis ipsa cum filio ejicitur. Sed hic magnum apud barbaros imperium consecutus, subjectam sibi terram universam vocavit Mediam. Postremo contra Indos in bellum profectus occubuit.

⁶Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos venit; ubi quum Aeten a Persa fratre regia dignitate spoliatus invenisset, hoc interfecto, patri regnum restituit.

BIBΛION B.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

(1) Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοῦ Δευκαλίωνος διεξηλύθημεν γένος, ἐχομένως λέγωμεν τὸ Ἰνάχου.

² Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος γίνεται παῖς Ἰναχος, ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰναχος καλεῖται. ³ Τούτου καὶ Με-λίης τῆς Ὀκεανοῦ Φωρωνεύς τε καὶ Αἰγιαλεὺς παῖδες ἐγένοντο. ⁴ Αἰγιαλέως μὲν οὖν, ἀπαίδος ἀποθανόντος, ἡ χώρα ἅπασα Αἰγιαλεία ἐκλήθη. ⁵ Φωρωνεύς δὲ ὅπ-α-σης τῆς ὕστερον Πελοποννήσου προσαγορευθεὶς δυναστεύων, ἐκ Τηλοδίκης Νύμφης Ἀπιν καὶ Νιοβὴν ἐγέννησεν. ⁶ Ἀπὶς μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μεταστῆσας δύναιεν, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομά-σας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελ-ξίονος καὶ Τελχίνος ἐπιβουλευθεὶς, ἅπαις ἀπέθανε, καὶ νομισθεὶς θεὸς ἐκλήθη Σάραπις.

⁷ Νιοβῆς δὲ καὶ Διὸς, ἡ πρώτη γυναῖκί Ζεὺς θνητῇ ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο· ὡς δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πελαγὸς, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννη-σον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσιόδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου πάλιν ἐροῦμεν. (2) Ἄργος δὲ λαβὼν παρὰ Φωρωνέως τὴν βασιλείαν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον ἐκάλεσεν Ἄργος. Καὶ γῆμας Εὐάδην τὴν Στρυμόνος καὶ Νεαίρας, ἐτέκνωσεν Ἐχβάσον, Πείραντα, Ἐπίδau-ρον, Κρίασον, ὃς καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν.

² Ἐχβάσου δὲ Ἀγῆνορ γίνεται. Τούτου δὲ Ἄργος ὁ Πανόπτης λεγόμενος. ³ Ἰ. Ἦγε δὲ οὗτος ὀρθαλμοὺς μὲν ἐν παντὶ τῷ σώματι· ὑπερβάλλων δὲ δυνάμει, τὸν μὲν τὴν Ἀρκαδίαν λυμαίνόμενον ταῦρον ἀνελών, τὴν τού-του δορὰν ἡμφίεσαστο. ⁴ Σάτυρον δὲ, τοὺς Ἀρκάδας ἀδικοῦντα καὶ ἀφαιρούμενον τὰ βοσκήματα, ὑποστὰς ἀπέκτεινε. ⁵ Λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὴν Ταρτάρου καὶ Γῆς Ἐχιδναν, ἡ τοὺς παριόντας συνήρπαξεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένην ἀπέκτεινε. ⁶ Ἐξεδίκησε δὲ καὶ τὸν Ἀπι-δος φόνον τοὺς αἰτίους ἀποκτείνας.

(3) Ἄργου δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰα-σος· οὗ φασὶν Ἰὼ γενέσθαι· Κάστωρ δὲ, ὁ συγγράψας τὰ χρονικά [ἀγνοήματα], καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν, Ἰνάχου τὴν Ἰὼ λέγουσιν. Ἡσιόδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρῆνος αὐτὴν φασιν εἶναι. ² Ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσιν Ζεὺς ἐφθεῖρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτὴν δὲ ἀπωμόσαστο μὴ συνελθεῖν. Διὸ φησιν Ἡσί-οδος, οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινόμενους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος. ³ Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄρ-γον τὸν πανόπτην, ὃν Ἀσκληπιάδης μὲν Ἀρέστορος λέγει· Φερεκύδης δὲ, Ἰνάχου (leg. videtur Φερεκύ-δης μὲν Ἀρέστορος λέγει, Ἀσκληπιάδης δὲ Ἰνάχου). Κέρκωψ δὲ, Ἀργου καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ θυγα-τρός· Ἀκουσίλαος δὲ γηγενὴ αὐτὸν λέγει. ⁴ Οὗτος ἐκ

LIBER SECUNDUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Deucalionis genus enarravimus, deinceps explicemus gentem Inachii.

² Oceani et Tethyis filius est Inachus, a quo in Argolide Inachus fluvius cognominatur. ³ Ex hoc et Melia Oceani Phoroneus et Ægialeus filii nati sunt. ⁴ Et ab Ægialeo qui- dem, quum nulla prole relicta decessisset, regio cui præ- fuerat universa dicta est Ægialea. ⁵ Phoroneus vero totius cui post Peloponneso nomen erat regionis imperio potius, e Telodice nympha Apin et Nioben suscepit. ⁶ Quorum Apis, regno in tyrannidem commutato, violenter et tyrannice agens, Peloponneso suo de nomine Apia vocata, Thelxionis et Telchini insidiis appetitus sine liberis vitam finivit et relatus inter deos appellatus est Sarapis.

⁷ Jovis et Niobæ, quam primam Jupiter mortalem mu- lierem amavit, filius est Argus; ut vero Acusilaus dicit, etiam Pelasgus, a quo Peloponnesum incolentes vocati essent Pelasgi. At Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse re- fert. Sed de hoc infra dicemus. (2) Argus itaque Phoroneo in regno succedens, dese Peloponnesum nominavit Argos; et ducta Evadne Strymonis et Neæræ filia, procreavit Ecbasum, Pirantem, Epidaurum, Criasum, qui postea re- gnum suscepit.

² Ecbaso nascitur Agenor; ex hoc Argus quem Panopten dicunt. ³ Nam totum ejus corpus oculis erat consitum. Qui quum viribus præstaret, aprum Arcadiæ agros deva- stantem interemit, ejusque pelle corpus sibi conlexit. ⁴ Satyrum quoque, qui multis Arcades malis afficiebat atque pecora abigebat, pugna adortus interfecit. ⁵ Dicitur etiam Echidnam, Tartari ex Terra filiam, quæ viatores corripiebat, dormientem speculatus occidisse. ⁶ Idem Api- dis cædem sublati interfectoribus ultus est.

(3) Argo et Ismena Æsopi filia natus est Iasus, e quo Io ortam esse ferunt. Verum Castor, qui de erroribus circa temporum notationes librum conscripsit, et multi tragicorum Io Inachi filiam esse perhibent; at Hesiodus et Acusilaus eam Pirenis natam dicunt. ² Hanc Junonis sa- cerdotio fungentem Jupiter vitiauit; sed a Junone depre- hensus puellam manus tactu in bovem albam commu- tavit, seque cum ea concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus dicit amantum perjuriam non excitare iram deorum. ³ Juno autem bovem a Jove depoposcit, acceptamque custodi- endam dedit Argo Panoptæ, quem Asclepiades Arestoris, Pherecydes Inachi (potius: Pherecydes Arestoris, Ascle- piades Inachi), Cercops Argi ex Ismena Æsopi filia natum dicunt. Acusilaus denique eum terra ortum ait. ⁴ Hic olivæ,

τῆς ἐλαίας ἐδέσμευεν αὐτήν, ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίων ὑπῆρχεν ἄλσει. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἑρμῇ κλέψαι τὴν βοῦν, μηνύσαντος Ἱέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον, ὅθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. ⁵ Ἦρα δὲ τῇ βοῇ οἶστρον ἐμβάλλει. Ἦ δὲ πρῶτον ἦκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέντα· ἔπειτα διὰ τῆς Ἰλλυρίδος πορευθεῖσα, καὶ τὸν Αἴμον υπερβαλοῦσα, διέβη τὸν τότε μὲν καλούμενον πόρον Θράκιον, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον. ⁶ Ἐπελθοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιμμερίδα γῆν, πολλὰν χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ πολλὰν διανηξαμένη θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευταῖον ἦκεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφήν ἀπολαβοῦσα, γενεᾷ παρὰ τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ Ἐπαφον παῖδα. ⁷ Τοῦτον δὲ Ἦρα δέιτα Κουρήτων ἀφανῆ ποιῆσαι· οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν. Καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος κτείνει Κούρητας· Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτράπετο. ⁸ Πλανωμένη δὲ κατὰ τὴν Συρίαν ἄπασαν (ἐκεῖ γὰρ ἐμνηύετο, ὡς τοῦ Βυβλίων βασιλέως γυνὴ ἐτιθήναι τὸν υἱόν), καὶ τὸν Ἐπαφον εὐροῦσα, εἰς Αἴγυπτον ἔλθοῦσα, ἐγαμήθη Τηλεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. Ἰδρύσατο δὲ ἀγαλμα Δήμητρος, ἣν ἐκάλεσαν Ἰσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν Ἰὼ Ἰσιν ὁμοίως προσήγορεύσαν.

(4) Ἐπαφος δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμεῖ Μέμφιν τὴν Νεῖλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν, καὶ τεκνοὶ θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ γῶρα Λιβύη ἐκλήθη.

² Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶνος γίνονται παῖδες δίδυμοι, Ἀγῆνωρ καὶ Βῆλος. ³ Ἀγῆνωρ μὲν οὖν εἰς Φοινίκην ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε, κακέῃ [τῆς] μεγάλης ρίζης ἐγένετο γενεάρχης· ὅθεν υπερηρησόμεθα περὶ τούτου. ⁴ Βῆλος δὲ, ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν Αἰγύπτου· γαμεῖ δὲ Ἀγχιονὴν τὴν Νεῖλου θυγατέρα, καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἰγυπτος καὶ Δαναός· ὡς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ Φινεύς προσέτι.

⁵ Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατώκισεν, Αἰγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· ὅς καὶ καταστρεψάμενος τὴν Μελαμπόδων γῶραν [ἀφ' ἑαυτοῦ] ὠνόμασεν Αἰγυπτον. ⁶ Γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν παῖδες πεντήκοντα· θυγατέρες δὲ Δαναῶν πεντήκοντα. ⁷ Στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικώς, ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν κατεσκεύασε [πρῶτος τὴν κληθεῖσαν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ πεντηκόντορον], καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθήμενος ἔφυγε.

⁸ Προσάγων δὲ Ῥόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶς ἀγαλμα ἰδρύσατο. Ἐντεῦθεν δὲ ἦκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσι Γελάνωρ ὁ τότε βασιλεύων. [Αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] ⁹ Ἀνύδρου δὲ τῆς χώρας ὑπαρχούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν, μηνίων Ἰνάχῳ, διότι τὴν χώραν Ἀθηνᾶς

quæ in Mycenarum erat luco, Ionem alligavit. Quum vero Jupiter Mercurio imperasset, ut bovem furtim abigeret, Mercurius autem propter Hieracis (accipitris) indicia hoc clam facere non posset, lapide percussus Argum necavit. Hinc itaque Argiphontes dictus est. ⁵ Verum Juno æstrum bovi immisit. Quo concitata Io primum venit ad appellatum ab illa sinum Ionium. Deinde per Illyriam progressa superato Hæmo, fretum trajecit, quod tunc appellabatur Thracium, nunc vero ab illa Bosporus dicitur. ⁶ Inde quum in Scythiam penetrasset et Cimmeriam, quonunque per continentem multum deerrasset, multaque Europæ atque Asiæ maria tranasset, postremo in Ægyptum venit, ubi pristina forma recepta ad Nilum fluvium filicem peperit Epaphum. ⁷ Hunc Juno ut Curetes e conspectu auferrent rogavit. Illi igitur puerum occulturnnt. Quod ubi Jupiter rescivit, Curetas interemit. Io interim ad filium investigandum se convertit. ⁸ Quæ quum Syriam universam pervagata esset (ibi enim a Bybliorum regis uxore filium nutrirī indicatum erat), Epapho invento, in Ægyptum remeavit atque Telegono nupsit, qui tunc temporis Ægyptiorum regnum administrabat. Consecravit vero signum Cereris, quam Isin vocarunt Ægyptii, qui Io quoque Isin cognominarunt.

(4) Epaphus autem Ægyptiis imperans Memphin Nili filiam duxit deque uxoris nomine conditam urbem Memphin nominavit; ex eaque filiam suscepit Libyam, quæ Libyæ terræ nomen dedit.

⁵ Ex Libya et Neptuno gemini nati sunt Agenor et Belus.

³ Agenor in Phœniciam profectus ibi regni sedem constituit, ac magnæ sobolis auctor exstitit. Quare de eo in præsentia dicere supersedemus. ⁴ Belus in Ægypto manens regnum consequitur. Uxorem duxit Anchinoen Nili filiam, et nascuntur ei gemini Ægyptus et Danaus, sicut autem Euripides dicit, Cepheus præterea et Phineus.

⁵ Danaum Belus in Libyam habitatum misit, Ægyptum in Arabiam, qui subjectam sibi Melampodium terram nominavit Ægyptum. ⁶ Nascuntur Ægypto ex pluribus conjugibus filii quinquaginta, totidemque Danao filiæ. ⁷ Patres quum de regno inter se contenderent, postea Danaus Ægypti filios timens Minervæ consilio navem fabricavit, qua filiabus impositis aufugit.

⁸ Rhodum appulsus Minervæ Lindiæ signum consecravit. Hinc venit Argos, ubi Gelanor, tum temporis rex, regnum ei tradidit. ⁹ Sed regione illa aquarum inopia laborante, ex quo scilicet Neptunus iratus Inachō, quod eam Minervæ terram esse testatus esset, fontes

ἐμαρτύρησεν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑδρευσομένας ἐπεμψε. ¹⁰ Μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ ῥίπτει βέλος ἐπὶ Ἰλαρον, καὶ κοιμωμένου Σατύρου τυγχάνει· κακείνος περιανκυστὰς ἐπεθύμει συγγενέσθαι· Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφανέντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἐφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ τούτῳ πυνευάζεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνη πηγὰς ἐμήνυσε.

(5) Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἄργος, τῆς τε ἔλθορας παύσασθαι παρεχάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ἤξιον. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ φυγῆς, ὁμολογεῖ τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. ² Ὑπερμνήστραν μὲν σὺν τῇν πρεσβυτέραν ἐξεῖλον Λυγκεῖ, καὶ Γοργοφόνῃν Προτεῖ· οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυφίης ἐγεγόνεισαν Αἰγύπτῳ. ³ Τῶν δὲ λοιπῶν Ἰλαχον Βούσιρις μὲν καὶ Ἐγχελάδος καὶ Λύκος καὶ Δαίφρων τὰς Δαναῶν γεννηθείσας ἐξ Εὐρώπης Αὐτομάτην, Ἀμυμώνην, Ἀγαύην, Σκαὴν· αὗται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγένοντο Δαναῶ· ⁴ ἐκ δὲ Ἐλεφαντίδος, Γοργοφόνῃ καὶ Ὑπερμνήστρᾳ. [Λυγκεὺς δὲ Καλύκην ἔλαχεν.] Ἴστρος δὲ Ἴπποδάμειαν, Χαλκῶδον Ῥοδίαν, Ἀγῆνωρ Κλεοπάτρην, Χαίτος Ἀστερίαν, Διοκορυστὴς Ἴπποδάμειαν, Ἄλκις Γλαύκην, Ἀλκμήνωρ Ἴππομέδουσαν, Ἴπποόος Γόργην, Εὐχῆνωρ Ἴφιμέδουσαν, Ἴππολύτος Ῥόδην. Οὗτοι μὲν οἱ δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς, αἱ δὲ παρθέναι ἐξ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν, αἱ μὲν Ἀτλαντεῖς, αἱ δὲ ἐκ Φοιδῆς. ⁵ Ἀγαπτολεμος δὲ ἔλαχε Πειρήνην, Κερκίστης δὲ Δώριον, Εὐρυδάμας Φάρτην, Αἴγιος Μνήστραν, Ἀργίος Εὐίππην, Ἀρχέλαος Ἀνεξιδίην, Μέναιος Νηλῶ. Οἱ δὲ ἑπτὰ ἐκ Φοινίσσης γυναικὸς, αἱ δὲ παρθέναι ἐξ Αἰθιοπίδος. ⁶ Ἀκλῆρωτι δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μείμψιδος οἱ ἐκ Τυρίας, Κλειτὸς Κλειτὴν, Σθένελος Σθενέλην, Χρυσίππος Χρυσίππην. ⁷ Οἱ δὲ ἐκ Καλιάνδης [καὶ Νηίδος Νύμφης] παῖδες δώδεκα ἐκλήρωσαντο περὶ τῶν ἐκ Πολυζοῦς Νηίδος· ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάντης, Περισθένης, Ἐρμος, Δρύας, Ποταμῶν, Κισσεύς, Αἴζος, Ἰμβρος, Βρόμιος, Πολύκτωρ, Χθόνιος· αἱ δὲ κόραι Νύμφης Αὐτονόη, Θεανὼ, Ἥλεκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐρυδίκη, Γλαυκίππη, Ἀνθήλεια, Κλεοδώρη, Εὐίππη, Εὐρωτὶ, Στύγην καὶ Βρύχη. ⁸ Οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων Αἰγύπτῳ γενόμενοι ἐκλήρωσαντο περὶ τῶν ἐκ Πιερείας, καὶ λαγχάνει Περίφας μὲν Ἀκταίην, Οἰνεὺς Ποδάρκην, Αἰγυπτος Δωξίππην, Μενάλας δὲ Ἀδύτην, Λάμπος Ψυπέτην, Πυλάργην Ἰδμων. ⁹ Ὀκτὼ οὗτοι (?) δὲ εἰσι νεώτατοι· Ἰδας Ἴπποδίκην, Δαίφρων Ἀδιάντην· αὗται δὲ ἐκ μητρὸς ἐγένοντο Ἐρσης· Πανδίων Καλλιδικήν, Ἀρβήλος Οἰήνην, Ὑπέρβιος Κελαινὼ, Ἴπποκορυστὴς Ὑπερίππην. Οὗτοι ἐξ Ἠφαιστίνης· αἱ δὲ ἐκ Κρινούς. ¹⁰ Ὡς δὲ ἐκλήρωσαντο τοὺς γάμους, ἐστίασας ἐγγειρίδι διαδίδωσι ταῖς θυγατέρας. Αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν πλὴν Ὑπερμνήστρας. Αὕτη δὲ Λυγκέα διέσωσε, παρβένει αὐτὴν φυλάσσοντα. Διὸ καθέρξας αὐτὴν Δα-

exsiccaverat, filias suas aquatum misit. ¹⁰ Harum una Amymone aquam quærens telum in cervum jactit, ac forte Satyrum dormientem ferit. Qua re expergefactus ille puellæ incundæ capitur desiderio. At superveniente Neptuno, Satyrus fugit, Amymone autem cum Neptuno concubuit, qui Lernæos ei fontes indicavit.

(5) Ægypti filii Argos profecti, ut similitatem compnerent hortati sunt atque ut Danaï filię in matrimonium sibi darentur sollicitarunt. ² Danaus quamvis diffidens eorum pollicitationibus, tum etiam exiliū injuriā havi oblitus, nuptias pactus est et sorte puellas distribuit. Verum Hypermnestram natu maximam sorte exemptam Lynceo et Gorgophonen Proteo selegerunt: hi enim e regina conjuge Argyphia nati erant Ægypto. ³ Ex reliquis Busiris, Enceladus, Lycus, Daiphron sortiti sunt Automaten, Amymonen, Agaven, Scaram, quas ex Europa regina Danaus susceperat. ⁴ Ex Elephantide ortæ fuerunt Gorgophone et Hypermnestra. [Lyncæus Calycen nactus est.] Ister Hippodamiam (?), Chalcodon Rhodiam, Agenor Cleopatram, Chætus Asteriam, Diocorystes Hippodamiam, Alcis Glaucen, Alcmenor Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Euchenor Iphimedusam, Hippolytus Rhoden; hi decem ex Arabia uxore geniti sunt, sed puella: ex Hamadryadibus nymphis, aliæ ex Atlantea, aliæ e Phœbe. ⁵ Agaptolemus sortitus est Pirenen, Cercestes Dorium, Eurydamas Pharten, Ægius Mnestram, Argius Evippen, Archelaus Anaxibiam, Menachus Nelo. Hi septem e Phœnissa conjuge, puellæ vero ex Æthiopide. ⁶ Tyria nati sine sorte duxerunt Memphidis filias propter similitudinem nominum, Clitus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus Chrysippen. ⁷ Qui ex Caliane filii duodecim orti erant, Polyxus Naidis nymphæ filias sorte acceperunt. Illorum nomina sunt: Eurylochos, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polycor, Chthonius. Ex nymphæ natæ: Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelea, Cleodora, Evippe, Euroto, Stygne, Bryce. ⁸ Qui vero ex Gorgonibus Ægypto nati erant, duxerunt e Pieria susceptas, et Periphanti quidem obtigit Actæa, Ceneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalcæ Adyte, Lampro Ocypte, Pylarge Idmoni. ⁹ Hi autem sunt novissimi: Idas sortitus Hippodicen, Daiphron Adianten (hæ ex Herse matre natæ), Pandion Callidicen, Arbelus Cemen, Hyperbius Celæno, Hippocorystes Hyperipten. Hi ex Hephæstine, puellæ ex Crinone. ¹⁰ Itaque quum suas quisque nuptias sortitus esset, in convivio nuptiali pugiones Danaus filiabus distribuit, quibus illæ sponso somno oppressos interfecerunt una excepta Hypermnestra. Hæc enim Lynceum, quod virginitate sua abstinuisset, incolunem servavit. Quam ob rem eam Danaus

ναὸς ἐφρούρει. ¹¹ Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνη κατώρυξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδουσιν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθησαν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς Διὸς κελεύσαντος. ¹² Δαναὸς δὲ ὑπερὸν Ὑπερμνήστραν Λυγκεῖ συνώκισε· τὰς λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.

¹³ Ἀμυμώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον. Οὗτος μακρόβιος γενόμενος, πλέων τὴν θάλασσαν, τοῖς ἐμπίπτουσιν ἐπὶ θανάτῳ ἔδυσφόρει (ἐπυρσοφόρει?). Συνέβη οὖν καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ, ὥστε ἄλλων τελευτησάντων ἔδυσφόρει*. ¹⁴ Πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἔφηκεν, ὡς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως· ὡς δὲ ὁ τοῦς Νόστους γράψας, Φιλύραν· ὡς δὲ Κέρκυψ, Ἡσιόνην· καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην, Οἶακα, Ναυσικέδοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Λυγκεὺς δὲ, μετὰ Δαναὸν Ἄργους δυναστεύων, ἐξ Ὑπερμνήστρας τεκνοῖ παῖδα Ἀβαντα. Τοῦτου δὲ καὶ Ὀκαλείας τῆς Μαντινέως δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο Ἀκρίσιος καὶ Προῖτος.

² Οὗτοι καὶ κατὰ γαστρός μὲν ἔτι ὄντες ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους. Ὡς δὲ ἀνεδράφσαν, περὶ τῆς βασιλείας ἐπολέμουν, καὶ πολεμοῦντες εὗρον ἀσπίδας· πρῶτοι. Καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος Προῖτον Ἄργους ἐξελαύνει. ³ Ὁ δὲ ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοδάτην· ὡς δὲ τινες φασί, πρὸς Ἀμφιανάκτα· καὶ γαμει τὴν τοῦτου θυγατέρα, ὡς μὲν Ὀμηρος, Ἀντεία, ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ, Σθενέβοιαν. Κατάγει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς μετὰ στρατοῦ Λυκίων, καὶ καταλαμβάνει Τίρυνθα, ταύτην αὐτῷ Κυκλώπων χειρισάντων. ⁴ Μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν κατώκουν. Καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἄργους βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. (2) Καὶ γίνεται Ἀκρίσιῳ μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαιμόνου Δανάη· Προῖτῳ δὲ ἐκ Σθενεβοίας Λυσιππῆ καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα. ² Αἷται δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν· ὡς μὲν Ἡσιόδος φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ξόανον ἐξητύλισαν. ³ Γενόμενοι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπλανῶντο τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν. Αὐθις δὲ τὴν Ἀρκαδίαν καὶ τὴν Πελοπόννησον διελθοῦσαι μετὰ ἀκοσμίας ἀπάσης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐτρόχαζον.

⁴ Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθάνος καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀβαντος, μάντις ὢν, καὶ τὴν διὰ φαρμάκων καὶ καθαρμῶν θεραπείαν πρῶτος εὐρηκὼς, ὑπὸ σπινθὲρα θεραπεύσειν τὰς παρθένους, εἰ λάβοι τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας. ⁵ Οὐκ ἐπιτρέποντος δὲ Προῖτου θεραπεύειν ἐπὶ μισθοῖς τηλικούτοις, ἔτι μᾶλλον ἐμάνοντο αἱ παρθένοι, καὶ προσέτι μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναῖκες. Καὶ γὰρ αὗται τὰς οἰκίας ἀπολιποῦσαι, τοὺς ἰδίου ἀπόλλυτον παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. ⁶ Προβαινούσης δὲ ἐπιπλεῖστον τῆς συμφορᾶς,

inclusam jubet custodiri. ¹¹ Reliquæ Danaï filię capitā sponsoꝝ ad Lernā defoderunt, corpōra vero ante urbem sepeliverunt, ipsasque Jovis jussu expiarunt Minerva et Mercurius. ¹² Post Danaus Hypermnēstrā Lynceō elocavit, ceteras in gymnicū certamen productas dedit victoribus.

¹³ Amymone ex Neptuno peperit Nauplium. Hic senex longævus, mare navigans eorum sortem qui in fluctibus perierunt moleste ferebat (vel ex Kuhnii conjectura: quoscunque in mari deprehenderat, ostensa face, naufragos perire fecit). Accidit autem ut ipse eodem mortis genere (quo alios obivisse dolebat) occumberet. ¹⁴ Verum antequam e vita decederet, Tragicorum testimonio Clymenen, Catrei; ut vero is dicit qui Reditus conscipsit, Philyram; secundum Cercopem denique Hesionen uxorem duxit; atque filios procreavit Palamedem, Cæcem, Nausimedontem.

CAPUT II.

(1) Lynceus, qui post Danaum Argis dominabatur, ex Hypermnēstra filium gignit Abantem: hujus et Ocaleæ Mantinei filię gemini fuerunt Acrisius ac Prætus.

* Hi jam in utero inter se dissidere cœperunt; adulti autem de regno certabant, in quo bello primi clypeos Argolicos invenerunt. Acrisius victor Prætum Argis exegit, * qui ad Iobatem in Lyciam venit, vel, ut alii, ad Amphianactem, cujus filiam duxit, Homero auctore, Anteam, ut vero Tragici, Sthenebœam. Hunc socer cum Lyciorum copiis reduxit ac Tirynthem occupavit, quam Cyclopes ei muris cinxerunt. * Deinde omnem Argivam terram inter se dividerunt, atque Acrisius Argis imperavit et Prætus Tirynthe. (2) Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaen gignit; Prætus vero ex Sthenebœa Lysippen, Iphinoen et Iphianassam; * quæ, ubi ad adultam ætatem pervenerant, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus ait, Dionysi mysteria non receperant; ut autem Acusilaus, quod ligneum Junonis simulacrum contemserant. * Sic itaque furore percitæ per omnem Argivorum terram deerrabant. Inde Arcadiam (et Peloponnesum) pervagantes sine ullo decore per deserta discurrebant.

* Melampus autem Amythaone et Idomene Abantis filia natus, qui vates erat atque potionibus et lustrationibus medendi rationem primus invenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur, si tertiam regni partem acciperet. * Prætus quum tanti pretii medicinam recusaret, virgines vehementius insanuerunt, immo et reliquæ præterea mulieres. Nam relictis sedibus liberos suos trucidabant atque in deserta se recipiebant. * Qua calamitate in dies crescente, postulatam mercedem Prætus

τοὺς αἰτηθέντας μισθοὺς δὲ Προίτος ἐδίδου. Ὁ δὲ ὑπέσχετο θεραπεύσειν, ὅταν ἕτερον τοσούτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφεὸς αὐτοῦ λάβῃ βίας. Προίτος δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ, βραδυνοῦσης τῆς θεραπείας, αἰτηθείη καὶ πλείον, θεραπεύειν συνεχώρησεν ἐπὶ τούτοις. ⁷ Μελάμπους δὲ παραλαβὼν τοὺς δυνατωτάτους τῶν νεανιῶν, μετ' ἀλλαγμῶν καὶ τινος ἐνθέου χορείας ἐκ τῶν ὁρῶν αὐτὰς ἐς Σικυώνα συνεδίωξε. ⁸ Κατὰ δὲ τὸν διωγμὸν ἡ πρεσβυτάτη τῶν θυγατέρων Ἰφινόη μετῆλλαξεν ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχούσαις καθαρυμῶν σφρονήσαι συνέβη, καὶ ταύτας μὲν ἐξέδοτο Προίτος Μελάμποδι καὶ Βιάντι, παῖδα δὲ ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπένθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Βελλεροφόντης δὲ δὲ Γλαύκου τοῦ Σισύφου, κτείννας ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην, ὥς δὲ τινες φασί, Πειρήνα, ἄλλοι δὲ, Ἀλκιμένην, πρὸς Προίτον ἐλθὼν καθαίρεται. ² Καὶ αὐτοῦ Σθενέβοιζ ἔρωτα ἴσχει, καὶ προσπέμπει λόγους περὶ συνουσίας. Τοῦ δὲ ἀπαρνούμενου, λέγει πρὸς Προίτον, ὅτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ ἑορᾶς προσεπέμψατο λόγους. ³ Προίτος δὲ πιστεύσας, ἔδωκεν ἐπιστολάς αὐτῷ πρὸν Ἰοβάτην κομίσειν, ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀποκτείνειν. ⁴ Ἰοβάτης δὲ ἐπιγνοὺς ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρήσεσθαι. Ἦν γὰρ οὐ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς οὐκ εὐάλωτον. ⁵ Ἐῖχε δὲ προτομήν μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσσην αἰγὸς, δι' ἧς πῦρ ἀνίει. Καὶ τὴν χῶραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμαίνετο· μία γὰρ φύσις τριῶν θηρίων εἶχε δύναμιν. ⁶ Λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτην τραῦσθαι μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρου, καθάπερ εἶρηκε καὶ Ὀμηρος, γέννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ. (2) Ἀναβιδάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἵππον ἐκ Μεδοῦσης πτηνὸν γεγεννημένον καὶ Ποσειδῶνος, ἀρβείας εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου κατετόξευσε τὴν Χίμαιραν. ² Μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τούτου, ἐπέταξεν αὐτῷ Σολύμοις μαχεσθαι. Ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ τούτου, Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. Ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, τοὺς νεότητι Λυκίων διαφέρειν δοκοῦντας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτείνειν λοχίσαντας. ³ Ὡς δὲ καὶ τούτους ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοβάτης, τὰ τε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἤξιώσε, δούς τὴν θυγατέρα Φιλονόην, καὶ θνήσκων τὴν βασιλείαν κατέλιπε αὐτῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Ἀκρισίω δὲ περὶ παίδων γενέσεως ἀρρένων χρηστηραζομένῳ ὁ θεὸς ἔφη, γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὅς αὐτὸν ἀποκτείνῃ. Δείσας οὖν Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν θάλαμον κατασκευάσας χάλκεον, τὴν Δανάην ἐφρούρει. ² Ταύτην μὲν, ὥς ἐνίοι λέγουσιν,

concessit. Tum ille eas se curaturum promisit, si regni tantundem fratri suo Bianti daretur. Prætus veritus ne, si filiarum curatio longius protraheretur, plura etiam peteret, ut ea conditione curarentur, consensit. ⁷ Itaque Melampus adhibitis validissimis adolescentibus cum vociferatione et divina quadam chorea e montanis virgines Sicyonem usque persecutus est; ⁸ quo in cursu Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutavit; reliquæ lustrationibus sanæ menti redditæ sunt. Harum alteram Melampodi, Bianti alteram Prætus in matrimonium collocavit, ac postea filium genuit Megapenthem.

CAPUT III.

(1) Bellerophon, Glaucō Sisyphi filio natus, quum per imprudentiam Deliadem fratrem, vel, ut quidam ferunt, Pirenem vel, ut alii volunt, Alcimenem peremisset, ad Prætum confugit, ab eoque expiatur. ² Ejus Sthenëbora amore capta literas ad eum misit de concubitu. Illo vero recusante, Præto dixit Bellerophontem de stupro ad se verba misisse. ³ Prætus rei fidem habens dedit ei ad Iobaten epistolas, quibus Bellerophontem jussit interfici. ⁴ Iobates lectis literis, ut Chimæram occideret imperavit, a fera illum periturum esse arbitratus, quandoquidem ea non unius, sed ne multorum quidem viribus facile domari poterat. ⁵ Anteriorem enim partem habebat leonis, caudam draconis, in media denique parte tertium caput eminebat capræ ignivomens. Atque regionem vastabat pecoraque disperdebat: una enim trium belluarum viribus erat instructa. ⁶ Dicunt etiam hanc Chimæram ab Amisodaro, ut Homerus quoque ait, enutritam fuisse, nam vero Typhone et Echidna, quemadmodum Hesiodus narrat. (2) Consenso igitur Pegaso, quem Medusa ac Neptuno satum et aligerum equum habebat Bellerophon, sublatus in altum, ex eo Chimæram sagittis confecit. ³ Post hoc certamen jussit eum Iobates contra Solymos pugnare. Ubi et hoc feliciter peregerat, misit eum ad debellandas Amazonas. Ubi etiam has interfecerat, collectis qui robore inter Lycios excellere videbantur juvenibus imperavit ut ex insidiis eum interimerent. ³ Ubi vero etiam hos ad unum omnes Bellerophon occiderat, admiratus juvenis præstantiam Iobates literas ostendit et data Philonoe filia ut secum maneret rogavit, ac moriens regnum ei reliquit.

CAPUT IV.

(1) Acrisio de prole mascula oraculum sciscitanti deus respondit, puerum ex filia oriturum, qui ipsum interfecurus esset. Quod Acrisius pertimescens, æneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri jubet. ² Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiavit Prætus; unde

ἐξθεῖρε Προΐτος· ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ στάσις ἐκινήθη· ὥς δὲ ἔνιοι φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς γρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὁροφῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσρueίς κόλπους, συν- ᾤλθεν. ³ Ἀισθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσεά, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρ- θαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βα- λὼν, ἐρρίψεν εἰς θάλασσαν. Προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερφῶ, Δίctυς ἄρας ἀνέτρεξε τοῦτον.

(2) Βασιλεύων δὲ τῆς Σερφίδου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς Δίctυος, Δανάης ἐρασθεὶς, καί, ἡνδρωμένον Περσεῶς, μὴ δυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν, συνεκάλει τοὺς φίλους, μετ' ὧν καὶ Περσεά, λέγων, ἔρανον συνάγειν ἐπὶ τοὺς Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου γάμους. ² Τοῦ δὲ Περσεῶς εἰπόντος, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνης οὐκ ἀντε- ρεῖν, παρὰ μὲν τῶν λοιπῶν ἤτησεν ἵππους, παρὰ δὲ τοῦ Περσεῶς οὐ λαθὼν τοὺς ἵππους, ἐπέταξε τῆς Γορ- γόνης κομίζειν τὴν κεφαλὴν. ³ Ὁ δὲ, Ἑρμοῦ καὶ Ἀθη- νᾶς προκαθηγουμένων, ἐπὶ τὰς Φόρκου γίνεται θυγα- τέρας Ἐνυῶ, Περρηδῶ καὶ Δεινῶ. ⁴ ἦσαν δὲ αὗται Κητοῦς τε καὶ Φόρκου, Γοργόνων ἀδελφαί, γραιαὶ ἐκ γενετῆς. Ἦνα τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἤμειβον ἀλλήλαις. ⁵ Ὡν κυριεύσας ὁ Περσεὺς, ὥς ἀπῆλθον, ἔφη δώσειν, ἂν ὕψηλῆσινται τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς Νύμφας φέρουσαν. ⁶ Αὗται δὲ αἱ Νύμφαι πτηνὰ εἶχον πέδιλα, καὶ τὴν χίβισιν, ἣν φασιν εἶναι πῆραν. [Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσεῶς·

Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε χάρα δεινοῦτο πελώρου
Γοργοῦς, ἄμφι δὲ μιν χίβισις θέε.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τρο- φήν]. Εἶχον δὲ καὶ τὴν κυνὴν. ⁷ Ὑψηλοσάμενων δὲ τῶν Φορκίδων, ἀποδοὺς τὸν τε ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλ- μὸν αὐταῖς, καὶ παραγενόμενος πρὸς τὰς Νύμφας, καὶ τυγὼν ὧν ἐσπούδαζε, τὴν μὲν χίβισιν περιεβάλετο, τὰ δὲ πέδιλα τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, τὴν δὲ κυνὴν τῇ κεφαλῇ ἐπέβητο. Ταύτην ἔχων, αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν ἐβλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δὲ οὐχ ἑωρᾶτο. ⁸ Λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἄρπην, πετόμενος εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἦκε καὶ κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμέ- νας. ⁹ Ἦσαν δὲ αὗται Σθενὸς, Εὐρυαλῆ, Μέδουσα. Μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφα- λὴν Περσεὺς ἐπέμφθη. ¹⁰ Εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περισπειραμένας φολίσι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς σὺν, καὶ χεῖρας γαλκᾶς, καὶ πτέρυγας γρυσᾶς, δι' ὧν ἐπέτοντο· τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν. ¹¹ Ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμέναις, κατευ- θυνούσης τὴν χεῖρα Ἀθηνᾶς, ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα γαλκῆν, δι' ἣς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνης ἐβλεπεν, ἐκαρπώμενος αὐτήν. ¹² Ἀποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνης ἐξέθορε Πήγασος, πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνου πατήρ· τούτους δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. (3) Ὁ μὲν οὖν Περσεὺς ἐνθάμενος εἰς τὴν χίβισιν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὅπισω πάλιν ἔχουρει· αἱ δὲ Γοργόνες ἐκ τῆς κοίτης

inter eos orta contentio est. Secundum alios, Jupiter in aureum imbrem conversus et per impluvium in Danaes sinum delapsus cum ea concubuit. ³ Sed postea ubi Perseum ex filia natum sensit Acrisius, non credens a Jove eam compressam esse, una cum filio in arca conclusam in mare dejecit. Arca in Seriphum delata, Dictys sublatum puerum educavit.

(2) Verum Polydectes rex Seriphi, frater Dictyis, Danaes amore captus, quum ea propter Perseum jamjam adultum potiri non posset, amicos convocavit cum iis- que etiam Perseum, munera se coacturum dicens. quibus Hippodamiae, CEnomai filiae, nuptias sibi compararet. ² Dictitante autem Perseo se ne Gorgonis quidem caput recusaturum esse, a ceteris quidem equos postu- lavit; quos vero Perseus equos attulit haud accepit, sed Gorgonis caput ut afferret mandavit. ³ Perseus igitur Mer- curio ac Minerva ducibus Phorci filias adiit, Enyo, Pe- phredo, Dino. ⁴ Hæ Ceto et Phorco natæ Gorgonum sor- res erant, vetulæ inde a natalibus, uno tres oculo et uno dente præditæ, quibus per vices inter se utebantur. ⁵ His potitus Perseus, reposcentibus se redditurum dixit, si quæ ad Nymphas duceret viam monstrarent. ⁶ Erant au- tem Nymphis illis alata talaria et cibisis, quam peram esse dicunt. [Pindarus et Hesiodus in Scuto ita de Perseo :

Totum tergum occupavit caput horrendi monstri
Gorgonis, circumdedit vero eum cibisis.

Sic dicta cibisis, quod ibi condantur indumentum et ci- bus.] Præterea Orci galeam habebant. ⁷ Restitutis itaque Phorcidibus dente et oculo quod viam monstrassent, ad Nymphas pervenit, a quibus quæ cupiebat adeptus cibisin humeris circumjecit, ac pedibus talaria accommodavit, galeam denique capiti imposuit. Qua tectus quoscunque vellet, aliis ipse non visus, videbat. ⁸ Deinde quum a Mer- curio etiam adamantinam harpen accepisset, ad Oceanum devolavit, ubi Gorgones dormientes deprehendit. ⁹ Erant vero hæ : Stheno, Euryle, Medusa. Sola earum Medusa mortalis erat. Ad hujus itaque caput reportandum fuit emissus. ¹⁰ Habebant vero Gorgones capita squamosorum angulium spiris circumdata, magnos dentes sicut apro- rum, ad hæc manus æreas et alas aureas, quibus vola- bant. Quoscunque autem ad se respicientes in saxa commutabant. ¹¹ Has igitur Perseus dormientes adortus, dum ejus manus Minerva dirigeret, aversus oculisque in areum clypeum defixis, in quo Gorgonis imaginem con- spiciebat, Medusæ caput amputavit. ¹² Quo resecto, Pega- sus alatus ex Gorgone prosilivit et Chrysaor pater Geryo- nis; hos e Neptuno procreavit. (3) Igitur Perseus, reposito in peram capite Medusæ, recessit. At Gorgones e somno

ἀναστῆσαι τὸν Περσεύαν ἐδῶκον, καὶ συνιδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ τὴν κυνῆν· ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς.

² Παραγενόμενος δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὗρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορᾷ θαλασσίῳ κῆτει. ³ Κασσιόπεια γὰρ ἡ Κηφείως γυνὴ Νηρηΐδων ἦρισε περὶ κάλλους, καὶ πασῶν εἶναι κρείσσων ᾤχεσεν. Ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, καὶ Ποσειδῶν, αὐταῖς συνοργισθεὶς, πλημύραν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἐπέμψε καὶ κῆτος. ⁴ Ἀμμωνος δὲ χρήσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιόπεια θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κῆτει βορᾷ, τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν ἔπραξε, καὶ προσέδωκε τὴν θυγατέρα πέτρᾳ. ⁵ Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεύς, καὶ ἐρασθεὶς, ἀναίρησεν ὑπείσχετο Κηφεῖ τὸ κῆτος, εἰ μέλλει σωθεῖσαν αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. Ἐπὶ τούτοις γενομένων ὄρκων, ὑποστάς τὸ κῆτος ἔκτεινε, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν. ⁶ Ἐπιβουλεύοντος δὲ αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφείως, ἐγγυώμενος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν, μαθὼν τὴν ἐπιβουλὴν, τὴν Γοργόνα δειξας, μετὰ τῶν συνεπιβουλεύοντων αὐτὸν ἐλίθωσε παραγρῆμα.

⁷ Παραγενόμενος δὲ εἰς Σέρφον, καὶ καταλαβὼν προσπερευγίαν τοῖς βουμοῖς μετὰ τοῦ Δίκτηος τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλεῖα, συγκαλέσαντος τοῦ Πολυδέκτου τοὺς φίλους, ἀπιστραμμένος τὴν κεφαλὴν Γοργόνος ἐδείξε· τῶν δὲ ἰδόντων, ὅποιον ἕκαστος ἐτύχε σχῆμα ἔχων, ἀπελιθώθη. ⁸ Καταστῆσας δὲ τῆς Σερφου Δίκτην βασιλεῖα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν καὶ τὴν κυνῆν Ἑρμῇ· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Ἀθηνᾷ. Ἑρμῆς μὲν οὖν τὰ προσιρημένα πάλιν ἀπέδωκε ταῖς Νύμφαις Ἀθηνᾷ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. ⁹ Λέγεται δὲ ὑπ' ἐνίων, ὅτι δι' Ἀθηνᾶς ἡ Μέδουσα ἐκαρπομήθη. Φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους ἠθέλησεν ἡ Γοργὼ αὐτῇ συγκριθῆναι.

(4) Περσεύς δὲ μετὰ Δανάης καὶ Ἀνδρομέδας ἔσπευδεν εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀκρίσιον θεάσεται. Ὁ δὲ δεδοικώς τὸν χρησμὸν, ἀπολιπὼν Ἄργος, εἰς τὴν Πελασγιῶτιν ἐχώρησε γῆν. ² Τευταμίου δὲ τοῦ Λαρισσαίων βασιλέως ἐπὶ κατοικομένη τῷ πατρὶ διατιθέντος γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεύς, ἀγωνίσασθαι θέλων· ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον, τὸν δίτκον ἐπὶ τὸν Ἀκρίσιου πόδα βαλὼν, παραγρῆμα ἀπέκτεινε αὐτόν. ³ Αἰσθόμενος δὲ τὸν χρησμὸν τελεσμένον, τὸν μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔθαψεν· αἰσχυρόμενος δὲ εἰς Ἄργος ἐπανελθεῖν ἐπὶ τὸν κληῖρον τοῦ δι' αὐτοῦ τετελευτηκότος, παραγενόμενος εἰς Τίρυνθα, πρὸς τὸν Προῖτου παῖδα Μεγαπένθην ἡλ-
λῆξάτο, τούτῳ τε τὸ Ἄργος ἐνεχείρισε. ⁴ Καὶ Μεγαπένθης μὲν ἐβασίλευσεν Ἀργείων, Περσεύς δὲ Τίρυνθος, προτείχισας Μίδειαν καὶ Μυκῆνας. (5) Ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτῷ, πρὶν μὲν ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Πέρσης, ὃν παρὰ Κηφεῖ

excitatae Perseum insectatae sunt, sed videre ob Orci galeam non potuerunt; ea enim abscondebatur.

² Qui quum in Aethiopiam pervenisset, Cephei regis filiam Andromedam invenit in litore expositam, ut a ceto marino devoraretur. ³ Nam Cassiopea Cephei conjux de pulchritudine cum Nereidibus contenderat, se omnium formosissimam esse jactitans. Quamobrem succensuere Nereides, atque Neptunus una cum illis iratus, aquarum proluviem terrae immisit et cetum. ⁴ Verum Ammonis oraculo calamitatis deliberationem praedicente, si Cassiopeae filia Andromeda ceto devoranda objiceretur, Cepheus ab Aethiopibus coactus scopulo filiam alligavit. ⁵ Quam conspicatus Perseus et illius amore captus, Cepheo se cetum interemtum pollicetur, si filiam periculo ereptam sibi in matrimonium daturus sit. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit atque Andromedam solvit. ⁶ Deinde Phineum, Cephei fratrem, insidias sibi parantem, quod desponsa ante ipsi Andromeda esset, re cognita Perseus, cum conjuratis omnibus, Medusae capite ostentato, in saxa repente convertit.

⁷ Itaque Perseus reversus in Seriphum matremque ad aras cum Dictye ob Polydectis violentiam confugisse deprehendens, regiam ingressus est, ubi Polydecti, quum amicos convocasset, averso ore Gorgonis caput ostendit. Id quotquot adspexerunt, quo erat quisque statu, in saxa commutati sunt. ⁸ Tum Dictye Seriphi rege constituto, talaria et peram et galeam dedit Mercurio, verum Medusae caput Minervae. Et Mercurius quidem quas diximus res reddidit Nymphis, Minerva autem in medio clypeo Gorgonis caput apposuit. ⁹ Narratur etiam a nonnullis ab Minerva Medusae caput praecisum fuisse, quoniam de pulchritudine Gorgo cum ipsa voluisset contendere.

(4) Deinde Perseus cum Danae et Andromeda prope-
ravat Argos, ut Acrisium viseret. Is oraculi metu, relicto Argo, in Pelasgiotidem terram commigraverat. ² Interea Teutamia, Larissaeorum rege, patri vita functo gymnicum certamen edituro, etiam Perseus decertaturus advenit; verum in quinquertii certamine disco Acrisii pedem ferit cumque illico interfecit. ³ Perseus oraculum expletum animadvertens Acrisium extra urbem sepelivit; ipse vero, quod Argos ad ejus hereditatem adeundam, qui sua opera occubuisset, reverti puderet, profectus Tirynthem ad Megapenthem Proeti filium, cum eo regnum commutavit eique Argos concessit. ⁴ Itaque Megapenthes Argivis imperavit, Tirynthi vero Perseus, qui Mideam et Mycenae admunivit. (5) Huic ex Andromeda nati sunt filii, antequam in Graeciam venisset, Perses, quem apud

κατέλιπεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς Περσῶν βασιλεῖας λέγεται γενέσθαι.² ἐν Μυκῆναις δὲ Ἀλκαῖος, καὶ Σθένης, καὶ Ἐλεῖος, Μῆστωρ τε καὶ Ἥλεκτρώων, καὶ θυγάτηρ Γοργοφόνη, ἣν Περιήρης ἐξημεν.

³ Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλοπος, ὧς δὲ ἐνίοι λέγουσι, Ἀσινόμης τῆς Γουνέως, ὧς δὲ ἄλλοι πάλιν Ἰππονόμης τῆς Μανοικέως Ἀμφιτρώων ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ.

⁴ Ἐκ δὲ Μήστορος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος, Ἰπποθόη. Ταύτην ἀρπάσας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους, μίγνυται, καὶ γεννᾷ Τάφιον, ὃς ὥκισε Τάφον, καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβόας ἐκάλεσεν, ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔζη.

⁵ Ἐκ Ταφίου δὲ παῖς Πτερέλαος ἐγένετο. Τοῦτον θάνατον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ χρυσὴν ἐνθεῖς τρίχα. ⁶ Πτερέλαος δὲ ἐγένοντο [θυγάτηρ Κομαιθώ, καὶ ἀρρενες] παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Ἀντίοχος, Χερσιδάμας, Μῆστωρ, Εὐήρης.

⁷ Ἥλεκτρώων δὲ, γῆμας τὴν Ἀλκαίου θυγατέρα Ἀναξώ, ἐγέννησε θυγατέρα μὲν Ἀλκμήνην, παιδὰς δὲ [Στρατοβάτην,] Γοργοφόνον, Φιλονόμον, Κελαινέα, Ἀμφίμαχον, Λυσίνομον, Χειρίμαχον, Ἀνάκτορα, Ἀργέλαον· μετὰ δὲ τούτους καὶ νόθον ἐκ Φρυγίας γυναικὸς Μιδέας Λικύμνιον.

⁸ Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππης τῆς Πέλοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδουσα, ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς καὶ Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν. ⁹ Ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἐμελλε γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη, τὸν ἀπὸ Περσέως γεννηθόσμενον τότε βασιλεύειν Μυκηνῶν. Ἡρα δὲ διὰ τὸν ζῆλον Εἰλείθειαν ἔπεισε, τὸν μὲν Ἀλκμήνης τόκον ἐπισχεῖν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκευάσε γεννηθῆναι ἐπταμηναίον ὄντα.

(6) Ἥλεκτρώονος δὲ βασιλεύοντος Μυκηνῶν, μετὰ Ταφίου οἱ Πτερέλαος παῖδες ἐλθόντες τὴν Μῆστορος ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος ἀπῆττον, καὶ, μὴ προσέχοντος Ἥλεκτρώονος ἀπῆλθον τὰς βόας ἀμυνομένων δὲ τῶν Ἥλεκτρώονος παίδων, ἐκ προκλήσεως ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ² Ἐσώθη δὲ τῶν Ἥλεκτρώονος παίδων Λικύμνιος· ἔτι νέος ὑπάρχων· τῶν δὲ Πτερέλαου, Εὐήρης, ὃς καὶ τὰς ναῦς ἐφύλασσε. Τῶν δὲ Ταφίων οἱ διαφυγόντες ἀπέπλευσαν τὰς ἐλαθείσας βόας ἐλόντες, καὶ παρέθεντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ἡλείων Πολυξένῳ. Ἀμφιτρώων δὲ παρὰ Πολυξένου λυτρωσάμενος αὐτὰς ἤγαγεν εἰς Μυκῆνας· ὃ δὲ Ἥλεκτρώων τὸν τῶν παίδων θάνατον βουλόμενος ἐκδικῆσαι, παραδοὺς τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρώωνι καὶ τὴν θυγατέρα Ἀλκμήνην, ἐξορκίσας, ἵνα μέχρι τῆς ἐπανόδου παρθένοι αὐτὴν φυλάξῃ, στρατεύειν ἐπὶ Τηλεβόας διανοεῖτο. ⁴ Ἀπολαμβάνοντος δὲ αὐτοῦ τὰς βόας, μιᾶς ἐκθορούσης, Ἀμφιτρώων ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν, ὃ μετὰ χεῖρας εἶχε, ῥόπαλον, τὸ δὲ ἀποκρουσθὲν ἀπὸ τῶν κεράτων εἰς τὴν Ἥλεκτρώονος κεφαλὴν ἐλθὼν ἀπέκτεινεν αὐτόν. ⁵ Ὅθεν λαβὼν ταύτην τὴν πρόφασιν Σθένης, παντὸς Ἀργεὺς ἐξέβαλεν Ἀμφιτρώωνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Μυ-

Cepheum reliquit : ab hoc Persarum reges originem duxisse feruntur : ² Mycenis autem Alcæus, Sthenelus, Heleus, Mestor, Electryo, ac filia Gorgophone, quam Perieres uxorem duxit.

³ Ex Alcæo et Astydamia Pelopis, vel, ut nonnulli, ex Laonome Gunei, vel ut alii, ex Hipponome Menæcei, Amphitryo natus est et filia Anaxo.

⁴ E Mestore et Lysidice, Pelopis, Hippothoe; quam rapuit Neptunus, et in Echinadas insulas translata compressit, ex eaque genuit Taphium, qui in Taphum colonos deduxit, eosque, quod procul a patria abivisset, Teleboas appellavit.

⁵ E Taphio filius natus est Pterelaus. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito fecit immortalem. * Pterelao, (filia Comætho, et) filii fuerunt Chromius, Tyranus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Everes.

⁷ Electryo ducta Anaxo Alcæi, filiam procreavit Alcmenen, filios vero (Stratobaten,) Gorgophonum, Philononum, Celaneum, Amphimachum, Lysinonum, Chirimachum, Anactorem, Archelaum; ac post bosce spurium ex Midea Phrygia muliere Licymnium.

* Sthenelo et Nicippe, Pelopis, natæ sunt Alcinoe et Medusa, et postea Eurystheus, qui Mycenis imperavit. * Nam quo tempore Hercules pariendo erat, Jupiter inter deos dixit, qui e Persei prole jam oriturus esset, eum Mycenis regnatum. Juno autem propter invidiam Ili-thyia persuasit, ut Alcmenæ partum cohiberet, et hoc effecit, ut Eurystheus Stheneli filius septimo mense in lucem ederetur.

(6) Verum ad Electryonem, Mycenis imperantem, cum Taphio Pterelai filii venientes, Mestoris regnum, qui Taphio avus erat maternus, repetierunt, ac non obtemperante Electryone, boves ejus abegerunt. Quod quum impedire vellent Electryonis filii, ad certamen sese provocantes mutua cæde perierunt. * Servatus tamen est ex Electryonis natis, qui puer adhuc erat Licymnius, ex Pterelai vero Everes, qui naves custodiebat. Tum qui de Taphiis evaserant, navibus profecti sunt, postquam abacta secum armenta apud Polyxenum Eliensium regem deposuerant. Sed Amphitryo redemptas a Polyxeno boves Mycenæ reduxit. * Interea autem Electryo filiorum cædem ulturus, regnum simul cum Alcmenæ filia Amphitryoni tradidit, jurejurando obstricto, ut ad reditum filiam virginem servaret, ipse contra Teleboas bellum molitus est. * Cui quum boves traderentur, earumque una e grege aufugeret, in eam Amphitryo quam manibus forte tenebat clavam conjecit, quæ vero de bovis cornibus repulsa et in Electryonis caput resiliens, eum vita privavit. * Sthenelus itaque hanc nactus occasionem e tota Argivorum terra Amphitryonem exegit, atque ipse Mycenarum et Tirynthis imperio potitus est. Mideam

αἰνῶν καὶ τῆς Τύρου αὐτὸς κατέσχε· τὴν δὲ Μίδεαν, μεταπειμψάμενος τοὺς Πέλοπος παῖδας Ἀτρεΐα καὶ Θυέστην, παρέθετο τούτοις.

⁶ Ἀμφιτρυὼν δὲ, σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ παραγενόμενος ἐπὶ Θήβας, ὑπὸ Κρέοντος ἡγήσθη, καὶ δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Περιμήδην Ἰαυκυνίῳ. Λεγούσης δὲ Ἀλκμήνης, γαμηθῆσθαι τῷ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸν θάνατον, ὑποσχόμενος ἐπὶ Τηλεβοᾶς στρατεύει Ἀμφιτρυὼν καὶ παρεκάλει συλλαβέσθαι Κρέοντα. ⁸ Ὁ δὲ ἔφη στρατεύσειν, ἐὰν πρότερον ἐκείνος τὴν Καδμείαν τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ. Ἐφθειρε γὰρ τὴν Καδμείαν ἀλώπηξ θηρίον. Ὑποστάντος δὲ, ὅμως εἰμαρμένον ἦν, αὐτὴν μηδὲ τινα καταλαβεῖν. (7) Ἄδικουμένης δὲ τῆς γυναικός, ἕνα τῶν ἀστῶν παῖδα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῆνα προετίθεσαν αὐτῇ, πολλοὺς ἀρπαξύουσα, τοῦτο εἰ μὴ γένοιτο. ² Ἀπαλλαγείς οὖν Ἀμφιτρυὼν εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον τὸν Διόνεως, συνέπειθεν, ἐπὶ μέρει τῶν ἀπὸ Τηλεβοῶν λαφύρων, ἀγειν ἐπὶ τὴν θήραν τὸν κύνα, ὃν Πρόκρις ἤγαγεν ἐκ Κρήτης παρὰ Μίνωος λαβοῦσα. ἦν δὲ καὶ τούτῳ πεποιημένος, πᾶν, ὃ τι ἂν διώκῃ, λαμβάνειν. Διωκομένης οὖν ὑπὸ τοῦ κυνὸς τῆς ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀμφοτέρους λίθους ἐποίησεν. ³ Ἀμφιτρυὼν δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θορικοῦ τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα, ἐκ δὲ Φωκίῶν Πανοπέα, ἐκ δὲ Ἑλλείας τῆς Ἀργείας Ἑλεῖον τὸν Περσείω, ἐν δὲ Θηβῶν Κρέοντα, τὰς τῶν Ταφίων νήσους ἐπόρθει. ⁴ Ἀχρι μὲν οὖν ἔξῃ Πτερέλαος, οὐκ ἐδύνάτο τὴν Τάρον ἔλκειν ὥς δὲ ἡ Πτερέλαος θυγάτηρ Κομαιῶν, ἔρασθεισα Ἀμφιτρυῶνος, τὴν χρυσὴν τρίχα τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο, Πτερέλαος τελευτήσαντος, ἐχειρώσατο τὰς νήσους ἀπάσας. ⁵ Τὴν μὲν οὖν Κομαιῶν κτεῖνα· Ἀμφιτρυὼν, καὶ τὴν λεῖαν ἔχων, εἰς Θήβας ἔπλει, καὶ τὰς νήσους Ἑλείῳ καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. Κάκεινοι πόλεις αὐτῶν ἐπωνύμους κτίσαντες κατώκησαν.

(8) Πρὸ τοῦ δὲ Ἀμφιτρυῶνα παραγενέσθαι εἰς Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἑλθὼν, καὶ τὴν μίαν τριπλασίαν· νύκτα, ὅμοιος Ἀμφιτρυῶνι γενόμενος, Ἀλκμήνῃ συνευνάσθη, καὶ τὰ γενόμενα παρὰ Τηλεβοῶν διηγήσατο. ² Ἀμφιτρυὼν δὲ παραγενόμενος, ὥς οὐχ ἑώρα φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· εἰπύσης δὲ, ὅτι τῇ προτέρᾳ νυκτὶ παραγενόμενος αὐτῇ συγκεκοίμηται, μανθάνει παρὰ Τειρεσίῳ τὴν γενομένην τοῦ Διὸς συνουσίαν.

³ Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγένοντο παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, μὲν νυκτὶ προσβύτερον, Ἀμφιτρυῶνι δὲ Ἰφικλέα. ⁴ Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρᾷ ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἐπέμψε, διατρυφῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβουμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρυῶνα, Ἡρακλῆς διαναστάς ἄγχων ἑκατέρωθεν ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρε. ⁵ Φερικύδης δὲ ἔστη, Ἀμφιτρυῶνα, βουλόμενον μαθεῖν. ὀπότερος ἦν τῶν παίδων ἐκείνου, δύο δράκοντας εἰς τὴν εὐνὴν ἐμβαλεῖν, καὶ, τοῦ μὲν Ἰφικλέους φυγόντος, τοῦ δὲ

vero quos atfessiverat, Pelopis filiis Atreo et Thyestæ tradidit.

⁶ Amphitryo cum Alcmena et Licymnio Thebas profectus a Creonte expiatus est, ac Perimedem sororem collocavit Licymnio. ⁷ Alcmena ei se nupturam professa, qui fratrum suorum interitum ulcisceretur, id pollicitus Amphitryo contra Teleboas expeditionem paravit, et Creontem ad belli societatem advocavit. ⁸ Qui socium se fore inquit, si prius ille Cadmeam a vulpe liberaverit. Nam Cadmeam devastabat fera vulpes, quam licet adortus esset aliquis, fato tamen cautum erat, ut a nullo unquam mortalium caperetur. (7) Dum regio infestabatur, unum ex urbanis puerum singulis mensibus vulpi proposuerunt, quæ, nisi hoc factum esset, pro uno plures raptura erat. ² Igitur Amphitryo Athenas profectus Cephalo Deionel filio, Teleboicorum spoliis parte promissa, persuasit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris a Minoe acceptum e Creta adduxerat. Huic enim fato concessum erat, ut quamcunque insectaretur feram caperet. Insequente itaque cane vulpem, Jupiter utrumque in lapides convertit. ³ Amphitryo autem e Thoricis in Attica Cephalum belli socium habens, e Phocensibus Panopeum, ex Heli Argivorum urbe Heleum Persei, e Thebis Creontem, Taphiorum insulas vastabat. ⁴ Sed dum Pterelaus vivebat, Taphium capere non potuit. Quum autem Comætho Pterelai filia, Amphitryonis amore capta, aureum de patris capite capillum prosecuisset, Pterelai morte insecuta, omnes insulas in suam redegit potestatem. ⁵ Deinde interfecta Comætho, Amphitryo cum spoliis Thebas renavigavit, atque insulas Heleo et Cephalo tradidit, qui ibi conditas sibi cognomines urbes inco-luerunt.

(8) Prius autem quam Amphitryo Thebas rediisset, Jupiter per noctem ad Alcmenam accessit, cum qua, trinotio facto et assumpta Amphitryonis forma, concubuit, quæque adversus Teleboas gesta essent omnia narravit. ² Amphitryo redux quum a conjuge se negligentius excipi videret, causam rei quæsivit. Cui quum Alcmena responderet eum jam priori nocte affuisse et secum concubuisse, a Tiresia Jovis cum uxore concubitus rescivit.

³ Alcmena duos peperit filios, Jovi quidem Herculem una nocte majorem, Amphitryoni autem Iphiclem. ⁴ Hercule octo menses nato, duos dracones inusitata magnitudinis Juno infantem perditura in lectum ejus immisit. Alcmena Amphitryonis opem implorante, Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos suffocavit. ⁵ Ceterum Pherecydes ait Amphitryonem, quum scire vellet uter puerorum ipsius esset filius, serpentes illos in cunas

Ἡρακλέους ὑποστάντος, μαθεῖν, ὥς Ἴφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

(9) Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματῆλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος, παλαεῖν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος, κιθαρωδεῖν δὲ ὑπὸ Αἰνίου. ² Οὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαῖος γενόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγῆς ἀπέθανεν. Ἐπιπλῆξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. Δίχην δὲ ἐπαγόντων τινῶν αὐτῷ ρόνου, παραγέγων νόμον Ῥαδαμάνθους λέγοντος, ὃς ἀν ἀμύνηται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἀρῶντα, αἰῶν εἶναι· καὶ οὕτως ἀπελύθη. ³ Δείσας δὲ Ἀμφιτρυῶν, μὴ πάλιν τι ποιῆσθαι τοιοῦτον, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια, κακεῖ τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διήνεγκεν. ⁴ Ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φανερὸς ὅτι Διὸς παῖς ἦν. Τετραπηχυαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην· οὐκ ἡστόχει δὲ οὔτε τοξεύων, οὔτε ἀκοντίζων.

⁵ Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτωκαιδεκαέτης, τὸν Κιθαριῶνιον ἀνείλε λέοντα. Οὗτος ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαριῶνος τὰς Ἀμφιτρυῶνας ἐφθειρε βόας καὶ τὰς Θεστίου. Βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεσπιῶν. (10) Πρὸς δὲν ἀφίκετο Ἡρακλῆς, ἐλεῖν βουλούμενος τὸν λέοντα. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐξένισε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν θήραν ἐξίοντι νυκτὸς ἐκάστης μίαν συνεύναζε θυγατέρα. Πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδος γεγεννημέναι τῆς Ἀρναίου. Ἐσπούδαζε γὰρ πάσας δὲ Ἡρακλέους τεκνοποιήσασθαι. ² Ἡρακλῆς δὲ, μίαν νομίζων εἶναι τὴν αἰὲ συνευναζομένην, συνῆλθε πάσαις. Καὶ χειρῶσάμενος τὸν λέοντα, τὴν μὲν ὁρὰν ἡμιέσαστο, τῷ χάσματι δὲ ἐρχήσατο κόρυθι.

(11) Ἀνακάμπτοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας συνήντησαν κήρυκες παρὰ Ἐργίνου πεμφθέντες, ἵνα παρὰ Θηβαίων τὸν δασμὸν λάβωσιν. ² Ἐτέλουν δὲ Θηβαῖοι τὸν δασμὸν Ἐργίνῳ δι' αἰτίαν τήνδε· Κλύμενον τὸν δασμῶν βασιλέα λίθῳ βαλὼν Μενεικίως ἡνίοχος, ὄνομα Περιήρης, ἐν Ὀγχηστῷ, Ποσειδῶνος τεμένει, τιτρώσκει· ὃ δὲ κομισθεὶς εἰς Ὀρχομενὸν ἡμιθνής, ἐπισκῆπτει τελευτῶν Ἐργίνῳ τῷ παιδὶ ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ. ³ Στρατευσάμενος δὲ Ἐργίνος ἐπὶ Θήβας, κτείνας οὐκ ὀλίγους, ἐσπέισατο μετ' ὄρκων, ὅπως πέμπωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι δασμὸν, ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος ἑκατὸν βόας. ⁴ Ἐπὶ τοῦτον τὸν δασμὸν τοὺς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπλέοντας, συντυχόν, Ἡρακλῆς ἐλωδήσατο· ἀποταμῶν γὰρ αὐτῶν τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ σχοινίων τὰς χεῖρας δῆσας ἐκ τῶν τραχηλῶν, ἔφη τοῦτον Ἐργίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν κομίζειν. Ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν ἐστράτευσεν ἐπὶ Θήβας. ⁵ Ἡρακλῆς δὲ, λαβὼν ὄπλα παρ' Ἀθηναῖς καὶ πολεμαρχῶν, Ἐργίνον μὲν ἔκτεινε, τοὺς δὲ Μινύας ἐτρέψατο, καὶ τὸν δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασε Θηβαῖοις φέρειν. Συνέβη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἀμφιτρυῶνα γενναίως μαχόμενον τελευτῆσαι. ⁶ Λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον τὴν πρεσβυ-

injecisse, atque Iphicle fugiente, Hercule vero eos sustinente, Iphiclem ex se genitum cognovisse.

(9) Hercules currus regere doctus est ab Amphitryone, luctari ab Autolyco, sagittari ab Euryto, armis dimicare a Castore, citharam pulsare a Lino; ² qui Orphei frater, quum Thebas venisset et in Thebanorum civium numerum esset receptus, ab Hercule cithara percussus perit. Nam quoniam ab eo castigatus esset, Hercules eum ira abreptus interfecit. Quem quum quidam cordis reum agerent, legem recitavit Rhadamanthi, qui eum, qui injustis manibus injuriam inferre conantem repulerit, insontem esse dixit. Atque ita absolutus est ³ Veritus autem Amphitryo ne quid iterum ejusmodi faceret, misit eum ad armenta. Hic educatus corporis magnitudine roboreque omnes antecellebat, ⁴ et ipso aspectu apparuit Jovis eum filium esse. Nam quattuor cubitum erat altitudine, igneumque ex oculis splendorem effundebat, nec a scopis aberrabat, sive sagittas sive jacula mitteret.

⁵ Inter armenta annum agens decimum octavum, leonem Cithæroneum interfecit, qui e Cithærone irruens Amphitryonis boves dilacerabat et Thestii. Hic rex erat Thespensium; (10) ad quem leonis occidendi causa sese contulit Hercules. Ille eum per quinquaginta dies hospilio excepit, atque venatum eunti singulis noctibus unam e filiabus comprimendam supposuit. Habebat vero quinquaginta e Megamede, Arnæi filia, susceptas. Quas omnes ex Hercule nepotes sibi parere cupiebat. ² Hercules cum una eademque semper se concubere ratus, congressus est cum omnibus. Interfecto demum leone, pellem ejus sibi induit, rictum galeæ loco habuit.

(11) Redeunti a venatione obviam facti sunt legati ab Ergino missi, qui tributum a Thebanis exigent. ² Solvebant enim Thebani Ergino tributum hanc ob causam: Clymenum, Minyarum regem, lapidis ictu Menœcei auriga, Perieres nomine, in Onchestio Neptuni luco vulceraverat. Qui semianimis Orchomenum delatus, ubi moriturus erat, Ergino filio mortis suæ ultionem mandavit. ³ Erginus igitur cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis occisis, pacem jurejurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ad viginti annos centum boves quotannis tributi nomine mitterent. ⁴ Ad hoc tributum repetendum legatos Thebas pergentes Hercules, obviam factus, ignominia affecit: desectis enim auribus et naribus, manibusque ad collum funiculis religatis, hoc eos jussit Ergino et Minyis ferre tributum. Quare indignatus Erginus Thebis bellum intulit. ⁵ At Hercules, acceptis a Minerva armis, bello præfectus Erginum interfecit, ac Minyas in fugam vertit, eosque coegit, ut duplex tributum Thebanis penderent. Quo prælio Amphitryo strenue pugnans vitam finivit. ⁶ Hercules vero a Creonte fortitudinis præmium accepit Megaram, filiam natu maximam;

τάτην θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κρεοντιάδης, Δηϊκόων. 7 Τὴν δὲ νεωτέραν θυγατέρα Κρέων Ἰφίκλω δίδωσιν, ἥδῃ παῖδα Ἰόλαον ἔχοντι· ἐξ Αὐτομεδούσης τῆς Ἀλκάθου. 8 Ἐγγίμε δὲ καὶ Ἀλκμήνην μετὰ τὸν Ἀμφιτρώωνος θάνατον Διὸς παῖς Ῥαδάμανθος, κατῴκει δὲ ἐν Ὑκαλείᾳ τῆς Βοιωτίας πεφευγώς.

9 Προμαθὼν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς, ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπολλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἡφαίστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον· ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔειμεν ἐκ Νεμέας.

(12) Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας αὐτῷ μάχην συνέβη κατὰ ζῆλον Ἡρας μανῆναι, καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν, καὶ τῶν Ἰφίκλου δύο· διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν, καθάιρεται μὲν ὑπὸ Θεστίου· 2 παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφούς, πυθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει. Ἡ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσηγορεύετο. Κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεὶ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δώδεκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως, ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἑσέσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε, καὶ τὸ προσταττόμενον ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐτέλει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ, τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δорὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Γυφῶνος γεγεννημένον. 2 Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, ἦλθεν εἰς Κλεωνάς, καὶ ξενίζεται παρὰ ἀνδρὶ χερνήτῃ Μολόρχῳ· καὶ θύειν ἱερεῖον θέλοντι εἰς ἡμέραν ἔφη τρεῖς τριακοστὴν, καὶ, ἂν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σώος ἐπανέλθῃ, Διὶ Σωτῆρι θύειν, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, τότε ὡς θῆραι ἐναγίζειν. 3 Εἰς δὲ τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον· ὥς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ ῥόπαλον εἰδῶκε. 4 Συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, τὴν ἐτέραν ἀπωκοδόμησεν εἰσοδόν, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθείς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχευεν ἄγχων, ὥς ἐπνίξε· καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμειζεν εἰς Μυκῆνας. 5 Καταλαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον ἐν τῇ τελευταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ ἱερεῖον ἐναγίζειν, Σωτῆρι θύσας Διὶ, ἦγεν εἰς Μυκῆνας τὸν λέοντα. 6 Εὐρυσθεὺς δὲ, καταλαβὼν αὐτοῦ τὴν ἀνδρίαν, ἀπέπειπατο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσιῖναι, δεικνύειν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄθλους. 7 Φαεὶ δὲ, ὅτι δέισας καὶ πῖθον αὐτῷ γαλαοῦν εἰσχυρῶς ὑπὸ γῆς κατεσκέυασε, καὶ πέμπων κήρυκα Κοπρέα, Πέλοπος τοῦ Ἡλείου, ἐπέταττε τοὺς ἄθλους. Οὗτος δὲ Ἰφίτον κτείνας, φυγὼν εἰς Μυκῆνας, καὶ τυχὼν παρ' Εὐρυσθέως καθαρσίων, ἐκεῖ κατῴκει.

ex qua filii ei nati sunt tres, Therimachus, Creontides, Deicoon. 7 Juniorem filiam Creon dedit Iphiclo, qui iam Iolaum filium ex Automedusa, Alcatlii, suscepserat.

• Alcmenam vero post Amphitryonis mortem duxit Jovis filius Rhadamanthus, qui in exilium actus Ocaleæ in Bœotia sedem sibi sumserat.

• Hercules sagittandi artem ab Euryto edoctus, a Mercurio ense accepit, ab Apolline arcum, a Vulcano thoracem aureum, ab Athena peplum. Nam clavam ipse sibi in Nemeæ silva exciderat.

(12) Post pugnam contra Minyas accidit ei, ut Junonis ira in furorem incideret, et suos ipse filios ex Megara procreatos una cum duobus Iphicli filiis in ignem conjiceret. Qua de causa quum se ipse exilio multasset, lustratur a Thestio. 2 Deinde Delphos profectus deum sciscitatur, ubinam sibi habitandum esset. Tum primo eum Pythia Herculem appellavit; antea enim Alcides nominabatur. Jussit vero eum Tirynthem habitatum abire, ibique Eurystheo per duodecim annos servire et impositos duodecim labores perficere; atque sic demum, dixit, post peractos labores eum immortalem fore.

CAPUT V.

(1) Quo audito Hercules Tirynthem profectus, quidquid ab Eurystheo jubebatur peregit. Primum itaque illum Nemei leonis pellem afferre jussit. Id vero animal Typhone genitum invulnerabile erat. • Hercules contendens in leonem Cleonas venit, ubi Molorchus, vir qui manibus suis victum sibi quærebat, ipsum hospitio excepit. Cui hostiam mactare volenti, ad diem trigesimum eam servare dixit; et, si a venatione incolumis revertetur, Jovi Servatori eam sacrificaret, si vero occubisset, sibi tanquam heroi inferias ageret. 2 Ubi in Nemeam pervenit, investigatum leonem primo sagittis impetivit. Deinde ubi nullis eum posse vulneribus occidi cognovit, protenta clava feram persequabatur; 4 quæ quum in speluncam ancipitem confugisset, ejus alterum ostium obstruxit, ac per alterum leonem aggressus circumjecta collo manu eo usque tenuit constrictum, donec eum suffocaret. Tum humeris impositum asportans contendit Mycenæ. 5 Ubi vero extrema sui reditus die Molorchum ut mortuo sibi inferias acturum deprehendit, ipse Jovi Servatori sacra fecit, et deinde leonem tulit Mycenæ. • Eurystheus autem, cognita ejus fortitudine, vetuit eum postea urbem ingredi, sed ante portas jussit res a se gestas ostendere. 7 Dicitur etiam metu percussus dolium sibi æneum, quo se absconderet, sub terra construxisse, atque per Copreum præconem, Pelopis Eliensis filium, labores ei imperasse. Hic post interfectum Iphitum Mycenæ exulaverat, ibique ab Eurystheo lustratus habitabat.

(2) Δεύτερον δὲ ἄλλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτείνειν· αὕτη δὲ ἐν τῇ τῆς Λέρνης ἐλει ἐκτραφείσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. ¹ Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθς· σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον. ² Ἐπιβάς οὖν ἄρματος, ἡνιοχούντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην. Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν εὐρὺν ἐν τινὶ λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, βαλὼν βέλεσι πεπυρωμένοις ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν. ³ Ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτὴν κρατῆσας κατεῖχεν. Ἡ δὲ ὑατέρῳ τῶν ποδῶν ἠνείχετο περιπλάκεισα. Τῷ ῥοπάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων, οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μῖα γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο. ⁴ Ἐπεδοθῆι δὲ καρκίνος τῇ ὕδρᾳ ὑπερμέγεθς, δάκνων τὸν πόδα. Διὸ τοῦτον ἀποκτείνας, ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἰόλκον, ὃς, μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγυὸς ὕλης, τοῖς θαλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολάς τῶν (ἀναφυομένων) κερπῶν, ἐκώλυεν ἀνιέναι. ⁵ Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κερπῶν περιγεγόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατώρυξε, καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης· εἰς Ἑλεσύντα· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τοὺς ὀιστοὺς ἔβαψεν. ⁶ Εὐρύστheus δὲ ἔφη, μὴ δεῖν καταριθμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄλλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολάου, τῆς ὕδρας περιεγένετο.

(3) Τρίτον ἄλλον ἐπέταξεν αὐτῷ, τὴν Κερυντινὴν ἐλαφον εἰς Μυκῆνας ἐμπνουν ἐνεγκεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἐλαφος ἐν Οἰνῇ χρυσοκέρας, Ἀρτεμίδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν μῆτε τρῶσαι, συνεδίωξεν ὅλον ἑνιαυτόν. ² Ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει συνέφυγεν εἰς ὅρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, κάκειθεν ἐπὶ ποταμὸν Λάδωνα, καὶ τοῦτον διαβαίνειν μέλλουσαν τοξεύσας συνέλαβε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων διὰ τῆς Ἀρκαδίας ἠπείγετο. ³ Μετὰ Ἀπόλλωνος δὲ Ἀρτεμῖς συντυγούσα ἀφῆρετο, καὶ τὸ ἱερὸν ζῶον αὐτῆς κτείναντα κατεμέμετο. Ὁ δὲ, ὑποτιμησάμενος τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸν αἴτιον εἰπὼν Εὐρύσθεά γεγονέναι, πρᾶντας τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ, τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἐμπνουν εἰς Μυκῆνας.

(4) Τέταρτον ἄλλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἡδίκηι τὴν Ψωφίδα, ὁρμώμενον ἐξ ὅρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρυμάνθιν. ² Διερχόμενος οὖν Φολοὴν ἐπιζενοῦται Κενταύρῳ Φόλῳ, Σιλνίου καὶ Νύμφης Μελίας παιδὶ· ὅστις Ἡρακλεῖ μὲν ὅπτα παρεῖχε τὰ κρέα, αὐτὸς δὲ ὡμοῖς ἐχρήτο· ³ αἰτ' ἵντος δὲ οἶνον Ἡρακλέους, ἔφη δεδοικέναι τὸν κοινὸν τῶν Κενταύρων ἀνοιξαι πῖθον· θάρρειν δὲ παρακλησάμενος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἠνοίξε, ⁴ καὶ μετ' οὐ πολὺ διὰ τῆς δημῆς αἰσθόμενοι παρῆσαν οἱ Κένταυροι πέτραις ὠπλισμένοι καὶ ἐλάταις ἐπὶ τὸ τοῦ Φόλου σπήλαιον. Τοὺς μὲν οὖν πρῶτους τολμήσαντας εἰσὼ παρελθεῖν Ἀγχιον καὶ Ἀγριον Ἡρα-

(2) Secundum Herculi laborem hydram Lernæam occidendam imperavit. Hæc in Lernæ palude enutrita, inde in campos exibat, et pecora et agros perdebant. ¹ Corpus habebat miræ magnitudinis, novem capitibus munitum, quorum octo mortalia, medium vero immortale. ² Hercules igitur curru vectus, aurigante Iolao, venit ad Lernam. Sistit ibi equos, atque hydram nactus in monte quodam ad fontem Amymones, ubi ejus latebræ erant, ignitis sagittis missis eam ex specu exegit. ³ Egressam inde corripuit et detinuit. Ea vero alteri pedum circumplexa hærebat. Nec clava capita percussus quidquam perficere potuit: nam uno contuso, duo subnascebantur. ⁴ Præterea cancer vasti corporis mordendo Herculis pedem hydræ opitulabatur. Quocirca, interfecto cancro, ipse quoque auxilio advocavit Iolaum; qui quum partem proximæ silvæ accendisset, torribus radices capitum evurendo, quominus alia suborirentur prohibuit. ⁵ Hunc in modum renascentibus capitibus superatis, immortale illud decussum defudit, et magni ponderis superimpovit lapidem ad viam, quæ per Lernam ducit Eleutem. Dissecto autem hydræ corpore, bile ejus sagittas tinxit. ⁶ At Eurystheus hunc laborem duodecim illis adnumerandum esse negavit, quod Hercules non solus, sed Iolai opera usus hydram superasset.

(3) Tertium laborem imposuit hunc, ut cervam Cerynitin Mycenæ vivam afferret. Erat hæc cerva ad Cnemæ auratis cornibus insignis et consecrata Dianæ. Quæ de caussa quum Hercules eam nec interficere nec vulnerare vellet, per totum annum insecutus est. ² Ubi vero fera persecutione fatigata in Artemisium quem dicunt montem confugit, inde vero ad Ladonem fluvium, hunc transgressuram sagitta vulnerans cepit, eaque humeris imposita, per Arcadiam tetendit. ³ Sed cum Apolline Diana obviam facta cervam voluit eripere, eumque quod sacrum sibi animal interfecturus fuisset, objurgavit. Is vero necessitatem facinori prætextens, reique auctorem Eurystheum esse dicens, placata deæ ira, feram vivam adhuc tulit Mycenæ.

(4) Quartum laborem imperavit hunc, ut aprum Erymanthium vivum apportaret. Hæc fera ab Erymanthio monte prorumpens Psophidem devastabat. ² Hercules igitur per Pholoen iter faciens a Pholo Centauro, Sileni et Meliæ nymphæ filio, hospitio excipitur. Is hospitii costas carnes apposuit, ipse crudis vesci maluit. ³ Poscenti vero vinum Herculi vereri se dixit commune Centaurorum dolium aperire. Sed Hercules eum bono animo esse jubens dolium aperuit. ⁴ Nec multo post Centauri, quum vini odore de hac re certiores facti essent, saxis armati et abietibus ad Pholi antrum adcurrere. E quibus Anchium et Agrium, qui primi antrum ingredi ausi erant,

κλῆς ἐτρέφετο βαλὼν δαλοῖς· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐτόξευσε δῶκων ἄγρι τῆς Μαλέας. ⁵ Ἐκείθεν δὲ πρὸς Χείρωνα συνέφυγον, ὅς, ἐξελαθεὶς ὑπὸ Λαπιθῶν ὄρους Πηλίου, παρὰ Μαλέαν κατώκησε. Τούτῳ περιπεπτωκότας τοὺς Κενταύρους τοξεύων ἦσσι βέλος, τὸ δὲ ἐνεχθὲν Ἑλάτου διὰ τοῦ βραχίονος, τῷ γόνати Χείρωνος ἐμπήγνυται. ⁶ Ἀνιαθεὶς δὲ Ἡρακλῆς, προσδραμὼν τό τε βέλος ἐξείλκυσε, καὶ, δόντος Χείρωνος, φάρμακον ἐπέθηκεν. Ἀνίαντον δὲ ἔχων τὸ ἔλκος εἰς τὸ σπῆλαιον ἀπαλλάσσεται· κακῇ τελευτῇσαι βουλόμενος καὶ μὴ θυνάμενος, ἐπειπερ ἀθάνατος ἦν, ἀντιδόντος δὲ Διὶ Προμηθέως τὸν ἀντ' αὐτοῦ τετήνηζόμενον ἀθάνατον, οὕτως ἀπέθανε. ⁷ Οἱ λοιποὶ δὲ τῶν Κενταύρων φεύγουσιν ἄλλος ἄλλαχῇ. Καὶ τινες μὲν παριγένοντο εἰς ὄρος Μαλέαν, Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολόην (Ὠλεον?), Νέστος δὲ ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον, τοὺς δὲ λοιποὺς ὑποδεξάμενος Ποσειδῶν εἰς Ἑλευσίαν (Λευκωσίαν?) ὄρει κατακαλύψεν. ⁸ Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόην Ἡρακλῆς, καὶ Φόλον τελευτούντα θασάμενος; (leg. ἐθεάσατο) μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν· ἑλκύσας γὰρ ἐκ νεκροῦ τὸ βέλος, ἐθαύμαζεν, εἰ τοὺς τηλικούτους τὸ μικρὸν διέφθειρε· τὸ δὲ τῆς χειρὸς ὀλισθήσαν ἦλθεν ἐπὶ τὸν πόδα, καὶ παραχρῆμα ἀπέκτεινε αὐτόν. ⁹ Θάψας δὲ Φόλον Ἡρακλῆς, ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θύραν παραγίνεται, καὶ, διώσας αὐτὸν ἐκ τινος λόγμης μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρειμένον ἐμβροχίσας ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

(5) Πέμπτον μὲν ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον, τῶν Αὐγέου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μῆδ' ἑνὸς ἐκφορῆσαι τὴν ὄνσον. Ἦν δὲ Αὐγέας βασιλεὺς Ἠλίδος, ὡς μὲν τινες εἶπον, παῖς Ἡλίου, ὡς δὲ τινες, Ποσειδῶνος, ὡς δὲ ἔνιοι, Φόρβαντος· πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποιμένας. ² Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν, ἔφασκε μῆδ' ἡμέρᾳ τὴν ὄνσον ἐκφορῆσαι, εἰ ὥσπερ τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκημάτων. ³ Αὐγέας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνέται. Μαρτυρούμενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν Αὐγέου παῖδα Φυλέα, τῆς τε αὐλῆς τὸ θεμέλιον διεῖλε, καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειὸν συνέγγυς ῥέοντας παροχετεύσας ἐπήγαγεν, ἐκρουν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιήσας. ⁴ Μαθὼν δὲ Αὐγέας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτελεῖσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου, προσέτι δὲ ἡρνεῖτο καὶ μισθὸν ὑποσχέσθαι ὥσπερ, καὶ κρίνεσθαι περὶ τούτου ἑτοίμος ἔλεγεν εἶναι. ⁵ Καθεζομένον δὲ τῶν δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεὺς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ πατρὸς κατεμαρτύρησεν, εἰπὼν, ὁμολογῆσαι μισθὸν ὥσπερ αὐτῷ. Ὀργισθεὶς δὲ Αὐγέας, πρὶν τὴν ψῆφον ἐνεχθῆναι, τὸν τε Φυλέα καὶ τὸν Ἡρακλέα βαδίζειν ἐξ Ἠλίδος ἐκέλευσε. ⁶ Φυλεὺς μὲν οὖν εἰς Δουλίχιον ἦλθε, κακῇ κατώκει· Ἡρακλῆς δὲ εἰς Ὠλεον πρὸς Δεξαμένον ἦκε, [κακῇ κατώκει,] καὶ καταλαβε τούτων μέλλοντα δι' ἀνάγκην μνηστεύειν Εὐρυτίωνι Κενταύρῳ Μνησιμάχῃ τὴν θυγατέρα· ὅφ' οὐ παρακληθεὶς βροθεῖν ἔλθοντα ἐπὶ τὴν νύμφην Εὐρυτίωνος

Hercules torribus petens in fugam vertit; reliquos sagittis persecutus est usque ad Maleam. ⁵ Inde ad Chironem confugerunt, qui a Lapithis Pelio monte expulsus ad Maleam consederat. Hercules circumfusus ei Centauros sagittans telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis genu infixum est. ⁶ Tum cruciatus Hercules accurrit, atque telum extraxit, datumque a Chirone remedium vulneri imposuit. Ille vero insanabili vulnere sauciatus in cavernam se recepit, ibique quum vita excedere vellet, nec tamen per immortalitatem posset, Prometheus Jovi eum dedit, qui immortalis pro ipso mori vellet, et sic demum ille vitam finivit. ⁷ Reliqua Centaurorum multitudo alii alio diffugerunt. Et nonnulli quidem in Maleam (Hmolen?) montem sese receperunt, Eurytion vero Pholoen (Olenum?), Nessus ad Evenum fluvium; ceteros Neptunus excipiens ad Eleusin (in Leucosia, una ex Sirenarum insulis?) injecto monte occuluit. ⁸ Regressus Pholoen Hercules inter alios multos etiam Pholum morientem conspexit. Etenim telum ex mortuo aliquo extractum contemplatus, miratus est quomodo tantos viros tantula sagitta potuisset occidere; haec autem e manu elapsa in ipsius pedem decidit et illico eum interfecit. ⁹ Postquam igitur Pholum sepeliverat, Hercules ad apri venationem contendit, quem e fruteto multo cum clamore in altam nivem egit, atque sic defessum illaqueans per tulit Mycenae.

(5) Quintum laborem imperavit, ut Augeae pecorum finium uno die solus exportaret. Augeas rex erat Elidis, Helii filius, vel, ut nonnulli dicunt, Neptuni, secundum alios, Phorbantis; ac multos habebat greges pecorum. ² Ad hunc veniens Hercules, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, uno die se finium omnem exportaturum pollicitus est, si decimam pecorum ipsi donaret. ³ Augeas rem fieri posse non credens, se illi postulata concessurum promittit. Antestatus vero Hercules Phyleum Augeae filium, aulae murum diremit, et Alpheum et Peneum, in vicinia praeterfluentes amnes, per canalem derivatos immisit et per alium alveum ut defluerent effecit. ⁴ Sed Augeas ubi hoc ex Eurysthei imperio confectum esse accepit, non modo pactam mercedem solvere nolebat, sed etiam quidquam se promississe negabat, eaque de re iudicium se subitutum esse ultro dictitabat. ⁵ Considentibus igitur iudicibus, Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, eum mercedem Herculi pollicitum esse confirmans. Proinde Augeas ira inflammatus, antequam iudicium suffragiis sententia ferretur, Phyleum et Herculem Elide excedere iussit. ⁶ Phyleus igitur Dulichium commigravit ibique consedit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, (et ibidem habitavit). Hunc necessitate compulsus ut Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam in matrimonium daret deprehendit; a quo ut sibi opem ferret exoratus Hercules Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, intere-

ἀπέχτεινεν. ⁷ Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς δώδεκα προσεδέξατο ἄλλον, λέγων, ἐπὶ μισθῷ πεπραχέναι.

(6) Ἐκτον ἐπέταξεν ἄλλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶσαι. ¹ Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνήρηφής ὤλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἀπλετοί, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν δεδοικυῖαι. ² Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβούσα. ³ Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

(7) Ἑβδομον ἐπέταξεν ἄλλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦρον. Τοῦτον Ἀκουσίλαος μὲν εἰναί φησι τὸν διαπορθμύσαντα Εὐρώπῃ Διί. ² Γινέας δὲ τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης. Καί φασι, θεασάμενον αὐτὸν τοῦ ταύρου τὸ κάλλος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἀποπέμψαι, θῆσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι· ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦρον. ³ Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαβεῖν ἤξιον, Μίνως εἶπεν αὐτῷ, λαμβάνειν διαγωνισαμένον. Καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυσθεῖα διακομίσας ἐδείξε, καὶ τὸ λοιπὸν εἶασεν ἀνετον· ⁴ ὃ δὲ πλανηθεὶς Σπάρτῃν τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄπασαν, καὶ διαβάς τὸν Ἰσθμὸν εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος, τοὺς ἐγχωρίους διελυμαίνετο.

(8) Ὀγδοον ἄλλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆος ἵππους εἰς Μυκῆνας κομίζειν. Ἦν δὲ οὗτος Ἄρεος καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων ἔθνους Θρακίου καὶ μαχίμωτάτου· εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους. ² Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων, βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων ὑπάρχοντας, ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ³ Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅπλοις ἐπιδοθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀδῆρῳ φυλάσσειν· οὗτος δὲ ἦν Ἑρμοῦ παῖς, Λοκρὸς ἐξ Ὀπούντος, Ἡρακλέους ἐρώμενος, ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπισπασάμεναι. ⁴ Πρὸς δὲ τοὺς Βιστόνας διαγωνισάμενος, καὶ Διομήδην ἀποκτείνας, τοὺς λοιποὺς ἠνάγκασε φεύγειν, καὶ κτίσας πόλιν Ἀδῆρον παρὰ τὸν τάφον τοῦ διαφθαρέντος Ἀδῆρου, τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυσθεῖ ἔδωκε· μεθέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Ὀλυμπον ἐλθοῦσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπόλωντο.

(9) Ἐνατον ἄλλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε, ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἱππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατῴκουσιν περὶ τὸν Θερμῶδοντα ποταμὸν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἥσκειν γὰρ ἀνδρίαν. Καὶ εἰ ποτε μινεῖσαι γεννήσειαν, τὰ θήλεα ἐτρεφον, καὶ τοὺς μὲν δεξιούς μαστούς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εἶων, ἵνα τρέφοιεν. ² Εἶχε δὲ Ἱππολύτη τὸν Ἄρεος ζωστήρα,

mit. ⁷ Sed Eurystheus neque hunc inter duodecim admisit laborem, quippe quem mercede fecisset.

(6) Sextum ei laborem imperavit, ut Stymphalidas aves fugaret. Erat in Stymphalo Arcadiae urbe Stymphalis palus multis opaca arboribus. Huc innumera avium multitudo, pertimescentes ne lupi praedam sibi raperent, fuga se receperant. ² Ambigenti itaque Herculi quam ratione aves e silva dispelleret, Minerva aenea crepitacula dedit a Vulcano ipsi donata. ³ Haec ille pulsans in monte quodam paludi adjacente pavore aves percudit; quae sonitum istum haud sustinentes praeter metum evolarunt, atque hunc in modum Hercules sagittis eas transfixit.

(7) Septimum laborem imposuit, ut taurum Cretensem adduceret. Hunc Acasilaeus eundem esse refert, qui Europam Jovi transfretaverit. ² Contra alii dicunt eum a Neptuno e mari emissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod e mari apparuerit. Atque aiunt admiratum ipsum tauri speciem ad armenta eum dimisisse, ejusque loco alium Neptuno sacrificasse. Quam ob rem iratum numen taurum efferasse. ³ Contra hunc igitur Hercules in Cretam profectus, quum peteret ut capere liceret taurum, Minos permisit ipsi ut caperet eum, si perdomaret. Quem ubi subegerat, ad Eurystheum perlatum ostendit, post autem liberum dimisit. ⁴ Tum ille Spartam peragravit et Arcadiam universam, ac trajecto Isthmo, ad Marathnem venit, ubi regionem illam incolentibus magna intulit detrimenta.

(8) Octavum laborem ei imperavit, ut Diomedis Thracis equas Mycenae adduceret. Is, Martis e Cyrene filius, rex erat Bistonum, Thraciae gentis bellicosissima. Idem equas habebat humanis vescentes carnibus. ² Hercules igitur nave profectus cum volonum manu, vi superatis qui equarum praesepibus praerant, ipsas ad mare abegit. ³ Bistonibus vero cum armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero tradidit custodiendas. Hic Mercurii filius erat, Locrus ex Opunte, Herculis amasius, qui ab equabus discerptus perit. ⁴ Interea Hercules manum cum Bistonibus conseruit, et interfecto Diomede reliquos fuga salutem quaerere coegit. Deinde Abdero urbe ad Abderi perempti sepulcrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. A quo dimissae in Olympo monte a feris dilaniatae sunt.

(9) Nonum laborem Herculi imperavit ut Hippolytae balteum afferret. Haec erat Amazonum regina, quae ad Thermodontem fluvium habitabat, gens bello gerendo praestantissima; nam bellicae strenuitati operam navabant. Ac si quando ex virorum concubitu peperissent, femineos tantum partus educabant. Eadem dexteris mammas elidebant, ne jaculis mittendis impedimento forent, laevas autem, quibus infantes alerent, servabant intactas. ² Hippolyte vero Martis balteum habebat, insigne principatus.

κύβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

³ Παραλαβὼν οὖν θέλοντάς συμμάχους, ἐν μιᾷ νηὶ ἔπλει, καὶ προσίσχει νήσῳ Πάρῳ, ἣν κατόκουον οἱ Μίνως υἱοὶ Εὐρυμέδων, Χρύσης, Νηραλίων, Φιλόλαος. Ἀπὸ πάντων * δὲ δύο τῶν ἐν νηὶ συνέβη τελευτῆσαι ὑπὸ τῶν Μίνως υἱῶν. ⁴ Ὑπὲρ ὧν ἀγανακτῶν Ἡρακλῆς, τούτους μὲν παραχρῆμα ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς κατακλείσας ἐπολιόρκει, ἕως ἐπιπρεσθευσάμενοι παρακάλουν ἀντὶ τῶν ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν, οὓς ἂν αὐτὸς θελήσειεν. ⁵ Ὁ δὲ λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τοὺς Ἀνδρόγεω τοῦ Μίνως υἱοὺς ἀνελόμενος Ἀγκαῖον καὶ Σθένηλον, ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλου, ⁶ καὶ ξενισθεὶς ὑπὸ *** (suppl. videtur ὑπ' αὐτοῦ, τούτου τε καὶ) τοῦ Βεβρύκων βασιλέως συμβαλόντων, βοηθῶν Λύκῳ πολλοὺς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλέα Μυγδόνα ἀδελφὸν Ἀμύκου. Καὶ τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποτεμόμενος γῆν ἔδωκε Λύκῳ. Ὁ δὲ πᾶσαν ἐκείνην ἐκάλεσεν Ἡράκλειαν.

⁷ Καταπλεύσαντος δὲ εἰς τὸν ἐν Θεμισκύρᾳ λιμένα, παραγενομένης ὡς αὐτὸν Ἱππολύτης, καὶ, τίνος ἦχοι χάριν, πυθομένης, καὶ δώσειν τὸν ζωστήρα ὑπισχνουμένης, Ἡρα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆθος ἐπεφοίτα, λέγουσα· Τὴν βασιλῖδα ἀφαρπάζουσιν οἱ προσελθόντες ξένοι. Αἱ δὲ μεθ' ὧν ἐπὶ τὴν ναῦν κατέβηον σὺν Ἱπποκίς. ⁸ Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς καθωπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἱππολύτην κτείνας, τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται· πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ, καὶ προσλχεῖ Τροίᾳ.

⁹ Συνεβεβήκει δὲ τότε κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀτυχεῖν τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θέλοντες, εἰκασθέντες ἀνθρώπους, ἐπέσχεον ἐπὶ μισθῷ τειχίειν τὸ Πέργαμον. Τοῖς δὲ τειχίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδου. ¹⁰ Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπέμψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος ἀναφερόμενον ὑπὸ πλημμυρίδος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. ¹¹ Χρησμῶν δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν εἶσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προῇ Λαομέδων Ἡσιόνῃ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν κήτει, ὃ δὲ προῆθη καὶ πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας. ¹² Ταύτην ἰδὼν ἄκλειμένην Ἡρακλῆς, ἐπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς Ἱπποκίς παρὰ Λαομέδοντος λήψεται, ἃς Ζεὺς ποινὴν τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδωκε. Δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνῃ ἔωσσε. Μὴ βουλομένου δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, πολέμησιν Τροίαν ἀπειλήσας ἀνήλθη, καὶ προσίσχει Αἰνῳ.

¹³ Ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλτῳ. Ἀποπλέων δὲ, ἐπὶ τῆς ἡϊόνος τῆς Αἰνίας Σαρπηδόνα, Ποσειδῶνος μὲν υἱόν, ἀδελφὸν δὲ Πόλτῳ, ὕβριστὴν ὄντα, τοξεύσας ἀπέκτεινε. Καὶ παραγενομένος εἰς Θάσον, καὶ χειρωσάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας Θρᾷκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρό-

Ad hunc igitur balteum apportandum Hercules emissus est, quum Admeta Eurysthei filia eum concupisceret.

³ Assumptis itaque sociis voluntariis, una nave auctus appellit Parum insulam, quam Minois filii incolebant Eurymedon, Chryses, Nephalion, Philolaus. Eorum vero qui in nave erant, accidit ut duo a Minois filiis interficerentur. ⁴ De quorum caede indignatus Hercules hos quidem statim occidit, ac reliquos intra oppidum inclusos obsidione premebat, donec per legatos ab Hercule precibus peterent, ut pro duobus necatis alios duos, quos ipse vellet, sibi sumeret. ⁵ Tum ille, soluta obsidione, postquam Androgei, Minois, filios elegerat Aucaem et Sthenelum, in Mysiam venit ad Lycum Dascylii natum, a quo hospitio exceptus, quum ille ac Bebrycum rex pugna confingerent, Lyco auxiliatus multos occidit, inter eosque etiam Mygdonem regem, fratrem Anyci; atque magnam terrae partem Bebrycum civitati ademptam dedit Lyco. Illic totam illam regionem appellavit Heracleam.

⁷ Inde Hercules Themiscyrae portum ingressus est. Ad quem quum veniret Hippolyte, et adventus caussam percontata balteum se daturam esse polliceretur, Juno, Amazonum uni assimilata, multitudinem adiens nuntiavit reginam rapi ab advenis. Tum illae, armis sumtis, ad navem equis vectae decurrunt. ⁸ Hercules ut armatas conspexit, rem dolo geri ratus, necata Hippolyte balteum aufert, et reliquis pugna devictis, nave auctus appellit Trojam.

⁹ Accidit vero ut tum temporis per Apollinis et Neptuni iram civitas calamitate premeretur. Apollo enim et Neptunus, ut Laomedontis perfidiam experirentur, mortalibus assimilati, pacta mercede Pergamum se muro cincturos esse polliciti erant. Sed muro exstructo mercedem non solvit. ¹⁰ Propterea Apollo pestem immisit, Neptunus exaestuante mari in terram belluam eiecit, quae mortales in campis corripiebat. ¹¹ Vaticinantibus oraculis malorum finem fore, si Laomedon Hesioneu filiam ceto devorandam exposuerit, proximis mari saxis alligatam proposuit. ¹² Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum eam promissit, si equas a Laomedonte acciperet, quas Jupiter rapti Ganymedis pretium dederat. Quod quum Laomedon polliceretur, Hercules cetum interemit et Hesionen liberavit. Illo vero mercedem recusante bellum Trojae minatus abiit et deinde appulit Aenum.

¹³ Ibi a Poltye hospitio excipitur. Ubi autem nave profecturus erat, in litore Aeniensi Sarpedonem Neptuni filium, fratrem Poltyis, propter insolentiam sagitta confixum occidit. Inde quum ad Thasum venisset, subactis Thracibus, insulam Androgei filiis habitandam concessit

γῶ παῖσι κατοικεῖν.¹⁴ Ἐκ Θάσου δὲ ὁρμηθεὶς ἐπὶ Τωρώνην, Πολύγονον καὶ Τηλέγονον, τοὺς Πρωτεύως τοῦ Ποσειδῶνος υἱούς, παλαίειν προκαλούμενους, κατὰ τὴν πάλην ἀπέκτεινε.¹⁵ Κομίσας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς Μυκήνας, ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

(10) Δέκατον δὲ ἐπετάγη ἄθλον, τὰς Γηρυόνης βόας ἐξ Ἐρυθρίας κομίζειν. Ἐρυθρία δὲ ἦν Ὀκεανοῦ πλησίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδιρα καλεῖται.² Ταύτην κατέκειτο Γηρυόνης, Χρυσάορος καὶ Καλλιρόης τῆς Ὀκεανοῦ, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφύες σῶμα, συνηγμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν.³ Εἶχε δὲ φοινικᾶς βόας, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων· φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ κύων δικέφαλος ἐξ Ἑλιδῆος καὶ Τυφώϊνος γεγεννημένος.

⁴ Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνης βόας, διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια πολλὰ παρελθὼν (παρελὼν?), Λιβύην ἐπέβαινε· καὶ παρελθὼν Ταρτηρόν, ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὁρῶν Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στῆλας.⁵ Θερμαίνόμενος δὲ ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόσον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινεν. Ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὀκεανὸν διεπέρασε. Καὶ παραχρῆμα εἰς Ἐρυθρίαν, ἐν ᾧ Ἰθάνη αὐλίζεται.⁶ Αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ῥοπαλῷ παῖει, καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε.⁷ Μενότις δὲ ἐκεῖ τὰς Ἄδου βόας βόσκων, Γηρυόνη τὸ γεγονός ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ καταλαβὼν Ἡρακλῆα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμόντα, τὰς βόας ἀπάγοντα, συστησάμενος μάχην τοξευθεὶς, ἀπὶθανεν.⁸ Ἡρακλῆς δὲ ἐνθήμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλεύσας εἰς Ταρτηρόν, Ἠλίω πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας.

⁹ Διελθὼν δὲ Ἀβδερίαν εἰς Λιγύην ἦλθεν, ἐν ᾗ τὰς βόας ἀφαιρὼντες Ἀλεβίων τε καὶ Δέρκυνος οἱ Ποσειδῶνος υἱοί, οὓς κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἦει.¹⁰ Ἀπὸ Τυρρίου δὲ εἰς ἀποβρίγγουσι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διανηξάμενος εἰς Σικελίαν, καὶ τὴν πλησίον γῶραν διελθὼν, τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν (Τυρρῆνοί γάρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν), ἦλθεν εἰς πεδίον Ἐρυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ἐλύμων.¹¹ Ἐρυξ δὲ ἦν Ποσειδῶνος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκατέμιζεν ἀγέλαις. Παραθέμενος οὖν τὰς βόας Ἡρακλῆς Ἠφαίστῳ, ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ἠπείγετο· εὐρὼν δὲ ἐν ταῖς τοῦ Ἐρυκος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ, καὶ λένοντος, οὐ δώσειν, εἰ μὴ παλαίσας αὐτοῦ περιγένηται, τρεῖς περιγεγόμενος κατὰ τὴν πάλην, ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἴονιον ἤλαυνε πόντον.

¹² Ὡς δὲ ἦλθεν ἐπὶ τοὺς μυχοὺς τοῦ πόντου, ταῖς βουστὶν οἰστρον ἐνέβαλεν ἡ Ἥρα, καὶ σχίζονται κατὰ τὰς τῆς Θράκης ὑπορείας· ὁ δὲ διώξας, τὰς μὲν συλλαβὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλησπόντον ᾤχεν· αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι τὸ λοιπὸν ἦσαν ἱγρίαι.¹³ Μόλις δὲ τῶν βοῶν συνελ-

¹⁴ E Thaso Toronen profectus Polygonum et Telegonum Proteo Neptuni filio ortos, qui ad luctandum eum provocaverant, in luctu certamine interfecit. ¹⁵ Apportatum vero Mycenae balteum tradidit Eurystheo.

(10) Decimus ei labor impositus est hic, ut Geryonis boves ex Erythia abigeret. Erythia insula erat prope ad Oceanum sita, quæ nunc Gadiræ vocatur. Hanc habitabat Geryon, Chrysaoris ex Callirhoe Oceani filla, trium virorum conflatu præditus corpore, quod in ventris regione unum erat et conjunctum, sed inde ab ilibus femoribus que tripliciter divisum. Habebat ille boves puniceas, quarum bubulcus Eurytion, custos vero Orthrus canis biceps Echidna et Typhone natus.

⁴ Igitor ad Geryonis boves contendens per European (Cretam?), ubi multas feras occidit, in Libyam venit. Inde Tartessum profectus itineris sui monumenta in Europæ et Libyæ montibus posuit duas oppositas sibi columnas. Ubi in itinere Solis radiis urebatur, arcum in deum contendit. Hic ejus audaciam miratus aureum dedit poculum, in quo Oceanum trajecit. Postquam in Erythiam venerat, in Abante monte pernoctavit. Id sentiens canis in eum irruit. Ille vero et hunc clava percussit, et Eurytionem bubulcum cani opem ferentem necavit. Menætes autem, qui ibi Plutonis boves pascebat, rem Geryoni nuntiavit. Hic Herculem ad Anthemuntum fluvium boves abigentem deprehendens, commissa pugna, sagitta perfoctus periit. Hercules vero cum armentis poculo impositis trajecit Tartessum et Soli poculum reddidit.

⁹ Transgressus inde Abderiam in Liguriam venit, ubi boves ei eripere voluerunt Alebion et Dercynus, Neptuni filii; quibus peremptis, iter fecit per Tyrreniam. Rhegio autem taurus unus agmen deserit, et percurta regione finitima, quæ ab illo Italia nominata est (Tyrreni enim itatum dicebant taurum), repente in mare desiluit, et in Siciliam natando trajiciens venit in campum Erycis, qui rex erat Elymorum. Eryx, Neptuni filius, hunc taurum suis armentis aggregavit. Commendatis itaque bobus Vulcano, Hercules taurum quæsiturus processit; quem quum invenisset inter Erycis armenta, ab eo poposcit. Illum autem, qui taurum se redditurum negabat nisi ipsum luctando superaverit, ter lucta postratum interfecit, et recuperatum taurum cum reliquis ad Ionium mare perduxit.

¹² Ut vero ad intima sinus Adriatici pervenerat, bobus æstrum Juno immisit, quæ ideo disperguntur in montana Thraciæ. Eas Hercules insecutus partem ad Hellespontum captam abduxit: quæ relictæ sunt postea evaserunt agrestes. ¹³ Sed vix tandem bobus collectis, Strymonem accu-

θουσῶν, Στρυμόνα μεψάμενος τὸν ποταμὸν, πάλαι τὸ βεῖθρον πλωτὸν ὄν, ἐμπλήσας πέτραις, ἀπλωτον ἐποίησε, καὶ τὰς βόας Εὐρύσθεϊ κομίσας δέδωκε. Ὁ δὲ αὐτὰς κατέθυσεν Ἥρα.

(11) Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐνιμηνί καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, μὴ προσδεξάμενος Εὐρύσθευς τὸν τε τῶν τοῦ Αὐγίου βουκημάτων, καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκατον ἐπάταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων χρύσεια μῆλα κομίζειν.

² Ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ, ὥς τινες εἶπον, ἐν Λιδύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντος ἐν Ὑπερβορείς· ἃ Διὶ γήμαντι Ἥρα ἐδωρήσατο. Ἐψύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν· ἐχρῆτο δὲ φωναῖς παντοίαις καὶ ποικίλαις. Μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἰγλή, Ἐρύθεια, Ἑστία, Ἐρέθουσα.

³ Πορευόμενος οὖν ἐπὶ ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε. Κύκνος δὲ, Ἄρεος καὶ Πυρρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προῦκαλεῖτο. Ἄρεος δὲ τοῦτον ἐκδικεῖντος, καὶ συνιστάντος μονομαχίαν, βλήθειε κεραυνὸς μέσος ἀφορέων διαλύει τὴν μάχην. ⁴ Βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυρίων, καὶ σπεύδων ἐπὶ ποταμὸν Ἡριδανόν, ἦκε πρὸς Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος. ⁵ Αὗται μνηύουσιν αὐτῷ Νηρέα. Συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον καὶ παντοίας ἐναλλάσσοντα μορφάς, ἔδωκε· καὶ οὐκ ἔλυσε, πρὶν ἢ μαθεῖν παρ' αὐτοῦ, ποῦ τυγχάνοιεν τὰ μῆλα, καὶ αἱ Ἑσπερίδες. Μαθὼν δὲ, Λιδύην διεξήει. ⁶ Ταύτης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος Ἀνταῖος, δὲ τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἄμμασι μετέωρον κλάσας ἀπέκτεινε. Ψαύοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότερον συνέβαινε γίνεσθαι. Διὸ καὶ Γῆς τινὲς ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα.

⁷ Μετὰ Λιδύην δὲ Αἴγυπτον διεξήει. Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς καὶ Αὐσιανάσσης τῆς Ἐπάφου. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθυσεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς, κατὰ τι λόγιον. ⁸ Ἐνθά γάρ ἐτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Φράσιος δὲ ἔλθων ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσασθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάζωσι κατ' ἑνός. Βούσιρις δὲ ἐκείνον πρῶτον σφάζας τὸν μάντιν, τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαξε. ⁹ Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς, τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τὰ δὲ δεσμὰ διαβρῆξας, τὸν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε, [καὶ τὸν κήρυκα Χάλδην].

¹⁰ Διεῖπνεν δὲ Ἀσίαν, Θερμυδραῖς, Λινδιῶν λιμένι, προσίσχει. Καὶ βοηλάτου τινὸς λύσας τὸν ἕτερον τῶν ταύρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, εὐωχεῖτο θύσας. Ὁ δὲ βοηλάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενος, στάς ἐπὶ τινος ὄρους κατηρᾶτο. Διὸ καὶ νῦν, ἐπειδὴν θύωσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ καταρῶν τοῦτο πράττουσι.

¹¹ Περὶ δὲ Ἀραβίαν, Ἡμαθίωνα κτείνει παῖδα Τιθωνοῦ. Καὶ διὰ τῆς Λιδύης πορευθεὶς ἐπὶ τὴν ἕξω θάλασσαν, καταπλεῖ· οὐ τὸ δέπας καταλαμβάνει. ¹² Καὶ περαιωθείς ἐπὶ τὴν ἡπειρον τὴν ἀντικρὺ, κατετόξευ-

sans, navigabile ante flumen, alveo lapidibus oppleto, in-navigabile fecit : ac traductas boves Eurytheo tradidit, qui sacrificavit eas Junoni.

(11) Peractis his laboribus unius mensis et octo annorum spatio, Eurystheus neque illum armentorum Augear, neque illum hydræ admittens, undecimum laborem imposuit, ut ab Hesperidibus aurea mala apportaret.

² Hæc vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed apud Atlantem in terra Hyperboreorum; quæ Jovi in nuptiis suis Juno donaverat. Custodiebat ea draco immortalis, Typhonis et Echidnæ natus, centiceps, qui variis et multigenis vocibus utebatur. Una cum hoc custodiebant Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia (Hesperia?) Erethusa.

³ Profectus igitur Hercules ad Echedorum fluvium venit, ubi Cycnus Martis e Pirene filius ad singulare certamen provocavit. Hunc dum Mars tuetur et singulare certamen adjuvat, fulmen medium inter utrumque a cælo demissum pugnam dirimit. ⁴ Iter deinde per Illyriam faciens ac properans ad Eridanum fluvium, venit ad Nymphas Jove natus et Themide. ⁵ Hæ indicant ei Nereum. Quem dormientem comprehendit et quamvis omnigenas formas alternantem devinxit, nec prius dimisit quam didicisset ab eo ubinam mala essent et Hesperides. Quod edoctus percurrit Libyam. ⁶ Hujus rex erat Neptuni filius Antæus, qui advenas luctari secum coactos interimebat. Cum eo igitur luctari jussus Hercules in altum sublato loris nodosis ossa confregit, atque ita necavit. Nam ubi terram contigit, robustior semper surrexit. Quare sunt qui eum Terræ filium dicant.

⁷ Post Libyam Ægyptum peragravit. Hujus rex erat Busiris, Neptuni filius ex Lysianassa Epaphi. Is ex oraculo quodam advenas in Jovis ara immolabat. ⁸ Et enim novem per annos Ægyptus agrorum sterilitate laboraverat Tum Phrasius vates e Cypro adveniens agrorum sterilitatem desitutam esse pronuntiavit, si virum hospitem quotannis Jovi mactaverint. Busiris itaque vatem illum primum immolavit et advenas deinceps jugulare solebat. ⁹ Comprehensus igitur etiam Hercules ad aras trahebatur. At diruptis vinculis et Busirin et ejus filium Amphidamantem necavit (et Chalben præconem).

¹⁰ Itinere per Asiam facto, in Thermydras Lindiorum portum appulit, ac bubulci cujuspiam alterum taurum de plastro solutum et mactatum comedit. Tum bubulcus quum defendere se non posset, in monte quodam consistens cœpit execrari. Quocirca etiamnum, ubi Herculi sacra faciunt, cum execrationibus id peragunt.

¹¹ Hinc profectus in Arabiam Emathionem occidit filium Tithoni. Et per Libyam pergens ad mare exterius, ubi a Sole scyphum accepit, navigationem fecit. ¹² Transvectus in continentem ex adverso sitam, in Caucasio monte aqu-

σεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τὸν ἐσθιοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἥπαρ αἰετὸν, ὄντα Ἐχιδῶν καὶ Τυφῶν· καὶ τὸν Προμηθέα διέλυσε, δεσμὸν ἐλόμενον τὸν τῆς ἐλαίας, καὶ παρέσχε τῷ Διὶ Χείρωνα θνήσκειν ἀθάνατον ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα.

¹³ Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ, αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἀτλαντος τὸν πόλον, ἀποστέλλειν ἐκείνον, πεισθεὶς [δὲ] διεδέξατο. ¹⁴ Ἀτλας δὲ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα, ἦκε πρὸς Ἡρακλέα. Καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν, ¹⁵ καὶ στείραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θέλειν ποιήσασθαι.

(Lacuna suppliri potest ex Sch. Ap. Rh. 2, 396. Τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησιν ἀποίσειν Εὐρυσθεῖ, τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς υποσχόμενος δόλῳ ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἀτλαντι, κατὰ τὴν τοῦ Προμηθέως υποθήκην· κελεύει γάρ, ὥσπερ ἐκείνος ὑπέθετο, τὸν Ἀτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως οὗ στείραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται.) ¹⁶ Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας, ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα, τὸν πόλον διεδέξατο. Καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο. ¹⁷ Ἐνιοὶ δὲ φασιν, οὐ παρὰ Ἀτλαντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψασθαι τὰ μῆλα, κτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν. ¹⁸ Κομίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρυσθεῖ ἔδωκεν· ὁ δὲ λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωρήσατο. Παρ' οὗ λαβοῦσα Ἀθηναῖα, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν· ὅσιν γὰρ οὐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι.

(12) Δωδέκατον ἄθλον ἐπετάγη, Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Ἔρχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλὰς. ² Μέλλων οὖν ἐπὶ τούτων ἀπιέναι, ἦλθε πρὸς Εὐμόλπον εἰς Ἐλευσίνα, βουλόμενος μυηθῆναι. Ἦν δὲ οὐκ ἐξὸν ξένους τότε μυεῖσθαι. Ἐπειδὴ περ ³ θετὸς Πυλίου παῖς γενόμενος ἐμυεῖτο, ⁴ μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπεῖπερ οὐκ ἦν ἡγνισμένος τὸν Κενταύρων φόνον, ἄγνισθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμυήθη. Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τούτου κατήει.

⁵ Ὅπηνιχα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαί, χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνος ἔφυγον. Ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν, ἔλκει, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μανθάνει, ὅτι κενὸν εἰδῶλόν ἐστι. ⁶ Πλησίον δὲ τῶν Ἄδου πυλῶν γενόμενος, Θησέα εὔρε, καὶ Πειρίθουν τὸν Περσεφόνης μνηστευόμενον γάμον, καὶ διὰ τοῦτο δεθέντα. Θεασάμενοι δὲ Ἡρακλέα, τὰς χεῖρας ὥρπον, ὡς ἀναστήσονται διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ⁷ Ὁ δὲ Θησέα μὲν, λαβόμενος τῆς χειρὸς, ἤγειρε· Πειρίθουν δὲ ἀναστήσαι βουλόμενος, τῆς γῆς κινουμένης, ἀφῆκεν. Ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρον. ⁸ Βουλόμενος δὲ αἶμα ταῖς ψυχαῖς παρασχέσθαι, μίαν τῶν Ἄδου βοῶν ἀπέσφαξεν. Ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενόιτης ὁ Κευθωνύμου προκαλεσάμενος εἰς πάλιν Ἡρακλέα,

lam Typhonis et Echidnae natam Promethei jecur depascentem sagittis confixit; atque solvit Prometheum, qui vinculi loco coronam olivae sumsit et Jovi Chironem praebuit, qui immortalis pro illo mori volebat.

¹³ Ubi vero in Hyperboreorum terram ad Atlantem pervenit Hercules, monente Prometheo, ne ipse ad mala proficisceretur, sed Atlantis polum in suos humeros suscipiens illum pro se mitteret, persuasus polum pro Atlante suscepit. ¹⁴ Atlas, decerpitis in Hesperidum hortis tribus malis, redit ad Herculem. Quum vero caelum recipere nollet, (se ipsum ait poma Eurystheo apportaturum esse, atque Herculem pro se jussit sustinere caelum. Quod se facturum Hercules pollicitus dolo quodam a Prometheo suggesto caelum in Atlantem reposuit. Jussit enim ex Promethei consilio Atlantem caelum in se recipere, dum ipse culcitam capiti imposuisset.) ¹⁵ Quod ubi audivit Atlas, depositis humi pomis, caelum recepit; atque ita poma Hercules sustulit et discessit. ¹⁶ Nonnulli vero dicunt non ab Atlante eum haec poma accepisse, sed ipsum, caeso dracone custode, ea decerpisse. ¹⁷ Quae deportata tradidit Eurystheo. Hic accepta donavit Herculi, ab Hercule Minerva accepit eaque reportavit; nefas enim erat ea aliquo transponi.

(12) Duodecimus labor ei impositus est, ut Cerberum ex orco abduceret. Is tria canum capita, caudam draconis, in dorso vero omnigenorum capita habebat serpentum. ² Ad hunc igitur descensurus Eleusinem venit ad Eumolpum, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ad ea sacra tunc admitti non licebat. Itaque adoptivus Pylii filius factus initia consecuturus erat, sed quum mysteria non posset spectare, propterea quod a Centaurorum caede nondum lustratus erat, ab Eumolpo expiatus, tum demum initiatus est. Deinde profectus ad Tanaum Lacadaemoniae promontorium, ubi ad inferos descensus ostium patet, per hunc in Orcum penetrauit.

⁴ Quem ubi conspexerunt umbræ, præter Meleagrum et Medusam Gorgonem omnes diffugere. In Gorgonem gladium ut in vivam stringit, sed a Mercurio discit vanum esse spectrum. ⁵ Mox ubi ad Orci portas esset, Theseum repperit et Pirithoum Proserpinæ nuptias ambientem et propterea vinctum. Qui Herculem conspicati manus porrigebant, ut illius viribus surrecturi. ⁶ Ille vero Theseum quidem manu prehensum excitavit; Pirithoum autem erecturus, quum terra moveretur, dimisit. Revolvit etiam Ascalaphi saxum. ⁷ Atque sanguinem animis præbiturus unam ex Plutonis bobus mactavit. Sed qui eas pascebat Menætes Ceuthonymi filius, quum ad luctam Herculem pro-

ληφθεὶς μέσον, καὶ τὰς πλευρὰς κατεάξας, ὑπὸ Περσεφόνης παρητήθη.

¹ Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξε ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὅπλων κρατοῦντα. Ὁ δὲ, ἐδρὼν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῷ τε θώρακι συμπεφραγμένος, καὶ τῇ λεοντῇ συσκαεπασθεὶς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας, οὐκ ἀνῆκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος· κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου, καὶ ἄγχων, τὸ θηρίον ἐπέισε. ² Συλλαβὼν οὖν αὐτὸν, ἤκε διὰ Ἰροῖζης ποιεσάμενος τὴν ἀνάβασιν. Ἀσκάλαρον μὲν οὖν Δημήτηρ ἐποίησεν ὄϊον. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρύστει δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

(1) Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Θήβας Μέγαραν μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ· αὐτὸς δὲ γῆμαι θάων, ἐπυνθάνετο Εὐρυτον Οἰγαλίας δυνάστην ἄθλον προτιθέναι τὸν Ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον τῷ νικῇσαντι τοξικῇ αὐτὸν τε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρχοντας. ² Αἰφικόμενος οὖν εἰς Οἰγαλίαν, καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐτῶν γενόμενος, οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου, Ἰφίτου μὲν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν παιδῶν λέγοντος εἰδόναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ τεκνοποιησάμενος τὰ γενησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπείσων ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐτολύκου βῶων, Εὐρύτος μὲν ἐνόμιζεν ὅρ' Ἡρακλέους γεγενῆσθαι τοῦτο. Ἰφίτος δὲ ἀπιστῶν ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, καὶ συντυγῶν ἤκοντι ἐκ Φερῶν αὐτῷ, σεσωκότι τὴν ἀποθνήσκουσαν Ἀλκυστιν Ἀδμήτῳ, παρακαλεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. ² Ἡρακλῆς δὲ ὑπισχνεῖται καὶ ξενίζει μὲν αὐτόν· μανεῖς δὲ αὐτῆς ἀπὸ τῶν Τυρινθίων ἐρρίψεν αὐτὸν τεχνῶν. ³ Καθαρθῆναι δὲ θέλων τὸν φόνον, ἀφικνεῖται πρὸς Νηλέα. Πυλίων ᾗν οὕτως δυνάστης. ⁴ Ἀπωσαμένους δὲ Νηλέως αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς Εὐρυτον φιλίαν, εἰς Ἀμύκλας παραγενόμενος, ὑπὸ Δηϊφόβου τοῦ Ἰππολύτου καθαίρεται. ⁵ Κατασχεθεὶς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελφοὺς παραγενόμενος, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς νόσου. ⁶ Μὴ χρησιμοφιδούσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας, τὸν τε νῶον συλᾶν ᾔθελε, καὶ τὸν τρίποδα βαστάσας, κατασκευάζει μαντεῖον ἰδίον. ⁷ Μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἰησι μέσον αὐτῶν κεραυνόν. Καὶ τῷτον διαλυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς, ὃς ἔλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἐσθαι πραθέντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι, καὶ δόντι πικρὴν τοῦ φόνου τὴν τιμὴν Εὐρύτῳ.

(3) Τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος, Ἐρμῆς Ἡρακλέα πιπράσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμφάλῃ Ἰαρδάνου, βασιλεύουσα Λυδῶν, ᾗ τὴν ἡγεμονίαν τελευτῶν ὁ γῆμας Ἱμῶλος κατέλιπε. Τὴν μὲν οὖν τιμὴν χομισθεῖσαν Εὐρύτος οὐ προσεδέξατο. ² Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλῃ δουλεύων, τοὺς μὲν παρὰ τὴν Ἐφεσον Κέρκωπας συλ-

vocasset, medius ab eo prehensus, perfractis costis, Proserpinæ deprecatione a morte servatus est.

¹ Quum autem Cerberum a Plutone deposceret, permisit ei Pluto ut abduceret eum, si armis quæ haberet non usus domaret. Hercules igitur deprehendens illum ante Acherontis portas, thorace munitus et leonis pelle contectus, circumjectis illius capiti manibus, haud remisit, quamvis draconis, qui in cauda erat, morsibus impeteretur: sed collum constringens et præfocans belluam parere coegit. ² Captum itaque Cerberum abduxit per Troezenem regressus. (Ascalaphum Ceres in bubonem mutavit.) Hercules Eurystheo monstratum Cerberum ad inferos reduxit.

CAPUT VI.

(1) Peractis his laboribus, Hercules Thebas reversus Megaram elocavit Iolao, ipse vero uxorem ducturus, Eurytum Œchaliæ imperantem certaminis præmium Iolæ filiæ nuptias proposuisse audivit ei, qui sagittandi peritia ipsum et filios suos vicerit. ¹ Igitur profectus Œchaliam, quum sagittandi arte præstantior illis exstisisset, nuptias non consecutus est. Iphitus quidem filiorum maximus Iolen Herculi concedendam esse censebat, at Eurytus et ceteri filii recusabant, timendum esse dicentes, ne si liberos ex ea susciperet, hos quoque necaret.

(2) Non multo post hobus ex Eubœa ab Autolyco furto abactis, Eurytus id ab Hercule factum esse putavit. Quod tamen non credens Iphitus ad Herculem contendit, eique obviam factus Pheris redeunti, ubi Alcestin jam mortuam Admeto reddiderat, ut secum boves investigaret, invitavit. ¹ Hercules id pollicetur atque hospitio eum excipit, sed denuo furore percitus de Tiryinthiorum mœnibus deiecit. ² A qua cæde expiari cupiens venit ad Neleum. Is rex erat Pyliorum. ³ Repudiatus autem ab eo propter suam cum Euryto amicitiam, Amyclas profectus a Deiphobo, Hippolyti filio, lustratus est. ⁴ Verum gravi propter Iphiti eadem morbo correptus Delphos adiit, ac de morbi medela sciscitatus est. ⁵ Cui quum Pythia nihil responderet, templum spoliare molitus est, et ablato tripode, proprium sibi oraculum instituere voluit. ⁶ Quapropter quum Apollo cum eo pugnaret, Jupiter medium inter hos fulmen demisit; ac hunc in modum pugna eorum diremta, Hercules accepit oraculum, quod morbi finem fore dixit, si venditus triennium servitutum serviisset et pretium cædis pœnam solvisset Euryto.

(3) Quo oraculo dato, Mercurius Herculem vendit, eumque mercatur Omphale Iardani filia, regina Lydorum, cui Tmolus conjux moriens regnum reliquerat. Sed Eurytus allatum sibi pretium non admisit. ² Interim Hercules Omphalæ serviens captos qui prope Ephesum erant Cercopes

λαβὼν ἔδρασε. ³ Συλέα δὲ ἐν Αὐλίδι τοὺς παριόντας ξένους σκάπτει ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίξαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μετὰ τῆς θυγατρὸς Ξενοδίκης ἀπέκτεινε. ⁴ Καὶ προσσχὼν νήσῳ Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγιαλοῖς προσφερόμενον, ἔθαψε, καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν. Ἀντὶ τούτου Δαίδαλος ἐν Πίσῃ εἰκόνα παραπλησίαν κατεσκεύασεν Ἡρακλεῖ· ἦν νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βελῶν, ὡς ἐμπνουν ἐπληξε. ⁵ Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐλάτρευε παρ' Ὀμφάλῃ, λέγεται τὸν ἐπὶ Κόλχους πλοῦν γενέσθαι, καὶ τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θήραν, καὶ Θησέα παραγενόμενον, ἐκ Τροϊζῆνος (εἰς) τὸν Ἰσθμὸν καθῆραι.

(4) Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ἐπὶ Ἴλιον ἔπλει, πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἔκουσίως θελόντων στρατεύεσθαι. Καταπλεύσας δὲ εἰς Ἴλιον, τὴν μὲν τῶν νεῶν φυλακὴν Ὀϊκλεῖ κατέλιπε· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀρίστων ὥρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. ² Παραγενόμενος δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς σὺν τῷ πληθὲι Λαομέδων, Ὀϊκλέα μὲν ἀπέκτεινε μαχόμενον· ἀπελαθεὶς δὲ, ὑπὸ τῶν μετὰ Ἡρακλείους ἐπολιορκεῖτο. ³ Τῆς δὲ πολιορκίας ἐνεστώσης, ῥήξας τὸ τεῖχος, Τελαμῶν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τούτων Ἡρακλῆς. Ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ῥῆι, μηδένα θέλων ἐαυτοῦ κρείττονα νομίζεσθαι. ⁴ Συνιδὼν τοῦτο Τελαμῶν, πλησίον λίθους κειμένους συνῆρριξε. Τοῦ δὲ ἐρομένου, τί πράττοι, βωμὸν εἶπεν Ἡρακλείους κατασκευάζειν Καλλινίκου. ⁵ Ὁ δὲ, ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, καταταξεύσας Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Ποδάρκου, Τελαμῶνι ἀριστεῖον ἱσιόνῃν τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσι. ⁶ Καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων, ὃν ἤθελεν ἀγεσθαι. Τῆς δὲ αἵρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γενέσθαι, καὶ τότε, τί ποτε δοῦσιν ἀντ' αὐτοῦ, λαβεῖν αὐτόν. Ἡ δὲ, πιπρασκομένου, τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντέδωκεν· ὅθεν Ποδάρκης Πρίζμος ἐκλήθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

(1) Πλείοντος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλείους, Ἡρα κλειπούς ἐπεμψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς, ἐρέμασεν αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου. Προσέπλει δὲ Ἡρακλῆς· τῇ Κῳ· καὶ νομίσαντες αὐτὸν οἱ Κῳοὶ ληστρικὸν ἄγειν στόλον, βάλλοντες λίθοις προσπλεῖν ἐκέλευον. ² Ὁ δὲ βιασάμενος, τὴν νύκτα (νῆσον;) εἶλε, καὶ τὸν βασιλέα Εὐρύπυλον, Ἀστυπαλαίης παῖδα καὶ Ποσειδῶνος, ἔκτεινε. Ἐτρώθῃ δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλκώδοντος, καὶ, Διὸς ἐξαρπάσαντος, αὐτὸν, οὐδὲν ἔπαθε.

³ Πορθήσας δὲ Κῳ, ῥῆκε δι' Ἀθηνᾶς εἰς Φλέγραν, καὶ μετὰ θεῶν κατεπολέμησε Γίγαντας.

devinxit; Syleum ² vero, qui in Aulide (Lydia?) peregrinos praetereuntes terram fodere cogeat, defossis cum radice vitibus, una cum Xenodice filia interfecit. ⁴ Idem ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarī corpus in litore ejectum, sepulturae dedit, ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icariam vocavit. Cujus beneficii causa Daedalus Pisae similem Herculi confecit imaginem, quam noctu ignorans Hercules, vivam esse opinatus, lapide percussit. ⁵ Quo tempore apud Omphalen serviebat, fuisse dicunt in Colchos navigationem et venationem apri Calydonii, ac Theseum Troezen profectum Isthmum purgasse latronibus.

(4) Post servitutem morbo liberatus cum duodeviginti navibus quinquaginta remis instructis, collecto fortissimorum virorum voluntarie cum eo in bellum proficiscentium exercitu, navigavit contra Ilium. Ibi quum appulisset, navium custodiam reliquit Oicli, ipse vero cum ceteris principibus contendit ad urbem. ² Laomedon interea, facto cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, sed repulsus, ab Herculis sociis intra urbem coepit obsideri. ³ Quumque obsidio urgeretur, Telamon, dirupta muri parte, primus urbem ingressus est, et post eum Hercules. Qui ubi Telamonem primum intrasse vidit, stricto eum gladio aggreditur, neminem volens se haberi fortiorem. ⁴ Id quum Telamon animadvertisset, adjacentes prope lapides collegit, atque Herculi quidnam faceret interroganti aram se respondit Herculi exstruere Callinico. ⁵ Tum is Telamoni collaudato, postquam urbem ceperat Laomedontemque cum filiis ejus praeter Podarce sagittis interfecerat, Hesionen, Laomedontis filiam, virtutis praemium dedit, ⁶ et huic quem vellet captivorum abducendum concessit. Quae quum sibi Podarce fratrem delegisset, Hercules illum prius in servitutem redigendum ait, atque sic eum, dato quodcunque vellet redemptionis pretio, se recepturam esse. Illa igitur pro vendito fratre demptum e capite flammeum dedit. Hic Podarces Priamus est vocatus.

CAPUT VII.

(1) Herculi a Troja classem reducenti Juno vehementem immisit tempestatem. Quam ob rem Jupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea navigavit ad Con. Coi piraticam eum classem agere existimantes, jactis lapidibus appellere prohibebant. ² Is autem vi adhibita noctu insulam cepit, regemque Eurypylum Astypalae, et Neptuni filium, interemit. Sed et Hercules in pugna a Chalcodonte vulneratus est, a Jove ereptus mali nihil pertulit.

³ Co devastata, a Minerva advocatus venit Phlegram, ubi cum diis Gigantes debellavit.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐγέαν ἐστρατεύετο, συναθροίσας Ἀρκαδικὸν στρατὸν, καὶ παραλαβὼν ἐθελοντάς τῶν [ἀσπῶν] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀριστέων. ὧς Αὐγέας δὲ τὸν ἀπ' Ἡρακλέους πολέμον ἀκούων, κατέστησεν Ἡλείων στρατηγὸς Εὐρύτου καὶ Κτεάτου συμφυεῖς, οἱ δυνάμει τοὺς τότε ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον. Παιδὲς δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἀκτορος, ἐλέγοντο δὲ Ποσειδῶνος. Ἀκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν Αὐγείου. ὧς Συνέβη δὲ Ἡρακλεῖ, κατὰ τὴν στρατείαν νοσῆσαι. διὰ τοῦτο καὶ σπονδὰς πρὸς τοὺς Μολιονίδας ἐποίησατο. οἱ δὲ, ὕστερον ἐπιγνόντες αὐτὸν νοσοῦντα, ἐπιτίθενται τῷ στρατεύματι, καὶ κτείνουσι πολλοὺς. ὧς Τότε μὲν οὖν ἀνεχώρησεν Ἡρακλῆς· αὐτὸς δὲ, τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος τελευτήσας, Ἡλείων τοὺς Μολιονίδας πεμφάντων συνθύτας, ἐν Κλεωναῖς ἐνεδρεύσας, τοὺς Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ στρατεύσάμενος ἐπὶ τὴν Ἥλιν εἶλε τὴν πόλιν. ὧς Καὶ κτείνας μετὰ τῶν παίδων Αὐγέαν, κατήγαγε Φυλέα, καὶ τούτῳ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν. ὧς Ἐθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα· Πέλοπό· τε βωμὸν ἰδρύσατο, καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς (ἕξ?) ἐδείματο.

(3) Μετὰ δὲ τὴν Ἥλιδος ἄλυσιν, ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἔλων, περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτατον τῶν Νηλέως παίδων, δὲ μεταβάλλων τὰς μορφὰς ἐμάχετο. Τὸν δὲ Νηλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Νέστορος, ἀπέκτεινε. Οὗτος δὲ νέος ὢν παρὰ Γερηνίους ἐτρέφετο. Κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ Ἄδην ἔτρωσε Πυλίοις βοηθούσα.

ὧς Ἐλὼν δὲ τὴν Πύλον, ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαιμόνα, μετελθεῖν τοὺς Ἰπποκώοντος παῖδας θέλων. ὧς Ὄργιζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς, καὶ διότι Νηλεῖ συνεμάχησαν, μᾶλλον δὲ ὠργίσθη, ὅτι τὸν Λικυμνίου παῖδα ἀπέκτειναν. ὧς Θεωμένου γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἰπποκώοντος βασιλεία, ἐκδραμῶν κίων τῶν Μολοττικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο· ὁ δὲ, βαλὼν λίθον, ἐπέτυχε τοῦ κυνός. ὧς Ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἰπποκωντίδαι, καὶ τυπτοντες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις, ἀπέκτειναν. Τὸν δὲ τούτου θάνατον ἐκδικῶν, στρατεῖν ἐπὶ Λακεδαιμονίαν συνήθροζε. ὧς Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἀρκαδίαν, ἤξιον καὶ Κηφέα μετὰ τῶν παίδων, ὧν εἶχεν, εἰκοσι, συμμαχεῖν. Δεδωὺς δὲ Κηφεύς, μὴ, καταλιπόντος αὐτοῦ Τέγεαν, Ἀργεῖοι ἐπιστρατεύσονται, τὴν στρατείαν ἡρνεῖτο. ὧς Ἡρακλῆς δὲ παρ' Ἀθηναῖς λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ χαλκῇ βόστρυχον Γοργόνος, Στερόπη (Ἀερόπη?) τῇ Κηφέως θυγατρὶ δίδωσιν, εἰπὼν, ἐάν ἐπὶ στρατὸς, τριῖς ἀνασχούσης ἐκ τῶν τεγῶν τὸν βόστρυχον καὶ μὴ προιδούσης, τροπὴν τῶν πολεμίων ἔσσεσθαι. ὧς Τούτου γενομένου, Κηφεὺς μετὰ τῶν παίδων ἐστράτευε. Καὶ κατὰ τὴν μάχην αὐτὸς τε καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι· καὶ πρὸς τούτοις Ἰφικλος ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. ὧς Ἡρακλῆς δὲ κτείνας τὸν Ἰπποκώοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χειρωσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεω καταγαγὼν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε τούτῳ.

(4) Παριῶν δὲ Τέγεαν Ἡρακλῆς, τὴν Αὐγην Ἀλεῶν

(2) Nec multo post, collecto Arcadium exercitu et assumptis ex (urbibus) Græciæ volonibus fortissimis, contra Augeam suscepit expeditionem. ὧς Augeas ab Hercule bellum sibi parari audiens Eleorum duces constituit Eurytum et Cteatum, qui in unum corpus concreti viribus omnes tunc temporis mortales superabant. Filii erant Moliones et Actoris, licet Neptuni esse dicerentur. Actor frater erat Augæ. ὧς Accidit autem ut inter expeditionem Hercules in morbum incideret. Quam ob causam cum Molionidis inducias fecit. Hi vero quum postea Herculeum morbo laborare rescivissent, ejus copias insidiis aggrediuntur et multos trucidant. ὧς Tunc igitur Hercules recessit; postea vero, ubi tertium ab eo tempore ludi Isthmici celebrabantur, missos ab Eleis ad sacra facienda Molionidas ad Cleonas ex insidiis interemit et ductis contra Elin copiis urbem cepit; ὧς occisoque cum filiis Augeæ reduxit Phyleum, eique regnum tradidit. ὧς Præterea etiam ludos Olympicos instituit, ac Pelopis aram consecravit, nec non aras duodecim deorum ex ordine dedicavit.

(3) Post Elidem captam adversus Pylum profectus est, atque urbe potitus Periclymenum interfecit, Nelei filiorum fortissimum, qui inter pugnandum in varias formas se transmutabat. Neleum quoque ceterosque ejus filios, excepto Nestore, necavit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios educabatur. In eadem pugna etiam Plutonium Pyliis opulentem vulneravit.

ὧς Expugnata Pylo, profectus est contra Lacedæmonem, Hippocoontis filios puniturus; quibus, quod Neleo supplicias tulissent, magis autem, quod Licymnii filium occidissent, succensebat. ὧς Hoc enim Hippocoontis regiam contemplante, Molossici generis canis in eum erupit: puer lapide canem ferit. Tum Hippocoontidæ accurrentes fustibus eum necarunt. Hujus igitur necem ulturus exercitum in Lacedæmonem comparavit: ὧς atque in Arcadium progressus Cepheum quoque cum viginti quos habebat filiis belli socium esse voluit. At Cepheus, veritus ne relictam a se Tegeam Argivi bello invaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules acceptum a Minerva in urna aenea Gorgonis cincinnum Steropæ (Aeropæ?) Cephei filiæ dedit, verbis addens: si exercitu aggrediente ter de muris cincinnum averso vultu ostentaret, hostes in fugam se conversuros esse. ὧς Quo facto Cepheus cum filiis expeditionem secutus est. Atque in pugna et ipse et filii occubuerunt, præterea etiam Iphiclus frater Herculis. Hic autem, cæso Hippocoonte et ejus filiis, urbe potitus Tyndareum reduxit eique regnum tradidit.

(4) Per Tegeam iter faciens Hercules Augen Alei filiam

θυγατέρα οὔσαν ἀγνοῶν ἐφθειρεν. Ἡ δὲ, τεκοῦσα κρύφα τὸ βρέφος, κατέθετο ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς. Λοιμῷ δὲ τῆς χώρας φθειρομένης, Ἄλεος εἰσελθὼν καὶ ἐρευνήσας εἰς τὸ τέμενος, τὰς τῆς θυγατρὸς ὠδίνας εὔρε. Τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἐξέθετο. ²Καὶ τοῦτο μὲν κατὰ θεῶν τινα πρόνοιαν ἐσώθη. Θηλὴν μὲν γὰρ ἀρτίτοκος ἔλαφος ὑπέσχεον αὐτῷ· ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι τὸ βρέφος, Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. ³Αὐγὴν δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ τῷ Ποσειδῶνος ὑπερόριον ἀπειμπολῆσαι. Ὁ δὲ Τεύθραντι τῷ Τευθρανίας ἔδωκεν αὐτὴν δυνάστη· κάκεινος γυναῖκα ἐποίησατο.

(5) Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο. Καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν, ἀπεικασθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμῆ· τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθεΐας. ²Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἥ κέρας εἶχε ταύρου. Τοῦτο δὲ, ὡς Φερεκύδης λέγει, δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτὸν, ὅπερ εὐζαίτο τις, παρέχειν ἄπονον.

(6) Στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς. Καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφυραν, ἥς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τοῦτου θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. ²Διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, πέμψας πρὸς Θεστίον, ἐπτά μὲν κατέχειν ἔλεγε παίδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τессαράκοντα πέμπειν εἰς Σαρδῶ τὴν νῆσον ἐπ' ἀποικίαν.

³Γενομένων δὲ τούτων, εὐωγούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλῳ πλήζας ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα Εὐνομον κατὰ χειρῶν δίδόντα· συγγενὴς δὲ Οἰνέως οὗτος. ⁴Ἄλλ' ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς, ἀκουσίως γεγεννημένου τοῦ συμβεβηκότος, συγγνωμόναι· Ἡρακλῆς δὲ, κατὰ τὸν νόμον, τὴν φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ διέγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνα ἀπίναί. ⁵Ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον ἦκεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθημε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν τὴν πορθημένην εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. ⁶Αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ, μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψε Νέσσω διακομίζειν. Ὁ δὲ διαπορθεύων αὐτὴν ἐπείχει βιάζεσθαι. Τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελθὼντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ⁷Ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸν τε γόνον, ὃν ἄφηκε κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ βρῆν ἐκ τοῦ τραυματοῦ τῆς ἀκίδος αἶμα, συμμίζειν. Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο, ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ.

(7) Διεξίων δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, ἀπορῶν τροφῆς, ἀπαντήσαντος Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας, εὐωχῆσατο. ²Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήρυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπολέμησεν.

haud agnitam vitiauit. Quae quem clam peperit puerum in Minervae sacrario deposuit. Peste autem per ea loca stragem edente, Aleus templum ingressus et singula rimatus filiae partum invenit. Infantem igitur in Parthenium montem jussit exponi. ²Sed divina quadam providentia servatus est. Nam cerva, quae nuperrime pepererat, illi ubera praebuit: pastores autem sublatum puerum Telephum vocarunt. ³Augen Aleus Nauplio, Neptuni filio, extra fines vendendam dedit. Hic Teuthranti, Teuthraniae regi, eam tradidit, qui uxorem duxit.

(5) Hercules Calydonem profectus Deianiram Aenei filiam in matrimonium poposcit: ac luctatus de nuptiis ejus cum Acheloo in taurum transformato alterum ei cornu perfregit. Itaque Deianiram duxit, cornu autem Acheloo restituit, qui hujus loco Amaltheae cornu dedit. ²Amalthea Harmonii filia erat tauri cornu praedita; quod, ut Pherecydes testatur, eam habebat virtutem, ut quidquid cibi vel potus quispiam expeteret, sine labore ullo suppeditaret.

(6) Deinde Hercules cum Calydoniis contra Thesprotos in bellum exit; et capta Ephyra urbe, cujus rex erat Phylas, cum Astyoche illius filia congressus, pater fit Tlepollemi. ²Dum vero apud Calydonios versabatur, ad Thestium misit, eumque jussit septem suorum filiorum retinere, tres ablegare Thebas, reliquos quadraginta colonos mittere in Sardiniam.

³Quibus factis, quum apud Aeneum in convivio esset, pugno percussus Eunomum, Architelis filium, aquam manibus infundentem occidit. Hic Aeneo propinquus erat. ⁴Sed pater pueri, quod id ab imprudente factum esset, veniam dedit. Hercules autem, ut lex jubebat, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit. ⁵Itaque cum Deianira ad Evenum fluvium pervenit, in cujus ripis considens Nessus Centaurus viatores mercede trajiciebat; quod nautum a diis sibi justitiae praemium concessum esse dicebat. ⁶Hercules igitur ipse quidem amnem permeavit, Deianiram vero portorium pactus Nesso commisit transferendam. Hic autem in trajectu vim ei afferre intendit. Quam clamantem audiens Hercules, egredientem Nessum in corde sagitta percussit. ⁷Is moriturus Deianirae advocat, si philtum in Herculem vellet habere, jussit, ut quod ipse semen in terram effudisset cum sanguine ex sagittae vulnere defluente commisceret. Quod quum illa fecisset, penes se servavit.

(7) Hercules Dryopum terram peragrans et cibi inopia laborans, Thiodamante cum plastro duobus bobus juncto occurrente, alterum eorum solvit et deinde devoravit. ²U vero Trachinem venit ad Ceycem, hospitio ab eo exceptus Dryopas debellavit.

³ Αἰθίς δὲ ἐκείθεν δρμηθεὶς, Αἰγυμῷ βασιλεὶ Δωριέων συνεμάχησε. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς δρων ἐπολέμουν αὐτῷ, Κορώνου στρατηγούντος. Ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπεκαλέσατο τὸν Ἡρακλῆα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. Βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν παρέδωκεν ἑλευθέραν αὐτῷ.

⁴ Ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπολλωνος τεμένει δαινύμενον, ὕδριστὴν ὄντα, καὶ Λαπιθῶν σύμμαχον. ⁵ Παριόντα δὲ Ἴτωνος εἰς μονομαχίαν προεκαλέσατο αὐτὸν Κύκνος Ἄρεος καὶ Πελοπίας. Συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτειναν. ⁶ Ὡς δὲ εἰς Ὀρμενίον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μετ' ὅπλων οὐκ εἶα διέρχεσθαι. Κωλυόμενος δὲ παρίεναι, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν.

⁷ Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα, στρατεῖαν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. Συμμαχούντων δὲ αὐτῷ Ἀρχαδίων καὶ Μηλίων τῶν ἐκ Τραχίνος, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνων μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν. ⁸ Καὶ θάψας τοὶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἰππασὸν τε τὸν Κήρυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἴδωλν αἰχμαλώτων. ⁹ Καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας, ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου βωμὸν ἱέρυστο. ¹⁰ Μέλων δὲ ἱερούργειν, εἰς Τραχίνα (Λίχαν) τὸν χίρυκα ἐπεμψε, λαμπρὰν ἐσθῆτα ὀσόντα. Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἴδωλν Δηϊάνειρα πυθομένη, καὶ δεισάσα μὴ ἐκείνην μάλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ βυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυσεν. ¹¹ Ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἵς τὸν χροῖτα ἔστυπε, τὸν μὲν Λίχαν τοῖν ποδοῖν ἀράμενος, [ἀπὸ τῆς Βοιωτίας εἰς τὴν Εὐβοίῃκην θάλασσαν] κατηκόντισεν, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσπερυχότα τῷ σώματι συναπασπῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ. ¹² Ἰοιάτῃ δὲ συμφορᾷ κατασχεθεὶς, εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεὼς κομίζεται. Δηϊάνειρα δὲ αἰσθυμένη τὸ γεγονός, ἑαυτὴν ἀνέρτησεν. ¹³ Ἡρακλῆς δὲ ἐντελιδάμενος Ὑλλῳ, ὃς ἐκ Δηϊανείρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, Ἴδωλν ἀνδρωθέντα γῆμασι, παραγενόμενος εἰς Οἰτῆν ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο Τραχινίων), ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευεν, ἐπιβάντος, ὑφάπτειν. ¹⁴ Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας, παρῶν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, ὑφῆψε. Τούτῳ καὶ τὰ τοῖα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. ¹⁵ Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑποστάν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. Ἐκείθεν δὲ τυχὼν Ἀστυναξίας, καὶ διαλλαγείς Ἡρᾷ, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥδωλν ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνίκτης ἐγένοντο.

(8) Ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῷ, ἐκ μὲν τῶν Θεσπίου θυγατέρων, Πρόκριδος μὲν, Ἀντιλῶν καὶ Ἱππεύς· ἡ πρεσβυτάτη γὰρ διδυμούς ἐγέννησε. Πανόπης δὲ Θρεψίππας· Λύσης, Εὐμήδης· Κρέων· Ἐπιλάϊδος,

³ Hinc rursus profectus Æginio Doriensium regi belli socius fuit. Lapithæ enim de terræ finibus cum eo belligerabant duce Corono. Ille vero obsidione pressus Herculem, promissa regni parte, auxilio advocavit. Opitulatus igitur Hercules Coronum cum aliis interemit, atque terram universam liberam Æginio restituit.

⁴ Laogoram quoque, Dryopum regem, in Apollinis luco epulantem, ut virum insolentem et Lapitharum socium, cum filiis occidit. ⁵ Deinde per Itonum iter facientem in singulare certamen provocavit Cycnus, Martis filius et Pelopie. Congressus igitur hunc quoque interfecit. ⁶ Ut autem Ormenium venit, rex Amyntor cum armis eum transire vetuit. Quum ita a transitu proliberetur, hunc quoque occidit.

⁷ Quum Trachinem venisset, ut in Eurytum animadverteret, contra Æchaliam collegit exercitum. Igitur accitis sociis Arcadibus et ex Trachine Meliensibus, nec non Locris Epicnemidiis, intersecto una cum filiis Euryto, urbem expugnavit. ⁸ Sepultis deinde commilitonibus, qui in pugna perierant, Hippaso Ceycis, et Argio et Melane Lycymnii filiis, ac direpta urbe, Iolen captivam abduxit, et in Cenæum Euboræ promontorium appulsus, Jovis Cenæaram consecravit. ⁹ Sacra vero paraturus Trachinem misit Licham præconem, qui splendidam sibi vestem afferret. A quo ubi quæ de Iole acciderant Deianira percepit, veritate illam magis amaret, effuso Nessi sanguine, quod verum esse philtum arbitratur, tunicam perunxit. Qua indutus Hercules sacrificavit. ¹⁰ Sed quum tunica incaluisse, hydræ venenum cutem putrefecit. Tum Licham pedibus correptum (a Bæotia in Euboicum mare) jaculatus est; tunicam vero, quæ corpori inhærescebat, detrahens carnes simul avulsit. ¹¹ Tanta igitur calamitate Hercules laborans, nave vehitur Trachinem. Deianira, re comperta, suspensio vitam finivit. ¹² Hercules, postquam Hyllō, ex Deianira filiorum natu maximo, commendaverat, ut, ubi ad virilem ætatem pervenisset, Iolen uxorem duceret, in Ceti Trachiniorum montem profectus, constructo ibi rogo, ubi conscendisset eum, ignem subjici jussit. ¹³ Quod quum facere nemo vellet, Pæas, qui amissas greges quærens præteribat, ignem subjecit. Quem propterea Hercules arcu donavit. ¹⁴ Ardente autem pyra, nubes subiens cum tonitru eum in cælum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus et reconciliatus cum Junone, Heben filiam ejus duxit, ex qua Alexiarem et Anicetum filios suscepit.

(8) Erant vero ei filii ex Thespii filiabus hi : e Procride Antileon et Hippeus; ea enim natu maxima geminos pepererat; ex Panope Threpsippas, e Lyse Eumedes, ex Creon, ex Epilaide Astyanax, e Certhe Iobes, ex Eurybia

Ἀστυάναζ· Κέρθης δὲ, Ἰόθης· Εὐρυβίας, Πολύλαος· Πατροῦς, Ἀρχέμαχος· Μελίνης, Λαομέδων, Κλυτίπης, Εὐρύκαπτος· Εὐρύπυλος, Εὐδώτης· Ἀγλαΐης, Ἀντιάδης· Ὀνήσιππος, Χρυσήϊδος· Ὀρείης, Λανομένης (Λαομένης?)· Τέλης, Λυσιδίχης· Ἐντεδίδης, Μενιππίδης· Ἀνθίπτης, Ἰππόδρομος· Τελευταγόρας, Εὐρύχης· Πύλος (Πύλης?), Ἰππώτος (Ἰππότας?)· Ἐὐβοίας, Ὀλυμπος· Νίκης, Νικόδρομος· Ἀργέλης, Κλεόλαος· Ἐξόλης, Ἐρύθρας· Ξανθίδος, Ὀμόλιππος· Στρατονίκης, Ἀτρομος· Κελευστάνωρ, Ἰφίδος· Λαοθόης, Ἀντίδος· Ἀντιόπης, Ἀλόπιος· Ἀστυβίης, Κλαμητίδης (Καλαμητίδης?)· Φυλῆϊδος, Τίγασις· Αἰσχρογίδης, Λευκίωνης· Ἀνθείας· Εὐρυπύλης, Ἀρχέδικος· Δυναστής, Ἐρατος (Ἐρατοῦς?)· Ἀσωπίδης, Μέντωρ· Ἠώνης, Ἀμήστριος· Τύφσης, Λυκεύς· Ἀλοκράτης, Ὀλυμπούσης· Ἑλικωνίδος, Φαλλίας· Ἡσυχίης, Οἰστρέβλης· Τερψικράτης, Εὐρύψ· Ἐλευχίας, Βουλεύς· Ἀντίμαχος, Νικίπτης· Πάτροκλος, Ηυρίπτης· Ἰππύκτος, Πραξιθέας· Αὐσίπτης, Ἐράσιππος· Λυκοῦργος· Ἀλκίος, Τοξικράτης· Βουκόλος, Μάρσης· Λεύκιππος, Εὐρυτέλης· Ἰπποκράτης, Ἰππόλυτος· Οὔτοι μὲν ἐκ τῶν Θεσπίου θυγατέρων· Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, Δηϊανειράς μὲν τῆς Οἰνέως, Ὑλλος, Κτήσιππος, Γληνός, Ὀνειτής· Ἐκ Μεγάρων δὲ τῆς Κρέοντος, Θηρίμαχος, Δηϊκόων, Κρεοντιάδης, Δηϊών· Ἐξ Ὀμφάλης δὲ, Ἀγέλαος· ὅθεν καὶ τὸ Κροΐσου γένος· Ἡ Χαλκίοπης τῆς Εὐρυπύλου, Θετταλός· Ἐπικάστης τῆς Αὐγέου, Θεστάλος· Παρβενόπης τῆς Στυμφάλου, Εὐήρης· Ἀύρης τῆς Ἀλεοῦ, Τήλεφος· Ἀστυόχης τῆς Φύλαντος, Τληπόλεμος· Ἀστυδαμείας τῆς Ἀμύντορος, Κτήσιππος· Αὐτονόης τῆς Πειρέως, Παλαίμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεούς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα, πρὸς Κήρυκα παρεγένοντο. Ὡς δὲ, ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντας Εὐρυσθέως, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντας, ἐδεδόκεισαν, Τραχίνα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον. Ἰδιόκοι μὲν δὲ, ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθόντες ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμόν, ἤξιον βοηθεῖσθαι. Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς, πρὸς τὸν Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν. Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδοντα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Περιμήδην, ἀπέκτειναν· αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πέτρας ᾗδῃ παριππεύοντα Σχειρωνίδας, κτείνει διώξας Ὑλλος. Καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

(2) Ἀπολομένου δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλείδαι, καὶ πάσας εἰλον τὰς πόλεις. Ἐνταῦθα δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καθόδῳ γενομένης φθορᾶς, πᾶσαν Πελοπόννησον κατέσχε. Καὶ ταύτην γενέσθαι γορημὸς διὰ τοὺς Ἡρακλείδας ἐδήλου· πρὸ γὰρ τοῦ

Polylaus, e Patro Archemachus, e Meline Laomedon, e Clytippe Eurycapys, Eurypylus ex Eubote, ex Aglaia Antiades, Onesippus e Chryseide, ex Orea Lanomenes (Laomenes?), Teles e Lysidice, ex Entedide Menippides, ex Anthippe Hippodromus, Teleutagoras ex Euryce, Pylus ex Hippote (ex Pyle Hippotas?), ex Euboea Olympus, e Nice Nicodromus, ex Argela Cleolaus, ex Exole Erythras, e Xanthide Homolippus, e Stratonice Atromus, Celeustanorex Iphide, Laothoes ex Antide, (ex Laothoe Antiphus?) ex Antiope Alopis, Astybie e Calametide, e Phyleide Tigasis, ex Aeschreide Leucones, ex Anthea **, ex Eurypyle Archedicus, e Dynaste Eratus (Dynastes ex Erato?), ex Asopide Mentor, ex Eone Amestrius, e Tiphysse Lynceus, Halocrates ex Olympusa, ex Heliconide Phalias, ex Hesychia Cestrebles, e Terpsicrate Euryops, ex Eleuchea Buleus, Antimachus e Nicippe, Patroclus e Pyrippe, Nephus e Praxitheia, e Lysippe Erasippus, ex Lycurgus, Lycius ex Toxicrate, Bucolus e Marse, Leucippus ex Eurytele, ex Hippocrate Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti; ex aliis vero sequentes: ex Deianira, Cenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glenus, Onites. E Megara, Creontis filia, Therimachus, Deicoon, Creontiadēs, Deion. Ex Omphale Agelaus, unde etiam Cressi genus; ex Chalcioppe, Eurypili, Thessalus; ex Epicaste, Augæ, Thestalus; ex Parthenope, Stymphali, Everes; ex Auge, Alei, Telephus; ex Astyoche, Phylantis, Tlepolemus; ex Astydamia, Amyntoris, Ctesippus; ex Autonoe, Pirei, Palæmon.

CAPUT VIII.

(1) Relato inter deos Hercule, filii ejus Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Eurystheo autem eos repetente ac bellum minitante, metuentes, relicta Trachine per Græciam fugerunt; et dum Eurystheus eos persequeretur, concesserunt Athenas, ubi considentes ad aram Misericordiæ opem implorabant. Athenienses vero non dederunt eos, sed adversus Eurystheum bellum sustinuerunt, atque filios ejus Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimeden necarunt; ipsum denique Eurystheum in curru fugientem, quum jam petras Scironides præterveheretur, insecutus Hyllus interfecit, et recisum ejus caput Alcmenæ dedit, quæ illi radiis textoriis oculos effodit.

(2) Itaque interfecto Eurystheo in Peloponnesum Heraclidæ rediere omnesque urbes expugnarunt. Quoniam autem intra annum quo redierant, universam Peloponnesum pestis invaserat, eamque accidisce oraculum dixerat, quod Heraclidæ prius, quam fas esset, rediissent: relicta rursus

δέοντος αὐτοῦς κατελθεῖν. Ὅθεν ἀπολιπόντες· Πελοπόννησον, ἀνεχώρησαν εἰς Μαραθῶνα, καί κει κατέκχουν.

³ Τληπόλεμος· οὖν, κτείνας οὐχ ἑκὼν Λικύμνιον (τῇ βακτηρίᾳ γὰρ αὐτοῦ θεραπεύοντα πλήσσαντος ὑπέδραμε), πρὶν ἐξελθεῖν αὐτὸν αὐτοῦς; ἐκ Πελοποννήσου· φεύγων οὖν μετ' οὐκ ὀλίγων, ἤκεν εἰς Ῥόδον, καί κει κατέκχει.

⁴ Ὑλλος δὲ τὴν μὲν Ἰόλην κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολὴν ἔγημε· τὴν δὲ καθόδον ἐξήτει τοῖς Ἡρακλείδαις· κατεργάσασθαι. Διὸ παραγεγνημένος εἰς Δελφοὺς, ἐπυνθάνετο, πῶς ἂν κατέλθοιεν. Ὁ δὲ θεὸς ἔφησε, περιμείναντας τὸν τρίτον καρπὸν κατέρχεσθαι. ⁵ Νομίσας δὲ Ὑλλος· τρίτον καρπὸν λέγεσθαι τὴν τριετίαν, τοσοῦτον περιμείνας· χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατῆι **** τοῦ Ἡρακλείδου ἐπὶ Πελοπόννησον, Τισαμενοῦ τοῦ Ὀρέστου βασιλεύοντος Πελοποννησίων. Καὶ γενομένης πάλιν μάχης, νικῶσι Πελοποννήσιοι, καὶ Ἀριστόμαχος θνήσκει.

⁶ Ἐκεῖ δὲ ἡνδρώθησαν οἱ [Κλεοῦ] παῖδες, ἐχρῶντο περὶ καθόδου. Τοῦ θεοῦ δὲ εἰπόντος, ὅ τι καὶ τὸ πρότερον, Τήμενος ἡτιάτο λέγων, τοῦτω πεισθέντα αὐτοχρῆσαι. ⁷ Ὁ δὲ θεὸς ἀνέειπε, τῶν αὐτοχρημάτων αὐτοῦς αἰτίους εἶναι· τοὺς γὰρ χρησμούς οὐ συμβάλλειν· λέγειν γὰρ οὐ γῆς, ἀλλὰ γενεᾶς καρπὸν τρίτον, καὶ στενυγρὰν τὴν εὐρυγαστέρα, δεξιὰν κατὰ τὸν τὸν Ἰσθμὸν ἔχοντα τὴν θάλασσαν. ⁸ Ταῦτα Τήμενος· ἀκούσας, ἡτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ νῆς ἐπήξατο τῆς Λοκρίδος ἐνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναυπάκτος λέγεται.

⁹ Ἐκεῖ δὲ ὄντος τοῦ στρατεύματος, Ἀριστοδόχμος κεραιωνθεὶς ἀπέθανε, παῖδας καταλιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐτεσιώνος διδύμους, Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα.

(3) Συέβη δὲ καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμφορὰ περιπεσεῖν. Ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάντις χρησμούς λέγων καὶ ἐνθεάζων, ὃν ἐνόμισαν μάγον εἶναι, ἐπὶ λύμῃ τοῦ στρατοῦ πρὸς Πελοποννησίων ἀπεισταλμένον.

² Τοῦτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰππότης, ὁ Φύλαντος τοῦ Ἀντίοχου τοῦ Ἡρακλείδου, τυγλὼν ἀπέκτεινε. Οὕτω δὲ γενομένου τούτου, τὸ μὲν ναυτικόν, διαφθαρείων τῶν νηῶν, ἀπώλετο· τὸ δὲ πεζὸν ἡτύχησε λιμῷ, καὶ διελύθη τὸ στράτευμα. ³ Χρωμένον δὲ περὶ τῆς συμφορᾶς Τήμενος, καὶ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ μάντεως γενέσθαι ταῦτα λέγοντος, καὶ κελεύοντος φυγαδεῦσαι δέκα ἔτη τὸν ἀνελόντα, καὶ χρῆσασθαι ἡγεμονίᾳ τῷ τριορθάλμῳ, τὸν μὲν Ἰππότην ἐφυγάδευσαν, τὸν δὲ τριορθάλμῳ ἐξήτουν.

⁴ Καὶ περιτυγλάνουσιν Ὀξύλῳ τῷ Ἀνδραίμονος, ἐξ ἵππου καθήμενῳ μονοφθάλμῳ· τὸν γὰρ ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐκκέκαστο τῷ· ἐπὶ φόνῳ γὰρ οὗτος φυγῶν εἰς Ἥλιν, [καὶ] ἐκεῖθεν εἰς Αἰτωλίαν, ἐνιαιτοῦ [δὲ] διελθόντος, ἐπανήρχετο. ⁵ Συμβαλόντες οὖν τὸν χρησμὸν, τοῦτον ἡγεμόνα ποιοῦνται. Καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ προτεροῦσι στρατῷ, καὶ Τισαμενὸν κτείνουσι τὸν Ὀρέστου. Θνήσκουσι δὲ συμμαχοῦντες αὐτοῖς οἱ Αἰγυμίου παῖδες, Πάμφυλος καὶ Δύμας.

Peloponneso, Marathonem recesserunt ibique habitarunt.

³ Ante vero quam ex Peloponneso recessissent, Tlepolemus Licymnium imprudens occidit. (Nam quum Tlepolemus servum baculo percutere vellet, Licymnius interveniens vulnus recepit.) Exulans igitur cum haud exigua manu Rhodum venit, ibique sedem sibi constituit.

⁴ Hyllus ex patris imperio Iolen duxit atque Heraclidarum reditum studebat efficere. Quare Delphos profectus sciscitatus est, quanam ratione reverti possent. Cui deus respondit, si tertium fructum exspectarent, redituros esse.

⁵ Hyllus tertium fructum triennium dici arbitratus, id temporis quum exspectasset, cum exercitu rediit. * (Desunt plura.) ** Herculis in Peloponnesum, regnante ibi Tisameno filio Orestis. Ac nova pugna commissa vincunt Peloponnesii et Aristomachus occumbit.

⁶ Ubi vero Aristomachi filii ad virilem aetatem pervenerant, de reditu oraculum consuluerunt. Deo idem quod antea respondente, Temenus expostulavit, huic se fidem habentes rem gessisse infelicit. ⁷ Contra deus respondit ipsos calamitatum suarum auctores fuisse, quod oracula non recte intellexissent. Non enim terrae se, sed generationis tertium fructum indicare, et angustias latioris alvei mare significare, quod a dextra esset per Isthmum ingredienti Peloponnesum. ⁸ Quae quum audisset Temenus, exercitum paravit et naves compegit in Locridis loco, qui nunc ab hac re Naupactus vocatur. ⁹ Dum ibi exercitus esset, Aristodemus, relictis ex Argia Autesionis filia geminis, Eurysthene et Procle, fulmine ictus occubuit.

(3) Accidit vero ut etiam exercitus, qui Naupacti erat, in magnam calamitatem incideret. Illis enim apparuit vates oracula fundens et numine plenus, quem magum esse putabant in exercitu perniciem a Peloponnesiis delegatum. ⁴ Hunc Hippotes Phylantis, Antiochi, Herculis, jaculo percussus interfecit. Quo facto, classis disiectis navibus interiit, ac pedestres copiae fame consumtae, totusque exercitus dissolutus est. ⁵ Temeno de calamitate oraculum sciscitante, deus propter vatis caedem hoc accidisse respondit, jussitque per decennium interfectorem exulare, ipsi autem trioculo duce uterentur. Quare Hippoten exilio multarunt; quærentes vero trioculum, ⁶ obviam fiunt Oxylo, Andræmonis, equum insidenti unoculum, nam alteri ei oculorum sagitta excussus erat. Is cadis patratæ caussa in Elidem exulatum abierat, jam vero, anno circumacto, in Ætoliam revertebatur. ⁷ Hunc igitur ab oraculo significari arbitantes exercitus ducem constituunt. Atque cum hostibus pugna congressi terra marique superiores discedunt, et Tisamenum Orestis filium interficiunt. Occumbunt autem ex sociis eorum Ægimii filii Pamphylus et Dymas.

(4) Ἐπειδὴ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο βωμοὺς πατρῶος Διὸς, καὶ ἐπὶ τούτων ἐθύσαν, καὶ ἐκλήρουντο τὰς πόλεις. Πρώτῃ μὲν οὖν λῆξις, Ἄργος· δευτέρα Λακεδαίμων, τρίτῃ δὲ Μεσσήνη. Κομισάντων δὲ ὑδρίαν ὑδάτος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστον. ² Τῆμενος οὖν καὶ οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες, Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης, ἔβαλον λίθους· Κρεσφόντης δὲ, βουλόμενος Μεσσήνην λαχεῖν, γῆς ἐνέβαλε βῶλον. Ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι. ³ Ἐλκυσθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς Τιμήνου, δευτέρας δὲ τῆς τῶν Ἀριστοδήμου παίδων, Μεσσήνην ἔλαβε Κρεσφόντης. (5) Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς, οἷς ἐθύσαν, εὗρον σημεῖα κείμενα, οἱ μὲν λαχόντες Ἄργος, [ἐπὶ τὸν ἴδιον,] φῶνον· οἱ δὲ Λακεδαίμονα λαχόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνην, ἀλώπεκα. ² Περὶ δὲ τῶν σημείων ἔλεγον οἱ μάντιες, τοῖς μὲν τὸν φῶνον καταλαβοῦσιν ἐπὶ τῆς πόλεως μένειν ἄμεινον· μὴ γὰρ ἴχειν ἀλκὴν πορευόμενον τὸ θηρίον· τοὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, δεινοὺς ἐπιόντας ἔλεγον ἔσεσθαι· τοὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα, δολίους.

³ Τῆμενος μὲν οὖν, παραπεμπόμενος τοὺς παῖδας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Καλλίαν, τῇ θυγατρὶ προσανέιχεν Ὑρνηθοῖ, καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Δηϊφόντῃ. ⁴ ὅθεν οἱ παῖδες πείθουσι Τίτινας (τινάς vel Τιτανίους?) ἐπὶ μισθῷ τὸν πατέρα αὐτῶν φονεῦσαι. Γενομένου δὲ τοῦ φόνου, τὴν βασιλείαν ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Ὑρνηθοῖ καὶ Δηϊφόντῃ. ⁵ Κρεσφόντης δὲ οὐ πολλὸν Μεσσήνης βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο παίδων φονευθεὶς ἀπέθανε. ⁶ Πολυφόντης δὲ ἐβασίλευσεν, αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν ὑπάρχων· καὶ τὴν τοῦ φονευθέντος γυναῖκα ἄκουσαν Μερόπην ἔλαβεν. Ἀνγρέθῃ δὲ καὶ οὗτος. ⁷ Τρίτον γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερόπῃ καλούμενον Αἴπυτον, ἔδωκε τῷ ἑαυτῆς πατρὶ τρέφειν. Οὗτος ἀνδρωθεὶς καὶ κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε Πολυφόντην καὶ τὴν πατρίαν βασιλείαν ἀπέλαβεν.

BIBAIION Γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

(1) Ἐπεὶ δὲ τὸ Ἰνάχειον διερχόμενοι γένος, τοὺς ἀπὸ Βήλου μέχρι τῶν Ἡρακλειδῶν δεδηλώκαμεν, ἐχομένους λέγωμεν καὶ τὰ περὶ Ἀγήνορος. ² Ὡς γὰρ ἡμῖν λελεχται, δύο Λιβύῃ ἐγέννησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον καὶ Ἀγήνορα. ³ Βῆλος μὲν οὖν βασιλεύων Αἰγυπτίῳ τοὺς προεირημένους ἐγέννησεν Ἀγήνωρ δὲ [παραγεγόμενος εἰς τὴν Εὐρώπην,] γαμεῖ Τηλέφασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Φοίνικα καὶ Κόλικα. Τινὲς δὲ Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνορος ἀλλὰ Φοίνικος λέγουσι. ⁴ Ταύτης Ζεὺς ἐρασθεὶς, [πίπτει διὰ τῆς θαλάσσης Ῥόδου ἀποπλέων (Ῥόδου vel κρόκου ἀποπνέων?)] ταῦρος, [δς] χειροθήης γενόμενος, ἐπιβασθεῖσαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ⁵ Ἡ δὲ, ἐκεῖ συνευασθέντος αὐτῇ Διὸς, ἐγέννησε Μίνωα,

(4) Postquam itaque Peloponneso potiti erant, tres comsecrarunt aras Jovi patrio, in iisque sacra fecerunt et urbes sortiti sunt. Prima igitur sors Argos, altera Lacedaemon, tertia Messene. Allata deinde urna aquae plena, placuit ut in eam sortem quisque conjiceret. ² Tum Temennus et Aristodemi filii, Procles et Eurysthenes lapides, iniecerunt, Cresphontes autem Messenen sortito habere volens, terrae glebam iniecit. Qua dissoluta priores duas sortes ante prodire necesse erat. ³ Itaque quum prima sors educeretur Temeni, secunda filiorum Aristodemi, Messenen obtinuit Cresphontes. (5) Porro in aris, in quibus sacrificaverant, haec invenere signa: quibus Argos obtigerat, rubetam; quibus Lacedaemon, serpentem; quibus Messene, vulpem. ² De quibus signis vates dixerunt: qui rubetam nacti essent, eos consultius manere in urbe, istud enim animal in itinere nullas vires habere; qui vero serpentem reperissent, formidabiles fore, si aggrederentur; qui denique vulpem accepissent, astutos fore.

³ Temenus igitur posthabitis Agelao, Eurypylo et Callia filiis, omni studio ferebatur in Hyrnetho filiam inque huius maritum Deiphontem. ⁴ Quare filii viros quosdam ad patrem interimendum mercede inducunt. Commissa igitur caede, regnum exercitus adjudicavit Hyrnetho et Deiphontae. ⁵ Cresphontes autem non ita multo post susceptum Messenes imperium duobus cum filiis occisus est. ⁶ Regno deinde potitus est Polyphontes, qui et ipse ex Heraclidis erat, atque interfecti regis uxorem Meropen invitam sumsit in matrimonium. At hic quoque e medio sublatus est. ⁷ Nam quum tertium Merope filium Aegyptum nomine haberet, eum suo ipsius patri educandum tradiderat. Qui adulta aetate in patriam clam reversus Polyphontem peremit et paternum regnum recuperavit.

LIBER TERTIUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Inachi genus exponentes Beli progeniem usque ad Heraclidas explicavimus, Agenoris quoque posteritatem deinceps enarremus. ² Libya enim, sicut antea diximus, duos Neptuno peperit filios, Belum et Agenorem. ³ Et Belus quidem, rex Aegyptiorum, filios habuit de quibus in antecedentibus locuti sumus; Agenor autem (in Europam profectus) uxorem ducit Telephassam, ex qua filiam tollit Europam, filios vero Cadmum, Phoenicem, Cilicem. Sunt tamen qui Europam non Agenoris esse, sed Phoenicis filiam dicant. ⁴ Huius amore captus Jupiter in taurum commutatus (a Rhodo profectus per mare trajecit in Phoeniciam, ubi in litore humi procubuit (?).) Atque quum mitem se praeberet, puellam in dorsum suscepit eamque per mare transtulit in Cretam. ⁵ Hic illa cum Jove congressa Minoem peperit et Sarpedonem et Rhadamanthum.

Σαρπηδόνα, Ῥαδάμανθυν. Καθ' Ὅμηρον δὲ Σαρπηδὼν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντου. ὁ Ἀφάνους δὲ Εὐρώπης γενομένης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον ἀναστρέφειν πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. Ὡς ἐξῆλθε δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶνος ὡς δὲ Φερκυδῆς φησὶ, Κίλικος. Ὡς δὲ πᾶσαν ποιοῦμενοι ζήτησιν εὐρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογόνους, ἄλλος ἄλλαχού κατώκισαν, Φοινῖξ μὲν Φοινίκην, Κίλιξ δὲ, Φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' αὐτοῦ κειμένην χώραν, ποταμῶν σύνεργος Πυράμω, Κιλικίαν ἐκάλεσε· Κάδμος δὲ καὶ Τηλέφασσα ἐν Θράκῃ κατώκησαν. Ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ κτίσας πόλιν, Θάσον, κατώκησεν.

(2) Εὐρώπην δὲ γήμας Ἀστερίων δὲ Κρητῶν δυνάστης, τοὺς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. Ὁι δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, πρὸς ἀλλήλους ἐστασίασαν· ἴσχουσι γὰρ ἔρωτα παιδὸς, ὃς ἐκαλεῖτο Μίλητος· Ἀπόλλωνος δὲ ἦν καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. Τοῦ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκείως ἔχοντος, πολεμήσας Μίνως ἐπρωτέρησεν. Ὁι δὲ φεύγουσι, καὶ Μίλητος μὲν, Καρία προσσῶν, ἐκεῖ πόλιν ἀφ' αὐτοῦ ἔκτισε Μίλητον· Σαρπηδὼν δὲ, συμμαχήσας Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ἐπὶ μέρει τῆς χώρας, Λυκίαν ἐβασίλευσε. Καὶ αὐτῷ δίδουσι Ζεὺς ἐπὶ τρεῖς γενεάς ζῆν. Ἐνιοὶ δὲ αὐτὸν ἐρασθῆναι λέγουσιν Ἀτυμνίου, τοῦ Διὸς καὶ Κασσιόπείας, καὶ διὰ τοῦτον στασιάσαι. Ῥαδάμανθος δὲ, τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὐθις φυγῶν εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμήνῃν γαμεῖ. Καὶ μεταλλάξας, ἐν Ἀδῷ μετὰ Μίνως διαίκεῖ. Μίνως δὲ, Κρήτην κατοικῶν, ἔγραψε νόμους. Καὶ γήμας Πασιφάην τὴν Ἥλιου καὶ Περσηίδος, ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶ, Κρήτην τὴν Ἀστερίου θυγατέρα, παῖδας μὲν ἐτέκνωσε, Κατρία, Δευκαλίωνα, Γλαῦκον, Ἀνδρόγεον· θυγατέρας δὲ Ἀκάλην, Ξενοδόκην, Ἀριάδνην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ Νύμφης Εὐρυμέδοντα, Νηφαλίωνα, Χρύσην, Φιλόλαον· ἐκ δὲ Δεξιθέας, Εὐξάντιον.

(3) Ἀστερίωνος δὲ ἀπαιδὸς ἀποθανόντος, Μίνως βασιλεύειν θέλων Κρήτης ἐκωλύετο. Φήσας δὲ παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χάριν τοῦ πιστευθῆναι, ἔφη, ὅτι ἂν εὕξηται, γενέσθαι. Καὶ Ποσειδῶν θυῶν, πύζατο ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ τῶν βυθίων, ὑποσχόμενος καταθύσειν τὸν φανέντα. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀνέντος αὐτῷ διαπρεπῆ, τὴν βασιλείαν παρέλαβε. Τὸν δὲ ταῦρον εἰς τὰ βουκόλια πέμψας, ἔθυσεν ἔτερον. Θαλασσοκρατήσας δὲ πρῶτος πασῶν τῶν νήσων σχεδὸν ὑπῆρξεν. (4) Ὅργισθεις δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέθυσεν τὸν ταῦρον, τοῦτον μὲν ἐξηγρίωσε, Πασιφάην δὲ ἐλθεῖν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ παρεσκεύασεν. Ἡ δὲ, ἐρασθεῖσα τοῦ ταύρου, συνεργὸν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἦν ἀργιτέκτων, πεφηνὸς ὡς Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. Οὗτος ξυλίνην βοῦν ἐπὶ τρογῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτην λαβὼν καὶ κοιλίαν ἐσώθεν, ἐκδείρας τε

At Homeri testimonio Sarpedon ex Jove et Laodamia Belerophonis filia natus est. *Quum vero Europa nusquam appareret, Agenor pater ad eam quaerendam misit filios, ne ante redirent jubens quam sororem invenissent. *Cum his simul ad filiam investigandam profecta est Telephassa mater et Thasus Neptuno natus vel, ut Pherecydes ait, Cilice. *Verum quum omnibus pervestigatis Europam nusquam possent reperire, desperato ad suos reditu, alius alio commigrarunt. Et Phoenix quidem nomen dedit Phoeniciae, Cilix vero omnem quam Phoeniciae finitimam ad Pyramum fluvium regionem subiecit, nominavit Ciliciam. Cadmus et Telephassa in Thracia condescerunt. Item etiam Thasus ad Thraciam Thaso urbe condita sedem sibi constituit.

(2) Europam vero in matrimonium duxit rex Cretensium Asterion, ejusque ex Jove liberos educavit. *Qui quum ad virilem pervenissent aetatem, mutuum inter se discordiam exercuerunt. Deperibant enim puerum quendam Miletum, Apollini natum ex Aria Cleochi filia. Hic quum in Sarpedonis benevolentiam et amorem magis inclinaret, conflato inter fratres bello, Minos superior discessit. *Illi in fugam sese converterunt, ac Miletus quidem in Cariam appulsus, ibi urbem condidit ab ipso Miletum nominatam. Verum Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti, pacta mercedis loco regionis parte, opitulatus in Lycia regnum sibi comparavit. *Eidem Jupiter ad tres aetates vitam concessit. Sunt etiam qui illum Atymnii, Jovis ex Cassiopea filii, amore inflammatum et propter hunc inter fratres dissidium ortum esse tradant. *Rhodamanthus autem legibus insularis latius secundo fugiens in Boeotiam sese contulit, ubi Alcmenam duxit uxorem. Deum vita defunctus cum Minos iudex sedet apud inferos. *At Minos, in Creta habitans, Cretensibus leges tulit et ducta Pasiphae Solis ac Perseidis, sive, ut Asclepiades ait, Creta Asterii, filios genuit Catreum, Deucalionem, Glaucum, Androgeum; filias vero Acallen, Xenodice, Ariadne, Phaedram. Porro ex Paria nymphe Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, Philolaum; ex Dexitheia denique Euxantium.

(3) Postquam Asterion nullis relictis liberis e vita decesserat, Minos quominus Cretae regnum suscipere prohibebatur. Sed regnum a diis sibi destinatum esse professus, ut fidem rei faceret, pronuntiat eventurum esse quodcumque a diis expetiverit. *Instituto igitur sacro, ad Neptunum preces facit, ut taurum ex profundo emitteret, oblatumque immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro eximiae formae emissio, regnum accepit. Sed bovem illum ad armenta deduci jubet, ejusque loco mactat alium. Idem primus maris imperio potitus omnibus fere insulis praefuit. (4) At iratus illi Neptunus, quod taurum illum non immolasset, huic furem injectit et Pasiphaen ejus desiderio incendit. *Haec igitur tauri amore capta adiutorem sibi Daedalum assumit architectum, qui caedis reus Athenis aufugerat. Is ligneam vaccam concavam intrinsecus construxit, eamque rotis impositam atque

βοῦν, τὴν δὲ δὸρὰν περιέβραβε, καὶ θεὸς ἐν ὧπερ εἶθιστο ὁ ταῦρος λειμῶνι βόσκεισθαι, τὴν Πασιφάνην ἐνεδίδασεν. Ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρος, ὡς ἀληθινῇ βοῇ συνῆλθεν. ³Ἡ δὲ Ἀστερίον ἐγέννησε τὸν κληθέντα Μινώταυρον. Οὗτος εἶχε ταύρου πρόσωπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός. Μίνως δὲ ἐν τῇ λαβυρίνθῳ κατὰ τινὰς χρησμούς κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττεν. ⁴Ἦν δὲ ὁ λαβύρινθος ὃν Δαίδαλος κατεσκεύασεν, οἴκημα καμπαῖς πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἐξόδον. ⁵Τὰ μὲν οὖν περὶ Μινωταύρου καὶ Ἀνδρόγεω καὶ Φαίδρας καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς περὶ Θησεῶς ὑστερον ἐροῦμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Κατρέως δὲ τοῦ Μίνως Ἀερόπη καὶ Κλυμένη καὶ Ἀπημοσύνη, καὶ Ἀλθιμένης υἱός, γίνονται. ²Χρωμένῳ δὲ Κατρεὶ περὶ καταστροφῆς τοῦ βίου, ὁ θεὸς ἔφη, ὑπὸ ἐνὸς τῶν παίδων τεθνήξεσθαι. ³Κατρέως μὲν οὖν ἀπεκρύβετο τοὺς χρησμούς, Ἀλθιμένης δὲ ἀκούσας, καὶ οἰσας μὴ φονεὺς γένηται τοῦ πατρὸς, ἄρας ἐκ Κρήτης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἀπημοσύνης, προσίσχει τινὶ τόπῳ τῆς Ῥόδου, καὶ κατασχὼν Κρητηνίαν ὠνόμασεν. ⁴Ἀναβάς δὲ ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον καλούμενον ὄρος, ἐθεάσατο τὰς περὶ νήσους. Κατιδὼν δὲ καὶ Κρήτην, καὶ τῶν πατρῶων ὑπομνησθεὶς θεῶν, ἰδρῦετο βωμὸν Ἀταβυρίου Διός. ⁵Μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐγένετο. Ἐμῆς γὰρ αὐτῆς ἐρασθεὶς, ὡς φεύγουσαν αὐτὴν καταλαβεῖν οὐκ ἠδύνατο (περιτὴν γὰρ αὐτοῦ τῷ τάχει τῶν ποδῶν) κατὰ τῆς ὁδοῦ βύρσας ὑπέστρωσε νεοδάρτα· ἐφ' ἃς ὀλισθήσασα, [ἤνικα ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπανήει,] φθίρεται, καὶ τῷ ἀδελφεῷ μνηστεύει τὸ γεγονός. Ὁ δὲ, σκῆψιν νομίσας εἶναι τὸν θεόν, λᾶξ ἐνθρόων ἀπέκτεινεν. (2) Ἀερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κατρέως Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς ἡλικίους ἀπεμπολήσας. Τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγημε Πλεισθένης, καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκε. Κλυμένην δὲ γαμει Νάυπλιος, καὶ τέκνων πατρὶς γίνεται Οἰάκος καὶ Παλαμήδους.

³Κατρέως δὲ ὑστερον γῆρα κατεχόμενος, ἐπόθει τὴν βασιλείαν Ἀλθιμένει τῷ παιδί παραδοῦναι, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ῥόδον. ⁴Ἀποβάς δὲ τῆς νεῶς σὺν τοῖς ἥρωσι κατὰ τινὰ τῆς νήσου τόπον ἔρημον, ἤλαύνετο ὑπὸ τῶν βουκόλων, ληστὰς ἐμβεδληκέναι δοκούντων. ⁵Καὶ μὴ δυναμένῳ ἀκοῦσαι λέγοντος αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν κραυγὴν τῶν κυνῶν, ἀλλὰ βαλλόντων κλέϊνον, παραγενόμενος Ἀλθιμένης, ἀκοντίσας ἀπέκτεινεν ἀγνοῶν Κατρέα. Μαθὼν δὲ ὑστερον τὸ γεγονός, εὐξάμενος, ὑπὸ χάσματος ἐκρύβη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Δευκαλίῳ δὲ ἐγένοντο Ἰδομενεὺς τε καὶ Κρήτη καὶ νόθος καὶ Μόλος.

²Γλαῦκος δὲ, ἐτι νήπιος ὑπάρχων, μυῖαν διώκων εἰς μέλιτος πίθον πεσὼν ἀπέθανεν. Ἀφανοῦς δὲ ὄντος αὐτοῦ, Μίνως πολλὰν ζήτησιν ποιησάμενος, περὶ τῆς

bovis pelle recans excoriatae circumsulam, intromissa Pasiphae, in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit. Ad quam taurus accurrens, velut naturalem vaccam inivit. ²Ac Pasiphae Asterium peperit cognomento Minotaurum, qui vultum habebat taurinum, cetera membra corporis humani. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus in Labyrintho conclusum jussit custodiri. ⁴Labyrinthus vero a Daedalo exstructum domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages exitum difficilem reddebat et incertum. ⁵Sed quae de Minotauro et Androgeo, deque Phaedra et Ariadna narrantur, postea, ubi de Theseo agitur, explicabimus.

CAPUT II.

(1) Catreo Minois filio natae sunt filiae Aerope, Clymene, Apemosyne, filius Althemenes. ²Sciscitanti de vitae exitu Catreo deus respondit ab uno filiorum sibi moriendum esse. ³Catreus igitur oraculum celabat; audivit tamen Althemenes, qui veritus ne foret patris interfecto, relicta Creta cum Apemosyne sorore in Rhodi insulae locum quendam appellit, eumque occupatum nominavit Creteniam. ⁴Hic quum ab Atabyrio monte circumjacentes insulas spectaret, inter easque Cretam quoque conspiceret, patrum deorum recordatus aram extruxit Jovi Atabyrio. ⁵Verum non multo post suam ipse sororem interemit. Nam Mercurius ejus amore correptus, quod fugientem assequi non poterat (quippe quae illum pedum pernecitate superaret), recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsa [quum e Creta redibat,] vitata est. Rem indicat fratri. Is vero dei nomen culpae praetextum esse arbitratus calcibus impetitam occidit. (2) Aeropen et Clymenen Catreus tradidit Nauplio qui in longinquis terras abductas venderet. ³Harum Aeropen uxorem duxit Plisthenes, ex eaque Agamemnonem et Menelaum procreavit. Clymenen in matrimonium sumsit Nauplius, cui filii nati sunt Oiax et Palamedes.

³Postea Catreus senio confectus Althemeni filio regnum tradere cupiebat, et propterea profectus est in Rhodum. ⁴Jam vero ubi e nave cum heroibus in desertum quendam insulae locum descenderat, a bubulcis, latrones ingruisse ratis, arcebat. ⁵Et quum quae res esset dicentem propter canum latratum non possent audire, sed jactis lapidibus eum persequerentur, Althemenes superveniens contorto telo ignarus patrem interfecit. Qui ubi scelus patrum cognovit, deos precatus, terrae liatu absconditus est.

CAPUT III.

(1) Deucalionis liberi erant Idomeneus et Crete et nothus (Æthon?) et Molus.

²Glaucus, infans adhuc, muscam insequens in dolium melle plenum delapsus periit. Quo e conspectu sublato, Minos postquam multum eum quasisse-

εὐρήσεως ἐμαντεύετο. ³Κούρητες δὲ εἶπον αὐτῷ, τρι-
χρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν βοῦν, τὸν δὲ τὴν
ταύτης θῆαν ἄριστα εἰκάσαι δυνήθοντα, καὶ ζῶντα τὸν
παῖδα ἀποδώσειν. ⁴ Συγκληθέντων δὲ τῶν μάντεων,
Πολύιδος, ὁ Κοιρανῶ, τὴν χροᾶν τῆς βοῆς εἰκασε βά-
του καρπῷ· καὶ, ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγκασθεὶς, διὰ
τινος μαντείας ἀνεῦρε. ⁵ Λέγοντος δὲ Μίνως, ὅτι δεῖ
καὶ ζῶντα ἀπολαθεῖν αὐτόν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ νε-
κρῷ. Ἐν ἀμυχανίᾳ δὲ πολλῇ τυγγάνων, εἶδε δρά-
κοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἰόντα· τοῦτον βαλὼν λίθῳ
ἀπέκτεινε, δείσας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τούτῳ
συμπάθοι. ⁶ Ἐρχεται δὲ ἕτερος δράκων, καὶ θεασάμενος
νεκρὸν τὸν πρῶτον, ἀπεισιν, εἶτα ὑποστρέφει ποίαν
κοιμίζων, καὶ ταύτην ἐπιτίθουσιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἐτέ-
ρου σῶμα· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς ποίας, ἀνέστη. ⁷ Θεασά-
μενος δὲ Πολύιδος καὶ θαυμάσας, τὴν αὐτὴν ποίαν
προσενεγκὼν τῷ τοῦ Γλαύκου σώματι, ἀνέστησεν.
(2) Ἀπολαθὼν δὲ Μίνως τὸν παῖδα, οὐδ' οὕτως εἰς
Ἄργος ἀπένεια τὸν Πολύιδον εἰς, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν
διδάξαι τὸν Γλαῦκον· ἀναγκασθεὶς δὲ ὁ Πολύιδος δι-
δάσκει. ² Καὶ ἐπεί δὴ ἀπέπλει, καλεῖται τὸν Γλαῦκον
εἰς τὸ στόμα ἐπιπτύσαι· καὶ τοῦτο ποιήσας Γλαῦκος
τὴν μαντείαν ἐπελάθετο. ³ Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν τῆς
Εὐρώπης ἀπογόνων μέχρι τοῦδε μοι λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Κάδμος δὲ, ἀποθανοῦσαν θάλας Τηλέφασσαν,
ὑπὸ Θρακῶν ξενισθεὶς, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς
Εὐρώπης πυνθανόμενος. Ὁ δὲ θεὸς εἶπε, περὶ μὲν
Εὐρώπης μὴ πολυπραγμανεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῶ
βοί, καὶ πόλιν κτιζεῖν ἔνθα ἂν αὐτὴ πέσῃ καμουσα.
² Τοιοῦτον λαβὼν χρησμόν, διὰ Φωικέων ἐπορεύετο.
Εἶτα βοὶ συντυχὼν ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκολίαις,
ταύτη κατόπισθεν εἶπετο. Ἡ δὲ, διεξιούσα Βοιωτίαν,
ἐκλίθη, πόλις ἔνθα νῦν εἰσὶ Θήβαι. ³ Βουλόμενος δὲ
Ἀθηνᾶ καταθῦσαι τὴν βοῦν, πέμπει τινὰ τῶν μεθ'
ἐαυτοῦ ληψόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ·
φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δράκων, ὃν ἔξ Ἀρεος εἶπον
τινὲς γεγενῆσθαι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέ-
φθειρεν. ⁴ Ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δρά-
κοντα· καὶ, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, τοὺς ὀδόντας
αὐτοῦ σπείρει· τούτων δὲ σπαρέντων, ἀνέτειλαν ἐκ
γῆς ἄνδρες ἑνοπλοὶ, οὓς ἐκάλεσαν Σπαρτούς. ⁵ Οὗτοι δὲ
ἀπέκτειναν ἀλλήλους, οἱ μὲν, εἰς ἑρὶν ἀκούσιον
ἐλθόντες, οἱ δὲ, ἀλλήλους ἀγνοοῦντες. ⁶ Φερεκύδης δὲ
φησιν, ὅτι Κάδμος, ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφουμένους ἄνδρας
ἐνόηλους, ἐπ' αὐτοὺς ἐβάλε λίθους· οἱ δὲ, ὑπ' ἀλλή-
λων νομίζοντες βάλλεσθαι, εἰς μάχην κατέστησαν.
⁷ Περιεσώθησαν δὲ πέντε· Ἐχίων, Οὐδαῖος, Χθόνιος,
Υπερήνωρ, Πέλωρ. (2) Κάδμος δὲ, ἀνθ' ὃν ἔκτεινε,
αἰεὶον ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἀρεὶ· ἦν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς
τότε ὁκτὼ ἔτη.

² Μετὰ δὲ τὴν θητείαν Ἀθηνᾶ αὐτῷ βασιλείαν κα-

rat, de inveniendi ratione consuluit oraculum. ³ Curetes
ei dixerunt tricolorem esse inter armenta ejus bovem; jam
qui conjectando assequi possit, cuinam rei bovis hujus
species optime queat comparari, cum quoque ad invenien-
dum puerum vitæque restituendum fore idoneum. ⁴ Con-
vocatis igitur vatibus, Polyidus, Cœrani filius, bovem tri-
plicis coloris cum moro rubi comparavit, et puerum vesti-
gare coactus, vaticinandi arte quadam adjutus eum reperit.
⁵ At Minos vivum sibi puerum reddendum esse dictitans
eum cum mortuo inclusit. Quum itaque in summa consilii
inopia versaretur, draconem vidit ad mortuum acceden-
tem. Hunc lapide percussum occidit, veritus, ne, si ei
parceret, ipse moreretur. ⁶ Deinde vero alter draco advenit,
ac priorem extinctum conspiciatus abijt; mox herbam fe-
rens redit, eaque toti alterius corpori imposita, hunc in
vitam revocat. ⁷ Id quum Polyidus miratus vidisset, ean-
dem herbam Glauci corpori admovens mortuum suscita-
vit. (2) Sed Minos ne post recuperatum quidem filium
Argos redire Polyidum permisit nisi antea vaticinandi ar-
tem Glaucum docuerit. Polyidus coactus artem edocuit;
² et ubi nave in patriam profecturus erat, Glaucum jussit
in os sibi inspuere. Quo facto Glaucus vaticinandi artem
oblitus est. ³ Hactenus igitur de Europæ posteritate.

CAPUT IV.

(1) Cadmus a Thracibus hospitio exceptus, postquam
Telephassam vita defunctam sepeliverat, Delphos conten-
dit de Europa deum sciscitaturus. Jussit Apollo, ne de
Europa curiose quæreret, sed bove utens viæ duce urbem
conderet ubi illa defessa procubitura foret. ² Quo accepto
responso per Phocidem iter faciebat. Mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviam factus, pone eam sequebatur. Hæc
vero Bœotiam percurrens humi procubuit, ubi nunc ex-
stant Thebæ. ³ Deinde bovem illam Minervæ mactaturus e
suis quendam misit, qui ex Martis fonte hauriret aquam.
Sed draco fonti custos appositus, quem Marte satum non-
nulli perhibuere, ex aquaturis plerosque absumsit. ⁴ Quare
indignatus Cadmus draconem interemit, ac Minervæ con-
silio dentes ejus humo condidit. Quibus satis, armati e
terra viri exorti sunt, quos nominarunt Spartos. ⁵ Horum
alteri inviti rixam ineuntes, alteri ignari inter se congressi
mutua cæde occumbunt. ⁶ Verum Pherecydes dicit Ca-
dmum armatos viros e terra exorientes conspicientem la-
pidibus eos petivisse; sed hos, vicissim a se percuti existi-
mantes, inter se iniisse pugnam. ⁷ Superfuerunt autem
quinque, Echion, Udæus, Chthonius, Hyperenor, Pelor.
(2) Cadmus vero pro commissa cæde per annum ma-
gnum, quod tum octo annis constabat, Marti servivit.

² Post peractum servitii tempus Minerva regnum ei in-

τεσκεύασε, Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος θυγατέρα, καὶ πάντες θεοὶ, κατὰ λυγρόντες τὸν οὐρανὸν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εὐωχοῦμενοι ἀνύμνησαν. ² Ἔδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ τὸν Ἡραϊστότευκτον ὄρμον, ὃν ὑπὸ Ἡραΐστου λέγουσιν τινες δοθῆναι Κάδμῳ, Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. ³ Γίνονται δὲ Κάδμῳ θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη, Ἀγαυή, παῖς δὲ Πολύδωρος. Ἰνῶ μὲν οὖν Ἀθάμας ἔγημεν· Αὐτονόην δὲ Ἀρισταῖος Ἀγαυὴν, Ἐχίων.

(3) Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐρασθεῖς, Ἥρας κρύφα συνευνάζεται. Ἡ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, κατανεύσαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσιν, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἔλθειν, οἷος ἦλθε μνηστευόμενος Ἥραν. ² Ζεὺς δὲ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀστραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ χειραυτὸν ἔχων. ³ Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ἐξαμηνιαῖον βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάσας, ἐνέβραψε τῷ μηρῷ. ⁴ Ἀποθανούσης δὲ Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες διήνεγκαν λόγον, συνευνησθαι θνητῷ τινι Σεμέλῃ, καὶ καταψεύσασθαι Διὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἐχεραυνώθῃ. ⁵ Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα, Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς λύσας τὰ βράμματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. Ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνῶ καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην.

⁶ Ἀγανακτήσασα δὲ Ἥρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν, τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λεάρχον ὡς ἔλαφον θηρεύσας ἀπέκτεινεν· Ἰνῶ δὲ, τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέβητα ῥίψασα, εἴτα βαστάσασα, μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἦλατο κατὰ βυθῶν. ⁷ καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτὴ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. ⁸ Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἀφῶν τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος.

⁹ Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἔριφον ἀλλάξας τὸν Ἥρας θυμὸν ἔκλεψε· καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς πρὸς Νύμφας ἐκόμισεν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατοικούσας, ἃς ὕστερον Ζεὺς καταστερίσας ὠνόμασεν Ὑάδας.

(4) Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, ὃς τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαίρωνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. ² Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἀκουσίλαος λέγει, μνησίαντος τοῦ Διὸς, ὅτι ἐμνηστεύσατο Σεμέλῃ. ³ ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἀρτεμιν λουομένην εἶδε· καὶ φασὶ τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαν, ἐφ' ᾧ κατὰ ἀγνοίαν ἐβρώθη. ⁴ Ἀπολομένου δὲ Ἀκταίου, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, κατωρύνοντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον· ὃς εἰδὼλον κατεσκεύασεν Ἀκταίου, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσε.

struxit. Jupiter Harmoniam, Veneris et Martis filiam, uxorem dedit, atque omnes dii, relicto cælo, in Cadmez convivio excepti nuptias celebrarunt. ² Dedit ei Cadmus peplum et monile a Vulcano fabricatum, quod, ut nonnulli dicunt, ab ipso Vulcano acceperat, secundum Pherecydem vero ab Europa, cui Jupiter id donaverat. ³ Nascuntur Cadmo filix Autonoe, Ino, Semele, Agave, filius vero Polydorus. Ino Athamanti nupsit, Autonoe Aristæo, Agave Echioni.

(3) Cum Semele Jupiter, ejus amore captus, clam Junone concumbit. Hæc autem ab Junone decepta, Jove quidquid deposceret sese facturum pollicente, ex eo petit, ut talis ad se accedat, qualis venerit Junonis nuptias ambiens. ² Quod quum Jupiter abnuere non posset, curru vectus tonans et fulminans ejus thalamum ingreditur. ³ Quare Semele metu extincta semestrem partum edidit, quem Jupiter e medio abreptum igne femori insuit. ⁴ Semele extincta, reliquæ Cadmi filix sermonibus divugant eam cum mortalium quodam concubuisse, et ab Jove se compressam mentitam, eamque ob rem fulminatam esse. ⁵ Congruo deinde tempore Jupiter, solutis filiis, Dionysum parit eumque tradit Mercurio. Hic ad Ino et Athamantem puerum defert, iisque suadet ut tamquam puellam educant.

⁶ Quod iniquo animo ferens Juno iis furorem injecit. Et Athamas quidem majorem natu filium Learchum, velut cervum venatus, interfecit; Ino vero Melicertem in lebetem fervente aqua plenum conjecit, atque deinde mortuum secum asportans prosiluit in profunda. ⁷ Et ipsa quidem Leucotheæ, puer vero Palæmonis a navigatoribus nomen acceperunt: nam tempestate vexatis opem ferunt. ⁸ In Melicertæ denique honorem Isthmia Sisypho auctore instituta sunt.

⁹ Dionysum vero in hædum transformatum Jupiter Junonis iræ subduxit, ac Mercurius transtulit eum ad Nymphas, quæ Nysam in Asia incolebant, quæque postea a Jove inter sidera collocatæ nominabantur Hyades.

(4) Autonoes et Aristæi filius fuit Actæon, qui a Chirone educatus et venationem edoctus postea a suis ipsius canibus in Cithærone devoratus est. ² Atque hunc in modum finivit, secundum Acusilaum, Jovis iræ, quod Semeles nuptias ambiisset; ³ secundum plerosque autem, quod Dianam se lavantem conspexisset; tum enim deam dicunt extemplo eum in cervum commutasse, atque quinquaginta qui eum sequebantur canibus rabiem injecisse, ab iisque ignaris dominum esse discerptum. ⁴ Postquam Actæon perierat, canes herum cum ululatu vestigantes ad Chironis antrum devenerunt, qui Actæonis simulacrum effinxit, quo canibus obiecto effecit ut merorem deponerent.

Τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν. Ἐξ ὧν οὗτοι ***

Δὴ νῦν καλὸν σῶμα περισταδὸν, ἥ τε θῆρες,
τοῦδε δάσαντο κύνας κρατεροί· πέλας Ἄρκυα πρώτη.
... μετὰ ταύτην, ἄλκιμα τέκνα,
Λυγκεὺς καὶ Βάνος πόδας ἀνέτος, ἡδ' Ἀμάρυνθος.

Καὶ τοὺς ὀνομαστὶ διήνεγκεν, ὥς κατέλεξε.

[Καὶ τότε Ἀκταίων ἐθανεν Διὸς ἐννεσίῳσι.]
Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα πίνον σφετέροιο ἀνακτος
Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργός τε, Βορῆς τ' αἰψηροκλευθός.
[Τοῦ δ' Ἀκταίωνος πρῶτοι φάγον, αἷμα δ' ἔλαψαν.]
Τοὺς δὲ μετ' ἄλλοι πάντες ἐπέσσυθεν ἐμμεμαῶτες.
(Ἀργαλέον ὁδυνῶν ἄκος ἐμμεναι ἀνθρώποισιν.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Διόνυσος δὲ εὐρετὴς ἀμπέλου γενόμενος, Ἥρας
μανίαν αὐτῷ ἐμβαλούσης, περιπλανᾷται Αἰγυπτὸν τε
καὶ Συρίαν. ²Καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς αὐτὸν ὑπο-
δέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων. ³Αὖθις δὲ εἰς Κύβελα
τῆς Φρυγίας ἀφικνεῖται· κάκει καθαρθεὶς ὑπὸ Ῥέας,
καὶ τὰς τελετὰς ἐκμαθὼν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης
τὴν στολὴν, ἐπὶ Ἰνδοῦς διὰ τῆς Θράκης ἡπείγετο.
⁴Λυκοῦργος δὲ, παῖς Δρύαντος, Ἡδωνῶν βασιλεύων,
οἱ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσι, πρῶτος ὕβριδας
ἐξέβαλεν αὐτόν. ⁵Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς
Θέτιν τὴν Νηρέως κατέφυγε· Βάχχαι δὲ ἐγένοντο
αἰγυμάλωτοι καὶ τὸ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος
αὐτῷ. ⁶Αὖθις δὲ αἱ Βάχχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης· Λυ-
κούργῳ δὲ μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ, μεμηνώς,
Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν,
πελέκει πλήξας, ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτόν,
ἐσωφρόνησε. ⁷Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔγρησεν
ὁ θεὸς, καρποφορῆσαι αὐτήν, ἃν θανατωθῇ Λυκοῦρ-
γος. Ἡδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν
ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔθηκαν, κάκει κατὰ Διονύσου βού-
λησιν ὑπὸ ἱππῶν διαφθαρεῖς ἀπέθανε.

(2) Διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἄπασαν,
στήλας ἐκεῖ στήσας, ἦκεν εἰς Θῆβας καὶ τὰς γυναῖκας
ἠνάγκαζε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βαρχεῦναι ἐν τῷ
Κιθαίρῳ. ²Πενθεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς Ἐγρίονι,
παρὰ Κάδμου εἰληφώς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα
γίνεσθαι. Καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαίρων αὐτῶν
Βαρχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ
μανίαν ἐμμελίσθη. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.
³Δαΐδας δὲ Θηβαίους ὅτι θεὸς ἐστίν, ἦκεν εἰς Ἄργος·
κάκει πάλιν οὐ τιμώντων αὐτόν, ἐξέμηνε τὰς γυναῖ-
κας. Αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὅρεσι τοὺς ἐπιμαστιδίους ἔχουσαι
παιδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσίουντο. (3) Βουλόμενος
δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρρῆ-
νῶν ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη. Οἱ γὰρ, αὐτὸν ἐνθέ-
μενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἡπείγοντο δὲ εἰς Ἀσίαν
ἀπειπολήσοντες. ²Ὁ δὲ τὸν μὲν ἱστὸν καὶ τὰς κώ-
πας ἐποίησεν ὄρει, τὸ δὲ σκάφος ἔληψε κισσοῦ

Nomina canum Actæonis : ***

Jam pulcrum ejus corpus circumstantes in modum ferarum
dilacerarunt canes validi. Ac Arcya prima
... post hanc, fortis proles,
Lyncæus et Bannus pedibus celer, atque Amarynthus.

Et hos nominatim protulit in enumeratione :

[Ac tum Actæon occubuit Jovis numine.]
Primi enim nigrum sanguinem biberunt domini sui.
Spartus Argusque boresque celeriter viam conficiens.
[Hi primi ederunt membra Actæonis et sanguinem lam-
Post hos vero reliqui omnes prompte irruerunt. [herunt]
(Sævorum dolorum remedium esse hominibus.)

CAPUT V.

(1) Bacchus, vitis inventor, furore a Junone injecto
percitus Ægyptum pererrat et Syriam. ²Ac primum quidem
Proteus, rex Ægyptiorum, hospitio eum excepit. ³Deinde
ad Cybelum Phrygiæ montem pervenit; ibique a Rhea
sanæ menti restitutus et cæremonias edoctus, accepta ab
illa stola, ad Indos (?) per Thraciam contendit. ⁴Lycurgus
vero Dryantis filius, rex Edonorum qui Strymonem flu-
viū accolunt, eum contumelia affectum ejecit. ⁵Tum Bac-
chus in mare ad Thetidem Nerei filiam confugit; Bacchæ
autem et quæ eum comitabatur Satyrorum turba captivæ
in vincula conjectæ sunt. ⁶Mox vero Bacchæ repente sunt
liberatæ; Lycurgo enim Bacchus furem injecit. Tum ille
amentia præceps Dryantem filium, vitis palmitem se ra-
tus amputare, securi percussus occidit; sed postquam
corporis extremitates ei præciderat, resipuit. ⁷Deinde ubi
terra nullas suppelitabat fruges, deus vaticinatus est, tum
agros fertilitatem recuperaturos, quum Lycurgus morte
multatus fuerit. Quo accepto oraculo Edones illum in Pan-
gæum montem abductum in vincula conjecerunt, ibique
ex Bacchi voto equis dilaniatus occubuit.

(2) Bacchus vero post Thraciam (atque Indiam) univer-
sam peragratam, positus ibi stelis, venit Thebas, ubi mu-
lieres, relictis domibus, furore bacchico in Cithærone
discursitare coegit. ²Pentheus autem, Agaves et Echionis
filius, qui Cadmo in regno successerat, hæc ab illis fieri vo-
luit prohibere; sed quum in Cithæronem Bacchas specu-
laturus sese contulisset, ab Agave matre, per furem
eum feram esse arbitrata, membratim disceptus est.
³Deinde Bacchus, postquam se deum esse Thebanis demon-
straverat, profectus est Argos; ubi quum eodem modo
negligeretur, mulieribus injecit insaniam. Hæc itaque in
montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum
carnibus vescabantur. (3) Post quum ab Icaria in Naxum
transvelhi cuperet, prædatoriam Tyrrhenorum triremem
mercede conduxit. Sed Tyrrheni, deo in nave imposito,
Naxi litora præterlegunt atque vela faciunt in Asiam, ubi
deum vendituri erant. ²Tum Bacchus malum remosque in
serpentes vertit atque navem hedera tibiarumque sonitu

καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἔμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάττης ἔφυγον καὶ ἐγένοντο δελφίνες. ³ Ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεὸν ἄνθρωποι ἐτίμων· ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ Ἄδου τὴν μητέρα, καὶ προσαγορεύσας Θυώνην, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν ἀνῆλθεν.

(4) Ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θῆβας ἐκλιπών, πρὸς Ἐγγέλεας παραγίνεται. Τούτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυριῶν πολεμουμένοις ὁ θεὸς ἔρχησεν, Ἰλλυριῶν κρατῆσειν, ἐὰν ἡγεμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσιν. Οἱ δὲ πεισθέντες ποιοῦνται κατὰ Ἰλλυριῶν ἡγεμόνας τούτους, καὶ κρατοῦσι. Καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυριῶν, καὶ παῖς Ἰλλύριος αὐτῷ γίνεται. ² Αἰθίς δὲ μετὰ Ἀρμονίας εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύσιον πεδῖον ὑπὸ Διὸς ἐξεπέμφθησαν.

(5) Πολύδωρος δὲ, Θηβῶν βασιλεὺς γενόμενος, Νυκτιδα γαμεῖ, Νυκτέως τοῦ Χθονίου θυγατέρα, καὶ γεννᾷ Λάβδακον. Οὗτος ἀπώλετο μετὰ Πενθέα, ἐκείνῳ φρονῶν παραπλήσια. ² Καταλιπόντος δὲ Λαβδάκου παῖδα ἐνικυσιῶν Λαῖον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο Λύκος, ἕως οὗτος ἦν παῖς, ἀδελφὸς δὲ Νυκτέως. ³ Ἀμφοτέροι δὲ ἀπὸ Εὐβοίας φυγόντες, ἐπεὶ Φλεγύαν ἀπέκτειναν τὸν Ἄρεος καὶ Δωτιδὸς τῆς Βοιθηίδος, ὕμιν κατῴκουν, καὶ, διὰ τὴν πρὸς Πενθέα οἰκειότητα, ἐγεγόνεισαν πολῖται. ⁴ Αἰρεθεὶς οὖν Λύκος πολέμαρχος ὑπὸ Θηβαίων, ἐπετίθετο τῇ δυναστείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἑτὶ εἰκοσι, φονευθεὶς ὑπὸ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος θνήσκει δι' αἰτίαν τήνδε· ⁵ Ἀντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως ταύτῃ Ζεὺς συνῆλθεν. Ἡ δὲ, ὡς ἐγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος, εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς Ἰπποπέα καὶ τούτῳ γαμεῖται. ⁶ Νυκτεὺς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεύει, δούς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπωπέως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ⁷ Ὁ δὲ στρατευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται· καὶ τὸν μὲν Ἐπωπέα κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἤγαγεν αἰχμαλώτον. ⁸ Ἡ δὲ ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκειμένους εὐρὼν βουκόλος ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουφορβίων, Ἀμφίων δὲ κιθαρωδίαν ἥσκει, δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. ⁹ Ἀντιόπην δὲ ἤκιζετο Λύκος καθεύδων, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκην λαθοῦσα δὲ ποτε, τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων, ἦκεν ἐπὶ τῶν παίδων ἑπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. ¹⁰ Οἱ δὲ, ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. ¹¹ Παραλαβόντες δὲ τὴν δυναστείαν, τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν, ἐπακολουθησάντων τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ τῶν λίθων· Λαῖον δὲ ἐξέβαλον. ¹² Ὁ δὲ, ἐν Πελοποννήσῳ διατελὼν, ἐπιζηνόυται Πέλοπι, καὶ τούτου παῖδα Χρύσιππον, ἄρματοδραμεῖν διδάσκει, ἔρραθεὶς ἀναρπάζει.

(6) Γαμεῖ δὲ Ζῆθος μὲν Θῆβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Θῆβαι· Ἀμφίων δὲ Νιόβην τὴν Ταντάλου, ἡ γεννᾷ παῖδας μὲν ἑπτὰ, Σίπυλον, Μίνυτον, Ἰσμενον, Δα-

replevit. Verum nautae furore acti in mare praecipites desilierunt et in delphinos transmutati sunt. ³ Itaque quum divinitatem ejus cognovissent homines, divinis honoribus eum colebant. Hic deinde cum matre, quam ab inferis reductam nominavit Thyonen, in coelum conscendit.

(4) Interea Cadmus cum Harmonia, relictis Thebis, venit ad Enchelenses. Quibus, quum ab Illyriis bello vexarentur, a deo responsum fuit se Illyriorum fore victores, si duces haberent Cadmum et Harmoniam. Igitur oraculi fidem secuti eos adversus Illyrios duces eligunt et superiores praelio discedunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur, eique filius nascitur Illyrius. ² Postremo cum Harmonia in draconem mutatus, in Illysium campum a Jove abducti sunt.

(5) Polydorus Thebarum regno praefectus Nycteidem. Nyctei, Clithonii, filiam, uxorem ucit, ex eaque gignit Labdacum. Hic post Pentheum, quod eodem fere quo ille erat animo, periiit. ² Quum vero Labdacus Laium anniculum filium reliquis .t, per ejus puerilem aetatem regnum sibi arripuit Lycus, frater Nyctei. ³ Horum uterque propter eadem Phlegya, ex Marte et Dotide Boebeide nati, ab Euboea exulatum abierunt Hyriam, deinde ob necessitatem, quae cum Pentheo iis intercessit, inter cives Thebanos sunt recepti. ⁴ Lycus igitur belli dux a Thebanis delectus summa rerum potitus est, et post regnum viginti annorum a Zetho et Amphione interemptus diem obiit supremum. Causa rei fuit haec: ⁵ Nycteus filiam habebat Antiopam; cum hac Jupiter congressus est. Ubi vero gravis esset, patre poenam minitante, Sicyonem fugit ad Epopeum eique nupsit. ⁶ Nycteus interim mœrore confectus, postquam Lycum in Epopeum et Antiopam animadvertere jusserat, sibi ipse mortem conscivit. ⁷ Lycus vero in bellum profectus Sicyonem cepit et Epopeum interemmi et Antiopam captivam abduxit. ⁸ Haec dum iter fecit in Eleutheris Boeotiae urbe geminos peperit, quos expositos bubulcus invenit ac educavit, eorumque alterum nominavit Zethum, alterum Amphionem. Zethus rei pecuariae studio se dabat, Amphion a Mercurio lyra donatus citharodicam exercebat. ⁹ Antiopam vero inclusam Lycus et Dirce conjux contumeliose tractabant. Sed vinculis quondam ultro solutis, furtim ad filiorum domicilium, ut ab iis exciperetur, contendit. ¹⁰ Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dirce crinibus ad taurum religatam necant, atque mortuam in fontem, qui ab ea Dirce nominatus est, conjiciunt. ¹¹ Occupato deinde imperio urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt Laiumque fugarunt. ¹² Hic quum in Peloponneso versaretur a Pelope hospitio exceptus, filium ejus Chrysippum, quem curulis artis exercendae rationem edocebat, amore incensus rapuit.

(6) Zethus uxorem ducit Theben, a qua Thebarum urbs cognominata est; Amphion vero Niobam Tantali, quae septem ei parit filios: Sipylum, Minytum, Ismenon.

μασίχθονα, Ἀγήνορα, Φαίδιμον, Τάνταλον· θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας, Ἐθδοαίαν, ἥ, ὥς τινες, Νέαιραν, Κλεοδοξήν, Ἀστυόχην, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκράτειαν, Ὠγυγίαν. ² Ἡσίοδος δὲ δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας· Ἡρόδοτος δὲ δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας· Ὀμηρος δὲ ἐξ μὲν υἱούς, ἐξ δὲ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι. ³ Εὐτεκνος δὲ οὖσα Νιόβη, τῆς Λητοῦς εὐτεκνωτέρα εἶπεν ὑπάρχειν. Λητῷ δὲ ἀγανακτήσασα, τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε. ⁴ Καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετόξευσεν Ἄρτεμις· τοὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρῶνι Ἀπολλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινεν. ⁵ Ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἄρρένων Ἀμφίων· τῶν δὲ θηλειῶν Χλωρίς ἢ πρεσβύτερα, ἥ Νηλεὺς συνώκησε. Κατὰ δὲ Τελέσιλλαν ἐσώθησαν Ἀμύκλας καὶ Μελίβοια. Ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. ⁶ Αὐτὴ δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιπούσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον· κακεὶ Διὶ εὐξαμένη, τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

(7) Μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίονος τελευτὴν Λαῖος τὴν βασιλείαν παρέλαβε· καὶ γήμας θυγατέρα Μενοικεύς, ἣν ἔνιοι μὲν Ἰοκάστην, ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέγουσι, ² χρῆσαντος τοῦ θεοῦ μὴ γεννᾶν, τὸν γεννηθέντα γὰρ πατροκτόνον εἶεσθαι· ὁ δὲ οἰνωθείς συνῆλθε τῇ γυναικί, καὶ τὸ γεννηθὲν ἐκθεῖναι δίδωσι νομεῖ, περόναις διατρήσας τὰ σφυρά. ³ Ἄλλ' οὗτος μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαιρῶνα· Πολύβου δὲ βουκόλοι τοῦ Κορινθίων βασιλέως τὸ βρέφος εὑρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περιβοίαν ἤνεγκαν. Ἡ δὲ ἀνελοῦσα ὑποβάλλεται, καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρά, Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. ⁴ Τελειωθείς δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῶν ἡλικίων ἐν βῶμῃ, διὰ φθόνον ὠνειδίζετο ὑπόβλητος. ⁵ Ὁ δὲ, πυνθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας, μαθεῖν οὐκ ἐδύνατο· ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφούς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γυνέων. ⁶ Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῇ, εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ μιγῆσεσθαι. Τοῦτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ ὧν ἐλέγετο γεγενῆσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ⁷ Ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος, συντυγχάνει κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὄχουμένῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ· κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαίου· καὶ κελεύσαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπειθείαν καὶ ἀναβολὴν κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἑτερον, ἀγανακτήσας Οἰδίπους καὶ Πολυφόντην καὶ Λαίον ἀπέκτεινε, καὶ παρῆγετο εἰς Θήβας.

(8) Λαῖον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλαταιέων Δαμασιστράτος· τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μενοικεύς παραλαμβάνει.

² Τούτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατίσχε Θήβας. Ἐπεμψε γὰρ Ἥρα Σφίγγα, ἥ μητρὸς μὲν Ἐχιδνῆς ἦν, πατρὸς δὲ Τυφῶνος· ³ εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικὸς, στήθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐράν

Damasichthonem, Agenorem, Phædimum, Tantalum, totidemque filias, Ethodaiam sive, ut alii volunt, Neeram, Cleodoxam, Astyochem, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. ³ At Hesiodus decem filios totidemque filias, Herodorus vero duos mares et tres feminas, Homerus denique sex filios et sex item filias ei fuisse referunt. ⁴ Quare Niobe tot liberis aucta Latona se fecundiorē esse jactavit. Quod agre ferens Latona Dianam et Apollinem in ipsos irritavit. ⁵ Atque feminas quidem domi sagittis interfecit Diana, mares vero ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo occidit. ⁶ Servatus tamen est e filiis Amphion et e filiabus Chloris natu maxima, quam Neleus duxit uxorem. Verum Telesillæ testimonio Amyclas et Melibœa fuerunt superstites, contra Zethus et Amphion eorum sagittis transfixi perierunt. ⁷ Ipsa vero Niobe, Thebis relictis ad Tantalum patrem venit in Sipylum, ibique Jovēni precatā in saxum commutata est, atque lacrimæ noctu et interdiu de lapide defluunt.

(7) Post Amphionem vita defunctum Laius regnum suscepit. Hic, ducta Menœci filia, quam nonnulli locastam, alii Epicastam nominant, ² oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod qui nasceretur patricida futurus esset. Nihilominus autem per ebrietatem cum uxore concubuit, atque ex ea natum infantem, talis ejus fibula trajectis, pastori dedit exponendum. ³ At hic quidem puerum in Cithærone monte exposuit; Polybi vero Corinthiorum regis bubulci repertum infantem ad Peribœam illius uxorem tulerunt; quæ assumptum puerum velut proprium sibi supponit, eumque, curatis pedibus, propter eorum tumorem nominat Œdipum. ⁴ Adulto puero et robore æqualibus antecellente ob invidiam contumeliose supposititiis appellabatur. ⁵ Qui quum ex Peribœa id quæreret, nec certius aliquid posset comperire, Delphos profectus de parentibus suis sciscitatus est. ⁶ Dixit ei deus, ne in patriam rediret, quippe qui patri cædem illaturus et rem habiturus esset cum matre. Quibus auditis, putans se ex iis qui dicebantur parentibus natum esse, Corinthum non est reversus. ⁷ Sed dum curru vehitur per Phocidem, obviam factus est Laio vehiculo eunti, et Polyphontæ illius præconi. Quo jubente ut de via cederet, atque, quum dicto non audiens cunctaretur, equorum jugalium alterum occidente, Œdipus iracundia percitus et Polyphontem et Laium interfecit, et deinde pervenit Thebas.

(8) Laium Platæensium rex Damasistratus sepeliendum curavit; regiam vero dignitatem Creon Menœci filius suscepit.

² Hoc regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Juno enim Sphingem misit, cujus mater erat Echidna, pater autem Typhon. ³ Habebat illa faciem quidem mulieris, verum pectus et pedes caudamque leonis, alas deni-

λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. Ἐμαθούσα δὲ αἰνίγμα παρὰ Μουσῶν, ἐπὶ τῷ Φίκειον ὄρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίους. Ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα· τί ἐστίν, ὃ μίαν ἔχον φωνήν, τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνεται; Ὁ Χρησμοῦ δὲ Θηβαίους ὑπάρχοντος, τηλικαῦτα ἀπαλλαγῆσθαι τῆς Σφιγγὸς, ἥνικα ἂν τὸ αἰνίγμα λύσωσι, (καὶ) συνιόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐξήτει (ἐξήτουν;) τί τὸ λεγόμενόν ἐστιν. Ἐπεὶ δὲ μὴ εὗρισκον, ἀρπάσασα ἓνα, κατεβίβρωσκε. Ὁ Πολλῶν δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἰμονος τοῦ Κρέοντος, κηρύσσει Κρέων τῷ τῷ αἰνίγμα λύσονται καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαίου δώσειν γυναῖκα. Ὁ Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσεν, εἰπὼν τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς λεγόμενον, ἄνθρωπον εἶναι· γεννᾶσθαι γὰρ τετράπουν βρέφος τοῖς τέτταρσιν ὀχούμενον κώλοις· τελειούμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον δίπουν· γηρῶντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν τὸ βάκτρον. Ὁ μὲν οὖν Σφιγὴ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἐρρίψεν· Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἔγημεν ἄγων· καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνεῖκα καὶ Ἐτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. Εἰσὶ δὲ, οἱ γεννηθῆναι τὰ τέκνα φασὶν ἐξ Εὐρυγανείας τῆς Τεῦθραντος.

(9) Φανέντων δὲ ὕστερον τῶν λανθανόντων, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγρόνης ἑαυτὴν ἀνήρτισεν· Οἰδίπους δὲ τὰς ὄψεις τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἠλαύνετο, ἀρὰς τοῖς παισὶ θέμενος, οἱ, τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦντες, οὐκ ἐπήμυναν. Ὁ Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόῃ τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολωνόν, ἔνθα τὸ τῶν Εὐμενίδων ἐστὶ τέμενος, καθίζει ἱκέτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως· καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθνηεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνεῖκας περὶ τῆς βασιλείας συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἀρχεῖν. Ὁ Τινὲς μὲν οὖν λέγουσι, πρῶτον ἀρξάντος Πολυνεῖκου, παραδοῦναι μετ' ἐνιαυτὸν τὴν βασιλείαν Ἐτεοκλεῖ· τινὲς δὲ, πρῶτον Ἐτεοκλέους ἀρξάντος, μὴ βούλεσθαι παραδοῦναι τὴν βασιλείαν. Ὁ Φυγαδευθεὶς οὖν Πολυνεῖκας ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἀργος, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔχων. Ὁ Ἐβασίλευε δὲ Ἀργούς Ἀδραστος ὁ Ταλαοῦ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ προσπελάζει, καὶ συνάπτει μάχην Τυδεῖ τῷ Οἰνέως φεύγοντι Καλυδῶνα. Ὁ Γενόμενός δὲ ἐξαφίνης βοῆς, ἐπιφανεὶς Ἀδραστος διέλυσεν αὐτούς· καὶ μάντιός τις ὑπομνηθεὶς λέγοντος αὐτῷ, κάπρω καὶ λέοντι συζεύξαι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἶλετο νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν κάπρου προτομήν, ὁ δὲ λέοντος. Ὁ Γαμεῖ δὲ Δηϊπύλῃ μὲν Τυδεὺς, Ἀργεῖν δὲ Πολυνεῖκας· καὶ αὐτοὺς Ἀδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέσχετο κατὰζειν. Ὁ Καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας ἔσπευδε στρατεύεσθαι, καὶ τοὺς ἀριστάς συνήθροισεν.

(2) Ἀμφιάραος δὲ ὁ Οἰκλέους, μάντις ὢν, καὶ

que avis. Ὁ Quæ quum a Musis ænigma didicisset, in Phicio monte consedit atque istud proponebat Thebanis. Fuit autem ænigma hocce: Quidnam esset illud quod unam vocem habens, quattuor et duobus et tribus pedibus incederet. Ὁ Jam vero quum Thebanis oraculo renuntiaturum esset, tunc se a Sphinge liberatum iri, quum ænigma solverint, subinde in montem illum convenientes quærebant, quidnam dictum illud significaret. Quod quum non reperirent, unum semper Sphinx abripuit abreptumque devoravit. Ὁ Multis hunc in modum interfectis, inter eosque postremo Hamone, Creontis filio, Creon ænigma soluturo et regnum et Laii uxorem se traditurum præconis voce jubet enuntiari. Ὁ Quod ubi ad Cædipi aures pervenerat, ænigma solvit. Etenim quod a Sphinge propositum esset, hominem significare ait; nasci enim quadrupedem infantem, qui quattuor ingrederetur membris, adultum vero esse bipedem, senescentem denique tertium pedem assumere baculum. Ὁ Sphinx igitur (ex arce) se præcipitem dedit, Cædipus autem regnum accepit et matrem ignarus duxit uxorem; ex eaque filios genuit Polynicem et Eteoclem, filias Ismenen et Antigonen. Sunt tamen qui hosce liberos ex Eurygania Teuthrantis filia natos esse tradant.

(9) Postea vero ubi quæ latuerant in lucem prodire, Iocasta suspensio se necavit, Cædipus autem, effossis sibi oculis, Thebis ejectus est, filios devovens, quod ex urbe expelli parentem spectantes eum ab injuria non defenderent. Ὁ Profugit igitur cum Antigone in Colonom Atticæ, ubi in Eumenidum luco supplex consedit, et a Theseo exceptus non ita multo post e vita migravit.

CAPUT VI.

(1) Eteocles vero et Polynices de regno gerendo inter se paciscuntur et placet iis, ut vicibus per annum regnum administrent. Ὁ Nonnulli igitur Polynicem primum regnasse dicunt, deinde post annum regnum tradidisse Eteocli. Alii Eteoclem primum regnantem non voluisse ajunt fratri regnum tradere. Ὁ Polynices itaque Thebis fugatus. monile et peplum secum exportans venit Argos. Ὁ Rex ibi erat Adrastus, Talai filius. Ad cujus regiam noctu accedens Polynices cum Tydeo, Cænei filio, qui tum Calydone Argos confugiebat, manum conserit. Ὁ Orto vero subito clamore, supervenit Adrastus, eorumque pugnam diremit. Idem vatis recordatus ut apro et leoni filias in conjugium daret jubentis, ambos illis sponso designavit. Nam in clypeis alter apri, leonis alter effigiem gestabant. Ὁ Deipylon itaque Tydeus, Argiam Polynices uxorem duxit; atque Adrastus utrumque in patriam suam se reducturum pollicitus est. Ὁ Et primum quidem contra Thebas paravit expeditionem, ad quam præstantissimos viros convocavit.

(2) Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritis-

πρωϊοῖς, διὰ δὲ πάντας τοὺς στρατευσαμένους χω-
ρίς Ἀδράστου τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὤκνει στρατεύε-
σθαι, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπέτρεπε. ² Πολυνείκης δὲ
ἀφικόμενος πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτορος, ἤξιον μαθεῖν,
πῶς ἂν Ἀμφιάραος ἀναγκασθεῖ στρατεῦσθαι· ὁ δὲ
εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Ἐριφύλη. ³ Ἀμφιάραος μὲν
οὖν ἀπέπειν Ἐριφύλην παρὰ Πολυνείκους δῶρα λαμ-
βάνειν· Πολυνείκης δὲ δοὺς αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἤξιον
τὸν Ἀμφιάραον πείσαι στρατεῦειν· ἦν γὰρ ἐπὶ ταύτης.
⁴ Γενομένης γὰρ αὐτῆς πρὸς Ἀδράστον, διαλυσάμενος
ὤμωσε, περὶ ὧν Ἀδράστος διαφέρηται, διακρίνειν
Ἐριφύλην συγχωρῆσαι. ⁵ Ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας ἔδει
στρατεῦειν, Ἀδράστου μὲν παρακαλοῦντος, Ἀμφια-
ράου δὲ ἀποτρέποντος, Ἐριφύλη τὸν ὄρμον λαβοῦσα,
ῥέπει τὸν Ἀδράστον (ἄνδρα;) στρατεῦειν. ⁶ Ἀμφια-
ραος δὲ ἀνάγκην ἔχων στρατεῦσθαι, τοῖς παισὶν
ἐντολὰς ἔδωκε τελειωθείσι τὴν τε μητέρα κτείνειν,
καὶ ἐπὶ Θήβας στρατεῦειν.

(3) Ἀδράστος δὲ συναθροίσας, σὺν ἡγεμόσιν ἑπτὰ
πολεμῶν ἐσπευδε Θήβας. ² Οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἷδε·
Ἀδράστος Ταλαῦ, Ἀμφιάραος Οἰκλέους, Καπανεύς
Ἰππονόου, Ἰππομέδων Ἀριστομάχου· οἱ δὲ λέγουσι,
Ταλαῦ. Οὗτοι μὲν ἐξ Ἀργεῶν. ³ Πολυνείκης Οἰδίπο-
δος ἐκ Θηβῶν· Τυδεὺς Οἰνέως, Αἰτωλός· Παρθεν-
παῖος Μειλανίως, Ἀρκάς. ⁴ Τινὲς δὲ Τυδεῖα μὲν καὶ
Πολυνείκην οὐ καταριθμοῦσι· συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς
ἑπτὰ Ἐτεόκλον Ἰφίον, καὶ Μηκιστέα.

(4) Παραγενόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐδασίλευε
Λυκούργος, ἐζήτουν ὕδωρ. Καὶ αὐτοῖς ἡγήσατο τῆς
ἐπὶ κρήνην ὁδοῦ Ὑψιπύλη, ἧτις νήπιον παῖδα ὄντα
Ὀφελίην [ἀπολιποῦσα, δν] ἔτρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα
καὶ Λυκούργου. ² Αἰσθόμενοι γὰρ αἱ Ἀθήναι ὕστερον
Θόαντα σεσωσμένον, ἐκείνον μὲν ἔκτειναν, τὴν δὲ
Ὑψιπύλην ἀπημπούλησαν· διὸ πρᾶξις ἐλάτρευε
παρὰ Λυκούργῳ. ³ Δεικνυούσης δὲ τὴν κρήνην, ὁ πᾶσι
ἀπολειψθεὶς ὑπὸ δράκοντος διαφθείρεται. ⁴ Τὸν μὲν
οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μετὰ Ἀδράστου κτεί-
νουσι, τὸν δὲ παῖδα θάπτουσιν· Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν,
ἐκείνοι· τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα προμαντεύσθαι.
Τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν. ⁵ Οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ'
αὐτῷ τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα. Καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκη-
σεν Ἀδράστος· σταδίῳ δὲ Ἐτεόκλος· πυγμῇ Τυδεὺς·
ἄρματι (ἄλματι;) καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος· ἀκοντίῳ
Λαόδοκος· πάλῃ Πολυνείκης· τόξῳ Παρθενοπαῖος.

(5) Ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, πέμπουσι Τυ-
δεᾶ προερχοῦντα Ἐτεόκλει, τὴν βασιλείαν παραχω-
ρεῖν Πολυνείκει, κατὰ συνέθετο· μὴ προσέχοντος δὲ
Ἐτεόκλους, διάπειραν τῶν Θηβαίων Τυδεὺς ποιού-
μενος, καθ' ἕνα προκαλούμενος, πάντων περιεγένετο·
² οἱ δὲ πεντήκοντα ἄνδρας ὀπλίσαντες ἀπὸ τῶν ἐν ἡρώ-
εσσιν αὐτόν. Πάντας δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίονος ἀπέ-
κτεινε· καί περ ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν.

(6) Ἀργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσήεσαν τοῖς τεί-
χεσι· καὶ, πυλῶν ἑπτὰ οὐσῶν, Ἀδράστος μὲν παρὰ

simus, quod omnes in eo bello præter unum Adrastum
perituros esse prævidebat, et ipse expeditionem detrecta-
bat et reliquos dehortabatur. ² Polynices vero ad Iphin
Alectoris filium contendit, ab eoque petit, ut qua posset
ratione Amphiarum ad belli societatem cogere demon-
straret. Huic ille respondit, si torquem aureum Eriphyle ac-
ciperet. ³ Amphiarus ergo ne quid a Polynice muneris
caperet, Eriphylæ interdixit. Verum Polynices eam mo-
nili donatam rogavit, ut virum suum ad expeditionem
susciendam induceret. Erat enim hoc in ejus potestate
positum. ⁴ Nam Amphiarus quæ fuit ei cum Adraστο dis-
sensionem componens, quidquid inter eos litis ac discor-
diæ foret, ad Eriphyles judicium se relaturum jurejurando
confirmaverat. ⁵ Quo igitur tempore contra Thebas profici-
scendum erat, Adraστο exhortante, Amphiaro contra de-
trectante, Eriphyle monili corrupta maritum ad ineundam
expeditionem adduxit. ⁶ Tum Amphiarus ad militiam co-
actus filiis dedit mandatum, ut adulti matrem occide-
rent atque contra Thebas in bellum proficiscerentur.

(3) Adrastus igitur, collecto exercitu, cum septem du-
cibus Thebas bello aggredi properavit. ² Duces vero fue-
runt: Adrastus Talai, Amphiarus Oiclis, Capaneus Hip-
ponoi, Hippomedon Aristomachi sive, ut aliis placet, Talai.
Hi Argivi fuerunt. ³ Polynices Œdipodis, Thebanus; Ty-
deus Œnei, Ætolus; Parthenopæus Milanionis, Arcas.
⁴ Sunt tamen qui Tydeum et Polynicem non connumerent,
sed inter septem illos recensent Eteoclum, Iphios filium,
et Mecisteum.

(4) Qui ubi ad Nemeam, cujus rex erat Lycurgus,
pervenerant, aquam quaerentibus ad fontem viæ dux fuit
Hypsipyle, quæ nutriebat Ophelten infantem, Eurydices
filium et Lycurgi. ² Nam quum Lemniæ mulieres ab ea
Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum
quidem necarunt, at Hypsipylem in servitum vendide-
runt. Quocirca venundata apud Lycurgum serviebat. ³ Ea
dum fontem monstrat, relictus puer a serpente occiditur.
⁴ Serpentem igitur Adrastus cum sociis superveniens inter-
emit ac puerum sepelivit. Amphiarus vero dixit hoc sibi
prodigio quæ eventura essent prænuntiari. Quare pue-
rum vocarunt Archemorum, ⁵ in ejusque honorem Nemeæ
certamen instituerunt, in quo Adrastus vicitequo, cursu
Eteoclus, pugilatu Tydeus, curru (salto) et disco Am-
phiarus, jaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthe-
nopæus.

(5) Deinde quum ad Cithæronem pervenire, Tydeum
legatum mittunt, qui Eteoclem juberet ex constituto re-
gnum cedere Polynici. Eteocle non obtemperante, Ty-
deus de Thebanis periculum facturum singulos ad certamen
provocavit, iisque omnibus superior discessit. ² Illi vero
quingenta viros armatos collocarunt, qui redeuntem
ex insidiis aggrederentur. Eos tamen omnes, uno excepto
Mæone, interfecit, atque deinde rediit ad exercitum.

(6) Jam vero Argivi sumtis armis, ad muros accesser-
unt, et quum septem essent portæ, Adrastus ad Homo-

τὰς Ὀμολωίδας πύλας ἔστη· Καπανεὺς δὲ παρὰ τὰς Ὠρυγίας· Ἀμφιάραος δὲ παρὰ τὰς Προϊτίδας· Ἴππομέδων δὲ παρὰ τὰς Ὀρχνηίδας (Νηίτας?)· Πολυνείκης δὲ παρὰ τὰς Ὑψίστας· Παρθενοπαῖος δὲ παρὰ τὰς Ἠλέκτρας· Τυδεὺς δὲ παρὰ τὰς Κρηνίδας. ²Καθώπι-σε δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς Θηβαίους, καὶ καταστήσας ἡγεμόνας ἰσους ἰσοῖς ἔταξε, καὶ, πῶς ἂν περιγένοιτο τῶν πολεμίων, ἐμαντεύετο.

(7) Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίους μάντις Τειρεσίας Εὐή-ρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ Σπαρτοῦ, γενόμενος τυφλὸς τὰς δράσεις. ²Οὗ περὶ τῆς πρῶσεως καὶ μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμήνυε· ³Φερεκλύδης δὲ, ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. Οὕσαν γὰρ τὴν Χαρικλῶ προσφιλῆ τῇ Ἀθηνᾷ... γυμνὴν ἐπὶ πάντα ἰδεῖν· τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταλαβομένην, πηρὸν ποιῆσαι· ⁴Χαρικλοῦς δὲ δεομένης ἀποκαταστήσαι πάλιν τὰς δράσεις, μὴ δυ-ναμένην τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασαν πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι συνιέναι, καὶ σῆπτρον αὐτῷ δωρήσασθαι κυάνεον, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν. ⁵Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅτι θεασάμε-νος περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνουσιάζοντας, καὶ τούτους τρώσας, ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή· πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνουσιάζοντας, ἐγένετο ἀνὴρ. ⁶Διόπερ Ἦρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες, πότερον τὰς γυναῖκας ἢ τοὺς ἀνδρας ἤδεσθαι μάλλον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνειν, τοῦτον ἀνέκρινον. Ὁ δὲ ἔφη, δεκαεννέα μοιρῶν περὶ τὰς συνουσίας οὐσῶν, τὰς μὲν ἐννέα ἀνδρας ἤδεσθαι, τὰς δὲ δέκα γυναῖκας. ⁷Ὅθεν Ἦρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκε. [Τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἦραν·

Οἷν μὲν μοῖρην δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τὰς δὲ δέκα (ἐννέα δ' ?) ἐπιμπλήσει γυνὴ τέρπουσα νόημα.]

⁸Εγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος.

⁹Οὗτος οὖν Θηβαίους μαντευόμενος εἶπε νικήσειν, ἐὰν Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος Ἀρεὶ σφάγιον αὐτὸν ἐπιδι-δῷ. Τοῦτο ἀκούσας Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος, ἑαυτὸν πρὸ τῶν πυλῶν ἔσφαξε. ¹⁰Μάχης δὲ γενομένης, οἱ Καδμεῖοι μέχρι τῶν τειχῶν συνεδιώχθησαν. Καὶ Καπανεὺς ἀρπάσας κλίμακα, ἐπὶ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνῆει· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνοῖ. (8) Τούτου δὲ γενομένου, τρώ-παιον (τροπή ?) τῶν Ἀργείων γίνεται. Ὡς δὲ ἀπώλ-λυντο πολλοὶ, δόξαν ἑκατέροις τοῖς στρατεύμασιν, Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας μονο-μαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους. ²Καρτερᾶς δὲ πάλιν γενομένης μάχης, οἱ Ἀσταχοῦ παῖδες ἡρίστευσαν. Ἰσμαρος μὲν γὰρ Ἴππομέδοντα ἀπέκτεινε· Λεάδης δὲ Ἐτεόκλον· Ἀμφιδίκος δὲ Παρθενοπαῖον· ὥς δὲ Εὐ-ριπίδης φησὶ, Παρθενοπαῖον ὁ Ποσειδῶνος παῖς Περ-κλύμενος ἀπέκτεινε. ³Μελάνιππος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν παίδων [εἰς τὴν γαστέρα] Τυδέα τιτρώσκει. Ἡμιθνή-

loidem portam collocatus est, Capaneus ad Ogygiam, Amphiaraus ad Prætidem, Hippomedon ad Neitam, Poly-nices ad Hypsistam, Parthenopæus ad Electridem, Tydeus ad Crenidem. ²Interea Eteocles quoque Thebanos armis instruxit, atque constitutis totidem ducibus, quomodo posset hostes superare, vaticinantium consilio conqui-sivit.

(7) Erat apud Thebanos Tiresias vates, Everis et Chariclus nymphae filius, ab Udari Sparti genere oriun-dus, oculorum luce orbatus. ²Cujus de cæcitate ac vaticinandi peritia variae sunt historiae. Namque alii eum deorum ira excæcatum esse dicunt, quia mortalibus quæ celare volebant, evulgasset. ³Pherecydes autem a Minerva eum luminibus privatum narrat. Nam quum Chariclo Mi-nervæ esset amica,.... illum nudam per omnia deam vi-disse, hanc vero manibus attingentem illius oculos cæcum reddidisse. ⁴At Chariclo Minervam orasse, ut filio suo oculos restitueret. Quod quum dea efficere non posset, ex-purgatis illius auribus, omnem avium vocem intelligendi tribuisse facultatem, eundemque cyaneo sceptro condo-nasse, quod gestans æque ac oculatus incederet. ⁵Hesiodus vero dicit eum ad Cyllenen montem serpentes coeuntes conspicatum, quod eos vulnerasset, e viro in mulierem mutatum esse; et quum rursus eosdem serpentes coeuntes observasset, in priorem viri formam rediisse. ⁶Quocirca Juno ac Jupiter ambigentes mulieresne an viri majorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi arbitrum delegerunt. Tum ille de novem ac decem quæ inter coeundum voluptatis partes caperentur, novem virum, ac mulierem decem partibus frui judicavit. ⁷Quare illum Juno oculo-rum usu privavit, Jupiter autem pro luminibus ademtis vaticinandi scientiam concessit. [Responsum quod Tire-sias dedit Jovi et Junoni :

Parte una e denis mas partibus oblectatur,
at mulier solidum coitus capit ipsa decunem.]

Longævus quoque Tiresias fuit.

⁸Hic igitur Thebanis victoriam vaticinatus est, si Me-næceus Creontis filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menæceus audivit, se ipse ante portas mactavit. ⁹Deinde vero pugna commissa, Cadmei ad muros usque repulsi sunt, et arreptis scalis Capaneus in muros jam ascendit, ubi Jupiter fulmine ictum interemit. (8) Quo fa-cto Argivi in fugam se converterunt. Quum autem multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia de regno singulari certamine decernunt Eteocles et Po-lynices, ac mutua se cæde interficiunt. ²Nova deinde pugna magna cum acribitate commissa, Astaci filii inter omnes virtute fuerunt conspicui. Ismarus enim Hippomedontem prostravit, Leades Eteoclum, Amphidid-cus Parthenopæum, quem tamen Euripides a Periclymeno Neptuni filio occisum fuisse narrat. ³Melanippus qui re-stabat Astaci filius, Tydeum (in ventre) vulneravit. Qui

τος δὲ αὐτοῦ κειμένου, παρὰ Διὸς αἰτησαμένη Ἀθηνᾶ φάρμακον ἤνεγκε, δι' οὗ ποιεῖν ἐμελλέν ἀθάνατον αὐτόν. Ἄμφιαρος δὲ αἰσθόμενος τοῦτο, μισῶν Τυδεΐαν, ὅτι παρὰ τὴν ἐκείνου γνώμην εἰς Θήβας ἐπεισε τοὺς Ἀργεῖους στρατεύεσθαι, τὴν Μελανίππου κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἔδωκεν αὐτῷ· (τυτρωσκόμενος δὲ Τυδεὺς ἐκτείνειν αὐτόν.) ὁ δὲ διελὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐξεβρόφησεν αὐτόν. Ὡς δὲ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσσασθεῖσα τὴν εὐεργεσίαν ἐπέσχε τε καὶ ἐφθόγγεν. Ἄμφιαράν δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἰσμενὸν, πρὶν ὑπὸ Περικλυμένου τὰ νῶτα τραυῆναι, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν τὴν γῆν διέσπασεν. Ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνίοχῳ Βάτωνι, ὡς δὲ ἔνοιον, Ἐλαττωνῷ, ἐκρύβη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν. Ἄδραστος δὲ μόνον ἵππος ζήσωνεν Ἀρίων. Τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ εἰκασθεῖσα Ἐρινύϊ κατὰ τὴν συνουσίαν.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ Ζ'.

(1) Κρέων δὲ, τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν, τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἐβρίβεν ἀτάφους, καὶ κηρύξας μηδένα θάπτειν, φύλακας κατέστησεν. Ἄντιγόνη δὲ, μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνείκους σῶμα κλέψασα ἔθαψε· καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος, αὐτοῦ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύφθη. Ἄδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμὸν κατέφυγε, καὶ ἱκετερίαν θείας, ἡξίου θάπτειν τοὺς νεκρούς. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες, αἰρούσι Θήβας, καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις διδόασιν θάψαι. Τῆς δὲ Καπανέως καιομένης πυρᾶς, Εὐάδην, ἢ Καπανέως μὲν γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἰφίος, ἐαυτὴν βалоῦσα συγκατεκαίετο.

(2) Μετὰ δὲ ἑπτὰ ἔτη, οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, κληθέντες Ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προήρουντο, τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι. Καὶ μαντευόμενοι αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐθέσπισε νίκην Ἀλκμαίωνος ἡγουμένου. Ὁ μὲν οὖν Ἀλκμαίων ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ βουλόμενος, πρὶν εἰσάσθαι τὴν μητέρα, δμῶς στρατεύεται. Λαβοῦσα γὰρ Ἐριφύλη παρὰ Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκους τὸν πέπλον, συνέπεισε καὶ τοὺς παῖδας στρατεύεσθαι. Οἱ δὲ ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμενοι, Θήβας ἐπολέμουν. Ἦσαν δὲ οἱ στρατευόμενοι οἷδε· Ἀλκμαίων καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Αἰγιάλεος Ἀδράστου· Διομήδης Τυδεΐας· Πρόμαχος Παρθενοπαιῶν· Σθένελος Καπανέως· Θέρσανδρος Πολυνείκους· Εὐρύαλος Μηκιστεύς. (3) Οὗτοι πρῶτον μὲν πορθοῦσι τὰς πέριξ κώμας, ἵππειτα, τῶν Θηβαίων ἐπελθόντων Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡγουμένου, γενναίως μάχονται. Καὶ Λαοδάμας μὲν Αἰγιάλῳ κτείνει, Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. Καὶ μετὰ τὸν τούτου θάνατον, Θηβαῖοι συμφεύγουσιν εἰς τὰ τεῖχη. Τειρεσίῳ δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀργεῖους κήρυκα περὶ διαλύσεως ἀποστέλλειν, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους

FRAGMENTA HISTORICORUM.

quum semianimis jaceret, Minerva a Jove impetratum remedium attulit, quo illum immortalem redderet. Quod quum animadvertisset Amphiarus, Tydeum exosus, quoniam præter sententiam suam Argivos ad bellum Thebanum compulisset, desectum Melanippi caput ei tradidit. (Tydeus enim, quum jam vulneratus esset, Melanippum interfecerat.) Quo ille diviso cerebrum adeo exsorbuit. Id ubi Minerva animadvertit, beneficium ei invidens retractavit. Amphiaro vero ad Ismenum fluvium fugienti, priusquam in humeris a Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Jove fulmine, terra dehiscit, atque ille cum curru simul et Batone auriga, sive, ut quidam ferunt, Elattono, terræ hiatu absorptus est et a Jove immortalitate condonatus. Solus Adrastus Arione equo vectus in tutum evasit. Hunc equum Ceres in Erinnyis formam versa ex Neptuni concubitu genuerat.

CAPUT VII.

(1) Creon, Thebanorum regnum adeptus, cæsorum Argivorum corpora insepulta projecit, et edicto præcipiens ne quis ea sepelire curaret, custodes apposit. Vtrum Antigona, una ex Œdipi filiabus, clam Polynicis corpus sublatum humavit. Sed a Creonte deprehensa, viva eodem, quo frater, sepulcro condita est. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque supplex cadaverum tumulandi potestatem precatur. Tum Athenienses, suscepta expeditione, Theseo duce Thebas capiunt, et mortuorum corpora suis sepelienda concedunt. Conflagrante vero Capanei rogo, Evadne illius conjux, Iphios filia, in eum se conjecit et una cum marito cremavit.

(2) Decimo anno post, occisorum filii, quos Epigonos vocant, patrum cædem ulturi contra Thebanos bellum decernunt. Quibus oraculum sciscitantibus deus victoriam vaticinatus est, si duce uterentur Alcmaëone. Sed Alcmaëon expeditionis præfecturam detrectabat, nisi antea de matre supplicium sumpsisset; nihilo secius tamen in bellum contendit. Nam quum Eriphyle a Thersandro Polynicis filio peplum accepisset, filios quoque ad arma capienda adduxit. Hi igitur, delecto Alcmaëone duce, Thebanis bellum intulerunt. Quorum nomina hæc sunt: Alcmaëon et Amphilochochus, Amphiarai filii, Ægialeus Adrastris, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopæi, Sthenelus Capanei, Thersander Polynicis, Euryalus Mecistei. (3) Ili primo quidem finitimos circa vicos depopulantur, deinde vero, Thebanis sub duce Laodamante, Eteoclis filio, ad prælium egressis, strenue pugnant. Laodamas Ægialeum interfecit, Laodamantem vero Alcmaëon; quo cæso, Thebani intra mœnia fuga se recipiunt. Deinde vero monente eos Tiresia, ut ad Argivos de pace petenda mitterent præconem, ipsi autem fugam capessèrent, ad hostes præconem

κέρυκα πέμπουσιν, αὐτοὶ δὲ, ἀναβιδάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπ' ἡνίας τέχνας καὶ γυναῖκας, ἐκ τῆς πόλεως ἔφευγον. Ἐνύκτωρ δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην Τίλφουσαν κρήνην παραγενομένων αὐτῶν, Τειρεσίης, ἀπὸ ταύτης πῶν, αὐτοῦ τὸν βίον κατέστρεψε. Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διεληθόντες, πόλιν Ἑστιαίαν κτίσαντες κατώκησαν. (4) Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν δρασμὸν τῶν Θηβαίων μαθόντες, εἰσάσιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναθροίζουσι τὴν λείαν, καὶ καθαιροῦσι τὰ τέχνη. Ὡς δὲ λείας μέρος εἰς Δελφούς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι καὶ τὴν Τειρεσίου θυγατέρα Μαντώ. Ἡῤῥαντο γὰρ αὐτῷ, Θήβας ἐλόντες τὸ κάλλιστον τῶν λαφύρων ἀναθήσειν.

(5) Μετὰ δὲ τὴν Θηβαίων ἄλωσιν αἰσθόμενος Ἀλκμαίων καὶ ἐπ' αὐτὸν δῶρα εἰληφυῖαν Ἐριφύλῃν τὴν μητέρα, μᾶλλον ἡγανάκτησε· καὶ, χρήσαντος Ἀπόλλωνος αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. Ὡς ἔνιοι μὲν μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτεῖναι τὴν Ἐριφύλῃν, ἔνιοι δὲ ὅτι μόνος. Ἀλκμαίωνα δὲ μετήλθεν Ἐρινὺς τοῦ μητρώου φόνου. Καὶ μεμηνώς, πρῶτον μὲν εἰς Ἀρχαδίαν πρὸς Οἰκλέα παραγίνεται, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα. Καθαρθείς δὲ ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρσινόην γαμεῖ τὴν τούτου θυγατέρα· καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ. Ὡς γενομένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, χρήσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς Ἀχελῶον ἀπέναι, καὶ παρ' ἐκεῖνον πόλιν διαλαμβάνειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς Οἰνέα παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα καὶ ξενίζεται παρ' αὐτῷ. Ἐπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς, τῆς χώρας ἀπελαύνεται. Ὡς Τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς Ἀχελῶος πηγὰς παραγενομένος, καθαιρεται εἰς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ ὃν Ἀχελῶος προσέχουσε τόπον κτίσας κατώκησε.

Ὡς Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν, καὶ λεγούσης οὐ συνοικήσειν αὐτῷ, εἰ μὴ λάβοι ταῦτα· διὸ παρχηγόμενος εἰς Ψωφίδα Ἀλκμαίων, Φηγεῖ λέγει τεθεσπίσθαι τῆς μανίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτοῦ, ὅταν τὸν ὄρμον εἰς Δελφούς κομίσας ἀναθῇ καὶ τὸν πέπλον. Ὡς οὖν δὲ, πιστεύσας, δίδωσι. Μηνύσαντος δὲ θεράποντος, ὅτι Καλλιρρόη ταῦτα λαβὼν ἐκόμιζεν, ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ τῶν Φηγέως παίδων, ἐπιτάξαντος τοῦ Φηγέως, ἀναιρείται. Ὡς Ἀρσινόην δὲ μεμφομένην οἱ τοῦ Φηγέως παῖδες ἐμβιδάσαντες εἰς λάρνακα κομίζουσιν εἰς Τέγαν, καὶ διδόντες Ἀγαπήνορι, καταψευσάμενοι τὸν Ἀλκμαίωνος αὐτῆς φόνον. (6) Καλλιρρόη δὲ τὴν Ἀλκμαίωνος ἀπώλειαν μαθοῦσα, πλησιάζοντος αὐτῇ τοῦ Διὸς, αἰτεῖται τοὺς γεγεννημένους παῖδας ἐξ Ἀλκμαίωνος αὐτῇ γενέσθαι τελείους, ἵνα τὸν τοῦ πατρὸς τίσωνται φόνον. Γεγόμενοι δὲ ἐξαίφνης οἱ παῖδες τελεῖοι, ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν τοῦ πατρὸς ἐξήσαν. Ὡς κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν οἱ τε Φηγέως παῖδες Πρόνοος καὶ Ἀγήνωρ, εἰς Δελφούς κομίζοντες ἀναθῆναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, καταλύουσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τοῦ Ἀλκμαίωνος παῖδες, Ἀμφότερός τε καὶ Ἀκαρνάν· καὶ

delegant atque mulieribus liberisque in vehicula impositis urbem relinquunt. ⁴ Qui ubi noctu ad Tilphussam fontem pervenerunt, Tiresias, quum ex eo aquam bibisset, vitam ibi finivit. Thebani vero diu multumque vagati Hestiaeam urbem condiderunt, in eaque consederunt. (4) Argivi interea, cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, praedam congerunt, muros solo exaequant. ² Manubiarum partem Delphos ad Apollinem mittunt una cum Manto, filia Tiresiae. Voverant enim se, captis Thebis, spoliis praestantissimum illi dono missuros.

(5) Post Thebarum excidium Alcmaeon, quod contra se quoque dona Eriphylen matrem cepisse resciverat, majori succensus est iracundia, et accepto ab Apolline responso, eam necavit. ² Nonnulli dicunt eum una cum Amphilocho fratre, alii vero solum Eriphylen occidisse. ³ Sed Alcmaeon ob matris caedem a Furiis exagitatus et insanien primus venit in Arcadiam ad Oiclem, illinc Psophidem ad Phegeum confugit. ⁴ A quo lustratus filiam ejus Arsinoen uxorem duxit, eique pro munere nuptiali monile dedit et peplum. ⁵ Postea vero ubi propter eum nullas terra fruges ederet, deus eum jussit oraculo ad Acheloum abire et in occupato juxta eum solo urbem condere. Primum igitur Calydonem proficiscitur ad Ceneum, qui hospitio eum excipit. Inde ad Thesprotos contendens ab eorum finibus repellitur. ⁶ Demum ad Acheloi fontes concessit, a quo lustratus Callirrhoen filiam cepit uxorem, atque in solo a fluvio aggesto urbem condidit, in qua sedem sibi constituit.

⁷ Postea Callirrhoe monile et peplum desiderante ac nisi haec acciperet amplexus ei recusante, Psophidem protectus Alcmaeon Phegeo dixit, vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri, quum monile et peplum Delphos delata Apollini dedicaverit. ⁸ Quae fidens ille reddidit. Verum famulo indicante eum ad Callirrhoen illa perferre, Phegei filiorum insidiis patris jussu circumventus interficitur. ⁹ Arsinoen autem caedem fratribus exprobrantem Phegei filii in arcam impositam Tegeam abducunt, atque Agapenori tradunt, ab ea Alcmaeonis caedem perpetratam esse ementiti. (6) Interea Callirrhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum rem cum ea habebat Jupiter, ab eo efflagitat, ut quos ex Alcmaeone peperisset liberi repente adulta aetate essent, quo patris necem ulciscerentur. Qua re impetrata, filii ad patris ultionem exierunt. ² Eodem vero tempore tum Phegei filii, Pronous et Agenor, ut monile ac peplum Apollini dedicarent Delphos proficiscentes, ad Agapenorem devertunt, tum Alcmaeonis filii, Amphoterus et Acarnan. ³ Hi itaque patris interfectores e medio tollunt,

ἀνελόντες τοὺς τοῦ πατρὸς φονέας, παραγενόμενοι τε εἰς Ψωφίδα καὶ παρελθόντες εἰς τὰ βασιλεία, τὸν τε Φηγέα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κτείνουσι. Διωχθέντες δὲ ἄχρι Τεγέας, ἐπιβοηθήσαντων Τεγεατῶν καὶ τινων Ἀργείων, ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν τῶν Ψωφιδίων τραπέντων. (7) Δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐλθόντες εἰς Δελφοὺς ἀνέθαντο κατὰ πρόσταξιν Ἀγελώου. Πορευθέντες δὲ εἰς τὴν Ἥπειρον, συναθροίζουσιν οἰκήτορας, καὶ κτίζουσιν Ἀκαρνανίαν.

²Εὐριπίδης δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα, κατὰ τὸν τῆς μανίας χρόνον, ἐκ Μαντοῦς Τειρεσίου παῖδας δύο γενῆσαι, Ἀμφιλοχὸν καὶ θυγατέρα Τισιφόνην· κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι. ³Καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην, διενεγκοῦσαν εὐμορφίαν, ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπεμποληθῆναι, δεδοικίας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται· τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαντα ταύτην ἔχειν, οὐκ εἰδὸτα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, θεράπαιναν· ⁴παραγενόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τῇ τῶν τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. Καὶ Ἀμφιλοχὸς, κατὰ χρησμούς Ἀπολλωνος, Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ὥκησεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Ἐπανάγωμεν δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελασγόν· ὃν Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπέθεμεν, Ἡσιόδος δὲ αὐτόχθονα. ²Τούτου καὶ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς Μελιθοίας, ἥ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης Κυλλήνης, παῖς Λυκάων ἐγένετο· ὃς βασιλεύων Ἀρκάδων, ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε· ³Μαίναλον, Θεσπρωτὸν, Ἐλικαν, Νύκτιμον, Πευκτίον, Καύκωνα, Μηχιστείαν, Ὀπλέαν, Μακαρέαν, Μάμεδον, Ὀρον, Πόλιχον, Ἀκόντην, Εὐαίμονα, Ἀγχούραν, Ἀρχεδαίην, Καρτερίωνα, Αἰγαίωνα, Πάλλαντα, Εὐμόνα, Κάνηθον, Πρόδοον, Αἶνον, Κορέθοντα, [Μαίναλον,] Τηλεδόαν, Φύσιον, Φάσσον, Φόβιον, Λύκιον, Ἀλίφρον, Γενέτορα, Βουκολίωνα, Σωκλέαν, Φινέα, Εὐμήτην, Ἀρπαλέαν, Πορθέα, Πλάτωναν, Αἴμονα, Κύναιθον, Λέοντα, Ἀρπάλκον, Ἡραϊέα, Τιτάναν, Μαντίνου, Κλείτορα, Στύμφαλον, Ὀρχόμενον. ⁴Οὗτοι πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβαλον ὑπερτραινεῖαν καὶ ἀσεβείαν. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βουλόμενος τὴν ἀσεβείαν πειράσαι, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνύτη παραγίνεται. ⁵Οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλῶσαντες, σφάζαντες ἓνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τούτου σπλάγχνα συναναμίζαντες, παρέθεσαν, συμβουλεύσαντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαίναλου. ⁶Ζεὺς δὲ τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἐνθα νῦν Τραπεζοῦς καλεῖται ὁ τόπος· Λυκάονα δὲ καὶ τούτου παῖδας ἐκεραύνωσε, χωρὶς τοῦ νεοπτάτου Νυκτίμου· ἀνασχούσα γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαψαμένη, τὴν ὄργην κατέπαυσε.

(2) Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος, ἡ

et deinde Psophidem profecti regiamque ingressi et Phceum et uxorem ejus occidunt. Psophidiis autem fugientes usque ad Tegeam insequentibus, Tegeatum et Argivorum quorundam auxilio Psophidios fugarunt et ipsi incolumes evaserunt. (7) Qui ubi hæc matri exposuerant, monile et pepulum Delphos profecti ex Acheloi Imperato Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis, urbes condunt in Acarnania.

²Euripide auctore Alcmaeon, quo tempore insaniebat, ex Manto, Tiresiae filia, duos liberos suscepit, Amphilochem filium filiamque Tisiphonen; quos Corinthum translatos Creonti Corinthiorum regi dedit educandos. ³Ac Tisiphone formæ pulcritudine excellens, a Creontis uxore, verita ne Creon eam in conjugium sumeret, vendita est in servitutem. Eam vero mercatus est Alcmaeon, ignarus suam se filiam habere ancillam. ⁴Deinde ad liberos repetendos Corinthum profectus filium quoque abduxit. Atque Amphilochem Apollinis oraculo monitus Argos Amphilochem habitatum concessit.

CAPUT VIII.

(1) Jam redeundum nobis est ad Pelasgum, quem Acusilaus, ut antea monuimus, Jovis et Niobes filium dicit, Hesiodus vero indigenam. ²Hujus et Melibææ, Oceani filiae sive, ut alii volunt, Cyllenes nymphæ, filius erat Lycaon, qui Arcadibus imperans e multis uxoribus quinquaginta liberos suscepit: ³Mænalum, Thesprotum, Heliem, Nyctimum, Peucetium, Cauconem, Mecistum, Hoplem, Macareum, Macednum, Horum, Polichum, Acontem, Evæmonem, Ancyorem, Archebatem, Carteronem, Egæonem, Pallantem, Eumonem, Canethum, Prothoum, Linum, Corethontem, (Mænalum,) Teleboan, Physium, Phassum, Phthium, Lycium, Halipherum, Genetorem, Bucolionem, Socleum, Phineum, Eumeten, Harpaleum, Portheum, Platonem, Hæmonem, Cynæthum, Leontem, Harpalycum, Heræum, Titanan, Mantinonem, Clitorem, Stympalum, Orchomenum. ⁴Hi superbia et impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Jupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumta hominis mercenarii forma, ad eos accedit. ⁵Tum hi invitantes eum hospitio, e conterraneis puerum quendam jugulaverunt, cujus viscera cum victimarum carne commixta, Mænali fratris natu maximi suasu, in epulo ei apposuerunt. ⁶At Jupiter mensam evertit eo in loco, qui nunc Trapezus vocatur. Lycaonem vero et liberos ejus fulmine ictos interfecit præter Nyctimum natu minimum. Terra enim sublati in altum manibus et dextra Jovis comprehensa, illius iram compescuit.

(2) Postquam Nyctimus regnum suscepit, Deucalionis

ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμός ἐγένετο. Τοῦτον ἔνιοί φασι διὰ τὴν τῶν Λυκάωνος παίδων δυσσέβειαν γεγενῆσθαι. ²Εὐμηλος δὲ καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάωνι καὶ θυγατέρα Καλλιστῶ γενέσθαι. Ἡσιόδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν Νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης δὲ Κητέως. ³Αὕτη σύνθηρος Ἀρτέμιδος οὔσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνη στολὴν φοροῦσα, ὥμοσεν αὐτῇ μέναι παρθένον. ⁴Ζεὺς δὲ, ἐρασθεῖς, ἀκούσῃ συνεννάζεται, εἰκασθεῖς, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι, ὡς δὲ ἔνιοι, Ἀπόλλωνι. ⁵Βουλόμενος δὲ Ἥραν λαθεῖν, εἰς ἄρκτον μετεμόρφωσεν αὐτήν. Ἥρα δὲ ἔπεισεν Ἀρτεμιν, ὡς ἄγριον θηρίον κατατοξέυσαι. ⁶Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρτεμις αὐτὴν κατατοξέυσεν, ὅτι τὴν παρθενίαν οὐκ ἐφύλαξεν. ⁷Ἀπολομένης δὲ Καλλιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀρπάσας, ἐν Ἀρκαδίᾳ δίδωσιν ἀνατρέφειν Μαίᾳ, προσαγορεύσας Ἀρκάδα· τὴν δὲ Καλλιστῶ καταστερίσας ἐκάλεσεν Ἀρκτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

(1) Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου, ἡ Μεγανείρας τῆς Κρόκωνος, ὡς δὲ Εὐμηλος λέγει, νύμφης Χρυσοπελείας, ἐγένοντο παῖδες Ἐλατος καὶ Ἀφείδας. ²Οὗτοι τὴν γῆν ἐμερίσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν Ἐλατος· ὃς ἐκ Λαοδίκης τῆς Κινύρου Στύμφαλον καὶ Περέα τεκνοῖ, Ἀφείδας δὲ Ἄλεον καὶ Σθενέβοιαν, ἣν γαμεῖ Προῖτος.

³Ἀλέου δὲ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως, θυγάτηρ μὲν Αὖγη, υἱοὶ δὲ Κηφεύς καὶ Λυκοῦργος. ⁴Αὖγη μὲν οὖν ὑφ' Ἡρακλέους φθαρεῖσα, κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, ἥς εἶχε τὴν ἱερωσύνην. Ἀκάρπου δὲ τῆς γῆς μενούσης, καὶ μηνυόντων τῶν χρησμῶν εἶναι τι ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσσέβημα, φωραθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ· παρ' οὗ Τεύθρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν ἐφθειρε. ⁵Τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θηλὴν ὑποσχούσης ἐλάφου, Τήλεφος ἐκλήθη. Καὶ τραφεὶς ὑπὸ τῶν Κορύθου βουκόλων, καὶ ζητήσας τοὺς γονέας, ἦκεν εἰς Δελφούς. ⁶Καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ, παραγενόμενος εἰς Μυσίαν, θετὸς παῖς Τεύθραντος γίνεται, καὶ τελευτῶντος αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.

(2) Λυκούργου δὲ καὶ Κλεοφίλης, ἡ Εὐρυνόμης, Ἀγκάιος καὶ Ἐποχος καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Ἰασος. ²Ἀμφιδάμαντος δὲ Μελανίων καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ἣν Εὐρύσθευς ἐγῆμεν. Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου Ἀταλάντη ἐγένετο. Ταύτης ὁ πατὴρ, ἀρρένων παίδων ἐπιθυμῶν, ἐξέθηκεν αὐτήν· ³ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλάκις θηλὴν εἶδου, μέχρις οὗ εὐρόντες κυνηγοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεφον. Τελεῖα δὲ Ἀταλάντη γενομένη, παρθένον ἑαυτὴν ἐφύλαττε, καὶ θηρεύουσα ἐν ἐρημίᾳ καθωπλισμένη διετέλει. Βιάζεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπιχειροῦντες Κένταυροι· Ροῖκος καὶ Ὑλαῖος, κατατοξευθέντες ὑπ' αὐτῆς ἀπέθανον. ⁴Παρεγένετο δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀριστέων καὶ ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον·

diluvium consecutum est. Quod nonnulli Lycaonis ob filiorum impietatem factum esse dicunt. ²Eumelus vero et alii quidam Lycaonem ajunt filiam quoque habuisse Callisto; quam quidem Hesiodus unam e Nymphis esse censet, Asius autem Nyctei, et Pherecydes Cetei filiam. ³Hæc cum Diana venandi studio se oblectans, eademque qua dea veste induta, se virginitatem ei conservaturam esse juravit. ⁴Verum hujus amore captus Jupiter, assumpta Dianæ, ut nonnulli ferunt, sive secundum quosdam Apollinis forma, invitam compressit. ⁵Quod quum Junonem celare studeret, illam in ursam transmutavit. Sed Juno Dianæ persuasit, ut eam tamquam belluam feram sagittis confoderet. ⁶Sunt etiam qui a Diana eam interfectam dicant propterea quod virginitatem non conservasset. ⁷Quæ postquam periit, Jupiter abreptum infantem in Arcadia Maiæ dedit enutriendum eique Arcadi nomen imposuit; Callisto autem inter astra collocatam nominavit Ursam.

CAPUT IX.

(1) Ex Arcade et Leanira Amyclæ, aut Meganira Croconis filia, ut vero Eumelus ait, ex nympha Chrysopelia, nati sunt Elatus et Aphidas. ²Hi terram partiti sunt, summum autem imperium fuit penes Elatum, qui ex Laodice Cinyræ filia Stympthalum gignit et Pereum; Aphidas vero Aleum et Sthenobœam, quam duxit Proetus.

³Aleus ex Neæra, Perei, filiam procreavit Augen, filios Cepheum et Lycurgum. ⁴Auge ab Hercule vitata partum occultavit in templo Minervæ, cujus habebat sacerdotium. Sed quum terra sterilitate continuo laboraret atque oculis indicaretur latere in Minervæ templo impium quoddam, deprehensa demum a patre puella ad necem tradita est Nauplio. Is dedit eam Teuthranti regi Mysorum, qui eam concubinato sibi junxit. ⁵Infans vero in Parthenio monte expositus, quia cerva mammas ei præberet, nominatus est Telephus. Qui deinde a Corythi bubulcis enutritus, ut parentes suos quæreretur, venit Delphos; ⁶atque accepto a deo responso, profectus est in Mysiam, ubi a Teuthrante adoptatus est, eique defuncto regni hæres successit.

(2) E Lycurgo et Cleophile sive Eurynome nati sunt Anceus, Epochus, Amphidamas, Iasus. ²Ex Amphidamante Milanion et Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso et Clymene, Minyæ filia, nata est Atalanta, quam pater masculæ prolis cupidus exposuit. ³Verum ursæ frequenter ad eam accedens mammas præbebat, dum venatores inventam apud se educarent. Adulta deinde Atalanta virginem se servabat et armata in solitudine venari consueverat. Cui quum Rhæceus et Hylæus Centaunum inferre vellent, ab ea sagittis confossi cecidere. ⁴Eadem cum ceteris principibus apri Calydonii venationi interfuit,

καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Πελοπείᾳ τεθέντι ἀγῶνι ἐπάλασσε Πηλεΐ, καὶ ἐνίκησεν. ⁵ Ἀνευροῦσα δὲ ὑστερον τοὺς γονέας, ὡς δὲ πατὴρ γαμῆν αὐτὴν ἐπέειπεν, ἀπιοῦσα εἰς σταδιαῖον τόπον, καὶ πῆξασα μέσον σκόλοπα τρίπηχυν, ἐντεῦθεν τῶν μνηστευομένων τοὺς δρόμους προοίεσα, ἐτρόχαζε καθωπλισμένη· καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῇ θάνατος ὠφειλετο· μὴ καταληφθέντι δὲ γάμος. ⁶ Ἦδη δὲ πολλῶν ἀπολλυμένων, Μειλανίων αὐτῆς ἐρασθεὶς ἦκεν ἐπὶ τὸν δρόμον, χρύσεια μῆλα κομίζων παρ' Ἀφροδίτης, καὶ διωκόμενος ταῦτα ἐρρίπτεν. Ἡ δὲ, ἀναιρουμένη τὰ ῥιπτούμενα, τὸν δρόμον ἐνίκηθη. ⁷ Ἐγγυμὲν οὖν αὐτὴν Μειλανίων. Καὶ ποτε λέγεται μὴ θηρεύοντας αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διὸς, χάκει συνουσιάζοντας, εἰς λέοντας ἀλλαγῆναι. ⁸ Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον· Εὐριπίδης δὲ Μαιναλοῦ· καὶ τὸν γήμαντα αὐτὴν οὐ Μειλανίωνα, ἀλλὰ Ἴππομένην. ⁹ Ἐγέννησε δὲ ἐκ Μειλανίωνος Ἀταλάντη, ἥ Ἄρεος, Παρθενόπειον, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύσατο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἀτλαντος δὲ καὶ τῆς Ὠκεανοῦ Πηληϊόνης ἐγένοντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, αἱ Πηληϊάδες προσαγορευθεῖσαι, Ἀλκυόνη, Μερόπη, Κελαινώ, Ἠλέκτρα, Στερόπη, Ταυγέτη, Μαία.

² Τούτων Στερόπην μὲν Οἰνόμαος ἔγημε· Σίσυφος Μερόπην. ³ Δυσὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν· πρώτη μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ὤκισε νήσοις. Δευτέρα δὲ Ἀλκυόνη· ἥ θυγατέρα μὲν ἐτέκνωσεν Αἴθουσαν, τὴν Ἀπολλωνί· Ἐλευθῆρα τεκοῦσαν, καλλίστην, υἱὸς δὲ Ὑρία καὶ Ὑπερβόρην. ⁴ Ὑριέως μὲν οὖν καὶ Κλονίης νυμφῆς Νυκτέως καὶ Λύκος· Νυκτέως δὲ καὶ Πολυξοῦς, Ἀντιόπη· Ἀντιόπης δὲ καὶ Διὸς, Ζήθος καὶ Ἀμφίων. Ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς συνουσιάζει.

(2) Μαία μὲν οὖν ἡ πρεσβυτάτη Διὶ συνελθοῦσα, ἐν ἄντρο τῆς Κυλλήνης ἔρμην τέκτει. ² Οὗτος ἐν στρωτοῖς ἐπὶ τοῦ λίκνου κείμενος, ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παραινέται, καὶ κλέπτει βόας ἃς ἐνεμεν Ἀπολλων. ³ Ἰνα δὲ μὴ φωραθεῖ ὑπὸ τῶν ἰγνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε, δύο δὲ καταθύσας, τὰς μὲν βύρσας πέτραις καθήλωσε, τῶν δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατηνάλωσεν ἐλθῆσας, τὰ δὲ κατέκαυσε. ⁴ Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ὤχετο. Καὶ εὗρίσκει πρὸ τοῦ ἄντρου νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κύτος χορδὰς ἐντέINAS ἐξ ὧν ἐθυσσε βοῶν, καὶ ἐργασάμενος λύραν εὔρε καὶ πλῆκτρον. ⁵ Ἀπολλων δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται. Καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν· οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἐφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖ ποτε ἡλάθησαν, διὰ τὸ μὴ εὔρεῖν ἱχνος ζῦνασθαι. ⁶ Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφότα, πρὸς Μαίαν εἰς Κυλλήνην παραινέται, καὶ τὸν ἔρμην ζητεῖτο. Ἡ δὲ ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις.

atque ludis in Peliae honorem institutis, ubi cum Peleo luctata superior discessit. ² Postea, inventis parentibus, a patre viro nubere jussa in locum stadii mensuram exequantem descendit ac in ejus medio trium cubitum palum terrae impegit, indeque procorum cursus exire jubens, ipsa insecuta est armata. Et ei quidem quem inter termini fines consequeretur, caedes; quem vero minus, ei conjugium debebatur. ³ Demum post multorum caedes Milanion ejus amore inflammatus in certamen descendit. Is mala aurea, quae, Veneris donum, secum attulerat, quum Atalanta eum insequeretur, in terram projecit. Quibus illa colligendis occupata cursu devicta est. ⁴ Milanion igitur duxit eam uxorem. Sed fama est eos aliquando per venationis otium in Jovis sacrum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes in leones fuisse transformatos. ⁵ Hesiodus autem et alii nonnulli Atalantam non Iasi fuisse, sed Schoenei filiam dicunt; Euripides denique ait eam e Maenalo ortam, nec Milanioni, sed Hippomeni nuptam. ⁶ E Milanione Atalanta sive ex Marte Parthenopaeum peperit, qui contra Thebas in bellum profectus est.

CAPUT X.

(1) Ex Atlante ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiae monte septem filiae natae sunt Pleiades cognominatae: Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia.

² Harum Steropen Cœnomaus, Meropen Sisyphus uxores duxerunt. ³ Cum duabus vero concubuit Neptunus, quarum altera, Celæno, Lycum peperit, quem Neptunus in Fortunatorum insulas habitatum misit; ex altera, Alcyone, filiam procreavit Aethusam formosissimam, Eleutheris ex Apolline matrem, filios vero Hyrieum et Hyperenorem. ⁴ Hyriei et Cloniae nymphae fuerunt Nycteus et Lycus; Nyctei et Polyxus Antiopa; Antiopae et Jovis Zethus et Amphion. Cum ceteris Atlantis filiabus Jupiter concumbit.

(2) Maia igitur, natu maxima, cum Jove congressa in antro Cyllenes parit Mercurium. ² Qui quum adhuc in cunarum stragulis jaceret, exsiliit et in Pieriam profectus quas Apollo boves pascebat furto abegit. ³ Ne vero deprehendi per vestigia posset, calces pedibus earum subligavit. Quas ubi Pylum duxerat, ceteras quidem intra speluncam abscondidit, duas vero mactavit earumque coria scopulis affixit, carnis autem alteram partem elixam comedit, alteram combussit. ⁴ Quo facto festinanter Cyllenen rediit. Et ante antrum repperit testudinem depascentem. Qua expurgata, super ejus testam mactatarum boum nervos tendit et artificio suo lyram invenit et plectrum. ⁵ Apollo vero boves quaerens Pylum venit et incolas interrogavit. Hi vidisse se puerum boves abigentem responderunt, nescire tamen quonam perductae essent, quandoquidem earum vestigia non possent deprehendere. ⁶ Sed Apollo postquam vaticinandi arte furem cognoverat, Cyllenen ad Maïam profectus Mercurium furti accusavit. Verum Maïa puerum ostendit involutum fasciis. ⁷ Tum Apollo eum

7 Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπῆτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, ἤρνεϊτο. Μὴ πείθων δὲ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων αἰτήσας ταύτην ἔλαβεν, Ἐρμού ἑκείνην δίδοντας. Ὁ δ' Ἀπόλλων ἀντιδίδωσι τὰς βόας. 8 Ἐρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πάλιν πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐδίδου, ἣν ἐκέκτητο βουκολῶν. 9 Ὁ δὲ καὶ ταύτην λαβεῖν ἀντὶ τῆς σύριγγος ἤθελε, καὶ τὴν μαντικὴν ἐπελθεῖν· καὶ δοὺς διδάσκεται τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν. 10 Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθησι.

(3) Ταῦγέτη δὲ ἐκ Διὸς Λακεδαιμόνα· ἀφ' οὗ καὶ Λακεδαιμόνων ἡ χώρα καλεῖται. 2 Λακεδαιμόνος δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώτα, ὅς ἦν ἀπὸ Λέλεγος αὐτόχθονος καὶ νύμφης Νηΐδος Κλεοχαρείας, Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίκης, ἣν ἔγημεν Ἀκρίσιος. 3 Ἀμύκλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λαπίθου Κυνόρτης καὶ Ὑάκινθος. Τοῦτον εἶναι Ἀπόλλωνος ἐρώμενον λέγουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε. 4 Κυνόρτου δὲ Περιήρης, ὅς γαμῆι Γοργοφόνην τὴν Περσέως, καθάπερ Στησίχορος φησι, καὶ τίκτει Τυνδάρεων, Ἰκάριον, Ἀφαρέα, Λευκίππον. 5 Ἀφαρέως μὲν οὖν καὶ Ἀρήνης, τῆς Οἰθάλου, Λυγκεύς τε καὶ Ἰδας καὶ Πείσοις· κατὰ πολλοὺς δὲ Ἰδας ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Λυγκεύς δὲ ὀξυδερκίᾳ διήνεγκεν, ὥς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν θεωρεῖν. 6 Λευκίππου δὲ [καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου,] θυγατέρες ἐγένοντο Ἰλάειρα καὶ Φοίβη. Ταύτας ἀρπάσαντες, ἔγημαν Διόσκουροι. Πρὸς δὲ ταύταις Ἀρσινόην ἐγέννησε. Ταύτῃ μίγνυται Ἀπόλλων· ἡ δὲ Ἀσκληπιὸν γεννᾷ. 7 Τινὲς δὲ Ἀσκληπιὸν οὐκ ἐξ Ἀρσινόης τῆς Λευκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορωνίδος τῆς Φλεγύου ἐν Θεσσαλίᾳ. Καὶ φασιν ἐρασθῆναι ταύτης Ἀπόλλωνα, καὶ εὐθὺς συνελθεῖν. 8 τὴν δὲ παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς γνῶμην ἐλομένην Ἰσχυὶ τῷ Καινέως ἀδελφῷ συνοικεῖν. 9 Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγεῖλαντα κόρακα καταρᾶται, ὃν τέως λευκὸν ὄντα ἐποίησε μέλανα· αὐτὴν δὲ ἀπέκτεινε. 10 Καιομένης δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ βρέφος ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκε· παρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος χειρουργικὸς, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολλὸν, οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. 11 Παρὰ γὰρ Ἀθηναῖς λαβὼν ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνης ρυέναι αἷμα, τῷ μὲν ἐκ τῶν ἀριστερῶν ρυέντι, πρὸς φορὰν ἀνθρώπων ἐχρήτο· τῷ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν. Καὶ διὰ τούτου τοὺς τεθνηκότας ἀνήγειρεν. 12 Εὐρὸν δὲ τινὰς λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ Καπανέα καὶ Λυκούργον, ὥς [δὲ] Στησίχορος φησιν ἐν Ἐριφύλῃ· Ἰππολύτου, ὥς ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συγγράψας λέγει· Τυνδάρεων, ὥς φησι Πανύσας· Ὑμέναιον, ὥς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι· Γλαῦκον τὸν Μίνως, ὥς Μελησαγόρας λέγει. (4) Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ λαβόντες ἀνθρώποι θεραπείαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἑκατέρω-

ad Jovem fert ac boves reposcit. Jubente Jove ut boves reddat, infitiat. Sed quum non persuaderet, Apollinem Pylum ducit et boves restituit. Apollo vero Ilyram audiens, petitam a Mercurio accepit pro eaque dedit ei boves. * Quas pascens Mercurius etiam fistulam compegit compactamque inflavit. Hanc quoque Apollo possidere desiderans auream virgam dedit, quam quum boves apud Admetum pascebat acceperat. * Ille autem et virgam habere pro fistula voluit et vaticinandi artem addiscere. Data igitur fistula, per calculos vaticinari docetur. 10 Atque Jupiter eum et sui ipsius et eorum inferorum præconem constituit.

(3) Taygete ex Jove peperit Lacedæmonem, a quo Lacedæmonia terra nominata est. 2 Lacedæmon et Sparta, Eurotæ, qui ipse filius erat Lelegis indigenæ et Cleochariæ Naidos nymphæ, progenuerunt Amyclam et Eurydicen, quam uxorem duxit Acrisius. 3 Amyclæ et Diomedæ, Lapithæ, fuerunt Cynortes et Hyacinthus. Hunc Apollinis amasium fuisse dicunt, qui disco percussus invitus interfecit. * Cynortæ filius est Perieres, qui duxit Gorgophonen Persei filiam, ut Stesichorus dicit, ex eaque genuit Tyndareum, Icarium, Aphareum, Leucippum. 5 Porro Apharei et Arenes, Cebali filiz, fuerunt Lynceus et Idas et Pissus. Multi tamen Idam Neptuni filium dicunt. Lynceus tanto oculorum acumine gaudebat, ut etiam quæ subter terram essent, videret. * Leucippus [ex Philodice, Inachii,] filias suscepit Hilairam et Phœben, quas raptas uxores duxerunt Dioscuri. Præter has Arsinoen genuit, quæ cum Apolline congressa peperit Æsculapium. 7 Nonnulli vero Æsculapium non ex Arsinoe, Leucippi filia, natum dicunt, sed ex Coronide, Phlegyæ, in Thessalia; atque hujus amore captum Apollinem ajunt statim cum ea concubuisse. 8 Hanc vero contra patris voluntatem sua sponte cum Ischye, Cænei fratre, concubuisse. * Apollo delatorem corvum exsecratur et qui hucusque albus fuerat in nigrum commutavit, ipsam vero Coronidem interfecit. 10 Quæ quum comburebatur, Apollo infantem rogo eripuit et ad Chironem centaurum tulit, a quo educatus artem medicam et venationem edoctus est. Itaque quum chirurgus exstitisset ac multum se in hac arte exercuisset, non solum impedivit quosdam quominus morerentur, sed etiam mortuos in vitam revocavit. 11 Nam quia a Minerva sanguinem e Gorgonis venis effluentem acceperat, qui ex lævis effluerat, in mortaliū perniciem, qui autem e dextris, ad eorum salutem adhibebat. Atque hujus ope mortuos resuscitavit. 12 Eorum qui ab eo in vitam restituti esse dicuntur, inveni hosce: Capaneum et Lycurgum, ut Stesichorus ait in Eriphyle: Hippolytum, ut Naupacticorum auctor dicit; Tyndareum, ut ait Panyasis; Hymenæum, ut Orphici dicunt; Glaucum Minois filium, ut testatur Melesagoras. (4) Sed Jupiter veritus ne homines medendi artem edocti ab illo, sibi mutuam opem præstarent, fulmine eum interfecit.

νωσεν αὐτόν. ² Καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων, κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. ³ Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ῥίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Ἀθητῆς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. ⁴ Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φερέας πρὸς Ἀδμητὸν τὸν Φέρητος, τούτῳ λατρεύων ἐποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματοκόους ἐποίησεν.

⁵ Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφαρέα μὲν καὶ Λεύκιππον ἐκ Περιήρους γενέσθαι τοῦ Αἰόλου· Κυνόρτου δὲ Περιήρη· τοῦ δὲ Οἰβάλου· Οἰβάλου δὲ καὶ Νηΐδος νύμφης Βατείας, Τυνδάρεων, Ἰπποκόωντα, Ἰκαρίωνα.

(5) Ἰπποκόωντος μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορυκλῆς, Σκαῖος, Ἐναραιφῶρος, Εὐτύχης, Βουκόλος, Λύκων, Τέβρος, Ἰππόθοος, Εὐρύτος, Ἰπποκορυστής, Ἀλκίνοος, Ἄλκων. Τούτους Ἰπποκόων ἔχων παῖδας, Ἰκαρίωνα καὶ Τυνδάρεων ἐξέβαλε Λακεδαιμόνος. ² Οἱ δὲ φεύγουσι πρὸς Θέστιον, καὶ συμμαχῶσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ἑμόρους πόλεμον ἔχοντι. Καὶ γαμῇ Τυνδάρεως Θεστίου θυγατέρα Λήδαν. ³ Αὐτῆς δὲ, ὅτε Ἡρακλῆς Ἰπποκόωντα καὶ τοὺς τούτου παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρχεται καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.

(6) Ἰκαρίου μὲν οὖν καὶ Περιβοίας νύμφης Νηΐδος Θόας, Δαμάσιππος, Ἰμεύσιμος, Ἀλήτης, Περιλῆως, καὶ θυγάτηρ Πηνελόπη, ἣν ἔγημεν Ὀδυσσεύς.

² Τυνδάρεω δὲ καὶ Λήδας Τιμάνδρα, ἣν ἔγημος ἔγημε, καὶ Κλυταμνήστρα, ἣν ἔγημεν Ἀγαμέμνων· ἔτι τε Φιλονόη, ἣν Ἀστεύς ἀθάνατον ἐποίησε.

(7) Διὸς δὲ Λήδα συνελθόντος ὁμοιωθέντος κύκνῳ, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα Τυνδάρεω, ἐκ Διὸς μὲν ἐγεννήθη Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη, Τυνδάρεω δὲ Κάστωρ. ² Λέγουσι δὲ ἐνιοὶ Νεμέσεως Ἑλένην εἶναι καὶ Διός. Ταύτην γάρ, τὴν Διὸς φεύγουσαν συνουσίαν, εἰς χῆνα τὴν μορφὴν μεταβαλεῖν· ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία κύκνῳ, συνελθεῖν. ³ τὴν δὲ ὦν ἐκ τῆς συνουσίας ἀποτεκεῖν. Τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσιν εὐρόντα τινὰ ποιμένα, Λήδα κομίσαντα δοῦναι. Τὴν δὲ, καταθεμένην εἰς λάρνακα, φυλάσσειν, καὶ χρόνῳ καθήκοντι γεννηθεῖσαν Ἑλένην, ὡς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, τρέφειν.

⁴ Γενομένην δὲ αὐτὴν κάλλιε διαπρεπῇ Θησεὺς ἀρπάσας εἰς Ἀφιδνας ἐκόμισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κάστωρ εἰς Ἀφιδνας ἐπιστρατεύσαντες, ἐν Ἄδου Θησεῶς ὄντος, αἰροῦσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησεῶς μητέρα Αἴθραν ἄγουσιν αἰχμάλωτον. (8) Παρεγένοντο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν Ἑλένης γάμον οἱ βασιλεύοντες Ἑλλάδος. Ἦσαν δὲ οἱ μνηστεύμενοι οἶδε· Ὀδυσσεὺς Λαέρτης, Διομήδης Τυδείδης, Ἀντίλοχος Νέστορος, Ἀγαπήνωρ Ἀγαίου, Σθένελος Καπαίων, Ἀμφίμαχος Κτεάτου, Θάλπιος Εὐρύτου, Μέγης Φυλῆος, Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Μενεσθεὺς Πετῶ, Σχέδιος Ἐπιστροφῶ, (leg. Σχεδῖος καὶ Ἐπιστροφος Ἰφίτου) Πολύξενος Ἀγασθένους, Πηνελῆος Ληΐτου (leg. Πηνελῆος Ἰππαλκίμου καὶ Ληΐτος Ἀλεκτρίωνος), Αἴας Οἰλῆος, Ἀσκάλαφος καὶ

² Quare iratus Apollo occidit Cyclopes, fulmina Jovi fabricantes. ³ Jam vero Jupiter in Tartarum eum dejecturus erat, sed Latonæ precibus exoratus jussit eum per annum servire viro mortali. ⁴ Apollo igitur Pheras ad Admetum, Pheretis filium, sese contulit, apud quem servitutem serviens pascebat armenta, et boves feminas omnes gemelliparas fecit.

⁵ Sunt vero qui Aphareum et Leucippum ex Periere, Æoli filio, natos dicant, Cynortæ vero filium Perieren, et hujus Cēbalum, Cēbali autem et Bateæ Naidos nymphæ Tyndareum, Hippocoontem, Icarionem.

(5) Hippocoontis filii fuerunt Dorycleus, Scæus, Enaëphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon, Tebros, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinous, Alcon. His Hippocoon adjutus filiis Icarionem et Tyndareum Lacedæmone ejecit.

² Confugerunt illi ad Thestium, cui adversus finitimos bellum gerenti opitulati sunt. Ac Tyndareus Thestii filiam Ledam duxit uxorem. ³ Postea quum Hercules Hippocoontem ejusque filios interfecisset, in patriam redierunt, ubi Tyndareus regnum suscepit.

(6) Icario et Peribœa Naide nymphe nati sunt Thoas, Damasippus, Imeusimus, Aletes, Perilaus et filia Penelope, quam duxit Ulysses.

² Tyndareo et Leda natæ sunt Timandra, quam Echēmus duxit, et Clytæmnestra, quam duxit Agamemnon, et præter has Philonoe, quam Diana immortalem reddidit.

(7) Jove vero, sub cygni forma cum Leda congresso eademque nocte Tyndareo, ex Jove quidem nati sunt Pollux et Helena, ex Tyndareo autem Castor. ² Sed nonnulli dicunt Helenam Jovis esse ex Nemesi. Hanc enim, quo Jovis fugeret amplexus, in anserem sese transformasse, Jovem vero in cygnum commutatum cum ea coisse; illam deinde ex hoc concubitu peperisse ovum, quod repertum in luco (Rhamnusio) pastor quidam tulisset ad Ledam. Eam in arca id repositum servavisse, et suo deinceps tempore natam ex eo Helenam, perinde ac si sua fuisset filia, educasse.

⁴ Quæ quum formæ pulcritudine excelleret, Theseus raptam Aphidnas abduxit. Sed Castor et Pollux contra Aphidnas in bellum profecti, dum apud inferos Theseus versabatur, urbem capiunt, Helenam recuperant, Æthram Thesei matrem captivam abducunt. (8) Venerunt deinde Spartam, qui Helenæ nuptias peterent, Græciæ principes. Erant vero proci hi: Ulysses Laertæ, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancei, Sthenelus Capanei, Amphi-machus Cteati, Thalpius Euryti, Meges Phylei, Amphilochus Amphiarai, Menestheus Petei, Schedius et Epistrophus Iphiti, Polyxenus Agasthenis, Peneleos Hippalcimi et Leitus Alectryonis, Ajax Oilei, Ascalaphus et Ialinenus

Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἐλεφάνωρ Χαλκιδόντος, Εὐμήλος Ἀδμήτου, Πολυποίτης Πειρίθου, Λεοντεὺς Κορώνου, Ποδάλειριος καὶ Μαχάων Ἀσκληπιοῦ, Φιλοκτήτης Ποιάντος, Εὐρύπυλος Εὐαίμονος, Πρωτεσίλαος Ἰφίχλου, Μενέλαος Ἀτρείως, Αἶας καὶ Τεῦχος Τελαμόνως, Πάτροκλος Μενoitίου. (9) Τούτων ὁρῶν τὸ πλῆθος Τυνδάρεως, ἐδεδοίκει, (γ), κριθέντος ἐνός, στασιάσωσιν οἱ λοιποί. ² Ὑποσχομένου δὲ τοῦ Ὀδυσσεως, ἐὰν συλλάβῃται πρὸς τὸν Πηνελόπης αὐτῷ γάμον, ὑποθήσασθαι τρόπον τινά, δι' οὗ μηδεμία γενήσεται στάσις· ὡς ὑπέσχετο αὐτῷ συλλήψεσθαι ὁ Τυνδάρεως, πάντας εἶπεν ἐξορκίζων τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκηθὴς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῇται περὶ τὸν γάμον. ³ Ἀκούσας δὲ τοῦτο Τυνδάρεως τοὺς μνηστῆρας ἐξορκίζει· καὶ Μενέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται νυμφίον, Ὀδυσσεὶ δὲ παρὰ Ἰκαρίου μνηστεύεται Πηνελόπην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

(1) Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατὰ τινες Νικόστρατον· ἐκ δούλης Πιερίδος, γένος Αἰτωλίδος, ἥ, καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι, Τηριδίας, Μεγαπένθη· ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμήλον, Ξενοδάμω.

(2) Τῶν δὲ ἐκ Αἰλίας γενομένων παίδων, Κάστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῇ· καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφότεροι Διόσκουροι. ² Βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευκίππου θυγατέρας, ἐκ Μεσσήνης ἀρπάσαντες, ἔγχευαν. Καὶ γίνεται μὲν Πολυδεύκης καὶ Φοίβης Μνησιλεύς· Κάστωρ δὲ καὶ Ἰλαίρας Ἀνώγων. ³ Ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκადίας βοῶν λείαν μετὰ τῶν Ἀφαρέως παίδων Ἰδὰ καὶ Λυγκέως, ἐπιτρέπουσιν Ἰδᾷ διελεῖν· ὁ δὲ, τεμὼν βοῶν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώτου καταγαγόντος εἶπε τῆς λείας τὸ ἥμισυ ἔσσεσθαι, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπόν. Καὶ φθάσας κατηνάλωσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρῶτον Ἰδᾷ, καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ· καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην ἤλασε. ⁴ Στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην οἱ Διόσκουροι, τὴν τε λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συνελάνουσι, καὶ τὸν Ἰδᾶν ὑπὸ δρυὶ ἐλόγων καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκέως δὲ ἰδὼν Κάστορα ἐμήνυσεν Ἰδᾷ· κάκεινος αὐτὸν κτείνει. ⁵ Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐτούς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δόρυ προέμενος· τὸν δὲ Ἰδᾶν διώκων, βληθεὶς ὑπ' ἐκείνου πέτρα κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς. ⁶ Καὶ Ζεὺς Ἰδᾶν κεραυνοῖ, Πολυδεύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Μὴ δεομένου δὲ Πολυδεύκους τὴν ἀθανασίαν, ὄντος νεκροῦ Κάστωρος, Ζεὺς ἀμφοτέροις, παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν ὀνητοῖς, ἔδωκε. ⁷ Μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς τῶν Διοσκούρων, Τυνδάρεως μεταπεμψάμενος Μενέλαον εἰς Σπάρτην, τούτῳ τὴν βασιλείαν παρέδωκεν.

Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelos Admeti, Polyptes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius et Machaon Aesculapii, Philoctetes Pœantis, Eurypylus Evæmonis, Protesilaus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax et Teucer Telamonis, Patroclus Menœtii. (9) Horum videus turbam Tyndareus verebatur, ne, si unum deligeret, reliqui seditionem excitarent. ² Verum Ulysses pollicitus est, si ad Penelopæ nuptias adipiscendas sibi adjumento foret, rationem se suppeditaturum, qua nulla esset inter procos oritura discordia; atque, quum adjuturum se Tyndareus promississet, universos procos dixit jurejurando obstringendos esse, ut delectum filiae sponsum defensuri essent, si ab alio quodam propter nuptias injuria afficeretur. ³ Quo audito Tyndareus jurisjurandi religione procos obstrinxit, et Menelaum filiae sponsum declaravit; Ulyssi vero ab Icario Penelopam in matrimonium poposcit.

CAPUT XI.

(1) Menelaus itaque ex Helene Hermionen genuit et, secundum quosdam, Nicostratum; ex Pieride serva ab Ætolia oriunda, sive, ut Acusilaus dicit, e Teridæ Megapenthem; ex Cnossia nympha, Eumelo auctore, Xenodamum.

(2) E Leda filii Castor rem militarem, Pollux pugilatum exercebat, et propter fortitudinem suam ambo appellati sunt Dioscuri. ² Qui quum Leucippi filias in matrimonium sumere cuperent, e Messene raptas duxerunt; et Polluci ex Phœbe natus est Mnesileus, Castori ex Hilaira Anogon. ³ Quum vero boum prædam ex Arcadia una cum Ida et Lynceo abegissent, divisionem ejus Idæ permittunt. Tum ille, bove in quattuor partes conciso, qui primus partem suam devoraverit, ei, dixit, prædæ fore dimidium, secundo reliquum; quo vix dicto statim et suam ipsius et fratris partem absuinsit, atque cum eo prædam Messenen abduxit. ⁴ Sed adversus Messenen profecti Dioscuri tum illam tum aliam multam prædam auferunt ac Idæ et Lynceo sub quercu insidiantur. Lynceus vero Castorem conspicatus indicavit Idæ, qui eum interfecit. ⁵ At Pollux hos insecutus Lynceum hastam jaculatus prostravit, sed dum Idam persequeretur, lapidis ictu ab eo in capite percussus est et vertigine correptus cecidit. ⁶ Tum Jupiter Idam fulmine necavit et Pollucem duxit in cælum. Quin vero Pollux, Castore mortuo, immortalitatem recusaret, Jupiter ambobus concessit alternis diebus inter deos versari et inter mortales. ⁷ Relatis igitur inter deos Dioscuris, Tyndareus arcessito Spartam Menelao regnum tradidit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

(1) Ἡλέκτρας δὲ τῆς Ἀτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἐγένοντο. ² Ἰασίων μὲν οὖν, ἐρασθεὶς Δήμητρος, καὶ θέλων κατασχῆναι τὴν θεὸν, κεραυνούται. ³ Δάρδανος δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμοθράκην ἀπολιπὼν, εἰς τὴν ἀντίπερα ἡπειρον ἦλθε. ⁴ Ταύτης δὲ ἐβασίλευε Τεύκρος ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ Νύμφης Ἰδαίας, ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν νεμόμενοι Τεύκροι προσηγορεύοντο. ⁵ Ὑποδελχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ λαβὼν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βάτειαν, Δάρδανον ἐκτίσε πόλιν, τελευτήσαντος δὲ Τεύκρου, τὴν χώραν ἄπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. (2) Γενομένων δὲ αὐτῷ παίδων Ἰλου καὶ Ἐριχθονίου, ἴλος μὲν οὖν ἅπαις ἀπέθανεν· Ἐριχθόνιος δὲ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, γήμας Ἀστυόχῃ τὴν Σιμόεντος, τεκνοῖ Τρώα. ² Οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν χώραν ἀφ' αὐτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε. Καὶ γήμας Καλλιρρόῃ τὴν Σκαμάνδρου, γεννᾷ θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν, παῖδας δὲ Ἴλον καὶ Ἀσσαράκον καὶ Γανυμήδην. ³ Τοῦτον μὲν οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' αἵτου, θεῶν οἰνοχόον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν. ⁴ Ἀσσαράκου δὲ καὶ Ἱερωμνήμης τῆς Σιμόεντος Κάπυς· τοῦ δὲ καὶ Θέμιδος τῆς Ἰλου Ἀγχίσης· ὃ δὲ ἑρωτικὴν ἐπιθυμίαν Ἀφροδίτῃ συνελθοῦσα, Αἰνείαν ἐγέννησε καὶ Λύρον, δὲ ἅπαις ἀπέθανε.

(3) Ἴλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλαβὼν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτοῦ τεθειμένον ἀγῶνα, νικᾷ πάλιν· ² καὶ λαβὼν ἄλλον πεντήκοντα κούρους καὶ κόρας τὰς Ἰσας, δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρῆσμον καὶ βούν ποικίλην, καὶ φράσαντος, ἐν ᾧ περ ἂν αὐτὴ κλιθῇ τόπων, πόλιν κτίειν, εἶπετο τῇ βοί. ³ Ἡ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἀτῆς λόφον, κλίνεται· ἐνθα πόλιν κτίσας Ἴλος, ταύτην μὲν Ἴλιον ἐκάλεσε· ⁴ τῷ δὲ Διὶ σημειὸν εὐξάμενος αὐτῷ τι φανῆναι, μεθ' ἡμέραν τὸ διωπετὲς Παλλᾶδιον πρὸ τῆς σκητῆς κείμενον ἐθεάσατο. ⁵ Ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυν, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρμένον ἔχον, τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακᾶτην καὶ ἀτρακτον.

⁶ Ἱστορία δὲ ἡ περὶ τοῦ Παλλᾶδίου τοιγὰρ φέρεται. Φασὶ γεννηθεῖσαν τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ Τρίτωνι τρέφεσθαι, ὃν θυγάτηρ ἦν Παλλὰς· ⁷ ἀμφοτέρως δὲ, ἀκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὲ προσελθὲν· μελλούσης δὲ πλῆττειν τῆς Παλλᾶδος, τὸν Δία φροβηθέντα τὴν αἰγίδα προτείνειν. Τὴν δὲ εὐλαβηθεῖσαν ἀναδελφεῖν, καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πεσεῖν. ⁸ Ἀθηνᾶν δὲ, περιλυπὸν ἐπ' αὐτῇ γενομένην, ῥᾶνον ἐκείνης ὁμοιον κατασκευάσασαν, [καὶ] περιθεῖναι τοῖς στένοις ἣν ἔδειξεν αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἰδρυσαμένην παρὰ τῷ Δίῳ. ⁹ Ὑστερον δὲ Ἡλέκτρας κατὰ τὴν εὐθόρην τούτῳ προσφυγούσης, διαρρίψαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλᾶδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν· ¹⁰ Ἴλον δὲ τούτου νῶν κατασκευάσαντα τιμᾶν. Καὶ περὶ μὲν Παλλᾶδίου ταῦτα λέγεται

CAPUT XII.

(1) Electra, Atlantis filia, ex Jove Iasionem et Dardanum peperit. * Quorum Iasion Cereris amore captus atque deam tentare volens fulmine ictus occubuit. * At Dardanus ob fratris necem mœrore confectus, Samothrace relicta, in continentem ex adverso sitam trajecit. * Hujus rex erat Teucer Scamandri fluvii et Idææ nymphæ filius, a quo etiam qui regionem illam incolebant Teucrici nominabantur. * Hospitio a rege exceptus Dardanus, data terræ parte et Batea illius filia ducta, Dardanium urbem condidit et, defuncto Teucro, universam regionem Dardaniam nominavit. (2) Filios habuit Ilium et Erichthonium; quorum Ilius nullis susceptis liberis e vita decessit, Erichthonius autem in regno patris successor ex Astyoche Simoentis filia genuit Troem. * Hic post patrem regnavit et terram a se ipso Trojam nominavit; ac ducta Callirrhoe, Scamandri, filiam genuit Cleopatram, filios Ilium, Assaracum, Ganymeden. * Hunc ob corporis formam raptum per aquilam Jupiter deorum pincernam in cælo constituit. * Assaraci ex Hieromneme Simoentis filia fuit Capys; hujus ex Themide, Ili filia, Anchises, quocum Venus amore flagrans congressa Æneam peperit et Lyrum, qui diem obiit nullis relictis liberis.

(3) Ilius quum in Phrygiam venisset quo tempore ludi ab hujus terræ rege instituebantur, vicit palaestra, * et præmii loco pueros quinquaginta totidemque filias accepit. Ad hæc ex oraculi sententia rex dedit bovem discolorem, jussitque ut ubi illa procubuerit urbem conderet. Ille igitur secutus est bovem; * quæ ubi in Phrygia ad Ates collem, quem vocant, pervenit, humo procubuit. Quo in loco Ilius urbem condidit, quam nominavit Ilium. * Atque Jovem precatus ut signum aliquod sibi ostenderet, postridie a cælo delapsum Palladium ante tentorium conspexit. * Id erat magnitudine trium cubitum, conjunctis pedibus, dextra elatam tenens hastam, sinistra colum ac fusum.

* De Palladio narratio fertur hæc: Ajunt natam Minervam apud Tritonem educatam esse, cui filia erat Pallas. * Ambas autem rei bellicæ studiosas in contentionem aliquando devenisse. Ac quum Pallas jam in eo fuisset ut vulnus Minervæ infligeret, Jovem, filiæ timentem, ægidem objecisse, in quam dum Pallas mirabunda oculos convertisset, a Minerva vulneratam cecidisse. * Minervam vero mœrore confectam simulacrum ejus simile fecisse, et circumjecta ejus pectori quam Pallas timuerat ægidem, juxta Jovem hanc imaginem honoris caussa collocasse. * Postea tamen quum Electra vitata ad illam confugisset, Minervam (Jovem?) cum ipsa etiam Palladium in terram Iliacam dejecisse. ¹⁰ Ilium vero simulacrum illud coluisse in templo ei exstructo repositum. Hæc sunt quæ narrantur de Palladio.

¹¹ Ἴλος δὲ γήμας Εὐρυδίκην τὴν Ἀδράστου, Λαομέδοντα ἐγέννησεν· ὃς γαμῇ Στρυμῶ τὴν Σκαμάνδρου· κατὰ δὲ τινὰς, Πλακίαν τὴν Ἀτρέως, κατ' ἐνίους δὲ, Λευκίππου· καὶ τεκνοὶ παῖδας μὲν Τίθωνόν, Λάμπωνα, Κλύτιον, Ἰκετάονα, Ποδάρχην· θυγατέρας δὲ, Ἡσιόνην, καὶ Κίλλαν καὶ Ἀστυόχην· ἐκ δὲ νύμφης Καλύβης Βουκολίωνα.

(4) Τίθωνόν μὲν οὖν Ἡὼς ἀρπάσασα δι' ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· κακεὶ συνελθοῦσα γεννᾷ παῖδας Ἠμαθίωνα καὶ Μέμνονα.

(5) Μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἴλιον ὑπὸ Ἡρακλέους, ὥς μικρὸν πρόσθεν ἡμῖν λέλεκται, ἐβασίλευσε Ποδάρχης ὁ κληθεὶς Πριάμος· ² καὶ γαμῇ πρώτην Ἀρίσβην τὴν Μέροπος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἴσακος γίνεται, ὃς ἐγγυμὲν Ἀστερόπην τὴν Κεβρήνος θυγατέρα, ἣν πενθὼν ἀποθανοῦσαν ἀπωρυνώθη. ³ Πριάμος δὲ Ἀρίσβην ἐκδοὺς Ὑρτάκῳ, δευτέραν ἐγγυμὲν Ἐκάβην τὴν Δύμαντος ἦ, ὥς τινὲς φασί, Κισσέως, ἦ, ὥς ἕτεροι λέγουσιν, Σαγγαρίου ποταμοῦ καὶ Μετώπης. ⁴ Γεννᾶται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἔκτωρ· δευτέρου δὲ γεννᾶσθαι μέλλοντος βρέφους, ἔδοξεν Ἐκάβῃ καθ' ὕπαρ δαλὸν τεκεῖν διάπυρον· τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν. ⁵ Μαθὼν δὲ Πριάμος παρ' Ἐκάβης τὸν ὄνειρον, Αἴσακον τὸν υἱὸν μετεπέμψατο· ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης παρὰ τοῦ μητροπάτορος Μέροπος διδασκόμενος. ⁶ Οὗτος εἰπὼν, τῆς πατρίδος γενέσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκθεῖναι τὸ βρέφος ἐκέλευσε. ⁷ Πριάμος δὲ, ὥς ἐγεννήθη τὸ βρέφος δίδωσιν ἐκθεῖναι οἰκίῃ κομίσονται εἰς Ἰδὴν. Ὁ δὲ οἰκέτης Ἀγέλαος ὠνομάζετο· τὸ δὲ ἐκτεθεὶς ὑπὸ τούτου βρέφος πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀρκτοῦ ἐτράφη. ⁸ Ὁ δὲ σωζόμενον εὐρὼν, ἀναιρεῖται, καὶ κομίσας, ἐπὶ τῶν χωρίων ὡς ἴδιον παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας Πάριν. ⁹ Γενόμενος δὲ νεανίσκος, καὶ πολλῶν διαφέρων κάλλει τε καὶ βίῳ, αὖθις Ἀλέξανδρος προσωνομάσθη, ληστὰς ἀμυνόμενος, καὶ τοῖς ποιμάνοις ἀλεξήσας, ὅπερ ἐστὶ βοηθήσας. Καὶ μετ' οὐ πολὺ τοὺς γονεάς ἀνέυρε.

¹⁰ Μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἐκάβη θυγατέρας μὲν Κρέουσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, Κασσάνδραν· ¹¹ ἧ συνελθεῖν βουλόμενος Ἀπόλλων, τὴν μαντικὴν ὑπέσχετο διδάξαι. Ἡ δὲ μαθοῦσα οὐ συνῆλθεν. Ὅθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτοῦ τὸ πείθειν. ¹² Αὖθις δὲ παῖδας ἐγέννησε Δηϊόφοβον, Ἐλενον, Πάμμωνα, Πολίτην, Ἀντίφον, Ἰππόνοον, Πολύδωρον, Τρώϊλον. Τοῦτον ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γεγεννημέναι.

¹³ Ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πριάμῳ παῖδες γίνονται Μελάνιππος, Γοργυθίων, Φιλαίμων, Ἰππόθοος, Γλαῦκος, Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Εὐαγόρας, Ἰπποδάμας, Μήστωρ, Ἄτας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύσις, Βίας, Χρόμιος, Ἀστυγόνο, Τελέστας, Εὐάνδρος, Κεβρίων, Μήλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Ἐχέφρων, Ἰδομενεὺς, Ὑπερίων, Ἀσκάnios, Δημοκῶν, Ἀβρήτος, Δηϊόπτης, Κλόnios, Ἐχέμων, Ὑπείροχος,

¹¹ Illus, ducta Eurydice Adrasti filia, Laomedontem genuit; is uxorem cepit Strymo Scamandri, secundum alios vero Placiam Atrei (*Catrei*?) filiam, vel, ut nonnulli dicunt, Leucippi (*Leucippen*?) ; atque filios quidem procreavit Tithonum, Lamponem, Clytium, Hicetaonem, Podarcem, filias autem Hesionen et Cillam et Astyochem, et ex Calybe nympha Bucolionem.

(4) Ex his Tithonum Aurora amore capta rapuit et in Aethiopiam transtulit, ubi cum eo congressa filios peperit Emathionem et Memnonem.

(5) Post Ilium ab Hercule expugnatum, ut paulo ante diximus, regnum tenuit Podarces, cognominatus Priamus. * Hic primam duxit Arisben Meropis, ex qua filium suscepit Aesacum, qui uxorem cepit Asteropen, Cebronis filiam; quam quum mortuam nimio luctu desleret, in avem commutatus est. ² Deinde Priamus, Arisbe Hyrtaco in matrimonium locata, secundam uxorem duxit Hecubam Dymantis, vel, ut nonnulli dicunt, Cissei, vel, ut alii volunt, Sangarii fluvii et Metopes filiam. ⁴ Nascitur ex ea primus Hector; quum vero secundum filium paritura esset Hecuba, visa sibi est in quiete facem parere ardentem, eamque universam depascere urbem et concremare. ³ Quod somnium quum ex Hecuba Priamus audisset, Aesacum filium arcessivit. Erat enim somniorum interpretes, a Merope avo materno edoctus. * Hic filium dicens patriae fore exitium, infantem jussit exponi. ⁷ Priamus igitur natum puerum tradidit famulo, qui in Ida monte eum exponeret. Famulus ille Agelaus nominabatur. Infans vero ab eo expositus per quinque dies ab ura nutritus est. * Ille quum puerum sic servatum reperiret, eum sustulit et secum abductum in agris quasi suum filium educavit, atque Paridis nomen ei indidit. * Qui quum ad juvenilem aetatem pervenisset ac plurimos venustate roboreque antecelleret, Alexander cognominatus est, quod praedones repelleret et ovium greges defenderet. Neque multo post inventos parentes agnovit.

¹⁰ Post Paridem Hecuba filias peperit Creusam, Laodiceam, Polyxenam, Cassandram; ¹¹ quacum congregari cupiens Apollo vaticinandi artem se eam docturum esse pollicitus est. Quam vero postquam didicerat, Apollini non fecit sui copiam. Quapropter Apollo ut illius vaticinia non persuaderent effecit. ¹² Praeter hos Hecuba peperit Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponomum, Polydorum, Troilum, qui ex Apollinis concubitu natus esse dicitur.

¹³ Ex aliis autem feminis Priamo filii nascuntur Melanippus, Gorgythion, Philaemon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atlas, Dryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hyperochus,

Αἰγεωνεύς, Λυσίθοος, Πολυμέδων. Θυγατέρες δὲ Μέδουσα, Μηδεσικάστη, Λυσιμάχη, Ἀριστοδήμη.

(6) Ἐκτωρ μὲν οὖν Ἀνδρομάχην τὴν Ἡετίωνος γαμεῖ, Ἀλέξανδρος δὲ Οἰνώνην τὴν Κεβρήνος τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα. ² Αὐτὴν παρὰ Ῥέας τὴν μαντικὴν μαθοῦσα, προὔλεγεν Ἀλεξάνδρῳ μὴ πλεῖν ἐπὶ Ἑλένῃ· μὴ πείθουσα δὲ εἶπεν, ἐὰν τρωθῇ, παραγενέσθαι πρὸς αὐτὴν· μόνην γὰρ θεραπεῦσαι δύνασθαι. Τὸν δὲ Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἀρπάσαι. ³ Πολεμουμένης δὲ Τροίας, τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου τόξους Ἡρακλείους, πρὸς Οἰνώνην ἐπανελθεῖν εἰς Ἰδὴν. Ἡ δὲ μνησικαχοῦσα θεραπεῦσαι οὐκ ἔφη. ⁴ Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομιζόμενος ἐτελεύτα· Οἰνώνη δὲ μετανοήσασα τὰ πρὸς θεραπείαν φάρμακα ἔφερε· καὶ καταλαβοῦσα αὐτὸν νεκρὸν ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

⁵ Ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς, Ὡκεανοῦ καὶ Τηθύος ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ τινες, Διὸς καὶ Εὐρυνόμης. Οὗτος Μετώπην γημέμενος (Ἀάδωνος δὲ τοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ αὕτη), δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμηνὸν καὶ Πελάγοντα, εἰκοσι δὲ θυγατέρας· ⁶ ὧν μὲν μίαν Αἰγίναν ἥρπασε Ζεὺς. Ταύτην Ἀσωπὸς ζητῶν, ἦκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μανθάνει παρὰ Σισύφου τὸν ἥρπαχότα εἶναι Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν κεραυνώσας διώκοντα, πάλιν ἐπὶ τὰ οἰκεία ἀπέπεμψε βεῖθρα. Διὰ τοῦτο μέχρι καὶ νῦν ἐκ τῶν τούτου βεῖθρων ἀνθρακες φέρονται.

⁷ Αἰγίναν δὲ εἰσχομένης εἰς τὴν τότε Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἰγίναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ τεκνοῖ παῖδα ἕξ αὐτῆς Αἰακόν. Τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. ⁸ Γαμεῖ δὲ Αἰακὸς Ἐνδηίδα τὴν Σκίρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο Πηλεὺς τε καὶ Τελαμῶν. Φερεκύδης δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν Πηλείῳ εἶναι, ἀλλὰ Ἀχταίου (Ἀχτορος;) παῖδα καὶ Γλαύκης τῆς Κυχρέως. ⁹ Μίγνυται δὲ αὖθις Αἰακὸς Ψαμάθῃ τῇ Νηρεώς εἰς φύκην ἡλλαγμένην διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι συνελθεῖν, καὶ τεκνοῖ παῖδα Φῳκον.

¹⁰ Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ, τὴν Ἑλλάδα κατεγούσης ἀφορίας διὰ Πέλοπα, ὅτι Στυμφάλῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀρκάδων πολεμῶν, τὴν Ἀρχαδίαν ἐλεῖν μὴ δυνάμενος, προσποιησάμενος φίλιαν, ἔκτεινεν αὐτὸν καὶ διέσπειρε μελείσας, χρησιμοὶ θεῶν ἔλεγον, ἀπαλλαγέσθαι τῶν ἐνεστώτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσεται. ¹¹ Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλάς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακός, καὶ τὰς κλεῖς τοῦ Ἄδου φυλάττει.

¹² Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φῳκού, τοὺς ἀδελφοὺς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεύσαι· καὶ λαγῶν κλήρῳ Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν, βαλὼν δίσκιῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς, κτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλείῳ κρύπτει κατὰ τινος ὕλης. Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου, συγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Ægeoneus, Lysithous, Polymedon; filiae vero Medusa, Medesicaste, Lysimache, Aristodeme.

(6) Hector uxorem duxit Andromachen Eetionis, Alexander CEnonen Cebrenis fluvii filiam. * Hæc a Rhea vaticinandi artem edocta præmonuit Alexandrum, ne navigaret ad Helenam; sed quum non persuaderet, dixit eum si vulneratus fuerit ad se venturum esse, quoniam sola ei mederi posset. Paris autem e Sparta rapuit Helenam. * Verum Troja bello impetita, sagittis Herculeis a Philocteta sauciatus ad CEnonen venit in Idam. Tum illa injuriarum memor medelam recusavit. * Alexander itaque Trojam re-versus vitam sinivit. CEnone autem, mutata sententia, ad vulnus curandum medicinam attulit; at quum eum jam mortuum reperiret, suspendio se necavit.

* Asopus fluvius filius erat Oceani ex Tethye, ut vero Acusilaus dicit, Perûs et Neptuni, secundum alios nonnullos Jovis et Eurynomæ. Hic uxorem duxit Metopen Ladonis fluvii, ex qua duos filios suscepit Ismenum et Pelagontem, filias autem viginti; * quarum unam, Æginam rapuit Jupiter. Hanc Asopus quærens venit Corinthum, ubi a Sisyphe raptorem esse Jovem cognovit. Sed Jupiter Asopum persequentem jactis fulminibus ad fluentia sua remisit. Quam ob rem etiamnum fluctibus ejus carbonες ferri solent.

* Æginam vero in insulam translata quæ tunc CEnone appellabatur, nunc ab illa Æginæ nomen habet, Jupiter comprimit et filium ex ea gignit Æacum; in cujus gratiam, quandoquidem solus ille in insula agebat, de formicis homines fecit. * Uxorem Æacus ducit Endeidem Sciironis filiam, ex qua duo ei nascuntur filii Peleus et Telamon. At Pherecydes Telamonem dicit amicum, non fratrem fuisse Pelei, sed Actæi (Actoris?) filium ex Glauce Cychrei. * Concumbit Æacus etiam cum Psamathe, Nerei filia, quæ in phucam, ut amplexus ejus fugeret, se committaverat, ex eaque gignit Phocum.

¹⁰ Erat vero religiosissimus omnium Æacus. Quare quum Græcia frugum penuria premeretur propter Pelopem, quod Stymphalum Arcadum regem, quum Arcadiam subigere non posset, simulata amicitia necaverat et membra ejus consecra disperserat, deorum oracula nuntiarent, fore ut Græcia a præsentibus malis liberaretur, si Æacus pro ea preces faceret. ¹¹ Quod ubi Æacus fecit, Græcia annonæ penuria liberata est. Etiam apud Plutonem post mortem in honore habetur, atque claves Orci servat.

¹² Excellenti autem in certaminibus Phoco Peleum et Telamonem fratres insidias struxisse ierunt. Ac ubi sorte evenit, ut cum eo Telamon in ludo ærceretur, in capite disco percussus interfecit, et cum Pæeo fratre in silvam quandam transportatum occultavit. Deinde vero cæde detecta, ab Æaco in exilium acti ab Ægina aufugerunt.

(7) Καὶ Τελαμών μὲν εἰς Σαλαμίνα παραγίνεται πρὸς Κυχρέα τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. Κτείνας δὲ ὅφιν οὗτος ἀδικοῦντα τὴν νῆσον, ἥς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευτῶν ἄπαις, τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. ²Ὁ δὲ γαμει Περύβοιαν τὴν Ἀλκάθου τοῦ Πέλοπος· καὶ ποιησαμένου εὐχὰς Ἡρακλέους, ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρρην γέννηται, φανέντος δὲ μετὰ τὰς εὐχὰς αἰτοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκάλεσεν Αἴαντα. ³Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεῦκρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἄκτορος, ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. Καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. ²Καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδώρα, ἣν ἔφημε Βῶρος ὁ Περιήρους. (2) Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν θῆραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου μετ' Εὐρυτίωνος ἑλθὼν, προέμενος ἐπὶ τὸν σὺν ἀκόντιον, Εὐρυτίωνος τυγχάνει, καὶ κτείνει τοῦτον ἄκων.

² Πάλιν μὲν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς Ἄκαστον ἀφικνείται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. (3) Ἀγωνίζεται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελῖα ἀγῶνα, πρὸς Ἀταλάντην διαπαλαίσας. ²Καὶ Ἀστυδάμεια, Ἀκάστου γυνὴ, Πηλέως ἐρασθεῖσα, περὶ συνουσίας προσέπεμψεν αὐτῷ λόγους. ³Μὴ δυναμένη δὲ πείσαι, πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πέμψασα, ἔφη μέλλειν Πηλέα γαμειν Στερόπην τὴν Ἀκάστου θυγατέρα· καὶ τοῦτο ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγγόνην ἀνάπτει. ⁴Πηλέως δὲ πρὸς Ἄκαστον καταφεύδεται, λέγουσα, ὑπ' αὐτοῦ περὶ συνουσίας πεπειῆσθαι. ⁵Ἀκάστος ἀκούσας, κτείνει μὲν δν ἐκάθηρεν οὐκ ἐβουλήθη, ἄγει δὲ αὐτὸν ἐπὶ θῆραν εἰς τὸ Πηλῖον. ⁶Ἐνθεν ἀμίλλης περὶ θήρας γενομένης, Πηλεὺς μὲν οὖν, ὧν ἔχειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς πῆραν ἐτίθει· οἱ δὲ μετὰ Ἀκάστου ταῦτα χειρούμενοι κατεγέλων ὡς μηδὲν τεθηρευκότος τοῦ Πηλέως. ⁷Ὁ δὲ τὰς γλώσσας παρασχόμενος, ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις, τοσαῦτα ἔφη τεθηρευκέναι. ⁸Ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλῷ, ἀπολιπὼν Ἀκάστος, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ τῶν βοῶν κόπρῳ κρύψας, ἐπανάρχεται. Ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῶν Κενταύρων καταληφθεὶς ἐμελλεν ἀπολλύσθαι· σώζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος. ⁹Οὗτος καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητήσας δίδωσι.

(4) Γαμει δὲ ὁ Πηλεὺς Πολυδώραν τὴν Περιήρους (γαμει δὲ Πολυδώραν τὴν Πηλέως Βῶρος ὁ Περιήρους *Heynius*), ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Μενέσθιος ἐπίκλην, ὁ Σπερχεῖο τοῦ ποταμοῦ. (5) Αὖθις δὲ Πηλεὺς γαμει Θέτιν τὴν Νηρέως, περὶ ἧς τοῦ γάμου Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἤρισαν. Θέμιδος δὲ θεσπιωδοῦσης ἔσεσθαι τὸν ἐκ ταύτης γεννηθέντα κρείττονα τοῦ πατρὸς, ἀπέσχοντο. ²Ἐνίοι δὲ φασί, Διὸς ὀρμῶντος ἐπὶ τὴν ταύτην

(7) Et Telamon quidem Salaminem venit ad Cychreum Neptuno natum et Salamine Asopi. Is necato serpente, qui insulam devastabat, regiam dignitatem adeptus, quum nullis relictis liberis deceasit, regnum tradidit Telamoni. ²Hic Periboeam Alcathi, Pelopis, duxit uxorem; et quum Hercules ut illi mascula proles enascetur a diis precibus deposceret, ac post preces repente aquila appareret, natum deinde puerum nominavit Ajacem. ³Inde in bellum contra Trojam Herculem secutus, virtutis praemium accepit Hesionen Laomedontis filiam, ex qua ei natus est Teucrus.

CAPUT XIII.

(1) Peleus vero Phthiani fugiens ab Eurytione Actoris filio lustratur, ab eoque accipit Antigonam filiam et terrae partem tertiam. ²Nascitur ei filia Polydora, quam duxit Borus Perieris. (2) Inde ad venationem apri Calydonii cum Eurytione profectus, misso in aprum telo Eurytionem ferit et invitus eum interfecit.

² Iterum igitur a Phthia fugiens Iolcum ad Acastum venit, ab eoque expiatur. (3) Interfuit etiam Peliae ludis funebribus, cum Atalanta palaestra pugna decertans. ²Atque Astydamia, Acasti conjux, Pelei amore capta ad eum literas de concubitu dedit. ³Quum vero ei non posset persuadere, ad ejus uxorem misit qui Peleum dicerent Steropen, Acasti filiam, ducturum esse. Quo audito illa laqueo se suspendit; ⁴Peleum autem apud Acastum mendaciter accusavit ad stuprum se dicens ab eo pellectam esse. ⁴Quod ubi Acastus cognoverat, necare quidem quem ipse lustrasset noluit, sed eum venatum in Pelium montem abduxit. ⁵Inde orto de venatione certamine, Peleus quas cepit ferarum linguas exsectas in peram reposuit. Atqui Acasti comites captis feris illis (quas Peleus abjecerat, Peleum velut nihil venatum derisere. ⁷Is autem linguas exhibens, quotquot earum haberet, tot se ferarum venatum esse dixit. ⁸Quem, quum in Pelio somno oppressus obdormivisset, Acastus reliquit et ense ejus in boum fimo abscondito abiit. Ille vero expergefactus, dum ensem quaerebat, a Centauris comprehensus jam periturus erat, servatus tamen est a Chirone; ⁹qui etiam ensem quaesivit repertumque ei donavit.

(4) Ducit Peleus Polydoram Perieris (vel potius ex Heynii sententia: *Ducit Polydoram Pelei filiam Borus Perieris*), ex qua ei nascitur Menesthius nomine filius, revera Spercheo fluvio natus. (5) Alteram Peleus uxorem sumit Thetin Nerei, de cujus nuptiis Jupiter et Neptunus contenderant. At Themide vaticinante natum ex ea filium patre potentior fore, consilio abstiterant. ²Nonnulli vero ajunt, ad ejus amplexum procedenti Jovi Prometheus

συνουσίαν, εἰρηκέναι Προμηθέα, τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ γεννηθέντα οὐρανοῦ δυναστεύσειν. ³Τινὲς δὲ λέγουσι, μὴ βουλευθῆναι Θέτιν διὰ συνελθεῖν ὑπὸ Ἡρας τραπεῖσαν, Δία δὲ ὀργισθέντα, θνητῷ ἐθέλειν αὐτὴν συνελθῆσαι. ⁴Χείρωνος μὲν οὖν ὑποθεμένου Πηλεΐ, συλλαβεῖν καὶ κατέχειν αὐτὴν μεταμορφωμένην, ἐπιτηρήσας συναρπάζει. Γιομένην δὲ ὅτε μὲν πῦρ, ὅτε δὲ ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, οὐ πρότερον ἀνῆκε πρὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβοῦσαν. ⁵Γαμει δὲ ἐν τῷ Πηλῷ· κακεῖ θεοὶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι καθύμνησαν. Καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεΐ δόρυ μελίινον, Ποσειδῶν δὲ, ἵππους Βαλῖον τε καὶ Ξάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

(6) Ὃς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα τῆς νυκτὸς, ἐφθειρεν δ' ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον· μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. ²Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς, ἐβόησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρηίδας ᾤχετο. ³Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλέως. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχχνους λεόντων καὶ σῶιν ἀγρίων καὶ ἀρκτων μυελοῖς, καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα (πρότερον μὲν ἦν ὄνομα αὐτῷ Αἰγύρων), ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκε.

(7) Πηλεὺς δὲ μετὰ ταῦτα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκοούροις ἐπόρθησεν Ἰωλκόν· καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀχάστου γυναῖκα φονεύει, καὶ διελὼν μεληδὸν, διήγαγε δὲ ἄλλους τὸν στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

(8) Ὃς δὲ ἐγένετο ἐνναετὴς Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν αἰρεθῆναι, Θέτις προειδυῖα, ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικείᾳ, ὡς παρθένον παρέθετο. . . εἰς Σκύρον παρὰ Λυκομήδει supplev. Невн.) ²Κακεῖ τρεφόμενος, τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηϊδάμειᾳ μίγνυται· καὶ γίνεται παῖς Πύρρος αὐτῷ ὁ κληθεὶς Νεοπτόλεμος αὐθις. ³Ὀδυσσεὺς δὲ μηνυθέντα παρὰ Λυκομήδει ζητῶν Ἀχιλλέα, σάλπιγγι χρησάμενος, εὔρε. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε.

⁴Συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος. Οὗτος ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη, καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ πατρὸς παλακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας, ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς δόξεις, βασιλέα κατέστησε Δολόπων.

⁵Συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου καὶ Σθενέλης τῆς Ἀκάστου, ἡ Περιπίδος τῆς Φέρητος, ἡ, καθάπερ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλης τῆς Πηλέως. ⁶Οὗτος ἐν Ὀποῦντι διενεχθεὶς ἐν παιδιᾷ περὶ ἀστραγάλων παῖζον· παῖδα Κλυσώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος ἀπέκτεινε. Καὶ φυγὼν μετὰ τοῦ πατρὸς, παρὰ Πηλεΐ κατήκει καὶ Ἀχιλλεύς· ἐρώμενος γίνεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

(1) Κέκροψ αὐτόχθων, συμφοῦς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς

dixisse ex ea sibi natum cælo dominaturum. ²Sunt etiam qui narrent Thetidem, quippe quæ a Junone educata esset, Jovis concubitum evitasse; quare iratum Jovem imperasse ut illa mortali nuberet. ³Itaque quum Chiron consuleret Peleo, ut eam comprehenderet et in varias formas se commutantem detineret, hic speculatus illam corripuit. Quæ quum modo ignis, modo aqua, modo fera fieret, non prius eam remisit, quam pristinam formam resumentem conspexisset. ⁴Uxorem deinde eam duxit in Pelio, ubi dii convivio excepti nuptias celebrarunt. Ac Chiron Peleum donavit hasta fraxinea, Neptunus equis immortalibus Balio et Xantho.

(6) Postquam vero Thetis e Peleo infantem pepererat, immortalem reddere volens clam Peleo eum noctu in ignem immergebat, ut quidquid paternæ in eo mortalitatis esset deleteret, interdiu autem unguebat ambrosia. ²Sed Peleus speculatus et palpitantem puerum in igne conspiciatus clamorem edidit; ac Thetis, quominus consilium exsequeretur prohibita, relicto infante, ad Nereidas se recepit. ³Tum puerum Peleus ad Chironem tulit, qui leonum visceribus eum et aprorum ursorumque medullis enutrivit, atque nominavit Achillem (antea enim Ligryon appellabatur), quia labra mammis non admovebat.

(7) Post hæc Peleus cum Iasone et Dioscuris expugnavit Iolcum, et Astydiam Acasti uxorem interfecit, et membris ejus dissectis, per ea exercitum in urbem transduxit.

(8) Ubi nonum annum Achilles explevit, Calchante non posse sine illo Trojam capi vaticinante, Thetis prævidens eum in bellum profectum periturum esse, veste muliebri occultatum, quasi puellam, in Scyrum abduxit et Lycomedi custodiam ejus credidit. ²Ibi agens adolescentulus cum Lycomedis filia Deidamia concumbit, ex qua nascitur ei filius Pyrrhus, postea nominatus Neoptolemus. Verum ³Ulysses Achillem, quem apud Lycomedem esse indicio alicujus compererat, quaerens tubæ ope invenit, atque hunc in modum Achilles contra Trojam profectus est.

⁴Secutus est eum Phoenix Amyntoris. Hunc a Phthia patris pellice, ut de stupro interpellata, falso insimulatum pater excæcavit. Sed Peleus eum ad Chironem duxit, a quo curatum, oculorum luce recuperata, Dolopum regem constituit.

⁵Simul cum hoc Achillem secutus est Patroclus Menetii filius ex Sthenela Acasti, vel Periapide Pheretis, vel, sicut Philocrates dicit, Polymele Pelei filia. ⁶Is Opunte, orta in talorum ludo dissensione, Clysonymum Amphidamantis filium interfecit. Atque exulans cum patre apud Peleum commoratur et Achillis fit amicus.

CAPUT XIV.

(1) Cecrops indigena, humano simul et serpentine

καὶ δρᾶκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν, πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ² Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἐμελλον εἶχειν τιμὰς ἰδίας ἑκάστος. ³ Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πληῆξας τῇ τριαίνῃ, κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέστηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. ⁴ Μετὰ δὲ τούτων ἦκεν Ἀθηνᾶ· καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα, ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδросίῳ δαίκεται. ⁵ Γενομένης δὲ ἐριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν, οὐχ, ὡς εἰπόντινες, Κέκροπα καὶ Κρανῶν, οὐδὲ Ἐρεχθέα, θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα. ⁶ Καὶ τούτων δικαζόντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας. ⁷ Ποσειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θριάσιον πεδίον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὑφαλον ἐποίησε.

(2) Κέκροψ δὲ γήμας τὴν Ἀκταίου κόρην Ἀγραυλὸν, παῖδα μὲν ἔσχεν Ἐρυσίχθονα, δὲ ἄτεκνος μετήλαξε· θυγατέρας δὲ Ἀγραυλὸν, Ἐρσιν, Πάνδροσον. ² Ἀγραυλοῦ μὲν οὖν καὶ Ἄρεος Ἀλκίππη γίνεταί. Ταύτην βιαζόμενος Ἀλκίρρόθιος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἄρεος φωραθεὶς κτείνεται. ³ Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίνεται, δικαζόντων τῶν δώδεκα θεῶν, Ἄρει· καὶ ἀπολύεται.

(3) Ἐρσης δὲ καὶ Ἑρμοῦ Κέφαλος, οὗ ἔρασθεῖσα Ἥως ἤρπασε· καὶ μιγείσα ἐν Συρίᾳ παῖδα ἐγέννησε Τίθωνον, ² οὗ παῖς ἐγένετο Φαέθων· τούτου δὲ Ἀστύνοος· τοῦ δὲ Σάνδακος. ³ δὲ ἐκ Συρίας ἔλθων εἰς Κιλικίαν, πόλιν ἔκτισε Κελένδεριν, καὶ γήμας Φαρνάκην τὴν Μεγασάρου, Κινύραν τὸν Συρίων βασιλέα ἐγέννησε. ⁴ Κινύρας οὗτος ἐν Κύπρῳ, παραγεγόμενος σὺν λαῷ, ἔκτισε Πάφον· γήμας δὲ ἐκεῖ Μεθάρμην, κόρην Πυγμαλίωνος Κυπρίου βασιλέως, Ὁξύπορον ἐγέννησε καὶ Ἀδωνιν· πρὸς δὲ τούτοις θυγατέρας Ὀρσεδίκην, Λαογόρην καὶ Βραισίαν. ⁵ Αὗται δὲ διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀνδράσι συνευαζόμεναι, τὸν βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλλαξαν. (4) Ἀδωνις δὲ ἐστὶ παῖς ὦν, Ἀρτέμιδος χόλῳ πληγείς ἐν θήραις ὑπὸ σούδ ἀπέθανεν. ² Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν Φοίνικος καὶ Ἀλφεισιβοίας λέγει. Πανύσις δὲ φησι Θεϊάντος βασιλέως Ἀσσυρίων, δὲ ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν. ³ Αὕτη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης, οὗ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἴσχει τοῦ πατρὸς ἔρωτα· καὶ συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν, ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα συνευνάσθη. ⁴ Ὁ δὲ ὡς ἥσθετο, σπασάμενος ξίφος, ἐδίωκεν αὐτήν· ἡ δὲ, περικαταλαμβάνομένη, θεοὶς ἠῤῥατο ἀφανὴς γενέσθαι. Θεοὶ δὲ κατοικτεῖραντες αὐτὴν εἰς δένδρον μετήλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρναν. ⁵ Δεκαμηνιαῖός δὲ ὑστερον χρόνῳ, τοῦ δένδρου βαγέντος, γεννηθῆναι τὸν λεγόμενον Ἀδωνιν· δὲ Ἀφροδίτῃ διὰ κάλλος ἐστὶ νήπιον, κρύφα θεῶν, εἰς λάρνακα κρύψασα, Περσεφόνῃ παρί-

corpore præditus, in Attica primus regnavit et terram, quæ prius Acte dicebatur, de se Cecropiam nominavit. ² Sub eo, ut dicunt, placuit diis urbes occupare, in quibus suos quisque honores haberet. ³ Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac tridente feriens terram in media arce aquam marinam prosilire fecit, quam nunc Erechtheidem vocant. ⁴ Post hunc venit Minerva, et Cecropem occupationis testem faciens oleam consevit, quæ nunc in Pandrosio monstratur. ⁵ Orta deinde inter illos de terra contentione, Minervam et Neptunum reconcilians Jupiter iudices dedit non, ut nonnulli dicunt, Cecropem et Cranaum, nec Erechtheum, sed duodecim deos. ⁶ Quorum sententia Minervæ terra adjudicata est, quandoquidem Cecrops ab illa primum oleam satam esse testimonio suo confirmavit. Minerva igitur de se ipsa urbem nominavit Athenas, ⁷ Neptunus vero, animo indignatus, Thriasium campum inundavit et totam Atticam aquarum proluvie obruit.

(2) Cecrops, ducta Actæ filia Agraulo, filium suscepit Erysichthonem, qui sine liberis e vita decessit, filias vero Agraulum, Hersen, Pandrosuni. ² Ex Agraulo quidem et Marte nascitur Alcippe. Huic vim inferens Halirrhothius, Neptuni et Eurytæ nymphæ, a Marte deprehensus occiditur. ³ Quam ob rem Neptunus iratus Martem in Areopago cædis reum agit, sed is deorum, qui sederunt iudices, sententia absolvitur.

(3) Herse et Mercurio natus est Cephalus, quem Aurora amore inflammata rapuit, cum eoque congressa in Syria filium peperit Tithonum. ² Hujus fuit Phaethon, hujus Astynous, hujus Sandacus; ³ qui ex Syria in Ciliciam profectus urbem condidit Celenderin, et ducta Pharnace Megessari filia, Cinyram Syriorum regem procreavit. ⁴ Hic in Cyprum transvectus cum populo Paphum condidit, ductaque ibi uxore Metharme, Pygmalionis Cypriorum regis filia, Oxyporum genuit et Adonin, ac præter eos Orsedicen, Laogoren, Bræsiam filias. ⁵ Hæc vero ob Veneris iram cum alienigenis concumbentes viris, in Ægypto vitam cum morte commutarunt. (4) Adonis autem puer adhuc per Dianæ iram in venatione ab apro percussus interiiit. ² Hesiodus eum Phœnicis et Alphesibææ filium dicit, Panyasis autem Thiantis regis Assyriorum, qui filiam habebat Smyrnam. ³ Hæc per iram Veneris, quod eam nihili faciebat, patris amore capta est atque usa nutricis opera cum inscio patre noctes duodecim concubuit. ⁴ Is vero ubi rem sensit, stricto gladio filiam persecutus est; quæ quum jam comprehenderetur, deos rogavit, ut e conspectu auferretur. Dii igitur illam miserati in arborem commutarunt, quam smyrnam (myrrham) vocant. ⁵ Ac decimo post mense ex rescissa arbore natum dicunt Adonin, quem Venus infantem propter pulchritudinem clam diis in arca occultatum apud Proserpinam deposuit. Illa vero ubi

στατο. Ἐκείνη δὲ, ὡς ἐθεάσατο, οὐκ ἀπεδίδου. * Κρίσεως δὲ ἐπὶ Διὸς γενομένης, εἰς μοῖρας διηρέθη ὁ ἱναιυτός· καὶ μίαν μὲν παρ' αὐτοῦ μένειν τὸν Ἀδωνιν, μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνην προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν παρὰ Ἀφροδίτῃ. 7 Ὁ δὲ Ἀδωνὶς ταύτῃ προσέειπε καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. Ἰστέρον δὲ θηριεύων Ἀδωνὶς ὑπὸ σὺς πληγεὶς ἀπέθανε.

(5) Κέκροπος δὲ ἀποθανόντος, Κρανὰς αὐτόχθων ὢν, ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγεται κατακλυσμὸν γενέσθαι. 2 Οὗτος γήμας ἐκ Λακεδαιμόνος Πελοπείδης τὴν Μήνητος, ἐγέννησε Κρανῆν, καὶ Κραναΐχμην, καὶ Ἀτθίδα· ἥς ἀποθανούσης ἐπὶ παρθένου, τὴν γῶραν Κρανὰς Ἀτθίδα προσηγόρευσε.

(6) Κρανὰν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε. Τοῦτον ἐνιοὶ μὲν Δευκαλίωνος, ἐνιοὶ δὲ αὐτόχθονα λέγουσι.

2 Βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριχθόνιος ἐκβάλλει. Τοῦτον οἱ μὲν Ἥφαιστου καὶ τῆς Κραναοῦ θυγατρὸς Ἀτθίδος εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ Ἥφαιστου καὶ Ἀθηνᾶς, οὕτως· 3 Ἀθηνᾶ παρεγένετο πρὸς Ἥφαιστον, δπλα κατασκευάσαι θέλουσα· ὁ δὲ, ἐγκαταλελειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθε τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρξατο· ἡ δὲ ἔφυγεν. 4 Ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολλὴ ἀνάγκη, ἦν γὰρ χυλός, ἐπειρᾶτο συνελθεῖν. Ἡ δὲ, ὡς σῶφρων καὶ παρθένος οὖσα, οὐκ ἠνέσχετο. Ὁ δὲ ἀπεσπέρμηθεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. 5 Ἐκείνη δὲ μυσταχθεῖσα, ἐρίω ἀπομάζασα τὸν γόνον εἰς γῆν ἔρριψε. Φευγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γοντῆς εἰς γῆν πεσούσης, Ἐριχθόνιος γίνεται. 6 Τοῦτον Ἀθηνᾶ κρύφα τῶν ἄλλων θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι· καὶ καταθεῖσα αὐτὸν εἰς κίστην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρακατέθετο, ἀπειπούσα τὴν κίστην ἀνοίγειν. 7 Αἱ δὲ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ περιεργίας, καὶ θεῶνται τῷ βρέφει παραιοπειράμενον δράκοντα· 8 καὶ, ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν, ὑπ' αὐτοῦ διεφθάρησαν τοῦ δράκοντος, ὡς δὲ ἐνιοὶ, δι' ὀργὴν Ἀθηνᾶς ἐμμανεῖς γενόμεναι, κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρριψαν. 9 Ἐν δὲ τῷ τεμένει τραφεὶς Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ζῶσαν τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο, καὶ τῶν Παναθηναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσατο. 10 Καὶ Πασιθέαν Νηΐδα νύμφην ἔγημεν, ἐξ ἥς παῖς Πανδίων ἐγεννήθη.

(7) Ἐριχθονίου δὲ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, Πανδίων ἐβασίλευσεν· 2 ἐφ' οὗ Δημήτηρ καὶ Διώνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον. Ἀλλὰ 3 Δημήτηρ μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπέδρατο, Διώνυσον δὲ Ἰκάριος, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἶνοποιίαν μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν ἀπειδῶς ἐλύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες, εἴαψαν αὐτόν. 4 Ἐριχθόνιος

puerum conspexisset, reddere eum noluit. * Delato ad Iovem iudicio, annus in tres divisus est partes, atque iussit Jupiter, ut unam ubi ipse vellet Adonis degeret, alteram apud Proserpinam, tertiam denique apud Venerem. 7 Huic autem et suam ipsius partem Adonis attribuit. (Postea in venatione ab apro vulneratus occidit.)

(5) Cecrope mortuo, regnavit Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse dicitur. * Hic ducta e Lacedaemone Peliade Menytis filia, procreavit Cranaen et Cranæchmen et Atthidem; quæ quum virgo adhuc diem obisset, Cranaus ab ea terram Atticam nominavit.

(6) Cranao expulso regnavit Amphictyon, quem alii Deucalionis filium, alii indigenam fuisse dicunt.

* Hunc post regnum duodecim annorum eiecit Erichthonius, quem nonnulli Vulcano et Atthide Cranae filia natum dicunt, nonnulli autem Vulcano et Minerva, hunc in modum: 2 Minerva arma sibi fabricari volens Vulcanum adiecit. Hunc interim a Venere relictum Minervæ stuprandæ desiderium incessit et impetum in eam facere aggressus est. Illa vero fugit. 4 Vulcanus autem assecutus eam, quamquam multo cum labore (nam claudus erat), coitus facturus erat periculum. At Minerva, pudica et virgo, virum non admisit, qui itaque in femur deæ semen effudit. 5 Quod abominata illa semen lana detersum in terram abiecit et fuga se recepit. Ex demisso vero in humum semine nascitur Erichthonius. 6 Hunc Minerva immortalem reddere studens clam ceteris diis educavit, et in cista impositum Pandroso Cecropis filiae custodiendum tradidit, ne cistam illa aperiret interdicens. 7 Sed Pandrosi sorores curiosæ cistam aperiunt ac advolutum puero draconem conspiciunt, * a quo, secundum nonnullos, interemta sunt; aliorum vero testimonio per iram Minervæ furore percitæ de arce se præcipientes dederunt. 8 Erichthonius autem ab ipsa Minerva in templo educatus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, et Minervæ simulacrum in arce consecravit, Panathenæorumque festum instituit. 10 Uxorem duxit Pasitheim, ex qua Pandionem filium suscepit.

(7) Erichthonio vita defuncto et in sacrario Minervæ sepulto, successit Pandion; 2 quo regnante Ceres et Bacchus in Atticam venere. Cererem Eleusine Celeus excepit, 3 Bacchum vero Icarus, qui ab eo vitis palmitem accepit et vini faciendi rationem edoctus est. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus ad pastores se quosdam contulit, qui quum gustassent potum et nulla aqua temperatum animi caussalargius hausissent, malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icarium interfecerunt. Verum postridie quum scelus perpetratum cognovissent, ipsum

δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα μαστεούσῃ, κύων συνή-
θης ὄνομα Μαίρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νε-
κρὸν ἐμήνυσε· κάκεινῃ κατοδυρομένη τὸν πατέρα,
ἐαυτὴν ἀνέτριψε.

(8) Πανδίων δὲ γήμας Ζευξίππην τῆς μητρὸς τὴν
ἀδελφὴν, θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Πρόκνην καὶ Φι-
λομήλαν· παῖδας δὲ διδύμους Ἴρεχθέα καὶ Βούτην.
² Πολέμου δὲ ἐξαναστάντος πρὸς Λάβδακον περὶ γῆς
ἔρων, ἐπεκαλέσατο βοηθὸν ἐκ Θράκης Τηρέα τὸν
Ἄρεος. Καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας, ἔδωκε
Τηρεὶ πρὸς γάμον τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Πρόκνην. ³ Ὁ
δὲ, ἐκ ταύτης γεννήσας παῖδα Ἴτυν, καὶ Φιλομήλαν
ἔρασθεὶς, ἔφθειρε καὶ ταύτην, εἰπὼν τεθνάναι Πρό-
κνην, κρύπτων ἐπὶ τῶν χωρίων. ⁴ Αὐθὶς δὲ γήμας Φι-
λομήλαν, συνηνάζετο, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξέτεμεν
αὐτῆς. Ἡ δὲ ὑφῆλσε ἐν πέπλῳ γράμματα [καὶ] διὰ
τούτων ἐμήνυσε Πρόκνη τὰς ἰδίας συμφοράς. ⁵ Ἡ δὲ,
ἀναζητήσασα τὴν ἀδελφὴν, κτείνει τὸν παῖδα Ἴτυν,
καὶ καθελήσασα, Τηρεὶ δειπνὸν ἀγνοοῦντι προτίθησι
καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς διὰ ταχέος ἔφυγε. ⁶ Τηρεὺς δὲ
αἰσθόμενος, ἀρπάσας πέλεκυν, ἐδίωκεν. Αἱ δὲ ἐν Δαυ-
λίᾳ τῆς Φωκίδος γινόμεναι περικατάληπτοι θεοῖς
εὐχονται ἀπορνεωθῆναι. ⁷ Καὶ Πρόκνη μὲν γίνεται
αἰδῶν, Φιλομήλα δὲ χελιδὼν. Ἀπορνεοῦται δὲ καὶ
Τηρεὺς, καὶ γίνεται ἐποψή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

(1) Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος, οἱ παῖδες τὰ πα-
τρῶα ἐμερίσαντο. Καὶ τὴν βασιλείαν Ἴρεχθεὺς λαμ-
βάνει, τὴν δὲ ἱερουσύνην τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσει-
δῶνος τοῦ Ἐριχθονίου Βούτης. ² Γήμας δὲ Ἴρεχθεὺς
Πραξιθέαν τὴν Φρασίμου καὶ Διογενείας τῆς Κηφισοῦ,
ἔσχε παῖδας Κέκροπα, Πάνδωρον, Μητίονα· θυγατέ-
ρας δὲ, Πρόκριν, Κρέουσαν, Χθονίαν, Ὀρείθυιαν, ἣν
ἤρπασε Βορέας.

³ Χθονίαν μὲν οὖν ἔγημε Βούτης, Κρέουσαν δὲ Ξου-
θος, Πρόκριν δὲ Κέφαλος ὁ Δηϊόνος. ⁴ Ἡ δὲ, λαβοῦσα
χρυσοῦν στέφανον, Πτελέοντι συνευνάζεται· καὶ φω-
ραθεῖσα ὑπὸ Κεφάλου, πρὸς Μίνωα φεύγει. ⁵ Ὁ δὲ
αὐτῆς ἔρξῃ, καὶ πείθει συνελθεῖν. Εἰ δέ γε συνέλθοι
γυνὴ Μίνωι, ἀδύνατον ἦν αὐτὴν σωθῆναι. Πασιφάη
γάρ, ἐπειδὴ πολλαῖς Μίνως συνηνάζετο γυναῖξιν,
ἐφαρμάκευσεν αὐτὸν, καὶ, ὅποτε ἄλλη συνηνάζετο,
εἰς τὰ ἄρθρα ἐφίει θηρία, καὶ οὕτως ἀπώλλυντο.
⁶ Ἐχοντας οὖν αὐτοῦ κύνα ταχύν, ἀκόντιόν τε ἰσθό-
λον, ἐπὶ τούτοις Πρόκριν, δοῦσα τὴν Κιρκαίαν πιεῖν
ρίζαν, πρὸς τὸ μὴδὲν βλάψαι, συνευνάζεται. ⁷ Δείσασα
δὲ αὐθὶς τὴν Μίνωος γυναῖκα, ἦκεν εἰς Ἀθήνας· καὶ
διαλλαγεῖσα Κεφάλῳ, μετὰ τούτου παραγίνεται ἐπὶ
θήραν· ἦν γὰρ θηρευτική. ⁸ Διακούςης γὰρ αὐτῆς ἐν
τῇ λόχη ἀγνοήσας Κέφαλος ἀκοντίζει, καὶ τυχὼν
ἀποκτείνει Πρόκριν. Καὶ κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φυ-
γὴν αἰδῶν καταδικάζεται.

sepeliverunt. ⁴ Erigonæ autem filiæ patrem quaerenti herilis
canis, cui Mæræ nomen erat, Icarium consecrari solita
corpus indicavit; illa vero patrem deflens suspendio se
necavit.

(8) Pandion ducta Zeuxippe matris sorore, filias pro-
creavit Procnem et Philomelam, filios vero geminos Ere-
chtheum et Buten. ² Deinde exorto contra Labdacum bello
de terræ finibus, socium e Thracia arcessivit Tereum,
Martis filium. Cujus auxilio adjutus quum bellum feliciter
gessisset, Procnem filiam ei dedit in matrimonium. ³ Tereus
autem, suscepto ex illa Ite filio, Philomelæ amore cor-
reptus cum hac quoque congressus est, Procnem, quam
in agris occultaverat, mortuam esse simulans. ⁴ Deinde
Philomelam uxorem ducens cum ea concumbebat atque
linguam ei excidit. Hæc tamen per literas in peplo con-
textas suas Procnæ miseras significavit. ⁵ Procne igitur,
quæsita sorore, Ityn puerum trucidatum elixatumque Te-
reo ignaro epulandum apposuit, ac deinde cum sorore
quam celerrime aufugit. ⁶ Tereus, re cognita, arrepta securi
insecutus est. Hæc vero in Daulia Phocidis urbe quum
jam comprehenderentur, deos rogarunt, ut in aves muta-
rentur. ⁷ Et Procne quidem fit luscina, Philomela autem
hirundo. Tereus quoque in upupam avem transformatus
est.

CAPUT XV.

(1) Pandione defuncto filii patria bona inter se divise-
runt. Erechtheus regnum accepit, Butes vero sacerdotium
Minervæ et Neptuni Erichthonii. ² Uxorem Erechtheus
duxit Praxitheam Phrasimi et Diogenæ Cephisi, exæque
filios suscepit Cecropem, Pandorum, Metionem, filias
Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam rapuit
Boreas.

³ Chthoniam uxorem duxit Butes, Creusam Xuthus,
Procrin Cephalus Deionis filius. ⁴ Hæc, sumta corona au-
rea, a Pteleonte comprimitur et a Cephalo deprehensa ad
Minoem confugit. ⁵ Qui amore captus ei persuadet ut cum
ipso concumberet. At si mulier cum Mino concubuit, nullo
modo potuit servari. Nam Pasiphae, quod cum multis mu-
lieribus Minos rem habebat, eum veneficiis infecit, ita ut
quoties cum alia congregaretur, in illius artus viperæ im-
mitterentur, ideoque pellices perirent. ⁶ Quum vero Minos
canem pernecem haberet et jaculum a scopo nunquam
aberrans, ea conditione ut hæc acciperet, Procris, data
ad bibendum Circeæ radice, ne quid sibi Minos noceret,
cum eo concumbit. ⁷ Deinde vero timens Minois uxorem
revertitur Athenas, et Cephalo reconciliata cum eo ad ve-
nandum exit; nam venationis studio valde oblectabatur.
⁸ Sed feras quondam insequentem in virgultis ignarus Ce-
phalus jaculo petit, et confossum Procrin interficit. Quo-
circa Cephalus ab Areopagi iudicibus ad exilium sempiternum
condemnatur.

(2) Ὀρείθυιαν δὲ περῶσαν (παίζουσαν) ἐπὶ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ ἀρπάσας Βορέας συνῆλθεν. Ἡ δὲ γεννᾷ θυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν καὶ Χιόνην· υἱοὺς δὲ Ζήτην καὶ Κάλαϊν πτερωτούς·² οἱ, πλόντες σὺν Ἰάσσονι, καὶ τὰς Ἀρπυίας διώκοντες, ἀπέθανον· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τῆνον ὅφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο. (3) Κλεοπάτραν δὲ ἔγημε Φινεύς. ὅ γίνονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων.² ἔχων δὲ τούτους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμει τὴν Δαρδάνου. Κάκειν τῶν προγόνων πρὸς Φινέα φθορὰν καταφεύδεται·³ καὶ πιστεύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους τυφλοὶ. Παραπλόντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορέᾳ κολάζονται αὐτόν.

(4) Χιόνῃ δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. Ἡ δὲ κρύφα τοῦ πατρὸς Εὐμολπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφάνης, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον.² Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει, καὶ δίδωσι Βενθесиκύμῃ τρέφειν αὐτοῦ θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτῃ.³ Ὡς δὲ ἐτελειώθῃ ἔνδον ἐν Βενθесиκύμῃ, ὁ ἀνὴρ τὴν ἑτέραν αὐτῶ τῶν θυγατέρων δίδωσιν.⁴ Ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης ἐπεχείρησε βιάζεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο φυγαδευθεὶς, μετὰ Ἰσμάρου τοῦ παιδὸς πρὸς Τεγύριον ἦκε, Θρακῶν βασιλεῖα, ὅς αὐτοῦ τῷ παιδί τὴν θυγατέρα συνώκισεν.⁵ Ἐπιδουλεύων δὲ ὑστερον Τεγυρίῳ καταφάνης γίνεται, καὶ πρὸς Ἐλευσίνιους φεύγει, καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς αὐτούς.⁶ Αὔθις δὲ Ἰσμάρου τελευτήσαντος, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τεγυρίου παραγίνεται, καὶ τὴν προτοῦ μάχην διαλύσάμενος, τὴν βασιλείαν παρελαβε.⁷ Καὶ πολέμου ἐνστάτος πρὸς Ἀθηναίους τοῖς Ἐλευσινίοις, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Ἐλευσινίων, μετὰ πολλῆς συνεμάχει Θρακῶν δυνάμεως.⁸ Ἐρεχθεὶ δὲ ὑπὲρ Ἀθηναίων νίκης χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ θεὸς κατορθῶσαι τὸν πόλεμον, ἐάν εἴαν τῶν θυγατέρων σφάξῃ.⁹ Καὶ σφάζαντος αὐτοῦ τὴν νεωτάτην, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέσφαξαν· ἐπιπονήντο γάρ, ὡς ἐφασάν τινες, συνωμοσίαν ἀλλήλοις συναπολίσθαι.¹⁰ Γενομένης δὲ μετὰ σφαγῇ τῆς μάχης, Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνέειλεν Εὐμολπον.

(5) Ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν Ἐρεχθέα καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαντος, Κέρκροφ ὁ πρεσβύτερος τῶν Ἐρεχθίδων παίδων ἐδασίλευσεν.² ὅς γήμας Μητιάδουσαν τὴν Εὐπυλᾶμου παῖδα, ἐτέκνωσε Πανδίονα.

³ Οὗτος μετὰ Κέρκροπα βασιλεύων, ὑπὸ τῶν Μητιόνος υἱῶν κατὰ στάσιν ἐξεβλήθη. Καὶ παραγενόμενος εἰς Μέγαρὰ πρὸς Πύλαν, τὴν ἐκεῖνου θυγατέρα Πελλίαν γαμεί.⁴ Αὔθις καὶ τῆς πόλεως βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ καθίσταται. Κτείνας γὰρ Πύλας τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν Βιάντα, τὴν βασιλείαν δίδωσι Πανδίωνι, αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παραγενόμενος, κτίζει πόλιν Πύλον.

⁵ Πανδίωνι δὲ ἐν Μεγάρῳ ὄντι παῖδες ἐγένοντο Αἰγεὺς, Πάλλας, Νίσος, Λύκος. Ἐνιοὶ δὲ Αἰγία Σκυρίου εἶναι λέγουσιν, ὑποβληθῆναι δὲ ὑπὸ Πανδίωνος.
(6) Μετὰ δὲ τὴν Πανδίωνος τελευτὴν οἱ παῖδες αὐτοῦ

(2) Orithyiam vero Ilissum fluvium transeuntem Boreas rapuit et cum ea concubuit. Quæ peperit ei filias Cleopatram et Chionem, filios Zeten et Calain aligeros. * Hi cum Iasone navigantes, dum Harpyias persequerantur, perire; ut autem Acusilaus dicit, ad Tenem ab Hercule interfecti sunt. (3) Cleopatram uxorem duxit Phineus, qui ex ea filios suscepit Plexippum et Pandionem. * Natis his ex Cleopatra filiis, Idæam duxit Dardani filiam. Ea privignos se in stuprum illicere voluisse apud patrem falso insinuat. * Quod credens Phineus utrumque excæcat. Sed Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi in eum animadvertunt.

(4) Chione a Neptuno compressa quum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur, infantem in mare abiecit. * Neptunus vero sublatum puerum in Æthiopiam transtulit et alendum tradidit Benthescymæ, filiæ ipsius et Amphitritæ. * Qui ubi apud Benthescymen adoleverat, ejus maritus ipsi alteram e filiabus in matrimonium dedit. * Hic etiam sorori uxoris vim inferre aggressus est. Quapropter exilio multatus cum Ismaro filio ad Tegyrion Thraciæ regem confugit, qui filiam suam illius filio conjugavit. * Postea autem Tegyrion insidias struxisse detectus ad Eleusiniis fugit eorumque amicitiam sibi conciliavit. * Deinde, Ismaro defuncto, a Tegyrion revocatus in Thraciam rediit et, soluta inter eos discordia, in regno ei successit. * Ac conflato inter Athenienses et Eleusiniis bello, adscitus ab Eleusiniis magno cum exercitu Thracum venit auxilio. * Verum Erechtheo de Athenensium victoria sciscitanti deus respondit, felici successu bellum gesturum, si filiarum unam mactaverit. * Itaque quum natu minimam immolasset, etiam reliquæ sese jugularunt: conjuraverant enim, sicut nonnulli memoriæ prodiderunt, ut omnes una peritæræ essent. * Commissa vero post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum interemit.

(5) Sed postquam Neptuni ira et ipse Erechtheus et domus ejus interierant, Cecrops Erechthei filiorum natu maximus in regno successit, * qui ducta Metiadusa Eupalamo nata procreavit Pandionem.

* Hic post Cecropem regnans a Metionis filiis per seditionem expulsus est. Confugit Megara ad Pylum, cujus filiam Peliam duxit uxorem, * atque deinde ipsius urbis rex constitutus est. Pylas enim quum Biantem patrum occidisset, Pandionem regnum tradidit, ipse vero, traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condidit.

* Pandioni Megaris regnanti filii nati sunt Ægeus, Pallas, Nisus, Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrii filium esse dicunt, quem Pandion sibi supposuerit. (6) Post mortem Pandionis filii ejus contra Athenas cum exercitu profecti

στρατεύσαντες ἐπ' Ἀθήνας, ἐξέβαλον τοὺς Μητιονίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραχῇ διείλον· εἶχε δὲ τὸ πᾶν κράτος Αἰγεύς. ²Γαμεῖ δὲ πρῶτον μὲν Μῆταν τὴν Ὀπλητος· δευτέραν δὲ Χαλκιοῖπην τὴν Πηξήναρος. ³Ὡς δὲ οὐκ ἐγένετο παῖς αὐτῇ, δεδοικώς τοὺς ἀδελφούς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαντεύετο. ⁴Ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτῇ·

Ἀσκού τὸν προύχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν,
μὴ λύσης, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηται.

(7) Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμόν, ἀνῆει πάλιν εἰς Ἀθήνας. Καὶ Τροϊζήνα διαδεύων, ἐπιξενούται Πιτθεῖ τῷ Πέλοπος· ²δὲ τὸν χρησμόν συνείς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ συγκατέκλινεν Αἰθρα. Τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. ³Αἰγεύς δὲ ἐντειλάμενος Αἰθρα, εἰάν ἄρρενα γεννήσῃ, τρέφειν καὶ, τίνος ἔσται, μὴ λείγειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ τινὶ πέτρᾳ μάχαιραν καὶ πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς δύνῃται τὴν πέτρην ἀποκυλίσας ἀιελέσθαι ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀποπέμπειν.

⁴Αὐτὸς δὲ ἤκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπετέλει, ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀνδρόγεως ἐνίκησε πάντας. ⁵Τούτου Αἰγεύς ἐπὶ Μαραθῶνιον ἐπεμψε ταῦρον, ὅς οὐ διεφθάρη. ⁶Ἐνιοὶ δὲ αὐτὸν λέγουσι πορευόμενον εἰς Θήβας ἐπὶ τὸν Λαίου ἀγῶνα πρὸς τῶν ἀγωνιστῶν ἐνεδρευθέντα διὰ φθόρον ἀπολέσθαι.

⁷Μίνως δὲ, ἐπελθόντος αὐτοῦ θανάτου, θύων ἐν Πάρῳ ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν στέφανον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἔρριψε, καὶ τὸν αὐλὸν κατέσχε, καὶ τὴν θυσίαν οὐδὲν ἥττον ἐπετέλεσεν. Ὅθεν ἔτι καὶ δεῦρο χωρὶς αὐλῶν καὶ στεφάνων ἐν Πάρῳ θύουσι ταῖς Χάρισι. (8) Μετ' οὐ πολὺ δὲ, θαλάσσοκρατῶν ἐπολέμησε στολὴν τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρα εἶλε, Νίσου βασιλεύοντος τοῦ Πανδίωνος, καὶ Μεγαρέα τὸν Ἰππομένους ἐξ Ὀγχηστοῦ Νίσῳ βοήθην ἐλθόντα ἀπέκτεινεν. ²Ἀπέθανε δὲ καὶ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἐχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, ταύτης ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ. Ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνως, ἐξείλε τὴν τρίχα. ³Μίνως δὲ Μεγάρων κρατήσας, καὶ τὴν κόρην τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν ἐκδήσας, ὑποδρύχιον ἐποίησε.

⁴Χρονιζομένου δὲ τοῦ πολέμου, μὴ δυνάμενος ἐλεῖν Ἀθήνας, εὐχεται Διὶ, παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας. ⁵Γενομένου δὲ τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, τὸ μὲν πρῶτον, κατὰ λόγιον Ἀθηναῖοι παλαιὸν τὰς Ὑακίνθου κόρας, Ἀνθηίδα, Αἰγληίδα, [Ἡνθηίδα,] Λυταίαν, Ὀρθαίαν, ἐπὶ τὸν Γεραίστου τοῦ Κύκλωπος τάφον κατέσφαζαν. ⁶Τούτων δὲ ὁ πατήρ Ὑακίνθος ἐλθὼν ἐκ Λακεδαιμόνος Ἀθήνας κατῴκει. Ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος ἦν τούτου, ἐχρῶτον περὶ ἀπαλλαγῆς. Ὁ δὲ θεὸς ἀνείπεν αὐτοῖς, Μίνωι διδοῖναι δίκας ἅς ἂν αὐτὸς αἰρεῖται. ⁷Πέμπαντες οὖν πρὸς Μίνωα, ἐπέτρεπον αἰτεῖν δίκας. ⁸Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κούρους ἐπτά καὶ κόρας τὰς ἰσας χωρὶς ὀπλῶν πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βορᾶν.

Metionidas eiecerunt et regnum in quattuor distribuerunt partes; summum vero imperium erat penes Ægeum. * Hic primam uxorem duxit Metam Hopletis filiam, secunda Chalcioipen Rhexenoris. * Quum autem nulla ei proles esset, fratrum metu Pythiam adiit, deque filiorum progenie responsum dari sibi postulavit. * Cui deus ita vaticinatus est: Macte tua virtute, pedem qui prominet utri ne prius exsolvas quam scandas Palladis arcem.

(7) Ambigens ille quid sibi vellet oraculum, rediit Athenas, ac per Troezenem iter faciens a Pittheo Pelopis filio hospitio exceptus est. * Qui quoniam oraculum intellexerat, Ægeo inebriato Æthram filiam comprimendam submisit. Cum hac vero eadem nocte Neptunus quoque congressus est. * Sed Ægeus, postquam Æthræ mandaverat, ut si mascululum pareret, eum educaret, neque cuiusnam ille filius esset indicaret, ense et calceos sub saxo abditos reliquit, verbis addens, ut, ubi puer subvoluto saxo hæc tollere posset, ipsum cum hisce ad se rebus mitteret.

⁴ Ipse interim venit Athenas et Panathenæorum certamen instituit, in quo Minois filius Androgeus omnes devicit. * Hunc Ægeus contra Marathonium taurum misit, a quo interemptus est. * Nonnulli autem dicunt eum Thebas ad Laii certamen proficiscentem a certatoribus insidiatis ob invidiam esse necatum.

⁷ Verum Minos, quum ei asserretur nuntius de filii morte, in Paro Gratiis sacra faciens coronam e capite abjecit et tibiarum cantum cohibuit, sacrificium nihilo tamen secius absolvit. Hinc etiam nunc sine tibiis et coronis in Paro insula Gratiis sacra faciunt. (8) Sed non multo post, quum maris imperium teneret, comparata classe Athenas oppugnavit, et Megara cepit, Niso Pandionis filio regnante, et Megareum Hippomenis, qui ex Onchesto Niso opitulatum venerat, interfecit. * Occubuit et Nisus per filiae proditorem. Habebat enim in capitis vertice crimem purpureum, quo adempto ipsi moriundum erat. Hunc ei crimem filia ejus Scylla Minois amore capta eripuit. * Minos vero Megaris potitus virginem pedibus ad navis puppem religatam submersit.

⁴ Deinde protracta obsidione, quum Athenas capere non posset, vota fecit Jovi, ut ipse de Atheniensibus injuriæ poenas sumeret. * Famine itaque et peste in urbe subortis, primum quidem ex veteri oraculo Athenienses Hyacinthi filias, Antheidem, Ægleidem, Lyteam, Orthæam ad Geræsti Cyclopiis tumulum jugularunt. * Harum enim pater Hyacinthus Lacedæmone Athenas commigraverat. Quod quum nulla esset utilitate, oraculum de malorum deliberatione consulentibus deus edixit, ut Minoi quas ipse vellet darent poenas. * Igitur Athenienses, missis ad Minoem legatis, poenas exigendi dederunt potestatem. * Imperavit Minos ut septem pueros totidemque puellas sine armis mitterent Minotauro devorandos.

⁹ Ἦν δὲ οὗτος ἐν Λαβυρίνθῳ καθεργγμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξέναι· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἔξοδον ἀπέκλειε. ¹⁰ Κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος, ὁ Εὐπαλάμου παῖς τοῦ Μητίονος καὶ Ἀλκίππης. Οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων ἄριστος, καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρετής. (9) Οὗτος ἐξ Ἀθηναίων ἔφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλῳ, μαθητὴν ὄντα, δεισας μὴ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν ὑπερβάλῃ· σιαγὸνα γὰρ ὄφειος εὐρών, ζύλον λεπτὸν ἔπρισε. ² Φωραθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ, κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς πρὸς Μίνωα ἔφυγε. Κάκει, Πασιφάης ἐρασθείσης τοῦ Ποσειδῶνος ταύρου συνήργησε τεχνισάμενος ζυλίνην βοῦν· ³ καὶ τὸν Λαβύρινθον κατεσκεύασεν, εἰς ὃν κατὰ ἔτος Ἀθηναῖοι κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς Ἰσας, τῷ Μινωταύρῳ βορὰν, ἔπεμπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Θησεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Αἰθρας Αἰγεί παῖς, ὡς ἐγενήθη τέλειος, ἀπωσάμενος τὴν πέτραν, τὰ πέδιλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναρεΐται· καὶ πεζὸς ἡπείγετο εἰς τὰς Ἀθήνας. ² Φρουρουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέρωσε. ³ Πρῶτον μὲν οὖν Περιφήτην τὸν Ἡφαίστου καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης, ἦν ἐφόρει, Κορυνήτης ἀπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ. Πόδας δὲ ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς τοὺς παριόντας ἔκτεινε. Ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς ἐφόρει.

(2) Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονος καὶ Συλίας τῆς Κορίνθου. ² Οὗτος Πιτυοκάμπτης ἑπεκαλεῖτο. Οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας πίτυς κάμπτοντας (κάμπτων αὐτὰς?) ἀνέχεσθαι· ³ οἱ δὲ διὰ τὴν ἀσθένειαν οὐκ ἠδύναντο [κάμπτειν], καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων ἀναβρίπτουμενοι πανωλέθρως ἀπώλλυντο. ⁴ Τούτῳ τῷ τρόπῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

ΔΕΙΠΕΙ ΠΟΛΛΑ.

⁹ Is inclusus erat in Labyrinthum, unde ingressus quispian nullo modo poterat exire; multiplices enim viarum ambages ab incognito exitu excludebant. ¹⁰ Edificaverat eum Daedalus, Eupalami ex Metione nati et Alcippes filius, architectus præstantissimus idemque primus statuarum inventor. (9) Hic Athenis profugerat, quia ex arce dejecerat Perdicis sororis filium Talaum, discipulum suum, veritus ne ab eo ingenii sollertia superaretur. Is enim serpentis malam nactus, eo tenue lignum secuit. ² Deinde ubi puerum ab eo necatum esse compertum fuit, reus in Areopago peractus ad Minoem confugit. Atque hic, Pasiphae Neptuni tauri amore inflammata, bovem ligneam affabre compegit, ³ et Labyrinthum extruxit, ad quem quotannis Athenienses septem pueros totidemque puellas Minotauro vorandos mittebant.

CAPUT XVI.

(1) Theseus, ex Æthra Ægeo natus, ubi adoleverat, summo saxo calceos et ense aufert et pedestri itinere contendens Athenas, ² obsessam a viris maleficis viam pacavit. ³ Et primum quidem Periphetem, Vulcani ex Anticlea filium, qui quod clavam gestabat Coryneta (*Claviger*) dicebatur, ad Epidaurum occidit. Quum enim pedibus imbecillis esset, ferrea clava utebatur, qua prætereuntes interficiebat. Hanc illi ereptam postea Theseus ferebat.

(2) Alterum occidit Sinin, Polypemonis et Syleæ, Corinthi filiae. ² Hic Pityocampes cognominatus est. Nam in Corinthiorum isthmo agens prætereuntes cogebat, ut quas ipse pinus inflexerat, inflexas tenerent. ³ Quod quum virium imbecillitate facere non possent, arborum impetu in altum abrepti miserrime peribant. ⁴ Eundem in modum et ipsum Sinin interfecit Theseus.

DESUNT MULTA.

FRAGMENTA BIBLIOTHECÆ.

Quum Photii testimonio compertum habeamus Apollodorum in Bibliotheca usque ad Ulyssis errores narrationem produxisse, quæ sequuntur fragmenta ex extrema hujus operis parte videntur repetita.

1.

Schol. ad Lycophr. 440 : Καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ φασίν, ὅτι μετὰ Μόψον ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφίλοχος. Ἄλλοι δὲ φασίν, ὥς καὶ Ἀπολλόδωρος, ὅτι Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὑστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν, μετὰ χειμῶνα ἀπεβρίφη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες ἀλλήλους ἀπέκτειναν.

2.

Ibidem 902 : Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιθύην φησὶν ἀπελθεῖν. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί. Γουνεὺς εἰς Λιθύην, λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυφα ποταμὸν

ἔλθων, κατοικεῖ, — Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθίρονται. Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσούς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοίνικα. Τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγῆσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην βιβέντες ᾤκησαν.

3.

Ibidem 921 : Ὁ Ναύαιθος ποταμὸς ἐστὶν Ἰταλίας. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον καὶ λοιποὺς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαί, Αἰθύλλα, Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτῶν ἐκεῖσε γεγонуῖαι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβούμεναι τὴν Ἑλλάδος δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν· ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες. Οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατόκησαν. Conf. Schol. ad v. 1075.

1.

Amphilochus Alcmaeonis filius postea in bellum profectus contra Trojam tempestate delatus est ad Mopsium. Qui quum de regno singulari certamine contenderent, se ipsi mutuo interemerunt.

2.

Guneus in Libya relinquens naves suas venit ad Cinyphum fluvium ibique habitavit. Magnetes autem et Prothous ad Eubœam prope Caphareum cum multis aliis periere. Sed Neoptolemus post septem dies pedibus ad

Molossos venit cum Heleno, postquam Phœnicem in itinere sepeliverat. Magnetes denique, qui fuerant cum Prothoo ad Caphareum naufrago, in Cretam delati hic consederunt.

3.

Post Trojam captam Laomedontis filiae, Priami sorores, Æthylla, Astyoche, Medesicaste, verentes apud Græcos servitutem, ubi cum reliquis captivis huc Italiæ pervernerant, navigia concremarunt; unde fluvius Nauæthus dictus est, et mulieres Nauprestides. Græci vero qui cum iis erant, deperditis navigiis, ibidem habitavere.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

APOLLODORI FRAGMENTA.

ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ.

Photius Cod. CLXI : Sopatri Ἐκλογαὶ διάφοροι ἐν βιβλίοις δυοκαίδεκα. ... Συνειλεχται δὲ αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἱστοριῶν καὶ γραμμάτων. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει· ὁ συνειλεχται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου. Ἀθηναῖος δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος, καὶ γραμματικὸς τὴν τέχνην. Οὐκ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ μόνον ἡ διαλογὴ αὐτῷ πεποιήται, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ δ' καὶ ε' καὶ θ', τοῦ τε α' πάλιν (fort. ια') καὶ ιβ' καὶ ιε' τε καὶ ις' καὶ μέχρι τοῦ κδ'. Ἐν τῇ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλεγμένα, καὶ εἴ τι καθ' ἱστορίαν εἴρηται, περιελήφει, περὶ τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσκούρων καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄδου καὶ ὅσα παραπλήσια.

LIBER I.

1.

Stephan. Byz. : Δωδώνη.... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν α' περὶ Θεῶν τὸν Δωδωναῖον οὕτως ἐτυμολογεῖ· « Καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον μὲν καλοῦντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ, Πελασγικὸν δὲ, ὅτι τῆς γῆς πέλας ἐστίν. »

Idem : Βωδώνη, πόλις Πεβραϊτικὴ, ὡς Ἀπολλό-

δωρος. Quod ad hunc locum referendum videtur propter ea, quæ de Jove Dodonæo habet Stephanus. Dicit enim : Ἕτεροι δὲ γράφουσι Βωδωναιε· πόλιν γὰρ εἶναι Βωδώνην, ὅπου τιμᾶται.

LIBER II.

2.

Stobæus Eclog. phys. tom. I, p. 520 ed. Heeren. : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Θεῶν Πυθαγορείαν εἶναι τὴν περὶ τούτων, τὸν αὐτὸν εἶναι Φωσφόρον καὶ Ἑσπερον, δόξαν.

3.

Erotian. Lex. Hippocrat. : Χάριτες· αἱ Χαράι· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλεγείᾳ. Μέννηται καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ Θεῶν, φησὶ δὲ αὐτὰς κληθῆναι ἀπὸ μὲν τῆς χαρᾶς Χάριτας. Καὶ γὰρ πολλάκις οἱ ποιηταὶ τὴν χάριν χαρὰν καλοῦσιν.

LIBER III.

4.

Schol. Apollon. Rh. I, 1124 : Quercus foliis coronati sacra faciunt Matri Deūni. Ἡ γὰρ δρυς ἱερὰ τῆς Ῥέας, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ Θεῶν.

DE DIIS.

Sopatri Eclogæ variæ doctrinæ libris duodecim. Collegit autem hoc opus e multis et diversis historicis atque scriptoribus. Primus itaque liber de Græcorum fabulis diis agit. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis grammaticam docuit. Nec vero e tertio duntaxat libro hæc selegit : sed et e quarto, quinto, ac nono, itemque e primo (undecimo?), duodecimo, decimoquinto et decimo sexto usque ad quartum et vicesimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulose ficta sunt, quæque historice narrantur, complectitur, deque herolibus, ac Dioscuris, nec non de iis, qui apud inferos degunt, et quæ horum sunt similia.

LIBER I.

1.

Apollodorus libro primo de Diis, sic Jovis Dodonæi etymologiam exhibet : « Quemadmodum Jovem Dodonæum quidam sic vocant a δίδωμι (do), quia dat nobis

omnia bona : Pelasgicum autem a πέλας et γῆ, quia terræ vicinus est. »

Bodone, urbs Perrhæbica, teste Apollodoro.

LIBER II.

2.

Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait primum opinatum, eundem esse Luciferum et Hesperum.

3.

Charites, i. e. Gratiae, ut Sophocles quoque in Elegia. Meminit et Apollodorus in secundo De Diis, appellarique inquit ipsas Χάριτας, a voce χαρά, quæ significat gratia. Poetæ enim sæpe τὴν χάριν dicunt χαράν.

LIBER III.

4.

Quercus sacra est Matri Deorum, ut Apollodorus dicit de Diis libro tertio.

LIBER VI.

5.

Harpocration v. Ἀποκομπάς : Ἀποκομπάιοι τινες ἐκαλοῦντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Θεῶν διελέχεται.

LIBER IX.

6.

Steph. Byz. : Ἀρειος πάγος· ἀκρωτήριον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐννάτῳ, ἐν ᾧ τὰς φοινίκας χρῆσις ἐδίδακον διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γιγνομένας μαιφονίας.

LIBER XIV.

7.

Macrobian Sat. I, 17, p. 297 : *Apollodorus in libro quartodecimo περὶ Θεῶν, ἰθὺν solem scribit ita appellari Apollinem ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κόσμον ἰεσθαι καὶ ἰέναι (f. ἰέναι), quod sol per orbem impetu fertur.*

Ad eundem librum sine dubio respexit auctor libelli de Allegoriis Homericis 7 : postquam dixerat Apollinem nihil a sole differre, sed idem numen duobus nominibus ornari, idque tum ex μυστικοῖς λόγοις constare tum a vulgari dicto, Ἥλιος Ἀπόλλων, ὁ δὲ γὰρ Ἀπόλλων ἥλιος, pergit : Ἐκρίβηται δ' ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις καὶ Ἀπολλοδώρῳ, περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἀνδρὶ δεινῷ. Διὰ τοῦτ' ἐγὼ γε τὴν ἐπιπλέον ἐξεργασίαν καὶ ἀκαίρου λόγου περιττὸν ὑπερῆσομαι μῆκος.

LIBER XVI.

8.

Steph. Byz. v. Ἀρκάς : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ

Θεῶν ἐκκαίδεκάτῳ βιβλίῳ περὶ Δήμητρός φησιν, ὅτι Ἀρκάδια τῇ Δήμητρὶ μέλλοντες θύειν ἄνθρωποι** ταύτην γὰρ τὴν θυσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν πρῶτον σπόρον, ὅτι αὐτῆς ἐκ τῆς γῆς ἐμολεν ὁ καρπὸς εἰς τροφήν καὶ σπόρον, καὶ οὕτω τὰ Ἀρκάδια τιμῆς χάριν. Locus mutilus ; Heynius suspicatur ἐκ τῆς γῆς ταύτης, i. e. ex Arcadia. « Traduxere scilicet Arcades Cereris fabulam ad se. »

LIBER XVII.

9.

Schol. Sophocli. Oed. Col. 502 : Καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ Θεῶν ἐπτακαίδεκάτῃ περὶ τοῦ τῶν Ἑσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερείας φησί.

LIBER XX.

10.

Porphyrus apud Stobæum Ecl. phys. I, 52, tom. I, p. 1004 ed. Heeren : Τοῦ δὲ Ἀπολλοδώρου ἐν τῷ εἰκοστῷ περὶ τῶν Θεῶν συγγράμματι, ὃ ἐστὶ περὶ τοῦ Ἄδου, τάδε περὶ τῆς Στυγὸς λεγόμενα εὐρομεν· « ἀρκτέον γὰρ ἀπὸ τούτων, τῆς τε τῶν ὀνομάτων παρεμφάσεως οὐ καταφρονητέον. Ἐκ γὰρ τοιούτων ὀρμώμενοι πιθανῶς καὶ τοὺς ἐν Ἄδου νομιζομένους ποταμοὺς κατωνομάκασιν· Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχνη, ὡς καὶ Μελανιπιδίης ἐν Περσεφόνῃ.

Καλεῖται δ' ἐν κόλποισι
Γαῖα ἀχεα προχέων Ἀχέρον.

Ἔτι καὶ Λικύμνιος φησι·

Μυρίαις παγαῖς
δακρύων Ἀχέρον ἀχέων τε βρύει.

Καὶ πάλιν·

Ἀχέρον ἀχεα βροτοῖσι πορθεύει.

LIBER VI.

5.

Dii quidam Avernuncii vocabantur, de quibus Apollodorus in libro sexto de Diis commentatus est.

LIBER IX.

6.

Areopagus, collis in urbe Athenarum, teste Apollodoro libro nono de Diis, ubi sententiam capitis de homicidiis ferro perpetratis pronuntiabant.

LIBER XIV.

7.

Scripsit etiam Apollodorus demonstrationem harum rerum accuratissime, vir in quovis studiorum genere gravissimus; quocirca ego prolixius hic immorari ac in tempestivus esse supersedeo.

LIBER XVI.

8.

Apollodorus libro decimo sexto in Deorum Originibus perhibet de Cerere : Homines Cereri Arcadia sacrificaturos... nam post primam frumenti salionem sacrificium

illud decrevisse, quia ex hac terra fructus et ad alimentum et ad sationem prodissset : inde hæc festa honoris gratia Arcadia dici.

LIBER XVII.

9.

Apollodorus libro de Diis decimo septimo de Hesychidarum familia et sacerdotio loquitur.

LIBER XX.

10.

In vicesimo Apollodori de Diis volumine, quod de Inferis inscribitur, hæc de Styge reperi : « ... ab his enim incipiendum est, nec nomen contemnenda explicatio ; siquidem hac ratione fluvios quoque Inferorum nuncuparunt, Acherontem quidem a doloribus (ἀχρεῖν) quem admodum ait in Proserpina Melanipplies :

Terræ in gremio tristia fundens
lamenta Acheron.

Ac similiter ait Licymnius :

Fontes mille
fert lacrimarum, mille dolores Acheron.

Et iterum :

Acheron luctifer mortalibus.

Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταυτὸν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένῃ τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν·

Ἀκτὰς ἀπαιωνιάς τε καὶ μελαμβαθεῖς
λιποῦσα λίμνης ἤλθον ἡχούσης γόους
Ἀχέροντος δευπλήγας ἄρσενας χόας·

ἀκτὰς τῶν νεκρῶν λέγων παιῶνα οὐκ ἔχουσας, ἄρσενας δὲ χόας τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας· θήλεα μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα, ἄρσενα δὲ τὰ ἄγονα λέγονται, [διὰ] τὸ μὲν τὸ σπέρμα παρέχειν μόνον, τὴν δὲ καὶ ἐκτρέφειν. Ὅθεν καὶ θῆλυς ἔέρση, ἡ πολύγονος καὶ τροφίμη. Διαπεραιουῖσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ἀπογινομένων τὸν Ἀχέροντ' αἰσιν εἰκότως· ὁ γὰρ μετ' ἡμέρας πάντα τὰ τοῦ ζῆν ἄχῃ σχεδὸν ὑπερῆρε, καὶ ἔστιν ἐν ἀπονίᾳ καὶ ἀλυπία πάσῃ. Γοργύραν δὲ τοῦ Ἀχέροντος γυναῖκα προσανέπλεσαν, ἀπὸ τοῦ γοργὰ φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν Ἄδου· καθὼ δὲ καὶ αὐτοῦ τούτου τιθήνην ὁ Σώφρων Μορμολύκεν ὠνόμασε. »

Ταῦτα δὲ εἰπὼν τοῦ Ἀχέροντος Ἀπολλόδωρος ἐπάγει περὶ τῆς Στυγὸς αὐταῖς λέξεσι τάδε· « Στύγα δὲ δεινὴν τινα καὶ φοβεράν ὑποστησάμενοι δαίμονα, θεῶν ὄρκον, ἐν Ἄδου τε ταύτην κατέκτισαν, καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἤξιωσαν ἀπὸ τοῦ στυγνάζειν τοῖς πένθεσι, καὶ στύγεσθαι τὰ ἐν Ἄδου. Ὅρκον δὲ τῶν θεῶν, δι' ἐναντιότητά· ἡ μὲν γὰρ τῶν ὄντων τε καὶ ζώντων φαρτικὴν ἔχει δύναμιν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ· οἱ δὲ τῇ τε προαιρέσει καὶ τῷ τρόπῳ διεστῆκασιν. »

Τοσαῦτα περὶ τῆς Στυγὸς εἰπὼν, ἐπάγει· « Κωκυτὸν δὲ ποταμὸν ἀνέπλεσαν ἀπὸ τοῦ κωκύειν· ὅς ἐστι Στυγὸς καὶ στυγνάζεως ἀποβρόχς. Τοιούτου δὲ ἐστὶ γένους καὶ ὁ Πυριφλεγέθων· εἰρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ

πυρὶ φλέγεσθαι τοὺς τελευτῶντας, ὡς Ὅμηρος ἐπείκειν (Od. A, 218)·

Οὐ γὰρ ἐστὶ σάρκα τε καὶ ὀστέα ἴνας ἔχουσιν·
ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
δαμνᾷ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λεύκ' ὀστέα θυμῶς·
ψυχὴ δ', ἥστ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.

Ὑποτίθεται γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδώλοις τοῖς ἐν τοῖς κατόπτοις φαινομένοις ὁμοίας, καὶ τοῖς διὰ τῶν ὕδατων συνισταμένοις, ἃ καθάπαξ ἡμῖν ἐξείκασται καὶ τὰς κινήσεις μιμεῖται, στερεωνύδη δ' ὑπόστασιν οὐδεμίαν ἔχει εἰς ἀντίληψιν καὶ ἀφήν, ὅθεν αὐτὰς βροτῶν εἰδῶλα καμόντων λέγει. »

Οἱ πλείους δὲ ὕδωρ ἱστέρησαν τὴν Στύγα ἐπίγειον, φύσιν ἔχον ἀμύνεσθαι τοὺς κατ' αὐτοῦ ψευδῶς ὁμοῖσαι τολμήσαντας. Διαβόητον μὲν τοίνυν Στυγὸς ὕδωρ κατὰ Ἀρκαδίαν οἱ ἱστορικοὶ ἀναγεγράφασιν, ὧν ἔστι καὶ Ἡρόδοτος (VI, 74), ὃς ἐν τῇ ἕκτῃ τὰ κατὰ Κλειμένην ἀφηγούμενος, γράφει ταῦτα· Ἐντεῦθεν δὲ ἀφικόμενος εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, νεώτερα ἐπῆρσε πράγματα, συνιστὰς τοὺς Ἀρκαδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ· ἄλλους τε ὄρκους προσάγων σφί, καὶ δὴ καὶ ἐς Νῶνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρκαδῶν τοὺς προσετώτας ἀγίνεω, ἐξορκῶν τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Καλλιμάχος δ' ἐν τῷ περὶ Νυμφῶν συγγραμμάτι καὶ τὸ ἰδίωμα τοῦ ὕδατος ἀφηγείται, λέγων οὕτω· Στύξ ἐν Νωνάκρι κρήνη τῆς Ἀρκαδίας, ἥς ὕδωρ ἐστὶ τὸ διακόπτον πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων.

Postrema inde a verbis οἱ πλείους δὲ ὕδωρ fortasse non sunt Apollodori, sed Porphyrii. Nam novum hic incipit ἀποσπασμάτιον.

11.

Clemens Alex. Cohort. p. 12, l. 9 Pott., p. 4. Sylburg. : Καὶ μοι δοκεῖ τὰ ὄργια καὶ τὰ μυστήρια

Acheron porro et Acherusia palus idem valent, quem admodum Sophocles in Polyxena Achillis animam introducit loquentem :

Ripas nullo laeto cantu resonantes atque nigras
relinquens paludis sonantis gemitus,
Acherontis acuto strepitu ripas alluentis steriles undas.

In quibus mortuorum regiones pæne carentes dicti, masculas vero undas, quæ nihil producant; quandoquidem frugifera feminea, sterilia vero mascula dicuntur, quod ille semen dumtaxat suppeditet, hæc etiam nutriat : unde etiam ros femineus a fecunditate dicitur. Nec immerito dicunt a mortuis Acherontem trajici, quoniam tales omnes vitæ dolores excesserunt, omnique labore ac mœnore carent. Gorgyram deinde Acherontis uxorem sinxerunt, quod horrenda (γοργὰ) plerisque videntur quæ ad Inferos pertinent : ut et ejus nutricem Sophron Mormolycen vocavit. » Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subjungit : « Stygem vero horrendam quandam fingentes deam, ac deorum jusjurandum, tum apud inferos eam collocarunt, tum, quod contristamur calamitatibus et invisi præ luctu sunt inferi, hoc eam nomine donarunt. Deorum vero jusjurandum per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollendæ vim in se habet, ita illi voluntate ac moribus ab eo distant. » Quibus de Styge positis, hæc subjicit : « Cocytum porro fluvium a

ploratu sinxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait :

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi,
illa sed ardentis victrix violentia flammæ
edomat, ut primum spirantem vita reliquit,
ast anima, ut fumus, supera in connexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum vel aquarum similes, quæ ut plane nos exprimunt ac motus imitantur, ita solidam naturam ad contactum non habent : quæ de causa illas *vita simulacra carentum* nominat. »

Plerique sane aquam terrenam Stygem tradiderunt, quæ per ipsam pejerantes punire posset : verumtamen præcipuam Stygem in Arcadia posuerunt historici, in his Herodotus, qui libro sexto de Cleomene agens hæc scribit : Hinc in Arcadiam delatus, novis rebus studebat, Arcadibus contra Lacedæmonios concitatis, quum alia ab iis exegit juramenta, quodvis adhibens jusjurandum, tum Nonacrin Arcadum principes deductos jurejurando per Stygiam aquam adstringere voluit. Callimachus quoque libro de Nymphis (*de fontibus* ?) aquæ proprietatem his verbis refert : Styx Arcadiæ fluvius est ad Nonacrin, omnia vasa, præter cornea, pertundens.

11.

Mihi quidem videtur horum vocabulorum, *Orgia* et

δεῖν ἐτυμολογεῖν, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Διοῦς τῆς πρὸς Δία γεγεννημένης, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
κότος περὶ τὸν Διόνυσον· εἰ δὲ καὶ ἀπὸ Μουσῶντος τι-
νος Ἀττικοῦ, ὃν ἐν κυνήγιω διαφθαρῆναι Ἀπολλόδωρος
λέγει, οὐ φθόνος ἑμῶν δεδοξάσθαι τὰ μυστήρια ἐπι-
τυμῶμαι τιμῇ.

Eadem ap. Euseb. Præp. evang II, 3, nisi
quod pro Μουσῶντος habet Μουσῶντος. « Videtur
ita tradidisse Apollodorus mysteria principio in
honorem Myuntis defuncti instituta fuisse. »

12.

Athenagoras in Deprecat. c. 25 : Καὶ ὅτι μὲν
ἄνθρωποι (οἱ θεοί), δηλοῦσι μὲν καὶ Αἰγυπτίων οἱ
λογιώτατοι, οἱ θεοὺς λέγοντες αἰθέρα, γῆν, ἥλιον, σε-
λήνην, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους θνητοὺς νομίζουσι καὶ
ἱερὰ τοὺς τάφους αὐτῶν. Δηλοὶ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος
ἐν τῷ περὶ Θεῶν.

13.

Clemens Al. Cohort. adv. Gent. p. 25 (p. 8) :
Πολλὰ κάγαθὰ Κἄρες σχοίεν, οἱ καταθύουσιν αὐτῷ
(Marti) τοὺς κύνας. Σκύβαι δὲ τοὺς ὄνους ἱερεύοντες
μὴ παύεσθων, ὥς Ἀπολλόδωρος φησὶ καὶ Καλλι-
μαχος.

Arnob. Adv. Gent. IV, p. 180 ed. Paris. : *Quis
ei (Marti) canes ab Caribus, quis ab Scythis asi-
nos immolari (prodidit)? non principaliter cum
ceteris Apollodorus?*

14.

Zenobius Cent. V, 22 : Μῆλον Ἡρακλῆς. Ἀπολ-
λόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, ὅτι θύεται Ἀθήνησιν
Ἡρακλεῖ ἀλεξικῶς ἰδιόζουσά τις θυσία. Τοῦ γὰρ
βοὸς ποτὲ ἐκφυγόντος, ὃν ἔμελλον Ἡρακλεῖ προσά-
ξαι, μῆλον λαβόντας καὶ κλάδους ὑποθέντας, τέσσα-
ρας μὲν ἀντὶ σκελῶν, δύο δὲ ἀντὶ κεράτων, σχημα-
τίσαι τὸν βόυν, καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

mysteria, etymologiam exponendam esse. Atque illa qui-
dem ἀπὸ τῆς ὀργῆς, hoc est, ab ira, Cereris in Jovem ;
hæc autem ἀπὸ τοῦ μύσους, hoc est, ab execratione et
abominatione, quæ accidit circa Dionysum, dici viden-
tur ; quodsi a Myunte quodam Attico, quem dicit Apo-
llodorus interiisse in venatione, derivatis, non invideto,
vestra mysteria decorari honore funebri.

12.

Deos fuisse homines declarant tum Ægyptiorum doctis-
simi, qui deos dicentes ætherem, terram, solem, lunam,
ceteros habent homines mortales atque sacra eorum se-
pulcra, tum Apollodorus in libro de Diis.

13.

Multis augeantur bonis Cares, qui canes ei (Marti)
sacrificat. Scythæ autem non cessent mactare asinos, ut
dicit Apollodorus, et Callimachus.

14.

Malum Hercules] Apollodorus libro de Diis, Athenis
sacrificatum ait Herculi Averrunco singulari sacrificio.
Fugiente enim bove, quem ipsi immolandum destina-
vissent, pomo accepto ramos apposuisse, quattuor pro
cruribus, duos vero pro cornibus, ut bovis speciem præ-
eret, itaque sacrificium peractum esse.

Cf. Suidas v. Μῆλειος Ἡρακλῆς, et Pollux I,
30, 31.

15.

Athenæus VII, p. 306, A : Ὁ χίβαρος (piscis) ...
ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπολ-
λωνος, εἶρηκεν Ἀπολλόδωρος.

16.

Athenæus VII, p. 325, B : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν
τοῖς περὶ Θεῶν τῇ Ἑκάτῃ φησὶ θύεσθαι τρίγλην διὰ
τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα· τρίμορφος γὰρ ἡ θεός.

17.

Athenæus XIII, p. 571, C : De illis hetæris, ait,
verba feci, quæ solæ præ ceteris mulieribus ab
amicitia nomen invenerunt, ἀπὸ τῆς παρ' Ἀθηναίους
καλουμένης ἑταίρας τῆς Ἀφροδίτης. Περὶ ἧς φησιν ὁ
Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος οὕτως· « Ἑταίραν δὲ τὴν
Ἀφροδίτην τὴν τοῦ ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρας συνά-
γουσαν· τοῦτο δ' ἐστὶ φίλας. »

Cf. Hesych. in Ἑταίρας ἱερόν.

18.

Harpocration : Πάνδημος Ἀφροδίτη. Ἀπολλό-
δωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν, πάνδημον φησὶν Ἀθήνησι κλη-
θῆναι τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν,
διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ πα-
λαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς.

Exscripsit partim Suidas.

19.

Schol. Apollonii III, 541 : Ἀπολλόδωρος φησὶν
ἐν τῷ περὶ Θεῶν, ὅτι ἡ περισσότερὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης.
Διὸ καὶ λάγνον [διὰ τὸ λάγνον voluit Heyn.], παρὰ
γὰρ τὸ περισσῶς ἔρῃν λέγεται.

Postrema cod. Paris. exhibet ita : Διὸ καὶ
λάγνη. Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ· παρὰ γὰρ etc.

15.

Esse autem hunc piscem (*citharum*), propter nomen
suum, sacrum habitum Apollini, scripsit Apollodorus.

16.

Apollodorus in libro de Diis, Hecatæ ait mullum (τρί-
γλην) sacrificari, ob nominis congruentiam : triformis
enim hæc dea est.

17.

Ab illa quæ apud Athenienses *Hetæra Venus* appel-
latur, de qua Apollodorus in libro de Diis ait : « *Hetæ-
ran*, Venerem, quæ sodales et *hetæras*, id est amicas,
conjungit.

18.

Venus πάνδημος (quasi *totius populi*). Ita Apollodorus
in opere de Diis ait appellatam Athenis esse eam quæ
dedicata erat in foro antiquo, quod ibi olim populus uni-
versus ad conciones, quas fora vocabant, conveniret.

19.

Apollodorus in libro de Diis columbam (περιστέραν)
sacram esse Veneri dicit. Quare esse libidinosam, sicut
jam nomen ostenderet. Nam παρὰ τὸ περισσῶς ἔρῃν, i. e.
a nimia amandi cupidine, appellatam esse.

20.

Porphyr. De abstinencia lib. II, § 55 : Καὶ Λακεδαιμονίους φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος τῷ Ἄρει θύειν ἄνθρωπον.

Eadem Theodoretus et Cyrillus apud Meurs. Miscell. Lacon. II, 14.

21.

Schol. Aristoph. Ran. 330 : Μυρσίῳ στεφάνῳ ἔστεφανοῦντο οἱ μεμνημένοι, οὐχ, ὥς τινες νομίζουσι, κισσίνῳ. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς Θεσμοθέτας φησὶ διὰ τοῦτο μυρσίνῃ στέφεσθαι, ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φωτὸν ἡ θεὸς, καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀφίέρωτο. « Turbatus est ordo sententiarum huius scholii : media sunt in finem rejicienda. » *Heynius.*

22.

Photius Lex. MS. : Καλλιγένειαν. Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν· οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης (Thesm. 306) δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.

V. Intpp. ad Hesych. in Καλλιγένειαν.

23.

Harpocraton : Αὐτόχθονες. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν κληθῆναι φησὶν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν χθόνα, τούτεστι τὴν γῆν ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο.

Eadem Suidas, non addita fontis notitia.

24.

Harpocraton : Κύρβεις. Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους. Εἶναι δὲ αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας· οὐς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις ἐκάλουν. Ὡς περὶ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην (τεθειμένην Phot. Lex., ubi eadem fere leguntur).

Idem : Ὁ κάτωθεν νόμος, ... ὅτι γὰρ βουστροφῆδόν ἦσαν οἱ ἄζονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ.

20.

Lacedæmonios Apollodorus dicit Marti sacrificare homines.

21.

Myrto, non vero hedera, ut nonnulli putant, coronati erant initiati. Apollodorus vero Thesmothetas quoque dicit myrto coronari, quia hæc planta peculiariter pertinet ad Cererem atque diis inferis consecrari solebat.

22.

Calligeniam Apollodorus dicit Tellurem, alii Jovis et Cereris filiam, Aristophanes comicus Cereris nutricem

23.

Apollodorus in libris de Diis Athenienses αὐτόχθονας vocatos esse scribit, quia τὴν χθόνα, id est terram, quæ inculta et iners jacebat, primi coluissent.

24.

Apollodorus in libris de Diis testatur κύρβεις habuisse leges incisas : esse autem ipsos lapides arrectarios : ita ut a stando στήλαι, quod vero in acumen desinerent, a verbo

25.

Schol. Aristoph. ad Nub. 447 : Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες, τὸ δόξαν ἀνέγραφον οὐς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας ἐκάλουν, κύρβεις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως· ὑστερον δὲ, τὰ ξύλα λευκωμένα γράφοντες ὁμοίως ἐκάλεσαν. Κύρβιν οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη.

Eadem iisdem fere verbis Schol. Apollon. IV, 280. Ceterum ex his non potest dijudicari utrum Atticæ illæ columnæ lapideæ fuerint an ligneæ. Posterius aliunde probare studet Preller. ad fragm. Euphor. p. 88 sq.

26.

Suidas : Κύρβεις. Τοὺς Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας, ὥς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις· ὥσπερ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην.

Idem mox : Κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναις. Ἡ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων· ἐκείνων γὰρ εὐρημα φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Eadem Schol. ad Arist. Aves 1354. Adde Photii Lexic. : Κύρβεις ... εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος, ἢ κατεσκευῶσθαι, ὥς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἶον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι. Vid. Intpp. ad Hesych. in Κύρβιν, et Timæum Lexic. Plat. et Ruhnk. p. 170.

« Etymol. M. Apollodori etymologiam non memorat; Apollodoream rationem ut assequaris, tenendum, eum κορυβήν, κυρβήν, flexisse, unde κύρβιν factum sit; etiam κόρση, si vera habet Etymol. M. in κόρση, v. infra fragm. Etymologico-rum. Sed κατεσκευῶσθαι quid sit, et an Apollodori sit, dubito; videri potest ad antiquam vocem σκι-

κορυβοῦν κύρβεις vocatæ essent, ut et κυρβασία nominatur tiara capiti imposita.

Axones et Cyrbes scriptos fuisse lineis in gyros revolutis, docuit Euphorion apud Apollodorum.

25.

Apollodorus dicit omnem actionem publicam atque leges appellari *cyrbes*, quod veteres decreta inscribebant lapidibus, quos erectos a statione vocabant στήλας, *cyrbes* vero, quod in altum surgebant. Verum postea ligna, albefacta, quibus ad hanc rem utebantur, similiter vocabant. *Cyrbis* igitur columna, quæ leges sacras continet.

26.

Apollodorus dicit in *cyrbibus* leges fuisse scriptas, easque fuisse lapideas, et erectas stetisse; ita ut a stando quidem appellarentur στήλαι, κύρβεις autem, quod surgentes in acumen desinerent, instar tiaræ capitis, quæ κυρβασία vocatur.

Κύρβεις dictæ sunt, quod fastigium earum in acumen desinebat; vel de Corybantibus, quorum inventum esse *cyrbes* Apollodorus quoque testatur.

ροῦσθαι, σκίρην, σκείρην, σκυρὸν, *durum, spectare*, et κατεσκιρῶσθαι, *induruisse, rigere, stare, fuisse*. V. Hesych. in Σκειρώσασθαι et similibus, et Σκυρωθῶσι, λιθωθῶσι. In interpretatione Apollodorea tamen tantum τὸ κορυφῶσθαι memorant ceteri. » Heynius.

27.

Harpocraton in Μείον καὶ Μειαγωγός: Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, Οἱ φράτορες, φησὶν, ἵνα μείζονας νέμονται μερίδας, ἐπεφώνουν ἐστῶτες (Heyn. conj. περυστώτες), Ἰσάνειν δεῖ, μείον γάρ ἐστι. Eadem Suidas et Phot. Lex., sed corrupte. Cf. Schol. Aristoph. Ran. 810.

28.

Schol. Aristophan. Acharn. 925 (961): Χόας. ... ἐορτή τις παρ' Ἀθηναίους ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ (al. ι'). Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν θλιν ἐορτὴν Διονύσου ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθοίαν, Χόας, Χύτραν. Καὶ αὖθις. Ὅτι Ὁρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀρικόμενος; (ἦν δὲ ἐορτὴ Διονύσου Ἀθηναίου), ὥς μὴ γένοιτο σφίσιν ἡμόσπονδος ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα, ἐμχληνέσαστο τοιόνδε τι Πανδίων· χοᾶ οἶνου τῶν δαιτυμόνων ἐκάστω παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομεινύντας ἀλλήλοις, ὥς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίοι Ὁρέστης, μήτε ἐκείνους ἀρχοίτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος· καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίους ἐορτὴ ἐνομήσθη οἱ Χόας. I.e. Πιθοίαν... Χύτρα.

Eadem Suidas; Harpocraton nonnisi priorem partem habet.

29.

Jo. Lydus De mensibus a Schow. ed. p. 82, de Dionysio: Φέρεται δὲ καὶ τις μῦθος περὶ αὐτοῦ (τοῦ Διονύσου) ὥς εἴη γεγινώς ἐκ Διὸς καὶ Γῆς, τῆς δὲ Γῆς Θεμέλης προσαγορευομένης διὰ τὸ εἰς αὐτὴν πάντα

καταθεμελιωθῆναι, ἣν κατὰ συναλλαγὴν ἐνὸς στοιχείου τοῦ σ, Σεμέλην οἱ ποιηταὶ προσηγορεύκασι.

30.

Schol. ad Odyss. Ψ, 198: Ἑρμῖν ἀσκήσας]: Ἑρμῆς δὲ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος, παῖς ἐστὶ ὢν, ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὖρετο· γράμματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαιστρὰν, καὶ γεωμετρίαν. Ὅθεν καὶ τοὺς Ἕλληνας τετράγωνον αὐτὸν ἀσκήσαι, καὶ οὕτως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι. Τῷ δὲ ὄνειροπομὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὐχεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἶλοντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου, ἐπινοῆσαι τε καὶ ἀσκήσαι τοὺς τῶν κλινῶν πόδας εἰς τὴν τοῦ θεοῦ πρόσοψιν, ὅπως ἀλεξήτορας ἔχοντες ἰδέας [Barnes. em. ἰδίους: Heyne mavult ἀλεξήτορος (sc. θεοῦ) ἰδέας. Neutrum necessarium], τὰ μὲν δαίματα μὴ φοβοῖντο, προσδοκῶν δὲ πλείστην ἐπαφροδίσιν διὰ τῶν ὄνειράτων. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ.

31.

Eustath. ad e. l. p. 1951, 16: Κυλλήνιος δὲ Ἑρμῆς, μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἥτις ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας, σταδίων ἑννέα Ὀλυμπιακῶν, παρὰ πόδας ὀδοσκόχοντα, καθὰ φασὶν ἱστορεῖν Ἀπολλόδωρον, ὄνομασθὲν ἀπὸ Κυλλήνης ἡρώιδος τινός· περιάζεται δὲ διαπερὸντος ἐν τοῖς περὶ τοῦτο τὸ ὄρος τιμᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν, κακείθεν σχεῖν τὸ λεγθῆν ἐπιθέτον.

Exscripsit hæc Eustath. ex Steph. Byz. v. Κυλλήνη, ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων ἑννέα παρὰ πόδας ὀδοσκόχοντα, ἀπὸ Κυλλήνης Ναΐδος νόμας. Etiam ea quæ sequuntur Heynius Apollodoro deberi suspicatur: Ἐν τούτῳ δὲ φασὶ τῷ ὄρει τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίνεσθαι, ἄλλοθι δὲ μηδαμῇ, καὶ φωνὰς ποικίλας προίεσθαι· θηρεύουσιν δὲ πρὸς τὴν σελήνην· τῆς δὲ ἡμέρας εἰ τις ἐπιχειροῖν, σφόδρα δυσηράτους

27.

Apollodorus in libris de Diis, « Curiales, inquit, ut majores haberent portiones, acclamabant adstantes: Appendere oportet, nam justo minus est pondere. »

28.

Choes, festum quoddam apud Athenienses agi solitum duodecimo die mensis Anthesterionis. Apollodorus autem ait, Anthesteria generaliter vocari totum festum in honorem Bacchi celebrari solitum; particulariter vero distingui Pithœgia, Choas, Chytia. Aliter: Quum Orestes post cædem [matris] Athenas venisset, eo tempore, quo festum Bacchi Lenæi celebrabatur; ne earundem libationum particeps fieret qui matrem occidisset, Pandion tale quid excogitavit. Singulis convivis congium apposuit, et e suo quemque bibere jussit, non vero cum aliis miscere; quo ne ex eodem cratere biberet Orestes, ne ægre ferret, si ipse solus et separatim ab aliis biberet. Ab illo igitur tempore Choes festum apud Athenienses celebrari cœpit.

29.

Est etiam fabula, quæ Dionysum e Jove atque Terra natum dicit, ex Terra inquam Themele cognominata,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

quippe in qua omnia tamquam in θεμελίῳ, i. e. in fundamento suo, posita sint, quæque, una litera s commutata, Semelen poetæ vocant.

30.

Mercurius, Jovi ex Maja Atlantis filia natus, puer adhuc quattuor res maximas invenit: literas, musicam, palastram, geometriam. Quare etiam Græci signa ejus quadrata fingunt, et sic ponunt in gymnasiis. Idem quia est ὄνειροπομὸς, i. e. somnia immittit, dormituri eum precantur, exspectantque donec somnum iniciat; solent eum in cubiculis habere somni custodem, atque lectorum pedes student in dei formam elaborare, ut speciem ejus habeant malorum propulsatricem, nec terribilimenta timeant, sed quam maximas ex somniis capiant delicias. Narratur res ab Apollodoro Atheniensi.

31.

Cyllenius Mercurius mythice dicitur a Cyllene, Arcadiæ monte novem stadiorum Olympicorum deficientibus pedibus octoginta, ut narrare dicunt Apollodorum, nomen habente a Cyllene herolæ. Decantatur autem præcipue in locis ad hunc sitis montem honorari Mercurium, indeque quod diximus illum nactum esse cognomen.

εἶναι. Quæ eadem eascrispit Eustath. ad Il. B, p. 300.

32.

Schol. Sophoclis OEd. Colon. 57: Τιτάν Προμηθεύς] Περὶ τοῦ τὸν Προμηθεῖα περὶ τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἰδρῦσθαι, Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτω τῇ περὶ θεῶν? « Συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ τῇ Ἀθηνᾶ, καθάπερ ὁ Ἡφαίστος. Καὶ ἔστιν αὐτῶν παλαιὸν ἱδρυμα, καὶ ναὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ. Δείκνυνται δὲ καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἰσοδὸν, ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθεύς ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ Ἡφαίστου. Πειπνιγμένη δὲ, ὡς καὶ Αὐσιμαχίδης φησὶν, ὁ μὲν Προμηθεύς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος, ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων, ὁ δὲ Ἡφαίστος, νέος καὶ δευτέρως· καὶ βωμὸς ἀμφὶν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος.

Excidit libri numerus et nomen operis. Ms:

γρ. οὕτω τῇ π. vacuo spatio relicto.

33.

Idem ibid. v. 58: Χαλκόπους ὁδός.] Ὡς οὕτω τινὸς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ, χαλκόπους ὁδός. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος· δι' αὐτοῦ κατὰ θάσιν εἶναι εἰς Ἄδου. Καὶ Ἰστρος δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὁδοῦ καὶ Ἰστυδάμας. Καὶ τὶς τῶν χρησιμοποιοῦν φησὶ « Βοιωτοὶ δ' ἵπποιο (f. ἵππηα, ut ἵππεὺς κολωνὸς ap. Schol. Sophocl. et ἵπποτης v. 60. Heynius) ποτιστεύουσι Κολωνόν, Ἐνθα λίθος τριχάρανος ἔχει καὶ γάλακτος οὐδός. » V. Müller. Eum. p. 171 not.

34.

Idem ibid. v. 705: Κύκλος λαύσσει νιν Μόριου Διός] Μόριον Δία εἶπε τὸν ἐπόπτην τῶν μορίων ἐλαμῖν. Καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος Μόριος Ζεὺς [περὶ Ἀκαδημίαν], ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος· « Περὶ Ἀκαδημίαν ἔστιν ὁ, τὸ τοῦ Καταιβάτου Διὸς βωμὸς, ὃν καὶ Μό-

ριον καλοῦσι, τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἰδρυμένων. »

« Forte hæc ad lib. XVII spectarunt. » Heynius.

35.

Schol. Apollonii I, 599: Ὀλυμποι δὲ εἰσιν ἔξ· Μακεδονίας, Θεσσαλίας, ἐν ᾗ καὶ Ὀλύμπια φησὶν Ἀπολλόδωρος ἀγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἡλίδος, Ἀρκαδίας.

« Cf. Schol. Thucyd. I, 126. Et Demosth. II. παραπρεσβ. p. 401, 13, Olympia a Philippo, capta Olyntho, acta narrat. » Heynius. Dubitari potest utrum ex opere περὶ θεῶν hæc petita sint, an ex Chronicis aut Navium Catalogo.

36.

Schol. Theocr. II, 36: Ἀ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἔχει.] Τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπειδὸν (ἐπῆδον, i. e. fecerunt accinere, ἐπῆχουν, ἐπέκρουον Heyn.; ἐπῆλαν Jacobs.; ἤπειγον Kiessling.; ἔπεινον Coray. ad Plutarch. tom. II, p. 468) ἐν ταῖς ἐλλείψεσι τῆς σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοικομένοις, ἐπειδὴ ἐνομιζέτο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικὸς τῶν μiasμάτων. Διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφροσύσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῶν ἔχρυντο· ὡς φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ Θεῶν. Aliud Scholion: Τὸ ἔχει ἀντὶ τοῦ φόφει, κρούει. Ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος οἰκείος τοῖς κατοικομένοις. Φησὶν Ἀπολλόδωρος Ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένην ἐπικρούειν τὸ λεγόμενον ἡχίον. Καὶ παρὰ Λάκωσι, βασιλείας ἀποθανόντος, εἰώθασιν κρούειν λέβητα.

37.

Schol. Theocr. Id. X, 41: Λυτιέρσης... τοῦτον δὲ φησὶν Ἀπολλόδωρος ὥδῃ εἶναι θεριστῶν, λέγων οὕτω· « Καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἴουλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ὥδᾶς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ὥδῃ Λυτιέρσης. » Cf Athenæus XIV,

32.

De Promethei juxta Academiam atque Colonom consecratione Apollodorus scribit ita: « Colitur ille in Academia una cum Minerva, sicut Vulcanus. Atque est ei vetus signum fanumque in sacrario deæ. Monstratur etiam basis antiqua in aditu, in qua Promethei signum et Vulcani. Primum vero et antiquius, ut Lysimachides quoque dicit, illud est Promethei dextra sceptrum tenentis, secundum vero ac recentius Vulcani. Et ara est utriusque communis in basi efficta.

33.

Limen æreum; sic appellatur locus quidam in sacrario. Dicit vero Apollodorus per id descensum esse ad inferos. Istrus quoque liminis ærei meminit et Astydamos. Atque eorum unus qui oracula condunt, dicit: « Bæoti tendunt ad Colonom equestrem, ubi saxum triceps et limen æreum. »

34.

Morium Jovem dixit sacrarum olearum, quas morias vocant, inspectorem. Atque est hic Juplter Morius ad Academiam, ut dicit Apollodorus: « Juxta Academiam ara est Jovis Catebatæ (i. e. qui per fulmina de celo

descendit), quem etiam Morium nominant ab oleis ad Minervæ templum consecratis. »

35.

Olympi numerantur sex: Macedoniæ, Thessaliæ, in quo etiam Olympia agi Apollodorus dicit, Mysiæ, Ciliæ, Elidis, Arcadiæ.

36.

Es pulsabant in lunæ defectu et ad mortuos, quum putaretur purum esse et liberans a contaminatione. Quare ad omnem expiationem et expurgationem eo utebantur, ut Apollodorus quoque in libro de Diis inscripto testatur.

Vox ἔχει in Theocrito posita est pro φόφει, κρούει, i. e. pulsa. Etenim æris sonus peculiariter pertinet ad inferos. Apollodorus dicit Athenis sycophantam in Proserpinæ invocatione ἡγεῖον quod dicunt, i. e. vas æreum ita fabricatum, ut, quum tangitur, sonitum faciat, pulsare. Apud Lacedæmonios quoque, ubi rex vita decesserit, lebetem pulsare solent.

37.

Lytiæsen Apollodorus dicit cantilenam esse messorum, his utens verbis: « Ut in threnis Ialemus, in hymnis vero Iulus, a quibus etiam ipsas cantilenas ita nominant, sic etiam messorum cantilena Lytiæses. »

p. 619, A. Photius in Lex. : Λιτεύσαν, ὥδῃν τινα ἦν ἄδουσιν οἱ θερίζοντες, ὡς ἐπίσημόν τινα γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Λιτεύσαν ἀνακαλούμενοι. Eichstadt. De dram. com.-satyr. p. 16 sqq.

38.

Hesych. : Ἀγρεύς δὲ Πᾶν παρὰ Ἀθηναίους, ὡς Ἀπολλόδωρος. Ex eodem Apollodoro fluxisse videntur quæ de flagellata Panis statua narrantur ap. Schol. Theocriti VII, 107.

39.

Suidas : Ἀμφιφῶντες, πλακοῦντος εἶδος· οἷτινες ἐγίνοντο, ὅτε δὲ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρῶτ' ὑπὲρ γῆς φαίνονται. Ἡ ὅτι ἐκομίζον αὐτὸν (sc. τὸν πλακοῦντα), δαδία ἡμμένα περιπηγνύντες· ἐπ' αὐτῷ· ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Cf. v. Ἀνάστατοι : ... ὀνομάζονται δὲ Ἀμφιφῶντες, ὡς μὲν τινες, ὅτι τότε γίνονται, ὅτε ἥλιός τε καὶ σελήνη πρῶτ' ὑπὲρ γῆς φαίνονται· ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσιν αὐτοὺς δαδία ἡμμένα παραπηγνύντες ἐπ' αὐτῶν. Igitur postrema tantum Apollodori sunt. Cf. Pollux lib. VI, 75, Hesych. v. Ἀμφιφῶν, Casaubon. ad Athen. XIV, p. 645, A.

40.

Suidas : Ταυροπόλον· τὴν Ἀρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περίεσι πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Eadem, sed non nominato Apollodoro, ap. Etym. M. v. Ταυροπόλον. Eadem habet Phot. in Lex., Apostol. XVIII, 23. Ex opere περὶ θεῶν hæc esse desumpta apparet ex Schol. ad Aristoph. Lysistr. 447 : Νῆ τὴν ταυροπόλον] οὕτω τὴν Ἀρτεμιν ἐκάλουν. Τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐκτίθεται. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὴν Ἀθηναῖαν οὕτω καλοῦσιν, ὡς Ξενομήδης ἱστορεῖ.

41.

Macrob. Sat. I, 8 : *Cur autem Saturnus ipse in compedibus visatur, Verrius Flaccus caussam se ignorare dicit. Verum mihi Apollodori lectio sic suggerit : « Saturnum Apollodorus alligari ait per annum laneo vinculo, et solvi ad diem sibi festum; id est mense hoc decembri, atque inde proverbium*

ductum, deos laneos pedes habere. Significari vero decimo mense semen in utero animatum ad vitam grandescere : quod, donec erumpat in lucem, molibus naturæ vinculis detinetur.

42.

Idem I, 20 : *Æsculapium vero eundem esse atque Apollinem, non solum hinc probatur, quod ex illo natus creditur; sed quod ei et jus divinationis adjungitur. Nam Apollodorus in libris, quibus titulus est περὶ θεῶν, scribit quod Æsculapius divinationibus et auguriis præsit. Nec mirum, siquidem medicinæ atque divinationum consociatæ sunt discipline.*

Omnino plura in Macrobiani Saturnalium primo ex Apollodori opere isto hausta esse suspicari licet. Heynius.

43.

Steph. Byz. : Ἀκρωρία, ἄκρον ὄρους, ἐν ᾧ οἱ οὐκ οὔντες Ἀκρωρεῖται. Οὕτω δὲ παρὰ Σικυωνίοις ἐτιμᾶτο [ὁ Διόνυσος]. Ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ μὲν Σικυωνίοις Ἀκρωρεῖτης, παρὰ δὲ Μεταποντίνοις Ἐρίφιος. Ἀπολλόδωρος φησιν.

44.

Idem : Ἰλισσός, ποταμός τῆς Ἀττικῆς, « ἐν ᾧ τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσιῶδες », ὡς Ἀπολλόδωρος. Hoc, sicut quod antecedit fragmentum Heynius ad Periegesin Apollodori retulit.

XPONIKA

sive

XPONIKH ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

De hoc libro Scymnus Chius v. 16 sqq. dicit hæc :

Ἔστι δ' ἃ γράφω τοιαῦτα. Τοῖς ἐν Περγάμῳ βασιλεῦσιν, ὧν ἡ δόξα καὶ τεθνηκότων παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ὥσα διὰ παντός μένει, τῶν Ἀττικῶν τις γηραιὸν τε φιλόλογον, γεγωνῶς ἀκουστῆς Διογένης τοῦ Στωϊκοῦ, συνεχολακῶς δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ χρόνον, συνέταξαι ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς ἀλώσεως χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἄχρι τοῦ νῦν βίου. Ἔτι δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς χιλίοις

38.

Ἀγρεύς (i. e. *venationi præfectus*) Pan appellatur apud Athenienses, teste Apollodoro.

39.

Amphiphontes (quasi *Circumlucetes*), placentarum genus, quæ tunc parabantur, quum sol et luna mane supra terram apparerent. Vel sic appellatæ, quod eas circumferabant, faculis ardentibus circum eas undique fixis, ut Apollodorus docet.

40.

Ταυροπόλον Dianam dicunt, quod ceu taurus omnia circumeat et lustret; ut Apollodorus ait.

43.

Acroria (summa pars montis), ejus incolæ dicuntur Acroritæ; istæ vero appellatione apud Sicyonios Bacchus

honorabatur : vocabatur autem apud Sicyonios Acroritas apud Metapontinos Eriphius, ut Apollodorus perhibet.

44.

Ilissus, Atticæ fluvius, ad quem coluntur Musæ Ilissides, ut Apollodorus refert.

CHRONICA.

Quæ scribo sunt talia. Pergamenis regibus, quorum gloria etiam mortuorum apud omnes nos viva semper manet, Atticorum aliquis verorumque philologorum, qui fuerat auditor Diogenis Stoici, condiscipulus vero Aristarchi longo tempore, conscripsit a Trojano excidio chronographiam progredientem usque ad præsentem ætatem. Annos autem quadraginta supra mille definite expo

ὀρισμένως ἐξέθετο, καταριθμούμενος
 πόλεων ἀλώσεις, ἐκτοπισμούς στρατηγέδων,
 μεταναστάσεις ἐθνῶν, στρατείας βαρβάρων,
 ἐφόδους, περαιώσεις τε ναυτικῶν στόλων,
 θέσεις ἀγώνων, συμμαχίας, σπονδὰς, μάχας,
 πράξεις βασιλείων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν βίους,
 φυγὰς, στρατείας, καταλύσεις τυραννίδων·
 πάντων ἐπιτομὴν τῶν χυδῆν εἰρημένων.
 Μέτρω δὲ ταύτην ἐκτιθέναί προεῖλετο
 τῷ κωμικῷ δὲ, τῆς σαφηνείας χάριν·
 εὐμνημόνευτον ἐσομένην οὕτως ὁρῶν.

Deinde, nonnullis de ligatæ orationis utilitate
 interjectis, pergit v. 45.

Ἐκεῖνος οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων,
 εἰς βασιλέως ἀπέθετο Φιλαδέλφου χάριν·
 ἃ καὶ διὰ πάσης γέγονε τῆς οἰκουμένης
 ἀθάνατον ἀπονέμοντα δόξαν Ἀττάλῳ
 τῆς πραγματείας ἐπιγραφὴν εἰληφότι.

v. 31 φυγὰς, στρατείας, καταλ. τυρ. Heynius pro
 στρατείας, quod ex antecedentibus repetitum
 putat, requirit ἐπανόδους. Quod vero a textu
 longius recedit. Si opus foret, mallem φυγὰς ἐξ πα-
 τρίδος, vel φυγὰς τροπαίας, vel φυγὰς, τροπαία vel
 tale quid.

LIBER I.

45.

Steph. Byz.: Δύμη, πόλις Ἀχαιῶν ... Καὶ Δύμη
 ἡ χώρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ πόλις Στρατός. Ὑστε-
 ρον δὲ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα Δύμη ἐκλήθησαν. Λέ-
 γεται καὶ πληθυντικῶς, ὡς Ἀπολλόδωρος· «Τούτων
 ἀπέχουσα σταθίους ρχ', ἐσχάτῃ καίται πρὸς δύσιν
 Δῦμαι.» Ὁ πολίτης Δυμαῖος ... Ἀπολλόδωρος ἡ δὲ τὰ
 τοῦτου ἐπιτεμνόμενος· «Τὴν δὲ χώραν ἔχουσι Δυ-
 μαῖοι.» ... Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν α'. «Πόλε-
 μος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαίοις.» Primum et secu-
 ndum Apollodori locum non ad Chronica refero,
 sed ad librum περὶ γῆς, qui sub Apollodori no-

suit, enumerans urbium expugnationes, translationes ca-
 strorum, migrationes gentium, expeditiones barbaro-
 rum, incursus hostiles, traductionesque navalium clas-
 sium, certaminum situs, societates armorum, fœdera,
 pugnas, res gestas regum, illustrium virorum vitas; ex-
 silia, expeditiones, eversiones tyrannidum, epitomen
 omnium, quæ fuse dicta sunt: carmine vero hanc expo-
 nere elegit, et comico quidem, perspicuitatis gratia, facile
 hæsuram sic memoriæ videns.

Ille igitur capita colligens temporum, in regis Attali
 Philadelphī gratiam exposuit: quæ etiam per totum ma-
 narunt orbem terrarum, immortalē tributientia gloriā
 Attalo, operis inscriptionem nacto.

LIBER I.

45.

Dymus, urbs Achajæ... Antiquitus Dyme appellabatur
 regio, urbs vero Stratus. Sed postea et urbs et regio no-
 minatæ sunt Dyme. Dicunt etiam *Dymas* plurali nu-
 mero, sicut Apollodorus: «Abest ab hisce centum viginti
 stadia Dymæ urbs, quæ ultima occidentem versus sita
 est» .. Apollodorus, vel qui ejus scripta in compendium

mine circumferebatur. Bellum illud Dumæorum
 fuisse videtur contra Eleos. Ol. 28.

46.

Steph. Byz.: Ἀσσωρίον, πόλις Σικελίας. Ταύτην
 τρισυλλάβως Ἀσσωρὸν καλεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν πρώτῃ
 Χρονικῶν. Vossianus: ἐν δ' χρονικῶν.

47.

Idem: Ἐλώρος, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἐλώρου πο-
 ταμοῦ τοῦ κατὰ Πάχυνον, ὃς λέγεται τιθασὺς ἰχθύς
 ἔχειν ἀπὸ χειρὸς ἐσθίωντας, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρο-
 νικῶν πρώτῃ.

48.

Idem: Μουῦς, πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλων καὶ
 Ἀπολλόδωρος ἐν α' Χρονικῶν.

49.

Idem: Χήσιον, Ἰωνίας πολίχινον, ὡς Ἀπολλόδο-
 ρος ἐν Χρονικῶν πρώτῃ.

LIBER II.

50.

Idem: Μεναί, πόλις Σικελίας ἐγγὺς Παλίκων.
 Ἀπολλόδωρος ἐν β' Χρονικῶν.

Hæc depromita sunt ex eo loco, ubi de Ducetio
 egit, ut suspicor ex Diodor. XI, 88 (ol. 81, 4):
 Μετὰ δὲ ταῦτα Δουκέτιος ὁ τῶν Σικελιωτῶν ἀφηγού-
 μενος, τὰς πόλεις ἀπάσας τὰς διμεθεῖς, πλὴν τῆς
 Ὑθλας, εἰς μίαν καὶ κοινὴν ἤγαγε συντέλειαν. Δρα-
 στικὸς δὲ ὢν, νεωτέρων ὠρέγετο πραγμάτων, καὶ παρὰ
 τοῦ κοινοῦ τῶν Σικελῶν ἀθροίσας δύναμιν αξιολογῶν,
 τὰς μὲν Μένας (sic scribo pro Νέας), ἥτις ἦν αὐτοῦ
 πατρίς, μετώκισεν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ πλησίον τοῦ τε-
 μένους τῶν ὀνομαζομένων Παλίκων ἔκτισε πόλιν αξιό-
 λογον, ἣν ἀπὸ τῶν προειρημένων θεῶν ὠνόμαζε Πα-
 λίκην.

redegit: «Hanc regionem tenent Dymæi ... Apollodorus
 libro primo Chronicorum: «Bellum impendebat Dymæis.»

46.

Assorium, urbs Siciliae, quam Apollodorus libro primo
 Chronicorum tribus syllabis Assorum nominat.

47.

Helorus, urbs Siciliae, ab Heloro fluvio, qui est ad Pa-
 chynum, nomen habens. Is cicures dicitur habere pisces
 e manu edentes, auctore Apollodoro libro primo Chroni-
 corum.

48.

Myus, urbs Ioniæ, uti Philo et Apollodorus libro primo
 Chronicorum.

49.

Chesium, Ioniæ oppidulum, ut Apollodorus in Chroni-
 corum primo.

LIBER II.

50.

Menæ, urbs Siciliae, prope Palicos, de qua Apollodorus
 libro secundo Chronicorum

51.

Idem: Νόαι, ... πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Χρονικῶν. V. Diodor. XI, 91 (ol. 82, 2), ubi pro Νόας, quod nihili est, restituendum puto Νόας.

52.

Idem: Παρπάρων, χωρίον ἐν Ἀσία Αἰολικόν, ἐνθα ἱστοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ.

53.

Idem: Ὑκκαρον, φρούριον Σικελίας, ὡς Φιλιστος Σικελικῶν πρώτῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν πόλιν λέγει αὐτὴν τὰ Ὑκκαρα.

54.

Idem: Φαβία, πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φαβίου στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν.

55.

Idem: Χαιρώνεια, ... τὸ κτητικὸν Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρωνική. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ. «Κατὰ τὴν μάχην, ὡς φασί, τὴν Χαιρωνικήν.»

LIBER III.

56.

Idem: Ἀμαξιτὸς, πόλις Ἰωνίας τῆς Τρωάδος ... Ἰὸ ἰθνηκὸν Ἀμαξιτεύς. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Χρονικῶν τρίτῳ Ἀμαξιτηνοὺς φησιν.

57.

Idem: Αἶγρος, φρούριον Κασσανδρέων. Ἀπολλό-

δωρος ἐν Χρονικῶν τρίτῳ, δς καὶ τὸ ἰθνηκὸν Αἰγ-
γαῖος.

58.

Idem: Αἰγυπτός, ἄγων Διονύσου ἐν ἀγροῖς ἀπὸ τῆς ληνού. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν.

Ex tertio libro nonnulla laudata v. infra e Dio-
gene Laert. IV, 23 et 28.

LIBER IV.

59.

Idem: Ἀερία, ἡ Αἴγυπτος ... Ἔστι καὶ Κελτική πόλις Ἀερία, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ. Codd. Salmas. ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

60.

Idem: Αἰδύσιοι, σύμμαχοι Ῥωμαίων πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλλίᾳ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δ'.

61.

Idem: Ἀμύστρατος, πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδω-
ρος τετάρτῳ Χρονικῶν.

62.

Idem: Ἀρόρνοι, ἔθνος μαχιμώτατον τῶν πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν. «Κελτῶν Ἀροέρνου.»

63.

Idem: Δῶρος, πόλις Φοινίκης ... Ἀπολλόδωρος δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν Χρονικῶν δ'.

«Εἰς Δῶρον οὖσαν ἐπιβαλᾶπτιον πόλιν.»

64.

Idem: Καῖνοι, ἔθνος Θράκιον. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ.

51.

Noæ... Siciliæ oppidum, de quo Apollodorus libro secundo Chronicorum.

52.

Parparon, regio in Asia Æolica, ubi referunt Thucydidem obiisse, ut Apollodorus Chronicorum libro secundo.

53.

Hyccaron, castellum Siciliæ, ut Philistus Sicularum rerum primo. Apollodorus autem, in secundo Chronicorum, eam urbem vocat plurali numero Hyccara.

54.

Fabia, urbs Celtogalataram, opus Fabii Romanorum ducis. Apollodorus in secundo Chronicorum.

55.

Chæronea. ... Possessivum Chæronicus et Chæronica. Apollodorus in Chronicorum secundo: «In pugna, ut aiunt, Chæronica.»

LIBER III.

56.

Amaxitus, Troadis oppidulum... Gentile Amaxitensis. Apollodorus libro tertio Chronicorum incolas Amaxitenos nominat.

57.

Lingus, castellum Cassandreensium, de quo Apollodorus libro tertio Chronicorum, apud quem gentile, Lingæus.

58.

Lenæus, certamen in honorem Bacchi in agris, quod ἀπὸ τῆς ληνού, a torculari, nomen invenit, teste Apollodoro libro tertio Chronicorum.

LIBER IV.

59.

Aeria, Ægyptus. Est etiam urbs Celtica, uti refert Apollodorus Chronicorum quarto (al. secundo).

60.

Ædasii, Romanorum socii juxta Celtogalatiam, uti Apollodorus in quarto Chronicorum testatur.

61.

Amestratus, Siciliæ civitas, auctore Apollodoro libro quarto Chronicorum.

62.

Aroerni, gens bellicosissima Gallorum in Celtica. Apollodorus libro quarto Chronicorum: «Celtarum Aroernos.»

63.

Dorus, urbs Phænicie... Apollodorus vero Dorum nominat libro quarto Chronicorum: «Ad Dorum urbem maritimam.»

64.

Cæni, populus Thracie, de quo Apollodorus libro quarto Chronicorum.

65.

Steph. : Χαλκητόριον, πόλις Κρήτης. Ὁ πολίτης
Χαλκητορεύς. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν
« Μεθ' οὗ Χαρίδημος ἦν φυγὰς Χαλκητορεύς. »

66.

Sine libri nota idem : Πάρθος, πόλις Ἰλλυρικῆ.
Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς.

67.

Post hæc geographica reliqua Chronicorum
fragmenta ex temporum populorumque ordine
apponemus. Initium facimus a Chaldaicis.

Euseb. Armen. p. 9 ed. Ang. Mai. Mediolan. :
De Chaldaica improbabili chronologia ex Alexan-
dro Polyhistore : *Atque primo anno e Rubro mari
emersisse ait (sc. Berosus) intra eosdem terminos
Babyloniorum immanem quandam belluam, cui
nomen Oanni, quod et Apollodorus in historia
narrat, eamque toto quidem corpore piscem fuisse,
verum sub capite piscis aliud caput appositum, et
in cauda pedes ad instar hominis, et loquelam hu-
manæ similem : ejusquæ imaginem ad hunc usque
diem delineatam superesse. Hanc belluam, inquit,
interdum cum hominibus versari solitam, nullumque
cibum capere : docuisse homines literas et varia
genera artium, descriptiones urbium, templorum
structuras, legum lationem, finium regundorum
doctrinam : semina præterea et fructuum collectionem
demonstravisse, atque omnia prorsus, quæ
mundanæ societati conducunt hominibus tradidisse:
ita ut ex eo tempore nemo præterea aliquid inven-
rit. Tum sub solis occasum eam belluam Oannem
denovo mergi solitam mari, nocturne in immenso
pelago collocari; atque ita ancipitem quandam
vitam degere.*

Syncelli Chronograph, p. 28, C (p. 51 Din-
dorf.) : Berosus dicit 'Εν τῇ Βαβυλωνίᾳ πολλὸν πλῆθος
ἀνθρώπων γενέσθαι ἄλλοεθνῶν κατοικησάντων τήν

Χαλδαίαν· τῇ δὲ αὐτοῦς ἀτάκτως ὥσπερ τὰ θηρία.
'Εν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θα-
λάσσης κατὰ τὸν ὁμορροῦντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶον
ἄφρενον ὀνόματι 'Μάννην, καθὼς καὶ Ἀπολλόδωρος
ιστόρησε, τὸ μὲν ὅλον αἰῶμα ἔχον ἰχθύος, ὑπὸ δὲ τὴν
κεφαλὴν παραπεφυκυῖαν ἄλλην κεφαλὴν ὑποκάτω τῆς
τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως ἀνθρώπου,
παραπεφυκότας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος. κ. τ. λ.

In sequentibus quoque Apollodorus aliquoties
laudatur. Sic p. 34, D, p. 62 Dindorf. : Alexandri
Anniani Panodorigue testimoniis de diluvio pro-
latis fidem non habendam esse, οὕτε ἄλλῃ τινὶ
δαίμωνιώδει αὐτῶν ἱστορίᾳ. Σχεδὸν γὰρ ἀπὸ ταύτης
τῆς συγγραφῆς καθάπερ ἐκ τινος πηγῆς βορβορώδους
καὶ τῶν παραπλησίων αὐτῇ πᾶσα μυθώδης 'Ελληνικὴ
καὶ Μανιχαϊκὴ κακοδοξία ἀνέβλυσε. Καὶ τῶν καθ'
ἡμᾶς δὲ αἰρέσεων οὐκ ὀλίγαι τὰς ἀρχὰς ἐκ τοιούτων
ἀπατηλῶν ἐσχῆκασιν τὰς ἀφορμὰς. Οὐχ ἄρην προήχθημεν
ἀσφαλείας ἕνεκα τῶν τὰ τοιαῦτα μυθάρια ὡς καίρια
λογιζομένων τὰς προγραφείσας μαρτυρίας Ἀλεξάνδρου
καὶ τῶν προειρημένων δύο μοναζόντων Ἀννιανοῦ τε
καὶ Πανοδώρου τῶν ὁμοχρόνων ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ εἰ-
κοστοῦ δευτέρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἀκμα-
σάντων καὶ πολλὰ χρήσιμα κεφάλαια ἱστορικὰ πε-
πονηκότων παραθέσθαι.

Εἰ καὶ ἐν τῷδε τῷ μέρει δοκοῦντές τι κατορθοῦν
οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ κέρδος προσήγαγον, δεξιόμενοι τὰς
'Αλεξάνδρου τοῦ προβόρηθέντος περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων
βασιλείων δόξης, ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐν Βαβυ-
λωνίᾳ ἐβασίλευσαν, καὶ τὸν τῶν ἐτῶν μυριαδισμὸν ἄλ-
ληγορησάντων, πρὸς τούτοις δὲ καὶ Ἀβυθνοῦ καὶ
Ἀπολλοδώρου περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ εἰ Μανεύῳ περὶ
τῆς Αἰγυπτίων δυναστείας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πα-
ρόμοια μυθολογοῦντας, ὧν τὰς χρήσεις, Ἀβυθνοῦ
λέγει καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Μανεύῳ, προστεθῆναι
ταύτης ἡγοῦμαι τῆς προθέσεως, ὡς ἂν καὶ ἐξ ἄλλ. τ. λ.
αὐτοῖς τὸ ἀσυμφωνον συναχθῇ καὶ ὅφ' ἑαυτοῦ τὸ κα-

65.

Chalcetorium, urbs Cretæ. Clivis, Chalctoreus. Apo-
llodorus quarto Chronicorum : « Quicum Charidemus erat
exul Chalctoreus. »

66.

Parthus, urbs Illyrica. Apollodorus in Chronicis.

67.

Babylone hominum alienigenarum Chaldaeam incolentium multitudinem immensam numerari, eosque brutorum more sine lege liberam vitam ducere. Primo anno e mari Rubro ad vicinum litus Babylonis contiguum, animans ratione destitutum emersisse, Oannem nomine, ut Apollodorus quoque retulit, toto corpore piscem, infra piscis caput aliud caput enatum gerere; pedes humanos in ejus corpore cerni, at piscis caudæ annexos, etc.

Omnia ferme Gentilium Manichæorumque falsitas ex hujusmodi scriptura, velut ex aliquo fonte cernoso, vel ex origine simili scaturivit : nec paucæ hæreseon, quæ nostram fœderunt fidem, in fallacibus ejusmodi scri-

pturis principia fundamentaque posuerunt. Quapropter animos eorum, qui fabellis hujusmodi tanquam veritati consonis fidem præbuerunt, ab errore vindicaturi atque in tuto posituri, supra scripta Alexandri, nec non Anniani Panodorigue, ejusdem ætatis monachorum, qui sub Theophilo, vigesimo secundo archiepiscopo Alexandriæ, florentes plures historicos tractatus a se elaboratos ediderunt, testimonia producere sumus compulsi. Præfati siquidem Alexandri de regibus ante diluvium Babylone regnantibus recepta sententia, probata quoque aliorum, qui annorum myriadas allegorice sumendas esse putant, ac demum admissis Abydeni et Apollodori de iisdem, addæ et Manethonis de Dynastiis Ægyptiorum ante diluvium similia fabulantis auctoritatibus, magna licet sese putent historicæ rei utilitatis auctores existisse, nullum tamen inde veritati emolumentum accessit. Quorum dicta, Abydeni, inquam, et Apollodori et Manethonis proferre operæ pretium duco, quo ipsorum inter se dissensus colligatur, malumque ruinæ sibi met sit causa, atque ita singulis quibusque post diluvium annis, quæ divisim et successive

κὸν ἀνατραπῇ, καὶ οὕτω τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτεσι τὰ κατὰ μέρος δὴ δύναμις ἐπιστημῆσθαι.

P. 36, D (p. 66 Dindorf.): Εὐσέβιος καὶ Ἰώσηπος καὶ ἄλλοι περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας ιστορικοὶ φαίνονται λέγοντες ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἔβασίλευον ἐπόμενοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολυτόρῳ καὶ Ἀβυθῶν καὶ Ἀπολλοδώρῳ, μηδεμίαν ἔχοντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν θεῶν γραφῶν.

Deinde p. 38, A, (p. 69 Dindorf.) appositurum se dicit Abydeni et Apollodori necnon Manethonis pauca quædam capita, ad confutationis demonstrationem, ne quispiam eorum legendi studiosus circa plures libros distraheretur. Alato igitur Abydeni loco de regno Chaldæorum, ad Apollodori narrationem se convertit hunc in modum:

Πρὸς τοῦτοις καὶ Ἀπολλόδωρος ὁμοίως τοῦτοις τετρατεύμενος οὕτω λέγει· Ταῦτα μὲν ὁ Βῆρωστος ἰστόρησε, πρῶτον γενέσθαι βασιλέα Ἀλωρον ἐκ Βαβυλώνης Χαλδαίων· βασιλεῦσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ καθέξης Ἀλάπαρον καὶ Ἀμήλων τὸν ἐκ Παντιβίβλων· εἶτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησι φανῆναι τὸν μυσαρὸν Ὠάννην, τὸν Ἀννήδωτον, ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς· ὅπερ Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἰρηκε φανῆναι τῷ πρώτῳ· εἶτα· οὗτος δὲ μετὰ σάρους τεσσαράκοντα, ὁ δὲ Ἀβυθῶν τὸν δεύτερον Ἀννήδωτον μετὰ σάρους εἴκοσι εἶτα Μεγαλάρων ἐκ Παντιβίβλων πόλεως, βασιλεῦσαι δ' αὐτὸν σάρους ὀκτωκαίδεκα· καὶ μετὰ τοῦτον Δάωνον ποιμένα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεῦσαι σάρους δέκα. Κατὰ τοῦτον πάλιν φησὶ φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀννήδωτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω ἔχοντα διάθεσιν καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπους μίξιν. Εἶτα ἄρξει Εὐδώραρχον ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. Ἐπὶ τοῦτου φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὅμοιον κατὰ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπων μίξιν, ὃ ὄνομα Ὠδάκων. Τούτου δὲ φησι πάντας τὰ ὑπὸ Ὠάννου κεφαλαίως ῥηθέντα κατὰ μέρος ἐξηγήσασθαι. Περὶ τοῦτου Ἀβυθῶν οὐδὲν εἶπεν. Εἶτα ἄρξει Ἀμεψινὸν Χαλδαῖον ἐκ Λαράγγων· βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ὀγδοὺς σάρους δέκα. Εἶτα ἄρξει

᾿Ωτιάρτην Χαλδαῖον ἐκ Λαράγγων, βασιλεῦσαι δὲ σάρους γ'. ᾿Ωτιάρτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ξίσουθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. Ἐπὶ τοῦτου δὲ τὸν μέγαν κατακλυσμὸν φησι γεγενῆσθαι. Ὡς γίνεσθαι ὁμοῦ πάντας βασιλεῖς δέκα, σάρους δὲ ἑκατὸν εἴκοσι. Cf. Scaliger. Euseb. p. 5.

Euseb. Armen. p. 5: *Hæc quidem Berossus in libro primo narravit, secundo autem reges singillatim recensuit. Ut ipse inquit, Narbonassarus erat eo tempore rex. Et regum quidem nomina diligenter acervat; nullum tamen eorum opus peculiariter recitat, fortasse quia nil memorandum esse arbitrat. Ex eo igitur regum tantummodo seriem depromere licet. Hac vero ratione narrationem exorditur, ut Apollodorus ait: nempe primum existisse regem Alorum, ex urbe Babylone Chaldæum: hunc saris decem regno potitum. Porro is sarum ex annis ter mille ac sexcentis constat. Addit etiam nescio quem nerum et sosum: nerum ait sexcentis annis constare, sosum annis sexaginta. Sic ille de veterum more annos supputat.*

His dictis pergit porro, regesque Assyriorum singillatim atque ex ordine enumerat; decem videlicet ab Aloro primo rege usque ad Xisuthrum, sub quo magnum illud primumque diluvium contigisse ait, quod Moses quoque commemorat. Jam summam temporum, quibus hi reges imperitaverunt, ait esse saros centum viginti, nempe quadraginta tres annorum myriades annosque bis mille. Tum et disertis verbis ita scribit: Defuncto, inquit, Aloro, regnavit ejus filius Alaparus saris tribus. Post Alaparam Almelen ex urbe Pantibiblis Chaldæus saris tredecim. Almeleni successit Ammenon, item ex Pantibiblis Chaldæus, saris duodecim. Hujus ætate bellua quædam, cui nomen Idotioni, e Rubro mari emersit, forma ex homine et pisce mixta. Hinc Amegalarus Pantibiblicus octodecim saris regnavit. Deinde pastor Davonus Pantibiblicus, qui et ipse saris decem regno potitus est. Hoc imperante, rursus e Rubro mari emergerunt eadem

contigerunt, quantum fert virtus et ingenium, adscribantur.

Eusebius et Josephus et alii Chaldaicarum rerum scriptores Alexandrum Polyhistorum, Abydenum et Apollodorum, nullo accepto divinis ex Scripturis, secuti, Chaldæos ante diluvium antiquum exercuisse imperium visi sunt asserere.

Ad hæc prodigiosa narratione etiam Apollodorus ita refert: Berossus narrat regum Babylone natorum primum fuisse Alorum Chaldæum; saris vero decem regnasse, ac deinceps Alaparam et Amelonem ex Pantibiblis, tum Ammenonem Chaldæum, cujus tempestate exsecrandum Oannem, Annototum, e mari Rubro prodiisse, quem Alexander præoccupato tempore anno primo, hic autem exactis quadraginta saris, Abydenus autem secundo Annototum post saros viginti sex visum esse affirmant: tum Megalarum ex Pantibiblorum urbe saris octodecim

regnasse; Daonumque ex Pantibiblis pastorem saris decem in imperio successisse; ac ejus, inquit, tempore quartum Annototum eadem prioribus forma, humanæ nimis mixta piscis specie, e mari Rubro prodiisse; deinde regnasse Euedorachum ex Pantibiblis saris octodecim. Sub hoc dicit alium e mari Rubro apparuisse prioribus similem, in quo piscis cum homine fuerit conjunctio, eique nomen fuisse Odaconi. Omnes istos cuncta summam ab Oanne dicta singillatim et per partes exposuisse asserit, de quo nihil penitus memorat Abydenus. Deinde regnasse Amempsinum Chaldæum e Laranchis saris decem; deinde regnasse Otiartem Chaldæum e Laranchis saris octo, eoque defuncto filium ejus Xisuthrum imperium tenuisse saris octodecim. Sub hoc dicit magnum illud diluvium fuisse. Adeo ut reges omnes numero decem computentur, sari vero centum et viginti.

hominis itemque piscis figura monstra quattuor. Postea regnavit Edoranchus Pantibiblicus saris octodecim. Eo tempore item apparuit aliud quiddam simile piscis et hominis, cui nomen Odaconi. Hos, inquit, omnes ea, quæ ab Oanne summatim dicta erunt, accurate exposuisse. Exin imperavisse Amemphsinum e Lancharis Chaldæum saris octo. Defuncto denique Otiarte, filium ejus Xisuthrum rexisse imperium saris octodecim: sub eoque evenisse magnum diluvium.

Plura in his a verbis Syncelli diversa, quæ ipse lector animadvertet.

68.

Chron. Paschale, p. 29, A, tamquam ex Petri Clementinis laudat verba: Αὐτὸν Νῖνον τὸν Νεβρώθ υἱ Ἀσσύριοι προσηγόρευσαν· «Οὗτος διδάσκει Ἀσσυρίους σέβειν τὸ πῦρ.» Versus iambicus prodiit Apollodorum, monente Heynio.

69.

Ex Assyriorum regum catalogo: Schol. Aristoph. Aves 1021, de Sardanapalo: Ἀπολλόδορος δὲ ταῦτά φησιν ἐγγεγράφαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλος, Ἀνακυνδάρζου παῖς, Ταρσὸν τε καὶ Ἀγγιᾶλον ἐδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Ἔσθιε, πίνε, ὄγευε· ὥς τάλλα οὐδενὸς ἐστὶν ἄξια. «Iamborum vestigia vides. Qui primi ista tradiderant, erant Clitarchus et Aristobulus, Alexandri comites. Ex his adeo petiere idem Apollodorus noster, tum Strabo XIV, p. 988, C, D, ubi vide diversitatem in verbis, Athenæus XII, 7, Arrianus et alii.» Heynius. De temporibus regum Assyriacorum v. Syncell. Chron. p. 165, C sq., ubi Ctesiae Diodori et Cephalionis computationes exponuntur.

70.

Syncell., p. 91, C sqq. (p. 171, sqq. Dindorf.): Ἀπολλόδορος χρονικὸς ἄλλην Αἰγυπτίων τῶν Θεβαίων

λεγόμενων βασιλείαν ἀνεγράψατο βασιλέων λη', ἐτῶν ,αος. Ἦτις ἤρξατο μὲν τῷ ,β7ῳ ἔτει τοῦ κόσμου, ἐληξε δὲ εἰς τὸ ,γμε (γ70ος m.) ἔτος τοῦ κόσμου, ὧν τὴν γῶσιν, φησὶν, δ' Ἐρατοσθένης λαδῶν Αἰγυπτιακοῖς ὑπομνήμασι καὶ ὀνόμασι κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ παρέφρασεν οὕτως·

Θηβαίων βασιλέων τῶν μετὰ ἀρχῇ (ρχ' m.) ἔτη τῆς διασπορᾶς λη' βασιλεύον.

Α' ἐβασίλευε Μήνης Θεϊνίτης (vulgo Θεβινίτης) Θεβαῖος, δ' ἐρμηνεύεται Αἰώνιος (sic Jablonsk. apud Vignolium II, p. 736. Legebatur Διόνιος)· ἐβασίλευεν ἔτη ξβ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,β7ῳ.

Θηβαίων δεῦτερος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης υἱὸς Μήνεως ἔτη νθ'. Οὗτος ἐρμηνεύεται Ἑρμογένης. Ἔτος τοῦ κόσμου, ,βπξδ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης ὁμώνυμος ἔτη λδ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γχα'.

Θηβαίων ἐβασίλευσε δ' Διαθίης υἱὸς Ἀθώθως ἔτη ιθ'· οὗτος ἐρμηνεύεται φιλέταιρος· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γγγ'.

Θηβαίων ἐβασίλευσε ε' Πεμφῶς (Σεμφῶς Jablonsk.) υἱὸς Ἀθώθως, δ' ἐστὶ Ἡρακλείδης, ἔτη ιη'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γδβ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ς' Τοιγαράμαχος Μομχειρί Μεμφίτης ἔτη οθ'· οὗτος ἐρμηνεύεται τῆς ἀνδρὸς (Τίσανδρος Scaliger. p. 18 proximo vocabulo omisso) περισσομελής· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γγγ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ' Στοιχος υἱὸς αὐτοῦ, δ' ἐστὶν Ἀρης ἀναίσθητος, ἔτη ς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γρξθ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ὄγδοος Γοσορμής, δ' ἐστὶν Ἐτησιπαντὸς, ἔτη λ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γρσε'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν θ' Μάρης υἱὸς αὐτοῦ, δ' ἐστὶν Ἡλιόδωρος, ἔτη κς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γσε'.

68 (?).

Ninum Assyrii appellant Nemrod. Hic Assyrios docuit colere ignem.

69.

Apollodorus hæc dicit Sardanapali sepulcro literis Assyriacis inscripta: Sardanapalus, Anacyndaraxæ filius, Tarsum et Anchialum uno die ædificavit. Ede, bibe, ama; nam reliqua in vita humana nullius sunt pretii.

70.

Apollodorus annalium scriptor Ægyptiorum, qui Thebani dicuntur, aliud descripsit regnum, regum videlicet 38, quorum imperium annis 1076 duraverit. Cœpit vero anno mundi 2900, desiitque 3045 (3976), quorum, inquit, notitiam quum ex Ægyptiacis commentariis per singula nomina collegisset Eratosthenes, cuncta Græcis literis regio jussu hoc pacto exposuit.

Thebæorum 38 regum post annum dispersionis 124 imperantium.

Primus regnavit Menes Thinites Thebanus, qui Æonius exponitur. Regnavit annis 62; anno mundi 2900.

Thebanorum secundus regnavit Athothes, filius Meneos, annis 59, anno mundi 2962. Hic exponitur Hermogenes.

Thebæorum Ægyptiorum tertius rex Athothes ejusdem nominis, annis 32, anno mundi 3021.

Thebæorum rex 4 Diabies, filius Athotheos, qui exponitur Humanior, annis 19. Anno mundi 3053.

Thebæorum rex 5 Pemphos, filius Athotheos, qui dicitur Heraclides, annis 18. Anno mundi 3072.

Thebæorum Ægyptiorum rex 6 Tægaranachus Momchiri Memphites, qui exponitur vix membris redundans, annis 79. Anno mundi 3090.

Thebæorum Ægyptiorum rex 7 Starchus, filius ejus, qui Mars absque sensu dicitur, annis 6. Anno mundi 3169.

Thebæorum Ægyptiorum rex 8 Gosormies, qui dicitur Etesipantus, annis 30. Anno mundi 3175.

Thebæorum Ægyptiorum rex 9 Mares, filius ejus, qui dicitur Hellodorus, annis 26. Anno mundi 3205.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ι' ἐβασίλευσεν Ἀνωῦφις, ὃ ἐστὶν ἐπὶ κωμος (ἐπὶ κωμος cod. Par. A., ἐπὶ κωινος Goar.), ἔτη κ', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γαλα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ια' ἐβασίλευσε Σίριος, ὃ ἐστὶν υἱὸς κόρης, ὡς δὲ ἕτεροι ἀβάσκαντος, ἔτη ιη' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γονα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιβ' ἐβασίλευσε Χνούδος Γνευρός, ὃ ἐστὶν Χρύσης Χρύσου υἱός, ἔτη κβ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γσεθ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιγ' ἐβασίλευσε Πρωῦσις, ὃ ἐστὶν Ἀρχικράτωρ, ἔτη ιγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσαζα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιδ' ἐβασίλευσε Βιῦρης ἔτη ι' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτδ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιε' ἐβασίλευσε Σαῶφις, κωμαστής, κατὰ δὲ ἐνίου χρηματιστής, ἔτη κθ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτιδ'.

Θηβαίων ις' ἐβασίλευσε Σαῶφις β' ἔτη κζ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτιγ'.

Θηβαίων κζ' ἐβασίλευσε Μοσχέρης Ἡλιόδοτος ἔτη λα' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτο'.

Θηβαίων ιη' ἐβασίλευσε Μοσθής ἔτη λγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γυα'.

Θηβαίων ιθ' ἐβασίλευσε Παμμήης Ἀρχονδής ἔτη λε' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γλυδ'.

Θηβαίων κ' ἐβασίλευσε Ἀπάππους μέγιστος Οὔτος, ὡς φασί, παρὰ ὥραν μίαν ἐβασίλευσεν ἔτη ρ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφθ'.

Θηβαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἐγχεσκοκαράς ἔτος α', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφξθ'.

Θηβαίων κβ' ἐβασίλευσε Νίτωκρις γυνὴ αὐτὴ τοῦ

ἀνδρός, ὃ ἐστὶν Ἀθηναῖς νικηφόρος, ἔτη ς' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφο'.

Θηβαίων κγ' ἐβασίλευσε Μυρταῖος Ἀμμωνόδοτος ἔτη κβ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφζη'.

Θηβαίων κδ' ἐβασίλευσεν Οὔσιμαρής κραταῖος, ὃ ἐστὶν ἥλιος ἔτη ιβ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφζη'.

Θηβαίων κε' ἐβασίλευσε Θίνυλλος, ὃ ἐστὶν αὐξήσας τὸ πάτριον κράτος, ἔτη η' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχι'.

Θηβαίων κς' ἐβασίλευσε Σεμφρουκράτης, ὃ ἐστὶν Ἡρακλῆς Ἀρποκράτης, ἔτη ιη' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχιη'.

Θηβαίων κζ' ἐβασίλευσε Χουθῆρ Ταῦρος τύραννος ἔτη ζ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχλς'.

Θηβαίων κη' ἐβασίλευσε Μευρῆς Φιλοσκόρος ἔτη ιβ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχμγ'.

Θηβαίων κθ' ἐβασίλευσε Χωμπεφθά κόσμος Φιλήφαιστος ἔτη ια' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχνε'.

Θηβαίων λ' ἐβασίλευσε Σοικουνιόσοχος τύραννος ἔτη ξ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχξς'.

Θηβαίων λα' ἐβασίλευσε Πεταεθυρῆς ἔτη ις' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γψς'.

Θηβαίων λβ' ἐβασίλευσε Σταμμενέμης β' ἔτη κγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γψη'.

* * * * *

Θηβαίων λδ' ἐβασίλευσε Σιστοσιγερμῆς Ἡρακλῆς κραταῖος ἔτη νε' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γψζα'.

Θηβαίων λε' ἐβασίλευσε Μάρις ἔτη μγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γωμς'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφόας, ὃ καὶ Ἐρμῆς, υἱὸς Ἡφαίστου, ἔτη ε' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γωπβ'.

Thebæorum Ægyptiorum rex 10 Anophis, qui filius communis (?) exponitur, annis 20. Anno mundi 3231.

Thebæorum Ægyptiorum rex 11 Sirius, qui puellæ filius dicitur et secundum alios non fasciatus, annis 18. Anno mundi 3251.

Thebæorum Ægyptiorum rex 12 Chnubus Gneurus, quæst Chryses Chrysi filius, annis 22. Anno mundi 3269.

Thebæorum Ægyptiorum rex 13 Raosis, qui Princeps principum exponitur, annis 13. Anno mundi 3291.

Thebæorum Ægyptiorum rex 14 Biyres, annis 10. Anno mundi 3304.

Thebæorum Ægyptiorum rex 15 Saophis, commissator, æcundum alios negotiator, annis 29. Anno mundi 3314.

Thebæorum rex 16 Saophis secundus, annis 27. Anno mundi 3343.

Thebæorum rex 17 Moscheres Heliodotus, annis 31. Anno mundi 3370.

Thebæorum rex 18 Mosthes annis 33. Anno mundi 3401.

Thebæorum rex 19 Pammes Archondes regnavit annis 35. Anno mundi 3434.

Thebæorum rex 20 Apappus Maximus. Hic, ajunt, 100 annis una hora minus regnavit. Anno mundi 3469.

Thebæorum rex 21 Echescocaras per unum annum. Anno mundi 3569.

Thebæorum rex 22 Nitocris femina pro viro. Hæc est Minerva victrix. Annis 6. Anno mundi 3570.

Thebæorum rex 23 Myrtæus Ammonodotus annis 22. Anno mundi 3598.

Thebæorum rex 24 Vosimares Robustus, qui dicitur Sol, annis 12. Anno mundi 3598.

Thebæorum rex 25 Thinillus, i. e. augens patrium imperium, annis 8. Anno mundi 3610.

Thebanorum rex 26 Semphrocrates, i. e. Hercules Harpocrates, annis 18. Anno mundi 3618.

Thebæorum rex 27 Chuter Taurus tyrannus, annis 7. Anno mundi 3636.

Thebæorum rex 28 Meures Philoscornus, annis 12. Anno mundi 3643.

Thebæorum rex 29 Chomaephtha, Mundus Philephæstus, annis 11. Anno mundi 3655.

Thebæorum rex 30 Sæcuniosochus tyrannus annis 60. Anno mundi 3666.

Thebæorum rex 31 Peteathyres annis 16. Anno mundi 3766.

Thebæorum rex 32 Stammenemes secundus annis 23. Anno mundi 3768.

* * * * *

Thebæorum rex 34 Sistosichermes, Herculis robur, annis 55. Anno mundi 3791.

Thebæorum rex 35 Maris annis 43. Anno mundi 3846.

Thebæorum rex 36 Siphos, qui et Mercurius, Vulcani filius annis 5. Anno mundi 3869.

Θηβαίων λζ' ἐβασίλευσε Φρουεῖω, ἥτοι Νεῖλος, ἔτη ε' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος γωπθ'.

Θηβαίων λη' ἐβασίλευσεν Ἀμουθαρταῖος ἔτη ξγ' τοῦ δὲ κόσμου ᾗν ἔτος γθιγ'.

Ἡ τῶν λη' βασιλέων τῶν κατ' Αἰγυπτὸν λεγομένων Θηβαίων, ὧν τὰ ὀνόματα Ἐρατοσθένης λαβὼν ἐκ τῶν ἐν Διοσπόλει ἱερογραμματέων παρέφρασεν ἐξ Αἰγυπτίας εἰς Ἑλλάδα φωνήν, ἐνταῦθα ἔληξεν ἀρχή, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ βθ' κοσμικοῦ ἔτους, ἔτισιν ρδ' μετὰ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν, λήξασα δὲ εἰς τοῦτο τῷ γθς' τοῦ κόσμου ἔτει. Τῶν δὲ τούτοις ἐξεζῆς ἄλλων νγ' Θηβαίων βασιλέων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλοδώρου παραδεδομένων τὰς προσηγορίας περιττὸν ἡγοῦμεθα ἐνταῦθα, ὥς μὴδὲν συμβαλλομένας ἡμῖν, παραθέσθαι, ἐπεὶ μὴδὲ αἱ πρὸ αὐτῶν.

71.

SynceLL. p. 97, B (p. 181 Dindorf.): Τῷ γσθ' ἔτει τοῦ κόσμου, ὃς' τοῦ Ναχωῖρ ἡ Συκωνίων βασιλεία ἤρξατο ἀπὸ πρώτου βασιλέως Αἰγιαλέως, ἕως κα' βασιλέως Ζευξίππου, ἐπὶ ἔτη διαρκέσασα θξζ'. Μεθ' οὗς ἀρχοντες ἱερεῖς ε' ἔτη λγ'. Ομοῦ τὰ πάντα τῆς Συκωνίων ἀρχῆς ἔτη α, ὥς Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, ἔγραψαν.

Cum Apollodori computo in summa ad annum fere concinit Castor apud Euseb. Armen. p. 126: *Sicyonios reges subjungimus, quorum princeps Aegialeus, postremus Zeuxippus. Et reges quidem dominati sunt annis 959 (in posteriore libro ad annum 888 dicuntur anni 958); post reges autem praefuerunt Carnii sacerdotes sex, qui pontificatum gesserunt annis 33: quorum postremus Charidemus sacerdos lectus, quum impensae ferendae impar esset, fugam arripuit. Eadem habet SynceLLus p. 19. Regum nomina haec sunt 1, Aegialeus annis 52. 2. Europs a. 45. 3. Telchm. a. 20. 4. Apis vel Pelops a. 25. 5. Thelxion a. 52. 6. Aegydrus a. 34. 7. Thurimachus a. 54, Inachi aequalis. 8. Zeuxippus a. 53. 9. Messapus a. 47. 10. Eratus a. 46. 11. Plemnaeus (Πιλημναῖος Sync. a. 48). 12. Orthopolis a. 43. 13. Marathonius a. 30, Cecro-*

Thebaeorum rex 37 Phruero, hoc est Nilus, annis 5. Anno mundi 3889.

Thebaeorum rex 38 Amuthartæus annis 63. Anno mundi 3913.

Regum 38, quibus in Aegypto Thebaeorum nomen inditum est, quorumque nomina Eratosthenes ex sacris litteris Diospoli desumpta ex Aegypto in linguam Graecam transtulit, imperium hic desinit. Incipit ab anno mundi 2900, annis 124 post linguarum confusionem; desinit anno mundi 3975.

Aliorum qui sequuntur regum Thebaeorum 53 nomina, ab eodem Apollodoro scriptis tradita, ut parum nobis profutura, hic apponere superfluum ducimus, quum neque istorum notitia ullam habeat utilitatem.

71.

Anno mundi 3239, Nacho: 76 Sicyoniorum regnum

pisæqualis. 14. Marathon a. 20. 15. Chyreus (Ἐχυρεὺς Sync.) a. 55. Danai æqualis. 16. Corax a. 30. 17. Epopeus a. 35. 18. Laomedonia 40. 19. Sicyon a. 45. Hujus ætate desiverunt reges Argivorum. 20. Polybus a. 40. 21. Inachus a. 40. 22. Phæstus a. 8. 23. Adrastus a. 4. 24. Polyphides a. 31. Hujus ætate Ilium captum est. 25. Pelasgus a. 20. 26. Zeuxippus a. 31. — Sequuntur nomina sacerdotum: 1) Archelaus a. 1. 2) Automedon a. 1. 3.) Theoclytus a. 4. 4) Euneus a. 6. 5) Theonomus a. 9. 6) Amphichyes a. 12. Septimus denique Charidemus qui impensis exhaustus fugit. Ab hoc usque ad primam Olympiadem anni labuntur 352. Sicyoniorum et sacerdotum temporibus anni conflantur 998.

72.

Clemens Alex. Strom. I, c. 21, p. 382 Pott., p. 139 Sylb. (ex quo Euseb. Pr. ev, X, 12.) Moses, ait, annis sexcentis quattuor ante Dionysumponendum esse, εἰ γε τῆς Περσέως βασιλείας τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκθεοῦται (δ Διόνυσος), ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς. Ἀπὸ δὲ Διόνυσου ἐπὶ Ἡρακλέα καὶ τοὺς περὶ Ἰάσονα ἀριστεῖς τοὺς ἐν τῇ Ἀργεὶ πλεύσαντας συνάγεται ἔτη ἐξήκοντα τρία. ... Ἀπὸ δὲ τῆς Ἡρακλέους ἐν Ἀργεὶ βασιλείας ἐπὶ τὴν Ἡρακλέους αὐτοῦ καὶ Ἀσκληπιοῦ ἀποθέωσιν ἔτη συνάγεται τριάκοντα (vel τρ. ὀκτὼ) κατὰ τὸν χρονογράφον Ἀπολλόδωρον. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἀποθέωσιν ἔτη πεντηκοντατρία. Ἐνταῦθά που καὶ ἡ Ἰλίου κατάληψις.

Ex his, si quidem Castoris et Pollucis apotheosisin eodem anno contigisse statuas quo Trojæ excidium, Apollodori computum in rebus Herculis ita fere constituere licet (cf. Fréret *Mém. de l'Acad.* tom. XIV, p. 273 sqq.):

178 ante Trojam captam Perseus regnum adipiscitur.

146 Bacchi apotheosis

101 Hercules nascitur.

cœpit a primo rege Aegialeo et ad 26 Zeuxippum duravit annis 967, quibus sacrorum præfecti sex successerunt annis triginta tribus. Summa itaque Sicyoniorum imperii est annorum 1000, prout et Apollodorus et alii, inter quos est etiam Eusebius, scriptum reliquerunt.

72.

In deos refertur (Bacchus) tricesimo secundo anno regni Persei, ut ait Apollodorus in Chronicis. A Baccho autem ad Herculem, et principes qui cum Iasone in Argo navigarunt, colliguntur anni sexaginta tres. ... A regno autem Herculis quod fuit Argis, usque ad ipsius Herculis et Aesculapium in deos relatum, colliguntur anni triginta (vel triginta octo), ut vult Apollodorus chronographus. Hinc autem usque ad Castoris et Pollucis apotheosisin, sunt anni quinquaginta tres. Hoc utique tempore Troja quoque capta fuerit.

84 18 annos natus leonem occidit. (Bibl. II, 4, 10, 5.)

83 Argis regno potitur. Argonautarum expeditionio (τόν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μηνὶ τελειώσαντες. Bibl. I, 9, 26, 6).

78 Initium laborum. Priores decem peracti sunt ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, Bibl. II, 5, 11, 1.

68 Iphitum occidit. Omphalæ venditus tres annos servit.

64 Molionidas necat ad Cleonas τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος (post cædem Iphiti?) τελουμένης. Bibl. II, 7, 2, 4.

62 Olympicos ludos instituit. Syncellus p. 172, A, p. 324 Dindorf.: Ἡρακλῆς τὸν ἐν Ὀλυμπίῳ ἀγῶνα ἔθηκεν, ἀφ' οὗ ἐπὶ πρώτῃν Ὀλυμπιάδα υἱὸς (470) ἔτη, κατὰ δὲ ἄλλους υἱὸς (430). Quod prius posuit, Apollodori esse debuit.

53 Herculis et Æsculapii apotheosis. Eidem anno, sine dubio ex Apollodori calculo, Pausanias Dioscurorum cum Apharetidis pugnam assignat.

Troja capta. Castoris et Pollucis apotheosis.

73.

Diodor. I, 5: Ἀπὸ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ἀκολουθῶν Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ, τίθεμεν ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸς τὴν καθόδον τῶν Ἡρακλειδῶν· ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτῃν Ὀλυμπιάδα δυοὶ λείπονται τῶν τριακσίων καὶ τριακόντα, συλλογιζόμενοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ἐν Λακεδαίμονι βασιλευσάντων. Congruunt quæ leguntur XIV, 2, 3, et XIX, 1. Cf. Thucyd. I, 12.

Porphyrus libro primo Historiæ philosophicæ ap. Euseb. Armen. p. 139: *A capto Ilio usque ad Heraclidarum in Peloponnesum descensum ait Apollodorus elapsos esse annos LXXX: tum a descensu ad Ioniam urbibus frequentatam annos LX: exinde ad Lycurgum annos CLIX: summam autem temporis a capto Ilio ad primam Olympiadem annorum esse CCCCVII*. P. 166 in eadem re in codice Arm. corrupte legitur CCCVIII.

Eadem plane tradidit Eratosthenes ap. Clem. Alex. Strom. I, 21, p. 402: Ἐρατοσθένης τοὺς χρόνους ὧδε ἀναγράφει· Ἀπὸ μὲν Τροίας ἀλώσεως ἐπὶ Ἡρακλειδῶν καθόδον, ἔτη ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν κτίσιν, ἔτη ἐξήκοντα· τὰ δὲ τούτοις ἐξῆς, ἐπὶ μὲν τὴν ἐπιτροπίαν τὴν Λυκούργου, ἔτη ἑκατὸν πεντηκονταεπένεα, ἐπὶ δὲ προηγούμενον

73.

A bello Trojano, Apollodorum Atheniensem secuti, octoginta annos ad reditum Heraclidarum statuimus. Ab hoc ad olympiadem primam, trecentos et viginti octo, a regibus Lacedæmoniorum tempora computando.

74.

Apollodorus Homerum floruisse ait post coloniam Ioni-

ἔτος τῶν πρώτων Ὀλυμπίων ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. V. Müller. Dor. II, p. 501, Bernhardt ad Eratosthen. p. 239.

74.

Tatian. Ad Græc. 49: Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον (φασὶ τὸν Ὀμηρον ἡμιμακέναι) μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν ἔτεσιν ἑκατὸν (addit Clemens: Ἀγησιλάου τοῦ Δορυσσαίου Λακεδαιμονίων βασιλεύοντος), ὅπερ γένοιτο ἂν ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν διακοσίων τεσσαράκοντα.

Cf. Clemens Alex. Strom. I, p. 388, 18, Euseb. Præp. Evang. X, 11, Syncellus p. 180, D. Protrepti verba hæc sunt: Ὀμηρον τὸν παρ' Ἑλλήσι μέγαν ποιητὴν οἱ μὲν περὶ Κράτητα πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου φασὶ γεγονέναι, οἱ δὲ περὶ Ἐρατοσθένην μετὰ ἔτη ρ' τῶν Τρωϊκῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ', οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας, καθ' ἓνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Ἀθηνησιν Ἀρχιππον μετὰ τὰ Τρωϊκά ἔτεσιν ρπ'. Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀθηναῖον ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτη σμ'. Ἄλλοι μικρόν πρὸ τῶν Ὀλυμπιάδων ἔτεσι υ' ἐγγὺς μετὰ Δίου ἄλωσιν, καὶ ἕτεροι κατὰ Ἀρχιλοχον περὶ τὴν κγ' Ὀλυμπιάδα μετὰ ἔτη φ' που τῆς ἀλώσεως Τροίας.

Errat igitur et Philochori computum cum Apollodori calculis confundit Tzetzes XII, 193: Ὅ δ' Ἀπολλόδωρος φησὶ τὸν Ὀμηρον ὑπάρχειν μετ' ἔτη ὀγδοήκοντα πολέμου τοῦ τῶν Τρωϊκῶν, ὁπότε καὶ ἡ καθόδος Ἡρακλειδῶν ὑπῆρχεν.

75.

Loco Porphyrii fragm. 73 laudato vidimus Apollodorum, sicut etiam Eratosthenem, inde a Trojæ excidio usque ad Lycurgum numerare annos 299. Restat ut reliquos veterum locos, quibus de Lycurgi ætate Apollodori auctoritatem apponunt, in medium proferamus.

Syncell. Chronogr. p. 185, C: Ἀπολλόδωρος Λυκούργου νόμιμα ἐν τῷ η' Ἀλκαμένους. Addit margo χρόνους τοὺς Λακεδαιμονίους καταδεχθῆναι γράφει. Heynius scribendum putavit: Ἀπολλόδωρος τὰ Λυκούργου νόμιμα τούτοις τοῖς χρόνοις κ. γρ. Sed in textu nil mutandum; sin vero quæ margo habet cum Syncelli verbis coniungenda sunt, χρόνους mutaverim in χρόνῳ, sicut jam Goar. χρόνοις voci substituere voluit ἔτει, quamquam is præferendam duxit alteram explicationem, eamque perversissimam. Vertit enim hunc in modum: « Alcamenis ætate Lycurgi leges suscepisse

cam annis centum (quum Agésilas Dorysæi esset rex Lacedæmoniorum), ideoque post Trojam captam annis bis centum et quadraginta.

75.

Apollodorus Lycurgi leges ponit Alcamenis anno octavo.

Lacedæmonios scribit Apollodorus libro octavo.*

Euseb. Chron. N° 1218: *Lycurgi leges Lacedæmone, teste Apollodoro, octavo decimo Alcamenis anno.*

Apollodori calculum sequitur etiam Cic. De republ. II, 10: *Nam si, id quod Græcorum investigatur annalibus, Roma condita est secundo anno Olympiadis septimæ, in id sæculum Romuli cecidit ætas, quum jam plena Græcia poetarum et musicorum esset; minorque subulis, nisi de veteribus rebus, haberetur fides. Nam centum et octo annis, postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est olympias; quam quidem nominis errore ab eodem Lycurgo constitutam putant. Homerum autem, qui minimum dicunt, Lycurgi ætati triginta annis anteposunt fere.*

Cf. Plutarch. Lycurg. init.: *Περὶ Λυκούργου τοῦ νομοθέτου καθόλου μὲν οὐδὲν ἔστιν εἰπεῖν ἀναμφισβήτητον, ἥμιστά δὲ οἱ χρόνοι καθ' οὓς γέγονεν ὁ ἀνὴρ δημολογοῦνται. Οἱ μὲν γὰρ Ἰφίτῳ συναχθῆναι καὶ συνδιαθεῖναι τὴν Ὀλυμπιακὴν ἐκχειρίαν λέγουσιν αὐτόν. ὣν ἔστι καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, τεκμήριον προφέρων τὸν Ὀλυμπίασι δίσκον, ἐν ᾧ τοῦ νομα τοῦ Λυκούργου διασώζεται καταγεγραμμένον. οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐν Σπάρτῃ βεβασιλευκότων ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης καὶ Ἀπολλόδωρος οὐκ ὀλίγοις ἔτεσιν πρεσβύτερον ἀποφαίνουσι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.*

Hæc tum inter se non congruunt, tum ab iis, quæ fragm. 73 posuimus, mirum quantum recedunt. Erroris fons in eo quærendus est, quod Eusebius et Syncellus ea, quæ Iphiti Olympiadi (884) Apollodorus adscripsit, ad Coræbi Olympiadem (776) retulerunt. Apparet hoc ex Agidarum recensu, quem ex Apollodoro sine dubio Eusebius (p. 166 ed. Mai.) in Chronicon suum recepit. Constituendus vero est ita:

P. Tricj. c. a. C.n.

80	1104	Eurysthenes nascitur.
110	1074	Eurysthenes anno ætatis trigesimo imperium adipiscitur. Regnat annis 42.
152	1032	Agis a 1.
153	1031	Echestratus a 35.
188	996	Labotas a. 37.
225	959	Doryssus a. 29.
254	930	Agésilas a. 44.
298	886	Archelaus a. 60 (Lycurgus).
358	826	Teleclus a. 40.
398	786	Alcámenes a 37.

De Lycurgi legislatoris ætate minime inter se consentiunt scriptores. Sunt qui cum Iphito eum vixisse et Olympicas inducias tradant instituisse: ex quo numero est Aristoteles, argumentum ducens ex disco Lycurgi no-

408 776 Alcamenis anno decimo prima Olympias acta est.

In aprico est eandem primam Olympiadem significare voluisse Syncellum Alcamenis anno octavo. Immo hunc potissimum calculum Apollodori esse puto. Apollodorus enim pro sua in temporibus notandis diligentia, præter illos annos triginta inter Eurysthenis annum natalem et regni initium interjectos, alios duos dedisse videtur Aristodemo (v. O. Müller. Dor. II, p. 502). Sic Lycurgi ἐπιτροπεία, quæ ex computo supra adscripto in annum 886 cedit, duobus annis posterior fit, ideoque concinit cum Apollodori et Eratosthenis calculo, qualem tradit Porphyrius. Qua in re illud quidem pro certo statui, numeros Eusebii veros esse Apollodoreos atque unicos. Sed fieri etiam potuit, ut in uno alterove regno incertus hærens Apollodorus duplicem annorum numerum apponeret lectorique faceret eligendi potestatem. Fortasse Agesilao dedit vel 42 vel 44 annos, ac consequenter primam Olympiadem actam esse dixerit vel octavo vel decimo anno Alcamenis. Simili de causâ, nisi alia, quam ignoro, auctoritate perductus O. Müller., vir immortalis, (Dor. II, p. 486) Agesilao, qui secundum Euseb. 60 annos regnavit, 58 tantum annos tribuit. Utut est, id certe ex modo disputatis intelligitur, alterum Eusebii locum, ubi Lycurgi leges decimo octavo Alcamenis anno latæ esse dicuntur, corruptela laborare, cui mederi mihi videor pro decimo octavo scribens decimo vel octavo. Quod denique idem Eusebius N. 1240 primam Olympiadem ponit Alcamenis anno trigesimo septimo, hoc ex temporis quo Heraclidæ Peloponnesum occuparunt atque illius, quo regnum suscepit Eurysthenes, confusione explicandum esse docet O. Müller. l. l. p. 503. Restat ut paucis moneamus de loco Plutarchi. Qui quum dicat Lycurgum ex Aristotelis sententia una cum Iphito Olympicum certamen instituisse, ideoque primæ Olympiadis tempore vixisse, verum Apollodorum nec non Eratosthenem haud paucis annis ante primam Olympiadem ponere, alios denique vel Homeri æqualem facere; quod de Coræbi Olympiade, 108 annos post Lycurgum acta, Eratosthenes et Apollodorus intellexerunt, vulgari illo errore ad Iphiti Olympiadem retulit, ac discordiam statuit scriptorum, quorum optimus est consensus. Cf. Clinton. p. 416 sq. Krüg.

mine inscripto, qui Olympiæ servatur. Alii per Spartano- rum regum successionem ad Lycurgi ætatem ascendunt, velut Eratosthenes et Apollodorus, paucis annis majorem olympiade prima eum pronunciantes.

76.

Ol. 35, 1. 639 a. C.

Diogen. Laert. I, p. 37, de Thalete: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτῃς Ὀλυμπιάδος. Ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἑβδομήκοντα ὀκτὼ, ἢ, ὡς Σωσιχράτης φησὶν, ἐνενήκοντα (Ol. 58. Diog. Laert. I, p. 38). Apollodorum in constituendis Thaletis natalibus sequuntur Cyrill. Adv. Julian. I, p. 12, Suidas v. Θαλῆς Μιλήσιος, et Euseb. Aetatem vero non omnes eandem tradunt. Lucian. Macrob. c. 18: Σόλων καὶ Θαλῆς καὶ Πιττακὸς ἑκατὸν ἑκαστος ἔζησαν ἔτη. Euseb. Scalig. ad Ol. 1: λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ρ'. Idem ad Ol. 57, 3: ἀπέθανε ζήσας ἔτη 4α'. Probabile est Apollodori numerum apud Diogenem depravatum esse. Nam septuaginta octo anni, Clintonus ait, natum facerent 624 aut mortuum 559, quorum prius omnibus de ejus natali tempore testimoniis, posterius Herodoto I, 75 repugnat. Quare legendum putat: ἐνενήκοντα ὀκτὼ, ἢ, ὡς Σ. φ., ἐνενήκοντα, ita ut ejus aetas 100, 98, 91, 90 annorum posita fuisset. Ceterum cf. H. Ritteri Histor. philosoph. Ionic. p. 6 sqq.

77.

Ol. 40. 620 a. C.

Clemens Alex. Strom. I, p. 301, de Xenophane Colophonio: Ὁν φησι Τίμαιος κατὰ Ἰέρωνα, τὸν Σικελίας δυνάστην, καὶ Ἐπίχαρμον τὸν ποιητὴν γεγενέαι· Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα γενόμενον παρατετακέναι ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων.

Cum Apollodoro facit Sextus Empiricus Adv. Gramm. I, 21, 12, sect. 257, p. 270: Ξενοφάνης Κολοφώνιος ἐγένετο περὶ τὴν μ' Ὀλυμπιάδα· et Sotion apud Diogen. Laert. IX, 18. Eusebius Xenophanem floruisse dicit Ol. sexagesima. Quapropter Ritter. in Hist. phil. nostro loco legendum censet τὴν ν' Ὀλυμπιάδα. Sed praeferenda videtur Clintoni sententia, qui, quum Xenophanes etiam sub Hieronis regno ex Timæi testimonio vixisse dicatur, idemque efficiatur ex Athen. II, p. 54, E (Ξενοφάνης δὲ Κολοφώνιος ἐν Παρωδαῖς — Πηλίκος ἦσθ' ὅθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο), et e Plutarch. Mo-

ral. p. 175, B. C (Ἰέρων μετὰ Γέλωνα τύραννος ἔλεγε πρὸς Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον. x. τ. λ.), philosophi aetatem duabus rationibus notatam fuisse statuit.

Ad verba ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων Karsten. De Xenophane p. 2 annotat: «Hæc verba merito suspecta sunt, ut jam notavit Dodwellus in Veteribus Græc. et Rom. cyclis, p. 135. Nam Darius Nothus et Cyrus minor, illius filius, recentiores sunt, quam ut hic intelligi possint; Medium autem regem, Cyri majoris decessorem, quem sacræ literæ Darium nominant, Apollodorus certe hoc nomine non appellavit. Si ergo Darius Hystaspis, ut plerisque videtur, intelligendus sit, mutato ordine scribi oportuit ἄχρι τῶν Κύρου καὶ Δαρείου. Bayle in *Diction. critiq.* s. v. *Xenophane*, conjicit pro Δαρείου reponendum esse nomen Κροίσου. Origen. Philosoph. c. XIV. Opp. tom. I, simpliciter dicit: Ὁδτος ἔως Κύρου δ' ἐνεῖμεν· quod nescio an probandum sit.»

78.

Diogenes Laert. I, 74, ubi de Pittaco vindicante civibus Mitylenæis portionem agri controversam: Ὅστερον μέντοι φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς διαδicasθῆναι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντος τῆς δίκης Περσιάνδρου, ὃν καὶ τοὺς Ἀθηναίους προσκρίναι. (Olymp. 43-48.)

79.

Ol. 58, 2. 547 a. C.

Diogen. Laert. II, 2, de Anaximandro Milesio: Τῶν δὲ ἀρεσκόντων αὐτῷ πεποιήται κεφαλαιώδη τὴν ἔκθεσιν, ἥπερ περιέτρεχε καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος· ὃς καὶ φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς Χρονικοῖς τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς ὁδότης Ὀλυμπιάδος ἐτῶν εἶναι ἑξήκοντα τεσσάρων, καὶ μετ' ὀλίγον τελευτῆσαι, ἀκμάσαντά πη μάλιστα κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον.

Natales igitur incidunt in Ol. 42, 3, 610 a. C. Quocum congruit Euseb. Ol. 51, 2: «Anaximander Milesius physicus agnoscitur.» Quum vero Polycrates, quo regnante floruisse dicitur Ana-

76.

Apollodorus in Chronicis tradit Thaletem natum esse primo anno tricesimæ quintæ Olympiadis, mortuum ætatis anno septuagesimo oclavo, sive, ut Sosicrates ait, nonagesimo.

77.

Xenophanem Colophonium Timæus fuisse dicit tempore Hieronis qui in Sicilia obtinuit dominatum, et Epicharmi poetæ; Apollodorus autem eum, quum natus esset quadregesima olympiade, pervenisse usque ad tempora Darii et Cyri.

78.

Postea Athenienses disceplasse cum Mitylenæis de possessione agri, ipsumque a Perandro controversiæ iudice Atheniensibus adjudicatum esse, tradit Apollodorus in Chronicis.

79.

In brevem Anaximandri placitorum suorum expositionem incidit Apollodorus quoque Atheniensis, qui illum in Chronicis ait secundo anno quinquagesimæ octavæ olympiadis annum egisse ætatis sexagesimum quartum, ac paulo post obiisse diem: floruisse autem maxime sub Polycrate Samiorum tyranno.

ximander, regnum adeptus sit Ol. 62, 1, 532 a. C. Clintonus hic in mortis tempore notando (μετ' ἄλγος) erratum suspicatur, nisi forte statuendum sit intelligi *maiores* Polycratem qui Ol. 54 floruit. (Suid. v. Ἴδουκος.)

80.

Ol. 63. 528 a. C.

Diogen. Laert. II, 3, de Anaximene Milesio: Καὶ γέγονται μὲν, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος, τῇ ἑξήκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν.

Sardes combustæ sunt Ol. 70, 2, 499 a. C. Itaque Diogenis locus vitio laborare videtur. Pseudo-Orig. Philos. c. 7, p. 66: ἤκμασε περὶ ἔτος πρῶτον τῆς πεντηκοστῆς ὁγδόης Ὀλυμπιάδος. Suidas: Γέγονεν ἐν τῇ νῇ (leg. νη) Ὀλυμπιάδι ἐν τῇ Σάρδεων ἀλώσει, ὅτε Κύρος ὁ Πέρσης Κροῖσον καθεῖλεν. Certioris aliquid vix poterit constitui: v. Clinton. ad Ol. 58, 1, et p. 376 Kr., Ritter. l. l. p. 23 sq. Heynius cum Simsono verba esse transposita putat et sic constituenda: γέγνηται μὲν... περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν, ἐτελεύτησε δὲ τῇ ξγ' Ὀλυμπιάδι.

81.

Ol. 71, 1. 500 a. C.

Diogen. Laert. II, 7, de Anaxagora: Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, γεγενῆσθαι αὐτὸν τῇ ἑβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, τεθνηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδοηκοστῆς ὁγδόης. Sic postrema correxerunt viri docti; vulgo legitur τῆς ἑβδομηκοστῆς ὁγδόης, quod errore positum fuisse indicant ipsius Laertæ verba l. l.: Ἀέγεται κατὰ τὴν Ξέρξου διάβασιν εἰκοσιν ἔτων εἶναι, βεβιωκέναι δὲ ἑβδομήκοντα δύο. Cum Apollodoro consentit Demetrius Phalereus ap. Laert. l. l. Cf. Ritter. Histor. phil. Ion. p. 203, et Schaubach. Anaxag. fragm. p. 2 sqq.

82.

Ol. 77, 4. 469 a. C.

Diogen. Laert. II, 44, de Socrate: Ἐγεννήθη, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἐπὶ Ἀφειῶνος (leg. Ἀφειῶνος) ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς

80.

Anaximenes Milesius natus est, referente Apollodoro, Olympiade sexagesima tertia, vitam finivit quo tempore Sardes captæ sunt.

81.

Apollodorus in Chronicis Anaxagoram floruisse dicit septuagesima olympiade, obiisse vero octogesimæ octavæ anno primo.

82.

Natus est Socrates, ut ait Apollodorus in Chronicis, sub Aphesione, septuagesimæ et septimæ olympiadis anno quarto, Thargelionis mensis sexto, quo die lustrant Athenienses civitatem Dianamque natam Delii tradunt. Moritur primo anno nonagesimæ quintæ olympiadis, septuagesimo ætatis anno.

ἑβδομηκοστῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος, Θαρρηλιῶνος ἕκτη, ὅτε καθαίρουσι τὴν πόλιν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν Ἄρτεμιν γενέσθαι Δῆλιοι φασίν. Ἐτελεύτησε δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑννενηκοστῆς πέμπτῆς Ὀλυμπιάδος, γεγονὼς ἑτῶν ἑβδομήκοντα. Cf. Plutarch. Symp. VIII, 1, Ælian. V. H. 25, Clinton. proœm. p. XX.

83.

(Ol. 79. 464 a. C.)

Diogen. Laert. IX, 25: Ζήνων Ἐλεάτης. Τοῦτον Ἀπολλόδωρος φησιν εἶναι ἐν Χρονικοῖς φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου. Sic cum Roscio hunc locum constituit Hübnerus. Legebatur: Τοῦτον Ἀπ. φ. ε. ἐν Χρ. Πύρρῳ, τὸν δὲ Παρμενίδην φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου.

Zeno Eleates ἤκμαζε κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ ἑβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα, Laert. IX, 29, sine dubio secundum Apollodorum. De Parmenide v. Clinton. et Krügerum l. l. p. 376.

84.

Ol. 80. 460 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Democrito: Γέγονα δὲ τοῖς χρόνοις, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῷ μικρῷ Διακόσμῳ, νέος κατὰ πρεσβύτην Ἀναξαγόραν, ἔτεσιν αὐτοῦ νεώτερος τετταράκοντα. Συντετάχθαι δὲ φησι τὸν μικρὸν Διακόσμον ἔτεσιν ὑστερον τῆς Ἰλίου ἀλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις· γεγόνοι δ' ἂν, ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Itaque Apollodori computatio ex ipso Democrito confirmatur. Alii aliter; v. Clinton. s. Ol. 80, 1 et Wesseling. ad Diodor. XIV, 11, qui annum 1183 a Democrito pro Trojana æra positum esse opinatus Apollodori sententiam studuit infringere.

85.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Melisso, Parmenidis et Heracliti discipulo: Φησὶν Ἀπολλόδωρος ἤκμαζέναι αὐτὸν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Cf. Suidas v. Μέλιτος Λάρου. Plutarch. Pericl. 26; Adv. Colot. 32.

83.

Zeno Eleates. Hunc Apollodorus ait in Chronicis natura quidem Teleutagoræ, adoptione autem Parmenidis filium.

84.

Erat Democritus, ut ipse in parvo Diacosmo refert, juvenis quo tempore jam senior vivebat Anaxagoras, illo minor natu annis quadraginta. Parvum vero illum Diacosmum a se compositum refert anno post Trojæ excidium septingentesimo trigesimo. Fuit vero, ut ait Apollodorus in Chronicis, olympiade octogesima.

85.

Floruisse Melissum quarta et octogesima Olympiade Apollodorus refert.

86.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 50, de Protagora: Πρωταγόρας Ἀρτέμιωνος, ἢ, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ Δίνων ἐν Περσικοῖς, Μαιανδρίου.

Idem IX, 56: Ἐνιοὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τελευτῆσαι αὐτὸν, βιώσαντα ἔτη πρὸς τὰ ἐνενήκοντα. Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶν ἑβδομήκοντα, σοριστεῦσαι δὲ τεσσαράκοντα ἔτη (ex Platon. Menon. p. 91, E: ἀποθανεῖν ἐγγὺς ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότα, τετταράκοντα δὲ ἐν τῇ τέχνῃ ὄντα—) καὶ ἀκμάζειν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. V. Clinton. Fast. Hell. p. 377 Kr.

87.

Ol. 84. 442 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 74, de Empedocle: Ἦκμασε κατὰ τὴν πρὸ Ὀλυμπιάδα. Supra VIII, 52: Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς Χρονικοῖς φησιν· «ὡς ἦν Μένωνος μὲν υἱός, εἰς δὲ Θουρίους αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους (Ol. 83, 3 et 84, 2) Γλαῦκος εἰσελθεῖν φησιν.» Εἰθ' ὑποβάς· «οἱ δ' ἰστοροῦντες, ὡς οἰκοδὸν πεφευγὸς εἰς τὰς Συρακούσας, μετ' ἐκείνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελέως ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσιν. Ἡ γὰρ οὐκ ἐστὶν ἡ παντελῶς ὑπεργεγενηκώς· ὅπερ οὐ φαίνεται. Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν, ἔτι τε Ἡράκλειτον, ἐξήκοντα ἔτων φησὶ τετελευτηκέναι.» Ὁ δὲ πρῶτην καὶ ἑβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα νενικηκώς κέλῃτι, τούτου πάντως ἦν δμώνυμος· ὥς θ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλοδώρου σημεινέσθαι.

Ex his Clinton. s. Ol. 84, 1, Apollodori versus restituit hunc in modum:

Ἦν μὲν Μένωνος υἱός, εἰς δὲ Θουρίους αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους
Γλαῦκος εἰσελθεῖν φησιν ...
Οἱ δ' ἰστοροῦντες ὡς πεφευγὸς οἰκοδὸν
εἰς τὰς Συρακούσας μετ' ἐκείνων ἐπολέμει
πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελέως ἀγνοεῖν ἔμο
δοκοῦσιν· ἡ γὰρ οὐκ ἐστὶν ἡ παντελῶς
ὑπεργεγενηκώς· ὅπερ οὐκ φαίνεται.

86.

Protagoras Artemonis, sive, ut Apollodorus et Dinon in Persicis ait, Mæandrii filius.

Quidam illum iter agentem in via defecisse dicunt, quum ad nonagesimum ætatis pervenisset annum: Apollodorus vero vixisse eum tradit septuaginta, dicendi artem exercuisse quadraginta annos, floruisse olympiade octogesima quarta.

87.

Apollodorus grammaticus in Chronicis, olymp. 84, Empedoclem Metonis filium fuisse ait, ceterum ad Thurius nuper omnino conditos venisse Glaucus ait: deinde post pauca: «Qui vero narrant domo profugum venisse Syracusas et cum illis bellasse adversus Athenienses, prorsus id mihi ignorare videntur: aut enim jam defecerat, aut omnino valde senex erat, id quod minime probatur. Namque et Aristoteles ipsum sexagesimo ætatis anno, insuper etiam Heraclitum, ait vita excessisse.» Qui

Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν ἐξήκοντα ἔτων,
ἔτι τ' Ἡράκλειτον, φησὶ τετελευτηκέναι.

Ad Apollodori calculos plus minus accedunt Gellius N. A. XVII, 21, et Euseb. Ol. 81 et 86. V. Karsten De Empedocle p. 9 et 45 sq.

88.

Diogen. Laert. VIII, 58: Γοργίαν γοῦν τὸν Λεοντίνον αὐτοῦ (Empedoclis) γενέσθαι μαθητὴν, ἄνδρα ὑπερέχοντα ἐν ῥητορικῇ, καὶ τέχνην ἀπολειποτά. Ὅν φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη βιώσαι.

Secundum Philostratum in Vita annos vixit 108, secundum Ciceron. De sen. 5: 107; secundum Pausan. VI, 17, 5: 105; secundum Lucian. Macrob. 23: 108; cum Apollodoro consentit Suidas. V. Clinton. ad an. 427, 459 et Append. p. 388 Kr.

89.

Ol. 88, 4. 428 a. C.

Diogen. Laert. III, 2, 3: Γίνεται Πλάτων, ὃς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ὀγδόῃ καὶ ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, Θαρρηγλιῶνος ἑβδόμῃ· καθ' ἣν Δῆλιοι τὸν Ἀπόλλωνα γενέσθαι φασίν. Si accuratius calculos subducimus, Platonem natum videmus duobus mensibus ante Ol. 88 (87, 4. 429 a. C. Maii mensis die 21mo vel 22mo). V. Clinton. an. 429.

90.

Ol. 93, 3. 406 a. C.

Diodor. XIII, 103: Ἀπολλόδωρος δὲ, ὁ τὴν χρονικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενος, φησὶ καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἑνιαυτὸν τελευτῆσαι.

91.

Ol. 93, 4. 405 a. C.

Diodor. XIII, 108: Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4: Καθ' ὃν δὴ χρόνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν ποιητὴν Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος φησὶν ἠνθηκέναι. Cf. Plutarch. Lys. 18 et Suidas v. Ἀντίμαχος.

vero septuagesimam et primam olympiadem vicerat eques, eodem censebatur nomine, ita ut simul tempus ab Apollodoro significetur.

88.

Gorgiam Leontinum narrant ipsius (Empedoclis) fuisse discipulum, insignem oratorem, qui et artem rhetoricam scripserit. Hunc tradit Apollodorus in Chronicis centum et novem ætatis implevisse annos.

87.

Nascitur Plato, ut dicit Apollodorus in Chronicis, octogesima octava olympiade, Thargelionis septima, qua die Delii Apollinem natum esse dicunt.

90.

Apollodorus, annalium scriptor, hoc anno (Ol. 93, 3) Euripidem quoque defunctum esse tradit.

91.

Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4. Quo tempore Antimachum poetam Apollodorus floruisse tradit.

92.

Ol. 99, 1. 381 a. C.

Diogen. Laert. V, 9, de Aristotele : Φησὶ δ' Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς, γεννηθῆναι μὲν αὐτὸν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, παραβαλεῖν δὲ Πλάτωνι καὶ διατρίψαι παρ' αὐτῷ εἰκοσιν ἔτη, ἐπτακαίδεκέτῃ συστάντα, καὶ εἰς τε Μυτιλήνην ἔλθειν ἐπὶ ἄρχοντος Εὐδούλου τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος. Πλάτωνος δὲ τελευτήσαντος τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Θεοφίλου, πρὸς Ἑρμείαν ἀπᾶραι καὶ μέναι ἔτη τρία· ἐπὶ Πυθοδότου δ' ἔλθειν πρὸς Φίλιππον, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, Ἀλεξάνδρου πεντεκαίδεκα ἔτη ἤδη γεγονότος· εἰς δ' Ἀθήνας ἀφικέσθαι τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνδεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· καὶ ἐν Λυκαίῳ σχολάσαι ἔτη τρία πρὸς τοῖς δέκα. Εἶτα ἀπᾶραι εἰς Χαλκίδα τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ τελευτῆσαι ἐτῶν τριῶν πλεονάζοντων καὶ ἐξήκοντα νόσῳ, ὅτε καὶ Δημοσθένην καταστρέψαι ἐν Καλαυρίᾳ ἐπὶ Φίλοκλέους.

93.

Ol. 103. 368 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 90: Γεγόνاسι δὲ Εὐδοξοὶ τρεῖς· αὐτὸς οὗτος (sc. ἔ Κνίδιος), ἕτερος Ῥόδιος ἱστορίας γεγραφώς, τρίτος Συκελιώτης παῖς Ἀγαθοκλέους, ποιητῆς κωμωδίας, νίκας ἑλὼν ἀστικὰς μὲν τρεῖς, Ἀθηναίικας δὲ πέντε, καθά φησιν Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς... Ὁ δ' αὐτὸς φησὶ τὸν Κνίδιον Εὐδοξὸν ἀκμάσαι κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, εὗρεν τε τὰ περὶ τὰς χαμπύλας γραμμάς. Ἐτελεύτησε δὲ τρίτον ἄγων καὶ πεντήχιστον ἔτος.

94.

Diogen. Laert. IX, 61, de Pyrrhone: Πύρρων

ἦλειος, Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱός, καθά καὶ Διοκλῆς ἱστορεῖ, ὥς φησὶ δὲ Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς, πρότερον ἦν ζωγράφος.

95.

Ol. 109, 3. 342 a. C.

Diogen. Laert. X, 13, de Epicuro: Τοῦτον Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς Ναυσίφάνους (vel Λυσιφάνους) ἀκοῦσαι φησὶ καὶ Πραξιφάνους. Μοx 14: Ἐγεννήθη δὲ, φησὶν Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Σωσιγένης ἀρχοντος, μηνὸς Γαμηλιώνος ἐβδόμη, ἔτεσιν ὑστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἑπτὰ· ὑπάρχοντα δὲ αὐτὸν ἐτῶν δύο καὶ τριάκοντα, ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Λαμψάκῳ πρώτων συστήσασθαι σχολὴν ἐπὶ ἔτη πέντε· ἔπειθ' οὕτως εἰς Ἀθήνας μετελθεῖν, καὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐβδόμης καὶ εἰκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Πυθαράτου, ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἐβδόμηκοντα, τὴν τε σχολὴν διαδέξασθαι Ἑρμαρχὸν Ἀγεμάρχου Μυτιληνζίων.

96.

Ol. 122, 2. 291 a. C.

Gellius XVII, 4, de Menandro: *Sed Apollodori, scriptoris celebratissimi, hos de Menandro versus legimus in libro, qui Chronica inscriptus est:*

Κηρισίδης ὢν ἐκ Διοπέθεος πατρὸς, πρὸς τοῖσιν ἑκατὸν πέντε γράψας δράματα ἔξελιπε, πεντήκοντα καὶ δυοῖν ἐτῶν.

Ex istis vamen centum et quinque omnibus, solis eum octo vicisse idem Apollodorus eodem in libro scripsit.

Menander diem obiit Ol. 122, 2, a. C. 291. Cum Apollodoro consentit inscriptio ap. Corsin. F. A. t. IV, p. 76, Prolegg. Aristoph. p. XXXI. V. Clinton. ad annos 291 et 342.

92.

Narrat Apollodorus in Chronicis Aristotelem natum esse anno primo nonagesimæ nonæ olympiadis, perrexissetque ad Platonem decimo septimo ætatis anno, annosque viginti apud eum fuisse commoratum. Tum vero venisse Mytilenen archonte Eubulo, quarto anno centesimæ octavæ olympiadis. Verum Platone primo anno functo vita sub Theophilo, profectum esse ad Hermiam mansissetque annos tres. Sub Pythodoto autem se contulisse ad Philippum secundo anno centesimæ nonæ olympiadis, Alexandro quintum decimum jam annum ætatis agente; Athenas vero concessisse secundo anno centesimæ undecimæ olympiadis, atque in Lyceo tredecim annos docuisse, ac demum perrexisset Chalcidem tertio anno centesimæ quartæ decimæ olympiadis, morboque periisse, quum esset annorum ferme sexaginta trium: quo etiam tempore Demosthenem in Calauria defunctum esse sub Philocle.

93.

Fuerunt Eudoxi tres: primus hic de quo loquor (sc. Æschini filius, Cnidius, astrologus, geometra, melicus), secundus Rhodius historiarum scriptor, tertius Siculus Agathoclis filius, poeta comicus, qui ter urbana

vicit certamina, et quinque Lenaica, ut Apollodorus in Chronicis ait. ... Idem vero refert Eudoxum Cnidium circa centesimam et tertiam Olympiadem claruisse atque linearum curvarum doctrinam reperisse.

94.

Pyrrho Eleus, Plistarchi filius erat, ut Diocles quoque refert, secundum Apollodorum vero in Chronicis, primum fuerat pictor.

95.

Epicurum Apollodorus in Chronicis Nausiphanem et Praxiphanem audivisse tradit. ... Nascitur autem, inquit Apollodorus in Chronicis, centesimæ nonæ Olympiadis anno tertio, sub Sosigene archonte, mensis Gamelionis die septimo, septem annis post Platonis obitum. Quum vero triginta duorum esset annorum, primum Mytilenis et Lampsaci scholam instituit annis quinque, postea Athenas migravit, ubi diem obiit anno secundo centesimæ vicesimæ septimæ olympiadis sub Pytharato, quum septuaginta et duos vitæ impleisset annos. Successit illi in moderanda schola Hermarchus Agemarchi filius Mytilenæus.

97.

Ol. 123, 2. 287 a. C.

Diogen. Laert. V, 58, de Stratone Peripatetico: Σχολαρχεῖν δὲ, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ἤρξατο τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, τῆς σχολῆς ἀφηγησάμενος ἔτη ὀκτωκαίδεκα.

98.

Diogen. Laert. IV, 23, de Cratete Atheniensi: Τελευτῶν δὲ ὁ Κράτης, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ τῶν Χρονικῶν, ἀπέλιπε βιβλία, τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ κωμικῆς, τὰ δὲ λόγους δημογориоὺς καὶ πρεσβευτικούς.

«Excidisse puto annum mortis Cratetis, quod factum nolim, quum aliunde de eo non constet.» Heynius. Euseb. ad Olymp. 127: *Polemo philosophus moritur, post quem Arcesilas et Crates* (cod. Armen. corrupte: *Coton*) *clari habentur.* Idem habet Syncell. p. 276, B.

99.

Diogen. Laert. IV, 28: Ἀρχεσίλαος, Σεύθου ἢ Σχύθου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν. V. Clinton. ad an. 315 et p. 378 sq. ed. Krüg.

100.

Syncell. Chron. p. 275, C (p. 253 ed. Dindf.): Οἱ βασιλεῖς Ποντίων δέκα κατὰ τούτους ἤρξαν τοὺς χρόνους διαρκέσαντες ἔτη σιγ'· περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσι.

101.

Ol. 143.

Diogen. Laert. VII, 184, de Chrysippo: Τοῦτον ἐν τῷ Ῥοδείῳ σχολάζοντά φησιν Ἑρμῖππος, ἐπὶ θυσίαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν κληθῆναι· ἐνθα προσενεγκάμενον γλυκὺν ἄκρατον καὶ ἡλιγγιάσαντα πεμπτᾶιον ἀπελθεῖν ἐξ ἀνθρώπων, τρία καὶ ἐβδομήκοντα βιώσαντα ἔτη, κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετραρακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς.

97.

Strato scholae praesae cepit, ut Apollodorus in Chronicis refert, olympiade centesima vicesima tertia, eamque annos octo et decem tenuit.

98.

Moriens Crates, ut Apollodorus in tertio Chronicorum ait, libros reliquit alios quidem philosophicos, alios de comedia, orationes item pro concione et in legationibus habitas.

99.

Arcesilas Seuthi sive Scythi filius, sicut Apollodorus in tertio Chronicorum ait.

100.

Ponti reges decem annis 218 regnantes imperii principium hoc tempore posuerunt; de quibus Apollodorus et Dionysius scribunt.

101.

Chrysippum in Odeo philosophantem Hermippus ait a discipulis ad sacrificium vocatum fuisse, ibique quum

FRAGMENTA HISTORICORUM.

102.

Ol. 162, 4.

Diogen. Laert. IV, 65, de Carneade: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἀπελθεῖν αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπων ἔτει τετάρτῳ τῆς δευτέρας καὶ ἐξηκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιώσαντα ἔτη πέντε πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.

103.

Phlegon De longævis, 2: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα (ἔζησεν), ἐν περιπτῶν δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς δεδήλωκεν.

Eadem Lucian. in Macrobiis 22: Συγγραφέων δὲ Κτησίβιος ἑκατὸν εἰκοσι τέσσαρων ἐτῶν ἐν περιπτῶν δὲ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς ἱστορεῖ. In his εἰκοσι ante τέσσαρων delendum esse monet Meursius.

104.

Joseph. Contra Apionem II, 7: *Antiochus neque justam fecit templi deprædationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, quum non esset hostis, et socios insuper nos suos et amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic invenit. Multi et digni scriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megaiopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes et Castor chronographus et Apollodorus: qui omnes dicunt, pecuniis indigentem Antiochum transgressum fœdera Judæorum, et spoliasset templum auro argentoque plenum.*

ΠΕΡΙ ΓΗΣ sive ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

LIBER I.

105.

Steph. Byz.: Ταυροίς, πόλις Κελτικὴ, Μασσαλιωτῶν ἀποικος. Οἱ πολῖται Ταυροέντιοι. Ἀπολλόδω-

oblatum dulce merum hausisset, vertigine fatigari capisse, atque ita quinto die defunctum esse, quum septuaginta et tres vixisset annos, olympiade, ut ait Apollodorus in Chronicis, centesima quadragesima tertia.

102.

Refert Apollodorus in Chronicis, Carneadem vita excessisse olympiadis centesimæ sexagesimæ secundæ anno quarto, quum vixisset annos octoginta quinque.

103.

Inter historicos Ctesibius centum quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor est in Chronicis Apollodorus.

DE ORBE TERRARUM.

LIBER I.

105.

Tauroids, urbs Celtica, Massiliensium colonia. Cives, Tauroentii. Apollodorus in primo Geographicorum, dicit

ρος ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων πησίν, ὅτι ταυροφόρος ἦν ἡ ναῦς ἡ διακομίσασα τοὺς τὴν πόλιν κτίσαντας· οἱ ἀπορρίψαντες ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Φωκαέων καὶ προσενηγόντες αὐτόθι ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμου τῆς νεὸς τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Libri index ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων Heynium movit, ut hoc fragmentum ex Artemidori ὅπερ γεographico petitum esse mallet. Sed quæ est tituli hujus Apollodorei operis fluctuantia, non est cur auctoris nomen mutemur.

LIBER II.

106.

Idem : Ἀβυλλοί, ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ, ἔγγιστα τοῦ Νείλου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιηγήσεως. Libri περὶ γῆς.

107.

Idem : Ἀριανία (leg. Ἀριανοί), ἔθνος προσεχὲς τοῖς Καδουσίαις. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ.

108.

Idem : Αὐγίλα, οὐδετέρως, πόλις Λιβύης· Ἀπολλόδωρος β' Περιηγήσεως. Ms. περὶ γῆς.

109.

Idem : Αὐσεῖς, ἔθνος Λιβύης. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγήσεως. Codd. περὶ γῆς.

110.

Idem : Γαυγάμηλα, τόπος Περσίδος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ τῆς γῆς δευτέρῳ.

111.

Idem : Ἰθηρίαί δύο, ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις, ἀπὸ Ἰθῆρος ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ Περὶ γῆς β'· ἡ ἑτέρα δὲ Πυρήνης Ἰθῆρ τ' ἐστὶν μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρῳ. « Εὐ-

dem apud Constantin. Porphyrog. De themat. II, 23, ubi locus plenior servatus. Omnino in hoc, seu potius in iis, quos excerpit, plurimum Apollodoreorum vestigia agnosco p. 11, 16, 24. » Heynius.

112.

Idem : Λᾶος, πόλις Λευκανίας. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ γῆς δευτέρῳ.

113.

Idem : Μάρδοι, ἔθνος Ὑκρανῶν. Ἀπολλόδωρος Περὶ γῆς δευτέρῳ. Λησται δ' οὗτοι καὶ τοξόται.

113 a.

Idem : Μασσῦλοι, Λιβυκὸν ἔθνος. Ἀπολλόδωρος β'.

114.

Idem : Νάστος, πόλις Θράκης. Γράφεται καὶ Νεστός. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγήσει. Leg. δευτέρῳ περὶ γῆς. Heynius.

115.

Idem : Νοῦβαι, ἔθνος Λιβύης παρὰ Νείλῳ. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περὶ γῆς. Λέγονται καὶ Νουβαῖοι, ὡς Δαβαῖοι (Berkel. Σαβαῖοι; Holsten., cui Heyn. adstipulatur, Δαμζιοί), καὶ Νούμιδες οἱ αὐτοί.

116.

Idem : Ὀρβίται, ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περὶ Ἀλεξανδρείας. « H. e. gens habitans circa Alexandriam Indiæ; non vero, ut opus Apollodori fuerit περὶ Ἀλεξανδρείας. Monuit quoque Berkel. » Heynius. Verum hoc ferri nequit. Verba Ἀπολλόδ. δευτέρῳ περὶ Ἀ. ex satis vulgari veterum libros citandi more significant: Apollodori (Chronicorum) libro secundo, ubi agit de Alexandria in India ab Alexandro magno condita.

navem, quæ urbis conditores transvexit, pro insigni ges-
sisse taurum, atque hos a classe Phocænsium disiectos
et illuc appulsos, urbem a navis insigni nominasse.

LIBER II.

106.

Abylli, gens juxta regionem Troglodyticam, Nili proxima, uti tradit Apollodorus lib. secundo Periegeseos.

107.

Ariani, gens Cadusiis proxima, auctore Apollodoro in libro secundo.

108.

Augila, genere neutro, urbs Libyæ, Apollodorus libro secundo Periegeseos.

109.

Auses, gens Libyæ, Apollodorus libro secundo Periegeseos.

110.

Gaugamela, locus Persidis, de quo Apollodorus libro secundo de Terra.

111.

Iberiæ duæ sunt. Altera circa columnas Herculeas, ab Ibero flumine sic dicta, cujus Apollodorus libro secundo

Descriptionis terræ meminit : « Cis Pyrenen Iber est, « magnum flumen, ad mediterranea usque devolvens « undas. »

112.

Laos, urbs Lucaniæ, de qua Apollodorus libro secundo de Terra.

113.

Mardi, gens Hyrcanorum, de qua Apollodorus libro secundo de Terra. Latrones isti atque sagittarii.

113 a.

Massyli, Libycus populus. Apollodor. libro secundo.

114.

Nastus, urbs Thraciæ. Scribitur quoque Nestus, auctore Apollodoro libro secundo Periegeseos.

115.

Nubæ, gens Libyæ juxta Nilum, de qua Apollodorus libro secundo de Terra. Idem appellantur etiam Nubæi. uti Sabæi, et Numides.

116.

Orbitæ, gens Indica, cujus meminit Apollodorus libro secundo, ubi de Alexandria agit.

117.

Idem : Παροπαμίσας, πολεὺς ὁρος Ἰνδικῆς, ἀπ' οὗ Παροπαμισσάδαι οἱ παροικοῦντες. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ Περὶ γῆς ἀπ' αὐτῶν φησι τὸ ὄρος κεκληθῆσθαι.

118.

Idem : Τορέται, ἔθνος Ποντικόν. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιγηγέσεως. Ms. περὶ γῆς.

119.

Idem : Ὑλλεῖς, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ γῆς δευτέρῳ. « Ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὑλλους Αἰθυρνοὶ καὶ τινες Ἴστροι λεγόμενοι Θράκες. » Καὶ τὸ θηλυκὸν Ὑλλις. « Πρόκειται Χερβρόνησος Ὑλλικὴ μάλιστα Παλοποννήσου, ὧς φασί, πεντεκαίδεκα πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεις οἰκουμένας. » Postrema inde a πρόκειται corrupta sunt, sed quid sibi velint, e Scymno Chio intelligitur. Is enim v. 404 :

Ἐξῆς δὲ μεγάλη χερβρόνησος Ὑλλικὴ,
πρὸς τὴν Πελοπόννησόν τι ἐξισομένη.
Πόλεις δ' ἐν αὐτῇ φασὶ πέντε καὶ δέκα
Ὑλλους κατοικεῖν, ὄντας Ἑλλήνας γένει.

Nec tamen propterea cum Heynio putandum hos ipsos Scymni versus Ethnographum adscribere voluisse, sed cum Holstenio vindicanda sunt Apollodoro, ex quo mutatos in sua transtulit Scymnus. Eundem locum laudat Eustath. ad Periegeten p. 184, sed multo etiam contaminatio-rem. Cf. Timæi fragm. 42.

120.

Idem : Ψήσσοι, ἔθνος τῆς Ταυρινίας (Heyn. leg. Ταυρικῆς). Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιγηγέσεως (Mss. ἐν β' περὶ γῆς). « Ἐπειτα δ' Ἐρμώνασσα καὶ Κῆπος, τρίτον δὲ τὸ Ψήσσοιν ἔθνος. »

121.

Idem : Ὠρεῖται, ἔθνος Ἰνδικὸν αὐτόνομον. Στράβων (p. 720) ... καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ.

« Ἐπειτα δ' Ὠρεῖται τε καὶ Γεδρωσίους,
« ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς, ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων ...

117.

Paropamissus, mons urbis Indicæ, a quo, qui juxta habitant, Paropamissadæ dicti. Apollodorus autem secundo de Terra, ab ipsis ait montem esse appellatum.

118.

Toretæ, gens Pontica. Apollodorus secundo Periegeos.

119.

Hyllei, populus Illyricus. ... Apollodorus in secundo de Terra : « Supra autem Hyllos Liburni, et quidam Istri dicti Thracæ. »

120.

Psessi, gens Taurica. Apollodorus in secundo Periegeos : « Postea vero Hermonassa, et Cepos, tertia vero Psessorum gens. »

121.

Oritæ, populus Indicus liber. Strabo ... et Apollodorus secundo : « Deinde autem Oritas et Gedrosios, quorum illos quidem Indos, utpote inhabitantes petram **

« Supplet tertio versu Ἀορνιν Scaliger ad Euseb. p. 127. Holstenius πέτρων in πέραν mutat : non male. Salmas., qui omnino his de verss. videndus ad Solin. p. 828, b, sic laudat : « Ἐπειτα δ' Ὠρεῖταις τε καὶ Γεδρωσίους οὐκ ἴσμεν Ἰνδοὺς τοὺς ἐνοικοῦντας πέραν Ἀρβίος. » Heyn. Equidem nil mutandum puto. Verbis ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων auctor Oritarum regionis naturam et nomen (ὄρος, πέτρα) explicare voluit.

Sequuntur reliqua fragmenta geographica, quæ, etsi nulla libri notitia adjecta est, probabiliter tamen ad Chronica sive ad opus Περὶ γῆς referuntur.

122.

Strabo XIV, p. 995, D (p. 677), ubi adversus Apollodorum disputat, qui Asiam intra Sinopen et Issum triquetram esse dixerat, quum sit potius quadrilaterum : Νῦν δὲ γε ... ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν· ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κωμικῷ μέτρῳ, Γῆς Περίοδον ἐπιγράφας.

123.

Idem I, 105, B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Οἷον Ἰβήρων μὲν τῶν ἐσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τόπους μετακισμένων, οὓς καὶ ὁ Ἀράξης, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρίζει. E libro secundo petita esse videntur.

124.

Steph. Byz. : Ἀδρανόν, πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἰτνῇ... Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀδρανείας φησὶ τὸ ἐθνικόν.

125.

Idem : Αἶνος, πόλις Θράκης. ... Ταύτην Ἀπολλόδωρος φησιν ὠνομάσθαι Πολυσοβρίαν. Cf. Biblioth. II, 5, 9, 12, 13.

126.

Idem : Ἀλικαρνασσός. ... Ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (sc. τὸν Ἀνθην) ἀπὸ Τροϊζήνος, ὡς Ἀπολλόδωρος.

122.

Nunc inscitia est, non regionis descriptio, tanto quadrilatero tria tantum assignare latera. Ille tamen nobis chorographiam edidit versibus conicis, quam Terræ Circuitum inscripsit.

123.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

124.

Adranum, urbs Siciliæ ad Ætnam. Apollodorus gentile dicit Adranitæ.

125.

Ænus, urbs Thraciæ... Hanc Apollodorus Poltyobriam nominatam esse dicit.

126.

Halicarnassus, ... secundum Apollodorum nomen habet ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (Anthens), i. e. ex eo quod Anthes huc commigraverit ex Trœzene.

Cf. Strabo XIV, p. 656, Pausan. II, 30, 8; IX, 22, 5.

127.

Steph.: Ἀλλόβρυγες, ἔθνος δυνατώτατον Γαλατι-
χόν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

128.

Idem: Ἀμφιγένεια ... ἔστι κατὰ μὲν Ἀπολλόδω-
ρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον Μεσση-
νίας.

129.

Idem: Ἀντίκυρα, πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος, ...
ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

130.

Idem: Αὐτομάλαχα, χωρίον Λιβύης. Πολυτίστωρ
τρίτη· Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτόμαλά φησι.

131.

Idem: Βῆσσα, πόλις Λοκρῶν. Ἡρωδιανὸς δι' ἐνὸς
σ γράφει, Ἀπολλόδωρος δὲ ... διὰ δύο.

132.

Idem: Δαμαῖοι, ἔθνος παρὰ τοῖς Ἰχθυοφάγοις, ὡς
Ἀπολλόδωρος.

133.

Idem: Ἐχίνοι, νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν ... Λέγον-
ται καὶ Ἐχινάδες διὰ τὸ τραχὺ καὶ ὀξὺ, παρὰ τὸν
ἐχίνον, ἡ διὰ τὸ πλῆθος ἐχίνων. Ἀπολλόδωρος δὲ
ἀπὸ Ἐχίνου μάντεως. Etymol. M. h. v. addit: τοῦ
μετὰ Ἀμφιτρούωνος στρατεύσαντος.

134.

Idem: Θέρμη, πόλις Θράκης. Ἀπολλόδωρος δὲ Μα-
κεδονίας φησὶ καὶ Θουκυδίδης (I, 61).

127.

Allobryges, populus Galliae potentissimus, teste Apol-
lodoro.

128.

Amphigenia... secundum Apollodorum, urbs Macistiae;
secundum Antimachum, Messeniæ.

129.

Anticyra, urbes duæ, una Phocidis, ... alia in Malien-
sium terra, ut Apollodorus.

130.

Automalaca, oppidum Libyæ: Polyhistor libro tertio.
Apollodorus vero Automala dicit.

131.

Bessa, urbs Locrorum. Herodianus per unum tantum
s scribit, Apollodorus vero... per duo.

132.

Damei, populus juxta Ichthyophagos, ut Apollodorus.

133.

Echinæ, insulæ circa Ætoliam... Appellantur etiani
Echinades vel quia sunt asperæ et acutæ velut echinus,
vel quod echinorum multitudinem habeant. Apollodorus
vero ab Echino vate sortitas fuisse nomen asserit.

134.

Therme, urbs Thraciæ. Apollodorus Macedoniæ dicit,
et Thucydides.

135.

Lacedæmon... Civis Lacedæmonius. Dicitur etiam per

135.

Idem: Λακεδαίμων. ... Ὁ πολίτης Λακεδαιμόνιος
... λέγεται κατὰ συγκοπὴν Λάκων· ὡς Ἀπολλόδωρος
φησιν, ὡς τοῦ Κυδωνιάται οἱ Κύδωνες.

136.

Idem: Μένδη, πόλις Θράκης, ἀπὸ Μένδης γυναι-
κός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτὴν φησι.

137.

Idem: Ὀδησσός, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς τῷ
Σαλμυδησσῷ. Ἀπολλόδωρος δ' ὄρος μέγα τὴν Ὀδησ-
σόν φησιν.

138.

Idem: Πασσαργάδαι. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενι-
κῶς φησιν.

139.

Idem: Πέφνον, πόλις Λακωνικῇ, οὐδετέρως. Ἀπολ-
λόδωρος δὲ νῆσον αὐτὴν φησιν.

140.

Idem: Σικανία, ἡ περίχωρος Ἀκραγαντίνων. Καὶ
ποταμὸς Σικανὸς, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

141.

Idem: Τίθερις, ποταμὸς Ἰταλίας, ἐνθα ἡ Πρώμη
καὶ ἡ τῶν Λατίνων ἐστὶ χώρα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

142.

Idem: Τένεδος, ... Ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ
Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναί φησι.
«Ex loci extrema parte forte colligas, ad libros
Περὶ νεῶν spectasse hæc.» *Heyn.*

143.

Idem: Φιλωτέρα, πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν,
Σατύρου κτίσμα. Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ.

syncopen Lacon, ut Apollodorus inquit, quemadmodum
Cydoniatæ dicuntur Cydones.

136.

Mende, urbs Thraciæ, a Mende muliere. Apollodorus
Mendin eam vocat.

137.

Odessus, urbs in Ponto juxta Salmydessum. Apollodo-
rus vero montem magnum ait esse Odessum.

138.

Passargadæ..... quod Apollodorus genere masculino
usurpat.

139.

Pephnum, urbs Lacomica, neutro genere. Apollodorus
vero insulam esse affirmat.

140.

Sicania, regio finitima Agrigentinis. Est etiam fluvius
Sicanus, ut inquit Apollodorus.

141.

Tiberis, fluvius Italiæ, ubi Roma est et Latinorum
regio, ut Apollodorus.

142.

Tenedus... Est etiam urbs Tenedos juxta Lyciam. Apol-
lodorus vero Pamphyliæ esse dicit.

143.

Philotera, urbs circa Troglodyticam, a Satyro condita.
Apollodorus vero Philoteridem vocat.

144.

Idem: Ὀκαλέα, πόλις Βοιωτίας. ... Ὀμηρος. ... ἐκαλεῖτο δὲ Ὀκαλία, ὡς Ἀπολλόδωρος.

145.

Idem: Ὀρικός. ... Ἐκαταῖος λιμένα καλεῖ Ἡπείρου τὸν Ὀρικὸν ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος πόλιν αὐτὴν οἶδε.

146.

Idem: Ὀρεός, πόλις Εὐβοίας. ... Ὀρεῖτης ... Ἀπολλόδωρος δὲ τετρασυλλάβως φησὶν, οὐ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε καὶ ι, Ὀρεῖτας. « Οὕτω τὴν τῶν Ὀρεῖτῶν νυχτὸς αἰροῦσι πόλιν. » Heynius metro subveniendum putat sic: τῶν Ὀρεῖτῶν αἰροῦσιν οὕτω τὴν πόλιν.

147.

Schol. Apollonii I, 1116: Πεδίον Νηπείας ἐστὶ περὶ Κύζικον.... Ἀπολλόδωρος δὲ φησι Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ.

148.

Schol. Pind. Ol. I, 35, ad verba, Δεσπότην Συρακόσιον ἱποχαρμῶν βασιλῆα: Ineptos dicit Didymus eos, qui Hieronem non Syracusanum, sed Ἄτναιον fuisse dicentes, Συρακοσίῳ ἱποχαρμῶν scribere voluerint: Τότε γὰρ Ἰέρων ἦν Συρακούσιος, καὶ οὐδὲ ἦν Αἰτναῖος, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

149.

Schol. Pindari Ol. IX, 63: Πρωτογενείας ἀσται ... τῇ Ὀποῦντι λέγει. ἐκεῖ γὰρ φησι Δευκαλίωνα καὶ Πύρρᾱν οἰκῆσαι, ὧν θυγάτηρ Πρωτογένεια. Ἀπολλόδωρος (δὲ) φησὶν, οὐκ ἐν Ὀποῦντι, ἀλλ' ἐν Κύνῳ τὸν Δευκαλίωνα καὶ τὴν Πύρρᾱν οἰκῆσαι. Cf. Strabo IX, p. 651, A (p. 425).

150.

Etymol. M.: Ἑλληνόπολις. Ἀπολλόδωρος. « Ἀτ-

ταλὸς ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οἰκῆτορας συναγαγὼν, ἐκτίσε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν. » Add. Stephan. in h. v: Πόλις Βιθυνίας μετὰ τὸν ἀντικισμὸν Βιθάδης.

ΠΕΡΙ ΝΕΩΝ,

vel

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ.

LIBER I.

151.

Steph. Byz.: Πλάταται, πόλις Βοιωτίας ... κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς πλάτης τῆς κόπης, ὡς Ἀπολλόδωρος πρώτῳ τοῦ Καταλόγου. Ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας, τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμναις Βοιωτοὺς πλεῖ πορεύεσθαι ἐπ' ἀλλήλων. Ὅθεν παρὰ τὴν πλάτην καὶ τὴν κόπην τὰς πόλεις κληθῆναι.

Cf. Eustath. ad Il. B, 502, p. 267: Φασὶν ὅτι Κῶπαι καὶ Κωπαῖς ἐκλήθησαν διὰ τὰς κόπας, αἷς ἐχρῶντο οἱ ἐγγύριοι πρὸς ἀλλήλους πλέοντες, διὰ τὸ ἀπολιμνωθῆναι, φασί, τὰ ἐκεῖ. Ὅθεν καὶ ἡ ἐκεῖσέ που Πλάταια πόλις παρὰ τὴν πλάτην, ὁ δὲ λοιπὴν κόπην. Strabo X, p. 406.

152.

Idem: Ἀργουρα, πόλις Θεσσαλίας ἡ πρότερον Ἀργισσα ... Τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργουραῖος, ὡς καὶ Φιλῶν. Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν ἐν πρώτῳ Νεῶν καταλόγῳ Ἀργείους ὀνομάζεσθαι. ἡ τῆς προσηγορίας μεταπεσοῦσσι, ἡ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θετταλίας, ἣν δὲ Πελασγικὸν Ἄργος εἶπεν Ὀμηρος. Cf. Eustath. ad Il. B, 738, p. 333, qui τὸν ἀναλεξάμενον τὰ ἐθνικὰ secutus, post alia dicit: Ἀργισσα δὲ ὠνομάσθη ἡ ἀπὸ Ἀργείων ἡ διὰ τὸ προσκυροῦν τοῖς πεδίοις τῆς Θεσσαλίας, ἣν etc. Quare Berkel. Stephani locum,

colonos postquam collegerat, urbem condidit eamque nominavit Hellenopolin. »

DE NAVIBUS

sive

DE NAVIUM CATALOGO.

LIBER I.

151.

Plataeae, urbs Boeotiae, ... vocata fuit a palmula remi, ut Apollodorus primo Catalogi: « Quum ab paludibus inundari soleret Boeotia, qui juxta paludes habitant, Boeotios navibus vehentes ad invicem proficisci. Sic a palmula remi (πλάτη) vocatas esse Plataeas, et a remo (κόπη) Copas urbem. »

152.

Argura, urbs Thessaliae (ad Peneum fluvium), antea Argissa dicta... Gentile oportebat esse Argureus, quemadmodum etiam Philo perhibet: verum Apollodorus in primo libro de Naviū Catalogo tradit, incolas Argivos appellari, vel nomine mutato, vel quod campestris Thessaliae loca, quam Homerus Pelasgicum Argos nominavit, sibi vindicaverint.

144.

Ocalea, urbs Boeotiae... Sic Homerus... Vocabatur vero Ocalia, teste Apollodoro.

145.

Oricus... Hecataeus portum Epiri vocat Oricum. ... Apollodorus autem admirabilissimus urbem eam novit.

146.

Oreus, urbs Euboeae. ... Gentile Ὀρεῖτης... Apollodorus autem quadrisyllabice inquit, non per ε diphthongum, sed per ε et ι, Ὀρεῖτας: « Sic nocte Oreitarum urbem capiunt. »

147.

Campus Nepeae prope Cyzicum est... Apollodorus vero Nepeae campum in Phrygia dicit.

148.

Hiero erat Syracusanus, non vero Aetnaeus, sicut Apollodorus dicit.

149.

Protogeniae urbi... Opuntem dicit; illic enim habitasse ait Deucalionem et Pyrrham, quorum filia Protogenia. Apollodorus vero refert non Opunte, sed Cyni Deucalionem et Pyrrham habitasse.

150.

Hellenopolis. « Apollodorus: Attalus ex Graecis urbibus

quem corruptum esse putat, hoc modo in integrum vult restitui: Ἄπ. δὲ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγῳ Ἀργισσαν οὐνοῦζεσθαι κ. τ. λ. Sed non de urbis, sed de civis nomine jam quaeritur, quod Ἀργεῖους esse Apollodorus dicit. Id gentile est Ἀργείας, cujus nominis alia forma erat Ἀργισσα, ut indicat Eustath. l. 1.: Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν ῥηθεῖσαν Ἀργισσαν εὐρηνται σπάνιά τινα τῶν ἀντιγράφων, Ἀργεῖαν ἔχοντα προπαροξυτονῶς διὰ διφθόγγου.

153.

Etymol. M.: Ἀσπληθὼν φασὶ γὰρ εἶναι Σπληθόνα τὸν Πρεσβῶνος καὶ Στερόπης· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν Ἀσκληπιάδην οὕτω λέγειν Σπληθόνα τ' ἡγαθέην.

Truncata haec, quæ ad Il. B, 511 spectant, facili negotio restituas ex Eustath. p. 272: Ἡ δὲ Ἀσπληθὼν γράφεται παρ' ἑτέροις καὶ χωρὶς τοῦ α· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀσπληθόνης, υἱοῦ Ποσειδῶνος· ἢ Πρέσβωνος ἢ Ὀργωμένου. Cf. Steph. Byz. l. v., schol. Hom. ad l. 1., Etym. M., Strabo IX, p. 637, C (415).

154.

Steph. Byz.: Ὠρωπός. ... Τὸ ἐθνικὸν Ὠρωπιεύς· οὕτω γὰρ ὁ αὐτός (sc. Ἀπολλόδωρος) ἐν Νεῶν καταλόγῳ πρώτη· «Ἔστι δ' ἡ Γραιὰ τόπος, τῶν Ὠρωπιέων πόλις.»

155.

Strabo IX, p. 621, B, (405): Οἶονται δὲ τινες δεῖν γράφειν (Il. B, 508).

Ἰσὸν τε ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσαχάτωσαν· ἐκτείνοντες τὴν πρώτην συλλαβὴν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ

Νῖσάν τε ζαθέην·

ἢ γὰρ Νῖσα οὐδαμοῦ φαίνεται τῆς Βοιωτίας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν· ὥστ' οὐκ ἂν εἴη, εἰ μὴ τὴν Ἰσον οὕτως εἴρηκεν.

Eadem Eustath. ad e. l. p. 271, sed Apollodori non meminit. Cf. O. Müller. Orchom. p. 381.

153.

Aspledon (urbs in Bœolorum et Locrorum confinio, quam etiam Splendonem vocant) nominata est a Spladone Presbonis et Steropæ. Apollodorus vero ait Asclepiadem ita dicere: Σπληθόνα τ' ἡγαθέην.

154.

Oropus... Gentile, Oropieus. Sic enim Apollodorus libro primo de Navium Catalogo: «Est autem Græa locus, Oropieorum urbs.»

155.

Sunt qui apud Homerum sic putent scribendum: «Atque Isum sacram positamque Anthedona fine,» priori syllaba vocis Ison poetice producta, pro:

Nisam sacram.

Nusquam enim in Bœotia invenitur Nisa, sicut docet Apollodorus in Commentariis de navibus. Itaque locum non habet, nisi Isum ita appellaverit.

156.

Apollodorus quoque tradidit, Hyantes memorari, qui e Bœotia profecti, Ætolorum sint facti inquilini.

156.

Strabo X, p. 713, A (p. 464): Καὶ Ἀπολλόδωρος δ' εἴρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀπελθόντας Ὑάντας ἱστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους.

157.

Idem lib. IX, p. 637, B (p. 416), postquam Bœotiae urbes enarraverat: Εὐ γὰρ, inquit, τὴν τοιαύτην ὕλην ὑποβεβλήκασιν ἡμῖν οἱ τὰ περὶ τῶν νεῶν συγγράψαντες· οἷς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οἰκεία λέγωσι πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν. Ex quibus apparet, et in superioribus et toto hoc loco de veteri Græcia plura Strabonem ex Commentariis his Apollodori mutuatum esse. *Heynius.*

158.

Steph. Byz.: Ἀκτὴ· οὕτως ἢ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκταίου τινός. Ἀνὴρ δὲ ἦν αὐτόχθων, ὡς Φαῶρινος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὕτω τὴν χώραν ὠνόμασε καὶ τοὺς λαούς. Ἀπολλόδωρος δὲ τὰναντία φησιν· «Οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καθικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν. Τριγώνου γὰρ αὐτῆς, αἱ συννεύουσαι ὑπὸ τὸ Σούνιον ἐκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλτοις τυγχάνουσι, δι' ἃς τῶν ἐπὶ Κέκροπος φυλῶν τεττάρων οὐσῶν δύο προσηγόρευσαν Ἀκταίαν καὶ Παραλίαν.» Utrum hæc ex opere de Navium Catalogo, an aliunde petita sint, discerni nequit, illud tamen verisimilius. Itaque hunc maxime locum fragmento assignavi, quia Attica post Bœotiam nominatur apud Homerum, cujus in navibus recensendis ordinem etiam Apollodorus secutus est, uti et res ipsa suadet et ex fragmentis libri nota distinctis licet intelligere.

LIBER II.

159.

Strabo VII, p. 457 B (298): Ἀ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ νεῶν προοιμιαζόμενος εἴρη-

157.

Hujusmodi materiam probe nobis suggererunt illi qui in Catalogum Homeri scripsere: quos sequimur, ubi nostro argumento accommodata tradiderunt.

158.

Acte: sic Attica appellabatur ab Actæo quodam. Is vir fuit, Phavorino auctore, indigena, qui ibi regnavit, atque de se ita et terram nominavit et populum. Sed alia prorsus statuit Apollodorus, scilicet, ita esse dictam παρὰ τὴν ἀκτὴν, id est, a littore, quia magna illius pars ad mare vergit. Quum enim triangularis sit, latera utrimque Sunium versus vergentia mari adjacent. Hac de causa duas quatuor tribuum sub Cecrope Actæam et Paraliām appellaverunt.

LIBER II.

159.

Quæ Apollodorus in exordio libri secundi de navibus affert, nullo pacto quadrant. Laudat enim is se-

κεν, ἥμιστά λέγοιτ' ἄν. Ἐπαινεί γάρ Ἐρατοσθένης ἀπόφασιν, οἳ φησὶν ἐκεῖνος καὶ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς τὰ μὲν Ἑλληνικά εἰδέναι, τῶν δὲ πόρῳ πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν, ἀπείρους μὲν μακρῶν ὁδῶν ὄντας, ἀπείρους δὲ τοῦ ναυτίλλεσθαι. Συνηγορῶν δὲ τούτοις, Ὅμηρόν φησι τὴν μὲν Αὐλίδα καλεῖν πετρήεσσαν, ὥσπερ καὶ ἔστι· πολύνημον δὲ τὴν Ἑτειωνόν, πολυτρήωνα δὲ τὴν Θίσσην, ποιήεντα δὲ τὸν Ἀλιάρτον· τὰ δ' ἀπῳθεν οὐτ' αὐτὸν εἰδέναι οὔτε τοὺς ἄλλους. Ποταμῶν γοῦν περὶ τετταράκοντα βρόντων εἰς τὸν Πόντον, μηδὲ τῶν ἐνοχοτάτων μηδενὸς μεμνήσθαι, οἷον Ἰστρου, Ταναΐδος, Βορυσθένης, Ὑπάνιος, Φάσιδος, Θερμόδοντος, Ἄλυος· ἔτι δὲ Σκυθῶν μὲν μὴ μεμνήσθαι, πάντας (πλάττειν Coraes) δὲ ἀγνοῦς τινὰς Ἰππημολγούς καὶ Γαλακτοφάγους Ἀβίους τε. Παφλαγόνας τε τοὺς [μὲν] ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἱστορηκέναι παρὰ τῶν περὶ τοὺς τόπους πλησιασάντων, τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν· καὶ εἰκότως γε. Ἀπλου γὰρ εἶναι τότε τὴν θάλατταν ταύτην καὶ καλεῖσθαι Ἀξενον διὰ τὸ δυσχεμερον καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν περιοικούντων ἔθνων, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθικῶν ξενόθυτούντων καὶ σαρχοφαγούντων καὶ τοῖς κρانيοῖς ἐκπύμασι χρωμένων· ὕστερον δ' Εὐξείνιον κεκληθῆναι, τῶν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων. Ὁμοίως δ' ἀγνοεῖν καὶ τὰ περὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην, οἷον τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νεῖλου καὶ προσχώσεις τοῦ πελάγους· ὧν οὐδαμοῦ μεμνήσθαι, οὐδὲ τοῦ ἱσμοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Αἰγυπτίας θαλάσσης, οὐδὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ τὸν Ὀκεανόν· εἰ μὴ Ζήνωνι τῷ φιλοσόφῳ προσεκτέον γράζοντι·

Αἰθιοπίας θ' ἰκόμεν καὶ Σιδονίους Ἀραβίας τε.

(V. Strab. I, p. 70, A, B.) Οὐ θαυμαστόν δ' εἶναι περὶ Ὀμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκεῖνου πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ἡσίοδον μὲν Ἠμίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους· Ἀλκιμῆνα δὲ Στεγανόποδας· Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθαλμούς καὶ Μονομμάτους καὶ ἄλλα μυρία. Ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφεῖς βαδίζει Ῥιπαῖα ὄρη λέγοντας, καὶ τὸ Ὠγύγιον ὄρος, καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἐσπερίδων κατοικίαν, καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμπῳ Μεροπίδα γῆν (v. fr. 76), παρ' Ἐκταίῳ δὲ Κιμμερίδα πόλιν (v. fr. 2), παρ' Εὐζήμερῳ δὲ τὴν Παγγαίαν γῆν, παρ' Ἀριστοτέλει δὲ ποταμίους λίθους ἐξ ἄμμου, ἐκ δὲ τῶν ὀμβρίων τήκεσθαι (v. Theophrast. Περὶ λίθ. p. 394), ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Διονύσου πόλιν εἶναι, ταύτην δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι δις τὸν αὐτὸν ἐξευρεῖν. Ἐπιτείνει (Casaub. ἐπιτιμαῖ) δὲ καὶ τοῖς περὶ Σικελίαν τὴν πλάνην λέγουσι καθ' Ὅμηρον τὴν Ὀδυσσεῶς· εἰ γὰρ αὐτῷ χρῆναι (fortasse χρῆναι ἄν) τὴν μὲν πλάνην ἐκεῖ γεγονέναι φάσκειν, τὸν δὲ ποιητὴν ἐξωκεανικέναι μυθολογίας χάριν. Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάνυ, μεταποιουμένῳ γε γραμματικῆς, δὲ τὴν μὲν Γαυδὸν (Hecyn. Γαυλον) Καλυψοῦς νῆσον φησὶ, τὴν δὲ Κόρυραν Σχερίαν· ἄλλους δὲ αἰτιᾶται ψεύσεσθαι περὶ Γερήνων, καὶ τοῦ Ἀχακησίου, καὶ Δῆμου ἐν Ἰθάκῃ, Πειλεθρονίου τε ἐν Πηλῳ, Γλαυκωπίου τε ἐν Ἀθῆναις. Τούτοις δὲ μικρὰ τινὰ προσθεῖς τοιαῦτα παύεται, τὰ πλείστα μετενέγκας παρὰ τοῦ Ἐρατοσθένης, ὡς καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, οὐκ εὖ εἰρημένα. Τὸ μὲν γὰρ

tentiam Eratosthenis, qui Homerum aliosque veteres ait Gracarum quidem regionum notitia praevidit, remotiorum autem admodum esse ignaros, quippe et longorum itinerum imperitos et navigationis. Quibus verbis ille patrocinans, Homerum ait Aulidis saxosae titulum recte tribuisse, quia talis omnino sit: idemque de Eleono callosa, et Thisba columbis abundante, herbosaeque Haliarto sentiendum esse: remotiora neque illi, neque reliquis nota fuisse. Nam quum in Pontum circiter quadraginta influant amnes, ne nobilissimorum quidem ullius mentionem eum facere: Istri puta, aut Tanaisidis, Borysthenis, Hypanis, Phasidis, Thermodontis, Halysos. Tum Scythiarum eum non meminisse: fingere vero quosdam praefatos Equimulgos, Lactivos, et Abios. Paphlagonas quoque mediterraneos eum cognovisse ex narratione eorum, qui terrestri itinere ad eos accessissent, maritimam autem Paphlagoniam ignorasse: idque rem ita tulisse: illud enim mare tum navigabile non fuisse: sed Axenum, id est inhospitale, appellatum, ob frigiditatem nimiam difficultatem et saevitiam accolentium ibi populorum, maxime Scythiarum hospites immolantium et carnibus eorum vescientium ac capitibus poculorum loco utentium: postea temporis Euxinum, id est hospitale, ab Ionibus fuisse appellatum, qui in ora ejus urbes condidissent. Similiter eum fugisse res Aegypti et Africae, ut Nili exundationes, et aggerum in mare congestiones, quorum nusquam meminerit: sicut neque isthmi inter Rubrum et Aegyptium mare, neque eorum quae in Ara-

bia et Aethiopia sunt atque Oceano: nisi si Zenoni philosopho sit assentiendum, sic scribenti Homericum verbum:

Veni et ad Aethiopes, et Sidonios, Arabesque.

Neque vero id de Homero mirum esse: quum etiam ipso posteriores multa et ignoraverint, et prodigiose finxerint: ut Hesiodum Semicanes, Capitones, Pygmaeos; Alcmanem Steganopodes (quasi pede praeditos, quo supini se tegerent); Aeschylum Canicipites, Sternophthalmos (oculos in pectore gerentes), Unoculos, et alia infinita. Ab his se convertit adversum scriptores, qui Rhipeos montes, et Ogygium montem, et Gorgonum ac Hesperidum domicilium tradiderunt: et ad Meropidem Theopompi terram, Cimmericum Hecataei urbem, Euhemeri Panchaeam terram, et Aristotelis lapides fluviales arenosos, qui imbribus liquescant: urbemque ab eo traditam Bacchi in Africa, quam idem bis invenire non possit. Quin et eos insectatur, qui de sententia Homeri Ulyssem circa Siciliam vagatum fuisse affirmant: aut certe dicendum fuisse, Ulyssem quidem eo locorum erroribus actum, sed poetam fabularum inducendarum gratia in Oceanum eos amovisse. Ac ceteros quidem venia dignatur, excepto Callimacho: qui grammaticum se professus, Gaudum tamen Calypso insulam faciat, et de Coryra Scheriam. Alios item culpatur, qui de Gerenis et Acacesio, de Ithacae Demo, Pelethronio in Pelio, Glaucopio Athenis falsa scripserint. Atque aliis id genus paucis additis finem facit, quum pleraque de Eratosthene

εὐς ὑστερον ἐμπεριότερους γεγονέναι τῶν πάλοι περι
·ὰ τοιαῦτα, καὶ Ἐρατοσθένη καὶ τούτῳ δοτέον· τὸ
δ' οὕτω πέρα τοῦ μετρίου προάγειν, καὶ μάλιστα ἐφ'
Ὅμηρου, δοκεῖ μοι καὶ ἐπιπληξαι τις δικαίως, καὶ
τὸναντίον εἰπεῖν, ὡς περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν αὐτοὶ, περὶ
τούτων τῇ ποιητῇ προφέρουσι.

Ad hæc sæpius Strabo respexit, ut demon-
strant sequentia :

160.

Strabo I, p. 55, B (p. 31) : Aristarchus
Æthiopes bifariam divisos accipit, non ita ta-
men dirimi existimat, ut duæ sint Æthiopiæ, una
versus orientem, altera versus occidentem sita;
sed unam tantum esse contendit. Τοῦτο δὲ ἀ-
γνοοῦντα τὸν ποιητὴν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα εἰρη-
κεν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ νεῶν καταλόγῳ δε-
τέρῳ, καταψεύσασθαι τῶν τόπων τὰ μὴ ὄντα.

Strabo I, p. 73 B (p. 43) : Non desunt, qui
Æthiopiæ in nostram Phœnicen transferant, et
quæ de Andromeda narrantur, ad Ioppen eve-
nisse dicant; οὐ δὴπου κατ' ἀγνοίαν τοπικὴν καὶ
ούτων λεγομένων, ἀλλ' ἐν μύθῳ μᾶλλον σχήματι,
καθάπερ καὶ τῶν παρ' Ἡσιόδῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἃ
προφέρει ὁ Ἀπολλόδωρος, οὐδ' ὃν τρόπον παρατίθῃσι
τοῖς Ὅμηρου ταῦτα, εἰδώς. Τὰ μὲν γὰρ Ὅμηρου τὰ
περὶ τὸν Πόντον (v. inf. e lib. VII, p. 457) καὶ
τὴν Αἴγυπτον παρατίθῃσιν, ἀγνοίαν αἰτιώμενος, ὡς
λέγειν μὲν τὰ ὄντα βουλομένου, μὴ λέγοντος δὲ τὰ
ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, κατ' ἀγνοίαν.
Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσταιτο ἀγνοίαν, Ἡμίκνυας
λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ
γὰρ αὐτοῦ Ὅμηρου ταῦτα μυθεύοντος· ὧν εἰσὶ καὶ
οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι· οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας
ἰστοροῦντος, οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Στερ-
νοφθάλους καὶ Μονομάτους· ὅπου γε οὐδὲ τοῖς

περὶ συγγράφουσιν ἐν ἱστορίας σχήματι προσέχονεν
περὶ πολλῶν, καὶ μὴ ἐξομολογῶνται τὴν μυθογρα-
φίαν. Φαίνεται γὰρ εὐθὺς, ὅτι μύθους παραπλέκουσιν
ἐκόντες, οὐκ ἀγνοῖα τῶν ὄντων, ἀλλὰ πλάσει τῶν
ἀδυνάτων, τερατείας καὶ τέρψεως χάριν. [Δοκοῦσι δὲ
κατ' ἀγνοίαν ὅτι μάλιστα, καὶ πιθανῶς, τὰ τοιαῦτα
μυθεύουσι περὶ τῶν ἀδῶλων καὶ τῶν ἀγνοουμένων,
gloss.] Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ
μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ κρεῖττον ἢ ὡς Ἡρό-
δοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ
συγγράψαντες.

Idem p. 76, A (p. 44) : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐπι-
τιμᾷ Καλλιμάχῳ, συνηγορῶν τοῖς περὶ Ἐρατοσθένη,
διότι, καθάπερ γραμματικὸς ὢν, παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν
ὑπόθεσιν καὶ τὸν ἐξωκεανισμὸν τῶν τόπων περὶ οὓς
τὴν πλάνην φράζει, Γαυδὸν (Heyn. Γαῦλον) καὶ
Κόρχυραν ὀνομάζει. In seqq. respondet Strabo.

Cum his confer. Tzetz. Chil. VII, 760 :

Ὁ δὲ γε Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ καταλόγου,
ψυχὴν ἐπαληθίζουσιν ὥσπερ ὁ Τζέτζης ἔχων,
τέρατά τε καὶ πλάσματα οἰεται, τράφων ὡς·
« Ἡμίκνυες, Μακροκράνοι, καὶ οἱ Πυγμαῖοι, πλάσμα·
ὥσπερ οἱ Στεγανόποδες καὶ οἱ Στερνόφθαλμοι τε,
αὐτοὶ τε Κυνοκέφαλοι μετὰ τῶν Μονομάτων.
Μύθων τε (Heyn. Μῦθοι τε, vel μυθώδεις) ἱμνητό-
δες καὶ ἱμνητοσκελεῖς τε,
Μονοτοκῆται, Ἀβρίνες, καὶ Ἀστομοὶ ὁμοῖως,
Καὶ οἱ Ὀπισθοδάκτυλοι καὶ οἱ Ἀγέλαστοῦντες. »

Strabo XII, p. 831 (p. 553) : Ἀγνοεῖν γὰρ αὐ-
τὸν (τὸν Ὅμηρον sc.) πολλὰ τῶν ἐνδοξῶν ἐφη (Ἀπολ-
λόδωρος sc.) περὶ τὸν Πόντον, οἷον ποταμούς καὶ
ἔθνη, etc.

161.

Ex libro secundo fortasse petita sunt etiam hæc.

Strabo I, p. 105 B (p. 61), ubi de populo-
rum migrationibus : Οἷον Ἰβήρων μὲν τῶν ἐσπε-
ρίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τό-

transtulerit : quæ supra ostendimus parum esse consen-
tanea. Quippe et Eratostheni, et illi facile dederim,
posteriores antiquis in peritia rerum geographicarum
præstitisse : sed adeo ultra modum reprehendendo pro-
vectos, maxime in Homerum, videtur mihi merito quis-
piam objurgare posse : adeoque contrarium asserere, eos
poetæ rerum ignorationem exprobrare earum, quas ipsi
nesciant.

160.

Poetam, quum id ignoraret, sicut et alia, quæ
Apollodorus libro de Recensione navium secundo refert,
finxisse de locis falsa.

Quæ sane non ob ignorationem locorum dicuntur, sed
fabulæ potius prætextu ; sicut et apud Hesiodum sunt et
alios talia, quæ Apollodorus proferens nescit quomodo
ea cum Homericis componat. Nam de Ponto et Ægypto
ab Homero scripta proferens, inscitia eum culpat, qui
voluerit quidem vera dicere, sed ignoratione lapsus falsa
pro veris dixerit. At enim Hesiodo nemo ignorationem
objecerit, Semicanes nominanti, et Longicipites, et Py-
γμαῖος (nam hæc fabulæ, ut et Pyγμαῖος, Homero
quoque vitio non dantur) : neque Alcman Latipedes,

neque Æschylo Canicipites et Pectoroculatos, et Uno-
culos ; quid ? quod ne prosa quidem oratione scribentibus
animum advertimus multa narrantibus sub historia spe-
cie, etiamsi non fateantur se fabulas scribere. Statim
enim apparet eos fabulas admiscere non ob verorum
ignorationem, sed delectationis causa monstra et alia,
quæ esse non possunt, fingentes. [Videntur autem vel
maxime ignoratione ducti de obscuris et ignotis tam pro-
babilitate fabulari.] Et Theopompus quidem disertè pro-
fitemur se in historia fabulas narraturum rectius quam
fecerint Herodotus, Ctesias, Hellanicus, et Indicarum
rerum scriptores.

Apollodorus, Eratosthenem defendens, Callimachum
reprehendit, quod, tametsi grammaticus esset, tamen
et contra Homeri institutum, et locorum in Oceano ab
hoc expositorum, ad quæ Ulysses pervenerit, Caudum
is ac Corcyram nominaverit.

Ait Apollodorus Homerum multa nobilia ignorasse de
his, quæ sunt circa Pontum, utpote flumina et populos.

161.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem

πους μετωχισμένων, οὓς καὶ δ' Ἀράξης, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρίζει.

162.

Schol. ad Hom. Il. Θ, 284, Herculeum narrat Troja potitum Hesionen captivam muneri dedisse Telamoni, atque filium quem hic ex Trojanā muliere suscepisset nominatum esse Teucrum. Addit: Ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εἴρηται παρὰ τε ἄλλοις πολλοῖς καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ (Ἀπολλοδώρῳ Heurny) τῷ γραμματικῷ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν γενῶν (leg. περὶ νεῶν. Schol. Didymi ἐν καταλόγῳ νεῶν).

LIBER V.

163.

Athenæus III, 7, p. 82, B: Ὅτι δὲ ἡ Σιδουὺς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη, Ῥιανὸς εἴρηκεν ἐν πρώτῃ Ἡρακλείας, καὶ δ' Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος ἐν πέμπτῳ περὶ νεῶν καταλόγου.

LIBER VII.

164.

Steph. Byz.: Λιταί, πόλις Λακωνικῆ. Ἀπολλόδωρος ἐβδόμῳ.

165.

Strabo VIII, p. 566, A (368): Primas Argolici sinus partes Lacones, reliqua Argivi tenent. Laconum est inter alias urbes καὶ ἡ λιμηρὰ Ἐπίδαυρος, ὥς Ἀρτεμίδωρος φησιν. Ἀπολλόδωρος δὲ Κυθήρων πλησίον ἱστορεῖ ταύτην· εὐλίμενον δὲ οὖσαν βραχέως καὶ ἐπιτεταμημένως Λιμηρὰν εἰρῆσθαι, ὥς ἂν λιμενηρὰν, μεταβεδληκέναι δὲ τοῦνομα. Cf. Steph. Byz. in Ἐπίδαυρος et intpp.

commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

162.

Historia explicatius narratur tum ab aliis multis tum ab Apollodoro grammatico in libro secundo operis de Navium catalogo.

LIBER V.

163.

Siduntem vicum esse Corinthii agri, Rhianus dixit primo libro Heracleæ, et Apollodorus Atheniensis quinto de Navium Catalogo.

LIBER VII.

164.

Litæ, urbs Laconica. Apollodorus septimo.

165.

Epidaurum Limeram Apollodorus Cytheris vicinam facit, atque ob portus (limen is Græce dicitur) commoditatem Limeneram, ac postea conciso vocabulo Limeram suisse cognominatam.

LIBER VIII ET SEQUENTES.

166.

Stephanus: Ὀλενος ... Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς αὐτὴν φησιν ἐν ὀγδόῳ τοῦ νεῶν καταλόγου· « Τὸν Ὀλενον καὶ τὴν Παλλήνην νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι συμβέβηκεν. »

167.

Strabo X, p. 696, A (353), de Cephallenia olim Samo et Same dicta: Ἀπολλόδωρος δὲ τότε μὲν ἐν τῷ ἐπιθέτῳ λέγων διεστάθαι τὴν ὁμωνυμίαν (in aliis codd. ἀμφιβολίαν), εἰπόντα· « Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, » ὡς τὴν νῆσον λέγοντα· τότε δ' ἀντιγράφουσι δεῖν· « Δουλιχίῳ τε Σάμῳ τε », ἀλλὰ μὴ « Σάμῃ τε », δῆλός ἐστι τὴν μὲν πόλιν Σάμην καὶ Σάμον συνωνύμως ὑπολαμβάνειν ἐκφέρεισθαι, τὴν δὲ νῆσον Σάμον μόνον· ὅτι γὰρ Σάμῃ λέγεται ἡ πόλις, δῆλον εἶναι ἐκ τοῦ διαριθμούμενον τοὺς ἐξ ἐκάστης πόλεως μνηστῆρας φάναι, « Ἐκ τε Σάμης πῖσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασι, » καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Κτιμένης λόγου· « Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν. »

Idem p. 700, C (p. 457), de insula Asteria juxta Cephalleniam: Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν καὶ νῦν, καὶ πολίχνην λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλακκομένης τὸ ἐπ' αὐτῷ τῷ ἰσθμῷ κείμενον.

168.

Idem X, p. 706, A (p. 460): Artemidorus Chalcidem sive Chalciam Ætoliæ montem inter Acheloum et Pleuronem ponit; Ἀπολλόδωρος δὲ, ὡς πρότερον εἶπον (p. 692, A, B [451], sed Apollodoro non laudato), ὑπὲρ τῆς Μολυκρίας καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Ταφιασσὸν καὶ τὴν Καλυδῶνα μεταξὺ ἰδρῦσθαι φησὶ τῆς Χαλκίδος.

Ibid. paullo post: Τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν

LIBER VIII.

166.

Olenus ... Apollodorus masculino genere hanc vocem usurpans dicit in octavo Navium catalogi: « Olenum et « Pallenem nunc quidem non amplius esse contigit. »

167.

Apollodorus alibi quidem, vitandæ ambiguitatis causa, salebrosæ cognomento Samum distingui, ac pro insula poni tradens, alibi « Dulichiumque Samumque, » non « Samenque » scribi volens, satis ostendit, se putare urbem Samen Samumque promiscue appellari, insulam vero Samum duntaxat; nam urbi nomen esse Samen liquere ex eo, quod procos enumerans, qui e quavis fuerint urbe, dixerit: « Viginti veure Samo juvenes quatuorque, » et quod de Ctimenta narratur: « Hanc posthac misere Samen. »

Apollodorus etiamnum manere ait Asteriam insulam, inque ea oppidulum Alalcomenas, in ipso positum Isthmo.

168.

Apollodorus, sicut ante dixi, Chalcidem sive Chalciam montem supra Molycriam et Chalcidem et Taphiassum, et Calydonem collocat, in medio Pleuronis et Chalcidis urbis. In mediterraneis apud Acarnaniam Apollodorus quos-

τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυσίχαιος τινὰς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὃν Ἀλκμάν μέμνηται.

169.

Strabo, X, p. 727, B (p. 474) : Μέγεθος δὲ (Cretæ) Σωσικράτης μὲν, ὃν φησιν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον, ἀφορίζεται, κ. τ. λ.

170.

Idem VIII, p. 521, C (338), ubi de Elide, in qua fl. Selleis, ad quam sita Ephyra, diversa a ceteris Ephyris, etiam Thesprotica : Ἀπολλόδωρος δὲ διδάσκων, ὃν τρόπον δὲ ποιητὴς εἴωθε διαστέλλεσθαι τὰς ὁμωνυμίας, οἷον ἐπὶ τοῦ Ὀρχομενοῦ, τὸν μὲν Ἀρκαδικὸν πολὺμυλον καλῶν, τὸν δὲ Βοιωτικὸν Μινύειον, καὶ Σάμον Ὠρηϊκὴν, συντιθεῖς,

Μεσσηγὺς δὲ Σάμου καὶ Ἰμβρου, ἵνα χωρίσῃ ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς, οὕτω φησὶ καὶ τὴν Θεσπρωτικὴν Ἐφύραν διαστέλλεσθαι τῷ τε «τῆλόθεν» καὶ τῷ «ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.» Ταῦτα δ' οὐχ ὁμολογεῖ τοῖς ὑπὸ τοῦ Σκηψίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὗ μεταφέρει τὰ πλείστα. Ἐκείνος γάρ οὐ φησιν εἶναι Σελλήεντα ἐν Θεσπρωτοῖς ποταμὸν, ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐφύραν, ὡς προεῖπομεν, κ. τ. λ.

Schol. Il. N, 301 : Quattuor sunt urbes Ephyrae nomine : Nūn οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κρανωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ. Cf. Eustath. ad Od. B, p. 1415, 50.

Schol. codicis Hamburgensis ad. Hom. Odys. A, 259 : Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἰλλου Μερμερίδαο.] Ἰάτων ἅμα τῇ Μηδείᾳ ἐν Ἐφύρᾳ τῆς Θεσπρωτίας παραγενόμενος ἴσχει Φέρητα· οὐ Μέρμερος· οὐ Ἰλλος· οἵτινες ἐβασίλευσαν Θεσπρωτίας· ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀθηναῖος. «Habuit ergo ante oculos Apollodorus et is, quem exscripsit Eustath. ad e. l. Odys. p. 1416, l. 2. » Heynius.

dam Erysichaeos esse ait : quorum mentionem facit Alcman.

169.

Magnitudinem (Cretæ) insulae Sosicrates, quem res hujus insulae exquisite tradidisse Apollodorus ait, definit.

170.

Apollodorus docens qua ratione Homerus soleat homonymia vocabula distinguere, ut quum Orchomenum Arcadiae «pecoris divitem,» Boeotiae ejusdem nominis urbem «Minyium» appellat : et Samum Thraciam appposito adjectivo dicit, vel sic, «Samum inter et Imbrum,» ut ab Ionica insula distinguit : sic cum ait etiam Thesproticam Ephyram distinguere ab aliis, voce «procul» et «a flumine» «Selleente». Atqui haec non conveniunt cum iis, quae Demetrius Scepsius dicit, a quo iste pleraque transfert. Hic enim non in Thesprotis, sed in Elea apud Ephyram illic sitam tradit flumen esse Selleentem, ut ipsi quoque in antecedentibus docuimus.

Hoc loco Homerus [Il. N, 301] Cranonios (qui antea Ephyraei dicebantur) intelligit, ut narrat Apollodorus.

Iason Ephyrae, Thesprotiae urbe, una cum Medea versatus ex ea filium suscepit Pheretem ; hujus est Mer-

Eustath. ad Odys. B, 328 : Ἡ καὶ ἀπὸ Ἐφύρης τῆς προϊστορηθείσης, τῆς διὰ Μηδεῖαν πολυφαρμάκου, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀθηναῖος.

171.

Suidas : Καλύμνος, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σίτος· ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος· Ὁ γὰρ Φιλιάδελφος ἐκ Καλυδωνῶν (editi Καλυδῶνος) μετήγαγε τὸ σπέρμα. Ὁ (δὲ) Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλυδῶνας ὡς Καλύδας.

Etymol. M : Καλύμνος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σίτος. Ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. Ὁ γὰρ Φιλιάδελφος ἐκ Καλυδωνῶν μετήγαγε τὸ σπέρμα. «Νήσους τε Καλυδῶνας», ἂς Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλυδῶνας ὡς Καλύδας.

Postrema spectant ad Il. B, 677. Cf. de hi Calydnis insulis, sicut de illis quae e regionis Trojae juxta Tenedum sitae erant, Strabo X extrem., XIII, p. 900, Steph. Byz., Eustath. ad Dionys. 530, Lycophron. 25, O. Müller. Orchom I, p. 109, 421.

172.

Strabo VIII, p. 568, C (p. 370) : Περὶ δὲ τῇ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀντιλέγεται... Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ καλεῖσθαι φησὶν Ἑλληνας (Il. B, 684).

Μυρμιδόνες δ' ἐκαλοῦντο καὶ Ἕλληνες. Ἠσιόδον μέντοι καὶ Ἀρχιλόχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἑλλήνας λέγεσθαι τοὺς σύμπαντας καὶ Πανελλήνας· τὸ μὲν περὶ Προϊτίδων λέγοντα, ὡς «Πανελλήνες ἐμνήστευσον αὐτάς,» τὸν δὲ, ὡς «Πανελλήνων οἵζυς ἐθάσαν συνέδραμεν.»

173.

Strabo VI, p. 390, B (p. 254) : Φιλοκτήτου δ' ἐστὶ καὶ ἡ παλαιὰ Κρίμισα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς Περὶ νεῶν, τοῦ Φιλοκτήτου μνησθεὶς, λέγειν τινὰς φησὶν, ὡς εἰς τὴν Κροτωνιάτιν ἀφικόμενος Κρίμισαν ἀχραν οἰκίσαι, καὶ Χώνην

merus, hujus Illus, qui in Thesprotia regnaverunt, referente Apollodoro Atheniensi.

Ephyra, propter Medeam venenis abundans, ut narrat Apollodorus Atheniensis.

171.

Καλύμνος, frumentum Aegyptium : pro Καλύμνιος. Philadelphus enim ex insulis Calydnis semen in Aegyptum transtulit. Apollodorus tradit Καλυδῶνας dici ut Καλύδας.

172.

De Hellade, et de Hellenibus ac Panhellenibus res habet controversiam. ... Apollodorus solos eos, qui in Thessalia erant, Hellenes appellari ab Homero ait :

Myrmidones dicuntur, et Hellenes. Hesiodum tamen et Archilochum jam scivisse, etiam Hellenes dici omnes Graecos et Panhellenes, quorum alter de Proetibus dixerit, Panhellenes (universos Graecos) earum conjugia ambivisse : alter, Panhellenum robur Thasum concivisse.

173.

Philoctetæ opus est etiam Crimisa vetus, eadem in regione (sc. in Lucania). Apollodorus in Commentario de navibus, facta Philoctetæ mentione, quosdam ait referre, eum, quum in Crotoniatarum pervenisset agrum, Crimisam arcem condidisse, superque ea urbem Chio-

πόλιν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφ' ἧς οἱ ταύτης Χῶνες ἐκλήθησαν· παρ' αὐτοῦ δὲ τινες σταλέντες εἰς Σικελίαν, περὶ Ἐρυκα μετὰ Αἰγέστου τοῦ Τρωῶς Αἰγέστην τεύχισαι (sc. λέγονται).

174.

Schol. Apollonii III, 1090: Αἰμονία τοπρότερον ἢ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο. Καὶ ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας. Ἐλέγετο δὲ καὶ Πυρρῶδία (lego: Πυρραία, ut apud Strabon. lib. IX, fin. *Heyn.*) ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος, [ἢ Θεσσαλίας ἐκαλεῖτο τοπαλαῖον Πύρρα] ὡς Ῥιανός·

Πύρραν δῆποτε, τὴν γε παλαιότεροι καλέσκον
Πύρρας Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο·
Αἰμονίην δ' ἐκ αὐτῆς ἀφ' Αἰμονος, ὃν βα Πελασγοί
γένετο φέρτατον υἱόν· ὃ δ' αὖ τέκε Θεσσαλὸν Αἰμῶν·
τοῦ δ' ἀπο Θεσσαλίην λαοὶ μετεγμήσαντο.

Οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδίππου πατρός, τοῦ Ἡρακλείδου, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. (V. II. B, 678.) Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα· Πελασγιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰωλκίτιν, Φθιώτιν. Ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδορος ἐν νεῶν καταλόγῳ.

175.

Strabo VII, p. 505, B (328), Helli vel Selli circa Dodonam: Οἶονται δὲ, φησὶν ὁ Ἀπολλόδορος, ἀπὸ τῶν ἑλῶν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν οὕτω καλεῖσθαι. Τὸν μόνον ποιητὴν οὐ λέγειν Ἑλλούς, ἀλλὰ Σελλους ὑπολαμβάνει τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν, προσθεῖς, ὅτι καὶ Σελλήντά τινα ὀνομάζει ποταμόν. Ὀνομάζει μὲν οὖν, ἔταν φῆ (II. B, 659)·

Τηλόθεν ἔξ Ἐφύρας ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήντος·
ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐντὸς Ἡλείοις· ἐκεῖ γὰρ εἶναι τὸν Σελλήντα, ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς οὐδένα, οὐδ' ἐν Μολοττοῖς.

* In loco valde corrupto Casaub. cum Xylandro supplet: Οὐ τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, quasi non Thesprotiae Ephyrā, sed Elidis intelligi in loco Homericō voluerit Apollodorus. Ita vero aliter ille in his, quam in Bibliotheca

nen, a qua Chones in ea regione dicti; et missos ab eo quosdam in Siciliam ad Erycem cum Aegesto Troiano, Aegestam urbem aedificasse.

174.

Thessalia prius dicebatur Hæmonia, atque alia nomina habebat. Appellabatur etiam Pyrrhodia (vel potius Pyrrhaia) a Pyrrha Deucalionis conjuge, ut dicit Rhianus:

Pyrrham, quam antiquiores nominabant
a Pyrrha, Deucalionis vetusta conjuge; [Pelagus
rursus terram nominabant Hæmoniam ab Hæmone, quem
genuit fortissimum filium. Hæmon vero procreavit Thes-
[salum,
a quo Thessaliam populi eam mutato nomine dixerunt.

Alii Thessaliam a Thessalo Phidippi patre, Heraclida, post Troica denominatam volunt. Dispescitur vero in quattuor partes, Pelasgiotidem, Thessaliotidem, Iolciotidem, Phthiotidem. Hæc apponit Apollodorus in Navium Catalogo.

II, 7, 6, statuisset videri debet: nam ibi in Epiro res Herculis gestas enarrat: Phylantis autem filia Astioche. Verum apponemus statim locum alium Strabonis, ex quo patebit locum paullo ante recitatum lacuna laborare ante ista: Ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας. Excidit enim mentio Demetrii Scepsii, cujus illa fuit admonitio: ad Ephyrā Thesproticā Selleentem esse nullum: hunc Elidis esse fluvium. Ceterum ad Strabonis mentem spectat similis versus II. O, 531, de Phyleo. Nata diversitas ex nominis similitudine Phylei et Phylantis. De Ephyrā Epiri nemo dubitet: cf. Stephan. Byz.; sed de amne Selleente dubitatur. *Heyn.* Quare Siebenkees. lacunam explendam censet hunc fere in modum: Ὁ δὲ Σκήψιος Δημήτριος οὐ φησιν εἶναι τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφ., ἀλλὰ τῆς ἐν τοῖς...

ΤΡΩΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ.

176.

Strabo XII, p. 829, C (p. 552), ubi agit de versibus Hom. II. B, 856:

Αὐτὰρ Ἀλκίωνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
τηλόθεν ἔξ Ἀλύδης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γένεθις.

Postquam de Theopompi, Demetrii Scepsii, Menecratis sententiis disputaverat, pergit ita: Πρὸς Ἀπολλόδορον δὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ διαλεγόμενον, πολλὰ μὲν εἴρηται πρότερον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον. Οὐ γὰρ οἶεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Ἀλκίωνας ἐκτὸς τοῦ Ἄλως· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφίχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περαιῆς τοῦ Ἄλως. In sequentibus Apollodorum refutare studet. Ἀλλ' οὐδὲ δοῖαν ἔχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ὡς συμφωνούντων ἀπάντων, μηδένas ἐκ τῆς περαιῆς τοῦ Ἄλως κοινωνῆσαι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Πρὸς τούναντίον δὲ μάλλον εὑροί τις ἂν μαρτυρίας. Μαιάνδριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσώρων φησὶ τοὺς Ἐνετοὺς ὀρμηθέντας συμμαχεῖσθαι τοῖς Τρωσὶν. Deinde per-

175.

Censent, inquit Apollodorus, Hellos vel Sellos a paludibus (hæc Græcis hoc est), quæ sunt circa Dodonæum templum, sic dictos; ipse quidem poetam non Hellos, sed Sellos vocare templi accolæ existinat, additque nominari ab Homero etiam fluvium quendam Selleentem. Quem quidem hoc versu poeta nominat:

Ex Ephyrā procul hinc, ad flumen Selleentem.

Demetrius Scepsius vero non vult intelligi Ephyrā Thesprotiæ, sed eam quæ est apud Eleos intra Peloponnesum habitantes: ibi enim esse id nominis fluvium, nullum vero apud Thesprotos, neque apud Molossos.

TROJANARUM COPIARUM RECENSUS.

176.

Contra Apollodorum de iisdem in Troiani exercitus recensione disserentem, etsi jam multa diximus, tamen etiam nunc dicendum est. Nec enim putat Halizonas esse extra Halyn intelligendos: nulla enim auxilia Trojani venisse ex iis, quæ sunt trans Halyn, regionibus.

git p. 830, C (553): Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος πα-
ρατίθησι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράζει (Il. B, 852).

Ἐξ Ἑνέτης, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

Ταύτην δὲ φησιν Ἑκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι
τὴν Ἀμισόν. Ἡ δὲ Ἀμισὸς εἰρηται διότι τῶν Λευκο-
σύρων ἐστὶ, καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἄλως.

177.

Strabo XIV, p. 976, B (661): Τοῦ ποιητοῦ δὲ
εἰρηκότες οὕτως (Il. B, 867).

Μάσθλης αὐ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων.

οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὼς ἔθνη βάρβα-
ρα, μόνους εἰρηκε βαρβαροφώνους τοὺς Κᾶρας, βαρβάρους
δὲ οὐδένας. Οὐτ' οὖν Θουκυδίδης ὁρθῶς· οὐδὲ γὰρ
λέγεσθαι φησι βαρβάρους, διὰ τὸ μὴδὲ Ἑλληνὰς πῶ
ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι· τό τε γὰρ, Μηδὲ
Ἑλληνὰς πῶ, ψεύδος αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἀπελέγχει.

Ἄνδρες, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·
καὶ πάλιν.

Εἴτ' ἐθέλης τερεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Μὴ λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἐμελλεν εὖ λεχθῆ-
σεσθαι τὸ βαρβαροφώνων; Οὐτε δὴ οὗτος εὖ· οὐτ'
Ἀπολλόδωρος ὁ γραμματικὸς, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι
ἰδίως καὶ λοιδορίας ἔχρωντο οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν
Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ
τὴν ἔθραν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας. Ἐγρῆν γὰρ
οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν. Ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ
τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἀπαξ.
Ὅτι, φησὶ, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπί-
πτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἰρηκε βαρβάρους. In sequenti-
bus Strabo respondet.

Ipsa Apollodorus Zenodoti istuc adducit, quod scribat:

Ex Heneta, mulas regio quae gignit agrestes.

Hanc asserit Henetam ab Hecateo Milesio accipi pro urbe
Amiso. Demonstrativum autem, Leucosycorum esse
Amisum, et extra Halyn sitam.

177.

Quum Homerus dixerit: « At Masthles Cares du-
xit barbarilingues: quæstio oritur, cur, qui tam
multas gentes norat barbaras, solos Cares barbarilingues
dixerit, barbaros nullos. Non recte Thucydides, qui pro-
pterea negat ab eo barbaros appellari, quia ne Græci
quidem, quorum nomen his opponeretur, in unum nomen
secreti erant. Nam quod de Græcis ille dicit, falsi ipse
Homerus convincit:

Gloria cujus summa per Helladaque et medium Argos;
et iterum:

Si libet oblectare per Hellada te et medium Argos.

Tum si nulli dicebantur barbari, quomodo recte dicturus
erat barbarilingues? Igitur neque hic recte, neque Apol-
lodorius grammaticus qui ait, communi nomine pecu-
liariter et conviciandi causa Græcos usos, maxime Iones
adversus Cares, quos odio haberent ob assiduas inimi-
citas atque bella. Etenim hac ratione fuerunt barbari
nominandi. Nos autem causam quaerimus, cur ne se-
mel quidem barbarorum facta mentione, barbarilinguium
meminerit. Ille ait, pluralem casum Barbaros non recipi

178.

Idem XIV, p. 995, A (p. 677): Ὁ γὰρ Ἀπολλό-
δωρος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν ἐτι καὶ τοιαῦτα λέγει· τοὺς
γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἀπαντας
κατηριθμεῖσθαι φησιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς χερβρόν-
σου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ στενότερος ἰσθμὸς ἐστὶ τὸ
μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δὲ
ἐκτὸς πλευραὶ, φησὶ, τριγωνοειδοῦς οὐσης, εἰσὶ μὲν
ἄνισοι, παρήκουσι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κυλικίας ἐπὶ Χελι-
δονίας, ἡ δ' ἐνθὲνδε ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ'
ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθὲνδε. Inde refellit singula
Strabo; tum p. 996, B, quum Ephorus dixisset,
illam Chersonesum inhabitare gentes sedecim,
Διαίτων ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος ἐπτακαιδέκατον φησὶν
εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν, ὁ νεώτερον ἐστὶ τοῦ Ἐφόρου
et iterum p. 998, A: Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν
ἐφρόντισεν οὐδὲν, τοῖς δὲ ἐκκαίδεκα ἔθνεσι προστίθουσιν
ἐπτακαιδέκατον, τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρή-
σιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν διαίταν τῶν τοῦ Ἐφόρου
λεγομένων ἢ παραλειπομένων οὐδὲν δέον· εἰρηκε δὲ
τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκεί-
νου ἡλικίας. Μεταβάς δ' ἐπὶ τὸν ποιητὴν, τοῦτο μὲν
ὁρθῶς λέγει, διότι πολλὴ σύγχυσις γεγενῆται τῶν
βαρβάρων ἐθνῶν ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς
μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσγένοντι τινα καὶ ἑλλέλοιπε
καὶ διέσπασται καὶ συνηκται εἰς ἓν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν
αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν οὐ μέμνηται τινων ὁ
ποιητὴς, ἢ τῷ μήπω τότε οἰκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους
τούτου, ἢ τῷ ἐν ἑτέρῳ γένει περιέχεσθαι. P. 999, A:
Ἐτι καὶ ταῦτα μέμφεται ἂν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου,
ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς
Ὀμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰσὼς ταῦτ' ἐλέγγειν ἐπὶ

in versum heroicum, ideoque barbaros non esse nomi-
natim expressos.

178.

Apollodorus in Navium Catalogo etiam hæc dicit:
Asianos Troum auxilarios omnes ab Homero enume-
rari qui habitaverint peninsulam, cujus angustissimus
isthmus sit inter maris intimum sinum ad Sinopen et
Issum: externa latera, formæ triquetrae, inaequalia; quo-
rum unum sit a Cilicia ad Chelidonias, alterum inde ad
os Ponti Euxini, tertium hinc ad Sinopen.

Quas (gentes) Apollodorus quum recensuisset, addit
decimam septimam Galatarum, quæ Ephoro est recentior.

Apollodorus, his omnibus neglectis, sedecim gentibus
decimam septimam adjungit Galaticam; alias quidem
utiliter dicendam, sed nihil facientem ad ea quæ Epho-
rus aut dixit, aut reticuit: caussam ipse asserit: quod
hæc Ephori ætate omnia sint posteriora. Transiens deinde
ad Homerum, recte quidem hoc dicit, magnam confu-
sionem a bello Trojano barbaris incidisse ad nostra usque
tempora propter mutationes: nam et exstistisse quosdam
populos, et defecisse, et divulsos esse, et in unum
coaluisse alios. Non recte autem duplicem asserit causam,
cur quorundam non meminerit poetam: quia nimi-
rum aut nondum gens aliqua istic habitaverit, aut alii
fuerit inserta.

Id quoque vitio vertere Apollodoro possis, quod, quum
soleant recentiores innovare quædam præter Homerica

πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγόρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τάναντία εἰς ἐν συνάγει τὰ μὴ ὠσαύτως λεγόμενα. Ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος δ' Αὐδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκά φησιν ἐλθεῖν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ Ἀσκανίας· ἐπιλέγει δὲ τούτοις δ' Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὅμηρος, ἧς δ' Ξάνθος·

Φόρυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάσιος θεοειδὴς
τῇ' ἐξ Ἀσκανίης.

Ἄλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν Τρωϊκῶν γεγονυῖα... Pluribus in hunc modum adversus eum disputatis, pergit: Οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κώμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκανίον ποταμὸν βρεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων·

Μυσσίῳ παρ' ὕδασι Ἀσκανίῳ·

καὶ δ' Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἱ καὶ ἐν' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόφον
Ἀμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χεῖλεσι· ἐνθα Δολίων
υἱὸς Σίληνός νάσσατο καὶ Μελίης.

Καλοῦσι δὲ, φησὶ, Δολωνίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν.

179.

Steph. Byz: Τένεδος ... ἐστὶ καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναί φησι... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν νεῶν καταλόγῳ φησὶν, ὅτι τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ τῆς νήσου Τενεδίους.

180.

Schol. Il. N, 12, Σάμου ὑληέσσης Θρηϊκίης. De

effata, solitus plerumque eos arguere, hic non modo neglexit, sed contra etiam diverse dicta in unum contraxit. Nam Xanthus Lydus post bellum Trojanum ait venisse Phrygas ex Europa et sinistra Ponti parte, adductos a Scamandrio e Berecynthis et Ascania: his addit Apollodorus, Ascaniae ejusdem mentionem esse apud Homerum:

Phorcy's ducebat Phrygas arduus Ascaniusque
longe ex Ascania.

Atqui si res ita habet, migrationem oportet post bellum Trojanum evenisse.

Hæc ille de Phrygibus locutus, infert de Mysia non convenientia cum illis. Ait enim etiam Mysiæ pagum nominari Ascaniam apud ejusdem nominis lacum, unde etiam Ascanius fluat amnis, cujus etiam Euphorio meminit:

Ascanii prope Mysi læta fluentia;

et Alexander Ætolus:

Ascanias ad aquas qui posuere domos,
Ascaniæ sub labra paladis, pone Dolion
Sileo natus et Meliæ incoluit.

Vocant autem, inquit, Dolionidem et Mysiam, qua circa Cyzicum Miletopolin itur.

179.

Est quoque Tenedus urbs juxta Lyciam; Apollodorus vero eam Pamphylia esse dicit... Idem in Navium Cata-

Samothracis originibus: Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ μετὰ διακοσιεστὸν καὶ ἑννατὸν ἔτος τῶν Τρωϊκῶν χρησμοὶν ἔλαβον παρὰ τοῦ Πυθίου εἰς τὴν ἐν Τρωάδι Θράκην μετοικῆσαι· ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθράκη προσηγορεύθη. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. « De nomine utique traditum falso: quandoquidem nomen Sami jam in Homero eod. loco occurrit, Σάμου Θρηϊκίης. Desunt quoque ea in Schol. Ven. » Hægn. Hoc fragm. rectius fortasse e Chronicis petitum dixeris.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΝΟΣ.

181.

Schol. Il. E, 576: Παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον (sc. τάλαντον) ἦν μνῶν χθ', νῦν δὲ ιβ'. Δύναται δὲ εἶναι τρία ἡμιωβόλια, ὡς ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος Ἀπολλοδώρου, ἐκ τῶν Διογενιανοῦ τῆς ἐπιτομῆς Ἑλληνικῶν ὀνομάτων. Τρία ἡμιωβόλια jocose dicta videntur talentum. Alias quid sibi voluerit scholiasta, non assequor. Ceterum cf. Henr. Steph. Thes. s. v. Ἡμιωβόλιον.

182.

Athen. III, p. 89, A, ubi de purpura: Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος προθεῖς τὸ « λιχνότερα τῶν πορφυρῶν », φησὶν ὅτι παροιμία ἐστὶ καὶ λέγει, ὡς μὲν τινες, ἀπὸ τοῦ βάμματος· οὗ γὰρ ἂν προσψάσῃ, ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ τοῖς προσπατεθειμένῳ ἐμποιεῖ χρώματος αὐγὴν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου. Conjuncta hæc fuere cum iis quæ fr. 184 leguntur.

183.

Idem lib. VII, p. 309, C: Σικελιώται δ' εἰσὶν,

logo Tenedi in Pamphylia urbis cives vocari Tenedenses, insulæ autem Tenedios.

180.

Samii Ionie anno post res Trojanas ducentesimo nonc Apollinis oraculo jussi sunt in Thraciam migrare e regione sitam Troadis. Ab his Samothrace insula nomen accepit. Historia legitur apud Apollodorum.

DE SOPHRONE.

181.

Apud Siculos talentum prius erat minarum viginti quatuor, nunc est duodecim. Potest vero talentum etiam pondus esse sesquioboli, ut Apollodorus dicit in libro de Sophrone apud Diogenianum in Epitome nominum Græcorum.

182.

Apollodorus Atheniensis, in Commentariis in Sophronem, præmissa illa dictione, *Purpuris voracior*, dicit esse proverbium, quod, ut quidem alii existimant, de fuco purpuræ loquatur, qui tincturæ inservit; propterea quod ad se ille trahat quidquid attigerit, et coloris splendorem impertiat omnibus quæ ei admoventur: ex aliorum vero sententia, de ipso animali.

183.

Sunt Siculi qui gobium *cothonis* nomine afficiunt,

οί τὸν κωβιὸν κώδινα καλοῦντες, ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις, καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος.

184.

Athenæus VII, p. 281, F: Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος, τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους, προθεῖς τὸ, « Καταπυγότεραν τ' ἀλφηστᾶν, » φησὶν· « Ἰχθῦς τινες οἱ ἀλφησταί, τὸ μὲν ὄλον κίχρροιδεῖς, πορφυρίζοντες δὲ κατὰ τινα μέρη. Φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδου, καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἐπόμενον. Ἀπὸ τοῦ οὗ κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταπερεῖς οὕτω καλοῦσιν. »

Exscripsit hæc, sed negligentius, Etym. M. in Ἀλφρηστής. Cf. Hesych. h. v. et Eustath. p. 1166, 43.

185.

Schol. Aristoph. ad Vesp. 523: Mos erat, ut Theopompus dicit, quando mensa tollenda erat, ἐπιβροφεῖν ἀγαθοῦ δαίμονος. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καί, ὅτι τὸ ποτήριον (τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος) μεστὸν πάλιν ἀπεπλήρου, δεδῆλωκεν ἐν τῇ δ' περὶ Σώφρονος.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

186.

Suidas: Καρδιώττειν· τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, Σικελιώται· ἡμεῖς δὲ βουλιμιᾶν (hanc vocem Bernhardt ex seqq. irrepsisse putat; reponi vult λιμώττειν). Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδᾶκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει Ξενοφών.

Eadem Photius in Lexico. Cf. Hesych. h. v. et Erotian. h. v. Pollux II, 217 et Ælius Dionysius apud Eustath. Od. Δ. p. 1508.

187.

Athenæus XIV, p. 648, D: Τὰ δὲ ψευδεπιγράμεια ταῦτα... πεποιήχασιν ἄνδρες ἐνδοξοὶ, Χρυσόγονός τε ὁ αὐλητής, ὡς φησιν Ἀριστοξένος ἐν ὁδόω πολιτικῶν νόμων, τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην.

teste Nicandro Colophonio in Glossis, et Apollodoro in iis quæ de Sophrone scripsit.

184.

Apollodorus Atheniensis, tertio de Sophrone libro, quo Commentarius in Viriles Mimos continetur, præpositis verbis καταπυγότεραν τ' ἀλφηστᾶν (id est, libidiniosorem alphestis), hæc subijcit: « Sunt alphestæ pisces quidam, in totum quidem fulvi coloris, sed nonnullis in partibus purpurei. Quos aiunt semper binos simul capi, reperiri que alterum ad caudam alterius sequentem. Igitur ab hoc ipso, quod alter alterum ad nates sequitur, nonnulli veterum homines intemperantes libidinososque alphestas vocant. »

185.

Apollodorus libro quarto de Sophrone docet veteres versus finem cæuæ poculum (boni genii) rursus implevisse.

Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς Ἀξιώπιστον τὴν εἶτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυόνιον τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποιηθέναι φησὶν. Ὁμοίως δὲ ἱστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος.

188.

« Eodem libello puto occurrisse etymologiam pulvis, πόλτου. Varro De LL. IV, p. 17 (V, § 105): De victu antiquissima puls; hæc appellata νεῖ quod ita Græci, vel ab eo, ut scribit Apollodorus, quod ita sonet, quom aquæ ferventi insipitur. h. miscetur, inspergitur. Pullem dictam vult quia ebullit farina aqua mixta. Jam apud Athen. XIV, p. 648, B: Πόλτου δὲ μνημονεύει Ἀλκμάν... καὶ Ἐπίχαρμος δὲ οὕτως λέγει ἐν Γ' καὶ θαλάσῃ (quod drama fuit) ... « πόλτον ἔψιν ὄρθριον. » Hunc locum illustrasse videtur Apollodorus, quum pulvis etymologiam afferret. » Heynius.

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΩΝ

sive

ΕΤΥΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Varro De L. L. lib. VI, pr.: Origines verborum, quæ sint locorum, et ea quæ in his, in priore libro scripsi; in hoc dicam de vocabulis temporum... atque si qua erunt ex diverso genere adjuncta, potius cognationi verborum, quam auditori calumnianti, geremus morem. Hujus rei auctor satis mihi Chrysippus et Antipater, et illi, in quibus etsi non tantum acuminis, at plus literarum: in quo est Aristophanes et Apollodorus: qui omnes verba ex verbis ita declinari scribunt, ut verba literas alia assumant, alia mittant, alia commutent.

« Ἀπολλόδωρος ἐν Γλώτταις laudatur in Scholiis ad II. Γ, 244. At A, 567 expressus Ἀριστοφάνης. Forte inde II, 95 et Ω, 110: nam Ven. A. ad II. A, 244: Οὐδὲν ἐτίσας, πλεονάζει τὸ δέν. ... Ἀρίσταρχος παρέλκειν λέγει τὸ δέν. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Γλώτταις, εἶναι τὸ πλήρες, οὐδὲ εἶ. Petitum inde forte est II, 95, πάλιν τροπιάσθαι. Νικήας ὑφ' ἐν ἀνέγνω πάλιν-

DE EPICCHARMO.

186.

Καρδιώττειν apud Siceliotas significat cordis dolorem sentire: quod apud nos βουλιμιᾶν. Apollodorus libro sexto de Epicharmo auctor est, Siceliotas καρδιώττειν dicere si cujus stomachus fame vellicatur, quod Xenophon βουλιμιᾶν vocat.

187.

Carmina sub Epicharmi nomine ferri solita viri fecerunt præstantes; Chrysogonus tibicen, ut ait Aristoxenus octavo libro Legum Civilium, carminis illius auctor est, quod Respublica inscribitur: Axiopestum autem, Locrum genere aut Sicyonium, Canonem scripsisse et Sententias, Philochorus ait in libro de Divinatione. Eademque Apollodorus tradit.

τροπάσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ, κατὰ διάλυσιν. Et Ω, 110 : ... προτιάπτω. Ἀπολλόδωρος ... διὰ τοῦ τ τὴν πρόθεσιν γράφουσι. Potuere hæc in Etymologiis occurrere. » *Heynius*.

LIBER I.

189.

Athenæus XI, 9, p. 483, A : Κύμβα. Φιλήμων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς, κύμβος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ Περὶ ἐτυμολογιῶν Παφίου τὸ ποτήριον καλεῖν κύμβα. Paullo ante p. 482, E : Κύμβα, ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους. Cf. fr. 245.

190.

Athenæus XIV, p. 663, A : Ὡνομάσθη δὲ ἡ ματὴ, ὥς μὲν δ' Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι, ὥσπερ καὶ ἡ μαστίχη, καὶ τὰ μέλιστα καὶ [ἡ μᾶζα]. Ἡμεῖς δὲ φημὲν ἀπὸ τοῦ μάττειν. Cf. Hesych. in Ματτυεῖς.

LIBER II.

191.

Athenæus II, p. 63, D : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἑτυμολογιῶν, τῶν κοχλίων φησὶ τινὰς καλεῖσθαι κωλυσιδεῖπνους.

Ad idem opus referenda videntur sequentia.

192.

Apollonius Lexic. Homer. : Ἀείρας. ... ἐπὶ δὲ τοῦ πρόσφερε· μὴ μοι οἶνον ἀείρει. ... Εἴρηται δὲ οὕτως, ἐπεὶ δὲ πρόσφῆρων αἶρει τὸ προσφερόμενον, καὶ αἶρειν τὸ πρόσφέρειν. Ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὠνομάσθαι, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Igitur ex Apollodoro sua hausit Etymol. : Ἄρτος.

ETYMOLOGIÆ.

LIBER I.

189.

Cymba. Philemon, in Vocibus Atticis : « Calicis genus. » Apollodorus vero, in libro de Etymologiis, Paphios ait poculum vocare *cymba*.

190.

Nomen invenit *mattyra* (condimenti genus, Thessalorum inventum), ut quidem Apollodorus Atheniensis ait primo libro Etymologiarum, a verbo μασᾶσθαι (mandere) quemadmodum et *mastiche* et *maza*. Nos vero dicimus nominatam esse a verbo μάττειν (pinsere, subigere, macerare).

LIBER II.

191.

Apollodorus, secundo Etymologiarum, ait, cochleas quasdam κωλυσιδεῖπνους (cenam impediētes) vocari.

192.

Ἀείρει, tolle pro adfer : e.g. « Ne mihi vinum tollas », i. e. afferas. Ita vero dicitur, quia is qui aliquid allaturus est id tollit. Itaque αἶρειν (proprie tollere) afferre significat. Ab αἶρειν etiam ἄρτον (*panem*) dici Apollodorus ait.

... παρὰ τὸ αἶρω, τὸ προσφέρω, δὲ καθ' ἑκάστην τῶν σώματι ἡμῶν προσφερόμενος.

193.

Idem ibid. : Ἀτάλλε· δὲ μὲν Ἀπολλόδωρος, ἔσαινε καὶ ἐσκίρτα. Ὡσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδός, παίζειν, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀταλοῦ ἀτάλλειν. Ἀταλὸν δὲ, τὸ ἀπαλὸν καὶ νήπιον λέγεται οὐκ ἀπιθάνως. Est ergo explicatio Apollodori in Schol. II. N, 27 : Ἀτάλλε δὲ κήτε' ἐπ' αὐτῷ] ἐσκίρτα καὶ ἔχαιρειν.

194.

Idem ibid. : Οἰοπόλω. Ἀπολλόδωρος, ἐν ᾧ ὅτιες πολοῦνται. Schol. II. N, 473 : οἰοπόλω· ᾗτοι ἐν ᾧ ὅτιες ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι πρόβατα. Πολεῖν γὰρ τὸ ἀναστρέφεισθαι. Similia v. ap. Eustath., Hesych. et ibi Intpp.

195.

Idem ibid. : Πεξαμένη (II. Ξ, 176) δὲ Ἀπίων, κτενισαμένη, καὶ δὲ Ἀπολλόδωρος. Ἐπιφέρει δὲ καὶ (Apollodorus) τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, πέκειν· καὶ τὸ κείρειν ταῦτό, πέζει. Καὶ δὲ πόκος. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸ, καταξάνασα. Cf. schol., Eustath. et Hesych.

196.

Idem ibid. : Σακισπάλος (II. E, 126). Ἀπολλόδωρος· ᾗτοι τὰ τῶν πολεμίων σάχη διασείων.

197.

Erotianus : Χέλωμα (leg. χάλωμα), χάλασμα. Φησὶν Ἀπολλόδωρος.

198.

Zenobius Cent. II, 94 : Γραῦς Σέριφος· Ἀπολλόδωρος φησὶν, ὅτι ἐστὶ τις παροιμιώδης λεγομένη Σερίφια γραῦς, ἣ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. Eadem fere Suidas et Hesych.

193.

Ἀτάλλε, Apollodorus explicat : *exsultabat et lætabatur*. Ut enim a voce παῖς formatur παίζειν, sic ab ἀταλός ἀτάλλειν. Ἀταλὸν vero de tenera ætate puerili dicitur.

194.

Οἰοπόλος, locus in quo oves versari solent. Apollodorus.

195.

Πεξαμένη, Apio : *quæ capillos pexuit*, etiam Apollodorus. Afferit hic etiam τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, *lanam tondere*, dici πέκειν, quod et κείρειν est, unde substantium ὁ πόκος, i. e. vellus quod tondetur.

196.

Σακισπάλος, qui hostium scuta (ictibus hastæ) concutit. Apollodorus.

197.

Χάλωμα, submissio, jactus, ut interpretatur Apollodorus.

198.

Anus Seriphia.] Apollodorus proverbii speciem præferre ait *Anus Seriphia*, quæ a femina in virginitate cōsenuer.

199.

Athenæus II, p. 65, F: Ἐγκέφαλοι χοίρειοι. ... Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν παλαιῶν φησιν ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Τραχινίαις, ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα βριπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν, οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ «λευκὸν μυελόν», ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον (v. 794).

Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράινει, μέσου κρατὸς διασπαρέντος αἱματός θ' ὁμοῦ.»

καίτοι τὰλλα διαβρήδην ὀνομάσαντα. Καὶ Εὐριπίδης ἐκ τὴν Ἐκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυάνακτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων βριφθέντα, φησὶ· Δύστηνε κτλ. V. Troad. v. 1173-77.

Apollodori opinionem refellit Casaubon. ad l. l.

200.

Idem IV, p. 172, F: Οὐκ ἄγνωϖ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν, ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζοποιῶν παρείχοντο χρεῖας τοῖς παραγινομένοις πρὸς τὰς ἱερουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μάγαδεις καὶ Γογγύλος.

201.

Idem XIV, p. 646, A: Κυριθάνας· πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμαῖνι. «Potuit autem hoc nec minus ex opere περὶ θεῶν ductum esse.» Heynius.

202.

Idem XIV, p. 646, C: Ψωθία τὰ ψαθύρια. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Ἀττικαῖς γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἐπιψαυόμενα ψωθία καλεῖσθαι· ἄτινα ὀνομάζειν ἀτταράγους. Repetit ea Eustath. p. 1635, 30.

199.

Suilla cerebra. ... Apollodorus vero Atheniensis ait, ne nominasse quidem ullum e veteribus cerebrum. Itaque et Sophoclem in Trachiniis, quum Herculem fingeret Lichan in mare projicientem, *cerebrum* non nominasse, sed *albam medullam*; vitantem nomen, quod pronunciare nefas esset:

Albam medullam coma effundit, medio diffracto capite, multo cum sanguine:

quamvis aperte cetera nominasset. Et Euripides, Hecubam inducens lugentem Astyanacta, quem e turri Græci præcipitaverant, dicit:

O infelix etc.

200.

Minime ignoro quæ de Delii Apollodorus dixit Atheniensis, præstitisse eos his, qui sacrorum faciendorum causa Delum veniebant, coquorum et structorum ministerium; fuisseque eis ab ipsa re nomina, Mazæ et Turundæ.

201.

Cribanas: placentas quasdam proprie sic nominat apud Alcmanem Apollodorus.

202.

Psothia: quæ et *psothyria*. ... Apollodorus vero Athe-

203.

Schol. Aristoph. Plut. 535: Φῶδες. ... Ἀπολλόδωρος τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθήματα ἢ ἐκ ψύχους, ἢ τοὺς τύλους καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς· ὥς τῶν πενήτων διὰ τὸ αὐτουργεῖν τοῦτο πασχόντων. Fortasse hoc ex Apollodoro medico depromptum.

204.

Schol. Apollonii III, 281: Ὀξέα δενδύλων. Ἀντὶ τοῦ ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὁμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν (sc. τοὺς ὀφθαλμούς) τέθεικε τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεγκλίναντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν, ὥσπερ καὶ Ἀπολλόδωρος. Apollodoro usus est schol. ad Il. I, 180. Cf. Hesych. v. Δενδύλων.

205.

Schol. Il. A, 148: Ὑπόδρα, ἐπὶ βῆμα, πόθεν γίνεται; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος δύο λέγει παραγωγὰς, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς μίαν. Cf. Etymol. h. v. et Hesych.

206.

Schol. Ven. ad Il. Z, 97, nonnullos distinguere ait Homeri versum ita: ἄγριον, αἰγμητὴν κρατερὸν, μνήστωρα φόβοιο, Apollodorum vero ita: ἄγριον αἰγμητὴν, κρατερὸν μνήστωρα φόβοιο.

Idem ad Θ, 221 ad verba, φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ: Τί ποτε σημαίνει; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι περιειλήσας εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ.

207.

Schol. Nicandri Alexiph. 393, p. 58 Par. (p. 80, b, ed. Ald.): Τὸν δὲ στρόμβον, ὃν εἶλεγον οἱ ἄρχαιοι ὄστρακον τῶν κογχυλίων οἷς καὶ ἐχρῶντο ἀντὶ

niensis et Theodorus in Atticis Glossis aiunt, ea quæ a pane detergun tur vel fricantur, psouthia vocari, quæ a nonnullis attaragi nominentur.

203.

Φῶδες (*ustio, pustula*). Apollodorus eas dicit tumores esse ex igni aut frigore ortos, sive callos et adustiones, quales accidunt, pauperibus, qui quum manu sua victum quærant, talia perpeti solent.

204.

Ὀξέα δενδύλων pro ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, celeriter oculos in aliquem convertens eique annuens. Homerus hac locutione utitur pro, oculos huc illuc vertere, faciem deflectendo oculis alicui nuere. Hanc explicationem Apollodorus quoque probat.

205.

Ὑπόδρα (*torve, torvis oculis*) adverbium unde deducitur? Apollodorus assert duas derivationes, Herodianus unam.

206.

Pallum tenens in manu robusta quid significat? Apollodorus dicit Agamemnonem manu circumagere vel vibrare pannum (sc. ut Græcorum terrore percussorum oculos in se converteret).

207.

Στρόμβον (*concham*) veteres dicebant testam conchyliarum, iisque conchis buccinarum loco utebantur. Sic dicit

σαλπιγγος. Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Ὀμήρου οὕτως εἶπε· Στρόμβον δ' ὡς ἔσσευεν· «Pertinet ad Il. Ξ, 413, nec Apollodorum τὰ Ὀμήρου scripsisse arguit hoc: sed in etymologiis ille vocabulum sic in illo Homérico accipiebat. De ipso significato cf. Hesych., quem tamen in Homero nec schol. nec Eustath. agnoscunt aut memorant.» *Hegn.*

Propter hoc interpretum silentium statuendum esse videtur, attulisse Apollodorum ubi de voce στρόμβος egit ea quæ apud scholiastam legimus, minime vero in ipso Homeri versu στρόμβον positum voluisse pro στράκον, ne dicam pro σάλπιγγα. Sed omnino dubito num noster Apollodorus excitetur. Nam in reliquis locis ubi hic scholiasta Apollodorum laudat (ad Theriac. 715, 780, 858), medicum intelligit, qui περὶ θηρίων scripsit. Potuit hic, ubi de conchyliis dixit, Homeri mentionem injicere atque ineptam istam interpretationem in medium proferre. Pronior autem sum in eam sententiam, ut verba ἐν τοῖς Ὀμήρου corrupta putem ex ἐν τοῖς θηρίοις vel ἐν τῷ περὶ θηρίων, eundemque qui hæc sic depravit assuisse verba Homeri.

208.

Hesych.: Ἄγος τὸν (scr. ἀγοστόν) ἀγκῶνα, ... Ἀπολλόδωρος δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος. Conf. Etymol. v. Ἀγκών. Unde patet ab ἄγω, frango, ἄγος et ἀγοστός ductum haberi; itaque in Hesychio ἄγος servari posse. *Hegn.*

209.

Idem: Ἀλίπλοα· τῇ θαλάσῃ ἐπιπλέοντα, ὡς Ἀπολλόδωρος. V. Il. M, 26. Eadem Etymol. M. h. v.

210.

Idem: Παριμβίδες· Ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς Ἰάμ-

βους αὐτὰς φησὶ πεποιῆσθαι, ὅς οἱ κιθαρωδοὶ ἄδουσιν. V. ibi laudd. et ad Ἰαμβίς.

211.

Etymol.: Ἀλάστωρ. ... Κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον, ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὃ ἐστὶν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν. V. seqq. minus inepta.

212.

Idem: Ἀσαλῆς· ἡ ἄφροντις, ἡ μηδενὸς φροντί-
ζουσα. Σάλη γὰρ ἡ φροντίς. Ἀσαλῆς δ' ἀμέριμνος. Αἰ-
σχύλος, ἀσαλῆς μανία· οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολ-
λόδωρος. Καὶ γὰρ ἀσαλέαν δ' Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν
καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Verisimile igitur Apollodo-
rum de hac voce in libro de Sophrone egisse.

213.

Idem: Δατητής. ... Ἀπολλόδωρος διὰ τοῦ σ φησὶ·
παρὰ τὸ δαίω δαστός, καὶ ῥῆμα δαστῷ· ὃ παρακείμε-
νος δεδάσθηται, καὶ ἐνδεῖα τοῦ σ, δεδάτθηται· ἀφ' οὗ
ὄνομα δατητής, ὡς πεποῖται, ποιητής, διαιρετῆρες,
μερισταί.

214.

Idem: Ἐλινὸς, ἡ ἄμπελος, ὡς Ἀπολλόδωρος.

215.

Idem: Κεραμεὺς παρὰ τὸ κέραμος. Τοῦτο παρὰ
τὴν ἔραν ἔραμος καὶ κέραμος. Ἀπολλόδωρος τὴν κε-
καυμένην γῆν ἔραν φησὶν. De ἔρα v. Etymol. M.

216.

Idem: Κεφαλή. ... Ἡ κατὰ Ἀπολλόδωρον, καλύ-
φη τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέ-
φαλον.

217.

Idem: Κινυρή· ὀδοντική. Κυρίως δὲ κινύρεσθαι
ἐπὶ βοὸς εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῇ μυ-
χᾷσθαι. Καὶ Ἀπίων δὲ εὐρὺν τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην

etiam Apollodorus ubi agit de illis Homeri: στρόμβον δ' ὡς ἔσσευεν (i. e. turbinis autem instar concitavit sc. saxum).

208.

Ἄγοστόν, *cubitum*. Apollodorus: Interiorem brachii partem.

209.

Ἀλίπλοα, mari innatantia, ut dicit Apollodorus.

210.

Παριμβίδες, modi citharœdici ad carmina iambica cantati, ut Apollodorus dicit.

211.

Ἀλάστωρ secundum Apollodorum descendit ab ἀλιτεῖν, id est ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν (*offendere, lædere aliquem inexpressibiliter*).

212.

Ἀσαλῆς, imprudens, nullius rei curam habens. Nam σάλη est cura, ἀσηλῆς sine cura, cura vacuus. *Æschylus* (fr. 368), ἀσαλῆς μανία. Sic *Herodianus* et *Apollodorus*. Nam ἀσαλέαν *Sophron* securitatem et incogitantiam dicit.

213.

Δατητής. Apollodorus dicit per litteram σ δαστός a δαίω

(*divido*), et verbum δαστῷ; tempus præteritum δεδάσθηται et sine littera σ δεδάτθηται. Inde nomen substantivum δατητής (sicut a πεποῖται formatur ποιητής), *divisor, distributor*.

214.

Ἐλινὸς, vitis (*vitis uvæ psithiæ*), ut Apollodorus.

215.

Κεραμεὺς (*figulus*) a κέραμος; κέραμος vero vel ἔραμος ab ἔρα (*terra*); ἔραν Apollodorus terram ustam esse dicit.

216.

Κεφαλή (*caput*) sic dicta secundum Apollodorum, quia sit καλύφη, tegimentum quippe quod cerebrum tegat et operiat.

217.

Κινυρή (*instrumentum musicum Phœnicium et Syrium soni queruli*), querula. Proprie κινύρεσθαι de bove dicitur, quia is caudam movet in mugiendo. Apion quum hanc etymologiam apud Apollodorum invenisset, ipse ταῦρον, *taurum*, appellari dicit παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, i. e. quia caudam extenderet; atque hunc in modum

παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, φησὶν ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, καὶ μετέθηκε τὴν εὐρεῖαν τῆς ἐτυμολογίας.

Heynius: « Reperiuntur eadem ap. Schol. Apollonii I, 292, unde simul emendandus Etymologus: ejiciendum enim φησὶν et καὶ [Quod quidem non est necessarium], et sic continuanda oratio: εὐρὼν ... παρ' Ἀπολλοδώρῳ, ὅτι ... οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὐρ. Quum ille dixisset ex κινεῖν τὴν οὐρὰν factam κινυρὴν, nunc Apio a τείνειν τὴν οὐρὰν duxerat ταῦρον.»

218.

Etym: Κόρση, ἡ κεφαλὴ. Ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἐκ τοῦ κορυφοῦσθαι. Cf. Hesych.

219.

Idem: Κρήτες. ... ὁ Ἀπολλόδωρος παρὰ τὸ εὖ κεραῖσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα. Idem affertur ex Lexico MS. ad Callimach. in Jov. 9, p. 6, si modo ἐκ τούτου φασὶν Apollodori est. Meliora dat Steph. Byz. in Creta. Heyn.

220.

Idem: Κρόταφοι ... ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν.

221.

Idem: Ὅρσοθύρη... φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ὁρσορόχα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὀρνυται. Hoc saltem esset ὁρσορῶγα, α ῥῶξ, fissura; vix tamen sana est vox. Substituenda videri potest ὁρσύδρα, quam Eustath. ad notum Odys. (XXII, 132, al. 126,333) locum de ὁρσοθύρῃ exponit. Heyn.

222.

Idem: Ὅσφύς ... ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἶοναί ὀστο-

quam repererat apud Apollodorum etymologiam ad aliud nomen applicans in suum usum convertit.

218.

Κόρση, *caput*, ut Apollodorus quidem dicit, a κορυφοῦσθαι (*fastigiari*).

219.

Κρήτες, Cretenses. Apollodorus hoc vocabulum deducit ἡ κεκράσθαι (*temperatum esse*), quia aer in Creta insula bene temperatus sit.

220.

Κρόταφοι (*tempora*) secundum Apollodorum quia utrimque συγκεκρότηνται, apte coeunt.

221.

Ὅρσοθύρη (porta alta, ut videtur, ad quam gradibus ascenditur; ab ὀρνωμι et θύρα). Apollodorus ait nonnullos etiam ὁρσύδρα dicere ab ὀρνωμι et ὕδωρ, i. e. foramen, unde aqua concitato cursu prosiliit.

222.

Ὅσφύς, *coxa*, secundum Apollodorum dicta est, quia sit quasi ὀστοφυής, *osseae*.

223.

Πώγων (*barba*), secundum Apollodorum quod indicat πῆξιν ἡλικίας, aetatem jam firmam et stabilem, i. e. adultam.

φυῆς τις οὔσα · ὀστώδης γάρ. Eadem vulgo in Suida legebantur, ubi delevit ea Gaisford.

223.

Idem: Πώγων · ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει.

224.

Idem: Πάχης · ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τοῦ βῆξιν εἶναι καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων. Cf. Suidas h. v., Eustath., al.

225.

Idem: Ὡτα. Ἀπολλόδωρος μὲν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν.

226.

Photius Lexico: Μέλασμα · τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς. Ἀπολλόδωρος. Pollux II, 35: Μέλασμα, τὸ τῆς κόμης βάμμα.

227.

Idem: Πελικάν· Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος. V. Polluc. X, 78, et Hesych.

228.

Idem: Σκιαγράφος, ὁ νῦν σκηνογράφος. Οὐτως Ἀπολλόδωρος. Hoc spectat ad Apollodorum pictorem, de quo v. Müller. Archæolog. § 134, sqq. De arcta sciagraphiæ et scenographiæ conjunctione v. Schneider. Ecl. Phys. Ann. p. 265.

229.

Suidas: Κύβος, πᾶν τετράγωνον. Κύβος, ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων. Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τῆς κυρότητος · τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κυλισθῆναι κυβιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Οἶδ' ὅτι ῥίπτω

πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερβεν ἑμῆς.

224.

Πάχης (*spina dorsi*) secundum Apollodorum, α βῆξιν, quia ibi fissio est, quæ dextram corporis partem a læva discernit.

225.

Ὡτα (*ares*), quia ὄσσαν, i. e. vocem, excipiunt, ut Apollodorus dicit.

226.

Denigratio (μέλασμα), comæ tinctura.

227.

Πελικάν; sic Boeoti catinum ligneum appellant propter τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι, i. e. quia securi exciditur et complatur. Apollodorus πελικᾶνα poculi speciem esse dicit.

228.

Σκιαγράφος (qui in picturis φθορὰν καὶ ἀπόχρωσιν σκιαῶν, luminum umbrarumque rationem observat), is qui nunc dicitur σκηνογράφος (qui scenas pingit). Sic Apollodorus nominabatur σκιαγράφος.

229.

Κύβος, omne quadratum. Dictum quod ab omni parte basin habet. Apollodorus vero tradit inde dictum, quod inter jaciendum pronus quasi in caput provolvatur. Id enim κυβιστῆσαι vocabant. Et in Epigrammate: « Novi me nullam non de capite aleam jacere. »

Cf. Etymol. M.: Κύδος· ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων, ἡ πᾶσα τετραγώνος ψῆφος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ τῆς κυρότητος. Τὰ γὰρ ἐπὶ κεφαλῇν κύψαντα κυλισθῆναι, κυδιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ κυδιστῆν, τὸ ἐπὶ κεφαλῇς πηδᾶν. Κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλῇν. Παρὰ τὸ κύπτω, κύψω, γίνεται κύδος. Ἐξ αὐτοῦ κυδιστῆς, καὶ κυδιστῆρ ὁ κολυμβητής.

230.

Suidas: Λαρινοὶ βόες. ... Ἀπολλόδωρος δὲ αὖ τοὺς εὐτραφεῖς, λαρινοὺς. Λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Eadem schol. Arist. Pac. 924; Phot. Lex. Cf. Schol. Arist. Av. 465, Hesych., Etym., Apostol. XI, 76. Eustath. p. 1244, 11, schol. Pind. Nem. IV, 82, Aelian. H. A. XII, 11, Athen. IX, p. 376, B.

231.

Idem: Πάσαι· ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. Οὕτως Ἀπολλόδωρος. Eadem Photius in Lexico.

232.

Idem: Φροῦδος· πρὸ ὁδοῦ, οἶονεὶ ἀπεληλυθώς, ἐκδοῖμος. Ἀπολλόδωρος· «Φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ, φρῖσιν, ἡ ᾗδὲ ἔξω ὄν.» Sic legendum esse recte censet Kuster. Similia sine Apollodori nomine habent alii, ut Etymol. in Φροῦδοι, Hesych., ubi v. Intpp.

233.

Eustath. Il. E, p. 524, ubi de aspiratione in mediis vocabulis agit: ... Καὶ ὅτι κακῶς δασύνουσι τινες τοῦ Ἑνωῦ τὸ υ. Ἀμεινον γάρ φησι (sc. Τρύφων) ψιλῶν ... ἡ καὶ διότι ἀπὸ τοῦ ἐναύειν (L. Dindorf. in HSt. emend. ἐναύειν) γίνεται κατὰ Ἀπολλόδωρον, ὅ ἐστιν ἐμφωνεῖν. Schol. Hom. ad Il. E, 333: (Ἑνωῦ) παρὰ τὸ ἐναύειν, ὃ σημαίνεται τὸ ἐκφωνεῖν, quod in Eustath. quoque reponendum videtur pro ἐμφωνεῖν. V. HSt. v. Ἑνωῦ.

230.

Λαρινοὶ βόες. Apollodorus hoc nomine dicit appellari boves bene saginatos. Λαρινεύειν enim saginare significat.

231.

Πάσαι, dejicere, prosternere. Sic Apollodorus.

232.

Φροῦδος, quasi dicas πρὸ ὁδοῦ, de via, qui procul a nobis est, qui abiit. Apollodorus.

233.

Male quosdam Tryphon dicit literam υ in Ἑνωῦ (Bel-lona) spiritu aspero signare; melius enim spiritu leni notari ... vel propterea, quod vocabulum secundum Apollodorum descendit ab ἐναύειν i. e. voce (fortitudinem) accendere, incitare, augere (vel simpliciter inclamare, ἐναύειν).

234.

Aristarchus unum vocabulum statuit ἐπιμελία esse, ut ἐπιμέρνια, Apollodorus vero disjungit ἐπὶ μελία δώσω, positum dicens pro ἐπιδώσω μελία, quemadmodum etiam in proxime subsequentibus Hom. dicit, Ὅσσ' οὕπω τις ἐπὶ πῆδωκε θυγατρί.

234.

Idem Il. I, 147, p. 742, ad verba Homeri: Φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μελία δώσω] Ἔτι ἰστέον καὶ ὅτι Ἀρίσταρχος μὲν ἐν μέρος λόγου λαμβάνει τὸ, ἐπιμελία, ὡς τὸ ἐπιμέρνια. Ἀπολλόδωρος δὲ διαλύει, λέγων· ἐπιδώσω μελία· ὡς καὶ κατωτέρω εὐθὺς ἐπάγει, Ὅσσ' οὕπω τις ἐπὶ πῆδωκε θυγατρί.

235.

Idem Odyss. Γ, 444, p. 1476, 38, ubi de ἄμνιον, quod Porsilus Hierapytnius apud populares suos adhuc αἴμνιον pronuntiari dixerat, παρὰ τὸ αἷμα. Φησὶ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, ὡς εἰκὸς ἦν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ προφέρεσθαι· περιαιρεθῆναι δὲ τὸ ἰῶτα ὑπὸ τινων. Cf. Etymol. M. in h. v. et Hesych.

236.

Idem Odyss. Α, 579, p. 1700, 10: Δέρτρον ... Ἀπολλόδωρος δὲ, τὸν περὶ κοιλίαν ἐπίπλουν, ὃν καὶ ἀργέτην δημὸν ἐκεῖνος καλεῖ. Cf. Etymol. M., Hesych.

237.

Idem Odyss. Μ, 22, p. 1706, 1: Τὸ δὲ «δισθαννέες» ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου ἀναγινώσκει Ἀπολλόδωρος, λέγων, ὅτι τὸ δις καὶ τρίς ἀποβάλλει τὸ σίγμα ἐν ταῖς συνθέσεσιν· οἷον δίπους, τρίπους. Ὁφείλειεν οὖν καὶ διθαννέες. Νοητέον δὲ τὸν Ἀπολλόδωρον λόγον χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν· δισχιλίους γὰρ μετὰ τοῦ σίγμα καὶ τρισχιλίους φασμέν. Καὶ οὕτω μὲν αὐτός.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΤΑΙΡΩΝ.

238.

Athenæus XIII, p. 567, A: Σὺ δὲ, ὦ σοφιστὰ, ἐν τοῖς καπηλείοις συναναφύρῃ οὐ μεθ' ἑταίρων, ἀλλὰ μεθ' ἑταίρων, μαστροπευδύσας περὶ σαυτὸν οὐκ ὀλίγας

235.

Ἄμνιον vel ἄμνιον (vas ad excipiendum sanguinem)... Dicit etiam Apollodorus probabile esse Homerum quoque αἴμνιον pronuntiasse, a nonnullis vero i literam esse exemtam.

236.

Δέρτρον, omentum, membrana quæ intestina circumdat, Apollodoro, quam etiam ἀργέτην δημὸν Homerus dicit.

237.

Δισθαννέες (bis mortui) duabus vocibus sejunctis, δις θαννέες, Apollodorus scribit, dicens vocabula δις et τρίς in compositis σ literam abjicere, sicut in δίπους, τρίπους. Oportuerat igitur etiam διθαννέες. Intelligenda vero Apollodori ratio de iis solummodo vocabulis quæ non sint numeralia; nam δισχιλίους, τρισχιλίους cum σ dicimus, ut ipse quoque monet.

DE ATHENIENSIIUM MERETRICIBUS.

238.

Tu vero, sophista, in cauponis versaris, non cum amicis, sed cum amicibus, lenas circa te non paucas ha-

ἔχων καὶ περιφέρων αἰ τοιαυτὴ βιβλία Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Ἀντιφάνους, ἐπὶ δὲ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου, πάντων τούτων συγγραφέων περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρίδων.

Idem XIII, p. 583, D: Αἱ γὰρ καλαὶ ἡμῶν Ἀθηναίων τοσοῦτο πλῆθος ἤνεγκαν ἑταιρῶν ... Ἀνέγραψε γοῦν Ἀριστοφάνης μὲν ὁ Βυζάντιος ἑκατὸν καὶ τριάκοντα πέντε, Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους.

239.

Athen. XIII, p. 586, A: Περὶ δὲ τῆς Φανοστράτης Ἀπολλοδώρος φησιν ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρίδων, ὅτι Φθειροπύλῃ ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ περ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. ... Ἐταιρῶν ἐπωνυμία αἱ ἀφύαι· περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολλόδωρος φησὶν· Σταγόνιον καὶ Ἀνθίς ἀδελφαί, αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι καὶ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον. De ἀφύαις Elian. N. A. II, 22.

240.

Harpocration: Φανοστράτη, ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν, ταύτην φησὶν ὀνομάζεσθαι Φθειροπύλῃν, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. Eadem Etymol. M. h. v. et Suidas h. v.

241.

Idem: Νάννιον ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, Αἴγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταίραν, διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἴγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν etc.

Negligenter hæc exscripta ex Athenæo XIII, p. 587, A, ubi sic: Ναννίου δὲ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. Αὕτη δὲ ὅτι Αἴξ ἐκαλεῖτο προεῖπομεν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον ἐξαναλῶσαι· ὅτι δὲ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἴγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνεῖσι τὸ ζῶον, οὐδ' ὁλως Ἀθηναῖα θύεται

διὰ τοῦτο, ἄλλος ἐστὶ λόγος. Ἀλλὰ ὁ γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν etc. In antecedentibus Athenæus Antiphanis opus de Scortis memoraverat. Igitur hunc cum Apollodoro confudisse videri potest Harpocration.

242.

Athen. XIII, p. 591, C: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ ἑταιρῶν, δύο ἀναγράφει Φρύνας γεγονέναι· ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι κλαυσιγέλωτα, τὴν δὲ σαπέριδιον.

ΠΕΡΙ ΚΡΑΤΗΡΟΣ,

sive

ΠΕΡΙ ΚΥΑΙΚΩΝ.

«Singularum librum hoc titulo editum fuisse ab Apollodoro, valde dubito; potuit esse caput operis etymologici; cuius generis opera et alia commemorantur in titulos divisa, quos passim pro singularibus libellis haberi suspicor.» *Heynius.*

243.

Athenæus XI, p. 501, A, de vasis genere quod ἀμφίθετον dictum: Παρθένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει τὴν ἀπύθμενον φιάλην· Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ κρατήρος ῥησιδίῳ τὴν κατὰ τὸν πυθμένα μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἐρείδεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα. Exscripsit hunc I. Eustath. ad II. Ψ, 616, p. 1299: Ἀπολλόδωρος δὲ, φασὶν, ἀμφίθετον λέγει, τὴν μὴ κατὰ πυθμένα, κατὰ μόνον δὲ στόμα δυναμένην ἐρείδεσθαι.

244.

Athenæus XI, p. 479, A: Κοτύλη. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τι γένος ὑψηλὸν καὶ ἔγκοilon.

bens, semperque libros hos circumferens Aristophanis, et Apollodori, et Ammonii, et Antiphanis, atque etiam Gorgiæ Atheniensis, qui omnes de meretriculis Atheniensibus scripserunt.

Elegantes illæ Athenæ nostræ tantam multitudinem tulerunt meretricum. ... Recensuit certe Aristophanes Byzantius centum et triginta quinque; Apollodorus vero maiorem numerum.

239.

De Phanostrata Apollodorus in libro de Meretriculis Atticis ait, Phithropylen fuisse eam appellatam, quod pro foribus stans pediculos venari consuescit. ... Meretricularum est cognomen illud, Aphæ (piscis): de quibus prædictus Apollodorus ait: Stagonium et Anthis sorores; quæ Aphæ dicebantur, quod, quum candidæ et tennes essent, simul magnos habere oculos.

240.

Phanostrate ... Apollodorus libro de Scortis Atticis, Phanostratam φθειροπύλῃν dictam fuisse memorat, quod stans præ foribus pediculos quaeritaret.

241.

Nannium ... Apollodorus (?) libro de Scortis, hanc me-

rettricem Capram dictam fuisse memorat, quod Thallum (quod significat ramum frondentem, quales carpunt capræ) institorem bonis defraudasset.

242.

Apollodorus in libro de Meretricibus, duas memorat Phrynas fuisse, quarum alteri Clausigelos (risus lacrimis mixtus) cognomen fuerit, alteri Saperdium (piscis nomen).

DE CRATERE.

vel

DE VASIS.

243.

Parthenius, Dionysii discipulus, ἀμφίθετον phialam intelligit, quæ basin non habeat; Apollodorus vero Atheniensis, in loco de Cratere interpretatur « quæ in fundo non poni firmiterque statui possit, sed in ore. »

244.

Apollodorus cotylam dicit esse « poculi genus aliquantulum altum et concavum. »

245.

Athenæus XI, p. 482, E : Κύμβα ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους (sc. εἶναι λέγει). Cf. fr. 189, ubi eadem res ex Etymologiis laudatur.

« Oritur controversia, quod ab Athen. XI, 12, p. 487, B, ubi de poculis agitur, Ἀπολλόδωρος δ Κυρηναῖος laudatur : Μαστός. Ἀπολλόδωρος δ Κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλος φησὶ, Παφίους τὸ ποτήριον οὕτω καλεῖν. Videtur hoc ex Pamphilo laudari. Quum supra [fr. 189] aliud poculi nomen Κύμβα, Cypriis proprium ex Apollodori Etymologiis laudatum sit, dubitatio fit, an et hoc Cyrenensi tributum ad eum spectet. » Heynius.

246.

Athen. XI, p. 485, D : Λεπαστής. ... Ἀμερίας δέ φησι τὸν οἰνογόγην λεπαστής καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, γένος εἶναι κύλικος.

247.

Athen. XI, p. 497, F : Σελευκίς, ὅτι ἀπὸ Σελεύκου βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἐκπώμα, προεῖρηται (p. 488, F), ἰστοροῦντος τοῦτο καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου.

Sequuntur in Heynii editione fragmenta, ubi

laudatur Apollodorus περὶ θηρίων, i. e. *De bestiis venenatis*, ut explicatius hoc opus citatur inter auctores Plinii (Hist. Nat. XI). Sed extra dubitationem positum est hæc aliena ab Nostro referenda esse ad Apollodorum, nescio quem, medicum. Nam plures fuerunt Apollodori, qui de venenis scripserant, uti apparet ex Plinio (H. N. XX, 4, 13), ubi de raphanis : *Et contra viscum quoque dari Apollodori duo juben : sed Citieus semen ex aqua tritum, Tarentinus succum.*

Ceterum loci, quibus Apollodori liber *De bestiis* commemoratur, hi sunt : Plin. N. H. XI, 25, 30 ; XXII, 7, 8 et al. ; schol. Nicandri in Theriac. v. 715, p. 33 ed. Paris. ; v. 780, p. 36 ; v. 858, p. 39 ; idem in Alexiph. p. 65 (p. 70 Schneider.) et p. 66 (p. 72 Schneider.), ad v. 594 ; Ælian. H. A. VIII, 7 et 12.

De reliquis Apollodoris, quorum ingens est numerus, v. Fabric. Bibl. Gr. Tom. IV, p. 299, et Galeum in dissert. de scriptoribus mythicis præfixa editioni Scriptt. Hist. Myth. p. 10 sqq. Nonnullorum Heynius quoque in calce fragmentorum collectionis mentionem facit.

245.

Cymba, poculum apud Paphios, ut Apollodorus ait. *Mastos*. Apollodorus Cyrenensis, ut refert Pamphilus, Paphios ait hoc nomine vocare poculum.

246.

Lepaste. Amerias dicit trullam, qua vinum in po-

cula infunditur, *lepasten* vocari ; Aristophanes vero et Apollodorus, genus esse calicis.

247.

Seleucis. A Seleuco rege nomen invenisse hoc poculum, supra dictum est : quod etiam Apollodorus docuit Atheniensis.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nomina auctorum : *Acus.*, Acusilaus; *Androt.*, Androtio; *Ant.*, Antiochus; *Ap. fr.*, Apollodori fragmenta; *Char.*, Charon; *Clitod.*, Clitodemus; *Dem.*, Demo; *Ephor.*, Ephorus; *Hec.*, Hecataeus; *Hell.*, Hellanicus; *Ist.*, Ister; *Phanod.*, Phanodemus; *Pher.*, Pherecydes; *Phil.*, Philistus; *Philocho.*, Philochorus; *Phyll.*, Phylarchus; *Theop.*, Theopompus; *Tim.*, Timaeus; *Xanth.*, Xanthus. Numeri sine auctoris nomine spectant ad Bibliothecam Apollodori.

A.

Abantes in Eubrea a Pericle subjecti, *Philocho.* 89.
 Abas, Melampodis f. I, 9, 13, 1.
 Abas, Lyncei ex Hypermnestra II, 2, 1, 1; ejus ex Ocalea uxore filii, *ibid.*
 Abas, Erythrae insulae mons, II, 5, 10, 6.
 Abas in Eubrea; ejus filii, Alcon, Dias et filia Arethusa, *Ephor.* 33.
 Abarnis, promont. Lampsaci, *Ephor.* 93. Vide Abarnus.
 Abarnis, locus in Phocide, *Ephor.* 93.
 Abarnus, promontorium Lampsaci, *Hec.* 207.
 Abdera, urbs Thraciae, *Hec.* 127; a quo nomen habeat, *Hell.* 98; Abderum nominatur *Ephoro* fr. 72.
 Abderia, Hispaniae urbs, II, 5, 10, 9.
 Abderita, Erimi f., Herculis amasius, a Diomedis equis discerptus, *Hell.* 98.
 Abderus, Mercurii f., Herculis amicus, a Diomedis equis devoratur, II, 5, 8, 3.
 Abderus, urbs ab Hercule condita, II, 5, 8, 4.
 Abotis, urbs Aegypti, *Hec.* 269.
 Abri, populus ad mare Adriaticum, *Hec.* 69.
 Abrotonum, urbs Libyphoenicum, *Ephor.* 96.
 Abstemia, sacra quibusnam diis facta, *Philocho.* 31.
 Absyrtus. Vide Apsyrtus.
 Abydus, urbs Asiae, *Ephor.* 89.
 Abylli, gens Aegypti, *Ap. fr.* 106.
 Ἀβροτάων, jus quoddam barbaricum, *Theop.* 337.
 Acalie, Minos et Pasiphae, III, 1, 2, 6.
 Acamas, Thesei filius, Trojam proficiscitur, ut Aethram inde reduceret, *Hell.* 75.
 Acarnan, Alcmaeonis et Calirrhoe filius, subito adultus, patris caedem ulciscens, Phegei filios interficit, III, 7, 6, 1; Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6, 5; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1, *Ephor.* 28.
 Acarnanes non interfuerunt expeditioni contra Trojam susceptae, *Ephor.* 28.
 Acarnania, ab Acarnane et Amphotero condita, III, 7, 7, 1; jam ante bellum Trojanum Alcmaeoni assignatur, *Ephor.* 28.
 Acarnania, Peliae, I, 9, 10, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; patri funus facit, Iasonem cum Medea Ioico expellit, I, 9, 28, 1; Pelium ab Eurytionis caede lustrat, III, 13, 2, 2; in venatione inermem relinquit, III, 13, 3, 8; ejus uxor et filia, III, 13, 3, 2; pater dicitur Stheneles, III, 13, 8, 4.
 Ἀκαιοί, poculi species, *Theop.* 328.
 Aceles, Herculis et Malidis f., *Hell.* 102.

Aceles, urbs Lyciae, *Hell.* 102.
 Acestos, Epidyci filius, Agenoris pater, *Pher.* 20.
 Achaeus, Xuthi f., a quo Achaei nomen ducunt, I, 7, 3, 2.
 Achaia, a Tisameno occupata, *Ephor.* 16.
 Achanae, cistae Persicae, *Phanod.* 24.
 Achani vel Acharni, gens Scythia finitima, *Theop.* 306.
 Achelous, Oceani ex Tethye filius natu maximus, *Acus.* 11 a; de Dejanira cum Hercule certat, I, 8, 3, et vincitur, II, 7, 5, 1; alterum cornu amissum ab Hercule recipit pro cornu Amaltheae, *ibid.*; ejus fontibus purgatur Alcmaeon, III, 7, 5, 6; ejus praecipuum, III, 7, 7, 1; ejus progenies e Melpomene, I, 3, 4; I, 7, 10, 2; e Perimede, I, 7, 3, 5.
 Achelous fluvius; hoc nomen proprie aquam significat, *Ephor.* 27.
 Acheron, Ascalaphi pater, I, 5, 3.
 Acheron, fluvius, *Ap. fr.* 10.
 Achilles, Pelei et Thetide f. *Ap.* III, 13, 6, 1; antea Ligyron dictus, *ibid.*; immortalitatem ei parat mater, *ibid.*; a Chirone educatur. *ibid.*; ne Trojam eat, muliebri veste indutus Lycomedi traditur, III, 13, 8, 1; cum Deidamia congregitur, *ibid.*; ab Ulysse protrahitur, III, 13, 8, 3; Phoenicem secum ducit, *ibid.* § 4; eum occaecatum a Chirone sanandum curat, *ibid.*; Dolopum regem facit, *ibid.*; Patroclum secum habet, *ibid.* § 5; *Hell.* 57; Frater Polydore, *Pher.* 17; Scamandrum trajicit, *Hell.* 132; Parin in Thessalia pugna vincit, *Ister* 12.
 Achilleum a Periendo exstructum, *Tim.* 49.
 Achiroe dicitur Anchinoe, quam vide.
 Aciamus, rex Lydorum, *Xanth.* 23.
 Aconae, locus circa Heracleam Ponticam, *Theop.* 200.
 Aconitum unde dictum? *Theop.* 200.
 Acontes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Acontium, urbs Arcadiae, *Androt.* 26.
 Acoris, Aegyptiorum rex, pro Evagora Cyprio adversus Persas stat, *Theop.* 111; cum Pisidis belli societatem init, *Theop.* 111.
 Acræa Juno. Vide Juno.
 Acræphia vel Acræphnia, urbs Boeotiae, *Ephor.* 67; *Theop.* 241.
 Acrisius, Abantis ex Ocalia f., II, 2, 1, 1; Proetum fratrem regno pellit, *ibid.* § 2; Argis regnat, *ibid.* § 4; oraculum accipit de nepote ipsum occisuro, II, 4, 11; Danaen ex Eurydice uxore filiam (III, 10, 3, 2; III, 2, 2, 1) turri includit, II, 4, 1, 2, cum Perseo ex ea nato in mare projicit, *ibid.* § 3; *Pher.* 26; Perseum metuens Argis Larissam proficiscitur, ubi ab illo nolente in ludis gymniciis occiditur; ante urbem sepelitur, eique Perseus et Larissaei fanum condunt, *Pher.* 26; *Apoll.* II,

4, 4, 2; Acrisii sepulcrum Larissæ in templo Minervæ, *Ant.* 15; Acrisius Larissam in Thessalia condit, *Hell.* 29.

Acrorites Bacchus. *Vide* Bacchus.

Acrotatus, Arei f., a Cheloniæ amatur, *Phyl.* 48.

Actæa, Nereis, I, 2, 7.

Actæa, Danae et Pieria f., Periphantis uxor, II, 1, 5, 8.

Actæon, Aristæi ex Antonoe f., III, 4, 4, 1; a Chirone venationem doctus, a canibus devoratur, *ibid.*; *Acus.* 21.

Actæus, Telamonis et Glaucopater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.

Actæus, Agraui pater, III, 14, 2, 1.

Acte, antiquum Atticæ nomen, III, 14, 1, 1; *Ap. fr.* 157.

Actis, Solis et Rhode f., *Hell.* 107.

Actor, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5; Eurytionis pater, III, 13, 1, 1.

Actor, Deionis f., I, 9, 4; Menœti pater, I, 9, 16, 8.

Actor, Hippasi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.

Actor (Phorbantis f.), Euryti et Cteati pater e Molione, *Pher.* 26; Augæe frater, II, 7, 2, 2.

Acyphas, urbs Tetrapoleos Doricæ, *Theop.* 304.

Adiante, Danae ex Herse f., Daiphronis uxor, II, 1, 5, 9.

Admete, Eurysthei f., Hippolytes balneum habere cupit, II, 5, 9, 2; accipit, *ibid.* § 15.

Admetus Phæreus, I, 8, 2, 4; Pheretis f., I, 9, 14; Eumeli pater, III, 10, 8, 2, *Hell.* 10; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Apolline armentorum pastore utitur, I, 9, 15, 1; III, 10, 4, 4; *Pher.* 76; ejus beneficio Alcestin ducit, I, 9, 15, 1; Pheris pulsus in Atticam venit ad Theseum, *Phanod.* 9.

Adonis, Cinyræ et Metharmæ, al. Phœnicis ex Alphesibœæ, al. Thiantis et filia Myrrha f., III, 14, 3, 4; a Venere datur Proserpinæ, III, 14, 4, 5; qua illum reddere nolente, contentio oritur inter utramque deam pueri amantem, quam dirimit Jupiter, *ibid.* § 6.

Adramys, Sadyattæ filius nothus, *Xanth.* 19, p. 40.

Adramytes, Lydorum rex, qui primus feminas castravit, *Xanth.* 19.

Adranum, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 124.

Adrastea, Nympha, Jovem nutrit, I, 2, 6.

Adrastus, Talai f., I, 9, 13, 1; Argorum rex, III, 6, 1, 4; ejus uxor et liberi, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5; *Hell.* 12; *Pher.* 83; Polynicem et Tydeum profugos excipit et eos in regnum restitutum se promittit, I, 8, 4, 3; III, 6, 1, 6; *Pher.* 83; contra Thebas proficiscitur, I, 8, 5, 4; cum septem ducibus, III, 6, 3, 1; ab Arione equo servatur, III, 6, 8, 7; *Hell.* 11; Athenienses contra Thebas excitat, III, 7, 1, 3; in altera contra Thebas expeditione Egialeum filium amittit, *Hell.* 11; primus equorum cursu Nemeis vincit, III, 6, 4, 5.

Adrastus, Eurydices pater, III, 12, 3, 11.

Adria, fluvius Italiæ, *Hec.* 58; *Theop.* 140; in regione fertilissima, *Hec.* 58.

Adria, urbs Italiæ, *Hec.* 58.

Adriaticum mare unde nominatum sit, *Theop.* 140.

Ἀδρύατος, *Invalidi*, *Philo.* 67, 68.

Adyte, Danae f., Metalcæ uxor, II, 1, 5, 8.

Æa, ubi vellus aureum, *Pher.* 60.

Æacus, Jovis ex Ægina f., III, 12, 6, 7; ducit Endeideam, ex ea liberi, *ibid.* § 8; Melladem deprecatione sua liberat a calamitate, *ibid.* § 11; ejus honor apud inferos, *ibid.*; Peleum et Telamonem f. pellit, *ibid.*

Æaca ins., Circes sedes, I, 9, 24, 5.

Æanes, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57.

Æantis tribus, *Clitod.* 14.

Æas fluvius vulgo Aous dictus, e Lacmone defluens, *Hec.* 70, 71, 72.

Ædon, uxor Zethi, Itylum filium interficit; Amphionis uxori invidet; in lusciniæ mutatur, *Pher.* 102.

Edoneus, rex Molossorum, Pirithoum interficit, *Philo.* 46; canem habet Cerberum, *ibid.*

Edusii in Celtogalatia, *Ap. fr.* 60.

Æetes, Solis et Perseide f., I, 9, 1, 6; Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340; pater Iophossæ, *Acus.* 8; Colchorum R., I, 9, 1, 6 apud quem vellus aureum, *Pher.* 60; excipit Phrixum, I, 9, 1, 6; cui filiam dat, *ibid.*; qua conditione aureum vellus Jasoni dare voluerit, I, 9, 23, 4; dolose contra eum agit, *ibid.* § 12; Ponti ostium navibus præoccupat, *Tim.* 6; Argonautas persequens, Medæe dolis retinetur, I, 9, 24, 1 sq.; Colchos eos persecuturos mittit, *ibid.*; regno privatus, a Medæa filia restituitur, I, 9, 28, 6.

Æetes, portus in Italia, qui nunc Caieta, ab Argonautis nomen accepit, *Tim.* 6.

Æga, urbs Phœnicum, *Hec.* 259.

Ægeon, Lycæonis f., I, 8, 1, 3.

Ægeus, nomen Neptuni, *Pher.* 115.

Ægeus (vel Agæus, vel Agæus; v. Müllerii *Æginet.* p. 40, *Dor.* I, p. 81), a Ctesippo oriundus, gener Temeni, Argolidis ora maritima circa Epidaurum potitur, *Ephor.* 16.

Ægeleus, mons Atticæ, *Ister.* 6.

Ægeoneus, Priami f. III, 12, 5, 13.

Ægesta, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 173.

Ægeus, Pandionis II, *Ap.* III, 15, 5, 5; aliis Scyrii f., *ibid.*; ex dentibus draconis ortus in agro Thebano, *Androt.* 37; ducit Medeam, I, 9, 28, 5; ex ea progenies, *ibid.*; eam pellit, *ibid.*; summa rerum Athenis potitur, III, 15, 6, 1; ducit Metam et Chalcipen deinceps, *ibid.*, § 2; *Phanod.* 3 a; ἀρεῶς, Delphos adit, *ibid.*, § 3; de oraculo accepto dubius, Træzenem venit, cum Æthra congreditur, III, 15, 7, 1; ex ea filius, III, 16, 1, 1; *Pher.* 106; inde, soleis et ense relictis, quæ afferret filius futurus, Athenas redit, III, 15, 7, 1; Panathenæa instituit, *ibid.*; Androgeum contra taurum Marathonium mittit, *ibid.*, § 4.

Ægialea regio, ab Ægialeo nomen habet, II, 1, 1, 4; *Acus.* 11.

Ægialeus, Adrasti f., I, 9, 13, 2; Ægialiæ pater, I, 8, 4, 6, 3; cum Epigonis Thebas petit, a Laomedonte necatur, III, 7, 2, 5 sq.; cf. *Hell.* 11.

Ægialeus, Inacii et Meliæ f., liberis caret; *Acus.* 11; cf. *Ister* 42; II, 1, 1, 3; Achæiæ nomen dat, *ibid.*, § 4.

Ægialia, Adrasti, I, 9, 13, 2, al. Ægialei f., Diomedis uxor, I, 8, 6, 3.

Ægialus, locus inter Sicyonem et Buprasium, ab Ægialeo dictus, *Ister.* 42.

Ægialus, urbs ad Strymonem, *Hec.* 125.

Ægidæ, Thebani, ab Aristodemo et Doriensibus in expeditionis societatem advocantur, *Ephor.* 11, 13.

Ægimius, Doriensium circa Oetam rex, *Ephor.* 10, cum Hercule Lapithas adoritur, terram ab iis liberatam ab isto accipit, I, 7, 7, 3; cf. *Ephor.* 10; Hyllum adoptat gratiam referens Herculi, *Ephor.* 10; ejus filii, *Ephor.* 10; Heraclidarum socii, prælio cum Peloponnesiis cadunt, III, 8, 3, 5.

Ægina, Asopi et Metope f., a Jove raptæ et Phliunte oppido in Oenonen insulam transfertur, *Pherecyd.* 78; III, 12, 6, 5 et I, 9, 3, 2; patri dicitur a Sisypho indicata, I, 9, 3, 2.

Ægina, ins. ab Argonautis visitata, I, 9, 26, 6; olim Oenone dicta, III, 12, 6, 7; *Æaco* paret, *ibid.*; ejus incolæ e formicis facti, *ibid.*

Æginetæ, autochthones, *Hell.* 77; in pugna ad Salaminem fortitudinis præmium auferunt, *Ephor.* 112.

Ægipan, cum Mercurio Jovi auxilium fert victo, I, 6, 3, 10.

- Agirusa** vel **Agirus**, oppidum Megaridis, *Theop.* 273.
Agisthus, Laodamiae filium occidit, *Pher.* 96.
Agius, **Aegypti** e **Phoenissa** f. Mnestram uxorem habet, II, 1, 5.
Egle, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
Egle, Thesei uxor, *Pher.* 109.
Egleis, Hyacinthi f. ab Atheniensibus immolata, III, 15, 8, 5.
Egletes. *Vide* Apollo.
Egonea, urbs Meliensium, *Hec.* 109.
Agopotami; pugna Lacedaemoniorum et Atheniensium, *Theop.* 8.
Aegyptii, panivori, *Hec.* 290; aspides colunt, *Phyl.* 26; eorum reges vinum bibunt certa mensura, *Hec.* 291; eorum alii mores nonnulli, *Hec.* 149 sq.
Aegyptus, Beli f., II, 1, 4, 4, in Arabiam defertur, *ibid.* § 5; Melampodum regionem occupat, cui nomen dat, *ibid.*; ejus filii L, *ibid.* § 6; Argos veniunt, Danaides ducunt, omnes præter Lynceum ab uxoribus necantur, II, 1, 5; Aegyptus non venit Argos, *Hec.* 357; ejus uxor Damno, *Pher.* 40.
Aegyptus, **Aegypti** e Gorgona f. Dioxippen uxorem habet, II, 1, 5, 8.
Aegyptus, olim Melampodum terra, ab **Aegypto**, Beli f., nomen habet, II, 1, 4, 5; **Aegyptus**, fluminis donum, *Hec.* 279; terræ natura, *Ephor.* 108.
Aegyptus, Argolidis promontorium, *Hec.* 357.
Aegys, oppidum Laconicum, *Theop.* 303; *Ephor.* 18.
Aello, Harpyia, Thaumantis ex Electra f., I, 2, 6.
Aellopus, al. Nicothoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.
Aemon, Lycæonis f. *Vide* Hæmon.
Aemonia. *Vide* Hæmonia.
Aemonius. *Vide* Hæmonius.
Aenea laurus, Metaponti, *Theop.* 182.
Eneas, Anchisæ e Venere f., *Acus.* 26; III, 12, 2, 4; ejus fuga, *Hell.* 127; cum Ulysse Italiam appulsus Romanum urbem condidit, *Hell.* 53.
Enetus, Deionis f., I, 9, 4.
Enus, Thraciæ urbs, II, 5, 9, 12; *Ap. fr.* 125; ejus incolæ, *Ephor.* 73.
Eolenses, ab Endymione e Thessalia Elidem ducti, I, 7, 5.
Eolia, Amythaonis f., Calydonis uxor, I, 7, 7, 2.
Eolicæ insulæ, a Cnidiis occupatæ, *Ant.* 2.
Eolicæ in Asia coloniæ ante Ionicas deductæ, *Pher.* 111; *Hell.* 114.
Eolis regio, ejus termini, *Ephor.* 88.
Eolium, Thraciæ oppidum, *Theop.* 156.
Eolus, Hellenis ex Orselde (Othreide, *Hell.* 10) filius, Thessaliæ R., Eolenses a se vocat, I, 7, 3, 1; ejus ex Enarete liberi, *ibid.* § 4; Perieris pater, III, 10, 4, 5; Magnetis quoque dicitur, I, 9, 6; ex Iphide pater Salmonei, *Hell.* 10; Macedonis pater, *Hell.* 46.
Epytus, Cresphontis e Merope f. Polyphontem occidit, Messeniorum R. fit, II, 8, 5, 7.
Eræ, urbs Macedoniae, *Androt.* 18.
Aeria, urbs Celtica, *Ap. fr.* 59.
Erope, Catrei f., III, 2, 1, 1; patris jussu a Nauplio abducta, Plistheni nubit, III, 2, 2, 2.
Erugo, vino immixta bibenda datur Iphiclo, *Pher.* 75.
Es Dodonæum, *Demo.* 17, 18.
Esacus, Priami ex Arisbe f. Asteropen ducit, III, 12', 5, 2; in avem mutatur, *ibid.*; vates, *ibid.*; Priamum monet, *ibid.* § 5.
Eschræus, Anagyrasius, *Philoch.* 138.
Eschreis, Thespij f., II, 7, 8, 5; Herculis ex ea f., *ibid.*
Esculapius, Apollinis ex Arsinoe, al. Coronide f., III, 10, 3, 7; *Ister* 37; a Chirone educatur, *ibid.* § 10; *Pher.* 8; Gorgonis sanguine in homines utitur, mortuos resuscitans a Jove fulmine vita privatur, III, 10, 4, 1; *Pher.* 8, 76; fulmine percussus, quod Phinei filius visum restituerit, *Phyl.* 17; Podalirii et Machaonis pater, III, 10, 8, 2; Quo anno inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72.
Æsepus, fluvius Asiæ, *Hec.* 203.
Æson, Crethæi e Tyro f., I, 9, 11; *Pher.* 59; Polymeden ducit, ex ea f., I, 9, 16, 1; Ex Alcimeda gignit Iasonem, *Pher.* 59; Peliam filii tutorem constituit, *ibid.*; Peliae insidias fugiens, interimit se, I, 9, 27, 1.
Æson, seu Asonis, seu Æsonia, urbs Magnesiæ in Thessalia, *Pher.* 58.
Æstus marini caussæ, *Tim.* 36.
Æsyle (vel Phæstle), Hyas, *Pher.* 46.
Æthæa, unum ex centum oppidis Laconiae, *Philoch.* 86.
Æthale, urbs Tyrrenorum, *Hec.* 25.
Æthalia, insula e. q. **Æthale**, *Phil.* 23, quam Argonautæ in reditu appellant, *Tim.* 6.
Æthalides, quodnam donum a Mercurio patre acceperit, *Pher.* 66.
Æther et Nox procreant Amorem, *Acus.* 1.
Æthicia in Thessalia ad Pindum montem, *Theop.* 209.
Æthiopes, eorum sedes, *Ephor.* 38.
Æthiopia a Cepheo gubernata, II, 4, 3, 2. In **Æthiopiam** Tithonum portat Aurora, III, 12, 4.
Aethlius, Jovis e Protogenia f., I, 7, 2, 7; ejus e Calyce f., I, 7, 5; *Pher.* 80.
Æthon, pater Ixionis, *Pher.* 103.
Æthon (αἰθων), cognomen Erysichthonis, *Hell.* 17.
Æthra, Pitthei f., eadem nocte cum **Ægeo** et Neptuno congredditur, III, 15, 7, 2; ex isto f., III, 16, 1, 1; a Dioscuris captiva ducitur, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74, 75; ab Hectore Træzene abducitur, *Ister* 12.
Æthusa, Neptuni et Alciones f., III, 10, 1, 3; ejus ex Apollinæ liberi, *ibid.*
Ætna, ejus et Hymari f. Gelo, *Hell.* 104.
Ætna, Siciliæ mons, Typhoni injicitur, I, 6, 3, 12.
Ætolia, ab **Ætolo** nomen accipit, I, 7, 6; antiquissima ejus fata, *Ephor.* 28.
Ætolia, oppidum Peloponnesi, *Androt.* 52.
Ætoli Elidem obtinent, *Ephor.* 15; **Ætolorum** et **Epeorum** cognatio, *Ephor.* 29; **Ætoli** cum Epeis antiquissimas in **Ætolia** urbes condunt, *ibid.*
Ætolus, Endymionis f. Apin interficit, in Curetidem fugit, Dorum, Laodocum et Polyphontem necat, **Ætoliae** nomen dat, I, 7, 6; *Ephor.* 15, 29; ejus e Pronoe liberi, I, 7, 7; **Ætoli** statua in Thermorum urbe, *Ephor.* 29.
Ætolus Oenei filius, *Hec.* 341.
Æuica, pars Thraciæ, *Hec.* 115.
Africæ natura male describitur a *Timæo*, *fr.* 24.
Agamea, promontorium Troadis, *Hell.* 133.
Agamemnon, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2; ducit Clytæmnestram, III, 10, 6, 2; Argivos adoritur et subigit, *Ephor.* 28; veretur ne Diomedes et Alcæon, ipso absente, debita sibi regna occupent, *ibid.*; cum Palladio Athenas appellit, *Clitod.* 12; Demophontem, qui illud abstulerat, in judicium ducit, *ibid.*; In multis Græciæ locis puteos fodit, *Clitod.* 9.
Agamestor, Lali filius, Tisandri pater, *Pher.* 20.
Agamia, urbs Peloponnesi, quam Hecataeus nominat Mantina, *Hec.* 93.
Agapenor, Ancei f. Helenæ procus, III, 10, 8, 10; Tegeatarum R., Phægei et Alcæonis filios una excipit, III, 7, 5, 9.
Agaptolemus, **Aegypti** f., Pirenen uxorem habet, II, 1, 5, 5.
Agarista, Clisthenis, Sicyoniorum tyranni, filia, *Tim.* 58.
Agasthenes, Polyxeni pater, III, 10, 8, 2.
Agathea, oppidum Phocidis, *Hell.* 18.

- Agathocles, e Penestis Thessalicis, Philippi assentator, *Theop.* 136.
- Agathocles, figulus, juvenis venit Syracusas, *Tim.* 146. *Timaei* de eo mendacia, fr. 144, 145; hostes ad Torgium victos interfici jubet, *Tim.* 147; consobrinam alteri in conjugium datam in ipsis nuptiis abripit, *Tim.* 149; quo aetatis anno decesserit, *Tim.* 148.
- Agathon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Ἀγαθὸς δαίμων. In ejus honorem vinum degustant, *Theop.* 343.
- Agathyrsi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
- Agave, Nereis, I, 2, 7.
- Agave, Danaï f., Lyci uxor, II, 1, 5, 3.
- Agave, Cadmi ex Harmonia f., Echionis uxor, III, 4, 2, 4; bacchico furore correpta, Pentheum f. dilaniat, III, 5, 2, 2.
- Agbatana, urbs, *Hell.* 180, p. 69.
- Ἀγδασιος πέτρα, I, 5, 1, 2.
- Agelaus, Temeni f., patrem necat, II, 8, 5, 4; regno excidit, *ibid.* § 5.
- Agelaus, Herculis ex Omphale f., Croesi gentis auctor, II, 7, 8, 10.
- Agelaus, Priami servus, hujus jussu Parin exponit, III, 12, 5, 7.
- Agenor, Iasi f., Argi pater, II, 1, 2, 2.
- Agenor, Triopae f., in paternorum bonorum divisione equitatum accipit, *Hell.* 37.
- Agenor, Pleuronis f., I, 7, 7, 1; ejus ex Epicaste liberi, *ibid.*; nonnullis dicitur Phinei pater, I, 9, 21, 2; *Hell.* 38.
- Agenor, Egypti f. Cleopatram uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Agenor, Amphionis e Niobe f., ab Apolline necatur, III, 5, 6, 1 sq.
- Agenor, Phegei f., ab Alcmaeonis filiis necatur, II, 7, 6, 3.
- Agenor, Neptuni e Libye f., II, 1, 4, 2; Phoeniciae R. fit, *ibid.* § 3; in Europam venit, ducit Telephassam, III, 1, 1, 3; ex ea liberi, *ibid.*; filios jubet Europam querere, *ibid.* § 6; ejus e Damno et A-gioe posteritas, *Pher.* 40.
- Agenor, Acestoris f., Olli pater, *Pher.* 20.
- Ageilai regis in bello contra Thebanos prudentia, *Theop.* 291; hostibus suppeditat viaticum, *Theop.* 292; ejus res in Egypto gestae, *Theop.* 11, 23, 120; frugalitas, *Theop.* 24; Lysandridam adversarium in exilium ejicit, *Theop.* 268.
- Agessus, urbs Thraciae, *Theop.* 245.
- Agis, Eurysthenis f., Helotes in servitudinem redigit, *Ephor.* 18.
- Aglaia, Thespii f., II, 7, 8, 3; Herculis ex ea f., *ibid.*
- Aglaurus. Vide Agrauius.
- Agna intonsa ne immolaretur vetitum; quando? *Philoch.* 63, 64; agna numquam immolatur Minervae, *Androt.* 41.
- Agnus (Hagnius), Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
- Agnon, Alexandri M. amicus, *Phyl.* 41.
- Agnus aureus in Atrei gregi, non suppositus est ira Mercurii, *Pher.* 93.
- Agra, mons prope Athenas, olim Helicon dictus, *Clitod.* 1.
- Agrae, locus prope Athenas, *Clitod.* 1.
- Agraulus, Actaei f., Cecropis uxor, III, 14, 2.
- Agraulus, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; ejus e Marte f., *ibid.*; Minervae sacerdos, *Philoch.* 14; pro patria volens morti sese dedit, *Philoch.* 14.
- Agrae, gens Paoniae, *Theop.* 44.
- Agrius, Cigas, a Parcis necatur, I, 6, 2, 5.
- Agrius, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; persequitur Tydeum, I, 8, 5, 4; a filiis regnum Oenei accipit, I, 8, 6, 1; a Diomedee necantur filii, exceptis Onchesto et Thersite, *ibid.* § 2. Cf. *Pher.* 83; hi Oeneum caedunt, *ibid.* § 3.
- Agrius, Centaurus, ab Hercule occiditur, II, 5, 4, 4.
- Agyrrhius, demagogus, *Philoch.* 85.
- Ajax, Telamonis e Periboea f., III, 12, 7, 2; e Meliboea, *Pher.* 109; proci Helenae, III, 10, 8, 2; pater Philaenae, *Pher.* 20.
- Ajax, Oilei f., Helenae proci, III, 10, 8, 2.
- Ais. Vide Hades.
- Alalcomenae, Ithacae urbs, unde nomen habeat, *Ister* 52.
- Alalcomenes, Niobae f., *Pher.* 102 b.
- Alalcomenium in Boeotia, ubi Ulysses natus, *Ister* 52.
- Alastor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Alati Jovis equi, I, 6, 3, 10.
- Alazia, urbs Asiae ad Rhymum fluvium, *Hec.* 202, 203.
- Alazonae, gens Scythica, *Hell.* 172.
- Alcaeus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus ex Astydamia vel Laonome vel Hipponome posteritas, II, 4, 5, 3.
- Alcaeus, Minois f., ab Hercule ex insula Paro abducitur, II, 5, 9, 5.
- Alcathous, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; a Tydeo occisus, I, 8, 5, 3.
- Alcathous, Pelopis f., Periboeae pater, III, 12, 7, 2; et Automedusae, II, 4, 11, 7.
- Alcestis, Peliae f., I, 9, 10; Admeti uxor, I, 9, 15, 1; in Haden descendit et ad superos redit, I, 9, 15, 2; II, 6, 2, 1.
- Alcibiades Pericli avunculo suadet, ut videat quomodo rationes non reddat, *Ephor.* 119; Atheniensibus ad Aegospotamos consilia dat et auxilia promittit, *Theop.* 8; a Pharnabazo interficitur, *Ephor.* 126; a *Timaeo* [101] summis laudibus effertur.
- Alcides, prius Herculis nomen, I, 4, 12, 2.
- Alcidice, Salomonei uxor, mater Tyrus, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10.
- Alcimedede, Esonis uxor, mater Iasonis, quem Chironi educandum tradit, *Pher.* 59.
- Alcimenus. Vide Deliadus.
- Alcimius, Lydia rex religiosissimus, *Xanth.* 10.
- Alcinoo, Steneli f., II, 4, 5, 8.
- Alcinous, Phaeacum R., I, 9, 25, 3.
- Alcinous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 2.
- Alcippe, Martis ex Agraulo f., III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; ab Halirrothio viatur, Apoll. I. 1.
- Alcippe, Metionis uxor, Eupalami mater, III, 15, 8, 10.
- Alcis, Egypti f., Glaucen uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmaeon, Amphiarai f. inter Epigonos, III, 7, 2, 4; *Ephor.* 28; Laodamantem interficit, III, 7, 3, 2; matrem necat, III, 7, 5, 1; insanit, a Phegeo lustratur, *ibid.* § 3; Arsinoen ducit, *ibid.* § 4; ob regionis sterilitatem ad Acheloum abire jussus, hujus fontibus purgatur, Calirrhoen ducit, urbem condit, a Phegei filiis necatur, *ibid.* § 6 sq.; ejus filii, III, 7, 6, 2; III, 7, 7, 2; *Ephor.* 28 ubi v. de ceteris Alcmaeonis fati; Eriphyles mundum Apollini dedicat, *Ephor.* 155.
- Alcmaeonidae templum Pythicum restaurant, *Philoch.* 70.
- Alcmena, Electryonis et Anaxus f., II, 4, 5, 7; cum Amphitryone Thebas venit, II, 4, 6, 6; ei nubit, *ibid.*; ejus liberi, II, 4, 8, 3; vidua nubit Rhadamantho, II, 4, 11, 8; in caput Eurysthei furit, II, 8, 1, 4; Amphitryoni jubet, ut fratrum caedem ulciscatur. Cum Jove Amphitryonem mentito concumbit ex eoque parit Herculem; eadem nocte ab Amphitryone comprimitur, ex quo parit Iphiclem, *Pher.* 27; Thebis moritur. A Mercurio subrepta et in Beatas insulas translata Rhadamantho datur uxor, *Pher.* 39; ejus sacellum, *ibid.*
- Alcmenor, Egypti ex Arabia f., Hippomedusam uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmon, cujus patris fuerit non traditur, *Pher.* 25.

Alcemonius lucus circa Thermodontem, *Pher.* 25.

Alcon, Hippocoontis f., ab Hercule necatur, III, 10, 5, 1.

Aleus, Aphidantis f., ducit Nearam, III, 9, 1, 2; ex ea liberi, *ibid.* § 3; infantem e filia Auge natum reperit, exponit et filium vendi jubet, II, 7, 4, 1 sq.—Cephei pater, I, 9, 16, 8.

Alex, fluvius, Locrorum et Rheginorum agros dividit, *Tim.* 64.

Alexander, i. e. Paris *quem vide.*

Alexander, Eurysthei f., ab Atheniensibus occiditur, II, 8, 1, 3.

Alexander, Pyrrhi filius, rex Epiri, *Phyl.* 50; ejus fata et mors, *Theop.* 233.

Alexandri Pheraei mors, *Theop.* 339.

Alexander Magnus in Asiam trajicit, copiarum numerus, *Phyl.* 71; literas misit ad Chios, *Phyl.* 14; Alexandri tabernaculum, *Phyl.* 41; ejus laus, *Tim.* 138; ejus animus a Callisthene corruptus, *Tim.* 142; ejus amici eorumque luxuria, *Phyl.* 41.

Alexjares, Herculis ex Hebe f., II, 7, 7, 15.

Alcon, Abantis f., *Ephor.* 33.

Alcyone, Atlantis ex Pleione f., *Phyl.* 10, 1, 1; Pleias, *ibid.*; ejus e Neptuno progenies, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.

Alcyone, Aoli ex Evarete f., Ceycis uxor, I, 7, 3, 4.

Alcyone (nisi potius Alcinoe), sacerdos Junonis Argivæ, *Hell.* 53.

Alcyoneus, Gigantum unus, solis boves ex Erythia insula abegit; ab Hercule occiditur, I, 6, 1, 4 sqq.

Alcyonii dies novem, *Philoch.* 180.

Alea, urbs Arcadiæ, *Theop.* 269.

Alebiion, Neptuni f., Geryonis boves Herculi furatur, ab eo interficitur, II, 5, 10, 9.

Alecto, Erinnyes, II, 1, 4.

Alector, pater Leiti, I, 9, 16, 8; et Iphios, III, 6, 2, 2.

Aletes, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.

Aletes, Heraclida, Corinthum occupat, *Ephor.* 16.

Alisarna, urbs Troadis, *Theop.* 305.

Allantium vel Allante, urbs Macedoniae, *Theop.* 38.

Allio Athenienses vesebantur in Scirio festo, *Philoch.* 204.

Allobryges, Galliae populus, *Ap. fr.* 127.

Almon vel Salinus, urbs Bœotiae, *Hell.* 13.

Alocus, Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340.

Aloeus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; Iphimedium ducit, *ibid.* § 3.

Aloidæ (Otus et Ephialtes) cælum petunt, Junonem et Dianam aggrediuntur, Martem vinciunt, a Diana occiduntur, II, 7, 4, 4.

Alope vel Alohe vel Alybe, urbs Amazonum, *Ephor.* 87.

Alope, urbs Thessaliæ, *Pher.* 107.

Alope, Cercyonis f., *Pher.* 107; Neptuno parit Hippothoontem, *Hell.* 68.

Alopecae, demus Antiochidis tribus, *Philoch.* 71.

Alopius, Herculis ex Antiope f., II, 7, 8, 4.

Alopeconnesus a Cephisodoto obsessa, *Androt.* 17.

Alopeconnesii Græci Æneum urbem incolunt, *Ephor.* 73.

Alphesibœa, Phœnicis uxor, Adonidis mater, III, 14, 4, 1.

Alphesibœa, Biantis e Perone filia, *Pher.* 75.

Ἀλφειοὶ pisces, *Ap. fr.* 184.

Alpheus fl. ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3; sub mare labens Syracusis emergit, *Tim.* 51, 52.

Alponus, urbs Macedoniae et Locrorum Epicnemidiorum, *Hell.* 19.

Althæa, Thespii et Laophontæ filia, Leda soror, vel ejus e Clauco mater, I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Oenei uxor, a Baccho et Marte amata, I, 8, 1; Meleagro f. mortem parat, post ejus obitum ipsa perit, I, 8, 3, 3 sq

Althæus, fluvius in Daunia, cujus aqua sanat vulnera, *Tim.* 15.

Althemenes, Catrei f., II, 2, 1, 1; ob oraculum cum Ape-mosyne sorore patrem relinquit, *ibid.* § 3; ad Rhodum appellit, *ibid.*; Cretenix nomen dat, *ibid.*; sororem e Mercurio gravidam necat, *ibid.* § 6; patrem ignarus interficit, II, 2, 2, 5.

Alyattes, rex Lydorum, *Xanth.* 8; e Mysia in Thracia colonos advocat, *ibid.*; pater Sadyattæ, *Xanth.* 19, p. 40.

Alyattes, Sadyattæ ex sorore filius, Cresi pater, rex Lydorum, sapientissimus, Smyrnam capit, in Cariam expeditionem facit, *Xanth.* 19, p. 41.

Amadoci, gens Scythica, *Hell.* 170.

Amalchium mare Hecataeus (Abderita, ut videtur,) appellat partem Oceani septentrionalis, *Hec.* 160.

Ἀμᾶλλαι, *Ister* 54.

Amalthea, Hæmoni f., II, 7, 5, 2, *Pher.* 37; Jovem nutrit, I, 1, 7; ejus cornu ab Acheloo datur Herculi, II, 7, 5, 1; ejus vis, *ibid.* § 2; *Pher.* 37.

Amarynceus, Hippostrati pater, I, 8, 4.

Amarynthus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.

Amarynthus, pater Narcissi, *Acus.* 21 a.

Amasis quomodo rex Egypti factus sit, *Hell.* 151.

Amathusii in Cypro, *Ephor.* 134; quorum posteri sint *Theop.* 111.

Amazones, Martis ex Harmonia progenies, *Pher.* 25; gens mulierum bellicosa, quas nunc Sauromatidas appellant, *Ephor.* 103; earum sedes et urbes cognomines, *Ephor.* 87, 78; earum mores, II, 5, 9, 1; *Hell.* 146; *Ephor.* 102; unde Chadesiæ nominatæ sint, *Hec.* 352; a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2; ab Hercule, II, 5, 9, 8; *Hec.* 11, 33; in Atticam faciunt expeditionem, *Hell.* 84; earum pugna ad Athenarum urbem, *Clitod.* 5; Amazo ad Alexandrum Magnum venit, *Ister* 64.

Amazonium Athenis, *Clitod.* 5.

Amazonium, sic vocabatur Cuma, *Hec.* 212.

Amaxitus, urbs Troadis, *Ap. fr.* 56.

Ambracia, urbs Thesprotiæ, cujus gentile apud Philistum fr. 52: Ambracinus.

Ambraciotæ, *Hell.* 52.

Ambrosia, Hyas, *Pher.* 46.

Amestratus, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 61.

Amestrius, Herculis ex Eone f., II, 7, 8, 5.

Ἀμείστριος qui sint, *Philoch.* 152.

Amisodaurus, Chimææ educator, II, 3, 1, 6.

Amisus, urbs Asiæ, antiquitus Heneta dicta, *Hec.* 200, a Milesiis condita, deinde Cappadocum, deinde Atheniensium coloniis frequentata, nomen mutavit, *Theop.* 202.

Ammonis oraculum ad Cepheum de Æthiopia a malo, quo Neptunus eam infestabat, liberanda, II, 4, 3, 4.

Ἀμνός, ἀρὴν, ἀρνεός, *Ister* 53.

Amor, Noctis et Ætheris f., *Acus.* 1.

Amorgi ins. tres civitates, *Androt.* 19.

Ampelus, urbs Liguriæ, *Hec.* 24.

Amphanæ vel Amphanæa, urbs Dorica, *Theop.* 58; *Hec.* 335.

Amphianax, pater Oetyli, *Pher.* 89.

Amphianax, pater Mæræ, *Pher.* 79.

Amphianax, Lyciæ R., II, 2, 1, 3.

Amphiarus, Argivus, Oiclei f., Argonauta, I, 9, 16, 8; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eriphylum ducit, I, 9, 13, 1; in ludis Nemeis primus disco vincit, III, 6, 4, 5; ejus de expeditione VII ducum vaticinium, *ibid.* § 4; quibuscum invitus it, III, 6, 2, 6 sq.; Melanippi caput Tydeo dat, III, 6, 8, 4, *Pher.* 51; somno oppressus neglexit custodiam, *Hec.* 340; immortalis ad infe-

- ros deferitur, *Apoll. l. l.* § 6; Alcmaeonis et Amphilochei pater, II, 7, 2, 5; III, 10, 8, 2; *Ephor.* 28.
- Amphibia, Pelopis filia, Eurysthei mater, *Pher.* 31.
- Ἀμφίχρυον ταῖχος, *Hell.* 136.
- Amphictyon, Deucalionis f., *Theop.* 80; aliis ἀντίχρυον; Cranao pulso Atticae R. fit, I, 7, 2, 7; III, 14, 6, 1; ab Erichthonio pellitur, III, 14, 6, 2; a Baccho vinum temperandi artem discit, *Philoch.* 18; ejus lex, *Philoch.* 18, 19.
- Amphictyones, ab Amphictyone nominati, *Theop.* 80; eorum conventus unde nomen habeat, *Androt.* 33; quinam populi ad eorum consessus legatos mittant, *Theop.* 80.
- Amphictyona, Phthii filia, Datidis mater, *Pher.* 8.
- Amphidamas, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1; ejus liberi, *ibid.* § 2.
- Amphidamas, Busiridis f., ab Hercule caeditur, II, 5, 11, 9.
- Amphidamas, Clytiæ pater, *Pher.* 93.
- Amphidamas, Opuuntius, Clysonymus pater, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57.
- Amphidicus, (Asphodius ap. Pausan., 9, 18 extr.) Astaci f., Thebanus, Parthenopæum cadit, II, 6, 8, 2.
- Amphigenia, urbs Macistiae, *Ap. fr.* 128.
- Amphilochicum Argos. V. Argos.
- Amphilochus, Alcmaeonis e Manto f. Creontis uxori educandus datur, Tisiphonen sororem ignarus emit, III, 7, 2; a patre repetitur, *ibid.* § 4; Argos Amphilochicum condit, *ibid.*; *Hec.* 72.
- Amphilochus, Amphiarai l., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; *Ephor.* 28; Helenæ procus, III, 10, 8, 2; a nonnullis dicitur matrem interfecisse, III, 7, 5, 1; cur a Troja proficiscens terra iter ingressus sit, *Theop.* 112.
- Amphimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Amphimachus, Cteati f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Amphion, Iasi filius ex Persephone, Minyæ, pater Chloridis, *Pher.* 56.
- Amphion, Epopei sive Jovis ex Antiope f., III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 4; Lycum interficit, III, 5, 5, 4; Thebarum R., III, 5, 6, 1; Nioben ducit, *ibid.*; ejus filii, *ibid.*; *Pher.* 102, 6.
- Amphion, unus e Niobes filiis, Apollinis telis elabatur, III, 5, 6, 5; sec. alios occiditur, *ibid.*
- Amphion et Zethus, cum Loco Thebas condunt, *Pher.* 79.
- Amphion, lyra a Musis donatus; cantus vis et dulcedo, *Pher.* 102 a.
- Ἀμφοῖον, placenta Dianæ oblata, *Philoch.* 170.
- Amphipolis, olim Ἐννέξ ὁδοὶ nominata, *Androt.* 27.
- Amphipolitani, urbem agrosque in Atheniensium ditionem dedituri, *Theop.* 47.
- Amphithea vel Hemithea, filia Cycni, *Hec.* 139.
- Amphithea, Pronactis f., Adrastis uxor, I, 9, 13, 2; alia Lycurgi uxor, I, 9, 14, 1.
- Amphitrite (?), Oceanis, I, 2, 2, 1.
- Amphitrite, Nereis, I, 2, 7; Neptuno nubit, I, 4, 6; Benthescymes mater, III, 15, 4, 2; ejus statua in Teno insula, a Telesio facta, *Philoch.* 185.
- Amphitryo, Alcæi f., II, 4, 5, 3; Electryoni armenta reddit; II, 4, 6, 2; hunc imprudens necat, *ibid.* § 4; *Pher.* 27; a Sthenelo pellitur, *ibid.*, § 5; Thebis a Creonte purgatur, *ibid.* § 6; vulpem Thebas infestantem venatur, II, 4, 7, 1; Teleboas viucit, II, 4, 7, 3 sq., *Pher.* 27; Herculis præceptor in arte currum agendi; proelio cum Minyis cadit, II, 4, 11, 5; ejus proles, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27.
- Amphoterus, Alcmaeonis e Calirrhoe f., repente adultus, Phegei filios, patris cadem ulciscens, et Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1.
- Amphrisenses, in Bœotia, *Theop.* 264.
- Ampyx, pater Phemiae, *Hell.* 25.
- Amycla, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confossa, al. iis elapsa, III, 5, 6, 4 sq.
- Amyclæ, urbs, III, 6, 2, 4; *Pher.* 93; Philonomo præmio data, *Ephor.* 18.
- Amyclas, Daphnes pater, *Phyl.* 33.
- Amyclas, Leairæ pater, III, 9, 1, 1.
- Amyclas, Lacedæmonis e Sparta f., ejus e Diomede liberi, III, 10, 3, 2 sq., pater Hegesandæ, *Pher.* 93.
- Amyclas, Cynortæ pater, I, 9, 5.
- Amycus, Neptuni e Bithynide f., Bebrycum R., Argonautas cestu provocat; a Polluce sternitur, I, 9, 20, 1.
- Amymone, Danaï f. a Neptuno amata, qui ei fontem indicat, II, 1, 4, 10; ex ea progenies, II, 1, 5, 13; *Pher.* 13; dicitur Enceladi uxor, *Apoll. ibid.* § 3.
- Amymone, fons in Lerne silva, II, 5, 2, 3.
- Amynthor, Phrastoris f., *Hell.* 1; Ormeniorum R. ab Hercule occiditur, II, 7, 7, 6; Astydamiæ pater, II, 7, 8, 12; *Acus.* 27; Teutamidæ pater, *Hell.* 1; et Phornicis, III, 13, 8, 4; filium occæcat ob calumnias Phthiæ pellicis, *ibid.*
- Amyrgium, campus Sacarum Scytharum, *Hell.* 171.
- Amyrtæus, Argivus, Macedonum partibus favens, *Theop.* 257.
- Amythaon, Crethei f., I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Pylam habitat, *ibid.* § 2; Idomenen ducit, *ibid.* et II, 2, 2, 4; ejus liberi, *ibid.* et I, 9, 11, 2; *Pher.* 23.
- Anacharsis, ex Nomadicis Scythis, *Ephor.* 78; ejus inventa, *Ephor.* 76; ab Ephoro non numerator inter septem sapientes, *Ephor.* 101; sinistra pudenda, dextra os per quietem continebat, *Pher.* 113.
- Anæa, Cariae oppidum, *Ephor.* 86.
- Anæa, Amazon, *Ephor.* 86.
- Anactor, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Ἀναπαράζων, quid significet, *Ephor.* 107.
- Anaphe ins., ab Argonautis nomen accipit, I, 9, 26, 2.
- Anaurus, fl., I, 9, 16, 3; *Pher.* 60.
- Anaxagoræ philosophi ætas, *Ap. fr.* 81. Periclis præceptor; impietatis accusatur, *Ephor.* 119.
- Anaxibia, Cratiei f., Nestoris uxor, I, 9, 9, 3.
- Anaxibia, Biantis f., Peliae uxor, I, 9, 10.
- Anaximandri Milesii ætas, *Ap. fr.* 79.
- Anaximenis Milesii ætas, *Ap. fr.* 80.
- Anaxithea, una Danaidum, ex Jove parit Olenum, *Ister.*
- Anaxo, Alcæi ex Hipponoe f., Electryonis uxor, II, 4, 5, 3.
- Ancaeus, Arcas, I, 8, 2, 4; Lycurgi e Cleophile vel Eurynome, III, 9, 2, 1; apri Calydonii venator, a quo obtruncatur, I, 8, 2, 5 et 6; *Pher.* 81; Argonauta, I, 9, 56, 8; navis gubernator, I, 9, 23; Agapenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Ancaeus, rex Sami, *Pher.* 111.
- Anchiale, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158.
- Anchinoe, Nili f., Beli uxor, II, 1, 4, 4.
- Anchirrhoe, Penthili uxor, *Hell.* 10.
- Anchises, Capys ex Themide f., III, 12, 2, 4; ejus e Veneræ filii, *ibid.*; *Acus.* 26.
- Anchius (Amphion ap. Diodor.), Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 4.
- Ancyor, Lycæonis f., III, 8, 1, 3.
- Andera, urbs, in qua lapis memorabilis, *Theop.* 122.
- Andocides, Atheniensis orator, unde genus deducatur, *Hell.* 78.
- Andræmon, Oxyli pater, II, 8, 3, 4.
- Andræmon, Gorgen ducit, I, 8, 1; Oëneo succedit, I, 8, 6, 2.
- Androclus, Codri fil., coloniæ in Asiam deducendæ dux, Ephesum condit, *Pher.* 117; *Ephor.* 31; Priensibus auxilium fert, *Ephor.* 31.

- Androgeus**, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Panathenæis vincit; ab *Egeo* contra taurum Marathonium mittitur, a quo iugulatur, III, 15, 7, 5; al. Thebis periisse dicitur insidiis, *ibid.* § 6; ejus filii Thasum obtinent, II, 5, 9, 13.
- Andromache**, *Ætionis* f., Hectoris uxor, III, 12, 6, 1.
- Andromela**, Cephei e Cassiopea f., ad liberandam a peste patriam ceto exposita, a Perseo liberatur, II, 4, 3, 4 sq.
- Andropnagi** Scythæ, *Ephor.* 78.
- Andropompus**, Penthili f., ex Henioche pater Melanthi, *Hell.* 10.
- Androthoe**, Castoris filia, Peristhenis uxor, mater Polydectæ ei Dictyos, *Pher.* 13.
- Anexibia** (nisi potius Anaxibia), Danaï ex *Æthiopide* f., uxor Archelai, II, 1, 5, 5.
- Anicetus**, Herculis et Hebes f., II, 7, 7, 15.
- Animalia** venenato morsu lædentia ex Typhonis sanguine orta, *Acus.* 4.
- Anius**, rex Deli, Græcos Trojam proficiscentes hospitio excipit, *Pher.* 94.
- Annus magnus** (Cadmi tempore octo annos complectens), III, 4, 2, 1.
- ANOGON**, Castoris ex Hilaira f., III, 11, 2, 2.
- Anostus**, fluv., *Theop.* 76.
- Antæus**, Neptuni al. Terræ f., Lybiæ R., ab Hercule cæditur, II, 5, 11, 6; *Pher.* 33; uxor Iphinoes, *Pher.* 33 e; ex Irassis erat ad paludem Tritonidem, *Pher.* 33 d; sexaginta cubitorum staturam habebat, *Pher.* 33 e.
- Antalcidas**, sub quo Lacedæmonii pacis fœdus ruperunt, *Theop.* 111.
- Antea**, Amphianactis f., uxor Prœti, mater Mæræ, *Pher.* 79.
- Anthais**, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Anthelia**, Danaï e Polyxo f., Cissei uxor, II, 1, 5, 7.
- Anthemus**, in Erythia fl., II, 5, 10, 7.
- Anthesteria**, *Ap. fr.* 28.
- Anthesterion**, mensis unde dictus, *Ister* 28.
- Anthia**, Thespîi f., Herculis pellex, II, 7, 8, 5.
- Anthippe**, Thespîi f., Hippodromi mater, II, 7, 8, 3.
- Antia** s. Sthenobœa, Iobatae, al. Amphianactis f., Prœti uxor, II, 2, 1, 3.
- Antiadæ**, Herculis ex Aglaia f., II, 7, 8, 2.
- Anticlea**, Periphletæ e Vulcano mater, III, 16, 1, 3.
- Anticlea**, Laertæ, in Bœotia parit Ulyssem, *Ister* 52.
- Anticyra**, urbs Maliensium, *Ap. fr.* 129.
- Antigone**, OEdipi ex Iocasta, III, 5, 8, 8; ex Eurygania filia, *Pher.* 48; cum patre Athenas fugit, III, 5, 9, 2; Polynicen fratrem contra Creontis jussum sepelit; viva defoditur, III, 7, 1, 2.
- Antigona**, Euryti filia, Pelei uxor, mortem sibi consciit, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16; mater Antigonæ, *Pher.* 17.
- Antigonus** Gonatas: huic Athenas prementi quid sibi faciendum sit, missis muneribus significat Patroclus, dux classis Ægyptiacæ, *Phyl.* 1; Cleomenem ad Sellasias devicit, *Phyl.* 36; ejus morbus et mors, *Phyl.* 57.
- Antigoni** Epitropi assentator Apollophanes, *Phyl.* 46.
- Ἀντιπαρκαί**, apud Athenienses, *Philoch.* 61.
- Antileon**, Herculis e Procrice f., II, 7, 8, 1.
- Antilochus**, Nestoris f., I, 9, 10, 3; Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Antimache**, Amphidamantis f., Eurysthei uxor, III, 9, 2, 2.
- Antimachus**, Herculis e Nicippe f., II, 7, 8, 6; Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
- Antimachi** poetæ ætas, *Ap. fr.* 91.
- Antimnestus**, dux Chalcidensium, qui Rhegium condiderunt, *Ant.* 10.
- Antioches**, Melanis f., a Tydeo cæditur, I, 8, 5, 3.
- Antiochus**, Pterelai f., I, 4, 5, 6.
- Antiochus**, Herculis f., Phylantii pater, I, 8, 3, 2.
- Antiochi** Σωτήρες (vel Θεοὶ) mores dissoluti; ejus familiares, *Phyl.* 7.
- Antiope**, Thespîi f., Alopîi mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Antiope**, Nyctei e Polyxo f., III, 10, 1, 4; a Jove compri-mitur, III, 5, 5, 5; *Pher.* 102; ad Epopeum fugit, eique nubit, *ibid.*; a Lyco captiva abducitur, *ibid.* § 7; liberatur, *ibid.* § 10; ejus progenies, III, 10, 1, 4; *Pher.* 102.
- Antiope** ex Sole filii, *Theop.* 340.
- Antiope**, Amazo, ab Theseo captiva abducta, *Hell.* 76.
- Antiphon**, a Triginta viris interfectus, *Theop.* 130.
- Antiphon**, cum Charidemo ab Atheniensibus legatus missus ad Philippum, *Theop.* 189.
- Antiphus**, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5.
- Antiphus**, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Antis**, Thespîi f., Laothoæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Antracitis** fossilis, *Theop.* 231.
- Anus** Seriphia, *Apollod. fr.* 198.
- Aones**, Bœotiæ incolæ, *Hell.* 8.
- Aortes**, unus Cyclopum, *Pher.* 26.
- Aous** (ab Hecatæo nominatur *Æas*), fluvius a Lacmone defluens, *Hec.* 71, 72.
- Apaturia**, festum; unde nominatum sit, *Ephor.* 26.
- Apaturus**, sinus Asiæ, *Hec.* 165.
- Apea**, urbs Cretæ, *Hell.* 99.
- Apelles**, frater Mæonis et Dii, pater Critheidis, Cumanus, avus Homeri, *Ephor.* 164.
- Apelles**, Melanopi f., *Hell.* 6.
- Apemose**, Catrei f., a Mercurio vitiata necatur ab Althemene fratre, III, 2, 1, 3, sq.
- Aphareus**, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5, III, 10, 3, 4; ejus ex Arene filii, *ibid.* § 5.
- Aphete**, Thessaliæ urbs, I, 9, 19, 9; *Hell.* 35; *Pher.* 67.
- Aphidas**, Arcadis e Prosepelia filius, III, 10, 7, 4; *Charon* 13.
- Aphidas**, rex Atheniensium, a Thymote fratre interfectus, *Demo* 1.
- Aphidna**, urbs Atticæ, quo Theseus abduxit Helenam, *Hell.* 74.
- Aphyæ**, sic duæ meretriculæ Athenienses vocabantur, *Ap. fr.* 239.
- Apia**, antiquum nomen Peloponnesi, II, 1, 1, 5; *Ister* 43, 44; *Acus.* 11.
- Apis**, Phoronei f., II, 1, 1, 6; I, 7, 6; ab Etolo cæditur, I, 7, 6; a Thelxione et Thelcline interficitur, *Acus.* 11; deus dicitur Serapis, II, 1, 1, 6.
- Apis**, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80.
- Ἀποδέκται**, receptores, *Androt.* 3.
- Apollo**, Jovis e Latona f., I, 4, 1, 2; ejus nutrices, *Philoch.* 196; a Pane et Thymbreo artem vaticinandi edoctus, oraculum Delphicum occupat, *Apoll. ibid.* § 3; terras obiens homines ad morum placiditatem componit; Athenis Delphos profectus qua via? ad Panopeos veniens Tityum interficit; deinde apud Parnasios Pythonem necat; cum Themide oraculum Delphicum condit, *Ephor.* 70.
- Neptuno** pro Pythia dat Tarnarum, *Ephor.* 59; interficit Tityum, I, 4, 1, 4; superat Marsyam certamine et exoriat, I, 4, 2, 2; Herculi arma dat, II, 4, 11, 9; Trojam muris munit, II, 5, 9, 9; *Hell.* 136; pretio non accepto pestem ei immittit, *Apoll. l. l.*; cymbium aureum dat Herculi; *Vide* Sol; ejus certamen cum Hercule dirimitur, II, 6, 2, 6; jussu matris Amphionis filios necat, III, 5, 6, 4; ei datur Manto e manubiis Thebarum captarum, III, 7, 4, 2; Alcmaoni oraculum dat de matre necanda, III, 7,

- 5, 1; de itinere ad Acheloum, *ibid.* § 5; dantur ei Acheloi iussu dona nuptialia Arsinoe, quæ Alcmæonidæ abstulerant, *ibid.* § 6; Mercurio dat boves pro lyra, virgam auream pro fistula, III, 10, 2, 7 *sq.*; Hyacinthum amasium invitus interficit, III, 10, 3, 3; Cyclopes necat, ideo servit Admeto, III, 10, 4, 2 *sq.*; *Pher.* 76; Arsinoen amatam interficit, III, 10, 3, 9; Cassandram vaticinandi arte donat, fidem ei aufert, III, 12, 5, 11; a Coronide Ischyri posthabetur, *Acus.* 25; Ischyn interficit, *Pher.* 8; Phlegyas, qui templum incenderant, interimit, *Pher.* 102 a; Cyrenen in Libyam transvehit, *Pher.* 9; vocatur Egletes, I, 9, 26, 3; ejus progenies ex Arsinoe al. Coronide, III, 10, 3, 6; e Phthia, I, 7, 6; e Thalia, I, 3, 4; ex Aria, III, 1, 2, 2; ex Ethusa, III, 10, 1, 3; Apollo pater Aristæi, *Pher.* 10; Corybantum e Rhytia, *Pher.* 6; Chæronis e Therone, *Hell.* 49; Idmonis ex Asteria, *Pher.* 70; Philammonis e Philonide, *Pher.* 63; Autuchi et Aristæi ex Cyrene, *Phyl.* 15; Apollinis Amyclæi templum, *Theop.* 218; ejus templum ad Ismenum, *Philoch.* 197; ejus ara Marathonica, *Philoch.* 158; ejus simulacrum in Delo, *Ister* 35; Apollini sacer est citharus piscis, *Ap. fr.* 15; neomenia, *Philoch.* 178; prima cujusque mensis dies, *Philoch.* 181; Apollo Carneus, *Theop.* 171; Thymbraeus vel Zymbraeus vel Dymbrius, *Hell.* 135; Μαλλόεα in Lesbo colitur, *Hell.* 117; ἑλίοις, *Ap. fr.* 7; aureus Delphis, *Philoch.* 22, 23; Boedromius, *Philoch.* 34; Donastas, *Theop.* 320; Hegetor, *Theop.* 171.
- Apollocrates, Dionysii superioris f., homo ebriosus, *Theop.* 204.
- Apollonophanes, Antigoni Ἐπιτρόπου assentator, *Phyl.* 46. Ἀπόνημα, quid sit, *Clitod.* 20.
- Ἀποπομπῆς θεοί. Vide Dii.
- Ἀποστολαί, eorum munus, *Philoch.* 142.
- Apus, urbs Thraciæ, *Theop.* 180.
- Apsynthii, populus Thracum, *Hec.* 135.
- Apsyrtides insulæ, I, 9, 24, 4 et 25, 4.
- Apsyrtus, a Medea sorore jugulatur, I, 9, 24, 1; *Pher.* 73.
- Aquila, Typhonis et Echidnæ proles, Prometheo infesta, ab Hercule confoditur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21.
- Aquila in templorum fastigiis, Corinthiorum inventum, *Tim.* 50.
- Aquilæ Pyrrhi et aliorum, *Phyl.* 49.
- Aquilina, urbs Illyrica, *Theop.* 42.
- Arabes. Erembi dicuntur *Hellanico* 153.
- Arabia, conjux Ægypti, II, 1, 5, 4.
- Arabia; ibi habitat Ægyptus, II, 1, 4, 5; eam adit Hercules, II, 5, 11, 11.
- Aratus, invidia in Cleomenem ductus, Macedones arcesit, *Phyl.* 59.
- Araxes fluv., *Ephor.* 78; *Hec.* 170; *Ap. fr.* 123.
- Arbaxani (vel Arbazani), gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
- Arbela, urbs Siciliæ, *Phil.* 31.
- Arbelus, Ægypti ex Hephæstina f., Oëmen uxorem habet, II, 1, 5, 9.
- Arcades autochthones, *Hell.* 77; ex Arcadis filiis oriundi, *Charon* 13; eorum cum Bœotis de finibus contentio, *Pher.* 86; eorum mores, *Hec.* 355; *Charon* 13; *Ephor.* 97; *Theop.* 243; Arcades parent Lycaoni, III, 8, 1, 2; Nyctimo, Arcadi, Elato et Aphidanti, III, 8, 2, 1 *sqq.*; Stymphalo, III, 12, 6, 10; sub Hercule Augeam adiunguntur, II, 7, 2, 1; Oëchaliæ, II, 7, 7, 7.
- Arcadia, festum Cereris, *Ap. fr.* 8.
- Arcadion, Philippi osor, cum eo in gratiam redit, *Phyl.* 38; ejus dictum, *Theop.* 235.
- Arcas, Jovis aut Apollinis e Callisto f., III, 8, 2, 7; *Charon* 13; e Themisto f., *Ister* 57; ejus progenies, III, 9, 1, 1; *Hell.* 60.
- Arcesilaus, Melanei pater, Euryti avus, *Pher.* 34.
- Arcesilaus, Scutlii vel Scythi f., *Ap. fr.* 99.
- Arcesine, una ex tribus civitatibus in insula Amorgo, *Androt* 19.
- Arcesius, Laertæ pater, I, 9, 16, 8.
- Archagoras, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archebates, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Archedicus, Hercules ex Eurypyle f., II, 7, 8, 5.
- Archelaus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Archelaus, Ægypti e Phœnissa f., Anexibiam ducit, II, 1, 5, 5.
- Archelaus, Dymæus, mercenariis Syracusanorum præfectus, *Theop.* 212.
- Archemachus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Archemachus, Hercules e Patro f., II, 7, 8, 2.
- Archemoras vocatur a VII ducibus Opheltæ, Lycurgi f., III, 6, 4, 4.
- Archenor, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archias puer, talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Archias, Syracusarum conditor, Myscellum adjuvat, *Ant.* 11.
- Archidamium bellum, *Ephor.* 120.
- Archidamus, Lacedæmonius, Phocensium rebus favet, *Theop.* 258; Tarentinis auxilio venit, in Italia cecidit, *Theop.* 259; ejus mores, *ibid.*
- Archidamus, post reditum, invito Cleomene, a Lacedæmonis interfectus, *Phyl.* 55.
- Archinus, Athenæi filius, Atheniensibus persuasit ut Ionicis literis uterentur, *Theop.* 109.
- Architeles, Eunomi, ab Hercule invito necati, pater, in interfectori ignoscit, II, 7, 6, 3.
- Architeles, dives Corinthius, *Theop.* 220.
- Arclus, *Theop.* 226.
- Arcya, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
- Ardiæi, gens Illyrica, a Gallis devicta, *Theop.* 41.
- Ardynium, urbs in campo Thebano, *Xanth.* 17.
- Area, Athamantis, qui Teum condidit, filia, *Pher.* 112. Ἀρεά κρήνη, III, 4, 1, 3.
- Areithous, Bœotus, in Arcadiam migrat, ubi a Lycurgo occiditur, *Pher.* 86.
- Areius, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Arene, Oëbali f., Aphareï uxor, III, 10, 3, 5; mater Lyncei et Idæ, *Pher.* 65.
- Arene, urbs a quam nominata, *Pher.* 65.
- Areopagitæ, *Philoch.* 17, 58, 59, 60; *Phanod.* 15.
- Areopagus, *Hell.* 69, 82; *Ap. fr.* 6; *Philoch.* 16; judicium de Neptuno et Marte, III, 14, 2, 3; de Cephalo, III, 15, 1, 8; de Dædalo, III, 15, 9, 2.
- Ares, castellum Eubææ, *Theop.* 160.
- Arestor, Phorbantis filius, Argi Panoptæ pater, II, 1, 3, 3; *Pher.* 22.
- Aretæus, Dionis filius, *Tim.* 129.
- Arete, Alcinoi, Phæacum R., uxor, I, 9, 25, 5.
- Arete, Dionis uxor, *Tim.* 129.
- Aretesium, locus in Athenarum urbe, *Philoch.* 48.
- Arethusa vel Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
- Arethusa, Abantis f., *Ephor.* 33.
- Arethusæ fontis origines, *Tim.* 51, 52.
- Aretus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Areus, Acrotati pater, rex Lacedæmoniorum, *Phyl.* 48; Areus et Acrotatus primi apud Spartanos aulicam aliquam opulentiam æmulantes, *Phyl.* 43.
- Argæus, qui una cum Philippo regnum petiit, *Theop.* 32.
- Argante, urbs Indiæ, *Hec.* 176.
- Argele, Thespîi f., Hippodromi mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Argentum Athenis in arce Minervæ depositum, *Philoch.* 116.

Arges, Cyclops, Caell f., I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.

Ἀργεῖος non est Ventus, sed Zephyri epithetum, *Acus.* 3.

Argæus, Licymnii f., Herculis socius, occiditur, II, 7, 7, 8.

Argia, Autesonis f., Aristodemi conjux, II, 8, 2, 9.

Argia, Adrasti f., Polynicis uxor, I, 9, 13, 2; III, 6, 1, 6; *Hell.* 12.

Ἀργῖλλαι, subterranea Cimmericorum ædificia, *Ephor.* 45.

Argius, collis in Creta, *Pher.* 69.

Arginuse ins., *Androt.* 14.

Argiope, Nili f., altera Agenoris uxor, mater Cadmi, *Pher.* 40.

Argiphontes. Vide Mercurius.

Argius, Pelopis f., Hegesandram uxorem ducit, *Pher.* 94.

Argius, Niobæ f., *Pher.* 102, 6.

Argius, Ægypti e Phœnissa f., Evippen ducit, II, 1, 5, 5.

Argivæ mulieres, Bacchico furore concitatæ, II, 5, 2, 3.

Argivi sub VII ducibus a Thebanis fugantur, III, 6, 7, 9;

insepulti relictis, ab Atheniensibus sepeliuntur, III, 7,

1, 4; sub Epigonis Thebas evertunt, III, 7, 4, 1; Apollini

dant cum manubis Manto, Tiresiæ filiam, *ibid.* § 2.

Argivorum signum, II, 8, 5, 1; Argivi Eurystheo duce ab

Atheniensibus vincuntur, *Pher.* 39; judicia exercent

ad Ægyptum promontorium, *Hec.* 357; eorum partes in

bello Peloponnesiaco, *Philoch.* 109.

Argo navis, I, 9, 16, 6; *Clitod.* 5; ab Argo, Phrixi f.,

nominata, *Pher.* 61; Herculis pondere aggravata que-

ritur, I, 9, 16, 6; I, 9, 24, 4; *Pher.* 67; Neptuno con-

secratur, I, 9, 27, 3.

Argolis parat ex parte Amythaonis filiis, I, 9, 12, 8; Gela-

nori, I, 4, 4, 8; Danao, *ibid.*; Lynceo, II, 2, 1, 1;

Ἀcrisio, *ibid.* § 4; Deiphonti, II, 8, 5, 5; Adrasto, III,

6, 1, 4; Temeno, II, 8, 4, 2; Argolidem occupat Teme-

nus, oram vero maritimam ejus (ἄκτις) e regione Atticæ)

Argæus et Deiphantes, *Ephor.* 16.

Argonautæ recensentur, I, 9, 16, 8; a mulieribus Lemniis

excipiuntur, I, 9, 17; a Dolionibus, I, 9, 18, 1; Cyzicum

per errorem occidunt, *ibid.* § 2; in Mysiam veniunt,

ibid.; relinquunt Herculem, Hylam et Polyphemum, I,

9, 19; Amycum, Bebrycum regem, interficiunt, I, 9, 20;

itinere a Phineo monstrato, Symplegades incolumes

trajiciunt, I, 9, 21; a Mariandynis in Colchidem veniunt,

I, 9, 23; eam, vellere ablato, clam relinquunt, *ibid.*

§ 13; eorum reditus per Tanaim, Oceanum, mare me-

diterraneum, *Tim.* 6; non navigant per Tanaim, sed alia

via, *Hec.* 187, 339; Eridanum, Apsyrtes, Ligyes, Celtas

præternavigant, I, 9, 24; præter Etruriam vecti, ad

Ææam veniunt, a Circe purgantur, *ibid.* § 5; Charybdin,

Scyllam et Planctas præternavigant, ad Corecyram ap-

pellunt, I, 9, 25; in insula Anaphie Apollini Ægletæ

sacra instituunt, I, 9, 26, 1—3; Talo caso ad Æginam

appellunt, *ibid.* § 4; per Eubæam, et Laridem Iolcum

revertuntur, *ibid.* § 6; Phineum puniunt, III, 15, 3, 3;

expeditio quando facta? II, 6, 3, 5.

Argos, regio, I, 8, 6, 3; *Hell.* 37; antiquum Peloponnesi

nomen, II, 1, 2, 1.

Argos Amphilochoium ab Amphilocho conditur, III, 7,

7, 4; cf. *Ephor.* 28.

Argous portus insulæ Æthalicæ unde nomen acceperit,

Tim. 6.

Argura, antea Argissa, urbs Thessalicæ, *Ap. fr.* 152.

Argus, Jovis e Niobe f., II, 1, 1, 7; *Acus.* 11; a Phoroneo

regnum accipit, Peloponnesum Argos dicit, II, 1, 2,

1; ejus progenies, *ibid.*; *Pher.* 22.

Argus, Panoptes, II, 1, 2, 2; γρηῖς, *Acus.* 17; Age-

noris, *ibid.*; Arestoris, *Pher.* 22; aliis Inachi, Argi et

Ismenes f., II, 1, 3, 3; interitit Satyrum et Echidnam,

Apidis interfectores ulciscitur, II, 1, 2, 4; ejus proge-

nies, II, 1, 3, 1; Ius custos, *ibid.* § 3; a Mercurio ne-

catur, *ibid.* § 4; *Pher.* 22.

Argus, Actæonis canis, III, 4, 4, 6.

Argus, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 7; Phrixi ex Io-

phossa, *Acus.* 8; Argo navem construit, I, 9, 16, 6;

Pher. 61; Argonauta, I, 9, 16, 8.

Argyphia, Ægypti uxor, ex ea filii, II, 1, 5, 2.

Argyraspides Alexandri, *Phyl.* 41.

Argyrini, gens Epirotica, *Tim.* 43.

Argyrus urbs, *Phil.* 36.

Aria, regio Persica, *Hell.* 168.

Aria, Cleochi f., mater Mileti ex Apolline, III, 1, 2, 2.

Ariadne, Minos e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Theseo glu-

mmum minio tinctum dat, quo labyrinthi ambagibus se

evolveret; cum eodem fugit, et in Dia insula relinqui-

tur; apparet lamentanti Venus; cum Baccho concum-

bit, ab eoque donatur corona aurea; a Diana interfici-

citur, *Pher.* 106; post interfectum Deucalionem, regiū

procuracionem suscipit, et fœdus ferit cum Theseo

Clitod. 5; a Theseo abducitur, *Pher.* 109; *Ister* 14.

Ariamnes, Callus in Asia ditissimus, Gallos omnes per

integrum annum epulis excipit, *Phyl.* 2.

Ariani, gens Cadusiis proxima, *Ap. fr.* 107.

Ariaspes, Atossæ pater, *Hell.* 163 b.

Aries Phrixi et Hellæ, aureo vellere præditus, *Pher.*

53; inter astra collocatus, *ibid.* 52.

Arimanius, *Theop.* 71.

Arimus, rex in Asia minori, *Xanth.* 4.

Arintlia, urbs Oenotrorum, *Hec.* 30.

Arion equus, Neptuni e Cerere progenies, Adrastum

servat, III, 6, 8, 7.

Arion Methymnæus primus choros cyclicos instituit, *Hell.*

85.

Arisbe, Teucrici Cretensis f., Dardani uxor, Hellanico est

Atea, vel Batea, *Hell.* 130; eam *Ephor.* 21 dicit

Meropis filiam, primamque uxorem Alexandri, Priami

f.—Meropis f., Priami uxor, III, 12, 5, 2; Hyrtaco datur,

ibid. § 3.

Aristæus, Apollinis ex Cyrene f., ex Libya in Ceum mi-

gravit, *Phyl.* 15; pater Hecatae, *Pher.* 10.

Aristæus, Actæonis pater, III, 4, 4, 1.

Aristæus Proconnesius apud Metapontinos aliquantum

versatur, *Theop.* 182.

Aristocrates, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, ab

Atheniensibus capitis damnatus, *Philoch.* 121.

Aristodamidas, Meropis f., Phidonis pater, *Theop.* 30.

Aristodeme, Priami f., III, 12, 5, 13.

Aristodemus, Aristomachi f., fulmine ictus moritur, ejus

filii Lacedæmone potiuntur, III, 8, 2, 9; T. ebanos

Ægidas ad expeditionis in Pelopon. societatem adsci-

scit, *Ephor.* 13.

Aristomachus, Talai f., I, 9, 13, 1.

Aristomachus, Hippomedontis pater, III, 6, 3, 2.

Aristomachus, Cleodatis f., Temeni pater, *Theop.* 30;

bello Heraclidarum perit, II, 8, 2, 5; ejus filii reditum

tentant in Peloponnesum, *ibid.* § 6 sq.

Aristomachus, Argivorum tyrannus, in Antigoni potesta-

tem venit, ejus mors, *Phyl.* 52.

Ariston, Reginus, Delphis in certamine musico ab Eunomo

Locro vincitur, *Tim.* 64, 65.

Ariston, Oelæorum præfectus; ejus uxor a Phayllo

amatur, *Phyl.* 60.

Aristonous Gelonis filii tutor, *Tim.* 84.

Aristoteles Cyrenæus amantem Laidem despicit, *Ister*

48.

Aristoteles Stagirita de Locrorum civitate graviter men-

titus, alque omnino levis homo et temerarius, *Tim.*

70; alia in eum convicia, *Tim.* 71, 74, 75, 76; de e.

- etate, *Ap. fr.* 92.
Aristus, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
Armenii, populus Asiæ, *Hec.* 195.
Armenius, Zeuxippi f., *Hell.* 10.
Arnaeus, Megamedes pater, II, 4, 10, 1.
Arne, urbs postea Chæronea vocata, *Hec.* 87.
Aroerni, gens Celtica, *Ap. fr.* 62.
Aroteres, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
Aroteres, populus Libyæ, *Hec.* 305.
Arrhetus, Priami f., III, 12, 5, 13.
Arsinoe, Phregei f. Alcmæoni desponsa, III, 7, 5, 4; mu-
nera nuptialia ei data, *ibid.*
Arsinoe, Leucipii ex Philodice f., III, 10, 3, 6; Esculapii
mater ex Apolline, *ibid.*
Artaphernes, (unus ex septem viris, qui *Pseudo Smer-*
dini interfecerunt) Daphernes vocatur ab *Hell.* 167.
Artaxerxes contra Cyrum belligerat, *Ephor.* 129.
Artemon, περιφóρητος, Periclis mechanicus in Sami obsi-
dione, *Ephor.* 117.
Artemisia, Hecatomni filia, Mausoli uxor, ejus mors,
Theop. 116.
Artemisium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 33.
Artemisius mons, II, 5, 3, 2.
Artemitium, i. q. Artemisium, urbs Oenotrorum, *Phil.*
53.
Arypes pro *Rhypes* (Achæi) dicit *Pher.* 114.
Asæ, vicus Corinthi, *Theop.* 205.
Ascalaphus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ pro-
cus, III, 10, 8, 2.
Ascalaphus, Acherontis e Gorgyra f., I, 5, 3; ei saxum
impositum, *ibid.*, ab Hercule removetur, II, 5, 12, 6,
ille mutatur a Cerere in bubonem, *ibid.* § 9.
Ascalon, urbs Lydiæ, *Xanth.* 11.
Ascalus, Hymenæi filius, dux Lydorum in Syria militat,
ubi Ascalum condit, *Xanth.* 23.
Ascalus, urbs Syriæ, *Xanth.* 23.
Ascania, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
Ascanius, Priami f., III, 12, 5, 13.
Asclepiadæ dicebantur medici Coi et Cnidii, *Theop.* 111.
Ascera, quo exul abiit pater Hesiodi, *Ephor.* 164.
Asia, Oceani f., I, 2, 2; Iapeti uxor, *ibid.*
Asiam minorem quot gentes habitent, *Ephor.* 80; ejus
pars aliquando mare fuit, *Xanth.* 3.
Asiani, Troum auxiliares, *Ap. fr.* 178.
Asine, urbs Peloponnesi, *Theop.* 191.
Asinus mysteria portans, *Demo.* 7.
Asopis, Thespii f., Mentoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
Asopis, Asopi f., Cercyrae mater, *Hell.* 45.
Asopus fl., Oceani ex Tethye, al. Neptuni e Pero (*Acus.* 2),
al. Jovis ex Eurynome f., ducit Metopen, III, 12, 6, 5;
ejus progenies, *ibid.*; a Jove fulmine ictus, ad flumen
redire jubetur, unde carbonem in eo feruntur, *ibid.* § 6;
pater Eginæ, I, 9, 3, 2; *Pher.* 78; Ismenes, II, 1, 3,
1; Salaminis, III, 12, 7, 1.
Aspendus, urbs Pamphyliæ ab Aspendo condita, *Hell.*
20; *Theop.* 12.
Aspides ab Ægyptiis cultæ, *Phyl.* 26. *Cf.* 27.
Aspledon vel Spledon, urbs in Bœotorum et Locrorum
confinio, *Ap. fr.* 153.
Assaon, Niobam filiam suam deperivit; ejus filios flam-
mis necavit, deinde ipse manum sibi intulit, *Xanth.*
13.
Assaracus, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; ejus pro-
genies, *ibid.* 3.
Assera, urbs Chalcidensium, *Theop.* 165.
Assesus, oppidum agri Milesii, *Theop.* 166.
Assorium, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 16.
Assus, urbs Asiæ min. *Ephor.* 90; *Hell.* 116.
Assyrii parent Thianti, III, 14, 4, 2; iidem Syrii, III, 14,
3, 3.
Astaci Thebani filii per obsidionem Thebarum, a VII du-
cibus factam, insignes, III, 6, 8, 2.
Astacus, Byzantinorum regio, *Theop.* 247.
Astacus, Melanippi pater, *Pher.* 51.
Astelebe, urbs Lydiæ, *Xanth.* 21.
Asteria, urbs Lydiæ, *Xanth.* 22.
Asteria, insula prope Cephalleniam, *Ap. fr.* 167.
Asteria, Coroni filia, ex Apolline mater Idmonis, *Pher.* 70.
Asteria, Danaï f., Chæti uxor, II, 1, 5, 4.
Asteria Cœi f. ex Phœbe, I, 2, 2, 2; Persæ conjux, I, 2,
4; Jovis congressum fugiens, in mare se projicit; Delo
nomen dat, I, 4, 1, 1.
Asterion, Cretensium R., Europam ducit, ejus liberos e
Jove educat, III, 1, 2, 1; liberis orbus obit, III, 1, 3, 1.
Asteris urbs, eadem quæ Asteria.
Asterius, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; ex Amphictyone
procreat Dotidem, *Pher.* 8.
Asterius, Cometæ f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
Asterius, Cretes pater, III, 1, 2, 6.
Asterius, s. Minotaurus, tauri e Pasiphae f., a Minoe la-
byrintho includitur, III, 1, 4, 3. *Vide* Minotaurus.
Asterodia, Eurypyli f., Icarī conjux, mater Penelopæ,
Pher. 90.
Asterope (?) Cebrenis f., Æsaci uxor, III, 12, 5, 2.
Asteropea, Deionis f., I, 9, 4.
Asterope, Asteropæus, Cyclops. *Vide* Steropes.
Astra, Astræi filii, I, 2, 4.
Astræus, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus ex Aurora progenies, I,
2, 4.
Astrapsychus, magorum nomen, *Xanth.* 29.
Ἄστυ quid sit, *Phil.* 4.
Astyagis de Mandane filia somnium, *Charon.* 4.
Astyanax, Herculis et Epilaidis f., II, 7, 8, 2.
Astybias, Herculis e Calametide f., II, 7, 8, 4.
Astycratia, Amphionis e Niobe f., a Diana confoditur, III,
5, 6, 1 *sq.* *Hell.* 54.
Astydania, Acasti uxor, Peleum frustra amat, eum stupri
accusat, III, 13, 3, 1 *sq.*; ab eo pœnas luit, *ibid.* § 5
sq.
Astydania, Amyntoris f., Ctesippi mater ex Hercule, II, 7,
8, 12; Tlepolemi mater, *Acus.* 27.
Astygenia, Tlepolemi mater, *Pher.* 37 a.
Astygonus (Astynous? Hom. II. ε', 144), Priami f., III, 12,
5, 13.
Astymedusa, Stheneli f., Oedipi uxor, *Pher.* 48.
Astynous, Phaethontis f., Sandaci pater, III, 14, 3, 2.
Astyoche, Simoentis f., Erichthonii uxor, III, 12, 2, 1.
Astyoche, Laomedontis f. ex Strymo, al. Placia, III, 12,
3, 11; Telephi uxor, cui Priamus vitem auream donat,
ut Eurypylum filium Trojam mittat, *Acus.* 27.
Astyoche, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur,
III, 5, 6, 1.
Astyoche, Phylantis, Tlepolemi mater ex Hercule, II, 7,
6, 1.
Astypalæa, Eurypyli mater e Neptuno, II, 7, 1, 2.
Atabyrium in Sicilia, *Tim.* 3.
Atabyrius, mons in Rhodo, III, 2, 1, 4.
Atalanta, Schœnel f., apri Calydonii venatrix (*falso dici-*
tur, confunditur enim cum Iasi f.), I, 8, 2, 4; inter
Argonautas, I, 9, 16, 8.
Atalanta, Iasi e Clymene f., III, 9, 2, 2; exponitur, *ibid.*;
a venatoribus invenitur, virgo manet, Rhœcum et Hy-
læum, Centauros sibi insidiantes, interficit, Calydonii
apri venatrix, Peleum vincit, *ibid.* § 3, 4; a patre agni-
ta et nubere jussa, se cursu certantibus præmium pro-

- ponit, multos vincit, a Milanione superatur; in lænam mutatur, *ibid.* § 5 sq.
- Atas, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Atea, e. q. Arisbe, Teucri Cretensis f., Dardani uxor, *Hell.* 130.
- Atergatis a Mopso Lydo capta, cum Ichthyæ filio in lacum demersa, *Xanth.* 11.
- Ates collis in Phrygia, ubi Ilium, III, 12, 3, 3.
- Athamantis ager, I, 9, 2, 2.
- Athamas, Æoli f., I, 7, 3, 4; Bæotiae R., I, 9, 1, 1; ejus uxores et liberi, *ibid.*; his oritur, I, 9, 2, 1; Bæotia relicta, Themistionem ducit, *ibid.* § 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; ideo a Junone in furorem conjectus Learchum interficit, *ibid.* § 6; Orchomeni habitat, *Hell.* 49.
- Athamas, Arææ pater, qui Teum in Asia minori condidit, *Pher.* 112.
- Atharambis, urbs Ægypti, *Hec.* 280.
- Athenæ: Diades in Eubœa a Diante conditæ, *Ephor.* 33.
- Athenæ, Cecropia dictæ, Cecropi parent, III, 14, 1, 1; a Minerva dea præside facta nomen accipiunt, *ibid.* § 6; a Minoe obsidentur, III, 15, 8, 4; Athenarum laudatio et vituperium, *Theop.* 297.
- Athenæus Eretriensis, Pharsali adsentator, *Theop.* 20.
- Athenienses, Heracles expiunt, Eurystheum debellant, II, 8, 1, 3; sub Theseo Thebas capiunt, III, 7, 1, 4; cum Eleusiniis et Thracibus bellum gerunt, III, 15, 4, 7; Hyacinthi filias immolant, III, 15, 8, 5; septem pueros et totidem puellas quotannis Minotaurum mittunt, *ibid.* § 8; Saitarum coloni, *Theop.* 172; Eurystheum et Argivos vincunt, *Pher.* 39; bellum gerunt adversus Bæotas de Melænorum agro, *Ephor.* 25; injuste expellunt Pelagos ex regione circa Hymettum montem, *Hec.* 362; eorum in ludis Isthmiis προέρχεται, *Hell.* 75; Ionibus auxilium ferentes Sardes capiunt, *Charon* 2; jurandum, quod Athenienses a Græcis ante commissam pugnam Plataicam præstitum aiunt, falso commemoratur; vanam gloriam jactantes fucum facere student reliquis Græcis, *Theop.* 167; Atheniensium quot ad Plataas ceciderint, *Clitod.* 14; Orchomenum et Chæroneam capiunt, *Hell.* 49; pecunias publicas a Delo Athenas transferunt; decreto facto Megarenses a foro et portu arcent; eorum reditus et facultates initio belli Peloponnesiaci, *Ephor.* 119; eorum cum Lacedæmoniis induciæ (Ol. 89, 3), *Philoch.* 108; expeditio in Siciliam; prodigia et portenta, quæ ab navigatione eos detertere debuerant, *Clitod.* 15; cur male rem in Sicilia gesserint, *Tim.* 103, 104; servos, qui ad Arginusas dimicaverant civitatis jure donant, *Hell.* 80; in sacrificiis sibi et Chiis salutem precantur, *Theop.* 115; in agro Corinthio et Nemeæsi a Lacedæmoniis devicti, *Ephor.* 133; cum Bæotis societatem ineunt [Ol. 96, 2], *Philoch.* 125; Atheniensium ditissimi mille ducenti [Ol. 105, 3], qui munia publica obibant, *Philoch.* 129; colonos in Samum deducunt [Ol. 107, 1], *Philoch.* 131; causæ ob quas iis cum Philippo ad arma ventum est, *Philoch.* 135; eorum cum Philippo fœdus τὸ ἐν ἀπορρήτῳ, Philippo Pydnam urbem promittunt, *Theop.* 189; Athenienses assentatores posteriorum Seleuci et Antiochi, *Phyl.* 26; ad nauticam artem se applicabant, *Ephor.* 5; omnibus claris viris infensi, *Theop.* 117; pransi potique ad spectacula se conferunt, *Philoch.* 159; ad lapidem quandam jurabant, *Philoch.* 65; in Scirio festo alio vescebantur, *Philoch.* 204.
- Athenio Peripateticus, *Theop.* 68.
- Athenocles Atheniensium coloniam Amisum deducit, *Theop.* 202.
- Atlantia, Hamadryas Nympha, cum Danao congredditur, II, 1, 5, 4.
- Atlas, Iapeti f., I, 2, 3; cælum humeris sustinet, *ibid.*; loco Herculis Hesperidum poma petit eaque coactus tradit, II, 5, 11, 14; *Pher.* 33; ejus e Pleione filiae, III, 10, 1, 1; *Hell.* 56; Atlantis filiae Hesperides mala aurea subripiunt, *Pher.* 33 a.
- Atlas, mons in Hyperboreis, II, 5, 11, 2; ad eum hortus deorum, *Pher.* 33 a.
- Atossa, Ariaspæ f. [*Belochi, regis Assyriorum, ut videtur, conjux*]; ejus mores et instituta, *Hell.* 163 a et b.
- Atreus, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; pater Menelai, III, 10, 8, 2; et Placiæ, III, 12, 3, 11; cum Thyeste Chrysippum interficit, *Hell.* 42; a patre in exilium agitur, *ibid.*; post obitum patris reversus regno potitur, *ibid.*
- Atromus, Herculis e Sratonice f., II, 7, 8, 4.
- Attæles, Sadyattæ nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Atthis, Cranai e Peliade f. virgo mortua, nomen dat Atticæ, III, 14, 5, 2; alii Erichthonium ejus filium dicunt, III, 14, 6, 2.
- Attica, olim Acte dicta, Cecropia vocatur a Cecrope, cui paret, III, 14, 1, 1; a Neptuno inundatur, *ibid.* § 7; paret Cranai, III, 14, 5, 1; Amphictyonii, III, 14, 6, 1; Erichthonio, *ibid.* § 2; Pandioni I, III, 14, 7, 1; Erichtheo, III, 15, 1, 1; Cecropi II, III, 15, 5, 1; Pandioni II, *ibid.* § 3; a Dioscuris devastatur, *Hell.* 74; ab Amazonibus invaditur, *Hell.* 84; duodecim Atticæ urbes, *Philoch.* 11; Atticæ literæ, *Theop.* 168; Atticæ census quot talentum fuerit, *Philoch.* 151.
- Atymnius, Jovis e Cassiepea f., a Sarpedone amatur, III, 1, 2, 4.
- Alys, pater Lydi et Torrhebi, *Xanth.* 1.
- Audophradates, Lydiæ satrapa, exercitus dux contra Evagoram, *Theop.* 111.
- Audymon, Citiens, qui Cyprum tenebat, ab Evagora capitur, *Theop.* 111.
- Auge, Alei ex Neæra f., III, 9, 1, 3; ab Hercule compressa Telephum parit, *ibid.* § 4, et II, 7, 4, 1; a patre Nauplio vendenda tradita Teuthranti nubit, II, 7, 4, 2; *Hec.* 345.
- Augeas, Solis al. Eliei, al. Phorbantis, al. Neptuni f., II, 5, 5, 1; Argonauta, I, 9, 18, 8; Elidis R., II, 5, 5, 1. Nelei equos abducit, *Pher.* 57; Herculi decimam gregum partem promittit, si uno die stabulum purgaverit, *Apoll.* *ibid.* § 3; promisso non stat, judicium subit, Herculem et filium Elide pellit, *ibid.* § 4 sq.; in bello contra Herculem a Molionidis adjuvatur, *Pher.* 36; cum filiis cadit, II, 7, 2, 5; pater Epicastes, II, 7, 8, 11.
- Augila, urbs Libyæ, *Ap. fr.* 108.
- Aulis, Lydiæ regio, Sylei sedes, II, 6, 3, 3.
- Αὔλωνες sacri Atheniensium, *Philoch.* 147.
- Aurora, Hyperionis f., I, 2, 2, 2; Astræi conjux, I, 2, 4; ex eo liberi, *ibid.*; rapit Orionem, I, 4, 4; Cephalum, I, 9, 4; ex eo liberi, III, 14, 3, 1; Tithonum, III, 12, 4; ex eo liberi, *ibid.*
- Auses, gens Libyæ, *Ap. fr.* 109.
- Ausigda, insula Libyæ, *Hec.* 300.
- Ausones, populus Italia; *Ant.* 8; eorum rex Siculus, *Hell.* 53; ab Iapygibus pulsus in Siciliam transmigrat, *Hell.* 53; quo tempore? *ibid.*
- Autesion, Argiæ pater, II, 8, 2, 9.
- Autachus, Apollinis ex Cyrene f., *Phyl.* 15.
- Autolycus, Mercurii f., I, 9, 16, 8; *Pher.* 63; Argonauta, *ibid.*; Herculis in arte luctandi præceptor, II, 4, 9, 1.
- Autolycus, Polymedes pater, I, 9, 16, 1; Euryti boves furatur, II, 6, 2, 1.
- Automalaca, urbs Libyæ, *Ap. fr.* 130.
- Automate, Danaï f., Busiridis uxor, II, 1, 5, 3.
- Automedusa, Alcathoi f., Iphiclis uxor, II, 4, 11, 7.

Autonoe, Danae et Polyxo f., Eurylochi uxor, II, 1, 5, 7.
 Autonoe, Nereis, I, 2, 7.
 Autonoe, Cadmi ex Harmonia f., Aristaei uxor, III, 4, 2, 4.
 Autonoe, Pirei f., Palænnionis mater ex Hercule, II, 7, 8, 12.
 Avernus lacus in Italia, *Tim.* 17.
 Averrunci Dii, *Ap. fr.* 5.
 Aves fab. Aristophanis quo tempore edita sit, *Androt.* 47.
 Axiopistus, Locrus vel Sicyonius, Canonis et Sententiarum auctor, *Philoch.* 193.
 Ἀζοῦς, *Ap. fr.* 24.
 Azeotæ, gens Troadis, *Hell.* 124.

B.

Babys, i. q. Typhon, *Hell.* 150.
 Bacchæ, a Lycurgo captæ, liberantur, III, 5, 1, 6.
 Bacchus, Jovis et Semele f.; infans a patre traditur Mercurio, et ab hoc Athamanti, III, 4, 3, 4 sq.; a Jove in cervum mutatur, *ibid.* § 9; a Mercurio ad Nymphas Nyseides Dodonæas deferitur, *Pher.* 46; ab his educatur, *ibid.*; propter Junonis timorem Inoi traditur, *ibid.*; vitem invenit, III, 5, 1, 1; terras peragrans ea donat homines, *Pher.* 1. 1.; a Junone in furorem conjectus pererrat Ægyptum, Syriam; [ad templum Jovis Dodonæi venit, *Philoch.* 57]; a Proteo excipitur, in Phrygiam venit, a Rhea sanatur, Thraciam peragrat, a Lycurgo male excipitur, *Apoll.* 1. 1.; *Pher.* 1. 1.; ad Thetidem fugit, Lycurgo furorem injicit, Indiam adit, *Apoll.*, *ibid.* § 5 sqq.; Thebas venit, Argivas mulieres furore concitat, III, 5, 2, 1; Tyrrienos prædones in Delphinis mutat, III, 5, 3, 1 sq.; cum matre in cælum migrat, *ibid.* § 3; Oëneo vitem dat, I, 8, 1, 1; Icario, III, 14, 7, 3; Dejaniræ pater dicitur, I, 8, 1; Phani et Staphyli, I, 9, 16, 8; ex India duos boves adduxit, quorum Apis alter, alter Osiris sit dictus, *Phyl.* 80; cum Ariadne concumbit, eique dat auream coronam, postea inter sidera collocatam, *Pher.* 106; dux copiarum fuit; quomodo representetur, *Philoch.* 23; ejus sepulcrum Delphis, *Philoch.* 22; quo tempore inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72; θεῶς, *Ister* 5; Briseus vel Bresæus, *Androt.* 59; piscator [?], *Philoch.* 194; rectus [Διόνυσος; ὄρεος], *Philoch.* 18; κόβαλος existimandus, *Philoch.* 24; Bacchi ἐν Αἰγύπτῳ οἶκος, *Phanod.* 14.
 Bacis, vates Bæotus, *Theop.* 81.
 Brace, urbs Chaoniæ, *Hec.* 76.
 Bætium, urbs Macedoniae, *Theop.* 158.
 Balis, herba, quam vim habeat, *Xanth.* 16.
 Balias, equus immortalis, a Neptuno datus Peleo, III, 13, 5, 5.
 Bantii, populus Thraciæ, *Hec.* 146.
 Banus [?] Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Barbaræ nationes Græcis antiquiores, *Ephor.* 6.
 Bardylis, Illyrius latro, *Theop.* 35.
 Bæretium, locus ad mare Adriaticum, *Theop.* 261.
 Baris, urbs Asiæ min., *Ephor.* 95.
 Batea, *Hell.* 130.
 Batia, Teucri f., Dardani uxor, III, 12, 1, 5.
 Batia, Nais, Oëbali uxor, III, 10, 4, 5.
 Batia locus eminens agri Trojani, *Hell.* 130.
 Baton s. Elattonus, Amphiarai auriga, cum domino in terram descendit, III, 6, 8, 6.
 Beatorum ins. *Vide* Insulæ b.
 Bebrycæ, I, 9, 20, 1; eorum R. Herculem excipit, II, 5, 9, 6; subigitur regio ab Hercule, Lyco datur, Heraclea dicitur, *ibid.*; eorum regio a Mariandyno occupata, *Theop.* 201.

Bebrycia, nomen antiquum terræ Lampsacenorum, *Charon* 7.
 Bechires, populus Asiæ, *Hec.* 190.
 Bellerophon, Glauci ex Eurymede f., fratrem invitus interficit, a Præto purgatur, II, 3, 1, 1; Sthenobæe amorem repellit, *ibid.* § 2; a Præto, ob istius uxoris calumnias, ad Iobaten mittitur, qui eum necaret, *ibid.* § 3; hujus jussu Chimæram occidit, *ibid.* § 4 sq.; Solymos et Amazones vincit, II, 3, 2, 2; Lycios juvenes electos superat, *ibid.*; Iobatæ amicus fit, Philonoe ducit, et isti succedit, *ibid.* § 3.
 Bellicosa urbs [Μάχμος], *Theop.* 76.
 Bellum sacrum, *Ephor.* 151.
 Belus, Libyes e Neptuno f., II, 1, 4, 2; Ægypti R. Archinoen ducit, ejus liberi, *ibid.* § 4; pater Damnūs, *Pher.* 40.
 Benna, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 3.
 Bennis, senator Bennæ curiæ. *Vide* Benna.
 Benthescyme, Neptuni ex Amphitrite f., Eumolpum educat, III, 15, 4, 2.
 Berecynthus, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
 Bessa, urbs Locrorum, *Ap. fr.* 131.
 Bia, Pallantis et Styge progenies, I, 2, 4.
 Bias, Amythaonis f., I, 9, 11, 2; fratris ope Pero ducit, I, 9, 12, 8; *Pher.* 75; et ejus gratia tertiam Argolici regni partem accipit, II, 2, 2, 6; Talai pater, *Pher.* 75.
 Bias, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Bias, Megarorum R., a Pyla interficitur, III, 15, 5, 4.
 Biblus, ex Venere filiam habet Cyprum, *Ister* 39.
 Bisaltæ, bellum gerentes contra Cardianos, quo artificio superiores discesserint, *Charon* 9.
 Bisaltæ lepores bina habent jecora, *Theop.* 137.
 Bistones, Thraciæ pop., ab Hercule vincuntur, II, 5, 8, 4.
 Bisyras, heros Thracicus, *Theop.* 319.
 Bithynis, Amyci mater ex Neptuno, I, 9, 20, 1.
 Bithynis, populo Asiæ minoris, *Ephor.* 80, imperat Phineus, *Pher.* 68.
 Bithys, Lysimachi familiaris, *Phyl.* 6.
 Bitia, Cassopæorum urbs, *Theop.* 228.
 Blepsus, Phocæensis, Codrida, Phocæorum coloniam in Bebrycum terram deducit, *Charon* 6.
 Bodone; urbs Perrhæbica, *Ap. fr.* 1.
 Boedromia, quando instituta, *Philoch.* 33.
 Bæotarchi, Coronensibus auxiliantur, *Ephor.* 153.
 Bæoti, ad gymnasticam artem se applicant, *Ephor.* 5; de finibus contra Athenienses belligerant, Xantho rege, *Ephor.* 25; Dodonæum oraculum consulunt, *Ephor.* 30; antistitem in rogum conjiciunt, *ibid.*; Tripodes quotannis Dodonam mittunt, *Ephor.* 30; literas et cum hominibus consuetudinem negligunt, solius bellicæ virtutis studiosi, *Ephor.* 67; cum Megarensibus Heracleam Ponticam condunt, *Ephor.* 83; Mariandynorum terram tenent, *Ephor.* 83; eorum cum Arcadibus de finibus contentio, *Pher.* 86.
 Bæotia, regio ad imperium obtinendum optime comparata, sed propter incolarum institutiones et disciplinam ejus potentia durare non potuit, *Ephor.* 67; a Bæoto vel a Cadmi bove nominata, *Hell.* 8; prius Aonia dicta, *Hell.* 8; Athamanti paret, I, 9, 1, 1.
 Bæotus, Itoni aut Neptuni ex Arne f., a se Bæotiam nominavit, *Hell.* 8.
 Bolbitine, urbs Ægypti, *Hec.* 285.
 Bolissus, oppidum Æolicum prope Clium, in quo Homerus aliquantum temporis degit, *Ephor.* 185; *Androt.* 53.
 Bolus, pater Epimenidis, *Theop.* 69.
 Boni Genii poculum, *Ap. fr.* 185.
 Boreadæ, Boreæ filii, I, 9, 16, 8; Harpyias tollunt, I, 9, 21, 5 sq., *Pher.* 69; al. eas persequentes pereunt, al. ab

Hercule interficiuntur, III, 15, 2, 2.
 Boreas, Astræi f., Orithyiam rapit, III, 15, 1, 2; *Acus.* 23; *Philocho.* 30; ex ea liberi, III, 15, 2, 1; *Acus.* 23; Phineum punit, *ibid.* § 3; Boreas ventus, *Acus.* 3.
 Bores, Actæonis canis, III, 4, 4, 6.
 Borus, Perleris f., Polydoram, Pelei f. ducit, III, 13, 1, 2.
 Borus, Periclymeni f., *Hell.* 10; e Lysidice pater Penthili, *ibid.*
 Boryathenes, fl., *Hell.* 172; *Ephor.* 78.
 Boryta, urbs Persica ad Pontum, *Hec.* 140.
 Bos septimus, *Clitod.* 16.
 Bosporus, unde dictus? II, 1, 3, 5; *Ephor.* 79; *Phyl.* 70.
 Bosporus Cimmerius, *Hell.* 92, 84.
 Botrys, Siculus scriptor obscenus, *Tim.* 141.
 Brasia, Cinyræ e Metharme f., III, 14, 3, 4.
 Brasias, Scioneos adduxit, ut ab Atheniensibus deficerent *Philocho.* 107.
 Brea, urbs Thraciæ, *Theop.* 157.
 Brettia, antiquum nomen Italiæ, *Ant.* 5.
 Brettos, urbs Tyrrhenorum, *Ant.* 5.
 Brettus, Hercules filius, *Ant.* 5.
 Briareus, Centimanus, I, 1, 1, 1; unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Briseus, Bacchus unde appellatus sit, *Androt.* 59.
 Broemiadia, tibicina, pellex Phaylli, *Theop.* 182.
 Bromius, Egypti e Caliande f., Euroto ducit, II, 1, 5, 7.
 Brontes, Cyclops, I, 1, 1, 1; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Bruttii, in Italia. Antiochus nullum facit Lucanorum et Brutiorum discrimen, *Ant.* 6.
 Bryce, Danae e Polyxo f., Chthonii uxor, II, 1, 5, 7.
 Bryllium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
 Bryson, Heracleota, *Theop.* 279.
 Brystacia, urbs Enotrorum, *Hec.* 31.
 Brytum, a Scythis et Thracibus bibitur, *Hec.* 123; *Hell.* 110.
 Bubastus, urbs Egypti, *Theop.* 121.
 Bucheta, in Epiro urbs Cassopæorum, *Theop.* 228; *Philocho.* 186.
 Bucolion, Lycaonis f., II, 1, 5, 7.
 Bucolion, Laomedontis e Calyba Nympha f., III, 8, 1, 3.
 Bucolus, Hercules e Marse f., II, 7, 8, 7.
 Bucolus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.
 Budorum sive Budarum, promontorium juxta Salaminem *Ephor.* 66.
 Buleus, Hercules ex Eleuchia f., II, 7, 8, 6.
 Buphia, vicus Sicyoniæ, *Ephor.* 145.
 Buphonia, festum Atheniensium, *Androt.* 13.
 Buprasia, *Pher.* 36.
 Bura, urbs Cometæ ortu mersa, *Ephor.* 142.
 Busiris, Egypti f., Automaten ducit, II, 1, 5, 3.
 Busiris, Neptuni f., Egypti R. advenas mactat, ab Hercule occiditur, II, 5, 11, 7 sq.; *Pher.* 33 et 33 f.
 Butes, Teleontis f., I, 9, 16, 8; a Venere in Lilybæum deportatur, I, 9, 25, 1.
 Butes, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Minervæ, Neptuni et Erichthonii sacerdos, III, 15, 1, 1; Chthoniam ducit, Erechthei filiam, *ibid.* § 3.
 Buthia, urbs Ioniæ, *Theop.* 307.
 Buthrotus, urbs in sinu Ionio, *Hec.* 75.
 Bybastus, urbs Carie, *Ephor.* 88.
 Byblis, in Syria, II, 1, 3, 8.
 Byblus coronaria, *Theop.* 11.
 Bymazus, urbs Pæonum, *Ephor.* 148.
 Byzantii, Bithynorum domini, *Phyl.* 10 a.; eorum mores, *Theop.* 65; *Phyl.* 10.

C.

Cabalus, urbs Ioniæ, *Hec.* 223.
 Cabassus, urbs Lyciæ, *Hell.* 105.
 Cabassus, urbs Thraciæ supra Hæmum sita, *Hec.* 144.
 Cabira, Protei f., e Vulcano mater Camili, *Acus.* 6; Cabirorum, *Pher.* 6.
 Cabiri, Camili filii, gignunt Cabiridas Nymphas, *Acus.* 6; in Lemno et Imbro culti, *Pher.* 6.
 Cabiridæ, Nymphæ e Cabiris ortæ, *Acus.* 6.
 Cabyle, Thraciæ locus, *Theop.* 246.
 Cadmea vulpes a Jove lapis facta, II, 4, 7, 2.
 Cadmus, Agenoris ex Telephassa f., III, 1, 1, 3 (ex Argiope, *Pher.* 40.); a patre Europam sororem quærere jubetur, *ibid.* § 6, *Pher.* 42; invenire nequit, Thraciam petit, *ibid.* § 8; oraculum accipit de condenda urbe, III, 4, 1, 1; cum variorum hominum manu ex Phœnicia Thebas venit, *Androt.* 28; Martis jussu (*Hell.* 2) draconem necat, *Apoll.* I. I. § 4; *Hell.* 8; cujus dentibus sparsis nascuntur Sparti, *Apoll.* *ibid.*; *Pher.* 44; eorum quinque tantum fuerunt, *Hell.* 2; Marti servit, III, 4, 2, 1; *Hell.* 8; regnum accipit, *Apollod.* *ibid.* § 2; ejus nuptiæ cum Harmonia (quam Samothraciam præternavigans rapuerat, *Ephor.* 12.), *ibid.*; *Hell.* 8; dona nuptialia, *ibid.* § 3; *Pher.* 45; cum uxore Thebis relictis in Illyricum abijt; Enchelensium contra Illyrios dux, hos superat; eorum R. sit, Illyrium gignit, cum Harmonia in serpentem mutatus, in Elysio degit, III, 5, 4, 1 sq.; Cadmi et Harmoniæ sepulcrum, *Phyl.* 40 b; Cadmus literarum inventor, *Hec.* 361; *Ephor.* 128.
 Cadmii appellantur Prienenses, *Hell.* 95.
 Κάδοι, veteribus dicebatur amphora, *Philocho.* 155 a.
 Cæneus, Coroni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Cæni, gens Thraciæ, *Ap. fr.* 64.
 Cæcinum, oppidum Italicum, *Phil.* 10.
 Caicus, fluvius, *Xanth.* 8.
 Calais, Boreæ f. ex Orithyia, Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; cum Iasone navigans, Harpyias tollit, I, 9, 21, 5, sq. al. perit, al. ab Hercule interficitur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Calamenthe, vel Calaminthe, urbs Libyæ, *Hec.* 312.
 Calatha, urbs prope Herculis columnas, *Hec.* 3; eandem Calathusam dicit *Ephorus* 42.
 Calatiæ, gens Indica, *Hec.* 177.
 Calauriam, insulam ante Trœzenem, pro Delo a Latona Neptunus accipit, *Ephor.* 58.
 Calchas, Thestoris filius, *Pher.* 70; ejus de Troja sine Achille non capienda vaticinium, III, 13, 8, 1; ejus a Troja reditus, *Theop.* 112; Mopsos quæstionem proponit, qua soluta præ animi ægritudine moritur, *Pher.* 95.
 Caliande (Caliadne), Nympha, Egypti conjux, II, 1, 5, 7.
 Calice, ex Æthlio mater Endymionis, *Pher.* 80.
 Calliarus, urbs Locrorum, *Hell.* 22.
 Calliarus, Odædoci ex Laonome f., urbem cognom. condit, *Hell.* 22.
 Callias, Temeni f., cum fratribus patrem interficiendum curat, II, 8, 5, 3.
 Callias, archon, *Philocho.* 116.
 Callichorus, fons, I, 5, 1, 2.
 Callicles, Atheniensis, *Theop.* 108.
 Callicyrii servi Geomoros Syracusis expellunt, *Tim.* 56.
 Callidice, Danae e Crino f., Pandionis uxor, II, 1, 5, 9.
 Calligenia, i. q. Tellus, *Ap. fr.* 22.
 Callinicus. Vide Hercules.
 Calliope, Musa, I, 3, 1, 5; ejus liberi ex Cæagro, I, 3, 2, 1.
 Callipidæ, gens Scythica, *Hell.* 172.
 Callirrhoe, Acheloi fl. f., Alcmaeonis uxor, dona nuptialia priori hujus conjugi data poscit, III, 7, 5, 6; Tegeam du-

- citur, *ibid.* § 9; a Jove amata, impetrat, ut filii sui repente adulti fratrem ulciscantur, III, 7, 6, 1, *sq.*
- Callirrhoe, Scamandri f., Trois uxor, III, 12, 2, 2.
- Callirrhoe, Oceani f., Geryonis mater, III, 5, 10, 2.
- Callisthenes, historicus, Alexandri animum adulando corripuit; merito penas luit, *Tim.* 142, 143.
- Callisto, al. Lycaonis, (*Charon* 13), al. Nyctei, al. Cetei (*Pher.* 86) f., al. Nympha [Dianæ amica, cum Jove consuescit, III, 8, 2, 2 *sq.*; in ursam mutata, Dianæ telis confoditur; inter sidera relata, ἀρκτος vocatur, *ibid.* § 5 *sq.*, ejus filius Arcas, *ibid.* § 7.
- Callisto, sacerdos Junonis Argivæ quo tempore Troja capta est, *Hell.* 144.
- Callistratus, Callicratis filius, demagogus, auctor vocabuli συντάξεις pro φόροι usurpati, *Theop.* 97; ejus indoles, *Theop.* 95.
- Callistratus Samius mutalam Grammaticam Atheniensibus tradidit, *Ephor.* 128.
- Calpe, urbs Bithynorum, *Theop.* 17
- Calybe, Nympha, Bucolionis mater e Laomedonte, III, 12, 3, 11.
- Calyce, Lynceo sponsa sorte obtigit, II, 1, 5, 4.
- Calyce, Æoli f., 7, 3, 4; Aethlii uxor, I, 7, 5.
- Calydna, insula et urbs, *Androt.* 21; *Apoll. fr.* 171.
- Calydon, urbs, *Hell.* 3.
- Calydon, Æoli f., ejus ex Æolia filia, I, 7, 7.
- Calydonii apri venatio, I, 8, 2, 3 *sq.*; eo tempore, quo Hercules Omphale serviebat, facta dicitur, II, 6, 3, 5.
- Calydoniorum bellum cum Curetibus, I, 8, 3, 2.
- Calypso, Nereis, I, 2, 7.
- Camareni, Arabum insulae, *Hec.* 263.
- Camarina, a Gelorum tyranno diruta, post a Gelois restituta, *Tim.* 91 a; *Phil.* 17.
- Cambletes, Lydorum rex, qui uxorem suam devoravit, *Xanth.* 12.
- Camblitas. *Vide* Cambletes.
- Cambyses, Cyri, Marpii et Memphidis pater, *Hell.* 164, 165.
- Camilus, Vulcani et Cabiræ f., pater Cabirorum, *Acus.* 6.
- Campania, ab Opicis sive Ausonibus habitata, *Ant.* 8.
- Campe, Cyclopus et Centimanorum in Tartaro custos, a Jove necatur, I, 2, 3.
- Canace, Æoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Neptuno filii, I, 7, 4, 2.
- Candalus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Καννέβοροι, a quo primum lectæ, *Philoch.* 25.
- Canes Marti immolati, *Ap. fr.* 13; Canis ne in arcem ascendat apud Athenienses cavetur, *Philoch.* 146; canis Procridis, *Ister* 18; Alexandri, *Theop.* 334. Canes dominorum valde amantes, *Philoch.* 84.
- Canethus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Canobus, urbs Ægypti, *Hec.* 288.
- Cantharoethron, locus Thraciæ, unde dictus? *Theop.* 286.
- Canthela, urbs Libyphœnicum (eadem, ut videtur, quæ Canthelia), *Hec.* 310.
- Canthelia, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 309.
- Canilene in sacris, *Philoch.* 175.
- Canytis, civitas Syrorum, *Hec.* 261.
- Capæ, urbs Hellespontia, *Androt.* 7.
- Capaneus, Hipponoi f. Argivus, unus e septem ducibus cum Adrasto contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Thebarum muros jam adscendens a Jove fulmine ictus cadit, III, 6, 7, 9; ejus uxor Evadne cum marito comburitur, III, 7, 1, 5; ab Æsculapio e mortuis suscitatus dicitur, III, 10, 3, 12; Stheneli pater, III, 7, 2, 5.
- Cappadoces, Amisum coloniæ deducunt, *Theop.* 202.
- Capriene, vel Capriæ, insula Italiæ, *Hec.* 29
- Capua, urbs Italiæ, *Hec.* 27.
- Capys, Assaraci f., Anchisæ pater e Themis, III, 12, 2, 4.
- Carambis, promontorium Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
- Caranus, Phidonis filius; ab Hercule undecimus, a Temisto septimus, *Theop.* 30.
- Carchedon, Carthaginis conditor, *Phil.* 50.
- Carchesium, a Jove Alcmene datum concubitus pretium, *Pher.* 27.
- Carcinitis, urbs Scythica, *Hec.* 513.
- Carcinus, Naupactius, Naupacticorum carminum auctor, *Charon* 5.
- Cardesus, urbs Scythiæ, *Hec.* 157.
- Cardiani equos ad tibiarum cantum saltare docent. A Bisaltis superantur, *Charon* 9.
- Cardytus, urbs Syriæ, *Hec.* 262.
- Cares, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; quas regiones in Ioniæ parte maritima tenuerint, *Pher.* 111; ex Ionia pulsi, *Pher.* 111, primi mercenariam militiam exercuerunt, *Ephor.* 23; Marti canes immolant, *Ap. fr.* 13; barbarilingues, *Apoll. fr.* 177.
- Carides, oppidum in Chio ins., *Ephor.* 34.
- Καρχιδόν τεύχος, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Carina coloniam deducit Ephesus, nomenque dedit uni ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Caris, sic appellabatur Cos, *Hell.* 103.
- Carius, Jovis ex Torrebia filius, *Xanth.* 2; Lydos carmina lyrica edocuit, *ibid.*
- Carius, mons Torrebhidis, *Xanth.* 2.
- Carne, urbs Phœniciæ, *Ister* 58.
- Carnea, certamina musica, in quibus primus vicit Terpander, *Hell.* 122; festum Doricum, a quo institutum? *Theop.* 171.
- Carneadis ætas, *Ap. fr.* 102.
- Carnus, Phœnicis f., *Ister* 58.
- Carnus vales, ab Heraclidis interfectus, postea pro deo cultus, *Theop.* 171.
- Caroscepi, locus Thraciæ, *Theop.* 253.
- Carpasia, urbs Cypri, *Hell.* 147; *Theop.* 93.
- Carpides, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
- Carleron, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Carthaginienses, quo mensis die a Timoleonte in Sicilia victi sint, *Ephor.* 9, a.
- Carthago, quando et a quibusnam condita sit, *Phil.* 50; *Tim.* 21.
- Carya, locus Laconicæ, *Theop.* 266.
- Caryanda, urbs Cariæ, *Hec.* 228.
- Casius, Syriæ mons, I, 6, 3, 7.
- Caspapyrus, urbs Gandarum, gentis Indicæ, *Hec.* 179.
- Caspiæ portæ, *Hec.* 171.
- Cassandra, Priami ex Hecuba f., cum Apolline congressuram se pollicetur; arte vitæcinandi accepta, promisso non stat; quamobrem fide privatur, III, 12, 5, 11.
- Cassanorus, urbs Ægypti, *Ephor.* 147.
- Cassiepea, Cephei uxor cum Nereidibus de formæ præstantia certans, Æthiopæ malum parat, II, 4, 3, 3.
- Cassiepea, Phœnicis uxor, mater Phinci Agenoridæ, *Pher.* 41; Atymnii mater e Jove; III, 1, 2, 4.
- Cassopæorum urbes, *Theop.* 228.
- Castor, Lacedæmonius, Jovis (Tyndarei) e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; bellicæ arti studet, III, 11, 2, 1; Herculi armorum tractandorum magister, II, 4, 9, 1; prædam ex Arcadia agens, III, 11, 2, 3, a Lynceus occiditur, cum fratre immortalitatem consequitur, *ibid.* § 4 *sq.*; ejus ex Hilaira progenies, *ibid.* § 2; Castoris et Pollucis apotheosis, *Ap. fr.* 72.
- Catacecaumene, Asiæ regio, quæ sit ejus magnitudo et natura, *Xanth.* 4.
- Catana, urbs Siciliæ, *Hec.* 24.

Catanira, urbs, *Theop.* 199.
 Catanni, populus juxta mare Caspium, *Hec.* 169.
 Κατωνναχοφόροι, Sicyriorum servi, unde dicti, *Theop.* 195.
 Catreus, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; ejus liberi, III, 2, 1, 1; oraculum, quod accipit, se ab uno e filiis occisum iri, celat, *ibid.* § 2; Aeropen et Clymenen vendi jubet, III, 2, 2, 1; a filio ignaro trucidatur, *ibid.* § 5.
 Caucasus mons, I, 6, 3, 7; I, 7, 1, 2; I, 9, 23, 2; II, 5, 11, 12; *Hec.* 186; ad hunc fugit Typho, *Pher.* 14.
 Caucon, Lycaonis f., III, 8, 1, 1; *Hec.* 375.
 Caulici, populus ad sinum Ionicum, *Hec.* 60.
 Caulonia, urbs Italiae, *Hec.* 52.
 Cebren, urbs Troadis, Cumanorum colonia, *Ephor.* 22.
 Cebren fl., pater Oenonae, III, 12, 1, 6; Asteropes, III, 12, 5, 2.
 Cebriones, Eriami f., III, 12, 5, 13.
 Cecropia, ita a Cecrope dictae Athenae, III, 14, 1, 1.
 Cecrops αὐτόρῳθων, ejus forma, III, 14, 1, 1; cur διφυής nominetur, *Philoch.* 10; primus Atticae R., *ibid.*; sub eo certamen Neptunum inter et Minervam, *ibid.* § 3; haud fuit ejus certaminis iudex, *ibid.* § 5; ejus ex Agraulo progenies, III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; *Philoch.* 14; quomodo Atheniensium numerum cognoverit, *Philoch.* 12; duodecim Atticae urbes in unam contrahit, *Phil.* 11; primus in Attica Saturno et Opi aram statuit, *Philoch.* 13; ejus sepulcrum in arce Athenarum, *Ant.* 15.
 Cecrops II. Erechthei f. natu major, III, 15, 1, 2; patri succedit, III, 15, 5, 1; Pandionis II. e Metiadusa pater, *ibid.* § 2.
 Cedreae, urbs Cariae, *Hec.* 234.
 Celaeus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Celeno, Danai e Crino f. Hyperbii uxor, II, 1, 5, 9.
 Celeno, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1; mater Lyci e Neptuno, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
 Celenderis, Ciliciae urbs, a Sandaco condita, III, 14, 3, 3.
 Celeus, Eleusiniarum R. Cererem hospitio excipit; I, 5, 1, 3; III, 14, 7, 3; frumentum urbilibus distribuit, *Philoch.* 28.
 Celeustanor, Hercules e Laothoe f., II, 7, 8, 4.
 Celeutor, Agrii f. I, 8, 6, 1.
 Celtæ inter deos maxime Dioscuros venerantur, *Tim.* 6; quam terræ partem teneant, *Ephor.* 38; Celticam regionem nimis magnam facit *Ephor.* 43; Celtarum mores, *Ephor.* 43, 44.
 Cenæum, Eubææ promontorium, II, 7, 7, 9.
 Centauri ab Hercule fugantur, II, 5, 4, 4; Peleum persequuntur, III, 13, 3, 8.
 Centimani, Cœli e Terra filii, I, 1, 1, 1; a patre vincti in Tartarum demittuntur, I, 1, 2; a Titanibus liberantur, a Crono iterum depelluntur donec Jupiter eos liberat, I, 2, 1, 2; eosque Titanibus inclusis custodes dat, *ibid.* § 4.
 Ceorum oppidum neque meretrices neque tibicinas patitur, *Phyl.* 42.
 Cephalenia ins., *Acus.* 30; Cephaleniam Dulichium dicit *Hell.* 108; a Cephalo dicta, II, 7, 4, 5.
 Cephalus, Mercurii ex Herse f. ab Aurora rapitur, in Syriam ab ea delertur, III, 14, 3, 1.
 Cephalus, Deionis e Diomede f. ducit Procrin, I, 9, 4; III, 15, 1, 3; ab Aurora rapitur, I, 9, 4; Amphitryoni canem dat, II, 4, 7, 2; contra Teleboas profisciscitur, *ibid.* § 3; horum insulas cum Eleo accipit, urbem condit, *ibid.* § 5; uxoris adulterium noscit, III, 15, 1, 4; cum ea reconciliatur, *ibid.* § 6; imprudens eam interficit, *ibid.* § 8; *Hell.* 83; *Pher.* 77; in Areopago causam dicit, *Hell.* 83; exilio punitur, *Apoll.* I. 1.

Cephenes, *Hell.* 160.
 Cepheus, Beli f., II, 1, 4, 4; Æthiopum R., II, 4, 3, 2; Andromedam f. celo devorandam exponit, Perseo liberatori despondet, II, 4, 3, 5.
 Cepheus, Arcas, Lycurgi f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; *Hell.* 59.
 Cepheus, Alei ex Neæra f., III, 9, 1, 3; Argonauta, I, 9, 16, 8; Tegæ R. cum filiis XII Herculis socius contra Lacedæmonem perit, II, 7, 3, 5.
 Cephisodotus, Alopecconesum obsidens ab imperio remotus est, *Androt.* 17.
 Cephissus, fl. Bœotiae, *Theop.* 264.
 Cephissus, Diogeniae pater, III, 15, 1, 2.
 Ceramei, demus Acamantidis tribus, *Philoch.* 72.
 Ceraunii montes, *Theop.* 140; *Apoll.* I, 9, 25, 4.
 Cerberus, ejus forma, II, 5, 12, 1; ab Hercule ex inferis ad Eurystheum ducitur et remittitur, *ibid.* § 9; immanis serpens fuit, quem Hercules ad Eurystheum pertraxit, *Hec.* 346; canis fuit Ædonei, regis Molossorum, *Philoch.* 46.
 Cercaphus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Cercestes, Ægypti e Phœnissa f. Dorium uxorem habet, II, 1, 5, 5.
 Cercetæi, gens Asiae, *Hell.* 109; *Hec.* 185.
 Cercidas, Arcas, fautor partium Macedoniarum, *Theop.* 131.
 Cercopes, Ephesi accolæ, vinculis dantur ab Hercule, II, 6, 3, 1.
 Cercyon, pater Alopæ, *Hell.* 68; *Pher.* 107; ejus filia a Theseo abducta, *Ister* 14; *Pher.* 109.
 Cereya, Asopidis e Neptuno, Phæacis mater, *Hell.* 45.
 Cereya insula prius Drepane et Scheria nominata, *Hell.* 45. V. Corcyra.
 Ceres, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 2, 5; Proserpinam raptam quærit, Eleusinem venit, a Celeo excipitur; Demophontem immortalem reddere conata, impeditur; Triptolemo currum cum draconibus et hordeum dat, I, 5, 1, 1 sq.; Erinnyis forma cum Neptuno congressa, Arionem parit, III, 6, 8, 7; Ascalaphum in bubonem mutat, II, 5, 12, 9; ab Iasio amatur, III, 12, 1, 1; Isis dicitur Ægyptiis, II, 1, 3, 8; Cereris festum, Arcadia, *Ap. fr.* 8; Ceres coronatur myrto et smilace, *Ister* 25; Cereris matris templum in Agris ad Athenas situm, *Clitod.* 1; Ceres ὄρεα (montana), ejus sacrum ad Sangarium fluvium, *Xanth.* 7.
 Cerne insula, *Ephor.* 96 a.
 Certhe, Thespii f., Iobæ mater ex Hercule, II, 7, 8, 1.
 Cerva cornuta ex Istria, *Pher.* 31 a.
 Κέρκυρα, ap. Athen., *Clitod.* 17.
 Cerynitis cerva, Dianæ sacra, ab Hercule capitur, II, 5, 3, 1 sq.
 Ceteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2; *Pher.* 86.
 Ceteus, homo pinguissimus, *Ephor.* 67.
 Ceto, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Phorco liberi, *ibid.*
 Ceto, Nereis, I, 3, 7.
 Ceuthonymus, Menœtii pater, II, 5, 12, 7.
 Ceyx, Luciferi f. Halcyonem ducit, I, 7, 4, 1; cum ea in avem mutatur, *ibid.*
 Ceyx, Trachinis R. Herculem excipit, II, 7, 6, 4; Hippasi pater, II, 7, 7, 8; Heraclidas excipit, II, 8, 1, 1; Heraclides regnum suum relinquere jubet, *Hec.* 353.
 Chabrias in Ægypto quam Athenis vivere maluit, *Theop.* 117.
 Chadesiæ Amazones unde dictæ, *Hec.* 351.
 Chæron, Apollinis et Therus filius, a quo Chæronea, *Hec.* 87; *Hell.* 49.
 Chæronea, urbs Bœotiae, *Ap. fr.* 55; ad fines Phocidis,

- prius Arne vocata, *Hell.* 87; urbs Orchomeniorum ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Chætus, Ægypti ex Arabia f. Asteriam ducit, II, 1, 5, 4.
- Chalæum, urbs Locorum, *Hec.* 83.
- Chalastra, urbs Thraciæ, *Hec.* 116.
- Chalbes, præco Busiridis, ab Hercule interfectus, II, 5, 11, 9; *Pher.* 33.
- Chalcæ, urbs Thessaliæ, *Theop.* 36.
- Chalce, urbs Thessaliæ, *Theop.* 50. V. Chalcæ.
- Chalciope, Ætæ f., Phrixi uxor, I, 9, 1, 7.
- Chalciope, Rhexenor f., Ægei uxor, III, 15, 6, 2.
- Chalciope, Eurypyli f., Thessali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Chalcedon urbs, *Theop.* 7.
- Chalcedoniorum mores, *Theop.* 65.
- Χαλκεία, festum Atticum in honorem Vulcani, *Phanod.* 22.
- Chalcetorium, urbs Cretæ, *Ap. fr.* 65.
- Chalcidenses a Zancleis advocati, *Ant.* 10; cum Naxiis in Siciliam colonias deducunt, *Hell.* 50; Naxum condunt, *Ephor.* 52.
- Chalcidenses legatos mittunt ad Philippum, *Theop.* 139; Chalcidensium in Thracia vivendi ratio, *Theop.* 149.
- Chalcidenses bellum gerunt contra Chaliros, Orchomenios, Thebanos, *Theop.* 237.
- Chalciope, Rhexenor f., uxor Ægei, *Phanod.* 3 a.
- Chalciope, Eurypyli filia, ex Hercule parit Thessalum, *Pher.* 35.
- Chalciope (Ætæ f., Phrixi uxor) etiam Euenia et Iophasa nominatur, *Pher.* 54.
- Chalcis, urbs Eubœæ, prius Eubœa appellata, *Hec.* 105, *Hell.* 50.
- Chalcis, Ætoliae mons, *Ap. fr.* 168.
- Chalcis, Ætoliae urbs, *Ap. fr.* 168.
- Chalcodon, Ægypti ex Arabia f. Rhodiam ducit, II, 1, 5, 4.
- Chalcodon, Elephenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Chalcodon, Cous, Herculeum vulnerat, II, 7, 1, 2.
- Χαλκὸς ὄδος, *Ap. fr.* 33; *Ister* 30.
- Chaldaeorum ante diluvium imperium, *Ap. fr.* 67; Chaldae Chochen tenent, *Hell.* 160.
- Chalia, urbs Boeotiae, *Theop.* 237.
- Chalisia, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Chalybes, gens circa Pontum, *Hec.* 195; *Ephor.* 82, 80.
- Chandane, urbs Iapygiæ, *Hec.* 56.
- Chandanace, urbs Persica, *Hec.* 181.
- Chaones, Epiri gens, *Theop.* 227; *Hell.* 52.
- Chaonia terra, *Hec.* 74.
- Chaos, primum rerum principium, *Acus.* 1.
- Charadrus, portus et navale Ciliciæ, *Hec.* 251.
- Chares in Sigeo vitam degere quam Athenis malebat, *Theop.* 117; quam pecunia publicum Atheniensibus epulum præbuerit, *Theop.* 183; ejus mores, *Theop.* 238.
- Chariclo, Nympha, Tiresias mater ex Evere, Minervæ amica, III, 6, 7, 1; *Pher.* 50.
- Charidemus Orita ab Atheniensibus civitate donatus; ejus mores, *Theop.* 155; legatus Atheniensium ad Philippum missus, *Theop.* 189.
- Charimata, populus Asiæ, *Hec.* 109, 185.
- Chariphemus, Philoterpei f., *Hell.* 6.
- Charmus, Atheniensium polemarchus, filiam Hippiae uxorem dedit, *Clitod.* 24.
- Charops, Oeæ maritus, *Philoch.* 75.
- Charybdis, ab Argonautis trajicitur, I, 9, 25, 2.
- Chelidonii, gens Ilyrica, *Hec.* 67.
- Chelonis, Leotyichidis filia, Cleonymum maritum desepxit Acrotati, Arei f., amore deperiens, *Phyl.* 48.
- Chemmis, insula mobilis in Butis Ægypti, *Hec.* 284.
- Cherias, puer talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Chersicrates Bacchiada Corcyram condidit, *Tim.* 53.
- Chersidamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Chersidamas, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
- Chersiphron primus templum Dianæ Ephesiæ extruxit, *Tim.* 137.
- Chersonesus, urbs in Thracia, *Hec.* 135.
- Chesium, Ioniae oppidum, *Ap. fr.* 49.
- Chii, populus Asiæ juxta Bechires, *Hec.* 190.
- Chii primi fecerunt vinum nigrum, ab Oenopione edocti, *Theop.* 295; primi post Thessalos et Lacedæmonios servis usi, *Theop.* 134; Alexandri ad eos literæ, *Phyl.* 41.
- Chimæra, Typhonis et Echidnæ progenies, ejus forma, II, 3, 1, 6; ab Amisodaro educata, *ibid.*; a Bellerophonte occiditur, I, 9, 3, 1.
- Chione, Niobæ filia, *Pher.* 102 b.
- Chione nympha, *Hec.* 99.
- Chione, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Eumolpum e Neptuno partum, III, 15, 4, 1, in mare dejecit, *ibid.*
- Chirimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Chiro, Boeotarchus, *Ephor.* 153.
- Chirogasteres nominantur Cyclopes, qui Præto Tiryntem muniverunt, *Hec.* 359.
- Chiron, Centaurus, Croni f., I, 2, 4; *δερὴς*, *Pher.* 2; a Lapithis Pelio monte pulsus, ad Maleam habitat, II, 5, 4, 5; ab Hercule transfigitur, *ibid.*; mori ut possit, immortalitatem Prometheus cedit, *ibid.* § 6; Actæonem educat, III, 4, 4, 1; Actæonis canes placat, *ibid.* § 4; Esculapium docet artem medendi et venandi, III, 10, 3, 10; *Pher.* 8; Peleo consilium dat, jaculum præbet, III, 13, 5, 4 sq.; Achillem educat, III, 13, 6, 3; Peleum servat, III, 13, 3, 8; Endeidis pater, III, 12, 6, 8.
- Chius, insula, I, 4, 3, 3; olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; insula et urbs, unde nomen acceperit, *Hec.* 99.
- Chius, insula Nili, *Hec.* 286.
- Chius, Oceani filius, *Hec.* 99.
- Chlamys et Chlæna differunt, *Phyl.* 73.
- Chloris, Amphionis e Niobe (e Persephone, *Pher.* 56) f., Dianæ telis elabitur, Nelei conjux, III, 5, 6, 5; I, 9, 9, 1; *Hell.* 10.
- Chna, nomen antiquum Phoeniciæ, *Hec.* 254.
- Chœnicometræ appellati sunt Corinthii, *Tim.* 48.
- Chœrades, eadem quæ Gymnasiæ insula, *Tim.* 31.
- Chœrades, urbs Mossynæcorum in Asia, *Hec.* 193.
- Choes, festum, ejus origines, *Phanod.* 13; *Ap. fr.* 28.
- Chones, gens Oenotrica, *Ant.* 6; *Ap. fr.* 173.
- Chonia in Italia, *Ant.* 6.
- Chorasmia, urbs Asiæ, *Hec.* 173.
- Chorasmii, populus Asiæ, *Hec.* 173.
- Chori virginum a Philammone, chori cyclici ab Arione primum instituti, *Pher.* 63; *Hell.* 85.
- Chremes, Hyperboli demagogi pater, *Theop.* 102.
- Chromius, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Chromius, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
- Chromius, Gelonis affinis et familiaris, *Tim.* 84, 85.
- Chrysaor, Neptuni e Medusa f., Geryonis pater, II, 4, 2, 12.
- Chryse, Phlegyæ mater, III, 5, 5, 3.
- Chryse, soror Xenopitheæ, a Lacedæmoniis interfecta, *Theop.* 268.
- Chryseis, Thespi f., Onesippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
- Chryses, Minois e Paria f., III, 1, 2, 6; cum fratribus Parum tenet, II, 5, 9, 3; ab Hercule occiditur, *ibid.* § 4.
- Chrysippe, Danae e Memphide f., Chrysippi uxor, II, 1, 5, 6.

- Chrysippus, *Aegypti* e Tyria f. Chrysippen ducit, II, 1, 5, 6.
 Chrysippus, Pelopis f. a Laio rapitur, III, 5, 5, 12; ab Atreo et Thyestie interficitur, *Hell.* 42.
 Chrysippi philosophi mors, *Ap. fr.* 101.
 Chrysopelea, Nympha, Arcadis pellex, III, 9, 1, 1.
 Chrysopolis, in Bithynia urbs, *Ephor.* 145; *Theop.* 7.
 Chthonia, Erechthei e Praxitheae f., III, 15, 1, 1, *Phan.* 3; Butae uxor, *ibid.* § 3.
 Chthonius, *Aegypti* e Caliantha f. Brycen ducit, II, 1, 5, 7.
 Chthonius, unus e Spartia, superstes, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; Nictiei pater, III, 5, 5, 1.
 Chyton, locus in continente Isthmi Clazomenii, *Ephor.* 136.
 Chytri festum, quam ob causam celebretur, *Theop.* 342; *Philoch.* 163.
 Chytrini ludii Athenis celebrati, *Philoch.* 137.
 Chytropolis, Thraciae castellum, *Theop.* 150.
 Cibiya, urbs Ioniae, *Hec.* 223.
 Cilices, populus Asiae Minoris, *Ephor.* 80.
 Cilicia Typhonis sedes, I, 6, 3, 1 et 8; a Cilice dicta, III, 1, 1, 8; Sandaco paret, III, 14, 3, 3.
 Cilicisimus quid sit, *Theop.* 322.
 Cilix, Agenoris e Telephassa f., III, 1, 1, 3; a Cadmo patre jubetur Europam quaerere, invenire nequit, in Cilicia habitat, cui nomen dat, *ibid.* § 7 sq.; Sarpedoni adversus Lycios socio, Lyciam dat, III, 1, 2, 3; pater Thasi, *Pher.* 42.
 Cilla, Laomedontis ex Strymo f., III, 12, 3, 11.
 Cilla urbs, a Pelope condita, *Theop.* 239.
 Cillius, Pelopis auriga, *Theop.* 339.
 Cimbrum arma capiunt contra exundationem, *Ephor.* 44; ob maris incursiones e sedibus suis pelluntur, *ibid.*
 Cimmeria terra, II, 1, 3, 6.
 Cimmericus Bosphorus, *Ephor.* 78.
 Cimmeriorum interitus, *Ephor.* 45; mores, *ibid.*
 Cimmeris urbs, *Hec.* 2.
 Cimolus, insula, *Hec.* 250.
 Cimon ex exilio revocatus, *Theop.* 92; ejus liberalitas, *Theop.* 94; mors, *Phanod.* 18.
 Cineas, unus eorum qui Philippo libertatem Thessaliae prodiderunt, *Theop.* 37.
 Cinyras, Sandaci ex Pharnace f., Syriae R., III, 14, 3, 2; Paphum in Cypro condit; ejus e Metharme liberi, *ibid.* § 4; Cyprum tenet; a Graecis Agamemnonem secutis imperio ejicitur, *Theop.* 111; ex Venere procreat Cyprum, *Ister* 39.
 Cinyras, Laodices pater, III, 9, 1, 2.
 Κίνορα, instrumentum musicum, *Ap. fr.* 207.
 Circaea radix, a Procris adhibita, III, 15, 1, 6.
 Circaeum, campus Colchidis, *Tim.* 8.
 Circe, Solis e Perseide, I, 9, 1, 6; Aetiae soror, *ibid.*; Aeam ins. habitat; Argonautas lustrat, I, 9, 24, 5.
 Cirrhaeus sinus in Chaonia, *Hec.* 74.
 Cisseus, *Aegypti* e Calianthe f. Anthelam ducit II, 1, 5, 7.
 Cisseus, Hecubae pater, III, 12, 5, 3.
 Cissius, Temeni f., Theostii pater, *Theop.* 30.
 Cithaeron, Boeotiae mons, II, 4, 9, 5; III, 4, 4, 1; III, 5, 7, 3; *Ephor.* 26; in eo Bacchi sacra, III, 5, 2, 1.
 Cithaeroneus leo, Amphictyonis ac Thestii gregum vastator, ab Hercule necatur, II, 4, 10, 5.
 Citharus piscis Apollini sacer, *Ap. fr.* 15.
 Cium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
 Cius, Mysiae urbs, a Polyphemo condita, I, 9, 19, 4. V. Cium.
 Clammetis seu potius Calammetis Thespii f., Astybiae mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
 Clarotae, nomen servorum apud Cretenses, *Ephor.* 32 a.
 Clarus, oppidum prope Colophonem, *Theop.* 113.
 Clarus, heros, oraculum Clarii Apollinis instituisse dicitur, *Theop.* 113.
 Cleandrias, dux Thuriorum in bello contra Tarentinos, *Ant.* 12.
 Cleandrides a Spartanis proscriptus, *Ephor.* 118.
 Clearchus, Methydii in Arcadia habitans, homopiissimus, *Theop.* 283.
 Clearchus, Heracleotarum Ponticorum tyrannus, *Theop.* 200.
 Cleobaea (?) Eurythemidis mater, I, 7, 10, 1.
 Cleocharia, Nais, e Lelege Eurotam parit, III, 10, 3, 2.
 Cleochus, Ariae pater, III, 1, 2, 2.
 Cleodaeus (corrupte legitur Cleolaus). Herculis f.; ejus filii reditum tentare dicuntur in Peloponnesum (sed sunt Aristomachi liberi), II, 8, 2, 6.
 Cleodamia. V. Hippodamia.
 Cleodates, Hylli f., Aristomachi pater, *Theop.* 30.
 Cleodora, Danae e Polyxo f., Livi uxor, II, 1, 5, 7.
 Cleodoxa, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; a Diana confoditur, *ibid.* § 4.
 Cleolaus, Herculis ex Argele f., II, 7, 8, 4. Cf. II, 8, 2, 6, ubi corrupte pro Cleodaeus.
 Cleomenes in victu moderatissimus, *Phyl.* 43; ejus in Megalopolitanos generositas, *Phyl.* 53; eo invito Archidamus interfectus est, *Phyl.* 55; prodicione Damaetis ad Sellasiam ab Antigono victus est, *Phyl.* 56.
 Cleomenes, Methymaeorum tyrannus, *Theop.* 252.
 Cleonis, demagogi, indoles et natura, *Theop.* 99; ab Equitibus in odio habetur, *Theop.* 100; multatur quinque talentis, *Theop.* 101; pacem a Lacedaemoniis petitam recusat, *Philoch.* 105, 106; Alcæo archonte moritur, *Androt.* 36.
 Cleonae, urbs, II, 5, 1, 2; ad Cleonas Hercules Molionidas e medio sustulit, *Pher.* 36.
 Cleonymus, Lacedaemonius regii generis, a Chilonide uxore despectus ad Pyrrhum abiit, eumque Spartam attraxit, *Phyl.* 48.
 Cleopatra, Boreae ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Phineis uxor, III, 15, 3, 1.
 Cleopatra, Danae e Polyxo f., Hermi uxor, II, 1, 5, 7.
 Cleopatra, Danae ex Hamadryade Nympha f., Agenoris uxor, II, 1, 5, 4.
 Cleopatra, Idæ e Marpessa f., uxor Meleagri, I, 8, 2, 5; post obitum mariti vitam finit, I, 8, 3, 5.
 Cleopatra, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2.
 Cleopatra et Peribora, virgines Locrenses, quae primae misae sunt Trojam, *Tim.* 66.
 Cleophile, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
 Cleophon impedit, quominus Athenienses inducias faciant cum Lacedaemoniis, *Philoch.* 118.
 Clepsydra, fons in arce Athenarum, *Ister* 11.
 Cleonymus, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57; *Pher.* 19; III, 13, 8, 6.
 Cleitor, Lycaonis f., *Hec.* 375.
 Clio, Musa, I, 3, 1, 5; ob iram Veneris Pieri amore deperit, ex eo Hyacinthus parit, I, 3, 3, 1.
 Clisonymus. V. Clesonymus.
 Clisthenes Apodectas in Colacretarum locum subrogavit, *Androt.* 3.
 Clita, Danae f., Cliti uxor, II, 1, 5, 6.
 Clite, filia Meropis, Cyzici uxor, *Ephor.* 104.
 Clitor, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
 Clitus, *Aegypti* e Tyria f., Clitam ducit, II, 1, 5, 6.
 Clitus, cognomine Leucus, Alexandri M. amicus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.

- Clonia, Nympha, ex Hyrico Nycteu et Lycum parit, III, 10, 1, 4.
 Clonius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Clymene, Catrei f., III, 2, 2, 1; patris jussu a Nauplio vendenda, huic nubit, III, 2, 2, 1.
 Clymene, Minyæ f., Iasi uxor, III, 9, 2, 2.
 Clymenus, Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
 Clymenus, OEni f., I, 8, 1.
 Clymenus, Minyarum R., a Periere vulneratur, moribundus filium ulcisci se jubet, II, 4, 11, 2.
 Clysonymus. V. Clesonymus.
 Clytæmnestra, Tyndarei e Leda f., Agamemnonis uxor, III, 10, 6, 2; effecit, ut iudicium ab Eumenidibus conflaretur Oresti, *Hell.* 83.
 Clytia, Amphidamantis f., Tantali uxor, mater Pelopis, *Pher.* 93.
 Clytia, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Clytippe, Thespia f., Eurycapys ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Clytius, Gigas, ab Hecate s. Vulcano necatur, I, 6, 2, 2.
 Clytius, Laomedontis ex Strymo, al. ex Placia f., III, 12, 3, 1.
 Cnidii, colonia in Siciliam deducta, ad Pachynum urbem condunt; inde ab Elymis et Phœnicibus pulsus insulas Æolicas occupant, *Ant.* 2.
 Cnossia, Nympha, Menelai pellex, III, 11, 1, 1.
 Cobrys, urbs Thessaliæ, *Theop.* 88.
 Cocalus, rex Sicanorum, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
 Codrus Melanthi f., ejus stirps, *Hell.* 10; pater Androcli, *Pher.* 111; Nelei, *Hell.* 63; pastino percussus cadit, *Pher.* 110.
 Codro generosior, *Demo* 21.
 Cœlus, primus mundi gubernator, I, 1, 1, 1; terram ducit, *ibid.*; gignit Centimanos, Cyclopes, I, 1, 2; hos in Tartarum dejicit, *ibid.*; dein Titanes generat et Titanides, I, 1, 3; a Crono filio regno privatur, I, 1, 4.
 Coranus, Polyidi pater, III, 3, 1, 4.
 Cœranus Milesius naufragium faciens a Delphino servatur, *Phyl.* 25.
 Cœronidæ, gens, *Ister.* 29.
 Cœus, Cœli f. inter Titanes, I, 1, 3; ejus uxor Phœbe, I, 2, 2, 2; liberti, *ibid.*; *Acus.* 2.
 Coi, Herculem adorti ab eo vincuntur, II, 7, 1, 1; servos ad Junonis sacra non admittunt, *Phyl.* 75.
 Colacea, Maliensium urbs, a Thessalis diruta, *Theop.* 188.
 Colæus, nomen Dianæ, *Hell.* 79.
 Colæus a Mercurio ortus, *Hell.* 79; Dianæ Colanidis templum exstruxit, *Phanod.* 2.
 Κωλακρέται, *Androt.* 3, 4.
 Colchi, Phrixum excipiunt, I, 9, 1, 6; Iasonem, I, 9, 23, 3; ad persequendos Argonautas missi, I, 9, 24, 3; invenire nequeunt; alii ad Ceraunios montes considunt, I, 9, 25, 4; alii Apsyrtidas insulas condunt, *ibid.*; alii ad Phæaces veniunt, Medeam repetunt, qua non accepta, ibi manent, *ibid.* § 5; e Corcyra a Chersicrate pulsus quo abierint, *Tim.* 53.
 Colchicus draco in Italia ab Diomede interfectus, *Tim.* 13.
 Coli, gens ad Caucasum, *Hec.* 186.
 Colici montes, pars Caucasii, *Hec.* 186.
 Colonææ, mercenarii, *Philoch.* 73.
 Colonus, demus Atticæ, III, 5, 9, 2.
 Colonus Hippius ad Athenas, *Androt.* 31; *Philoch.* 99.
 Colophoniorum luxuria, *Phyl.* 62; *Theop.* 129.
 Columbæ albæ quando primum in Græcia conspectæ, *Charon* 3; Veneri sacræ, *Ap. fr.* 19.
 Colura, urbs, *Hec.* 331.
 Comætho, Pterelai f., II, 4, 5, 6; patrem, coma aurea detonsa, interimit, ab Amphitryone interficitur, II, 4, 7, 4.
 Cometus, Asterii pater, I, 9, 16, 8.
 Cometes post Tisamenum, Orestis filium, regnum suscipit, *Demo* 20.
 Cometes, qui ortu suo Helicen et Burin mersit, *Ephor.* 142.
 Comoe vel Combe, filia Asopi, *Hec.* 105.
 Congiorum (Χοῖων) festum, *Tim.* 128.
 Κόνναροι, *Theop.* 145.
 Conon in Cypro plurimum vixit, *Theop.* 117.
 Cononii calices in Ptolemaide urbe Ægypti, *Ister* 38.
 « Contra duo ne Hercules quidem », *Hell.* 40; *Pher.* 36; *Ister* 46.
 Copais lacus quondam erat ager omni cultura laboratus, *Ephor.* 68.
 Copeus, Pelopis f., Iphito interfecto Mycenæ fugit; interpres jussorum Eurysthei ad Herculem, II, 5, 1, 7.
 Coqui a Sybaritis coronari soliti, *Tim.* 60; coquorum tribus, *Clitod.* 2, 3; honos, *Clitod.* 17.
 Coraxi, gens Colchorum, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
 Corcyra, Phæacum insula, I, 9, 25, 3; in ea Medææ nuptiæ celebratæ; Nympharum et Nereidum aræ a Medea exstructæ, *Tim.* 7, 8; cur prius vocata sit Drepana et Scheria, *Tim.* 54; Corcyra urbs quando condita sit, *Tim.* 53.
 Cordylus, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 248.
 Corethion, Lycaonis f., III, 18, 1, 3.
 Corinthii Iasonis e Medea filios infantes Junoni supplices necasse feruntur, I, 9, 28, 4; Corinthiorum civitas servorum multitudo insignis, *Tim.* 48; eorum inventum αἶμα in templorum fastigiis, *Tim.* 50; Corinthiæ meretrices tempore belli Medici pro salute Græcorum vota faciunt, *Tim.* 57; *Theop.* 170; Corinthii Atheniensibus προεδρίαν in ludis Isthmiis concedunt, *Hell.* 76; Herculem post interfectos Molionidas excipiunt, *Pher.* 36.
 Corinthius isthmus a Sini infestus redditur, III, 16, 2, 2.
 Corinthus, olim Ephyræ, I, 9, 3, 1; *Hec.* 90; ab Alete occupata, *Ephor.* 16; paret Creonti, I, 9, 28, 2; Polybo, III, 5, 7, 3.
 Corinthus, Syleæ pater, III, 16, 2, 2.
 Corona aurea, quam Bacchus Ariadnæ dederat, inter astra collocata, *Pher.* 106.
 Coronea, urbs Bœotiæ, *Hec.* 88; ab Onomarcho capitur, *Ephor.* 153.
 Coronis, Phlegyæ f., Æsculapii mater ex Apolline ab hoc propter consuetudinem cum Ischyæ trucidatur, III, 10, 3, 7 sq.; *Pher.* 8; *Acus.* 25; *Ister* 36.
 Coronis, Hyas, *Pher.* 46.
 Coronus (Perrhæoborum R.), pater Cœnei, I, 9, 16, 8; et Leontei, III, 10, 8, 2.
 Coronus, Lapitharum dux, ab Hercule trucidatur, II, 7, 7, 3.
 Coronus, pater Asteriæ, *Pher.* 70.
 Corseæ, insula Ioniæ, *Hec.* 98.
 Corsiæ, urbs Bœotiæ, *Theop.* 185.
 Corsica. Timæi de ea errores, *Tim.* 26.
 Corvi, duo tantum, Cranone in Thessalia, *Theop.* 85.
 Corybantes, Apollinis e Thalia filii, I, 3, 4; Corybantes novem ex Apolline et Rhytia nati, in Samothrace habitabant, *Pher.* 6; Κύρβεις invenerunt, *Theop.* 282.
 Corycæi in Pamphylia, *Ephor.* 36.
 Corycium, antrum in Cilicia, I, 6, 3, 8.
 Corycus, mons prope Erythras in Ionia, *Hec.* 216.
 Corydalla, urbs Rhodiorum, *Hec.* 244

- Coryphetes, ita vocatur Periphetes, III, 16, 1, 3.
 Corythii pastores servant Telephum, III, 9, 1, 5.
 Corythus, Alexandri ex Oenone f., Helenam deperit, a patre interficitur, *Hell.* 126.
 Cos, insula, Eurypyli sedes, ab Hercule expugnatur, II, 7, 1, 1 sq.; *Pher.* 35; Caris appellata est, *Hell.* 103.
 Κοσμάς, ἥ, sacerdos Minervæ, *Ister* 16.
 Cossa, urbs Oenotrorum, *Hec.* 39.
 Cothus vel Cotus, *Theop.* 226.
 Cottus, Centimanus, I, 1, 1, 1.
 Cottus, unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Coturnices in Delo, *Phanod.* 1.
 Cotyla, poculi genus, *Ap. fr.* 244.
 Cotys, Thraciæ rex, ejus mores, *Theop.* 33.
 Crabasia, urbs Iberorum, *Hec.* 13.
 Crade, urbs Cariæ, *Hec.* 235.
 Crainbutis, urbs Egypti, *Hec.* 275.
 Craneæ, Cranai ex Pediade f., III, 14, 5, 2.
 Cradæclime, Cranai ex Pediade f., III, 14, 5, 2.
 Cranaus, Atticæ R., I, 7, 2, 7; III, 14, 5, 1; ducit Pediadem, *ibid.* § 2; ex ea progenies, *ibid.*; regioni nomen dat ab Atthide filia, *ibid.*; ab Amphictyone pellitur, III, 14, 6, 1; non fuit iudex certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5.
 Cranea, castellum Ambraciotarum, *Theop.* 255.
 Cranon, urbs Thessaliæ Pelasgiotidis, *Hec.* 112; ibi duo tantum corvi sunt, *Theop.* 85.
 Cranto, Nereis, I, 2, 7.
 Crastus, urbs Siciliæ, *Phil.* 43.
 Crater portus unde nomen habeat, *Phyl.* 83.
 Craterus, Alexandri M. amicus, gymnicorum ludorum amans; ejus fastus, *Phyl.* 41.
 Crates Atheniensis, philosophus, *Ap. fr.* 98.
 Crathis, fluvius Italiæ, crines flavos reddit, *Tim.* 63.
 Cratilus, Anaxibiæ pater, I, 9, 9, 3.
 Cratos, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Cremmyon. V. Crommyon.
 Crenides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Creon, Corinthi R., Glaucen f. Iasoni despondet; a Medea interimitur, I, 9, 28, 2 sq.; Alius Alcæonidis et Mantus liberos educat; Tisiphone vendita, patri reddit, III, 7, 7, 2.
 Creon, Menœcei f. Thebarum R. fit, III, 5, 8, 1; Amphitryonis, interempta vulpe Teumessia, contra Teleboas socius, II, 4, 7, 3; Herculi dat Megaram f. natu majorem, Iphiclio minorem, II, 4, 11, 6 sq.; Oedipodi regnum tradit cum Iocaste, III, 5, 8, 6 sq.; *Pher.* 48; ne Argivi sepeliantur, vetat, III, 7, 1, 1; Antigonem, ob pietatem in fratrem, humo defodit, *ibid.* § 2; pater Hæmonis, III, 5, 8, 6; Menœcei, III, 6, 7, 8.
 Creon, Herculis ex Eumide f., II, 7, 8, 1.
 Creontiades, Herculis e Megara f., II, 4, 11, 6; *Pher.* 30. ejus mors, II, 4, 12, 1.
 Creontiades, dux Phocænsium, *Ant.* 9.
 Crepis, locus in Athenarum urbe, *Philoch.* 79 a.
 Cresium, urbs Cypri, *Theop.* 128.
 Cresphontes, Messeniam capit, II, 8, 4, 3, *Ephor.* 16; eam in quinque partes dividit, *Ephor.* 20; paullo post cum filiis occumbit, II, 8, 5, 5.
 Creston, urbs Thraciæ, *Hec.* 124.
 Creta paret Minoi, III, 1, 2, 6; ejus magnitudo, *Ap. fr.* 169; huc confugiunt Harpyiæ a Boreæ filiis exactæ, *Pher.* 69.
 Creta, Asterii f. Minois uxor, III, 1, 2, 6.
 Creta, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
 Cretenia, Rhodi locus, III, 2, 1, 3.
 Cretensis taurus, qui Europam per mare vexisse, aliis a Neptuno e mari editus fertur, II, 5, 7, 2; ab Hercule
- captus, *ibid.* § 3; dimissus, *ibid.*; Atticam vastat, *ibid.* 4.
 Cretenses in Phocidem emigrant, *Phyl.* 78; primi inter Græcos pueros amant, *Tim.* 44; devicto per Theseum Deucalionem, fœdus et amicitiam cum Atheniensibus jungunt, *Clitod.* 5; nominis etymol., *Ap. fr.* 219.
 Cretheus, Æoli f. I, 7, 3, 4; Iolcum condit, Tyro ducit, I, 9, 11, 1; ejus liberi, *ibid.*, *Pher.* 59; Salmonæ frater, I, 9, 8, 1; Pheretis pater, I, 9, 14.
 Creusa, Erechthei e Praxithea f., III, 15, 1, 2, *Phanod.* 3; Xuthi uxor, *Apoll.* *ibid.* § 3.
 Creusa, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Creusa, Creontis Corinthiorum regis filia, Xutho nubit, *Clitod.* 10.
 Criasus, Argi f., regni Peloponnesiaci hæres, II, 1, 2, 1.
 Criasus, Argi filius, Ercuthalionis pater, *Pher.* 22.
 Crimisa urbs in Lucania a quo condita? *Ap. fr.* 173.
 Crino, Danaï uxor, II, 1, 5, 9.
 Crisa, urbs Phocidis, *Hec.* 85, 86; Daulio tyranno paret, *Ephor.* 49.
 Crisus, Phoci filius, a quo Crisa urbs nominata, *Hec.* 85.
 Critheis, Apellidis filia; ex Maxone mater Homeri, *Ephor.* 164.
 Crithote, urbs Chersonesi, *Hell.* 131; ab Atheniensibus, qui cum Miltiade huc venerant, habitata, *Ephor.* 72.
 Critias, pugna in Piræeo commissa cecidit, *Philoch.* 123.
 Crius, Cœli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Eurybia progenies, I, 2, 2, 4.
 Crius, mons e regione Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
 Crobyzi, gens Thracica, *Phyl.* 19; *Hec.* 149.
 Crocodilorum venatio, *Hec.* 294; Crocodilus longissimus, *Phyl.* 26.
 Crocon, Meganiræ pater, III, 9, 1, 1.
 Croconidæ, gens, *Ister* 29.
 Cropsus, genus ducit ab Agelao, II, 7, 8, 10; Alyattæ fil. natu maximus, postquam Pamphaes argentum ei procuraverat, cum patre contra Cares bellum gessit, *Xanth.* 19, p. 41; apud eum septem sapientes, excepto Tualete, convenerunt, *Ephor.* 101; ejus donaria Delphos missa, *Theop.* 184; a Cyro optime habitus, qui vel Sardem urbem ei restituisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 42; Cropsi rogis imbre exstinctus, *Xanth.* 19, p. 42; ejus cum filio colloquium, *Xanth.* 19, p. 41.
 Crommyon, sive Cremmyon, urbs Libyæ, *Hec.* 319.
 Cromyusa, insula Iberiæ, *Hec.* 17.
 Cronus, Cœli f., Titanum natu minimus, I, 1, 3; patri regnum adimit, I, 1, 4; Cyclopes et Centimanos Tartaro includit, I, 1, 5; Rheam ducit, *ibid.*; liberos ob oraculum devorat, *ibid.*; iterum profert, I, 2, 1, 1; Croni e Philyra filius Chiron, *Pher.* 2; regno privatur, *Ap. ibid.* § 2 sq.; in ejus templum neque femina, neque canis, neque musca introibat, *Phyl.* 34.
 Cropia, demus Leontidis tribus, *Androt.* 57.
 Cros, oppidum Egypti, *Hec.* 273.
 Crossa, urbs Pontica, *Hec.* 199.
 Crotalla, urbs Italiæ, *Hec.* 53.
 Croton in Italia Achæorum colonia Myscello duce deducta, *Ant.* 11; primis temporibus a Iapygibus habitata, *Ephor.* 48.
 Cleatus, Actoris s. Neptuni f. e Molione, Eliensium dux Augææ contra Herculeum suppetias fert, II, 7, 2, 2; Amphimachi pater, III, 10, 3, 2; ab Hercule occiditur, *Pher.* 36.
 Ctesibius historicus, *Ap. fr.* 103.
 Ctesippus, Herculis ex AsTydamia f., aliis e Dejanira, II, 7, 8, 7 et 12.
 Curetes armati Jovem in Creta custodiunt, I, 2, 7; Epaphum furati a Jove cæduntur, II, 1, 3, 7; Minoi dicunt,

quomodo explorandus sit qui Glaucum quaerat, III, 3, 1, 3.
 Curetes, in Ætolia habitabant; ab Ætolo victi in Acarnaniam concedunt, *Ephor.* 29; unde dicti, *Phyl.* 22; pueros immolabant Saturno, *Ister* 47.
 Curetica regio, I, 7, 6.
 Cyanippus, Adrastus f., I, 9, 13, 2.
 Cybela, Phrygiæ mons, sedes Magnæ matris, III, 5, 1, 3.
 Cybele. V. Rhea.
 Cybelea, urbs Ioniæ, *Hec.* 214.
 Cybus, urbs Ionum in Libyphœnicia, *Hec.* 311.
 Cychreus, Neptuni e Salamine f., III, 12, 7, 1; Telamoni Salaminem tradit, *ibid.*; Glaucos pater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Cyclopsus in Thracia fons memorabilis, *Theop.* 288.
 Cyclopes, Cœli e Terra filii, I, 1, 2; a patre vincti, in Tartarum demittuntur, *ibid.*; a Titanibus liberati, a Crono iterum depelluntur, I, 1, 5; a Jove liberantur, I, 2, 1, 2; huic fulmina, Plutoni galeam, Neptuno tridentem dant, *ibid.* § 3; ab Apolline cæsi, III, 10, 4, 2; *Pher.* 76.
 Cyclopes, qui Tiryntem maniant, II, 2, 1, 1; *Pher.* 26; *Hec.* 353.
 Cyclops, pater Galati, *Tim.* 37.
 Cynchus, Martis e Pyrene, alter e Pelopia f.; uterque cum Hercule pugnat, II, 5, 11, 3; II, 7, 7, 5; a Marte in avem mutatus ad Sybarin fluvium cum grue congregitur, *Philoch.* 207.
 Cyenus, Neptuni et Ceycis f., ab Achille interfectus, *Hell.* 31.
 Cydoniorum malorum vis, *Phyl.* 9.
 Cylandus, urbs Cariz, *Hec.* 233.
 Cyllastis, panis subacidus Ægyptiorum, *Hec.* 289; *Phanod.* 5.
 Cylices, locus in finibus Illyriorum, ad quem est Cadmi et Harmoniæ sepulcrum, *Phyl.* 40 b.
 Cyllene mons a Cyllene nympa nominatus, *Pher.* 85.
 Cyllene, Nais, Pelasgi uxor, *Pher.* 85.
 Cyllene in Arcadia, III, 10, 1, 1; III, 6, 7, 5.
 Cyllene, Nympa, e Pelasgo Lycaonem parit, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375.
 Cyllenes antrum, III, 10, 2, 1.
 Cymba, calicis genus, *Ap. fr.* 189, 245.
 Cyme, urbs, *Ephor.* 89; olim ab Amazonibus condita, deinde ab Æolensibus et Ionibus instaurata, *Ephor.* 87; coloniam deduxit in Ænum Thraciæ urbem, *Ephor.* 73.
 Cymo, Nereis, I, 2, 7.
 Cymothoe, Nerei f., I, 2, 7.
 Cynæthus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Cynara arbor, *Hec.* 172, 173, 174.
 Cyne, urbs Lydiæ, *Hec.* 221.
 Cynortas Amyclæ e Diomedæ f., III, 10, 3, 3; Perieris pater, *ibid.* § 4, et I, 9, 5.
 Cynossema, locus Libyæ, *Hec.* 299.
 Cynus, navale Opuntis, *Hec.* 108; *Hell.* 16.
 Cypa, castellum Siciliæ, *Phil.* 37.
 Cypasis, urbs ad Hellespontum, *Hec.* 136.
 Cyprus, Nili insula, *Hec.* 286.
 Cyprus, filia Cinyræ vel Bibli ex Venere, *Ister* 39.
 Cyprus, Pygmalione rege a Cinyra cum Syris habitatur, III, 14, 3, 4; a quo nominata, *Ister* 39; a Græcis Agamemnonem secutis occupatur; ejus imperium tenet Audymon, deinde Evagoras, *Theop.* 111; pugna navalis ad Cyprum, *Theop.* 111.
 Cyrbasia, pileus barbarorum, *Hec.* 374.
 Cyrbe, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 249.
 Κύβης; unde dictæ? *Theop.* 282; *Ap. fr.* 24, 25, 26.

Cyre, insula in sinu Persico, *Hec.* 182.
 Cyrene, Diomedis Thracis e Neptuno mater, II, 7, 8, 1.
 Cyrene, cum pluribus in Lybiam venit, *Phyl.* 15; ejus ex Apolline filii, Antuchus et Aristæus, *ibid.*; curru cynis juncto vehens venit Cyrenam, *Pher.* 9.
 Cyrenus, insula, *Hec.* 26.
 Cyrus, Cambyses f., frater Marphii et Memphidis, *Hell.* 164; Cræsum in amicis habet; Sardem ei reddidisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 41; philosophiam a Magis edoctus; Herophilam Sibyllam ex Epheso ad se vocat, *Xanth.* 19, p. 41.
 Cyri contra Artaxerxem bellum, *Ephor.* 129.
 Cyterium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 36.
 Cythiforus, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 7.
 Cytonium, urbs Mysiæ, *Theop.* 19.
 Cytorum, emporium Sinopensium, *Ephor.* 85.
 Cytorus, Phrixi f., *Ephor.* 85.
 Cyzicus, Dolionum R. ab Argonautis invitis necatur, I, 9, 18, 1; Clites maritus, *Ephor.* 104.
 Cyzicus, urbs in Asia, *Hec.* 204, 205; ejus excidium, *Ephor.* 104.

D.

Dactyli Idæi, Idæi filii, quot fuerint, undeque nomen sortiti sint; præstigiatores erant, *Pher.* 7; In Ida, Phrygiæ monte, habitaverunt, deinde cum Minoe in Europam transierunt, *Ephor.* 65; in Samothracia, *ibid.*
 Dædalidarum demus Atheniensis, *Pher.* 105.
 Dædalus, Metionis ex Iphinoe f., *Pher.* 105; Eupalami f., III, 15, 8, 10; Talao interfecto, Athenis fugit ad Minœm, III, 15, 9, 1; *Clitodem.* 5; de eo in Areopago judicium, *Hell.* 83; Pasiphaes amores in Minotaurum adjuvat, Labyrinthum extruit, *ibid.* § 2 sq.; II, 1, 4, 2; Pisæ habitans, Herculis simulacrum fingit, II, 6, 3, 4; ad Cocalum venit, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
 Daiclus, Philæi filius, Epidicyl pater, *Pher.* 20.
 Daiphron, Ægypti f. Scæam ducit, II, 1, 5, 3.
 Daiphron, Ægypti f. Adianten ducit, II, 1, 5, 9.
 Daira, Stygis soror, *Pher.* 11; non differt a Cerere, *Phanod.* 21.
 Damasichthon, Amphionis e Niobe f. Apollinis telis confoditur, II, 5, 6, 1.
 Damascius, pater Erimeclæ, *Pher.* 88.
 Damasippus, Icaris e Peribora f., III, 10, 6, 1.
 Damasistratus, Plataensium R. Laium sepelit, III, 5, 8, 1.
 Damastor, Nauplii filius, pater Peristhenis, *Pher.* 13.
 Damei, populus juxta Ichthyophagos, *Ap. fr.* 132.
 Damippus, Epilyci f., puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Damno, Beli filia, Agenoris uxor, Phœnicis et Isææ mater, *Pher.* 40.
 Damoteles a Cleomene insidiis curandis præfectus, in pugna ad Sellasiam Antigoni pecunia corruptus, regnum suum prodit, *Phyl.* 56.
 Dana, i. q. Danae, *Hec.* 358.
 Danae, Acrisii ex Eurydice f., II, 2, 2, 1; a patre turri inclusa, a Jove corruptitur, Perseum parit, cum eo in mare projicitur, a Dictye servatur, II, 4, 1, 2 sq.; *Pher.* 26; *Hec.* 358; Argos revertitur, II, 4, 4, 1.
 Danae, Leontii filia, Sophronis amasia, Laodiciæ Antiocho uxoris familiaris, Sophronem opera sua servavit, *Phyl.* 23; a Laodice neci data est, *ibid.*
 Danaides, Danai L. filiae, Ægypti filiis totidem despondentur, II, 1, 5, 2 sqq.; omnes præter Hypermnestram sponso jugulant, a Minerva et Mercurio purgantur, *ibid.* § 10 sq; certamen de iis proponitur, *ibid.* § 12.

- Danaus, Beli fil. Libyam deferitur, II, 1, 4, 5; cum L. filibus fugit Argos, *ibid.* § 7; ibi rex fit, *ibid.* § 8; filias suas Egypti filiis despondet, II, 1, 5, 1; eas jugulare jubet sponso, *ibid.* § 10; de iis certamen proponit, *ibid.* § 12; ejus uxor Melia, *Pher.* 40; pater Polydoræ, *Pher.* 23.
- Dandarii, populus ad Caucasum, *Hec.* 161.
- Danthaletæ, gens Thracica, *Theop.* 248.
- Daphernes i. q. Artaphernes, unus ex iis qui Pseudo-Smerdin interfecerunt, *Hell.* 167.
- Daphne, Amyclæ filia, venatrix, Leucippum jaculis interfecit; ut Apollinis amplexus effugeret, a Jove in arborem mutatur, *Phyl.* 33.
- Daphnis, Mercurii filius, pastor circa Ætnam, ab Eche-naide nympha amatur, *Tim.* 4.
- Dardania terra, a Dardano nomen habet, quæ post Troas dicta, III, 12, 2, 1.
- Dardanus, urbs a Dardano condita, III, 12, 1, 5.
- Dardanus, Jovis ex Electra f., *Hell.* 56; III, 12, 1, 1; Samothrace relicta, ad Teucrum venit, Batiam ducit, Dardanum condit, regioni Dardaniæ nomen dat, *ibid.* § 3 sq.; Idææ pater, III, 15, 3, 2; ab indigenis Polyarches nominatur, *Hell.* 129; uxorem ducit Arisben vel Ateam, *Hell.* 130.
- Dario, regi Persarum, Scythis bellum illaturo Idanthurus, Scytharum rex, symbola pro literis mittit, *Pher.* 113; quot filios habuerit, *Hell.* 166.
- Darsii, gens Thraciæ, *Hec.* 130.
- Dascon, Siciliæ castellum, *Phil.* 25.
- Dascyliis, lacus Asiæ, *Hec.* 202.
- Dascylium se recipit Melanus a Sadyatte patria exactus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Dascylus, Lyci, Mysiæ R., pater, II, 5, 9, 5.
- Datus, urbs Thraciæ, postea Philippi nomen accepit, *Ephor.* 75; *Theop.* 48; *Philoch.* 127.
- Datylepti, populus Thraciæ, *Hec.* 142.
- Daulia, urbs in Phocide, III, 14, 8, 6.
- Daulius, Crissæ prope Delphos tyrannus, Metapontii conditor, *Ephor.* 49.
- Daunus, rex in Italia, *Tim.* 13.
- Dauniarum mulierum vestitus, *Tim.* 14.
- Daunli in sepulcro Podalirii oracula accipiunt, *Tim.* 15.
- Decemviri Athenienses, *Androt.* 10.
- Degmenus, Epeus, cum Pyraëchma Etolo singulare certamen subit de Elidis possessione, *Ephor.* 15.
- Dejanira, e Pelasgo mater Lycaonis, *Pher.* 85.
- Dejanira, Nereis, I, 2, 7.
- Dejanira, Oenei al. Martis ex Althæa f. bellicosa, I, 8, 1; de ea certant Achelous et Hercules, II, 7, 5, 1; Herculi nubit, *ibid.*; ei a Nesso vis illata, a quo moribundo philtum accipit, II, 7, 6, 6; quo invita Herculi mortem parat, II, 7, 7, 10 sq.; post ejus obitum ipsa perit, *ibid.* § 12; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 8.
- Deicoon, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9; ejus mors, II, 4, 12, 1.
- Deidamia, Lycomedis f., Neoptolemi ex Achille mater, III, 13, 8, 2.
- Deimachus, Evaretes pater, I, 7, 3, 4.
- Deimachus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Deion, Æoli f., I, 7, 3, 4; Phocidis R. Diomedem ducit, I, 9, 4; ejus liberi, *ibid.*; Cephalii pater, III, 15, 1, 3; *Pher.* 77; Philonidis, *Pher.* 63.
- Deion, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9.
- Deioneus, Cephalii pater, *Hell.* 83.
- Deiotes, Priami f., III, 82, 5, 13.
- Deiphobus, Hippolyti f., Herculem, ab Iphiti cæde lustrat, II, 6, 2, 4.
- Deiphobus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Deiphon, Hymetho ducit, Argolidem accipit, II, 8, 5, 3 sq.
- Deiphontes Argolidis ora maritima (circa Træzenem) potitur, *Ephor.* 16.
- Deipyle, Adrasti f., I, 9, 13, 2; Tydei uxor, I, 8, 5, 4.
- Deipnophoræ, *Demo.* 4.
- Deiades, Glauci f., a Bellerophonte invito occiditur, II, 3, 1, 1.
- Delphus, Cretensium, qui in Phocide sedes sibi fixerunt, dux, *Phyl.* 78.
- Delphi Pythonis tabernaculum incendunt, *Ephor.* 70; a quo nominati sint, *Phyl.* 78.
- Delphicum oraculum Apollo cum Themide condit, *Ephor.* 70; oraculum datum Cadmo de condenda urbe, III, 4, 1, 1; Oedipo ne in patriam redeat, III, 5, 7, 6; Alcmaeon, III, 7, 5, 1; Telepho de parentibus quaerendis, III, 9, 1, 6; Ægeo de filio gignendo, III, 15, 6, 4; Delphicorum donariorum spoliatio, *Theop.* 182 sqq.
- Delphyne, serpens, Jovem victum custodit, I, 6, 3, 9.
- Delphusia, urbs Arcadiæ, *Androt.* 2.
- Delta, regio Egypti, *Hec.* 295; Delta, insula, at Egyptiis vocatur Ptimyris, *Ephor.* 102.
- Delus, ina. prius Asteria nominata, I, 4, 1, 1; pro Delo Latona Neptuno dat Calauriam, *Ephor.* 59.
- Demareta, filia Theronis, Gelonis uxor, *Tim.* 86, 90.
- Demaretei nummi, *Tim.* 86.
- Demea, Mantinensis, digladiandi artis magister, *Ephor.* 97.
- Demetra, antiqua forma pro Demeter, I, 2, 5. V. Ceres.
- Demetron, mensis, *Philoch.* 176.
- Demetrius Poliorcetes jocorum amicus, *Phyl.* 20, 6; amicorum ejus nomina, *ibid.*; ab adulatoribus regem salutari se passus est, *Phyl.* 29.
- Demetrius Phalereus, *Philoch.* 144.
- Demiphon, Elæussæ rex, de civium internecionis remedio Oraculum consulit; Matusii filiam injuste immolat; pœnas luit, *Phyl.* 83.
- Demochares, historicus, Demosthenis sororis filius, homo impudicus, *Tim.* 141.
- Democles, Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127; a Dionysio legatus missus ad Dionem, *ibid.*
- Democrides, orator Atticus, *Tim.* 140.
- Democoön, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Democriti ætas, *Ap. fr.* 84.
- Demonice, Agenoris f., ejus e Marte liberi, I, 7, 7, 3.
- Demophon, puer, igne consumitur, I, 5, 1, 4.
- Demophon, Thesei f., *Hell.* 143, 144; Agamemnoni Paladium aufert; in judicium agitur, *Clitod.* 12; rex Atheniensium, Heraclidas excipit, Eurystheum vincit prælio, *Pher.* 39; Trojam proficiscitur, ut Æthram inde reducat, *Hell.* 75.
- Demopolis, Themistoclis f., *Phyl.* 64.
- Demosthenes, dux Athenensium in Sicilia; ejus mors, *Phil.* 46.
- Demosthenes, pater Demosthenis oratoris, μαχαροποιός cognominatus, ex optimatibus fuit, *Theop.* 105.
- Demosthenes ingenio mobili fuit, *Theop.* 106; ejus dicta, *Theop.* 107; *Phyl.* 65; ejus laudatio eorum qui ad Chæroneam occiderant, *Theop.* 263; ejus mors, *Philoch.* 139; orationis vis, *Theop.* 239; Demosthen. laudandus cur? *Tim.* 142.
- Dercylidas, dux Lacedaemoniorum, *Scyphus* cognominatus est, *Ephor.* 130.
- Dercynus, Neptuni f., boves Herculi eripit, ah eo trucidatur, II, 5, 10, 9.
- Dero, Nereis, I, 2, 7.
- Desili (Dezili)? populus ignotus Thraciæ, *Hec.* 141.
- Deucalion, Promethei f., Phthiotidis R., Pyrrham ducit, I, 7,

- 2, 1; Cyni habitat, *Hell.* 16; arca servatur e diluvio, *ibid.* § 2 sq.; Jovi sacrificat, homines procreat, *ibid.*, § 5 sq.; ejus liberi, *ibid.* § 7; *Acus.* 7; *Hell.* 10; *Pher.* 51 a.; ab eo Thessaliae reges genus deducunt, *Hec.* 334.
- Deucalion, Minos e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; *Pher.* 43; ejus liberi, III, 3, 1, 1; Dædalum ab Atheniensibus deprecit; ei leniter Thesus respondet; postea a Theseo in Creta interficitur, *Clitod.* 5.
- Deucalionem diluvium, I, 7, 2, 3; quo tempore factum? III, 8, 2, 1; III, 14, 5, 1; qua de causa? III, 8, 2, 1.
- Dexamenus Herculem excipit, cujus ope ab Eurytione, Mnesimachæ filia proco protervo liberatur, II, 5, 5, 6.
- Dexari, gens Chaonum, *Hec.* 73.
- Dexithea, Minos uxor, Euxanthii mater, III, 1, 2, 6.
- Dia, Eionei filia, ejus nuptias ambit Ixion, *Pher.* 103.
- Dia insula, in qua Ariadne a Theseo relinquitur, *Pher.* 105.
- Diana, Jovis e Latona f. venationi dedita, virgo manet, I, 1, 3; Orionem in Delo interficit, I, 4, 5; *Pher.* 3, 4; contra Gigantes pugnat, I, 6, 2, 5; aprum mittit in Oenei agrum, I, 8, 2, 2; Aloidas dolo perdit in Naxo, I, 7, 4, 6; Endymionem amat, I, 7, 5; Admeto irascitur, I, 9, 15, 1; ob Ceryniti cervam ab Hercule captam, huic irata placatur, II, 5, 3, 3; Actæonem, quod se lavantem ipsam conspexerat, in cervum mutat, III, 4, 4, 3; matris jussu Amphionis filias occidit, III, 5, 6, 3; Callisto necat, III, 8, 2, 5; Philoëonem immortalem reddit, III, 10, 6, 2; Adonidi exitium parat, III, 14, 4, 1; Furias arcet, quæ Orestem persequentes in templum deæ intrare conantur, *Pher.* 97; Ariadnen interficit, *Pher.* 106; mulieres occidit quæ Coronidis cum Ischye concubitu adjuvisse videntur, *Pher.* 8; Macram occidit, *Pher.* 79. Dianæ Colanidis templum, *Hell.* 79; templum Ephesium, *Tim.* 136; ei ἀμφιπόρτα offeruntur, *Philoch.* 70; Diana ταυροπόρος, *Ister* 8.
- Διαφρίσεις. *Philoch.* 133.
- Dias, Abantis f., Athenas in Eubœa condit, *Ephor.* 33.
- Dice, Jovis f., Hora, I, 3, 1, 2.
- Dictæ, mons cum antro Dictæo, I, 2, 6.
- Dictys, Peristhenis ex Androthea f., *Pher.* 13, 26; Magnetis f. Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R., II, 4, 3, 8; Danaen cum Perseo servat, hunc educat, II, 4, 1, 3; *Pher.* 1. 1.
- Dido, appellata est a Libyis Thioisso, *Tim.* 23.
- Didymæ (vulgo Didyma), una ex Æolicis insulis, *Ant.* 2.
- Dii a Typhone in Ægyptum fugientes, in formas animalium mutantur, I, 6, 3, 6; Cadmi nuptiis intersunt, III, 4, 2, 2; Cecropis tempore urbes inter se dividunt, III, 14, 1, 2; Myrrham a patre fugientem in arbore mutant, III, 14, 4, 4; de Adonide disponunt, *ibid.*, § 6; Dii XII certaminis Neptunum inter et Minervam iudices, III, 14, 1, 6; III, 14, 2, 3; Dii homines fuerunt, *Ap. fr.* 12; Deorum hortus, *Pher.* 33 a. Ἀποκομπαῖοι θεοί, *Ap. fr.* 5.
- Diipyle, Adrasti filia, Tydei uxor, *Pher.* 83.
- Diluvia quattuor, *Ister* 56.
- Dimœtas, Trœzenis frater, Euopin in matrimonium sumit, *Phyl.* 81; ejus mors, *ibid.*
- Dinarchi vita, *Philoch.* 144.
- Diniadas, Brœmiadæ tibicinæ pater, *Theop.* 182.
- Dinicha, Archidami uxor, a Phocensium ducibus corrupta, maritum ad opem illis ferendam adducit, *Theop.* 258.
- Dino, Phorci f., *Pher.* 26; III, 4, 2, 3.
- Dinomenes, Hieronis filius, *Phil.* 45.
- Dio, ad eum litteras dant semina propinquæ, *Tim.* 129; ejus filius Hipparinus vel Aretæus, ex Aretæ uxore, *Tim.* 129.
- Diocorystes, Ægypti ex Arabia f. Hippodamiam sponsam habet, II, 1, 5, 4.
- Diodorus, Aspendius, ineptus Pythagoricæ disciplinæ sectator, *Tim.* 80.
- Diogenia, Cephis f., Phrasimi uxor, III, 15, 1, 2.
- Diomede, Capithæ f., Amyclæ uxor, III, 10, 3, 3.
- Diomede, Xuthi f., Deionis uxor, I, 9, 4.
- Diomedes, Thrax, Martis e Cyrene f. Bistonum R., equas, ab Hercule abactas, recepturus perit, II, 5, 8, 1 sq.; *Hell.* 98.
- Diomedes, Tydei f., I, 8, 5, 4; Ægialiam ducit, contra Thebas et Trojam proficiscitur, I, 8, 6; *Ephor.* 28; Agrii filios necat, regnum, quo Oeneus erat privatus, Andramoni dat, *ibid.*; *Ephor.* 28; Adrasti hæres, *Ephor.* 28; inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helena procus, III, 10, 8, 2; in Italiam venit, *Tim.* 13.
- Diomedon, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, ab Atheniensibus capitis damnatur, *Philoch.* 121.
- Diona, Hyas, *Pher.* 64.
- Dione, Cœli f., Titanis, I, 1, 3; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
- Dione, Nereis, I, 2, 7.
- Dionia, urbs Cypri, *Theop.* 127.
- Dionysius superior, bellum gerit contra Carthaginienses, *Phil.* 34; ejus somnium, *Phil.* 47; tyrannidem occupat, *Phil.* 48; Græciæ potiundæ consilium capit, *Ephor.* 141; ejus pompa funebris, *Phil.* 42; ejus mores, *Theop.* 146; *Tim.* 71; ejus filii, *Theop.* 204; quamdiu regnaverit, *Ephor.* 141 a.
- Dionysii junioris mores, *Theop.* 217; miracula, quæ tyrannidis excidium portenderint, *Theop.* 24; Corinthum profectus est rotunda nave, *Tim.* 133; in Congiorum solennitate ei qui primus congium ebiberet coronam auream proponit, *Tim.* 128; ejus assentator Democles, *Tim.* 127; eum legatum mittit ad Dionem, *ibid.*; D. carmina pangit, *ibid.*; alius ejus assentator, Satyrus, *ibid.*
- Dioppe, urbs Arcadiæ, *Pher.* 116.
- Diopithes Locrus, γελωτοποιός, *Phanod.* 19.
- Dioscuri, unde dicti, III, 11, 2, 1; Hilairam et Phœben raptas ducunt, *ibid.*, et III, 10, 3, 6; Helenam a Theseo raptam liberant; Æthram abducunt, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; cum Peleo Iolcum expugnant, III, 13, 7; in Arcadia prædantur, III, 11, 2, 3; cum Ida et Lynceo contendunt; in cœlum recipiuntur, *ibid.* § 5 sq.; a Celtis in præcipuo honore habentur, *Tim.* 6.
- Dioscuri Leacopoli nominantur Zethus et Amphion, *Pher.* 102.
- Diotimus, prætor Atheniensium contra Siculos bellum gessit; Neapoli sacra fecit Parthenopæ, *Tim.* 99.
- Dioxippe, Danae e Pieria f., Ægypti sponsa, II, 1, 8, 8.
- Dirce, Lyci uxor, a Zetho et Amphione occisa, in fontem detruditur, qui inde dictus, III, 5, 5, 10.
- Disoræ, populus Thraciæ, *Hec.* 145.
- Dithyrambos, quoties libarent, canebant, *Philoch.* 21.
- Dius, nothus filius Priami, *Pher.* 100.
- Dius, Apellidis filius, frater Mæonis, pater Hesiodi, *Hell.* 6. Cf. *Ephor.* 164.
- Dizeres, populus Asiæ, *Hec.* 190.
- Dodona, *Philoch.* 187; a Pelasgis condita, *Ephor.* 54, 30.
- Dodonæ sacerdotes mala fide in Pelasgorum gratiam oraculum dedisse a Boeotis credebantur, *Ephor.* 30; Brœtorum in antistitem facinus, *ibid.*; de hac re iudicium, *ibid.*; Dodonæ solis Brœotis viri oracula edunt, *Ephor.* 30.
- Dodonæa fagus vocalis, I, 9, 16, 6.
- Dodonæi ad meridii Molossorum habitant, *Hec.* 78.
- Dodonæum oraculum, *Theop.* 227; oraculis Dodonæis

factum est, ut omnes homines Acheloum colant, *Ephor.* 27.
 Dodonæus Jupiter. V. Jupiter.
 Dodonides. V. Nymphæ.
 Doras, pater ejus ignoratur, *Pher.* 25.
 Doliche ins. ob Icarum, ibi sepultum, ab Hercule vocatur Icaria, II, 6, 3, 4.
 Dolliones in Asia, *Hec.* 204; Cyzicum aggrediuntur, *Ephor.* 104; excipiunt Argonautas, I, 9, 18, 1; Pelasgo:um hostes, *ibid.*
 Dolopes, Phœnici parent, III, 13, 8, 4.
 Donastas, cognomen Apollinis, *Theop.* 320.
 Dorianses a Doro vocati, I, 7, 3, 3; eorum circa Oetam rex Agimius, *Ephor.* 10; eorum in Peloponnesum migratio, *Ephor.* 11.
 Dorieus poeta, *Phyl.* 3.
 Dorieus a Lacedæmonis supplicio datus, *Androt.* 49.
 Doris, Oceani f., I, 2, 2, 1; Nerei uxor, I, 2, 7.
 Doriun, Danaï f., Cercestæ sponsa, II, 1, 5, 5.
 Dorium, Orphei f., *Hell.* 6.
 Dorus, urbs Phœnicia, *Hec.* 260; *Ap. fr.* 63.
 Dorus, Apollinis e Phthia f. ab Ætolo trucidatur, I, 7, 6; pater Xanthippes, I, 7, 1.
 Dorus, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10; terram supra Peloponnesum accipit, Doribus nomen dat, I, 7, 3, 3.
 Dorycleus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.
 Doryclus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Dotis, Asterii ex Amphictyona filia, *Pher.* 8.
 Dotium, urbs Thessalia, unde nominata sit, *Pher.* 8.
 Doto, Nereis, I, 2, 7.
 Draco, Typhonis et Echidnæ progenies, ejus forma, Hesperidum poma custodit, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; ab Hercule interficitur, *Pher.* 33 a.
 Draco, Martis f., fontis Martii custos, socios Cadmi necat; ab ipso cæditur, III, 4, 1, 3; *Hell.* 9; ejus dentes partim a Cadmo sparguntur, *ibid.* § 4; partim a Minervadantur Ætææ, I, 9, 23, 5, *Pher.* 44.
 Draco ab Iasone interfectus; *Pher.* 72.
 Drepane, antiquum nomen Corcyræ, *Hell.* 45; *Tim.* 54.
 Dryas, Ægypti e Caliande f., Eurydicen sponsam habet, II, 1, 5, 7.
 Dryas, Lycurgi f. a patre furente occiditur, III, 5, 1, 6.
 Dryas, Lycurgi (Thracis) pater, III, 5, 1, 4.
 Dryas, Martis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4.
 Drilonius, urbs Celtarum, *Theop.* 223.
 Drongilum, oppidum Thessalia, *Theop.* 86.
 Dryopes ad Spercheum fluv. a Dryope nominati, *Pher.* 23; populus praxatorius, *Pher.* 38; Laogore parent, II, 7, 7, 4; ab Hercule debellantur, *ibid.* § 2.
 Dryops, Sperchei et Polydoræ filius, *Pher.* 23.
 Dryops, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Drys, urbs Thraciæ et Oenotrorum, *Hec.* 32, 131; *Theop.* 175.
 Dulichium, sic Cephallemiam dicit *Hell.* 103.
 Dulônopolis (Servorum urbs) in Libya, *Hec.* 318; *Theop.* 122.
 Duriza, lacus, *Hec.* 328.
 Dyma regio, *Ephor.* 146.
 Dyma, urbs Achaia, *Ap. fr.* 45.
 Dymas, Agimii f., *Ephor.* 10; bello Heraclidarum adversus Peloponnesios perit, II, 8, 3, 5.
 Dymas, Phryx, Heculæ pater, III, 12, 5, 3; *Pher.* 99.
 Dymbrus, Apollo, *Hell.* 135.
 Dyme urbs, *Pher.* 36; tam ad Epeos, quam ad Achæos pertinet, *Hec.* 91, 318. V. Dyma.
 Dynamus, Nereis, I, 2, 7.
 Dyneste, Thespii f., Erati ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.

Dytas, urbs Eubœæ, *Theop.* 163.

E.

Echedorus fl., II, 5, 11, 3.
 'Hxetov quando pulsari soleat, *Ap. fr.* 36.
 Echemon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Echemus, Timandram ducit, III, 10, 6, 2.
 Echenais nymphæ, *Tim.* 4.
 Echephron, Nestoris filius, I, 9, 9, 3.
 Echephron, Priami filius, III, 12, 5, 13.
 Echidna, Tartari e Tellure progenies, ab Argo interficitur, II, 1, 2, 5; e Typhone mater Chimæra, II, 3, 2, 6; Orthri canis, II, 5, 10, 3; draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; Caucasie aquila, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, III, 5, 8, 2.
 Echinas insulæ, I, 9, 21, 7; *Ap. fr.* 133.
 Echion, unus e Spartis, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2. 'Ex τῆς πατρὸς εἶναι Proverb., *Phyl.* 69.
 Edetes, gens iberica, *Hec.* 11.
 Edi, gens Scythica, *Hec.* 159.
 Edoni, Thraciæ pop., Lycurgum regem occidunt, III, 5, 1, 7.
 Eetion, Electræ f., ab indigenis Iasion nominatus, in Cereris simulacrum superbit, *Hell.* 129; quapropter fulmine interficitur, *ibid.*
 Eetion, Andromachæ pater, III, 12, 6.
 Eetionia, alterum Piræei promontorium, *Philoch.* 114.
 Eion, urbs ab Atheniensibus solo adæquata, *Theop.* 55.
 Eioneus, Diæ pater, Ixionis dolo perit, *Pher.* 103.
 Eioneus, Dymantis pater, *Pher.* 99.
 Εἰσαγγελία quid sit, *Philoch.* 155 b.
 Elarussa, urbs Chersonesi, cujus rex Demiphon, *Phyl.* 83.
 Elara, Orchomeni f., I, 4, 1, 4; Tityi e Jove mater, *ibid.*, *Pher.* 5.
 Elatria (vel Elatea), Cassiopaorum urbs, *Theop.* 228.
 Elattonus, Vide Baton.
 Elatus, Arcadis e Prosepelia f., *Charon* 13; Arcadiæ primas tenet, III, 9, 1, 1; ejus e Laodice progenies, *ibid.* § 2; Ischyis pater, III, 10, 3, 8.
 Elatus, Polyphemi pater, I, 9, 16, 8.
 Elatus, Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 5.
 Elatus ex Erimeda gignit Tanarum, *Pher.* 88.
 Elavia, castellum Siciliæ, *Phil.* 12.
 Elbestii, gens Libya, *Phil.* 30.
 Elea in Italia a Phocæis condita, *Ant.* 9.
 Electra, Oceanis, I, 2, 2, 1; ejus e Thaumante progenies, I, 2, 6.
 Electra, Danaï f., Peristhenis sponsa, II, 1, 5, 7.
 Electra, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1, *Ephor.* 12; in Samothrace habitabat, Strategis nominatur ab indigenis, *Hell.* 129; ejus e Jove liberi, III, 12, 1; *Hell.* 56, 129, 58; vitata ad Palladium fugit, III, 12, 3, 9.
 Electra, Agamemnonis f., ex Pylade mater Strophilii et Medontis, *Hell.* 43.
 Electra, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1; *Pher.* 39; *Hell.* 129.
 Electryon, Persei f., I, 4, 5, 2; ejus ex Anaxo progenies, *ibid.* § 7; ejus armenta a Pterelai filiis abiguntur, II, 4, 6, 1; Amphitryonis ope recipiuntur, *ibid.* § 2; filiorum necem ulturus, morte prohibetur, *ibid.* § 3; ab Amphitryone nolente occiditur, *Pher.* 27.
 Electryone, sic Electram, Atlantis, nominat *Hell.* 129.
 Elei ab Epeis diversi, *Hec.* 91, 348; eorum cum Ætolis cognatio, *Ephor.* 15, 29; eorum quot tribus fuerint, *Hell.* 90; Olympici templi procuracionem habent, *Ephor.* 15; eorum ditio Jovi Sacra, *Ephor.* 15; cur Isthmios ludos non frequentant. *Pher.* 36: certamen

- Olympicum sub Phidonis praesidio celebratum in tabulas non referunt, *Ephor.* 15; a Spartanis adjuti Phidonem deiciunt, *ibid.*
- Elephantis, Danaï uxor, II, 1, 5, 4.
- Elephenor, Chalcodontis f., Helenae proci, III, 7, 8, 2.
- Eleuchia, Thespii f., Bulei ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Ἐλέου ara Athenis, II, 8, 1, 2.
- Elephas, qui singulari amore infantem dilexit, *Phyl.* 36.
- Eleus, untis, urbs, II, 5, 2, 6.
- Eleus. *Vide* Eleus.
- Eleusin, Triptolemi pater, I, 5, 2.
- Eleusinem venit Hercules et initiatur, II, 5, 12, 2.
- Eleusinia sacra; ad ea ἔειναι non admittuntur, II, 5, 11, 2.
- Eleusini excipiunt Cererem, I, 5, 1, 3; Eumolpum cum Ismaro f., III, 15, 4, 5; ducem belli adversus Athenienses constituunt, *ibid.* § 6.
- Eleuther, Apollinis ex Aethusa f., III, 10, 1, 3.
- Eleutheræ, Boeotiae urbs, III, 5, 5, 8; *Theop.* 226.
- Eleutii, populus Iapygiae, *Hec.* 55.
- Elgus, oppidum Lydiae, *Xanth.* 26.
- Elibyrge, urbs Tartessi, *Hec.* 4.
- Elymi ab OEnotris Italia pulsī in Siciliam transmigrant, *Hell.* 53; (II, 5, 10, 10), Cnidios ex insula depellunt, *Ant.* 2.
- Elis a Thessalis habitatur, I, 7, 5; paret Salmoneo, I, 9, 7; Polyxeno, II, 4, 6, 2; Augae, II, 5, 5, 1; Phyleo, cui captam tradit Hercules, II, 7, 2, 5; *cf. Hec.* 91; *Pher.* 36; ab Oxylo occupatur, *Ephor.* 15, 16, 29; Elis urbs nullis cincta muris, *Ephor.* 15.
- Elissa, sic Phoenicum lingua appellatur Dido, *Tim.* 23.
- Elisyçi, gens Ligurum, *Hec.* 20.
- Elysii campi, III, 5, 4, 2.
- Emathion, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; in Arabia ab Hercule occisus, II, 5, 11, 11; *Pher.* 33, 9.
- Embatum, locus Erythrae, *Theop.* 16.
- Empedocles, avus poetae, *Tim.* 29.
- Empedoclis, Metonis filii, aetas, *Ap. fr.* 87; Pythagorae discipulus, *Tim.* 81; non deiecit se in Aetnae crateras, sed in Peloponnesum se recepit, *Tim.* 98; cur Κολυμαῖα dictus, *Tim.* 94; Agrigenti mille virorum senatum antiquavit, *Tim.* 88; vitae ejus simplicitas, morum probitas, *id.* 88 a; *Xanth.* 30.
- Enarete, Deimachi f., Aëoli uxor, I, 7, 3, 4.
- Enarsphorus, vel Enaraphorus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
- Enceladus, Aegypti f. Amymonen sponsam habet, II, 1, 5, 3. *V.* Amynone.
- Enceladus, Gigas, ei Siciliam immittit Minerva, I, 6, 2, 3.
- Enchelienses, Cadmo duce Illyrios vincunt, III, 5, 4, 1; *Hec.* 73.
- Enclaus vel Arcleus, *Theop.* 226.
- Endeis, Chironis f., Aëci uxor, III, 12, 6, 8.
- Endymion, Aethlii f. e Calyce, Elin condit I, 7, 5; Jove annuente immortalis fit, *ibid.*; Aetoli pater e Neide s. Iphianassa, I, 7, 6; *Ephor.* 29; mortis suae arbiter, *Acus.* 10; *Pher.* 80.
- Enea, pagus prope Scepsin in Asia, *Hec.* 203.
- Enipeus fl. a Tyro amatur, I, 7, 8, 1.
- Entedide, Thespii f., Menippidis mater ex Hercule, II, 7, 8, 3.
- Entela, urbs Siciliæ, *Ephor.* 124.
- Enthenis, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Entribæ, populus Thraciæ, *Hec.* 148.
- Enyo, Phorci f., *Pher.* 26; II, 4, 2, 3; vocis etymologia, *Ap. fr.* 233.
- Eone, Thespii f., Amestridis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Epaminondas. Cum eo cecidit Bosotorum potentia, *Ephor.* 67; Epaminondæ cognomentum cui datum? *Ephor.* 143.
- Eparitæ, tribus militaris Arcadiæ, *Ephor.* 139; *Androt.* 54.
- Epaphus, Nili ex Io f., II, 1, 3, 6; a Curetibus raptus, a matre reperitur, Aegypti rex fit; Memphin ducit; ex ea progenies, II, 1, 4, 1.
- Ἐπειζόν, *Clitod.* 22.
- Epei Herculi adsunt contra Augeam, cum eoque Elin devastant, *Hec.* 91, 348; ante Heraclidarum descensum Elidem tenent, *Ephor.* 15; Elidem cedunt Aetolis, *Ephor.* 15.
- Ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇς ἐκφορᾷς; hujus moris auctor, *Ister* 19.
- Epœnactæ unde nomen habeant, *Theop.* 190.
- Ephesii contra Androcli filios seditionem movent, *Ephor.* 31; ex Teo et Carina colonias accipiunt, *ibid.*; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Ephesus ab Androclo condita, *Pher.* 111; a Cercopibus habitatur, II, 6, 3, 2; quinque curias habet, *Ephor.* 31; circa Ephesum loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Ephesus, insula in Nilo, *Hec.* 286.
- Ephetæ (quingenta Athenienses, totidemque Argivi) de Demophonte, qui Palladium rapuerat, ferunt sententiam, *Clitod.* 12.
- Ephialtes, Gigas, Apollinis et Herculis telis privatur luminibus, I, 6, 2, 2.
- Ephialtes, Neptuni f., I, 7, 4, 4; Junonem procatur, *ib.* §. 6.
- Ephialtes Areopago non nisi judicis capitis reliquit, *Philoch.* 141 b.
- Ephorus a Timæo reprehenditur, *Tim.* 142.
- Ephyra, filia Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ephyra, antiquum Corinthi nomen, I, 9, 3, 1.
- Ephyra Thesprotia venenis abundans, *Ap. fr.* 170.
- Ephyra, Thesprotorum urbs, Phylante rege ab Hercule capitur, II, 7, 6, 1.
- Ephyrae urbes plures, *Ap. fr.* 170.
- Ἐπίβοιον δῶμα, *Philoch.* 32.
- Epicaste. *V.* Iocaste.
- Epicaste, Calydonis f., Agenoris uxor, I, 7, 7, 3.
- Epicaste, Augæe f., Thestali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Epicharmi carmina supposititia, *Ap. fr.* 187.
- Epicles, Spartanorum dux, naufragium facit ad Atho montem, *Ephor.* 121.
- Epicuri philosophi aetas, *Ap. fr.* 95.
- Epidauros, Argi f., II, 1, 2, 1.
- Epidauros, urbs Lacedaemonia, *Ephor.* 18; *Ap. fr.* 165.
- Epidaus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Epidycus, Daicli filius, Acestoris pater, *Pher.* 20.
- Epigoni, Alcmaeone duce Thebanos adoriuntur, III, 7, 2, 1 *sqq.*, *Ephor.* 28; Thebanos fugant, urbem everunt, III, 7, 4, 1.
- Epilais, Thespii f., Astyanactis ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
- Epigonus, musicus, *Philoch.* 66.
- Epileucadii, urbs supra Acarnaniam, *Hec.* 79.
- Epilycus, Amphipolita, *Theop.* 182.
- Epimenides, Boli f., Cretensis; de eo mirabilia, *Theop.* 69, *Tim.* 45.
- Epimetheus, Iapeti f., I, 2, 3; pater Pyrrhae e Pandora, I, 7, 2, 1; maritus Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ἐπὶ Παλλᾶδιῳ διακαστήριον, *Phanod.* 12.
- Epiphraides, Chariplemi f., *Hell.* 6.
- Epiroticae gentes quattuordecim, *Theop.* 227.
- Epistrophus, Schedii pater, III, 10, 8, 2.

- Epochus, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1.
 Epomeus, mons ignivomus in Pithecusis insulis, *Tim.* 16.
 Epopeus, Thessalus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; ducit Antiopen; ejus liberi; Sicyone capta a Lyco occiditur, III, 5, 5, 5 sq.
 Epops Narcissum interficit, *Acus.* 21 a.
 Ἐποπτεῖσθαι quid sit, *Philoch.* 148, 149.
 Equitum numerus apud Athenienses, *Philoch.* 100.
 Equus Antiochi, domini ullor, *Phyl.* 31. Equi ad tibiarum cantum saltare docti, *Charon* 9.
 Erasinides, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, ab Athen. capitis damnatur, *Philoch.* 121.
 Erasinus fluvius, *Hell.* 37.
 Erasippus, Hercules e Lysippe f., III, 7, 8, 7.
 Erato, Musa, I, 3, 1, 5.
 Erato, Nereis, I, 2, 7.
 Eratus, Hercules e Dynaste f., II, 7, 8, 5
 Erbessus, urbs Siciliae, *Phil.* 13.
 Erebidæ, pars Lotophagorum, *Phil.* 33.
 Erebus, principium masculinum, *Acus.* 1.
 Erechtheum fretum, Atheniensibus a Neptuno datum, III, 14, 1, 3.
 Erechtheus, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Atticæ R. Praxitheam ducit, ex ea liberi, III, 15, 1; *Acus.* 23; *Pher.* 77, 105; *Phanod.* 3; non fuit arbiter certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; bello cum Eleusiniis filiam natu minimam immolat; reliquæ se occidunt, III, 15, 4, 9; Eumolpum interficit; a Neptuno evertitur, *ibid.* § 10.
 Erechtheus II, Procridis pater, *Hell.* 83.
 Erembi, ad Nilum habitant, *Hell.* 153.
 Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
 Ereuthalia, Argolidis urbs, a quo nominata, *Pher.* 22.
 Ereuthalion, Criasii filius, *Pher.* 22.
 Ergetum, urbs Siciliae, *Phil.* 14.
 Erginus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Erginus, Clymenii f., Minyarum R. patris jussu Thebas adoritur, vincit, tributum iis imponit, ab Hercule necatur, II, 4, 11, 1 sq.; Phrastorem et Laonytum, Oedipi filios, occidit, *Pher.* 48.
 Erichthonius, Dardani ex Batia f., Dardaniæ R. ex Astyoche Troem gignit, III, 12, 2, 1.
 Erichthonius, Vulcani ex Atthide al. Minerva f., III, 14, 6, 2; a Minerva traditur Pandroso, *ibid.* § 6; Amphictyone pulso, Atticæ R., *ibid.* § 9; Minervam colit, Panathenæa instituit, *Hell.* 65; ejus e Pasithea liberi, *Apoll. I. I.* § 10; in luco Minervæ sepelitur, III, 14, 7, 1.
 Eridanus fl., I, 9, 24, 4; a Pherecyde Padus esse putatur, *Pher.* 33 c; Nympharum sedes, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
 Erigor, Epiri fluvius, *Theop.* 229.
 Erigone, Icarii f., patre mortuo vitam finit, III, 14, 7, 4.
 Erimeda, Damasicii f., uxor Elati, mater Tænari, *Pher.* 88.
 Erimum, urbs Oenotrorum, *Hec.* 34.
 Erimus, pater Abderitæ, *Hell.* 98.
 Erinnyes, e pudendorum Cæli exsectorum sanguine profuente, I, 1, 4; Alcæonem matricidam exagitant, III, 7, 5, 3.
 Eriphyle, Talai f., Amphiaræ uxor, I, 9, 13, 1; a Polynice corrupta, marito persuadet, ut contra Thebas eat, III, 6, 2, 5; iterum a Thersandro corrupta, Alcæoni persuadet, ut contra Thebas Epigonorum dux sit, III, 7, 2, 3; ab hoc occiditur, III, 7, 5, 2; Eriphyles mundus ab Alcæone Delphis dedicatus, *Ephor.* 155.
 Ἐρυξ. Ejus statua prope Academiam, *Clitod.* 24.
 Eryce, urbs Siciliae, *Phil.* 7.
 Erymanthus aper ab Hercule capitur, II, 5, 4.
 Erymanthus mons, I, 5, 4, 1
 Erysichæi in Acarnania, *Ap. fr.* 168.
 Erysichthon, Cecropis ex Agraulo f., obit sine liberis, III, 14, 2, 1.
 Erysichthon, Myrmidonis f., cur Æthon appellatus sit, *Hell.* 17.
 Erythia insula, I, 6, 1, 4; *Ephor.* 40; *Hec.* 349; Geryonis sedes; hodie Gadir, II, 5, 10, 1.
 Erythia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2; mater Eurytionis, *Hell.* 41.
 Erythræ, urbs Ionum, *Hec.* 215; a Neleo condita, *Hell.* 63.
 Erythræi Pitana libertati restituunt, *Hell.* 115.
 Erythras, Hercules et Exoles f., II, 7, 8, 4.
 Erythrius, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Eryx, Neptuni f., Elymorum R., II, 5, 10, 11; taurum ex armentis Geryonis, ab Hercule abactis, elapsum, redere non vult; ab Hercule interficitur, *ibid.*
 Eteocles, Oedipi ex Eurygania, *Pher.* 48; Oedipi ex Iocaste f., III, 5, 8, 8; cum Polynice fratre regnum partitur in certum tempus, III, 6, 1, 1; id solum tenere cupiens eum fugere cogit, *ibid.* § 2 sq.; optionem dat fratri utrum regnum mallet habere, an accepta opum parte alibi vitam degere, *Hell.* 12; Thebanos contra VII duces instruit, III, 6, 6, 2; inter obsidionem cum fratre pugnans, hunc interimit et ipse cadit, III, 6, 8, 1; Laodamantis pater, III, 7, 3, 1.
 Eteocles, Iphios f., a nonnullis numeratur inter VII duces contra Thebas, III, 6, 3, 4; in Nemeis cursu vincit, III, 6, 4, 5; a Leade caditur, III, 6, 8, 2.
 Ethodaia, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; Dianæ telis confoditur, *ibid.* § 4.
 Etruria; in ea Lydi ex Asia transvenæ consederunt, *Tim.* 19.
 Etruscorum mores et instituta, *Theop.* 222; *Tim.* 18.
 Eva, urbs Arcadiæ, *Theop.* 63.
 Evadne, Iphis f., Capanei uxor cum marito se comburit, III, 7, 1, 5.
 Evadne, Strymonis e Neæra f., Argi uxor, II, 1, 2, 1.
 Evæmon, urbs Orchomeniorum, *Theop.* 64.
 Evæmon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Evæmon, Eurypyli pater, III, 10, 8, 2.
 Evagoras, Nelei e Chloride filius, I, 9, 9, 1.
 Evagoras, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Evagoras, Cypri regno potitur; bellum gerit contra Persarum regem; ab Acori adjuvatur; legatos mittit ad Lacedæmonios; cum Oronte transigit; pater Pnytagoræ; cum Nicocreonis filia concumbit; ejus mors, *Theop.* 111.
 Evagore, Nereis, I, 3, 7.
 Evander, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Eubii, gens Liguria, *Theop.* 221 a.
 Eubœa insula a Pericle subacta, *Theop.* 164; *Philoch.* 89.
 Eubœa, urbs postea Chalcis appellata, *Hec.* 105.
 Eubœa, Thespii f., Olympi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Eubote, Thespii f., Eurypyli ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eubulus, demagogus luxuria et argenti cupiditate insignis, *Theop.* 95, 96.
 Eucarpia (nisi nomen corruptum est ex «Hyccara») castellum Siciliae, patria Laidis, *Tim.* 106.
 Euchenor, Ægypti ex Arabia f., Iphimedesam sponsam habet, II, 1, 5, 4.
 Eucles, Dorionis f., *Hell.* 6.
 Euclidas, frater Cleomenis, in pugna ad Sellasiam interfectus, *Phyl.* 56.
 Eucrate, Nereis, I, 2, 7.

- Eudipne, insula Libyæ Phœnicum, *Hec.* 314.
 Eudore, Nereis, I, 2, 7.
 Eudore, Hyas, *Pher.* 46.
 Eudorus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Eudoxus Siculus, poeta Comicus, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxi Cnidii ætas, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxus Rhodius, historiæ scriptor, *Ap. fr.* 93.
 Euegia urbs, *Hec.* 330.
 Euenia, eadem quæ Chalciopæ vel Iophossa, Phrixii uxor, *Pher.* 54.
 Evenus, Martis f., Marpessa filia ab Ida raptâ, in Lycor-
 mam fl. se deiecit, qui ab eo nomen accipit, I, 7, 8;
 Evenus fl. Eum transire volentes portat Nessus, II, 7,
 6, 5.
 Everes, Pterelai f., II, 4, 5, 6; in perniciæ fratrum ser-
 vatur, II, 4, 6, 2.
 Everes, Herculis e Parthenopæ f., III, 7, 8, 12.
 Everes, Tiresiæ pater, e posteris Udæi Sparti, III, 6, 7, 1.
 Eugæa, oppidum Arcadiæ, *Theop.* 270.
 Euhesperitæ tripodem servant Tritoni ab Argonautis
 donatum, *Tim.* 6.
 Evippe, Danaï ex Æthiopide f., Argii sponsa, II, 1, 5, 5.
 Evippe, Danaï e Polyxo f., Imbri sponsa, II, 1, 5, 7.
 Evippus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eulimene, Nereis, I, 2, 7.
 Eumedes, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Eumelus, Admeti ex Alcistide f., Helenæ proci, III,
 10, 8, 2; *Hell.* 10.
 Eumetes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Eumide, Thespii f., Lysæ ex Hercule mater, III, 7, 8, 1.
 Eumolpe, Nereis, I, 2, 7.
 Eumolpi plures fuerunt, *Androt.* 34.
 Eumolpidæ cur initiationi præsent, *Ister.* 21.
 Eumolpus, Neptuni e Chione f., III, 15, 4, 1; a matre in
 mare præcipitatus, a patre in Æthiopiam ducitur, a Ben-
 thesicyme nutritur, alteram hujus f. ducit, alteram
 corrupturus ad Tegyrium fugit, insidias struit, ad Eleu-
 sinios fugit, *ibid.* § 2, sqq.; ad Tegyrium reversus
 Thraciæ rex fit; ab Erechtheo trucidatur, *ibid.* § 6 sq.;
 Herculi Eleusinia adire permittit, II, 5, 12, 3.
 Eumon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Euneus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
 Eunice, Nereis, I, 2, 7.
 Eunomia, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
 Eunomus, Architelis f. ab Hercule cæditur, II, 7, 6, 3.
 Eunomus Locrus Aristonem cicadæ ope in certamine mu-
 sico vincit, *Tim.* 64, 65.
 Eunuchos a Babylonis Persæ acceperunt, *Hell.* 169.
 Euonyma, Furiarum mater, Terra esse putatur, *Ister* 9.
 Euonymus, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
 Euopis, Træzenis filia, Dimætæ uxor. Ejus mors, *Phyl.*
 181.
 Eupalamus, Metionis ex Alcippe f., Dædali pater, III, 15,
 8, 10; et Metiadusæ, III, 15, 5, 2.
 Eupatria, urbs Lydorum, *Xanth.* 20.
 Euphemus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Eurypidis genus, *Philoch.* 163; in spelunca Salaminis ins-
 tragdias scripsit, *Philoch.* 166; quando mortuus sit,
Philoch. 169; *Ap. fr.* 90.
 Europa, Danaï uxor, II, 1, 5, 3.
 Europa Agenoris ex Telephassa, al. Phœnicis filia, a Jove
 raptur, a fratribus queritur; Asterioni nubit; ex ea pro-
 genes, III, 1, 1, 3 sqq.; *Hell.* 8; *Pher.* 42; a tauro
 Cretensi ad Jovem per mare transportata, *Acus.* 20;
 monile a Jove acceptum dat Cadmo, *Pher.* 45.
 Eurotas, Lelegis e Cleocharia f., pater Spartes, III, 10, 3, 2.
 Euroto, Danaï e Polyxo f., Bromii sponsa, II, 1, 5, 7.
 Euryale, Gorgonum una, II, 4, 2, 9.
 Euryale, Orionis e Neptuno mater, I, 4, 3, 1; *Pher.* 3.
 Euryalus, Melanis f. a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Euryalus, Mecistei f. ex Epigonis, III, 7, 2, 5; Argonauta,
 I, 9, 16, 8; contra Trojam it, I, 9, 13, 2.
 Eurybates, Ephesus, commissam sibi a Cresso pecuniam
 Cyro tradit, *Ephor.* 100.
 Eurybia, Ponti f., I, 2, 6; Crii uxor, I, 2, 2, 4.
 Eurybia, Thespii f., Polyli ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eurybius, Eurysthei f., bello adversus Athenienses cecidit,
 II, 8, 1, 3.
 Eurybius, Nelei f. e Chloride, I, 9, 9, 1.
 Eurycypus, Herculis e Clytiæ f., II, 7, 8, 2.
 Euryce, Thespii f., Teleutagoræ ex Hercule mater, II, 7,
 8, 3.
 Euryclea, Melanis uxor, *Pher.* 55.
 Eurydamas, Egypti e Phœnissa f., II, 1, 5, 5.
 Eurydice, Adrasti f., Ili uxor, III, 12, 3, 11.
 Eurydice, Danaï f. Ejus sponsus Dryas, II, 1, 5, 7.
 Eurydice, Lacedæmonis e Sparta f., uxor Acrisii, III, 2, 2, 1;
 III, 10, 3, 2; *Pher.* 26.
 Eurydice, Lycurgi uxor, I, 9, 14; III, 6, 4, 1.
 Eurydice, Orpheï uxor, frustra ex inferis repetitur a ma-
 rito, I, 3, 2, 2.
 Euryganis, Teuthrantis f., III, 5, 8, 8.
 Euryganis, Hyperphantis f., Oedipi uxor, III, 5, 8, 8;
Pher. 48.
 Eurylochus, Egypti f. e Caliande, Autonoe sponsam ha-
 bet, III, 1, 5, 7.
 Eurymachus, dux Phlegyarum post Zethi et Amphionis
 mortem Thebas vastat, *Pher.* 102 a.
 Eurymas, Olenius, calumniator, a Polluce interfectus,
Pher. 91.
 Eurymede, uxor Glauci, I, 9, 3, 1.
 Eurymedon, Minois e Paria Nympha f., I, 5, 9, 3; Parum
 tenet, ab Hercule interficitur, *ibid.* § 5.
 Eurymedon. Pugna ad Eurymedontem, *Ephor.* 116;
Phanod. 17.
 Eurymenæ, urbs Thessaliæ, *Hec.* 111.
 Eurymenes, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
 Eurynome, Oceani f., I, 2, 2, 1; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
 Eurynome, mater Asopi fl. ex Jove, III, 12, 6, 5.
 Eurynome, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
 Euryops, Herculis e Terpsicratæ f., II, 7, 8, 6.
 Eurypon, Proclis f., *Ephor.* 19.
 Eurypontidæ ab Euryponte nominati, *Ephor.* 19.
 Euryppyle, Thespii f., Archedici ex Hercule mater, II, 7,
 8, 5.
 Eurypylus, Evæmonis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2;
 Hyperochi f., Orchiomeni pater, *Acus.* 27.
 Eurypylus, Herculis ex Eubote f., II, 7, 8, 2.
 Eurypylus, Neptuni ex Astypalæa f., Coorum R. ab Her-
 cule trucidatur, II, 7, 1, 2; *Pher.* 35; pater Chalciopes,
 II, 7, 8, 11.
 Eurypylus, Temeni f., patrem interimit, II, 8, 5, 3; regno
 excidit, *ibid.* § 4.
 Eurypylus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eurypylus, Telestori f., Asterodiæ pater, *Pher.* 90.
 Euryplus, Astyocheæ et Telephi f., Mysiæ rex, ad Trojam
 a Neoptolemo occisus, *Acus.* 27.
 Euryræum Athenarum, *Philoch.* 73.
 Euryræus et Procles, Aristodemi ex Argia, II, 8, 2, 9;
 Lacedæmonem obtinent, II, 8, 4; *Ephor.* 18; Laconi-
 cam regionem in sex partes dividunt, *Ephor.* 18; repu-
 blicæ Spartanæ auctores, *Hell.* 91.
 Eurysilæus filius Amphibia, Pelopis filia, *Pher.* 31; Sthe-
 neli f., fata Herculis nascendo occupat, Mycenarum rex
 fit, II, 4, 5, 9; duodecim labores Herculi imponit, II,
 4, 12, 2; Herculem, timens, ab urbe detinet, II, 5, 1, 6.

Geryonis boves Junoni immolat, II, 5, 10, 13; Ceyci bellum minatur, infert Atheniensibus et Heraclidis, perit cum liberis, II, 8, 1; *Pher.* 39; Admetæ pater, II, 5, 9, 2; Antimachen ducit, III, 9, 2, 2.
 Euryte, Hippodamantis f., Porthaonis uxor, I, 7, 10, 1.
 Euryte, Nympha, Halirrothii mater e Neptuno, III, 14, 2, 2.
 Eurytele, Thespi f., Leucippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Eurythemis, Cleobœæ f., Thestii uxor, I, 7, 10, 1.
 Eurytion, Centaurus, ab Hercule fugatus, Pholœen petit, II, 5, 4, 6; Mnesimachæ procus molestus, ab eodem pellitur, II, 5, 5, 6.
 Eurytion, Martis ex Erythea f., *Hell.* 41; Geryonis bubulcus, ab Hercule occiditur, II, 5, 10, 3.
 Eurytion (idem atque Eurytus, Actoris f.), Phthiote, Actoris filius (alias nepos Actoris et Iri filius), apri Calydonii venator, I, 8, 2, 6; a Peleo invito confoditur, *ibid.*; Peleum lustrat, et ei Antigonam filiam cum parte regni dat, III, 13, 1, 1. *Cf. Pher.* 16.
 Eurytus, Neptuni et Celenus f., Lycaonis frater, *Phyl.* 14.
 Eurytus (Eliensis) Actoris s. Neptuni e Molione f., popularium contra Herculem dux, Augæ socius, III, 7, 2, 2; ab Hercule ex insidiis necatur, *Pher.* 36; Thalpii pater, III, 10, 8, 1.
 Eurytus, Gigas, thyrsu Bacchi cadit, I, 6, 2, 2.
 Eurytus Menelai f., Arcesilai nepos, *Pher.* 34; Herculem sagittis uti docet, II, 4, 9, 1; OEchaliæ R. Herculi filiam Iolen dare recusat, II, 6, 1; pro Hercule vendito pretium accipere non vult, II, 6, 3, 1; OEchalia capta, cum filiis ab Hercule cæditur, II, 7, 7, 7; *Pher.* 34.
 Eurytus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cæditur, *ibid.* § 3.
 Eurytus, Mercurii f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Euterpe, Musa, I, 3, 1, 5; ejus e Strymone progenies, I, 3, 4.
 Eutyches, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cæditur, *ibid.* § 3.
 Euthymenes, archon, *Philoch.* 98.
 Euxanthius, Minois e Dexithea f., III, 1, 2, 6.
 xole, Thespi f., Erythraus ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 zorus, Carthaginis conditor, *Philoch.* 50.

F.

Faba Egyptiaca, *Phyl.* 50.
 Fabia, urbs Cellogalatarum, *Ap. fr.* 54.
 Ficus crudæ a Patroclo Antigono Gonatæ missæ quid significant, *Phyl.* 1.
 Fontes memorabiles, *Theop.* 287, 288; *Phil.* 16, 50, 67.
 Fulgur. De eo Clitodemi sententia, *Ap. fr.* 30.
 Fundæ, ab Atolis inventæ, *Ephor.* 15.
 Furia, Enonymæ filia, *Ister* 9; iudicium conflant Orestæ, *Hell.* 83; Orestem persequuntur, *Pher.* 97; earum simulacra Athenis, *Phyl.* 76; templum, *Clitod.* 5; lucus in Colono, III, 5, 9, 2.

G.

Gabala, urbs Phœnicia, *Hec.* 255.
 Gadir. Vide Erythia.
 Gæso, fluvius circa Prienen, *Ephor.* 91.
 Galatarum mos, *Phyl.* 11.
 Galatea, Nereis, I, 2, 7.
 Galatea, mater Galati, *Tim.* 37.
 Galatia mule nomen habeat, *Tim.* 37.
 Galatus, Cyclopis et Galatæ filius, *Tim.* 37.
 Gali, vates, *Phanod.* 23.
 Galeotæ, interpretes portentorum, *Phil.* 47.
 Galepus, urbs Thraciæ, *Hec.* 122; Thasiarum colonia, *Philoch.* 128.

FRAGMENTA HISTORICORUM.

Galli (in Asia) ab Ariamne per integrum annum epulis excepti, *Phyl.* 2.
 Galli quo modo Ardiaeos vicerint, *Theop.* 41.
 Gandaræ, gens Indica, *Hec.* 178.
 Ganymedes, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; a Jove rapitur, *ibid.*; *Hell.* 136; pretium pro eo datum, II, 5, 9, 12; deorum pincerna, III, 12, 2, 3.
 Gargara, vel Gargarum, urbs Troadis, *Hell.* 134; *Ephor.* 90.
 Gastronia, regio Macedonia, *Theop.* 159.
 Gaugamela, urbs Persidis, *Ap. fr.* 110.
 Gaulus, instla prope Carthaginem, *Hec.* 313.
 Gedrosii, gens Indica, *Ap. fr.* 122.
 Gela, Siciliæ flumen, ad quod Theron contra Hieronem pugnam commisit, *Tim.* 90.
 Gela, urbs Siciliæ, a Gelone nominata, *Hell.* 104.
 Gelanor, regnum Argivorum Danao cedit, II, 1, 4, 8.
 Gelo, Ainae et Hymari f., *Hell.* 101.
 Gelo Carthaginienses vicit, *Ephor.* 111; Carthaginensium classe in Siciliam navigante prohibetur, quominus Græcis contra Persas veniret auxilio, *Ephor.* 111; Camarianam evertit, *Phil.* 17. Filii tutores constituit Aristonoum et Chromium, iisque sorores dedit in matrimonium, *Tim.* 84; in schola ab imminente periculo servatur, *Tim.* 84 a; Syracusanos fugavit ad Helorum ab Hippocrate equitatu præfectus, *Tim.* 85. Carthaginiensibus vetat non amplius homines immolare, *Tim.* 89; jubet ut argentum solverent, *ibid.*; quibus conditionibus Græcis contra Persas auxiliari voluerit, *Tim.* 87; in matrimonium duxit Demaretam, filiam Theronis, *Tim.* 86, 90.
 Geloni, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Geomori Syracusis a Callicyriis expulsi, *Tim.* 56.
 Georgi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Genesia, festum Atticum, *Philoch.* 161.
 Genetor, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Geophanium, quid sit, *Ephor.* 161.
 Γεννηται, *Philoch.* 91.
 Gephyra, urbs Bœotia, *Hec.* 89.
 Geræsti, Cyclopis, sepulcrum, Athenis ad quod immolantur Hyacinthi filia, III, 15, 8, 5.
 Gerenii, Nestorem educant, I, 9, 9, 3; II, 7, 3, 1.
 Geryon, Chrysaoris e Callirrhoe f., II, 4, 2, 12; Erythiam ins. habitat, II, 5, 10, 1; ejus forma, *ibid.* § 2; ejus armenta, *ibid.* § 3, quæ olim Solis erant, ab Alcione abacta, I, 6, 1, 4; ab Hercule trucidatur, qui armenta abigit, III, 5, 10, 7. Geryon non erat rex in Iberia, vel Erythia insula, sed in regione circa Ambraciam et Amphilochoes, *Hec.* 349.
 Getarum mos, *Theop.* 244; eos in Thracia Zamolxis initia docet, *Hell.* 173.
 Gigantes, Carli e Terra filii, eorum forma, sedes, pugna cum Diis, I, 6, 1; Hercules cum Diis contra eos pugnat, *ibid.*, et II, 7, 1, 3; Phlegræ (nunc Pallenæ) incolæ feroces, ab Hercule subacti, *Ephor.* 70; in Phlegræis Italiæ campis ab Hercule devicti, *Tim.* 10.
 Ginglymota, urbs Phœnicia, *Hec.* 258.
 Glauce, Creontis f., Iasonis sponsa, a Medea necatur, I, 9, 28, 2.
 Glauce, Cychrei f., Actæi conjux, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Glauce, Danaï f., Alcibi sponsa, II, 1, 5, 4.
 Glaucippe, Danaï e Polyxo f. Ejus sponsus Potamon, II, 1, 5, 7.
 Glaucippus archon, *Philoch.* 119.
 Glauconome, Nereis, I, 2, 7.
 Glaucus, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; puer a Polyido in vitam restituitur, III, 3, 1, 7; ab eodem artem vaticinandi doctus, iterum privatur, III, 3, 2, 2; ab Esculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.

Glaucus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Glaucus, Sisyphi e Merope f., ex Eurymede Bellerophontis pater, I, 9, 3, 1; *Hell.* 56.
 Glaucus (*Sisyphi filius?*) ex Althaea, Thespia filia, gignit Ledam, *Phér.* 29.
 Glauci scutum, *Tim.* 13.
 Glenus, Herculis et Deianira f., II, 7, 8, 8; Herculis e Megara f., *Phér.* 30.
 Glisas. Ad Glisantem in Bœotia pugna, *Hell.* 11.
 Glycera, Harpali pellex, *Theop.* 277.
 Gnesiochus Megarensis, *Ephor.* 83.
 Gobries, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Gorge, Danaï f., Hippothoi sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorge, Oenei f., Andramonis uxor, I, 8, 1; Tydei e patre mater, I, 8, 5, 2.
 Gorgiae Leontini actas, *Ap. fr.* 88; legatus Athenas missus, *Tim.* 96.
 Gorgo, II, 4, 3, 7 sqq; II, 5, 12, 4; Κατ' ἐξοχὴν ita vocatur Medusa, quam V. Ejus coma, II, 7, 3, 4; sanguis ab Æsculapio partim ad salutem, partim ad perniciem mortalium adhibetur, III, 10, 3, 11.
 Gorgones, Phorci filiae, I, 2, 6; ad Oceanum habitant, *Phér.* 26; earum ex Ægypto filii, II, 1, 5, 8; earum forma et numerus, II, 4, 2, 10; a Perseo opprimuntur, qui unam ex iis, Medusam, necat, *ibid.* § 11 sqq.
 Gorgophone, Danaï ex Elephantide f., Protei sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorgophone, Persei f., Perieris uxor, I, 9, 5; II, 4, 5, 2; III, 10, 3, 4.
 Gorgophonus, Electryonis f., II, 4, 5, 7;
 Gorgyra, Ascalaphi ex Acheronte mater, I, 5, 3.
 Gorgythion, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Gortynæa in Tyrrenia. Ilii Ulysses sedem sibi fixit, *Theop.* 114.
 Græca, urbs Oropieorum, *Ap. fr.* 154.
 Græce, Phorci filiae, oculo suo et dente a Perseo privantur; viam ad Nymphas monstrant Perseo, ideoque dentem et oculum recipiunt, *Phér.* 26.
 Græci dicuntur Hellenes, I, 7, 3, 1; Troja urbe potiuntur, *Hell.* 127; Gelonem ad belli contra Persas societatem invitant, *Ephor.* 111.
 Græstia in Macedonia, *Theop.* 265.
 Gratia, Jovis filiae, I, 3, 1, 4; sacra iis a Minoe facta in Paro; ab eo tempore fiunt sine tibiis et coronis, III, 15, 7, 7; unde nomen habeant, *Ap. fr.* 3; A Minyis in Bœotia coluntur, *Ephor.* 68.
 Gratia, Gigas, a Diana cæditur, I, 6, 2, 5.
 Gresinus, urbs Chersonesi, *Androt.* 20.
 Gryllus, Xenophontis f., ad Mantineam cecidit, *Ephor.* 146 a.
 Grynea, oppidum Myrinaeorum in Asia min., *Hec.* 211.
 Gyes, Centimaus, I, 1, 1.
 Gyges (Gyes ap. Apollod.) unus, Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Gyges, Lydorum rex, primus feminas castravit, *Xanth.* 19; Magnetem habuit amasium, quem quum Magnetes injuriis affecissent, iteratis incursionibus agros eorum devastavit, *Xanth.*, 19 p. 40.
 Gylippus a Syracusanis propter vestitum suum derisus, propter avaritiam et rapacitatem odiosus, *Tim.* 102.
 Gymnasiae insulae, a Timæo dicuntur Cherades, *Tim.* 31, 30.
 Ἰνναξονόμοι, *Philoch.* 143.

H.

Bades, 1) Pluto. Ejus armenta in Erythia insula et in inferis, II, 5, 10, 7; II, 5, 12, 7; vulneratur ab Hercule, II, 7, 3, 1; cum eo certat, I 9, 15, 2. 2) Locus inferorum, Tartarum complectitur, I, 1, 2; ejus ostium et portæ prope

Tænarum, II, 5, 12, 3; ejus claves ab Æaco servantur, III, 12, 6, 11.
 Hæmon, Creontis Thebanorum regis f., a Sphinge devoratur, III, 5, 8, 6.
 Hæmon, Oxyli pater, *Ephor.* 29.
 Hæmon, Lycaonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Hæmonius, Amalthea pater, II, 7, 5, 2; *Phér.* 37.
 Hæmus, mons Thraciae, *Phér.* 104; unde dictus, I, 6, 3, 4; apud Hecateum semper neutro genere Ἄμων, *Hec.* 101, 143.
 Hagnias, a Lacedæmoniis captus et interemptus, *Philoch.* 153.
 Hagnius, Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
 Halia, Nereis, I, 2, 7.
 Halicarnassus, *Androt.* 6; *Ap. fr.* 126.
 Halicyae, urbs Siciliae, *Theop.* 208.
 Haliees, urbs Laconiae maritima, *Ephor.* 98.
 Halimede, Nereis, I, 2, 7.
 Halipherus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Halirrothius, Neptuni ex Euryle f., ob Alcippen tentatam a Marte hujus patre occiditur, III, 14, 2, 2.
 Hal'irrhottius, Neptuni f., a Marte occisus, *Hell.* 69, 83.
 Haloa, festum Atticum, *Philoch.* 161, 162.
 Halocrates, Herculis ex Olympusa f., II, 7, 8, 5.
 Halonesus, insula in Ægeō mari. De ea controversia, *Theop.* 56.
 Hannibal cum quot millibus novam in Siciliam expeditionem suscepit, *Ephor.* 123.
 Harma Bœoticum, *Philochor.* 50.
 Hamadryades, Nymphae; earum e Danao filiae, II, 1, 5, 4.
 Harmonia, Electrae f., *Hell.* 129; *Ephor.* 12; Martis e Venere f. Cadmo nubit, III, 4, 2, 2; *Hell.* 8; a Cadmo rapta, *Ephor.* 12; festo quodam a Samothracibus quaeritur, *Ephor.* 12; in matris honorem portas Thebarum Electridas nominavit, *ibid.*; in serpentem mutatur, cum marito in campis Elysiis degit, III, 5, 4, 2; Harmoniae sepulcrum, *Phyl.* 406.
 Harmonia Nais; e ea et Marte oriundæ sunt Amazones, *Phér.* 25.
 Harmonides, Polyphidis f., *Phér.* 19.
 Harpaleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpalus Glyceram meretricem Athenis advocat, *Theop.* 278; Pythionice meretrici duo monumenta ponit, *Theop.* 277.
 Harpalycus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpyiae, Thaumantis filiae, I, 2, 6; Phineum vexant, I, 9, 21, 3; a Boreae filiis pelluntur, *ibid.* § 5 sqq.; *Phér.* 69.
 Hasta in funere, *Ister* 19.
 Hebe, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; Herculi nubit, II, 7, 7, 15.
 Hecale, *Philoch.* 37.
 Hecalesium sacrum, *Philoch.* 37.
 Hecaline, *Philoch.* 37.
 Hecate, Persæ et Asteriae f., I, 2, 4; Aristæi f., *Phér.* 10; Clytium occidit, I, 6, 2, 2; e Phorcynæ parit Scyllam, *Acus.* 5; ei τριπύλη piscis sacer, *Ap. fr.* 16.
 Hecatomnus, regis Persarum navarchus in bello contra Evagoram, *Theop.* 111.
 Hector, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 4; ducit Andromacheu, III, 12, 6, 1; Truizeniorum oppidum diripit et Æthram abducit, *Ister* 12; Heclorea coma qualis sit, *Tim.* 157.
 Hecuba, Dymantis, *Phér.* 99; al. Cissei al. Sangarii fl. Metope f., Priami conjux; ejus de filio somnium, III, 12, 5, 3.
 Hedyleum, mons Bœotiae, *Theop.* 176, 264.
 Hegesilochi Rhodii vita et studia, *Theop.* 133.

Heleatae, i. q. Helotes, *Theop.* 15.
 Helena, Jovis e Leda al. Nemese f., ovo nata, III, 10, 7, 1; a Theseo raptā, a Dioscuris liberatur, *ibid.* § 4; *Pher.* 109; *Hell.* 74; *Ister* 14; ejus proci, III, 10, 8; jurejurando adstringuntur, ne futurum Helenae maritum infestent, III, 10, 9, 3; Menelao nubit, *ibid.*; a Paride rapitur, III, 12, 6, 2; *Acus.* 26; a Corytho amator, *Hell.* 126; Helenae torques a Menelao Deo Delphico consecrata, *Ephor.* 155.
 Helena insula, *Hec.* 95.
 Helenius, locus circa Canopum in Aegypto, *Hec.* 388.
 Helenus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12; a quo genus deduxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 232.
 Helens, Persei f., Mycenis natus, III, 4, 5, 2; ex Helo Amphitryonis contra Teleboas socius venit, II, 4, 7, 3; cum Cephalo fratre Eclinaades obtinet, *ibid.* § 5.
 Hēlaia dicasterium, *Androt.* 51.
 Helice urbs Comete mersa, *Ephor.* 142.
 Heliconis, Thespii f., Phalae ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
 Helica, ludus Soli celebratus in Rhodo ins. *Ister* 60, 6.
 Heliotropium Metonis ad Phycem positum, *Philoch.* 99.
 Helix, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Hellanodicarum numerus, *Hell.* 90.
 Hellas, diluvio obruitur, I, 7, 2, 3; a sterilitate liberatur Aeci deprecatione, III, 12, 6, 11.
 Helle, Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 Helle, Athamantis e Nephelae f., I, 9, 1, 1; ariete aureo cum fratre per aerem aevta in mare cecidit, *ibid.* § 4 sq.; ad Pactyen mortua, *Hell.* 88.
 Hellen, Deucalionis e Pyrrha al. Jovis f., I, 7, 2, 7; ejus ex Orseide (Othreide, *Hell.* 10) Nympha filii, I, 7, 3, 1; *Hell.* 10; Graeci ab eo dicuntur Hellenes, *ibid.*; filiis terram distribuit, *ibid.*
 Hellenes, I, 7, 3, 1.
 Hellenopolis ab Attalo condita, *Ap. fr.* 150.
 Hellespontus unde dictus, I, 9, 1, 5.
 Helorus, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 47.
 Helli vel Selli circa Dodonam, *Philoch.* 187.
 Hellopia locus circa Dodonam, *Philoch.* 187.
 Helos, urbs Lacedaemoniae, *Hell.* 67; tributum pendere Spartanis recusat, *Ephor.* 18; Helotes servi Laced. qui Helos urbem habitant, *Hell.* 67; *Theop.* 134; Lacedaemonii, qui bello Messeniaco castra non erant secuti *Ant.* 14; veteres Laconicae regionis incolae, qui Spartanis obtemperabant quidem, sed reipublicae et curiae iuribus una cum Doriensibus utebantur. Hae iis ab Agide ademta; eorum rebellio et servitudo, *Ephor.* 18, 15.
 Helus, Argolidis urbs, II, 4, 7, 3.
 Hemera, Tithoni amore capta; ex eo parit Memnonem, *Hell.* 142.
 Hemera Jovi parit Iasionem, *Hell.* 58.
 Hemithaea. Vide Amphithaea.
 Heneta, urbs Asiae postea dicta Amisus, *Hec.* 200.
 Henioche, Armenii f., Andropompi uxor, *Hell.* 10.
 Heniochi, populus Asiae, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
 Hephastea, festum Atticum, *Ister* 3, 4.
 Hephasteum Athenarum, *Philoch.* 73.
 Hephastia, urbs Lemni, *Hec.* 102, 103.
 Hephastina, Aegypti conjux, II, 1, 5, 9.
 Heraclea Pontica a quibus condita sit, *Ephor.* 83; II, 5, 9, 6.
 Heraclea in Italia antea Siris appellata, *Ant.* 12.
 Heraclidae, Eurystheum fugientes ad Ceycem veniunt Trachinum, II, 8, 1, 1; inde ad Athenienses se recipiunt, *ibid.* § 2; *Ephor.* 39; Eurystheum debellant, *ibid.* § 3; Peloponnesum occupant, sed oraculo moniti relinquunt, ad Marathonem considunt, II, 8, 2, 1 sq.;

Hyllo duce reditum frustra tentant, *ibid.* § 4 sq.; postea Temeno duce, *ibid.* § 6 sqq.; ad Naupactum classem construunt, *Ephor.* 14; ad Naupactum calamitate obruti, II, 8, 3, 1; Hippoten pellunt, Oxylum duces assumunt (*Ephor.* 15), Aegidas in expeditionis societatem advocant, *Ephor.* 13; Tisamenum vincunt, Peloponneso potiuntur, *Ap. l. l.* § 3 sq.; Carnum interficiunt, *Theop.* 171; expeditionis tempus, *Tim.* 153; *Ap. fr.* 73; *Hell.* 10; urbes sorte dividunt, II, 8, 4, 1 sqq.
 Heraeus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Herbita, urbs Siciliae, *Ephor.* 149.
 Hercules, Jovis ex Alcmena f., II, 4, 3; *Pher.* 27; de ejus pueritia et institutione, II, 4, 9, 1 sq.; *Pher.* 28; Eurystheo servit, ejus jussu XII labores peragit, II, 5, 1, 1;—I. Leo Nemeus, *ibid.*; devertit apud Molorchum, leonem elidit, *ibid.* § 2 sq.; Mycenae ingredi vetatur ab Eurystheo, *ibid.* § 3;—II. Lernaea Hydra, II, 5, 2, 1; eam, Iolao auxilium ferente, necat, *Hell.* 40; sagittas bile inungit, *ibid.* § 6; hic labor non inter numerum relatus ab Eurystheo, *ibid.* § 7.—III. Cerva Cerynitis: eam vivam capit et Dianam, cui sacra erat illa, placat, II, 5, 3.—IV. Ape Erymanthius, II, 5, 4; ad Pholum Centaurum devertit, *ibid.* § 2; vinum ab eo poscit, *ibid.* § 3; quo dato, reliquos Centauros accurrentes fugat; Chironem invitus transfigit, *ibid.* § 4 sq.; aprum capit, *ibid.* § 9.—V. Augeae stabulum uno die purgandum cum Augea decimanum gregum partem pactus purgat, II, 5, 5; ab Augea, promisso non stante pellitur, *ibid.* § 5; ad Dexamenum devertit, cum ab Eurysthione, proco filiae molesto, liberat, *ibid.* § 6; neque hic labor ab Eurystheo receptus, *ibid.* § 7.—VI. Stymphalides aves, II, 5, 6; aeneis crotalis eas excitat et sagittis conficit, *ibid.* § 2; *Hell.* 61.—VII. Taurus Cretensis, II, 5, 7; capit, Eurystheo ostensum vivum dimittit, *ibid.* § 4.—VIII. Diomedes equi, II, 5, 8; Diomedem interfecto, Bistonibus fugatis, eos abducit, *ibid.* § 4.—IX. Hippolytes balteus, II, 5, 9; cum sociis, nave vectus, ad Parum appellit, *ibid.*; Minois filios necat, *ibid.* § 4; Lyco Bebycum terram dat, *ibid.* § 6; Themiscyram adit, *ibid.* § 7; Hippolyten balteo spoliat, Amazones vincit, *ibid.* § 8; *Hell.* 33; sine Theseo adversus Amazones navigat, *Hell.* 76; inde Trojam venit, Hesionen liberat, *Hell.* 136; Laomedonti patri ob perfidiam bellum minatur; a Poltye, Aenum veniens excipitur, *Ap. l. l.* § 9 sqq.; Sarpedonem necat, Thasum Androgei filii dat, Protei filios necat, domum redit, § 13 sqq.—X. Geryonis armenta, II, 5, 10; Europa et Libya peragrata, duas in confinio harum regionum columnas ponit, § 4; arcum tendit in Solem, aureum cymbium ab eo accipit, quo in insulam trajicit, *Pher.* 33 h; Ceryonem transfigit, *Ap. l. l.* § 5 sqq.; cymbium reddit, Alebionem, Dercynum et Erycem sternit, § 8 sq., fretum Siculum cum bobus transnat, *Tim.* 11; Strymone vadoso facto, boves ad Eurystheum perducit *Ap.* § 13; *Hell.* 97; Hercules boves Geryonis ex Ambracia abducit, *Hec.* 349.—XI. Hesperidum poma, II, 5, 11; certamen ejus cum Cycno et Marte dirimitur, ad Eridanum abit, a Nymphis ad Nereum ducitur, § 3 sq.; ab hoc viam ad Hesperides comperit, *Pher.* 33; Antaurum necat, *Ap. l. l.* § 6; *Pher.* 33; Busiridem interficit, *Ap. l. l.* § 7; *Pher.* 33; ad Thermydras bovem aratoris devorat, *Ap. l. l.* § 10; Emaethionem necat, Prometheum liberat, § 11 sq.; Atlantis ope poma accipit, § 13 sqq.; Eurystheo dat; ab eo reddita Minervae tradit, § 17.—XII. Cerberus, II, 5, 12; Eleusiniis initiatur lustratus, § 2; apud Tænarum descendit in inferos, § 3; Gorgonem ense petit, § 4; Theseum liberat, Pirithoum liberare nequit, ab Ascalapho saxum

removet, bovem Plutonis mactat, cum Menetio con-
greditur pastore, § 5 sq.; Cerberum ducit, remittit, §
7 sq.; —PARERGA. Deorum socius contra Gigantes, I, 6,
2, 5; II, 7, 1, 3; vincit Gigantes, i. e. Phlegrae in Pal-
lene incolae, *Ephor.* 70; in Phlegraeis Italiae campis,
Tim. 10; leonem in monte Citharoneo necat, II, 4, 9,
5; Ergino, Minyarum R. victo, Thebas a tributo libe-
rat, II, 4, 11, 5; a Creonte accipit Megaram, *ibid.* § 6;
insaniens, liberos ex ea devorat, II, 4, 12, 1; hanc Io-
lao dat, II, 6, 1, 1; Joles nuptias ambit, *ibid.*; Iolen,
Euryti filiam, Hylo in matrimonium poscit; Oechaliam
capit, ejusque regem Eurytum cum filiis occidit, *Pher.*
34; Alcestidem servat, II, 6, 2, 1; Iphitum necat, *Pher.*
34; a Deiphobo lustratur, *Ap. l. l.* § 2; Delphos it,
insaniae medelam petit; sorte negata, tripodem aufert,
cum Apolline certat et Jovis interventu oraculum acci-
pit, *ibid.* § 5 sqq.; secundum hoc a Mercurio venditur,
ab Omphale emitur, II, 6, 3, 1 sqq.; *Pher.* 34; vo-
lens apud Omphalem remansit, *Ephor.* 9; Cercopes
vincit, Syleum interficit, *Ap. l. l.* § 3; Dolichen ins. ab
Icaro ibi sepulto, Icariam appellat, *ibid.* § 4; simula-
crum ignarus percutit, *ibid.*; liberatur a servitudine,
inter quam Argonautarum expeditio facta dicitur, cui
adeo non interfuerit, *ibid.* § 5; memoratur inter Argo-
nautas, I, 9, 16, 8; relinquitur, I, 9, 19, 4; *Pher.* 67;
al. ad ipsam Colchidem venit, *ibid.* § 7; tum Zeten et
Calain interficit, II, 15, 2, 2, *Acus.* 24; ab Omphale
discedens Ilium expugnat, II, 6, 4, 1; *Pher.* 35; *Hell.*
136; Telamoni socio Hesione dat (*Hell.* 138), huic
Podarcen fratrem condonat, *ibid.* § 5 sq.; ei inde re-
duci tempestas a Junone immittitur, II, 7, 1, 1; ad Con
appellit, eam capit, Eurypylum necat, *ibid.* § 2, *Pher.*
35; vulneratus a Jove servatur, *ibid.*; Augeam adori-
tur, II, 7, 2, 1; a Molionidis-victus, *Pher.* 36; cedit,
postea vincit, ab Epseis adjuvatur, *Hec.* 348; Molionidas
interficit, *Pher.* 36; Augeam necat; Phyleo Elidem
dat, *Ap. l. l.* § 2 sqq.; Olympios instituit, *ibid.* § 6; Pelopi
et XII diis aras struit, *ibid.*; Pylum capit, II, 7, 3, 1;
Neleum cum filiis necat præter Nestorem, *ibid.*; Plu-
tone.n vulnerat, *ibid.*; Lacedaemonem expugnat, *ibid.*
§ 2; Hippocoontem cum filiis necat, Tyndareo regnum
dat, *ibid.* § 5; Augem comprimit, II, 7, 4, 1; *Hec.* 345;
de Dejanira cum Acheloo huius patre certat, eum vincit,
II, 7, 5, 1; I, 8, 1; Dejaniram ducit, *ibid.*; accipit
cornu Amalthæe, *ibid.* § 2; Thesprotos debellat, Ephy-
ram capit, II, 7, 6, 1; Astyochem comprimit, *ibid.*; de
Thespiadibus disponit, *ibid.* § 2; *Ephor.* 8; Eunomum
(Archiam vel Cheriam, *Hell.* 3.) interimit, *ibid.* § 3;
Trachinem abt exsulatum, *ibid.* § 4; Euenum trans-
iens, Dejaniræ injuriam inferentem Nessum transfigit,
ibid. § 5 sq.; Thiodamantis bovem devorat, II, 7, 7, 1;
a Ceyce excipitur, Dryopes debellat, Laogoram interfi-
cit, *ibid.* § 2; cum Ægimio Lapithas adortus, inter-
mit, *ibid.* § 3; *Ephor.* 10; nec non Cycnum et Amyn-
torem, *ibid.* § 5, 6; Oechaliam, Arcadibus sociis, capit,
ibid. § 7; *Pher.* 34; Iolen abducit; Jovi sacrum parans,
vestem Trachine afferendam curat, *ibid.* § 9; hanc
Dejanira Nessi sanguine inungit; ea induta Herculis
corpus contabescit, *ibid.* § 10 sq.; Licham interficit,
ibid. § 11; in Oeta se comburit, telis Pirantem donat
(quibus subinde a Philoctete vulneratur Paris, III, 12,
6, 3), in cœlum vectus, Heben ducit, *ibid.* § 13 sqq.;
ejus progenies ex Hebe, *ibid.* § 15; e Megara, II, 4, 11,
6; II, 7, 8, 9; *Pher.* 30; ex Auge, II, 7, 4, 1; II, 7, 8,
12; ex Astyoche, II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; ex Thespii
filialis, II, 7, 8; ex Omphale, II, 7, 8, 10; Chalciope,
II, 7, 8, 11; Epicaste, II, 7, 8, 11; Parthenope, II, 7, 8,
12; ex Iphinoe, Antæi uxore, *Pher.* 33 e; Astydamia et

Autonoe, II, 7, 8, 12; ejus amasius Abderita, *Hell.*
98; ei Καλλινίκα aram extruit Telamon, II, 6, 4, 4;
Alcides vocatur a Pythia, II, 4, 12, 2; ei arma dantur
II, 4, 11, 9; de ejus ætate, *Ap. fr.* 72; in foro Theba-
rum habitabat, *Pher.* 39; Herculis ara in Sacro Pro-
montorio in extrema Hispania, *Ephor.* 41; Hercules
quarta mensis die natus est, ad deos migravit, *Philoch.*
177; Herculi parasiti electi sunt, *Clitod.* 11.
Hermæorum origo, *Xanth.* 9.
Hermæum Coronæ in Bœotia locus, *Ephor.* 153.
Hermione, Menelai ex Helena f., III, 11, 1; *Pher.* 98.
Hermionenses Cereri Proserpinæ raptum indicant, I, 5,
1, 1.
Hermippus, Cyzicenus, pæanas composuit, *Philoch.* 145.
Hermocles pæanas composuit, *Philoch.* 145.
Hermocopidæ, *Philoch.* 110, 111.
Hermocratis oratio pro pace in conventu Geloorum et Ca-
marinensium, *Tim.* 97.
Hermonassa, urbs Asiæ, *Hec.* 197; *Theop.* 308.
Ἑρμοῦ ἱεῖον, locus prope Cymas, *Ephor.* 131.
Hermus, Ægypti e Caliane f., Cleopatrate sponsus, II, 1,
5, 7.
Herophila Sibylla Ephesia, a Cyro advocata, *Xanth.* 19,
p. 41.
Herosstratus templum Dianæ Ephesiæ incendit, *Tim.* 137.
Herse, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; Cephalæ ex
Mercurio mater, III, 14, 3, 1; ei pompa ducitur, *Ister*
17.
Herse, Danai conjux, II, 1, 5, 9.
Hesiodus, Dii filius, *Hell.* 6; ab Orpheo originem ducit,
Hell. 5; nepos Homeri et coævus, *Ephor.* 164.
Hesione, conjux Nauplii nonnullis dicitur, II, 1, 5, 14.
Hesione, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 3,
11; ceto exposita, ab Hercule liberatur, II, 5, 9, 11;
Hell. 136; Telamoni datur præmium ab Hercule, II, 6,
4, 5; *Hell.* 138; ei nubit, III, 12, 7, 3; Podarcen fra-
trem redimit, II, 6, 4, 6.
Hesione, Oceani f., e Deucalione parit Prometheus,
Acus. 7.
Hesperides, Atlantis filiae, *Pher.* 33 a; Jovis e Themide f.,
Pher. 33 b (ubi *Hesperides cum Nymphis ad Erida-
num confunduntur*); poma aurea cum dracone custo-
diunt, a Jove olim Junoni donata, II, 5, 11, 2; ea ab
Hercule erepta ad Eurystheum veniunt; a quo Minervæ
data, ad priorem locum referuntur, II, 5, 11, 17.
Hestia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
Hestiae, urbs, a pulsis Thebanis conditur, III, 7, 3, 4,
Ephor. 69.
Hestiaotis, *Hell.* 28.
Hesychia, Thespii f., Oestreblis ex Hercule mater, II,
7, 8, 6.
Hesychidarum familia, *Ap. fr.* 9.
Hicetaon, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12,
3, 11.
Hieraphe, insula Libyæ, *Hec.* 317.
Hierax Mercurium, Io abductum, prodit, II, 1, 3, 4.
Hierax, Amphipolitarum legatus Athenas missus, *Theop.*
47.
Hiero, pater Dinomenis, *Phil.* 45; frater Polyzeli, *Tim.*
86; Cereris et Liberæ sacerdos erat, *Tim.* 91; ejus
contra Polyzelum fratrem invidia, bellum contra The-
ronem, *Tim.* 90; ab Architele Corinthio aurum emit,
Theop. 219.
Hieromeneia, sacri mensis dies, *Philoch.* 176.
Hieromneme, Simoentis f., Assaraci conjux, III, 12, 2, 4
Hieromnemes qui dicti sint, *Theop.* 187.
Hieronymus Megalopolitanus, Macedonum partibus ad
dictus, *Theop.* 256.

- Hieronymus, Atheniensium prætor, *Ephor.* 135.
 Hierophantarum familia, *Hell.* 70.
 Hilara, Leucippi e Philodice f., a Dioscuris rapitur, III, 10, 3, 6.
 Himera, urbs Siciliæ, *Hec.* 49.
 Himeræi quot Carthaginiensium interfecerint, *Ephor.* 123.
 Himilco; copiarum numerus quas in Siciliam trajecit, *Ephor.* 132.
 Hippalmus, Penelei pater, I, 9, 16, 8.
 Hipparchii, Pisistrati f., uxor Phye, *Clitod.* 24.
 Hipparchus, Charmi f., Pisistrati propinquus, primus ostracismo eiectus, *Androt.* 5.
 Hipparinus, Dionysii super. fil., homo ebriosus et tyrannicus, *Theop.* 204.
 Hipparinus, filius Dionis ab Timæo Aretæus dicitur, *Tim.* 129.
 Hippasus, Ceycis f., Herculis adversus Eurytum socius perit, II, 7, 7, 8.
 Hippæus, Herculis e Phoride f., II, 7, 8, 1.
 Hippia urbs, eadem quæ Phalanna, *Hec.* 113, 333.
 Hippias filiam Charmi in matrimonium sumsit, *Clitod.* 24.
 Hippoclidēs Miltiadis filius, *Pher.* 20.
 Hippocoon, OEbali e Batia f., Lacedæmonis R., III, 10, 4, 5; ejus liberi, III, 10, 5, 1; hi, Nelei contra Herculem socii, Licymnii interfectores, II, 7, 3, 5; Icarionem et Tyndareum Lacedæmone pellunt, III, 10, 5, 1; ab Hercule occiduntur cum patre, *ibid.* § 3.
 Hippocoonitidæ. Vide Hippocoon.
 Hippocorystes, Ægypti ex Hephestina f., Hyperiptes sponsus, II, 1, 5, 9.
 Hippocoryster, Hippocoonis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, II, 7, 3, 5; III, 10, 5, 2.
 Hippocrate, Thepili f., Hippozygi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Hippocrates, Gelorum tyrannus, Syracusanos ad Helorum fluvium devicit, *Tim.* 85; Camarinam pro redditis Geloni captivis acceptam restauravit, *Phil.* 17.
 Hippodamas, Acheloi e Perimede f., I, 7, 3, 5; Eurytes pater, I, 7, 10, 2.
 Hippodamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippodamia, OEnomai f., II, 4, 2, 1; *Hell.* 42; *Pher.* 93.
 Hippodamiæ duæ memorantur Danaï filia, altera Istri, altera Diocorystis sponsa; (e quibus alterum nomen in Cleodamia vel Philodamia mutandum) II, 1, 5, 4.
 Hippodice, Danaï ex Herse f., ejus sponsus Idas, II, 1, 5, 9.
 Hippodromus, Herculis ex Anthippe f., II, 7, 8, 3.
 Hippolyta, Amazo, cum Theseo fœdus facit, *Clitod.* 5; inter ejus uxores, *Pher.* 109; *Ister* 14.
 Hippolyte, Amazonum R. balteum Martis habet; ab Hercule occisa eo spoliatur, II, 5, 9.
 Hippolytus, Ægypti ex Arabia f., Rhodes sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippolytus, Gigas, a Mercurio cæditur, I, 6, 2, 5.
 Hippolytus, Deiphobi pater, II, 6, 2, 4.
 Hippolytes, Thesei f., ab Æsculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
 Hippomedon, Aristomachi al. Talai f., Argivus unus VII ducum adversus Thebas, III, 6, 3, 2; ab Ismaro trucidatur, III, 6, 8, 2.
 Hippomedusa, Danaï f., Alcmenoris sponsa, II, 1, 5, 4.
 Hippomenes, Onchestius, Megarei pater, III, 7, 8, 1.
 Hippomenes, Megarei f., nonnullis dicitur Atalantem duxisse, III, 9, 2, 8.
 Hipponesus, urbs Cariæ, *Hec.* 231.
 Hipponiates sinus ab Antiocho nominatur Napetinus, *Ant.* 6.
 Hipponoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hipponome, Menœcel f., uxor Alcæi, II, 4, 5, 3.
 Hipponous, Capanei pater, III, 6, 3, 2; et Peribœæ, quam OEneo interficiendam mittit, I, 8, 4.
 Hippopotami descriptio, *Hec.* 293.
 Hippostratus, Peribœam corrupisse fertur, I, 8, 4.
 Hippotes, Phylantis f., Heraclida, ob cæsuum vatem Apollinis jussu exulatum abit, II, 8, 3, 2.
 Hippothoe, Mestoris e Lysidice f., Taphii e Neptuno mater, II, 4, 5, 4.
 Hippothoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hippothoe, Pelia f., I, 9, 10.
 Hippothoon, Neptuni et Alopæ f., *Hell.* 68.
 Hippothoontis tribus, *Hell.* 68.
 Hippothous, Ægypti ex Arabia f., Gorgæ sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippothous, Hippocoonis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* et II, 7, 3, 5.
 Hippothous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippotus, Herculis e Pylo f., II, 7, 8, 3.
 Hippozygus, Herculis ex Hippocrate f., II, 7, 8, 7.
 Hippus, insula, *Theop.* 220.
 Histiaenses ex Eubœa in Macedoniam migrant, *Theop.* 164.
 Homeri genus, *Hell.* 6; *Ephor.* 164; patria, *Philoch.* 54, c; ætas, *Philoch.* 52, 53, 54; *Theop.* 221, 6; *Ephor.* 164; *Ap. fr.* 74; Homerus remotiorum regionum admodum ignarus, *Ap. fr.* 159, 160; quomodo homonyma distinguat, *Ap. fr.* 170; helluonem se ostendit, *Tim.* 71; Ephori crisin in versum Homeri, *Ephor.* 87.
 Homëridæ in Chio ins., *Acus.* 31; *Hell.* 55.
 Homines a Græcis in bellum exeuntibus sacrificari soliti, *Phyl.* 63.
 Homolippus, Herculis e Xanthide f., II, 7, 8, 4.
 Homoloides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Homolus, mons Thessaliæ, *Ephor.* 71.
 Hopes, Metæ pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Hopleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Hora, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Horæ, Jovis filia, I, 3, 1, 2; sacrificia et preces, quas Horis faciunt Athenienses, *Philoch.* 171.
 Horus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 «Hunc Corycæus auscultavit» Proverb. *Ephor.* 36.
 Hyacinthides, Erechthei filia pro patria immolatæ, *Phan.* 3.
 Hyacinthus collis, in quo Erechthei filia pro patria immolatæ sunt, *Phan.* 3.
 Hyacinthus, Spartanus, Athenas migrat, III, 15, 8, 6; ejus filia, Hyacinthides, ad Geræsti tumulum mactantur, *ibid.* § 5.
 Hyacinthus, Pieri et Clius, I, 3, 3, 1; al. Amyclæ et Diomedes f., III, 10, 3, 3; a Thamyri amatur, I, 3, 3, 1; et ab Apolline, qui eum imprudens disco interimit, *ibid.* § 2.
 Hyades unde ortæ? III, 4, 3, 2.
 Hyades, Atlantis ex Æthra filia, *Tim.* 25; *Hell.* 56; Nymphae Dodonææ Bacchi nutrices, septem numero; eas Lycurgo persequitur, Jupiter inter sidera collocat, *Pher.* 46.
 Hyamitis, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
 Hyantes in Boeotia, *Ap. fr.* 156.
 Hyas, Atlantis filius, *Tim.* 25.
 Hyasis, insula Æthiopum, *Hec.* 267.
 Hybele, urbs circa Carthagem, *Hec.* 308.
 Hybla in Scytharum regione, *Ephor.* 78.
 Hyblæ, antiquum nomen Megarorum civitatis, *Ephor.* 52

- Hyblæ plures sunt urbes Siciliæ, quarum una Tiella (*Styella?*) nominatur, *Phil.* 22.
- Hyblæi, Hyblæ Gereatidis incolæ, ostentorum et somniorum interpretes, deorum cultu insignes, *Phil.* 49.
- Hyecarum, castellum Siciliæ, *Phil.* 6; *Tim.* 107; *Ap. fr.* 53.
- Hydra, ab Hercule necatur, II, 5, 2, 6; *Hec.* 347.
- Hydra, insula prope Carthaginem, *Ephor.* 96.
- Hydrea, insula juxta Træzenem, *Hec.* 97.
- Hydrus, castellum, *Theop.* 210.
- Hyes, Bacchi epitheton, *Clitod.* 21.
- Hyes vocatur Semele, *Pher.* 46.
- Hyius, mulier Ægyptia, prima sedens texere cepit, *Ephor.* 70.
- Hyleus, Centaurus, ab Atalante confoditur, III, 9, 2, 3.
- Hylas, Thiodamantis f., Argonauta, ab Hercule amatur, a Nymphis in Mysia rapitur, I, 9, 19; *Hell.* 39.
- Hyleus, ab apro Calydonio necatur, I, 8, 2, 6.
- Hyllei, gens Illyrica, *Ap. fr.* 119; quindecim urbes habitant in Chersoneso Hyllica, *Tim.* 42.
- Hyllus, Herculis e Dejanira f., II, 7, 8, 8; *Tim.* 42; ab Ægimio adoptatus, *Ephor.* 10; a patre Iolen ducere jubetur, II, 7, 7, 13; *Pher.* 34; Eurystheum necat, II, 8, 1, 4; Athenis Thebas recedit, *Pher.* 39; Iolen ducit, II, 8, 2, 4; Cleodatis pater, *Theop.* 30; oraculo interrogato, reditum in Peloponnesum tentat, *ibid.*; *Ephor.* 11.
- Hymenæus, ab Æsculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
- Hymenæus, pater Tantalus et Ascali, *Xanth.* 23.
- Hyope, urbs Matienorum in Asia, *Hec.* 189.
- Hyops, urbs Iberiæ, *Hec.* 16.
- Hyperbius, Ægypti ex Hephæstina f., Celæno sponsam habet, II, 1, 5, 9.
- Hyperbolus, Chremetis filius, *Theop.* 102; Atheniensis, demagogus, ostracismo eiectus, *Androt.* 48; in Samo moritur, *Theop.* 103.
- Hyperborei, I, 4, 5; Titanici generis sunt, *Hec.* (*Abderita*) 373; Atlantis accolæ, II, 5, 11, 13; ultra Rhipæos montes habitant, *Hell.* 96; eorum mores, *ibid.*
- Hyperenor, Neptuni ex Alcione f., III, 10, 1, 3.
- Hyperenor, quinque Spartorum superstitem unus, II, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 2.
- Hyperes, Melanis ex Euryclea f., *Pher.* 55.
- Hyperesia, urbs Achaia, *Theop.* 314.
- Hyperia fons, *Pher.* 55.
- Hyperion, Caeli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Thia progenies, I, 2, 2, 3.
- Hyperion, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Hyperipte, Danae e Crino f., Hippocorystis sponsa, II, 1, 5, 9.
- Hyperlaus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 4, 3.
- Hypermnestra, Danae ex Elephantide f., Lynceum sponsum servat, II, 1, 5, 2; ei nubit, *ibid.* 10.
- Hypermnestra, Thestii f., I, 7, 10, 1.
- Hyperochus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Hyperochus, Eurypyli pater, *Acus.* 27.
- Hyphanteum in Bœotia, *Theop.* 264.
- Hyipseus, Penei f., *Pher.* 9; Themistus pater, I, 9, 2, 3.
- Hypscori vel Ipsicuri, gens Liguria, *Theop.* 221 a.
- Hypsipyle, Lemnia, sola e Lemniis mulieribus, mares trucidantibus, Thœanti patri pareit; cum Iasone congregitur, I, 9, 17, 2; a Lemniis vendita, Lycurgo serviens, Ophellen nutrit, III, 6, 4, 1; VII dæcibus fontem commonstrat, *ibid.* § 3.
- Hysistæ, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
- Hyrcanum mare, *Hec.* 172.
- Hyria, urbs Bœotiae, III, 5, 5, 3; *Theop.* 237.
- Hyrieus, Neptuni ex Alcione f., *Hell.* 56; III, 10, 1, 3; ejus e Clonia Nympha progenies, *ibid.* § 4.
- Hyriminus fl. in Sicilia, *Phil.* 8.
- Hymetho, Temeni f., Deiphontis uxor, a patre nimium dilecta, invidiam fratrum excitat, cum marito regnum Argolidis obtinet, II, 8, 5, 3 sqq.
- Hyrtacus, Arisben, antea Priami uxorem, ducit, III, 12, 5, 3.
- Hysia, oppidum Arcadiæ, *Pher.* 1.
- Hysiris a sacerdotibus nominatur Osiris, *Hell.* 154.
- Hythmithæ, gens prope Liburnos, *Hec.* 63.
- I.
- Iæthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 9.
- Ialemus, threnus, *Ap. fr.* 37.
- Ialmenus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ proocus, III, 10, 8, 2.
- Iamæ, gens Scythica, *Hec.* 167.
- Iambe, vetula, I, 5, 1, 3.
- Ianxuatæ, oppidum Libyæ, *Hec.* 320.
- Iaones et Iones distinguendi, *Androt.* 38.
- Iapetus, Caeli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Asia progenies, I, 2, 3.
- Iapyges Ausones Italia pellunt, *Hell.* 53; Crotonis regionem habitabant, *Ephor.* 48.
- Iapygia, duæ urbes, altera in Italia, altera in Illyria, *Hec.* 54, 65.
- Iardanas, fluvius Peloponnesi, *Pher.* 87.
- Iardanus, Omphales pater, II, 6, 3, 1.
- Iasion s. Iasius, Jovis ex Electra f., III, 12, 1, 1; *Hell.* 58, 129; Cereri vim illaturus perit, *ibid.*
- Iason, Æsonis ex Alcimedæ, *Pher.* 59; Æsonis e Polymedæ f., habitat Iolcum, I, 9, 16, 1; Chironi a matre traditur, tutorem habet Peliam, *Pher.* 59; apri Calydonii venator, I, 8, 1, 4; *μονοσυνέλαος* ad Peleum venit, *Pher.* 60; a Pelia ad aureum vellus petendum mittitur, I, 9, 16, 5; ejus in expeditione socii, *ibid.* § 8; horum (Argonautarum) dux ille, I, 9, 17, 1 (de itinere V. Argonautæ); ad Æeten venit, aureum vellus poscit, I, 9, 23, 3; a Medea adjutus, quam in Græciam se ducturum promittit, *ibid.* § 8; boves æripedes jungit, draconinos dentes serit et viros inde ortos dolo necat, *ibid.* § 10; *Pher.* 71, 72; vellus clam aufert, *ibid.* § 13; Medeam ducit, I, 9, 25, 5; cum ea in Thesprotia versatur, *Ap. fr.* 170; in patriam reversus, Argo Neptuno consecrat, I, 9, 27, 3; a Medea juventuti restituitur, *Pher.* 74; parentum cædem ultus, Iolco pellitur, I, 9, 28, 1; Corinthum abit, *Apoll. l. l.*; *Hell.* 34; Glaucou ducit, *ibid.* § 2; cum Pelæo Iolcum expugnat, III, 13, 7; *Pher.* 18; de ejus progenie e Medea, I, 9, 28, 3; *Ap. fr.* 170; *Hell.* 30; ex Hypsipyle, I, 9, 17, 2.
- Iason Phœreus a septem adolescentibus interfectus, *Eph.* 144.
- Iasus, Argi f., Agenoris pater, II, 1, 2, 2.
- Iasus, Argi Panoptæ ex Ismene f., Ius pater, II, 1, 3, 1.
- Iasus et Pelasgus, Triopæ filii, post mortem patris regnum dividerunt, *Hell.* 37.
- Iasus, Lycurgi e Cleophile f., Atalantiæ e Clymene pater, III, 9, 2, 1 sqq.
- Iasus, pater Amphionis, *Pher.* 56.
- Iaxamatæ Scythæ, *Ephor.* 78.
- Iber, fluvius Iberiæ, *Ap. fr.* 111.
- Iberes, primi barbarorum Siciliam inhabitaverunt, *Ephor.* 51; Iberorum migrationes, *Ap. fr.* 123, 161; eorum frugalitas, *Phyl.* 13.
- Iberia ab Ibero fluvio nominata, *Ap. fr.* 111; Hispaniæ civitas, *Ephor.* 39; ejus gentes et urbes, *Hec.* 2—8.
- Ibilla, urbs Tartessi, *Hec.* 5.

Icaria, ins. olim Doliche, ab Icaro nomen accipit, II, 6, 3, 4.

Icarius, Perieris e Gorgophone f., al. Perieris nepos; OEbali e Batia f., III, 10, 3, 4; III, 10, 4, 5; I, 9, 5; OEbali ex Asterodia f., *Pher.* 90; in Acarnania regnat, *Ephor.* 57; cum Tyndareo fratre Lacedaemone pulsus, Herculis ope redux fit, III, 10, 5, 1; ejus e Peribœa Nympha progenies, III, 10, 6, 1; Penelopen Ulyssi dat, III, 10, 9, 3.

Icarius (Atheniensis) Bacchum hospitio excipit, a quo vinum faciendi artem edoctus, ea rusticis ab eo communicata perit, III, 14, 7, 3; Erigones pater, *ibid.* § 4.

Icarus, in Doliche ins. ab Hercule sepelitur, II, 6, 3, 4.

Ichthus Atergatis filius, ejus mors, *Xanth.* 11.

Ida, mater Dactylorum, *Pher.* 7.

Ida mons; ex eo defluit Scamander, *Hell.* 132; III, 12, 5, 7; III, 12, 6, 3.

Idæa, Dardani f., Phinei conjux privignis insidatur, III, 15, 3, 2.

Idæa, Nympha, Teucri e Scamandro fl. mater, III, 12, 1, 4.

Idanthuras, Scytharum rex, Dario bellum paranti symbolum mittit, *Pher.* 113.

Idas, Egypti f., Hippodices sponsus, II, 1, 5, 9.

Idas, Apharei ex Arene al. Neptuni f., III, 12, 3, 5; *Pher.* 65; Marpessam rapit, I, 7, 8; de qua cum Apolline certat, I, 7, 9; pater Cleopatrarum, I, 8, 2, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cum Dioscuris prædam agit ex Arcadia, III, 11, 2, 3; ob fraudem Jovis fulmine sternitur, *ibid.* § 6.

Ide, Nympha, Melissei f. Jovis nutritrix, I, 2, 6.

Idmon, Egypti e Gorgone f., Pylarges sponsus, II, 1, 5, 8.

Idmon, Apollinis ex Asteria f., e Laothoe pater Thestoris, vates, Argonauta apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1; *Pher.* 70.

Idomene, Pheretis, al. Abantis f., Amythaonis uxor, I, 9, 11, 2; II, 2, 2, 4.

Idomeneus, Deucalionis f., III, 3, 1, 1

Idomeneus, Priami f., III, 12, 5, 13

Idmonis, Euclei f., *Hell.* 6.

Idyia, Oceani f., Aetæ conjux, I, 9, 23, 6.

Idyrus, urbs et fluvius Pamphyliæ, *Hec.* 246

Ietæ, castellum Sicilia, *Phil.* 26.

Ilaia. Vide Hilara.

Ilaaragatæ, populus Iberiæ (iidem sine dubio qui ab aliis nominantur Ilurgetæ, Ilercaones, Ilorgetes, Ilercaonenses, Illurgaconenses), *Hec.* 14.

Iliaca regio, III, 12, 3, 10.

Iliissus fl. Atticæ, III, 15, 2, 1.

Iliithyia, Jovis ex Junone f., I, 3, 1, 1; matris jussu Herculis et Eurysthei natales regit, II, 4, 4, 9.

Ilium, ab Ilo conditur, III, 12, 3, 3; ab Hercule capitur, III, 12, 5, 1; quonam die capta sit, *Ephor.* 9 a.

Illus, Mermeri f., in Thesprotia regnat, *Ap. fr.* 170.

Illyriorum mores, *Theop.* 41.

Illyris, regio, II, 1, 3, 5; ab Encheliensibus subacta Cadmo paret, III, 5, 4, 1.

Illyrius, Cadmi ex Harmonia f., III, 5, 4, 1.

Ilus, Dardani ex Batia f., sine liberis obit, III, 12, 2, 1.

Ilus II, Trois e Calirrhoe f., Themidis pater, III, 12, 2, 2; Ilium condit in Ates colle, Palladium reperit, templum in hujus honorem extruit; Laomedontis ex Eurydice pater, III, 12, 3.

Imber piscium, ranarum et tritici, *Phyl.* 4.

Imbrus, Egypti e Caliane f., Evippes sponsus, II, 1, 5, 7.

Itrænsinus, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.

Impheles, populus Thessaliæ, *Hec.* 114.

Impudentia dea Athenis colebatur, *Ister* 15.

Inachus, Oceani e Tethye f., III, 1, 1, 2; *Acus.* 11; rex Argolidis, *Acus.* 13; ejus e Melia liberi, *ibid.* § 3; *Acus.* 11; pater Ius, II, 1, 3, 1; Philodices, III, 10, 3, 6; Neptuno exosus quare? II, 1, 4, 9; pro Ione ab Egypti rege taurum accipit, *Ephor.* 79.

Inachus fl. Argolidis; unde dictus? II, 1, 1, 2.

Inachus fluvius in Acarnania ab Argivo nominatus, *Ephor.* 28; *Hec.* 70, 72.

Indara, Sicanorum urbs, *Theop.* 251.

India, III, 5, 2, 1.

Indi quam terræ partem habitent, *Ephor.* 38; bella gerunt cum Medo, I, 9, 28, 5.

Indica radix, quæ viros ea unctos non erigere facit, *Phyl.* 37.

Indus, fluvius Asiæ, *Hec.* 174.

Ino, Cadmi ex Harmonia f., Athamantis uxor, III, 4, 2, 4; insidiatur privignis, I, 9, 1, 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; a Junone in furorem coniecta, cum Melicerte in mare se præcipitat, *ibid.* § 6; dea marina facta Leucothea dicitur, *ibid.* § 7.

Insulæ beatorum, *Pher.* 39; III, 10, 1, 3.

Io, Iasi al. Inachi al. Pirenis f., [*Acus.* 18] al. Promethei f., [*Ister* 19]; a Jove in vaccam mutata, II, 1, 3, 2; Junoni datur, *ibid.* § 3; eam Mercurius rapit, ab Argi custodia deliberat, *ibid.* § 5; a Phœnicibus raptâ in Egyptum transducitur, *Ephor.* 79; post multos errores in Egyptum venit, *Apoll.* *ibid.* § 6; ibi, forma recepta, Epaphum gignit, *ibid.*; Telegono nubit; Isis dicitur Egyptiis, *ibid.* § 8.

Iobas, Herculis e Certhe f., II, 7, 8, 1.

Iobates, Lyciæ R., II, 2, 1, 3; Bellerophonem contra Chimaeram misit, II, 3, 1, 4; Solymos, Amazones et Lycios adoriri jubet; quibus victis ei filiam cum regno tradit, II, 3, 2, 2 sq.

Iocaste s. Epicaste, Menœcei f., Laii conjux, III, 5, 7, 1; Oedipo filio ignara nubit, III, 5, 8, 8; *Pher.* 48; comperto incesto se suspendit, III, 5, 9, 1.

Iocasta, Oedipi ex Eurygania f., *Pher.* 48.

Iolaus, Iphicli ex Automedusa f., II, 4, 11, 7; Herculis auxilium, II, 5, 2, 3; ejus contra Hydram Lernæam socius, *ibid.* § 5; *Hell.* 40; Megaram ducit, II, 6, 1, 1.

Iolcus, conditur a Cretheo, I, 9, 11, 1; ibi Iason, I, 9, 16, 1; Acasti sedes, a Peleo, Iasone et Dioscuris capitur, III, 13, 7; *Pher.* 18.

Iole, Euryti f., ab Hercule frustra petitur in matrimonium, II, 6, 1, 2; *Pher.* 34; OEchalia capta, ab eo captiva abducitur, II, 7, 7, 8; Hyllo nubit Hercule jubente, II, 8, 2, 4; II, 7, 7, 13.

Ion, Xuthi f., Ionibus nomen dat, I, 7, 3, 2.

Ion, Phyci filius [Locri frater natu major?], *Hec.* 342.

Ione, Nereis, I, 2, 7.

Iones Androclo duce in Asiam migrant, *Pher.* 111; Carres et Leleges ex regione, quæ postea Ionia appellatur, ejiciunt, *Pher.* 111.

Ionia urbibus frequentata, quo tempore, *Ap. fr.* 72.

Ionice coloniæ in Asiam post Eolicam deductæ, *Pher.* 111.

Ionice literæ, *Theop.* 168, 169.

Ionium mare a quo nominatum, *Theop.* 140.

Ionius sinus ab Io nomen habet, II, 1, 3, 5.

Ionius, gente Illyrius, circa mare Ionium regnum habuit, *Theop.* 140.

Iophossa eadem quæ Chalchiope, *Pher.* 54; Aetæf., Pl. rixi uxor, mater Argi, *Acus.* 8.

Iphianassa, Endymionis uxor, I, 7, 6.

Iphianassa, Præti f., II, 2, 2, 1; a Melampode sanatur ab insania, *ibid.* § 4 sq.; *Pher.* 24.

Iphicles, Amphitryonis ex Alcmena f., II, 4, 8, 3; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; uxores habet Automedusa

- sam et postea Creontis f., II, 4, 11, 7; Hercules adversus Lacedaemonem socius perit, II, 7, 3, 5; ejus liberi, II, 4, 11, 7.
- Iphiclus, Thestii f., I, 7, 10, 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Pher.* 64.
- Iphiclus, Phylaci f.; ejus infirmitati medetur Melampus, quem in custodia habuerat, I, 9, 12, 5 sq.; *Pher.* 75; huic boves pro mercede dat, *ibid.* § 7; pater Podarcis, *ibid.*; et Protesilai, I, 10, 8, 2.
- Iphicrates Dryn urbem in Thracia condidit, *Theop.* 175; ejus character et forma corporis, *Theop.* 118; in Thracia plurimum vixit, *Theop.* 117.
- Iphidamas una cum Busiride ab Hercule interfectus, *Pher.* 33.
- Iphigenia a Diana in ursam conversa, *Phanod.* 11.
- Iphimedia, Triopis f., Aloeï conjux, Oti et Ephialtis e Neptuno mater, I, 7, 4, 3.
- Iphimedeon, Eurysthei f., bello adversus Athenienses perit, II, 8, 1, 3.
- Iphimedeusa, Danaï f., Euchenoris sponsa, II, 1, 5, 4.
- Iphinoe, Præti f., insanit, II, 2, 2, 8.
- Iphinoe, uxor Antæi, ex Hercule compressa Polemonem vel Palæmonem parit, *Pher.* 33 e.
- Iphis, Alectoris f., Polylicem docet, quomodo Amphiarum secum ducere possit, III, 6, 6, 2; Eteocli pater, III, 6, 3, 4; Evadnes, III, 7, 1, 5.
- Iphis, Thespii f., Celeustanoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Iphis, Penei filia, uxor Æoli, mater Salmonei, *Hell.* 10.
- Iphitus, a Copreo interficitur, II, 5, 1, 7.
- Iphitus, Euryti f., ab Hercule furente necatur, II, 6, 2, 1 sq.; *Pher.* 34.
- Iphitus, Nauboli f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Iphitus Olympicum certamen instituit, *Ephor.* 15; ejus ætas, *Ap. fr.* 75.
- Ἰππῶν, cibus Scythicus, *Theop.* 51
- Ipsicuri, *Vide* Hypsicori.
- Iraa ad paludem Tritonidem; Antæi patria, *Pher.* 33 d.
- Irene, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
- Iris, Thaumantis f., I, 2, 6.
- Isæa, Agenoris e Damno f., uxor Egypti, *Pher.* 110.
- Isanthus, rex Crobryzorum, *Phyl.* 19.
- Ischys, Elati f., cum Coronide consuescit, III, 10, 3, 8; *Acus.* 25; ab Apolline interfectus, *Pher.* 8.
- Isepus, gens Scythica, *Hec.* 158.
- Isis, nomen Cereris et Ius apud Ægyptios, II, 1, 3, 8.
- Ismarus, Astaci f., Thebanus, Hippomedontem trucidat, III, 6, 8, 2.
- Ismarus, Eumolpi f., ex Æthiopia cum patre fugit ad Tegyrium, hujus filiam ducit, ad Eleusinos fugit; inde reduct, Thraciæ R. Eleusiniis suppetias fert, III, 15, 4, 4 sq.
- Ismene fons, ad quem Ismenen occidit Tydeus, *Pher.* 48.
- Ismene, Asopi f., Argi conjux, II, 1, 3, 1.
- Ismene, Oedipi ex Iocaste, III, 5, 5, 8; ex Eurygania f., *Pher.* 48; a Tydeo occiditur, *ibid.*
- Ismenus, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; ab Apolline conditur, *ibid.* § 4.
- Ismenus, Asopi ex Metope f., III, 12, 6, 5; fluvius, III, 6, 8, 6; ad eum pugnatur, *ibid.*
- Issedones, populus Scythicus, *Hec.* 168.
- Ister, Ægypti ex Arabia f., Hippodamiæ sponsus, II, 1, 5, 4.
- Ister fluv., *Ephor.* 77, 78; *Theop.* 140.
- Isthmici ludi, a Sisyphe in honorem Melicertæ instituti, III, 4, 3, 8; tertio celebrantur, II, 7, 2, 4; ab Eleis non frequentantur, *Pher.* 36.
- Istri, populus ad Ionicum sinum, *Hec.* 59.
- Isus, locus Bœotiæ, *Ap. fr.* 155.
- Istrus, urbs Iapygiæ, *Ephor.* 150.
- Itali, ab Italo rege denominati, *Ant.* 3.
- Italia unde dicta? II, 5, 10, 10; *Ant.* 4; *Hec.* 97; *Tim.* 12; prius nominata Brettia, *Ant.* 5; OEnotria, *Ant.* 6; ejus termini, *Ant.* 4, 6.
- Italus, rex OEnotrorum, *Ant.* 3, 7; vir probus ac sapiens, *Ant.* 4; multos populos subegit, *ibid.*; genere OEnotrus, *ibid.*
- Itea, demus Acamantidis tribus, *Androt.* 56.
- Ithaca ab Ithaco nominata, *Acus.* 30.
- Ithacus, Perelai f., cum Nerito fratre e Cephalenia migrat in Ithacam, *Acus.* 30.
- Ithome [?] in Arcadia, *Pher.* 34.
- Itone, regio sub Hæmo, *Hec.* 151.
- Itonia, urbs Thessaliæ, *Hec.* 338.
- Itonia Minerva, unde dicta, *Hec.* 33.
- Itonus, urbs, II, 7, 7, 4.
- Itonus, pater Bœoti, *Hell.* 8.
- Itylus, Zethi ex Ædone filius, a matre occiditur et deplo-ratur, *Pher.* 102.
- Ityl, Terei et Procne f., III, 14, 8, 3; patri a Philomela in mensa apponitur, *ibid.* § 5.
- Iulus, hymnus, *Ap. fr.* 37.
- Juno, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; profer-tur, I, 2, 1, 1; Jovi nubit, I, 3, 1, 1; ex eo liberi, *ib.*; Vulcanum extra concubitus edit, I, 3, 5; ei vincit, quoniam Herculi, a Troja reduci, tempestatem immise-rat, II, 7, 1, 1; Vulcanus auxilium fert, I, 3, 5; Siden in Haden detrudit, I, 4, 3, 2; petitur a Porphyrione, I, 6, 2, 1; Argonautis favet, I, 9, 22, 5; I, 9, 25, 2; *Pher.* 60; Io persequitur et Epaphum ejus f. a Curetibus fu-randum curat, II, 1, 3, 2; ejus ἱερόν a Proetidibus contemptum, II, 2, 2; Eurysthei et Herculis natales lithyiam regere jubet, II, 4, 5, 9; Herculi puero duo serpentes immittit, II, 4, 8, 4; ei furem injicit, II, 4, 12, 1; Amazones instigat, II, 5, 9, 7; Herculi tem-pestatem, *Pher.* 35; cancrum immittit, *Hell.* 40; Ge-ryonis boves, cestro injecto, dissipat, II, 5, 10, 12; Jovi poma aurea dat, II, 5, 11, 2; *conf.* *Pher.* 33 a; Seme-len perdit, III, 4, 3, 1sq.; Inoni et Athamanti insaniam, *ibid.* § 6; Baceho furem injicit, III, 5, 1, 1; ab Ixi-one amatur, *Pher.* 103; Sphingem Thebanis mittit, III, 5, 8, 2; Tiresiam obcecatur, III, 6, 7, 7; Calisto perdit, III, 8, 2, 5; Acræa Corinthi colitur, I, 9, 26, 4; ad ejus sacra apud Coos servi non admittuntur, *Phyl.* 75.
- Jupiter, Croni e Rhea f., a matre in Cretam delatus, ibi clam educatur, I, 1, 2, 6; Crono e Titanibus bellum infert, I, 2, 1, 2; Cyclopus et Centimanorum liberato-rum ope Titanes vincit et iis in Tartarum dejectis Cen-timanos custodes dat, *ibid.* sq.; cum fratribus impe-rium partitur, *ibid.* § 4; auxilium fert Plutoni Pro-serpinam rapienti, I, 5, 1, 1; eam reddi jubet, I, 5, 3; Porphyrioni injicit cupidinem Junonis, I, 6, 2, 1; Gi-gantes debellat, *ibid.* § 5; cum Typhone varia fortuna pugnat; tandem Ætnam montem ei injicit, I, 6, 3, Promætheum Caucasos affigi jubet, I, 7, 1, 2; æneum hominum genus perdit, I, 7, 2, 3; Deucalionem et Pyr-rham jaciendis super capita lapidibus homines gignere jubet, I, 7, 2, 6; tempestatem Argonautis immittit, I, 9, 24, 4; Sarpedoni diurnam concedit vitam, III, 1, 2, 3; Cadmo Harmoniam dat uxorem, III, 4, 2, 2; Ti-resiæ artem vaticinandi, III, 6, 7, 7; Amphiarao im-mortalitatem, III, 6, 8, 6; Milanionem et Atalantam in leones mutat, III, 9, 2, 7; Ganymedem in cælum tol-lit, III, 12, 2, 3; Æsculapium fulmine sternit, III, 10, 4, 1; Apollinem Admeto servire jubet, *ibid.*; *Pher.* 76;

Salmonem fulmine sternit, I, 9, 7; Lycaonidas, præter Nictylum, III, 8, 1, 6; Idam, III, 11, 2, 6; Asopum, III, 12, 6, 6; Æginam rapit, *Pher.* 78; dat iudices certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; de Adonide iudicium fert, III, 14, 4, 6; ejus uxores, pelli-ces et liberi i Metin ducit, I, 2, 1, 1; eam gravidam de-vorat, I, 3, 6; ex ipsius capite oritur Minerva, *ibid.*; Junonem ducit, I, 3, 1, 1; ex ea liberi, *ibid.*; eam de cælo suspendit, II, 7, 1, 1; Europam rapit, *Acus.* 20; *Hell.* 8; Ixionem lustrat, *Pher.* 103; Nymphas Dodo-næas inter sidera collocat, *Pher.* 46; Troi pro Gany-mede dat equos immortales, *Hell.* 136; Neptuno et Apollini jubet ut Laomedonti serviant, *Hell.* 136; liberi ex Themide, I, 3, 1, 2; *Pher.* 33; e Dione, ex Eury-no-me, e Styge, e Mnemosyne, I, 3, 1, 3 *sqq.*; Asteriam amat, I, 4, 1, 1; e Latona, I, 1, 1, 2; e Thymbride, I, 4, 1, 3; ex Elara, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5; e Niobe, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; *Acus.* 11, 12; e Mæra, *Pher.* 79; ex Io, II, 1, 3, 6; e Danae, II, 4, 1, 3; *Hec.* 358; ex Alc-mene, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27; (e qua f. Herculeum Myce-nis R. destinat, sed a Junone fallitur, II, 4, 5, 9; illius certamen cum Apolline dirimit, II, 6, 2, 7); ex Europa, III, 1, 1, 5; e Cassiopea, III, 1, 2, 4; e Semele quam invitus perdit, III, 4, 3, 2 *sqq.*; infantem Junoni subdu-cit, *ibid.* § 9; ob Semelen petitam Atæoni iratus, III, 4, 4, 2; Calirrhoen amat, et ei concedit, ut filii repente adolescent, III, 7, 8, 1; ex Antiope, III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 1; *Pher.* 102; ex Atlantidibus, III, 10, 1, 4; *Hell.* 56; ex Callisto, quam in ursam mutat, III, 8, 2, 4; e Maia, III, 10, 2, 1; *Hell.* 56; [Mercurium artem vaticinandi docet, nuntium deorum facit], III, 10, 2, 10; e Taygete, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56; e Leda, III, 10, 7, 1; [Dioscuros in cælum recipit, III, 11, 2, 1]; ex Ele-ctra, III, 12, 1, 1; *Hell.* 56, 58; ex Eurynome, III, 12, 6, 5; ex Ægina, III, 12, 6, 7 [Æaco f. in Ægina insula homines e formicis procreat, *ibid.*]; e Torthebia, *Xanth.* 2; e Pyrrha, *Hell.* 10; e congressu cum Thetide absti-net, quare? III, 13, 5, 1; Jupiter i Atabyrius, III, 2, 1, 4; Cænæus, II, 7, 7, 9; pater Pirithoi, *Hell.* 74; Argi, *Pher.* 32; Patrous, II, 8, 4, 1; Soter, II, 5, 1, 2; *Phil.* 179, 18; Phyxius, I, 7, 2, 5; Dodonæus, *Ap. fr.* 1; ἀποκρίσις, *Ister* 10; Hecaleus, *Philoch.* 27; Morius, *Ap. fr.* 34; χαρυσίτης, *Ap. fr.* 34; ἰξίωνος, *Pher.* 114 a; Messapæus, *Theop.* 274; Jovis templum in Ar-cadia, *Theop.* 272; J vis Olympii statua, *Philoch.* 97; « Jovis Corinthus », *Ephor.* 17; *Demo* 9.

Ixias, urbs Oenotrorum, *Hec.* 35.

Ixibatz, gens ad Pontum, *Hec.* 166.

Ixion, Æthonis vel Pisionis f., Eioneum, cujus filiam Diam uxorem ducere volebat, dolo interficit, qua-propter insaniens a Jove tandem lustratur, *Pher.* 103; Junonis amore captus, *ibid.*; pœnas ap. inferos luit, *ibid.*; Pirithoi pater, I, 8, 2, 4.

L.

Labdacus, Polydori e Nycteide f., Laii pater, III, 5, 5, 2; de finibus cum Pandione manum conserit, III, 14, 8, 2.

Labyrinthus, Dædali opus, Minotauri habitaculum, III, 1, 4, 4; III, 15, 8, 9; *Philoch.* 38.

Lacedæmon a Eurysthene et Procle in sex partes divisa, *Ephor.* 18.

Lacedæmon, Jovis e Taygete f., *Hell.* 56; Laconicæ no-men dat; Amyclæ e Sparta pater, III, 10, 3, 1; et Eu-rydices, II, 2, 2, 1; *Pher.* 26.

Lacedæmonii a Croso aurum emunt, *Theop.* 219; Eleis se adjungunt contra Philonem, *Ephor.* 15; eorum contra Messenios bellum, *Ephor.* 53; Cleandriden proscribe-

runt, Plistonacleum mutant, *Ephor.* 118; bellum in-dicunt Atheniensibus, *Ephor.* 119; Atticam invadentes sacris oleis parcunt, *Androt.* 45; *Philoch.* 102; inde a quo tempore patrios mores deseruerint, *Phyl.* 43.

Laceria, urbs Magnesiæ, *Hell.* 23.

Laches, Atheniensis, exercitus in Siciliam missi dux, *Philoch.* 104.

Lacmon, promontorium Pindi, *Hec.* 70.

Laco, i. q. Lacedæmonius, *Ap. fr.* 135.

Laconica, regio, a Lacedæmone nomen accipit, III, 10, 3, 1; Hippocoonte cæso, ab Hercule Tyndareo traditur, III, 10, 5, 3; II, 7, 3, 5; ad Proctem et Eurystheum (Heracidas) redit, II, 8, 4, 2 *sqq.*; ejus signum, II, 8, 5, 1.

Laconistæ in choris quadratis canunt, *Tim.* 44

Lacratidas, ephorus, *Ephor.* 127.

Lacratides archon, *Philoch.* 83

Lade, insula Æolidis, *Hec.* 226.

Ladepsi, gens Bithyniæ, *Theop.* 18.

Ladesta sive Ladestum, una ex insulis Liburnicis, *Theop.* 141.

Ladon, fl., II, 5, 3, 2; Metopes pater, III, 12, 6, 5.

Læa, urbs Cariæ, *Hec.* 236.

Laertes, Arcesii f., Argonauta, I, 9, 16, 8; pater Ulyssus, III, 10, 8, 2; Penelopen Ulyssi uxorem postulat, *Pher.* 90.

Lais, meretrix ubi nata, ubi sepulta sit, *Tim.* 105, 106; Aristotelem Cyrenaicum amat, *Ister* 48.

Lais, urbs Laconica, *Ephor.* 18.

Laius, Labdaci f., III, 5, 5, 2; regno privatur, *ibid.*; Thebis ejicitur; in Peloponneso a Pelope exceptus Chrysippum, hujus filium, rapit, III, 5, 5, 11; post Amphionem Thebis regnat, III, 5, 7, 1; Iocasten ducit; oraculum de filio παρπορρόν, *ibid.* § 2; natum exponit Œdipum, *ibid.*; ab eo necatur, a Damasistrato sepelitur, *ibid.* § 7; ejus certamina, III, 15, 7, 6; Laii præco Poly-potes, *Pher.* 47 a.

Laius, Typhonis filius, Agamestoris pater, *Pher.* 20.

Lametini, urbs non procul a Crotone, *Hec.* 40

Lametus, fluvius Italiæ, *Hec.* 40.

Lamia, pellex Demetrii Polyorctæ, *Phyl.* 6

Lamippes, Niobæ f., *Pher.* 102 b.

Lampadophoria, tria festa Attica, *Ister* 3.

Lampo, Laomedontis ex Strymo al Placia f., III, 12, 3, 11.

Lamponium, urbs Troadis, *Hec.* 210.

Lampsaceni cum Parianis de finibus contendunt, quantum soli per fallaciam illis ademerint, *Charon* 10; eorum terra antea Bebrycia nominata, *Charon* 7; eorum fons memorabilis, *Theop.* 287; eorum in Delphico templo donarium, *Theop.* 182.

Lampsace, filia Mandronis, Bebrycum regis, *Charon* 6.

Lampsacus, urbs Asiæ min., *Hec.* 207; a Phocæensibus condita, *Ephor.* 93; unde nominata sit, *Charon* 6; a Lacedæmonii capta, *Theop.* 8.

Lampus, Cadidri filius, *Ephor.* 35.

Lampsos, pars Clazomenarum regionis, *Ephor.* 35.

Lampus, Ægypti e Gorgone f., Ocybetes sponsus, II, 1, 5, 8.

Lanomenes, Herculis ex Oria f., II, 7, 8, 3.

Laodamas, Eleoclis f., Thebanorum contra Epigonos dux, necat Ægialeum, ab Alcmaone interficitur, III, 7, 3, 2.

Laodamia, Bellerophontis f., Homero dicitur Sarpedonis e Jove mater, III, 1, 1, 5.

Laodamia, Orestis nutrix, ejus filius ab Ægistho occisus, *Pher.* 96.

Laodice, Cinyræ a Metharme f., Elati conjux, III, 9, 1, 2; eadem Laogore, III, 14, 3, 4.

- Laodice, Nympha, Phoronei conjux, II, 1, 1, 5.
 Laodice, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Laodice, Antiochi Dei uxor, Danaen interficiendam curat, *Phyl.* 23.
 Laodocus (Ætolus) Apollinis a Phthia f., cum fratribus ab Ætolo trucidatur, I, 7, 6.
 Laodocus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Laodocus, exercitum VII ducum secutus, jaculo vincit in Nemeis, III, 6, 4, 5.
 Laogoras, Dryopum R. Lapitharum socius, ab Hercule cæditur, II, 7, 7, 4.
 Laogore, Cinyræ e Methasme f.; ei Venus irascitur, III, 14, 3, 4. *Vide* Laodice.
 Λαοί, populi. *Vide Philoch.* 12.
 Laomedon, Herculis e Meline f., II, 7, 8, 2.
 Laomedon, Ili ex Eurydice f., III, 12, 3, 11; ejus ex Strymo al. Pavia progenies, *ibid.*; pretio pro muris extructis Apollini et Neptuno non soluto, pestem et diluvium Troadi parat, III, 5, 9, 11; ad quod tollendum Hesionem ceto proponit, qua ab Hercule liberata, promissos ei equos negat, *ibid.*; *Hell.* 136; ab eo trucidatur, II, 6, 4, 5; e Leucippe gignit Priamum, *Pher.* 99; pater Tithoni, *Hell.* 142.
 Laonytus, Oedipi ex Iocasta f. (Laii f., *Pher.* 50), a Minyis et Ergino occisus, *Pher.* 50.
 Laophonte, Pleuronis filia, Thespii uxor, mater Ledæ et Althææ, *Pher.* 29, I, 7, 7, 1.
 Laos, urbs Lucaniæ, *Ap. fr.* 112.
 Laothoe, ex Idmone mater Thestoris, *Pher.* 70.
 Laothoes, Herculis ex Antide f., II, 7, 8, 4.
 Lape, i. q. Nape, *Hell.* 120.
 Lapithæ, Chironem Pelio monte pellunt, II, 5, 4, 5; ab Hercule cæduntur, II, 7, 7, 3.
 Lapithas, Diomedes pater, III, 10, 3, 3.
 Larissa, urbs in confinio Eleæ et Dymæ, *Theop.* 289.
 Larissa, urbs Pelasgica in Thessalia, *Pher.* 26; ab Acrisio condita, *Hell.* 28.
 Larissa, in Argolide a Pelasgo condita, *Hell.* 37.
 Larissa, Pelasgi f., a quo urbs in Thessalia nominata, *Hell.* 29.
 Lateres aurei a Crorso Apollini consecrati, *Theop.* 184.
 Laternæ corneæ, *Phil.* 15.
 Latmus, mons Cariæ, idem quem Homerus Plithiron nominat, *Hec.* 227.
 Latona, Cœl e Phœbe f., I, 2, 2, 2; cum Jove congressa, a Junone circumagitur, in Delo Apollinem et Dianam parit, I, 4, 1, 1 *sqq.*; Apollinis et Dianæ iram in liberos Niobes, a qua spreta erat, excitat, III, 5, 6, 3; *Xanth.* 13; coram Jove pro Apolline deprecatur, III, 10, 4, 3; Neptuno pro Delo dat Calauriam, *Ephor.* 59.
 Laurus, Apollini sacra, *Philoch.* 203.
 Laus, fluvius Italiæ, terminus Oenotriæ, *Ant.* 6.
 Leades, Astaci f., Thebanus, Eteoclum cædit, III, 6, 8, 2.
 Leanira, Amyclæ f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Learchus, Athamantis ex Ino f., I, 9, 1, 2; a patre fuente necatur, I, 9, 2, 1; III, 4, 3, 6.
 Lebedus, urbs Ioniæ, *Hec.* 219.
 Leda, Thestili f., I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Tyndarei uxor, III, 10, 6, 2; ejus ex Jove et Tyndareo progenies, I, 10, 7, 1; Leda, Calydonia nominatur, *Hell.* 86.
 Λεῖα πέτρα in Attica, *Ister* 6.
 Leitus, Alectoris f., Argonauta, I, 9, 10, 8.
 Leitus, Penelei pater, III, 10, 8, 2.
 Leleges quam Ioniæ regionem olim tenuerint, *Pher.* 111; *Ephor.* 32.
 Lelex, Spartanus ἀνδρογῶν, III, 10, 3, 2.
 Lemniæ, mulieres ob impietatem in Venerem, I, 9, 17; a viris desertæ, hos occidunt, Thoantem trucidant, Hypsipylum vendunt, III, 6, 4, 2.
 Lemnus, insula destituta viris, Hypsipylæ paret quum eo veniunt Argonautæ, I, 9, 17.
 Lemnus, nomen Magnæ Dææ, *Hec.* 102, cui virginēs immolabant, *ibid.*
 Lemnus, insula juxta Thraciam, unde dicta? *Hec.* 102; a Thracibus (Sintibus) habitata, *Hell.* 112, 113; ignis et armorum fabricatio inventa, *ibid.*
 Lenæa festum, *Ap. fr.* 58.
 Leo Nemeus, Typhonis progenies, II, 5, 1, 1.
 Leocorium in Ceramico, *Phanod.* 6.
 Leon, Lycæonis f., III, 8, 1, 3.
 Leonnatus, Alexandri M. amicus; venandi studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
 Leonteus, Coroni f., Helenæ proculus, III, 8, 2.
 Leontius Epicureus, pater Danaes, *Phyl.* 23.
 Leotychides, pater Chelonidis, uxoris Cleonymi, *Phyl.* 48.
 Lerna, urbs Argolidis, *Pher.* 31 b; in qua sponsorum cæsorum capita a Danaïdibus humanantur, II, 1, 5, 11 amnis et palus, II, 1, 4, 10.
 Lernæa hydra, ejus forma; cum cancro ab Hercule necatur, II, 5, 2, 1.
 Lesbus, insula Nili, *Hec.* 286.
 Lesbus, ins. maris Ægæi, in quam Orestes coloniam ducit, *Hell.* 114.
 Lesyrus, fluvius Iberiæ, *Hec.* 16.
 Leucadius, Icarii f., *Ephor.* 57.
 Leucippe, Laomedontis uxor, *Pher.* 99.
 Leucippus, Oenomai f., Daiphnes amore captus; ejus mors, *Phyl.* 33.
 Leucippus, Herculis ex Eurytele f., III, 7, 8, 7.
 Leucippus, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5; ejus e Philodice filiæ, III, 10, 3, 6; a Dioscuris rapiuntur, III, 11, 1, 2.
 Leucippus, Placiæ pater, III, 12, 3, 11.
 Leucon, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Leucones, Herculis ex Æschreide f., II, 7, 8, 5.
 Leucopus, Porthonis f., I, 7, 10, 2.
 Leucosyri, populus Asiæ, *Ephor.* 82.
 Leucothea, dea marina, olim Ino, III, 4, 3, 7.
 Liburni, populus ad sinum Adriaticum, *Hec.* 61.
 Liburnicæ insulæ; earum ambitus, *Theop.* 140.
 Libya a Libye nomen accipit, Danao obtingit, II, 1, 4, 1; Libyam transgreditur Hercules, *Pher.* 33; Libyam exteriorem Hercules a bestiis purgat, *ibid.*
 Libye, Epaphi e Memphide f., Libyæ nomen dat, II, 1, 4, 1; ejus e Neptuno filii, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2.
 Lichas, puer, Herculi sacrorum minister, ab hoc in mare dejicitur, II, 7, 7, 11.
 Lichindus, urbs Sicilia, *Phil.* 18.
 Licymnius, Electryonis e Midea nothus, II, 4, 5, 7; in perniciæ fratrum servatus, II, 4, 6, 2; cum Amphitryone Thebas profectus, Perimeden hujus sororem ducit, *ib.* § 6; ejus filius ab Hippocoontidis cæditur, II, 7, 3, 3; pater Argei et Melanis, II, 7, 7, 8; a Tlepolemo invito necatur, II, 8, 2, 3.
 Liebris, urbs Phœnicum, *Hec.* 283.
 Liguës, populus Italiæ, ab Umbris et Pelasgis e sedibus suis pulsus; Siculo duce in Siciliam transeunt, *Phil.* 2.
 Liguriæ gentes et urbes, *Hec.* 20—24.
 Ligya, sedes Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9.
 Ligyes, I, 9, 24, 5.
 Ligyro, Achillis infantis nomen, III, 13, 6, 4.
 Lilæa, urbs Phocidis, *Theop.* 264.
 Lilybæum, Sicilia promontorium et urbs, *Hec.* 46.
 Limnæ, urbs ad Hellespontum, circa Sestum, *Hec.* 137.
 Limnæi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Limnorea, Nereis, I, 2, 7.

- India M. *Vide* Minerva.
 Linus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Linus, Uraniae filius, ab Apolline interfectus, qua de causa, *Philoch.* 188, 189.
 Linus, Oeagri al. Apollinis f., I, 3, 2, 1; Hercules in pulsanda cithara magister, Orphei frater, ab Hercule necatur, II, 4, 9, 2.
 Lingua, optima hostiae pars, *Philoch.* 173.
 Lingus, castellum Cassandriensium, *Ap. fr.* 57.
 Linguae, fuerunt septuaginta quinque, *Ephor.* 7.
 Lipare, una ex Aelolicis insulis, a Cnidiis occupata, *Ant.* 2.
 Liparæi, colonia Cnidiorum, *Ant.* 2.
 Lipaxus, urbs Thraciae, *Hec.* 119.
 Lirnytia, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 245.
 Litta, urbs Laconica, *Ap. fr.* 164.
 Lixus, Aegypti e Caliane f., Cleodores sponsus, II, 1, 5, 7.
 Longone, oppidulum Siciliae, *Phil.* 38.
 Locozus vel Locoxus, urbs Phrygiae, *Xanth.* 6.
 Locrenses, ut Minervæ iram placarent, quotannis usque ad tempora post bellum Phocicum binas virgines Trojam miserunt, *Tim.* 66.
 Locri Epizephyrii, urbs Italiae, *Hec.* 51; non Locrensi-um in sinu Crissæo, sed Opuntiorum colonia, *Ephor.* 46; de ejus originibus, *Tim.* 67, 68; eorum leges a Zaleuco compositae, *Ephor.* 47.
 Locri, Epicnemidii, cum Hercule contra Oechaliam profisciscuntur, II, 7, 7, 7.
 Locris, II, 7, 2, 8.
 Locrus, Jovis e Maera f., cum Zetho et Amphione condit Thebas, *Pher.* 79.
 Loryma, urbs Cariae, *Hec.* 232.
 Lucifer et Hesperus idem, *Ap. fr.* 2.
 Lucifer, Cycelis pater, I, 7, 4, 1.
 Luna, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Endymionem amat, I, 7, 5.
 Lusorum fons memorabilis, *Theop.* 287.
 Lycæa, urbs Arcadiae, *Theop.* 271.
 Lycaon, Pelasgi e Dejanira, *Pher.* 85; e Melibœa al. Cylene f., Arcadiae R., III, 8, 1, 2; uxorem ducit Cylenen; ex ea liberi, *Pher.* 85; cf. *Hec.* 375; cum filiis L., ob impietatem in Jovem e medio tollitur, III, 8, 1, 6.
 Lycaon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lycaon, Neptuni ex Celæno, frater Euryti, *Phyl.* 14.
 Lyces, Olli filius, Typhonis pater, *Pher.* 20.
 Lyceum Pisistrato regnante, *Theop.* 148; curante Pericle exstructum, *Philoch.* 96.
 Lycia, Iobatæ paret, II, 2, 1, 3; Bellerophonti, II, 3, 2, 3; Sarpedoni, III, 1, 2, 3; Tremile vocabatur, *Hec.* 364.
 Lycia, filia Xanthi fluvii, *Hec.* 242.
 Lycii, popul. Asiae Min., *Ephor.* 80; Lyciorum electa juvenus a Bellerophonte superatur, Lycii a Cilice debellantur, II, 3, 2, 3; cum Telmisseis bellum gerunt, *Theop.* 111.
 Lycius, Hercules e Toxicrate f., II, 7, 8, 7.
 Lycius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Lycolas, Tricholei f., Onomarchi amasius, *Theop.* 182.
 Lycomedes, Deldamiae pater, Achillem muliebri veste indutum servat, III, 13, 8, 2.
 Lycon, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
 Lycopus, Agrii f., I, 8, 6, 1.
 Lycormas fl. Evenus vocatur, I, 7, 8.
 Lycosthene, urbs Lydiae, *Xanth.* 15.
 Lycosthenia i. q. Lycosthene.
 Lycurgus, Alei ex Neera f., III, 9, 1, 3; ejus e Cleophile al. Eurynome progenies, III, 9, 2, 1; pater Ancæi, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; et Cephei, I, 8, 2, 4; rex Arcadum Areithoum Bæotum interficit, *Pher.* 86.
 Lycurgus, Dryantis f., Edonorum R., III, 5, 1, 4; Bacchum male excipit, furens filium perdit et se ipsum, III, 5, 1, 5 sq.
 Lycurgus, Hercules e Thespiade f., II, 7, 8, 7.
 Lycurgus, Pronactis f., I, 9, 13, 2; ab Aesculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.
 Lycurgus, Pheretis f., Nemææ R., pater Opheltæ ex Eurydice, al. Amphitheæ, I, 9; 14; III, 6, 4, 1.
 Lycurgus in Naxo insula, pater Pleiadum, *Pher.* 46.
 Lycurgi Lacedæmonii ætas, *Ap. fr.* 73, 75; *Tim.* 47; ejus nullam mentionem fecit Hellanicus (*Vide fr.* 91); ejus instituta Procli et Eurystheni injuste ab Hellanico tributa, *Ephor.* 19; in Creta vitam finivit, *Tim.* 46; ei quotannis sacrificatur, *Ephor.* 19.
 Lycus, Aegypti f., Agaves sponsus, II, 1, 5, 3.
 Lycus, Celænus e Neptuno f., *Hell.* 56; in insulas fortunatorum a patre ducitur, III, 10, 1, 3.
 Lycus, Hyriei e Clonia f., III, 10, 1, 4; cum Nycteo fratre, Phlegya occiso, ex Eubœa in Syriam profectus, hinc Thebas venit, Laïum regno privat, III, 5, 5, 2; Antio-pen, Nyctei f., profugam, Epopeo necato, captivam Sicyone abducit; a Zetho et Amphione trucidatur, *ibid.* § 10.
 Lycus, Dascyli f., Mariandynorum al. Mysiae R. Argonau-tas hospitio excipit, I, 9, 23, 1; ab Hercule Bebyrum terram accipit, II, 5, 9, 6.
 Lycus, Pandionis f., III, 15, 5, 5.
 Lycus, Lycaonis f., *Hec.* 375.
 Lyde, Alyattæ soror et uxor, *Xanth.* 19, p. 42.
 Lydi, Tyrrheno duce in Etruriam transvecti, *Tim.* 19; feminas castrarunt, *Ephor.* 102; *Xanth.* 19; Lydorum et Torreborum lingua parum diversa, *Xanth.* 1; Lydi non nominantur ab Ephoro inter populos Asiae minoris, *Ephor.* 80.
 Lydia regio, *Xanth.* 14; quantas et quot ea mutationes subivit, *Xanth.* 3; Omphalæ paret, *Pher.* 34; II, 6, 3, 1.
 Lydus, Atys filius, a quo Lydi nominati, *Xanth.* 1, p. 36.
 Lyncestis aqua in Epiro, *Theop.* 229.
 Lynceus, Aegypti ex Argyphia f., ab Hypermnestra spon-servatur, eam ducit, II, 1, 5, 2; ex ea progenies, II, 2, 1, 1; post Danaum Argis regnat, *ibid.*
 Lynceus, Aphareï ex Arene f., Messenius, *Pher.* 65; oculorum acie insignis, III, 10, 3, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; de præda, ex Arcadia abacta, cum Dioscuris congressus, Castorem sternit, a Polluce interimitur, III, 11, 2, 4.
 Lynceus, Hercules e Tiphysa f., II, 7, 8, 5.
 Lynceus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Lyrus, Anchisæ e Venere f., sine liberis moritur, III, 12, 2, 4.
 Lysandri, Lacedæmonii, indoles, *Theop.* 21, 22; Athenienses navali prælio superavit, unus erat ex Motha-cibus, *Phyl.* 44; ejus oratio de mutanda reipublicæ ratione ab Agesilao reperta, *Ephor.* 127; oraculorum sacerdotes corrumpere studet, *Ephor.* 127.
 Lysander, Sicyonius, citharista; ejus in arte musica muta-tiones, *Philoch.* 66.
 Lysandridas, Xenopitheæ f., adversarius Agesilai regis, a Lacedæmonis in exilium pulsus, *Theop.* 268.
 Lyse, Thespii f., Hercules pellex, II, 7, 8, 1.
 Lysianassa, Epaphii f., Busiridis e Neptuno mater, II, 5, 11, 7.
 Lysianassa, Nereis, I, 2, 7.
 Lysias, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, capitis

pœna ab Atheniensibus afficitur, *Philoch.* 121.
 Lysias, orator, *Tim.* 96.
 Lysidice, Bori uxor, *Hell.* 10.
 Lysidice, Pelopis f., Mestoris uxor, II, 4, 5, 4.
 Lysidice, Thespii f., Teletis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Lysimache, Abantis f., Talai conjux, I, 9, 13, 1.
 Lysimache, Priami, f., III, 12, 5, 13.
 Lysimachus; de ejus aula diceretur Demetrii, *Phyl.* 6;
 amicorum ejus nomina, *ibid.*
 Lysinomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Lysippe, Proeti f., insanit; a Melampode sanatur, II, 2, 2;
Pher. 24.
 Lysippe, Thespii f., Erasippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Lysippus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Lysithous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lytæa, Hyacinthi f., ad Geræsti tumulum ab Athenien-
 sibus immolata, III, 15, 8, 5.
 Lytiæres, cantilena, *Ap. fr.* 37.
 Lyxea, urbs Acarnaniæ, *Hec.* 80.

M.

Macar, pater Mytilenes, *Hec.* 101.
 Macareus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107
 Macareus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Maccaræ, regio super Pharsalum, *Theop.* 59
 Macednus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Macedo, Æoli f., *Hell.* 46,
 Macedones a Macedone nominati, *Hell.* 46.
 Macedonica stola, *Phyl.* 41.
 Macetia, antiquum nomen Macedoniae, *Clitod.* 6
 Maclæreus Delphis Neoptolemum interficit, *Pher.* 96
 Machaon, Æsculapii f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Macrones, populus Asiæ, *Hec.* 191.
 Mactorium, urbs Siciliæ, *Phil.* 4.
 Macynia, urbs Ætolizæ, *Hell.* 111.
 Madytus, urbs Hellespontii, *Hec.* 138.
 Mænades, Orpheum discerpunt, I, 3, 2, 3.
 Mænalus, Lycaonis f., natus maximus, *Hec.* 375; pueri
 jugulati viscera Jovi apponi jubet, III, 8, 1, 3 sq.
 Mænalus, Arcadis f., *Hell.* 60.
 Mænalus, Atalantes pater, III, 9, 2, 8
 Mænalus, mons Arcadiæ, *Hell.* 60.
 Mæon, Thebanus, Tydei manibus elabitur, III, 6, 5, 2.
 Mæon, Apellidis filius, pater Homeri, *Hell.* 6; cf.
Ephor. 164.
 Mæones non nominantur ab Ephoro inter populos Asiæ
 minoris, *Ephor.* 80.
 Mænobora, urbs Mastienorum, *Hec.* 8
 Mæotæ, Scythæ, *Hell.* 92; *Ephor.* 78.
 Mæotis palus, *Ephor.* 78.
 Mæra, Icarii canis, domini cadaver ejus filiz indicat, III,
 14, 7, 4.
 Mæra, Proeti ex Antea filia, Dianæ socia, a Jove vitata
 parit Locrum; a Diana interficitur. *Pher.* 79.
 Magdolum, urbs Ægypti, *Hec.* 282.
 Magorum doctrina, *Theop.* 71, 72; eorum princeps Zo-
 roaster; ejus successores, *Xanth.* 29; Magi cum matri-
 bus suis et filiabus consuescunt, *Xanth.* 28.
 Magnes, Æoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Naide Nympha proge-
 nies, I, 9, 6.
 Magnes, Pieri pater, I, 3, 3, 1.
 Magnes, Smyrnæus, poeta et musicus, Gygis amasius, a
 Magnetibus summis injuriis affectus, *Xanth.* 19, p. 40.
 Magnesia, ad Sipylum, prope eam fons memorabilis,
Hell. 125.
 Magnetes Magnetem, qui Magnesiæ feminis amorem in-
 jecit, pessime habent; quare Gyges eorum agros vastat,
Xanth. 19, p. 40.

Maia, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Mercuri
 e Jove mater, *ibid.* 2, 1; *Hell.* 56.
 Maia, Arcas, nutrit Arcadem, Jovis e Callisto f., III, 8,
 2, 7.
 Mala aurea ab Atlantis filiabus subrepta, *Pher.* 33.
 Malea mons, II, 5, 4, 4.
 Mali aureos fructus ferentes in insula Oceani occidentalis;
 a dracone custodiuntur, *Pher.* 33.
 Malieus, urbs ad sinum Maliacum, *Androt.* 15.
 Malis, Omphalæ famula, ex Hercule parit Acekem, *Hell.*
 102.
 Μᾶλλος, nomen Apollinis in Lesbo, *Hell.* 117.
 Malum Herculis, *Apoll. fr.* 14.
 Mandro, rex Bebyrcum Pityoessensium, pater Lampsacæ,
 a Phobo in bello contra vicinos adjutus, auctor est
 Phocæensibus coloniam Pityoessam deducendi, *Charon* 6.
 Mandrobulus, *geophanium* in Samo invenit, *Ephor.* 161.
 Mandya Liburnica, species vestimenti, *Hec.* 61.
 Mantho, Melæ mater, *Hell.* 117.
 Mantina, urbs Peloponnesi, alias dicta Agamia, *Hec.* 93.
 Mantinenses digladiandi artis inventores, *Ephor.* 97;
 eorum civitas a Lacedæmoniis in quinque pagos divisa,
Ephor. 138; eorum infortunium, *Phyl.* 51.
 Mantineus, Ocaliæ pater, II, 2, 1, 1.
 Mantinous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mantinus, Lycaonis f., *Hec.* (P) 275.
 Mantius, Polyphidis pater, *Pher.* 91.
 Manto, Tiresiæ f., cum præda ab Argivis datur Apollini
 Delphico, III, 7, 4, 2; ejus ex Alcmaëone liberi, III, 7,
 7, 2; Clarius oraculum instituit, *Theop.* 113.
 Marathon, in Attica, II, 5, 7, 4; ab Heraclidis habitatur,
 II, 8, 2, 2.
 Marathonius taurus, Androgeum perdit, III, 15, 7, 5.
 Mardi, gens Hyrcanorum, *Ap. fr.* 113.
 Mares, populus Asiæ, *Hec.* 192.
 Mariandyni, populus Asiæ minoris, *Hec.* 201; *Ephor.*
 80; I, 9, 23, 1; Mariandynorum terram Bæoli tene-
 bant, *Ephor.* 83.
 Mariandynia a quo nominata? *Theop.* 201
 Mariandynus, Paphlagoniæ regulus, Bebyrcum terram oc-
 cupat, *Theop.* 201.
 Marmaces, gens Æthiopica, *Hec.* 268.
 Maronea, Thraciæ civitas, *Ephor.* 74.
 Marpessa, Eveni f., ab Ida rapitur, I, 7, 8; cum Apollini
 præfert, I, 7, 9.
 Marphas, Cambysæ filius, *Hell.* 164.
 Mars, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; ejus liberi: e Proto-
 genia, I, 7, 7, 2; e Demonice, I, 7, 7, 3; ex Althæa, I,
 8, 2, 1; pater Dryantis, I, 8, 2, 4; Ascalaphi et Ialme-
 ni, I, 9, 16, 8; Diomedis e Cyrene, II, 5, 8, 1; e Pyrene
 Cycni, II, 5, 11, 3; Draconis, a Cadmo occisi, III, 4, 1,
 3; *Hell.* 8; Harmoniæ ex Venere, III, 4, 2, 2; Phlegyæ
 ex Chryse, III, 5, 5, 3; Parthenopæi ex Atalante, III,
 9, 2, 9; Alcippes ex Agraule, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69;
 Teret, III, 14, 8, 2; Eurytionis ex Erythea, *Hell.* 41;
 Amazonum ex Harmonia, *Pher.* 25; ab Alcidis vin-
 ctus, a Mercurio liberatur, I, 7, 4, 6; ejus cum Hercule
 pugna dirimitur, II, 5, 11, 3; ei se immolat Menœceus,
 III, 6, 7, 8; Halirrothium interficit, a Neptuno in
 judicium vocatur, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; Cadmum dra-
 conis dentes serere jubet, *Pher.* 44; Mortem a Sisyphe
 in vincula coniectam liberat, *Pher.* 78; Mars et Mi-
 nerva in Orestis iudicio sedent iudices, *Hell.* 83; Mars
 et Neptunus in Areopago de Halirrothio causam dicunt,
Hell. 83; ei homines sacrificantur a Lacedæmoniis,
Ap. fr. 20; ejus ager quinquaginta jugerum erat,
Pher. 71.

- Marse, Thespii f., Bucoli ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Marsyas, Apollinem ad certamen musicum provocat; a quo superatus trucidatur, I, 4, 2, 1.
 Martius fons, III, 4, 1, 3.
 Mascotus, urbs Libyæ, *Hec.* 301.
 Massia, regio prope Tartessum, *Theop.* 224.
 Massilia, urbs Liguriæ, Phocæensium colonia, *Hec.* 22; *Ant.* 9; unde nomen habeat, *Tim.* 39; quo tempore condita? *Tim.* 40.
 Massyli, gens Libyæ, *Ap. fr.* 114.
 Mastiani, gens prope columnas Herculis, *Hec.* 6; *Phil.* 30; Urbes eorum, *Hec.* 7—10.
 Mater magna. *Vide* Rhea.
 Matieni, populus Asiæ, *Hec.* 188.
 Matron, condimenti genus, *Ap. fr.* 190.
 Matulæ a quibus primum in convivia allatæ sint, *Tim.* 60.
 Matusium mare unde dictum, *Phyl.* 83.
 Matysius, Elæussæus, filius necem ulciscitur, *Phyl.* 83.
 Matycetæ, gens Scythica, *Hec.* 156.
 Mausolus, rex Cariae, pecuniæ cupidissimus, *Theop.* 116.
 Mausus, pagus Corinthi, *Theop.* 193, 205.
 Mazyes, nomades Libyæ, *Hec.* 304.
 Mecisteus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mecisteus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus filii, *ibid.* § 2; a nonnullis numeratur inter VII duces adversus Thebas, III, 6, 3, 4; Enryali pater, III, 7, 2, 5.
 Mecistum, urbs Triphyliæ, *Hec.* 92.
 Mecyberna, urbs Chersonesi Thraciæ, *Hec.* 120.
 Medama, urbs Italiæ, *Hec.* 41.
 Medea, *Ætæ* ex Idyia f., venifica, Iasoni auxilium fert ad aureum vellus obtinendum; quo ablato, clam cum eo fugit; Apsyrti fratris membris dispersis, patrem persequentem moratur (*Pher.* 73); Iasoni nubit; nuptiæ in Corcyra insula celebratæ, *Tim.* 7; (ex eo mater Polyxeni, *Hell.* 30) Taurum in Creta necat; Iasoni juventutem restituit, *Pher.* 74; Peliam interficit; Iolco pellitur; Corinthum venit, novas mariti nuptias ulciscitur; ab Apolline currum accipit; Athenas venit, *Æge*o nubit, Theseo insidiatur, in Colchidem reversa, patri regnum reddit; I, 9, 23, 6; I, 9, 28, 6.
 Medesicaste, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Media, regio Asiæ, *Hec.* 171; a Medo nomen habet, I, 9, 28, 5.
 Medicamenta, quæ impetum Veneris excitant et inhibent, *Phyl.* 37.
 Medici, Coi et Cnidii, Asclepiadæ dicti, *Theop.* 111.
 Medmasa, urbs Cariae, *Hec.* 230.
 Medocus, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Medon, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Medus, *Ægei* e Medea f., cum matre Athenis relictis, Mediae nomen dat, bello cum Indis obit, I, 9, 28, 5.
 Medusa, Gorgo mortalis a Perseo, secundum alios a Minerva necatur, *Pher.* 26; e Neptuneo Pegasus et Chrysaorem edit, II, 4, 2, 9 *sqq.*; ejus coma, II, 7, 3, 4; vis sanguinis, III, 10, 3, 11; in inferis ab Hercule ense petitur, II, 5, 12, 4.
 Medusa, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Medusa, Stheneli f., II, 4, 5, 8.
 Medusa, Orsilochoi f., Polybi uxore, *Pher.* 47.
 Megara, Erinnys, I, 1, 4.
 Megalopolis a Cleomene capta et incolumis servata, *Phyl.* 53, 54.
 Megamede, Aranei f., Thestii uxor, II, 4, 40, 1.
 Meganira, Croconis f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Megapenthes, Menelai e Pieride al. Teridæ f., III, 11, 1, 1; *Acus.* 28.
 Megapenthes, Proeti f., mutatis regnis, Tirynthem Perseo dat et ipse Argos tenet, II, 4, 4, 3.
 Megara, Creontis f., Herculis uxor, II, 5, 11, 6; Iolao datur, II, 6, 1, 1; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 9; *Pher.* 30.
 Megara, urbs, paret post Pylam Pandioni, III, 15, 5, 5; Niso; sub quo a Minoe capitur, III, 15, 8, 1.
 Megara, in Sicilia antea Hyblæ vocata, quando condita? *Ephor.* 52.
 Megarenses Dorienses Megara in Sicilia conduunt, *Ephor.* 52; Decreto Atheniensium foro et portu arcentur, *Ephor.* 119; ad Lacedæmoniorum intercessionem confugiunt *ibid.*
 Megareus, Hippomenis f., Nisi adversus Minoem socius interimitur, III, 15, 8, 1.
 Megareus, Onchesti f., *Hell.* 47.
 Megasa, urbs Libyæ, *Hec.* 305.
 Melænorum ager in Boeotia, *Ephor.* 25.
 Meges, Phylei f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
 Megessares, Pharnaces pater, III, 14, 3, 3.
 Meïov, *Ap. fr.* 27.
 Melampia, urbs Lydiæ, *Xanth.* 25.
 Melampodium regio i. e. Egyptus antiqua, II, 1, 4, 5.
 Melampus, Amythaonis f., vates, augur; Iphiclis bovibus abductis, Perus matrimonium fratri parat; Iphiclis infirmitati medetur (*Pher.* 75); Argos venit, mulieres, Bacchico furore correptas, sanat, regni partem pactus; Proetides insanientes sanat; accipit tertiam Argolici regni partem et Proeti f. ducit, I, 9, 12, 2 *sqq.* et II 2, 2, 4 *sqq.*; *Pher.* 24.
 Melanchlæni, populus Scythicus, *Hec.* 154.
 Melandia, Sicyoniæ regio, *Theop.* 196.
 Melaneus, Arcesilai filius, Euryti pater, *Pher.* 34.
 Melania, civitas in Amorgo insula, *Androt.* 19.
 Melanippeum in Melite demo, *Clitod.* 4.
 Melanippium, locus Pamphiliæ, *Hec.* 247.
 Menalippus, Agrii al. Astaci f., Thebanus, Tydeum cum Adrasto contra Thebas profectus, vulnerat; ab eo interficitur, III, 6, 8, 3 *sq.*; *cf. Pher.* 51.
 Melanippus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Melanippus, urbs Oenotrorum, *Hec.* 37.
 Melanopus, Epiphraedi f., *Hell.* 6.
 Melanthus, Andropompi ex Henioche f., e Messene Athenas migrat; Codri pater, *Hell.* 10; *Demo* 1; Xanthum interficit, *Ephor.* 25.
 Melantii scopuli, I, 9, 26, 2.
 Melanus, Milesius, Cygis affinis, Sadyattæ sororem uxorem habet; qua ab ipso Sadyatte sibi erepta, fugit Dascylium, inde in Proconnesum, *Xanth.* 19, p. 40.
 Melas, Mantus f., *Hell.* 117.
 Melas, Phrixi f., ex Euryclea gignit Hyperetem, *Pher.* 55; I, 9, 1, 7.
 Melas, Licymnii f., ab Hercule sepelitur, II, 7, 7, 8.
 Melas, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; ejus filii Oeneo insidiati, a Tydeo necantur.
 Meleager, Oenei al. Martis f.; ejus vita titioni fatali obnoxia; in venatione apri Calydonii Thestii filios necat; ab Althæa matre, horum sorore, vita privatur, I, 8, 1, 3 *sq.*; alia de ejus morte narratio, I, 8, 3, 2; inter Argonautas, I, 9, 16, 8; in inferis, II, 5, 12, 4; ejus sorores in aves mutantur, I, 8, 4, 5; Thersiten e loco edito dejicit, *Pher.* 82.
 Meleagrides aves in Lero, *Ister* 65.
 Meles fluvius, ad quem natus Homerus, *Ephor.* 164.
 Melesigenes, Homerus; unde? *Ephor.* 164.
 Meletus, fluvius Asiæ min., unde sinus Smyrnæus vocabatur Sinus Meleti, *Hec.* 213.
 Melia, Nympha. Pholi e Sileno mater, I, 5, 4, 2.

- Melia, Oceani f., Inachi conjux, II, 1, 1, 3; *Acus*. 11.
Melia, urbs Cariae, *Hec.* 336.
Melia, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
Melia, Agenoris e Damno f., uxor Danaï, *Pher.* 40.
Melias, Mopsi filia, *Theop.* 111.
Melibœa, e Pelasgo parit Lycaonem, *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
Melibœa, Thesei uxor, Ajacis mater, *Pher.* 109.
Melibœa, Amphionis e Niobe f., Dianæ talis elabitur, III, 5, 6, 5.
Melicertes, Athamantis ex Ino f., cum matre furente in mare præcipitatur, I, 9, 2, 1; et deus marinus factus, Palæmon vocatur, III, 4, 3, 7.
Melienses, Herculis contra Eurymtum socii, II, 7, 7, 7.
Meline, Thespii f., Laomedontis ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
Melissa, urbs Libyæ, *Hec.* 327.
Melisseus, Nympharum, Jovis nutricum, pater, I, 2, 6.
Melissi, Parmenidis discipuli ætas, *Ap. fr.* 85.
Melitæa, urbs Thessaliæ, *Theop.* 309; *Ephor.* 154.
Melite, Myrmecis vel Dii filia, *Philoch.* 74.
Melite, locus Athenarum, *Philoch.* 99.
Melite, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 74.
Melite, Nereis, I, 2, 7.
Melius, duo hujus nominis sunt Priami filii, III, 12, 5, 13.
Melusaa, insula ad Iberiam, *Hec.* 18.
Melpomene, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Acheloo progenies, I, 3, 4.
Memnon, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; *Hell.* 142.
Memphis, Danaï uxor, II, 1, 5, 6.
Memphis, Nili f., Epaphi uxor, II, 1, 4, 1.
Memphis, Cambyse f., Cyri frater, *Hell.* 104.
Memphis, urbs, ab Epapho conditore nomen accipit de Memphide, Nili f., II, 1, 4, 1; Memphim venit Hercules, *Pher.* 33.
Menachus, *Ægypti* e Phœnissa f., Nelo sponsam habet, II, 1, 5, 5.
Menæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 50.
Menalces, *Ægypti* e Gorgone f., sponsus Adytes, II, 1, 5, 8.
Menander, poeta comicus, *Ap. fr.* 96.
Mendacium maximum in historia peccatum, *Tim.* 72.
Mende, urbs Thraciæ, *Ap. fr.* 136.
Menecine, urbs Oenotrorum, *Hec.* 35.
Menelaus, Atrei f., Helenæ procus; eam ducit; ejus progenies; post Tyndareum Spartæ R., III, 10, 8, 2 *sqq.*; pater Hermiones, *Pher.* 98; Megapenthis e Teridæe, *Acus.* 28; torquem Helenæ Apollini consecrat, *Ephor.* 155.
Menelaus, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2.
Menelaus, Alexandri M. amicus, venandi studiosus; ejus luxus, *Phyl.* 41.
Menelaus, Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.
Menestheus, Petei f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
Menesthius, Bori s. Sperchei fl. e Polydora f., III, 13, 4.
Menestratus, Niobæ f., *Hell.* 54.
Menippe, Penef. f., Pelasgi uxor, mater Phrastoris, *Hell.* 1.
Menippides, Herculis ex Entedide f., II, 7, 8, 3.
Menœceus, pater Hipponomes, II, 4, 5, 3; Iocastes, III, 5, 7, 1; Creontis, III, 5, 8, 1.
Menœceus, Creontis f., Marti se pro Thebis immolat, III, 6, 7, 8.
Menœtes, Centhonymi f., Plutonis armenta pascit; Herculis adventum Geryoni significat, II, 5, 10, 7; ab isto vincitur lucta, 5, 12, 7.
Menœtius, Actoris f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Patrocli ex Sibenele, al. Periapide al. Polymele pater, III, 13, 8, 5; *Hell.* 57; cum filio ad Beleum fugit, *Ap. ibid.* § 6.
Menœtius, Iapeti f., Jovis fulmine sternitur, I, 2, 3.
Mensaria, urbs Arcadiæ, *Hec.* 375.
Mensarius, locus in Arcadia, unde nominatus? *Hec.* 375.
Mensis τῶν μηνῶν, φθῶν, *Philoch.* 182; Mensis prima dies Soli et Apollini sacra, *Philoch.* 181; dies undevicesima et duodevicesima lustrationibus et obsecrationibus dedicata, *Philoch.* 183; die quarta Hercules natus est, et ad deos migravit, *Philoch.* 176.
Mentor, Eurysthei f., bello cum Atheniensibus cæditur, II, 8, 1, 3.
Mentor, Herculis ex Asopide f., II, 7, 8, 5.
Mentores, gens prope Liburnos, *Hec.* 62.
Menys, Laco, Pediadis pater, III, 14, 5, 2.
Mercurius, Jovis e Maia f., *Hell.* 56; ejus pueritia; boves furatur; quos pro lyra inventa ab Apolline accipit; auream virgam pro fistula. Divinationem per calculos a Jove accipit; nuntius deorum fit, III, 10, 2, 1 *sqq.*; in Gigantomachia, quæfecerit, I, 6, 2, 5; Jovem a Typhone vinctum liberat, I, 6, 3, 10; ad Deucalionem mittitur, I, 7, 2, 6; Jovis jussu Argo necat, in judicium vocatur, *Xanth.* 9; Io rapit, II, 1, 3, 4; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; falcatum ensen Perseo dat, II, 4, 2, 8; Perseum ad Graas, Nymphas, et Gorgones proficiscentem comitatur, *Pher.* 26; arma, a Nymphis Perseo data, accepta Nymphis reddit, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; ensen dat Herculi, II, 4, 11, 9; Herculem vendit, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; Apemosynen comprimit, III, 2, 1, 6; Bacchum Io et Athamanti educandum tradit, III, 4, 3, 5; eum ad Nymphas Nyseides ducit, III, 4, 3, 9; Amphioni lyram dat, III, 5, 5, 8; Alcmenæ cadaver subripit, *Pher.* 39; quodnam donum Æthalidæ dederit, *Pher.* 66; Cephalæ ex Erse pater, III, 14, 3, 1; Argeiphontes, II, 1, 3, 4; e Philonide pater Autolyçi, *Pher.* 63; ejus inventa, *Ap. fr.* 30; Mercurius Cyllenius, unde vocetur, *Ap. fr.* 31; forensis (ἑρπῆρας), *Philoch.* 69; Mercurius ad portam [Ἐρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλῖδι], *Philoch.* 80, 81.
Meretrices Athenienses; earum numerus, *Ap. fr.* 238.
Mermerus, Iasonis e Medea f., a matre al. a Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3.
Mermerus, Phœtis f., pater Illi, *Ap. fr.* 170.
Merope, Atlantis e Pleione f., Sisyphi conjux, *Pher.* 78; *Hell.* 56; III, 10, 1, 1, 9, 3, 1.
Merope, post mortem Cresphontis mariti, invita ducitur a Polyphonte, II, 8, 5, 7.
Merope, Oenopionis f., I, 4, 3, 3.
Merope, Erechthei f., Dædali mater, *Clitod.* 5.
Meropes, *Theop.* 76.
Meropes Con insulam tenent, *Pher.* 35.
Merops, Arisbæ pater, *Ephor.* 21; Asacum nepotem docet onirocriticam, III, 12, 5, 5.
Merops, Percosius, Clites pater, *Ephor.* 104.
Merops, Theostii f., Aristodamidæ pater, *Theop.* 30.
Merusium, castellum Siciliæ, *Theop.* 206.
Mesola, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
Messaba, urbs Cariae, *Hec.* 287.
Messapæ, castellum Laconiae, Jovis cultu insigne, *Theop.* 274.
Messene paret Perieri, I, 9, 5; Cresphonti, II, 8, 4, 2; *Ephor.* 16; Polyphonti, II, 8, 5, 7; *Ægypto, ibid.*; Ida et Lynceo, III, 11, 2, 3; a Dioscuris expoliatur, *ibid.* § 4; signum in ara inventum, II, 8, 5, 1; in Messeniam venit Neleus, *Pher.* 56; a Cresphonte in quinque partes divisa, *Ephor.* 20.
Messeniorum contra Lacedæmonios bellum, *Ephor.* 53.
Messogis mons Asiæ Min. a Celanis usque ad Mycalem patens, *Theop.* 290.
Mestor, Persei f., ejus e Lysidice progenies, II, 4, 5, 4.

Mestor, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Mestor, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Meta, Hopletis f., Aegi uxor, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Metachorum, castellum Boeotiae, *Ephor.* 153; *Androt.* 24.
 Metagonium, urbs Libyae, *Hec.* 324.
 Metanira, Celei conjux, I, 5, 1, 4.
 Metapontini vates, *Theop.* 182.
 Metapontium, urbs Italiae in terminis veteris Oenotriae, *Ant.* 6; a Daulio condita, *Ephor.* 49; occupata ab Achaeis, quos Sybaritae ob odium in Tarentinos arcessiverant, *Ant.* 13.
 Metharne, Pygmalionis f., Cinyrae conjux, III, 14, 3, 4.
 Metas, Tyrchenus, *Hell.* 121.
 Metaum, urbs Lesbii, *Hell.* 121.
 Methuriades insulae inter Aeginam et Atticam, *Androt.* 16.
 Methymnaeorum mollities, *Theop.* 252.
 Metiadusa, Eupalami f., Cecropis II uxor, III, 15, 5, 2.
 Metion, Erechthei et Praxithae f., III, 15, 1, 2; ex Iphinoe pater Daidali, *Pher.* 105; ejus filii, Metionidae, Pandionem regno pellunt, III, 15, 5, 3; a Pandionidis pelluntur, III, 15, 6, 1; Eupalami ex Alcippe pater, III, 15, 8, 10.
 Metis, Oceani f., [Noctis et Erebi, *Acus.* 1]; Jovis uxor, Cronum liberos devoratos evomere cogit, I, 2, 1; in multas mutatur formas, ne cum Jove congrediatur, congressa tamen et gravida, ab eo devoratur, I, 3, 6.
 Metonis, astronomi, horologium, *Philoch.* 99.
 Metope, Ladoni fl. f., Asopi fl. uxor, III, 12, 6, 5.
 Metope, Sangarii fl. conjux, Hecubae mater, III, 12, 5, 3.
 Miacorus, oppidum Chalcidicum, *Theop.* 174.
 Micale, quae circa Micalen sunt loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
 Midæum, urbs Phrygiae, *Hell.* 26.
 Midas, ejus cum Sileno colloquium, *Theop.* 76.
 Midea, Phrygia, Electryonis pellex, II, 4, 5, 7.
 Midea, a Perseo muris cingitur, II, 4, 4, 4; Pelopis filiis a Sthenelo traditur, II, 4, 6, 5.
 Milaunon, Amphidamantis f., Atalantem cursu victam ducit; cum ea in leonem mutatur: ejus progenies, III, 9, 2, 6 sq.; Parthenopaei pater, III, 6, 3, 4.
 Milcorus, oppidum Chalcidicum in Thracia, *Theop.* 174.
 Milesii Amisum condunt, *Theop.* 202; eorum potestas, quam secuta est morum dissolutio, *Ephor.* 92.
 Miletus in Asia minori, *Hec.* 225; quondam Cares tenebant, *Pher.* 111; primum a Sarpedone Cretensi ad mare condita; postea denuo condita a Neleo, *Ephor.* 32; a Mileto conditur, III, 1, 2, 3.
 Miletus, puer Cretensis, Apollinis ex Aria f., a Jovis ex Europa filiis amatus; discordia inde orta fugit; Miletum in Caria condit, III, 1, 2, 2 sq.
 Miletus, urbs Cretae, quae Asiae minoris urbi nomen dedit, *Ephor.* 32.
 Milonius robur et voracitas, *Phyl.* 3.
 Miltiades Chersonesius, Cypseli filius, Climonis pater, avus Miltiadis Marathonii, *Pher.* 20 [ubi tamen nunc turbate legitur: Miltiades pater Hippoclidæ].
 Miltiades, Climonis f., genus ab Ajace et Aeco ducit, *Hell.* 14; *Pher.* 20; Parum vastat, *Ephor.* 107.
 Milyae, populus Asiae minor., *Ephor.* 80.
 Milvi ludis Olympicis carnem hostiarum non tangunt, *Theop.* 79.
 Mimalces, gens Libyae, *Philoch.* 33.
 Minnedus, urbs Lydiae, *Hec.* 222.
 Minerva e Jovis capite nata, I, 3, 6; tibias, faciem turpem reddentes, abicit, I, 4, 2, 1; contra Gigantes

pugnat, I, 6, 2, 3; Argo construi jubet, I, 9, 10, 6; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; caput Medusae, a Perseo acceptum, in scuto ponit, al. ipsa eam necat, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; pepulum Herculi dat, II, 4, 11, 9; aeneis crotalis Herculem instruit, II, 5, 6, 2; Hesperidum poma, ab Hercule accepta, ad priorem refert locum, II, 5, 11, 17; Cadmo regnum dat, III, 4, 2, 2; obcaecat Tiresiam eique artem vaticinandi dat, III, 6, 7, 3; *Pher.* 50; Tydeo immortalitatem dare vult, III, 6, 8, 5; *Pher.* 51; sanguinem Gorgonis Aesculapio dat, III, 10, 3, 11; apud Tritonem educata, Palladem hujus f. invita necat, III, 12, 3, 7; sata olea, praesidium Athenarum occupat de quo cum Neptuno certat eumque vincit, III, 14, 1, 6; ex Vulcano Erichthonium concipit, quomodo? III, 4, 6, 4; Pandroso tradit Erichthonium, III, 14, 6, 6; Cecropis filiabus furorem injicit, istum educat, ab eo colitur, *idid.* § 8 sq.; ejus sacerdos Butes, III, 15, 1, 1; ei Lindiae simulacrum in Rhodo a Danao positum, II, 1, 4, 8; Minerva et Mars draconis dentes ex parte Aetæ, ex parte Cadmo dant, *Pher.* 44; Theseum jubet Ariadnem relinquere, *Pher.* 106; Herculi in debellando ceto auxiliatur, *Hell.* 136; Minerva et Mars in judicio de Oreste sedent iudices, *Hell.* 83; peplo donat Harmoniam, *Hell.* 12; Minerva Polias, *Acus.* 23; unde Itonia dicta? *Hec.* 838; Minerva Sciras, *Philoch.* 42; Hippia, *Androt.* 32; si quis Minervae bovem sacrificat, oportet eum simul ovem sacrificare Pandoræ (vel Pandroso), *Philoch.* 32; Minervae non immolatur agna, *Androt.* 41; ejus statua a Phidia fabricata, *Ephor.* 119.
 Minoa, civitas in Amorgo ins., *Androt.* 19.
 Minos, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; ab Asterione educatur, fratres, dissidio ob amorem Mileti orto, fugat, III, 1, 2, 1; I, 9, 1, 6; Pasiphaen ducit, III, 1, 2, 6.
 Minos II quod e mari editum fuerit, Neptuno sacrificaturum se promittit, quum Cretæ R. fieret, sed taurum editum servat, III, 1, 3, 1, 1; II, 5, 7, 2; Neptuni iram excitat, III, 1, 4, 1; taurum ab Hercule capiendum curat, II, 5, 7, 3; Minotaurum labyrintho includit, III, 1, 4, 3; Glaucum f. a Polydo quærendum et in vitam revocandum curat, III, 3, 1, 5; Gratiis in Paro sacra facit, III, 15, 7, 7; Athenis bellum infert, Megara capta et Megareo necato, III, 15, 8, 4; Scyllae impietatem ultus, Athenienses septem pueros et totidem puellas, Minotaurum devorandos, quotannis mittere jubet, III, 15, 8, 8; *Hell.* 73; Procrin hospitio excipit, cum ea congregitur, III, 15, 1, 4; in Androgei memoriam certamen instituit, *Philoch.* 39; Dædalum persequens in Siciliam tempestate ejicitur, ibique diem obit, *Clitod.* 5; Deucalionis pater, *Pher.* 43; cum Minoe Idæi Dactyli in Europam transierunt, *Ephor.* 65.
 Minotaurus s. Asterion, Tauri e Pasiphae f., Labyrintho includitur, III, 1, 4, 3; ei devorandi quotannis mittuntur ab Atheniensibus septem pueri et totidem puellae, III, 15, 8, 8; capillos ei ereptos Neptuno sacrificat Theseus, *Pher.* 106; Minotaurus, Minoi dux copiarum, *Philoch.* 39.
 Minyae, a Thebanis tributum accipiunt; ab Hercule ipsi pendere coguntur, II, 4, 11; Minyae et Erginus Phrastorem et Laonytum Oedipi f. occidunt, *Pher.* 48.
 Minyas, Orchomeni filius, *Pher.* 84; pater Clymenes, III, 9, 2, 2; Persephonea, *Pher.* 56.
 Minytus, Amphionis e Niobe f., ab Apolline trucidatur, III, 5, 6, 1 et 4.
 Miscera, urbs Sicaniae, *Theop.* 250.
 Misgetes, gens Iberiae ignota, *Hec.* 12.
 Misgomenae, urbs Thessaliae, *Hec.* 24.
 Mitrochitones appellabantur Siritæ, *Tim.* 62.

- Mnaso, Phocensis, Aristotelis familiaris mille servos aluit, *Tim.* 67.
- Mnemosyne, Titanis, I, 1, 3; Musarum e Jove mater, I, 3, 1, 5.
- Mnesarchus, Pythagoræ pater, *Theop.* 67.
- Mnesicles, architectus, *Philoch.* 98.
- Mneseileus, Pollucis e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
- Mnesimache, Dexameni f., ab Eurytione, proco molesto, Herculis ope liberatur, II, 5, 5, 6.
- Mnestra, Danaï ex Æthiopide filia, Ægii sponsa, II, 1, 5, 5.
- Mocarsus, Thraciæ castellum, *Theop.* 34.
- Mœræ. *Vide* Parcæ.
- Molione, Moli filia, Actoris uxor, e Neptuno parit Eurytum et Cteatium, *Pher.* 36.
- Molionidæ, Actoris e Molione filii [Eurytus et Cteatus, quos vide] ad ludos isthmicos missi, ab Hercule necantur, II, 7, 2, 4; *Pher.* 36.
- Molorchus, Cleonæus, Herculem hospitio excipit, II, 5, 1, 2.
- Molossi, Epiri gens, *Hec.* 78; *Theop.* 227.
- Molossia boves inusitata magnitudinis, *Theop.* 43.
- Molossius canis, II, 7, 3, 3.
- Molus, Deucalionis nothus, III, 3, 1, 1.
- Molus, Martis f., I, 7, 7, 3.
- Molus, Molionæ pater, *Pher.* 36.
- Molybdana, urbs Mastienorum, *Hec.* 10.
- Molycræ, urbs circa Naupactum, *Hec.* 81.
- Molycria, urbs Etoliæ, *Hell.* 111; *Ap. fr.* 168.
- Molys, urbs Libyca, *Hec.* 321.
- Monile aureum Venus Harmoniæ dat, *Hell.* 12; Jupiter dat Europæ, hæc Cadmo, *Pher.* 45.
- Monimus, Pythionis f., Panticam in matrimonium petit, *Phyl.* 18.
- Monæcus, urbs Liguriæ, *Hec.* 23.
- Mopsuestia, a qua nominata sit, *Theop.* 111.
- Mopsus vates, quæstionem solvit a Calchante propositam, *Pher.* 95; ejus filia, *Theop.* 111.
- Mopsus Lydus Atergalin in lacum demergi jubet, *Xanth.* 11.
- Mora apud Lacedæmonios quingentorum militum erat, *Ephor.* 140.
- More Mandrobulli. Proverb. *Ephor.* 161.
- Morges, rex Œnotrorum, qui ab eo nominati sunt Morgestes, *Ant.* 3, 7.
- Morgetes, iidem ac Œnotri, *Ant.* 3.
- Mopiat, oleæ sacræ, *Philoch.* 102.
- Mors [Θάνατος] a Sisyphe in vincula coniectus a Marte liberatur, *Pher.* 78.
- Moschi, populus Asiæ, *Hec.* 185, 188; *Hell.* 109.
- Moses, Judæorum dux, *Hell.* [?] 156; *Philoch.* 9.
- Mossynæci, populus Asiæ, *Hec.* 192; eorum mos, *Ephor.* 81.
- Mothaces Lacedæmoniorum qui sint, *Phyl.* 44.
- Motya, urbs Siciliæ, *Hec.* 47; *Philoch.* 24.
- Motyle, castellum Siciliæ, *Philoch.* 24.
- Mullus, τρύγλη, Hecatæ sacer, *Ap. fr.* 16.
- Munychia in Attica locus a quo nominatus sit, *Hell.* 71.
- Munychus, Pantaclis vel Panteucis f., *Hell.* 71.
- Musæ, Jovis e Mnemosyne filia, earum liberi, I, 3, 1, 5 sq.; Thamyrin, certamine victum, luminibus et cantu privant, I, 3, 3, 3; ænigma docent Sphingen, III, 5, 8, 4; Musarum numerus, *Ephor.* 162.
- Musæus, Lunæ et Eumolpi filius, *Philoch.* 200.
- Museum Athenarum, *Clitod.* 5.
- Musica ad fraudem et deceptionem inter homines introducta, *Ephor.* 1.
- Multa mentiuntur poetæ. Proverb., *Philoch.* 1.
- Mycalessus, urbs Cariæ, *Ephor.* 35.
- Mycenæ unde nomen acceperint, *Hec.* 360; a Perseo mœnibus cinguntur, II, 4, 4, 4; parent Eurystheo, II, 4, 5, 8; Electryoni, Amphitryoni, II, 4, 6, 3; Sthenelo, *ibid.* § 5.
- Mycenæus lucus, II, 1, 3, 4.
- Myceneus, Spartonis f., *Acus.* 16.
- Myci, populus ad Araxen fluvium in Asia, *Hec.* 170, 183.
- Myes, urbs Ionica, *Hec.* 225.
- Mygdon, Bebrycum R. Amyci frater, adversus Lycum et Herculem bellum gerens, occumbit, II, 5, 9, 6.
- Mygisi, urbs Cariæ, *Hec.* 363.
- Mylæ, urbs Siciliæ, *Hec.* 50.
- Mylinis, gens Asiæ, *Hec.* 206.
- Mylon, oppidum Egypti, *Hec.* 270.
- Myndones, gens Libyæ, *Ephor.* 149.
- Myndus, urbs Cariæ, *Hec.* 229.
- Myonesus, urbs Ionæ, *Hec.* 219; *Ephor.* 36.
- Myrgetæ populus Scythicus, *Hec.* 155.
- Myricus, urbs Troadis, *Hec.* 209.
- Myrina vel Myrinus, unde Myrina urbs nominata, *Hec.* 104.
- Myrina, urbs Lemni ins., *Hec.* 102, 104.
- Myrmex, uxor Epimethei, *Hec.* 90.
- Myrmidon, pater Erysichthonis, *Hell.* 17.
- Myrmidon, e Pisidice Antiphum et Actorem gignit, II, 7, 3, 5.
- Myrrha, ob Veneris contemptæ iram, congressum patris petit; a quo persecente fugiens, in arbore mutata, Adonidem parit, III, 14, 4, 2 sq.
- Myrtilus, Mercurii, f., auriga Œnomai; a Pelope in mare dejectus, *Pher.* 93.
- Myrtus et smilax Cereri sacræ, *Ister* 25; myrto Thesmothetæ coronantur, *Ap. fr.* 21.
- Myscellus, Achæorum dux, in Crotone condenda ab Archia, Syracusarum conditore, adjutus, *Ant.* 11.
- Mysi, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80; unde nomen nacti sint, *Xanth.* 8; e Thracia una cum Phrygibus in Asiam venientes supra fontes Caici prope Lydiam conederunt, *Xanth.* 8; Mysorum lingua mixta est e Phrygia et Lydica; Mysi aliquando circa Olympum habitarunt, *Xanth.* 8; Mysi in Macedonia, *Hell.* 46.
- Mysia, pariet Lyco, II, 5, 9, 6; Teuthranti, III, 9, 1, 4; Telepho, III, 9, 1, 6.
- Mysia, Thraciæ regio, *Xanth.* 8.
- Myso, unus septem sapientum, *Ephor.* 101.
- Mysorum prædam, proverb., *Demo.* 19.
- Mysta, Seleuci Callinici amasia, *Phyl.* 29.
- Mysteria ab Orpheo in Græciam transducta, *Ephor.* 65; Mysteria parva quo tempore primum instituta, *Ister* 20; vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
- Mystia, urbs Samnitum, *Phil.* 40.
- Mysus, in Lydorum lingua est arbor oxya, *Xanth.* 8.
- Mytilene, urbs Lesbi maxima, *Hec.* 101; coloniam dedit in Enum urbem, *Ephor.* 73.
- Mytilene, Macaris filia vel Pelopis, *Hec.* 101.
- Myus, urbs Ionæ, *Ap. fr.* 48; quam Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Myus, Atticus quidam, *Ap. fr.* 11

N.

- Nacone, urbs Siciliæ, *Phil.* 27.
- Nagidus, urbs inter Ciliciam et Pamphyliam, *Hec.* 252.
- Nagidusa, insula Asiæ min., *Hec.* 252.
- Nagis, conditor Nagidis urbis, *Hec.* 252.
- Nais, Nympha, Magnetis uxor, I, 9, 6; Zethi f., Neitia portis nomen dedit, *Pher.* 102

Nanas, Teutamidis f., sub quo Pelasgi a Græcis patria
 pulsus in Italiam transmigrarunt, *Hell.* 1.
 Nannium, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 241.
 Nape, urbs Lesbii, *Hell.* 119, 120.
 Napetinus sinus in Italia, *Ant.* 4, 6.
 Narbon, urbs Celtica, *Hec.* 19.
 Narbæi, incolæ Narbonis urbis, *Hec.* 19.
 Narcissus, Amarynthi, Eretriensis, ab Epope interfectus,
Acus. 21 a.
 Narmalis, urbs Psidiæ, *Ephor.* 95.
 Naubolus, Iphiti pater, I, 9, 16, 8.
 Naucraria et Naucrarus, quid sit, *Clitod.* 8.
 Naupactica carmina auctorem habent Carcinum Naupa-
 ctium, *Charon* 5.
 Naupacti excubabis, proverb., *Theop.* 46.
 Naupactus, urbs Locridis, unde nomen acceperit, II, 7, 2,
 8; *Ephor.* 14.
 Nauplius, Neptuni ex Amymone f., II, 1, 5, 13; ejus e
 Clymene, al. Philyra, al. Hesione progenies, II, 1, 5, 14;
 Augen ab Aleo patre vendam accipit; Teuthranti
 dat, II, 7, 4, 3; Aeropen et Clymenen e Creta abducit;
 hanc uxorem habet, ex ea liberi, III, 2, 2, 1; nautis in-
 festus, ipse naufragio perit, II, 1, 5, 13; Damastoris
 pater, *Pher.* 13.
 Nausicaa, *Hell.* 78; Telemachi uxor, *Hell.* 141.
 Nausimedus, Nauplii f., II, 1, 5, 14.
 Nausinicus, archon, *Philoch.* 126.
 Nausithoe, Nereis, I, 2, 7.
 Nausithous, Theseo navis gubernator, *Philoch.* 41.
 Naxii cum Chalcidensibus colonias in Siciliam deducunt,
Hell. 50; bello Medico Græcis contra Persas auxilian-
 tur, *Hell.* 81; *Ephor.* 113.
 Naxos et Megara antiquissimæ Græcorum in Sicilia civi-
 tates, a quo et quando conditæ, *Ephor.* 52.
 Neæra, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis cadit, III, 5,
 6, 1.
 Neæra, Evadnes e Strymone mater, II, 1, 2, 1.
 Neandrea vel Neandrium, urbs Troadis, *Theop.* 310.
 Neæra, Perei f., Alei conjux, III, 9, 1, 3.
 Nebrophonus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
 Nectanius regnum Ægypti occupat, *Theop.* 111.
 Neis. V. Endymion.
 Neitæ pater Thebarum a Zethi filia sic nominatæ, *Pher.*
 102 c.
 Neleus, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus,
 servatur; cum fratre jurgia habens, fugit; Pylum con-
 dit; Chloridem ducit; ex ea progenies; cui filiam Pero
 dare voluerit, I, 9, 9, 1 sqq., *Pher.* 56, 75; *Hell.* 64;
 Herculi lustrationem denegat, II, 6, 2, 3; equos mittit
 ad certamen ab Augea institutum, *Pher.* 57; ab eo cum
 filiis trucidatur, II, 7, 3, 1; pater Periclymeni, *Hell.* 10.
 Neleus, Codri filius, Miletum condit, *Ephor.* 32; Erythras
 aliasque urbes, *Hell.* 63.
 Nelo, Danaï ex Æthiopide f., Menachi sponsa, II, 1, 5, 5.
 Nemea, paret Lycurgo, III, 6, 4, 1.
 Nemei ludii, Archemero instituti, III, 6, 4, 5.
 Nemertes, Nereis, I, 2, 7.
 Nemesis, Jovis congressum fugiens, in anserem mutata,
 nihilominus cum eo congressa, Helenam parit, III, 10,
 2.
 Neocles, Themistoclis filius, *Phyl.* 64.
 Nemeus leo, Typhonis proles, ab Hercule necatur, II,
 5, 1.
 Neon, Philippi amicus, *Theop.* 45.
 Neomenia Apollini sacra, *Philoch.* 178.
 Neomeris, Nereis, I, 2, 7.
 Neones, urbs Phocidis, *Androt.* 23.
 Neoptolemus, antea Pyrrhus, Achilles e Deidamia f., III,

13, 8, 2; Hermionen uxorem ducit; Delphos profectus,
 ut oraculum consuleret, a Machæreo interfectus, *Pher.*
 98; Eurypylum interficit, *Acus.* 27.
 Nepeæ, campus prope Cyzicum, *Ap. fr.* 147.
 Neptalion, Minois e Paria Nympha f., II, 5, 9, 3.
 Nephelæ, Athamantis uxor, Phrixum f. neci eripit, I, 9, 1,
 1 sq.
 Nephus, Hercules e Praxithea f., II, 7, 8, 7.
 Neptunus, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 2, 5; effertur,
 I, 2, 1, 1; Crono victo, maris imperio potitur, I, 2, 1,
 4; ejus liberi ex Amphitrite, I, 4, 6; quæ in Gigantomachia
 fecit, I, 6, 2, 4; liberi e Canace; ex Iphimedia, I, 7,
 4, 2; e Tyro, quacum, Enipei forma indutus, congressus
 erat, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10; *Pher.* 56, 59; Periclymeno
 facultatem formam mutandi concedit, I, 9, 9, 2; ejus
 e Bithynide f., I, 9, 20, 1; e Libye, II, 1, 4, 2; III, 1, 1,
 2; odio in Inachum concitatus, Argolidis fontes exsiccat,
 II, 1, 4, 9; ex Amymone, cui aquam quærenti Lernæes
 indicat fontes, f., II, 1, 5, 13; Nereidum precibus com-
 motus, Æthiopiam malis infestat, II, 4, 3, 3; Hippothoen
 in Echinades delatam comprimit, II, 4, 5, 4; Centauros
 nonnullos, ab Hercule fugientes, celat, II, 5, 4, 7; Per-
 gamum, pretium pactus, munit; quo non soluto, dilu-
 vium Troiæ immittit, II, 5, 9, 10; *Hell.* 136; Erycis
 pater, II, 5, 10, 11; Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9;
 Minois taurum effert, III, 1, 4, 1; ejus e Cerere
 proles, III, 6, 8, 7; e Celæno et Alcyone, III, 10,
 1, 3; *Phyl.* 14; *Hell.* 56; Lycum in beatorum insu-
 las defert, *Apoll. ibid.*; pater Idæ, III, 10, 3, 5; ejus
 proles e Pero, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22; e Salamine, III,
 12, 7, 1; de congressu cum Thetide certat cum Jove;
 abstinet, III, 13, 5, 1; Pelio dat Balium et Xanthium,
 equos immortales, *ibid.* § 5; Erechtheum fretum Athe-
 niensibus dat, III, 14, 1, 3; imperium urbis obtinere
 nequit; Atticam inundat, *ibid.* § 7; ejus ex Euryte f.,
 III, 14, 2, 2; Martem in judicium vocat, *ibid.* *Hell.* 83;
 ejus sacerdos Butes, III, 15, 1, 2; e Chione pater Eu-
 molpi, quem Benthescymæ educandum dat; ejus ex
 Amphitrite filia; evertit Erechtheum cum domo, III,
 15, 4; cum Æthra congregitur, III, 15, 7, 3; ab Apol-
 line pro Pythia accipit Tænarum, *Ephor.* 59; a Latona
 pro Delo accipit Calauriam, *Ephor.* 59; in nuptiis Pelei
 cum Thetide nuptialia dat equos, *Pher.* 16; pater
 Tragasi, *Hell.* 118; ex Alope pater Hippothoontis, *Hell.*
 68; pater Erichthonii, *Hell.* 65; Phorbantis, *Hell.* 66;
 ex Arne pater Bæoti, *Hell.* 8; pater Thesei, *Hell.* 74;
 e Cercyra Phæacis pater, *Hell.* 45; Halirrholti, *Hell.*
 69; ex Alcyone Hyriei pater, *Hell.* 56; Agenoris, *Pher.*
 40; Orionis, *ibid.* 3; Nauplii e Amymone, *ibid.* 13;
 Euryti et Cleati e Molione, *ibid.* 36; Antæi ab Hercule
 occisi, *ibid.* 33; Eurypyli, *ibid.* 35; Busiridis, *ibid.* 33;
 Neptunus Medicus in Teno insula cultus, ubi ejus sta-
 tua a Telesio facta, *Philoch.* 184, 186; Hippus, *Androt.*
 32; *Ægeus, Pher.* 115.
 Nereides, Nerei filia, I, 2, 7; Argonautas per Planctas
 ducunt, I, 9, 25, 2; de forma provocantur a Cassiopea,
 II, 4, 3, 3; Nereidum ara in Corcyra a Medea exstru-
 cta, *Tim.* 7.
 Nereus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
 Nereus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Doride progenies, I, 2, 7,
 Herculi viam ad Hesperides monstrare cogitur, II, 5,
 11, 4; *Pher.* 33.
 Neritus, mons Ithacæ, *Acus.* 30.
 Neritus, Perelai f., e Cephalenia in Ithacam migrat, *Acus.*
 30.
 Nesæa, Nereis, I, 2, 7.
 Nessus, Centaurus, ab Hercule fugit ad Evenum fl., II, 5,
 4, 7; quem trajectory portat, II, 7, 6, 5; Dejaniram

- porlat, quam vitiaturus, ab Hercule transigitur, *ibid.* § 6; ejus sanguis pro philtro, *ibid.* § 7.
- Nestor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; apud Gerenios educatus, in pernicie fratrum servatur, I, 9, 9, 3; ducit Anaxibiam, I, 9, 10; ex ea liberi, *ibid.*; Antilochi pater, III, 10, 8, 2; Elin cum exercitu ingressus equos abigit ab Augea injuste subreptos, *Pher.* 57.
- Nestania, vicus Arcadiæ (*quæ aliis est Nostia*), *Ephor.* 58.
- Neuri, populus, *Ephor.* 78.
- Nice, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
- Nice, Thespii f., Nicodromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Nicesias, Alexandri assentator, *Phyl.* 8.
- Nicias, dux Atheniensium in Sicilia, *Philoch.* 112; cur nomen ejus in columna non sit inscriptum, *Phil.* 46; lapidibus a Syracusanis coopertus, *ibid.* 46.
- Nicippe, Pelopis f., Stheneli conjux, II, 4, 5, 8.
- Nicippe, Thespii f., Antimachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Nicocles, Syracusanus, cujus filia Hieroni peperit Dinomenem, *Phil.* 45.
- Nicocles, Evagoræ filius; ejus luxuria, *Theop.* 126.
- Nicocreon, Cyprius, Evagoræ insidias struxit; fugit; ejus filia, *Theop.* 111.
- Nicodemus (Centuripinorum tyrannus), *Tim.* 135.
- Nicodromus, Herculis e Nice f., II, 7, 8, 4.
- Nicomachus, Aristotelis ex Herpyllide serva filius, *Tim.* 76.
- Nicostratus, Menelai ex Helena f., III, 11, 1.
- Nicostratus, Argivus, Persarum regis adulator, *Theop.* 135.
- Nicothoe. *Vide* Aellopus.
- Nilus, pater Argiopæ, *Pher.* 40; Nilus fluv., terminus Asiæ et Libyæ, *Hec.* 296; de ejus fontibus et incrementis, *ibid.* 278; *Ephor.* 108, 109.
- Nilus, urbs Egypti, *Hec.* 277.
- Ninæa, urbs Oenotrorum, *Hec.* 38.
- Niobe, Phoronei e Laodice f., II, 1, 1, 5; ejus e Jove progenies, *ibid.*; *Hec.* 375; *Acus.* 11, 12.
- Niobe, Tantalii f., Amphionis uxor, III, 5, 6, 1; Latonam injuria afficit, *ibid.* § 3; punitur, *ibid.* § 6; ejus progenies, *Pher.* 102 b; *Hell.* 54; Niobe non Tantalii fuit sed Assaonis filia, Philotti uxor; a patre tentata de rupe dedit se præcipitem, *Xanth.* 13; ejus filii flammis pereunt, *ibid.*
- Nisæa, navale Megaridis a Niso appellatum, *Hell.* 47.
- Nisæus, Dionysii superioris fil., Syracusarum imperio potitur; homo crapulæ indulgens, *Theop.* 204, 213.
- Nisus, Pandionis f., III, 15, 5, 5, *Hell.* 47; Megarorum R., III, 15, 8, 1; *Philoch.* 35; a Scylla f. Minoi proditur, *ibid.* § 2.
- Nisyron, pars insulæ Co, I, 6, 2, 4.
- Noæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 51.
- Noctua. Τις γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγε; Proverb., *Demo* 5; Noctua in tetradrachmiis expressa, *Philoch.* 154.
- Nola, urbs Ausonium, *Hec.* 28.
- Nomadum Libyæ mores, *Hell.* 93.
- Nomadica Scytharum gentes, *Ephor.* 76.
- Νομοφύλακες, magistratus apud Athenienses, *Philoch.* 141 a; differunt a Thesmothetis, *ibid.* 141 b.
- Nonymna, oppidum Siciliæ, *Phil.* 54.
- Nostia, vicus Arcadiæ, *Theop.* 194.
- Notium, urbs Ioniæ, *Hec.* 220; *Theop.* 132.
- Notus, ventus, *Acus.* 3.
- Nox, rerum principium femininum, *Acus.* 1.
- Nubæ, gens Libyæ, *Ap. fr.* 115.
- Nucria, urbs Tyrrheniæ, *Phil.* 41.
- Numeri orationis, quinam probandi, qui fugiendi sint, *Ephor.* 163.
- Numi ex aureis Victoriis cusi, *Philoch.* 121.
- Nycteis, Nyctei f., Labdaci e Polydoro mater, III, 5, 5, 1.
- Nycteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2.
- Nycteus, Chthonii f., pater Nycteidis, III, 5, 5, 1; Antiope, *Pher.* 102; ob Antiope facinus et fugam se interimit; Lycum ulcisci se jubet, II, 5, 5, 6.
- Nycteus, Hyriæ e Clonia f.; ejus e Polyxo progenies, III, 10, 1, 4.
- Nyctimus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375; solus e Lycaonidis servatur a Jove; eo rege diluvium fit Deucalionium, *ibid.* § 6 sq.
- Nymphæ, Jovis e Themide filiæ, ad Eridanum habitantes, Herculem, Hesperidum poma investigantem, ad Neleum mittunt, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
- Nymphæ, Jovis nutrices, I, 1, 6; Hylam rapiunt, I, 9, 19, 2; Perseum instruunt adversus Gorgones proficiscentem, II, 4, 2, 7.
- Nymphæ Dodonææ, Bacchi nutrices, *Pher.* 46; Bacchum propter Junonis timorem Inoi tradunt, *Pher.* 46; a Lycurgo fugatæ ad Thetin vel Thebas profugiunt, *ibid.*; iis aram exstruit Amphictyon, *Philoch.* 13.
- Nympharum ara in Corcyra ins. a Medea exstructa, *Tim.* 7.
- Nymphæi montis crater, *Theop.* 316.
- Nyrax, urbs Celtica, *Hec.* 21.
- Nyseides, Nymphæ, Nysam habitantes, Bacchi nutrices, in stellæ mutatæ, Hyades vocantur, III, 4, 3, 9.
- Nysa vel Nysa, mons, I, 6, 3, 18; in Asia, II, 4, 3, 9.

O.

- Oannes, bellua, *Ap. fr.* 67.
- Ὀβελισκολύχιον, *Theop.* 299.
- Ocalea, urbs Bœotiæ, II, 4, 11, 8; *Ap. fr.* 144.
- Ocalea, Mantinei f., Abantis uxor, II, 2, 1, 1.
- Oceanides, Oceani e Tethye filii, I, 2, 2, 1.
- Oceanus, Cœli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Tethye ter mille filii, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11 a; pater Triptolemi, I, 5, 2; *Pher.* 12; Idyia, I, 9, 23, 6; Inachi, II, 1, 1, 2; *Acus.* 11; Callirrhoe, II, 5, 10, 2; Melibœæ, III, 8, 1, 2; Pleionis, III, 10, 1, 1; Asopi, III, 12, 6, 5; Pithionis, *Pher.* 22; Hesione, *Acus.* 7; Meliæ, *Acus.* 11; Oceanus Herculis fortitudinem experturus, *Pher.* 33 h.
- Ochimus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Oculus, castellum Eretriensium, *Theop.* 161.
- Ocypete, al. Ocypode, al. Ocypthoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.
- Ocypete, Danaï ex Pieria f., Lampi sponsa, II, 1, 5, 8.
- Ocypete, Thaumantis f., I, 2, 6.
- Odessus, urbs ad Pontum, *Ap. fr.* 137.
- Odrysses, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.
- OEagri [Apollinis] e Calliope progenies, I, 3, 2, 1.
- OEanthæ, urbs Locrorum, quam OEanthiam nominat, *Hec.* 82, 83.
- OEanthia i. q. OEanthe, *Hec.* 82; *Hell.* 106.
- OEax, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2.
- OEbalus, Perieris f., III, 10, 4, 5; Arenæ pater, III, 10, 3, 5; ejus e Batia progenies, III, 10, 4, 5; pater Icarii, *Pher.* 90.
- OEbotas, Dymæus, Olympionica, *Philoch.* 6.
- OEchalia, urbs [Thessaliæ], Euryto rege ab Hercule capitur, II, 6, 1, 1; II, 7, 7, 8; *Pher.* 34.
- OEbantium, urbs Illyricorum, *Theop.* 203; incolæ OEbantæ, *Hec.* 66.
- OEdipus, Laii ex Iocasta f., expositus (in Sicyonia regione, *Androt.* 31), a Polybi pastoribus servatus, a Peribœa educatur; de origine dubius, Delphos adit, et, ne in patriam redeat, monitus, Thebas ignarus adit, Laium occidit; Thebas a Sphingæ liberat [cum magna sociorum

- manu, *Philoch.* 174]; rex fit, matrem ducit; comperto incesto Athenas abijt [*Androt.* 31.]; ejus et uxores et liberi [*Pher.* 48.]; in eos diræ, III, 5, 7, 3 sqq.
- OEe, Cephalî filia, Charopis uxor, *Philoch.* 75.
- OEe, demus Pandionidos tribus, *ibid.*
- OEne, Danaï e Crino f., Arbeli sponsa, II, 1, 5, 9.
- Ολῡατοῖς τῇν χαράδραν. Proverb., *Demo* 6.
- OEne, s. OEne, urbs Argivorum, *Hec.* 343.
- OEneis tribus, *Ephor.* 37.
- OEneus, Ægypti e Gorgone f., Podarces sponsus, II, 1, 5, 8.
- OEneus, fil. Phytii, pater Ætoli, *Hec.* 341.
- OEneus, Porthaonis f., Calydonis R. primus a Baccho vitem accipit; ejus ex Althæa et Peribœa progenies, primitias diis offerens, Dianæ obliviscitur; ad aprum, ab hac irata missum, conficiendum invitat principes, I, 8, 1, sq.; regno privatur, I, 8, 6, 1; *Pher.* 83; ab Agrii filiis necatus, OEne urbi nomen dat, I, 8, 6, 3; excipit Herculem, II, 7, 6, 3; Alcæonem, III, 7, 5, 5.
- OEne, urbs Argolidiæ, ab OEneo vocatur, I, 8, 6, 3.
- OEnomaus, Hippodamiæ pater, II, 4, 2, 1; ejus mors, *Pher.* 93.
- OEnomaus, Steropen ducit, III, 10, 1, 2.
- OEnone ins., unde Ægina dicta? III, 12, 6, 7; cf. *Pher.* 78.
- OEnone, Cebrenis f., Alexandri conjux, III, 12, 6, 1; artem vaticinandi a Rhea docta, marito, ne in Græciam eat, persuadere nequit; ei vulnerato mederi non vult, post ejus mortem se suspendit, *ibid.*; mater Corythii, *Hell.* 126.
- OEnopion, I, 4, 3, 4; Bacchi f., *Theop.* 295.
- OEnotri ab OEnotro nominati, *Pher.* 85; primi Italiam incolunt, *Ant.* 3; Elymos Italia pellunt, *Hell.* 53; Siculos ejiciunt, *Ant.* 1.
- OEnotria, ejus urbes, *Hec.* 30 sqq.; ejus termini, *Ant.* 6.
- OEnotrus, Lycaonis progenies, in Italiam migrat, *Pher.* 85.
- OEnus, oppidum Laconicum, *Androt.* 58.
- OEussæ, insula Chio vicina, *Hec.* 100.
- OEonus, Licyonii f., ab Hippocoontidis necatur, II, 7, 3, 2.
- OEstrebes, Herculis ex Hesychia f., II, 7, 8, 6.
- OEsyne, Thraciæ civitas, *Ephor.* 174.
- OEta mons, II, 7, 7, 13; *Ephor.* 10.
- OEtylus, Amphianactis f., *Pher.* 89.
- OEum. Duo sunt hujus nominis in Attica demi, *Philoch.* 76.
- Ogyges quo tempore vixerit, *Philoch.* 8; *Hell.* 62; *Acus.* 14.
- Ogygia, Amphionis e Niobe f., *Hell.* 54; Dianæ telis perijt, III, 5, 6, 1.
- Ogygiæ, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
- Oicles, Argivus, Amphiarai pater, I, 8, 2, 4; Alcæonem insanientem excipit, III, 7, 5, 3; Herculis in expeditione contra Trojam socius perijt, II, 6, 4, 1.
- Οἰκουρῆς ὅρις in templo Minervæ, *Phyl.* 74.
- Oileus, Ajacis pater, III, 10, 8, 2.
- Olææ Minervæ sacræ, *Androt.* 45; *Ister* 27.
- Olenias, OEne f., a Tydeo fratre occiditur, I, 8, 5, 3; *Pher.* 83.
- Olenus, Anaxithea et Jovis filia, *Ister* 41.
- Olenus, urbs ab Oleno nominata, *Ister* 41; *Hell.* 111; *Ap. fr.* 166.
- Oleum ex lacte, quo Pæones unguuntur, *Hec.* 123.
- Olius, Agenoris filius, Lycæ pater, *Pher.* 20.
- Olizon, urbs Thessaliæ, *Hec.* 110.
- Olyca, urbs Macedoniæ, *Theop.* 60.
- Olympia, festum in Olympo Thessaliæ agi solitum, *Ap. fr.* 35.
- Olympias, Alexandri mater, genus retulit ad Pyrrhūm; Achilles filium, *Theop.* 232.
- Olympici templi procuratio primum erat Achæis, deinde Eleis, *Ephor.* 15.
- Olympicum certamen ab Hercule instituitur, II, 7, 2, 6; ab Iphito, *Ephor.* 15.
- Olympus, Herculis ex Eubœa f., II, 7, 8, 4.
- Olympus, Marsyæ pater, I, 4, 2, 1.
- Olympi montes sex, *Ap. fr.* 35.
- Olympusa, Thespiî filia, Halocratis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Olynthiacum bellum, *Philoch.* 132.
- Omarium, urbs Thessaliæ, *Theop.* 153.
- Ὀμηροί (obsides) unde dicti, *Theop.* 38.
- Ὀμογῶλακτες, *Philoch.* 92, 93.
- Ὀμολῶιος Jupiter, *Ister* 10.
- Omphace, urbs Siciliæ, *Philoch.* 21.
- Omphale, Iardani f., Lydiæ R. Tmoli conjux, Hercule emto servo utitur, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; volens Hercules apud Omphalen remansit, *Ephor.* 9; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 10.
- Onaris, dux Bisaltarum in bello contra Cardianos, *Charon* 9.
- Onchestus, Megarei pater, *Hell.* 47.
- Onchestus, Agrii f., Diomedem fugiens, in Peloponnesum venit, I, 8, 6, 1.
- Onchestus, urbs, III, 15, 8, 1; in ea templum Neptuni, II, 4, 11, 2.
- Onesippus, Herculis e Chryseide f., II, 7, 8, 3.
- Oniabates, urbs Ægypti, *Hec.* 271.
- Onites, Herculis e Deianira f., II, 7, 8, 9.
- Onocarsis, Thraciæ locus amœnissimus, *Theop.* 33.
- Onomarchus Phocensis, puerorum amoris deditus, *Theop.* 182; templi Delphici donaria diripit, *Ephor.* 155; Coroneam capit, *ibid.* 153.
- Opheltes, Lycurgi f., I, 9, 14.
- Ophryneum, urbs Troadis, *Androt.* 12.
- Opia, populus Indiæ, *Hec.* 175.
- Opici cum OEnotris Siculos ex Italia expellunt, *Ant.* 1; Campaniam habitant; iidem et Ausones appellantur, *Ant.* 8.
- Opis, virgo Hyperborea, I, 4, 5.
- Opleus, Neptuni f., I, 7, 4, 2.
- Opus, urbs Locridis, *Hell.* 57; *Ap. fr.* 148.
- Oræ maritimæ: ad locorum descriptionem præcipua opera, *Ephor.* 56.
- Orbitæ, gens Indica, *Ap. fr.* 116.
- Orbis terrarum forma et divisio, *Ephor.* 38.
- Orchomenus in Thessalia, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Minyarum urbs in Bœotia, *Theop.* 264; Gratiarum cultu celebris, *Ephor.* 68; ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Eurypyli f., Pheretis pater, *Acus.* 27.
- Orchomenus, Minyæ pater, *Pher.* 84.
- Orchomenus [Phocensis], Elaræ pater, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5.
- Orchomenus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375.
- Orci galea, *Pher.* 26.
- Orestæ, gens Molossica, *Hec.* 77.
- Oreste, urbs Eubœæ, *Hec.* 107.
- Orestes, Agamemnonis f., II, 8, 2, 5; ejus nutrix, *Pher.* 96; matrem occidit, *Hell.* 83; de eo judicium in Areopago, *Hell.* 82, 83; a Furiis actus in templum Dianæ fugit, Orestæ urbi nomen dat, *Pher.* 97; Tisamenî pater, II, 8, 2, 4.
- Orestes, coloniam in Æolidem ducit, *Hell.* 114.
- Orestes, Acheloi f., I, 7, 3, 5.
- Oresteum urbs ab Oreste nominata, *Pher.* 97.

restheus, Deucalionis filius, Phytii pater, in Ætoliā veniit, *Hec.* 341.
 Oreus, urbs Eubœæ, *Ap. fr.* 146.
 Oreus in Eubœa, quo Athenienses coloniam deduxerunt, *Theop.* 164.
 Orgalema, urbs ad Istrum, *Hec.* 152.
 Ὀργῶνες, *Philoch.* 94.
 Orgia, hujus vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
 Orgomenæ, urbs Illyriæ, *Hec.* 152.
 Oria, Thespii f., Lanomenis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Orichalcum a quo nominatum? *Theop.* 177.
 Oricus, urbs Epiri, *Ap. fr.* 145; *Hec.* 75; a Colchis habitata, *Tim.* 53.
 Orion, Neptuni ex Euryale f., *Pher.* 4; *Ister* 37; a Diana necatur, I, 4, 3, 1.
 Oritæ, gens Indica, *Ap. fr.* 121.
 Orithyia, Erechthei e Praxithea f., *Phanod.* 3; a Borea rapitur, *Acus.* 23; *Pher.* 104; III, 15, 1, 2; III, 15, 2, 1; ejus progenies, *Acus. l. l.*; *Apoll. l. l.*
 Ormenium, oppidum, Amyntori paret, II, 7, 7, 5.
 Oromasdes, *Theop.* 71.
 Orontes, cum quo Evagoras transigit, *Theop.* 111.
 Orontopagas, sub Dario tribunus, *Pher.* 113.
 Orpheus, Œagii f., al. Apollinis, ejus cantus. Eurydicen, uxorem frustra ex inferis petit, I, 3, 2; Argonauta, I, 9, 16, 8 (non fuit inter Argonautas, *Pher.* 63; Argonautas a Sirenibus detinet, I, 9, 25, 1; a Mænadibus dilaceratus, ad Pieriam sepultus est, I, 3, 2, 3; vates fuit, *Phil.* 190, 191; Orpheus in Thracia fuit nullus, *Androt.* 36; eodem tempore quo Idæi Dactyli in Europam cum Minoe transierunt, ceremonias et mysteria in Græciam transducit, *Ephor.* 65; Dorionis pater, *Hell.* 6.
 Orsadicæ, Cinyræ e Metharmæ f.; ei irascitur Venus, III, 14, 3, 4.
 Orseis, Nympha, Hellenis uxor, I, 7, 3, 1.
 Orsilochus, Polybi frater, pater Medusæ, *Pher.* 47.
 Orthia, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
 Orthogoras, vates, Timoleontis amicus, *Ephor.* 156; *Tim.* 130, 131.
 Orthrus, Typhonis ex Echidna progenies, Geryonis canis, II, 5, 10, 3; ab Hercule necatur, *ibid.* § 6.
 Ortygia Arethusa fonte clara, *Tim.* 52.
 Ortygia, antiquum nomen Deli ins., *Phanod.* 1.
 Oschophori, *Philoch.* 44; a Theseo electi, *Ister* 13.
 Oschophoria a Theseo instituta, *Demo.* 4.
 Osiris, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80; a sacerdotibus nominatus Hysiris, *Hell.* 154.
 Ossa, mons, I, 7, 4, 5.
 Ostanes magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Ostracismus, *Androt.* 5; *Philoch.* 79 b.
 Othreis, Hellenis uxor, ejus progenies, *Hell.* 10.
 Othrys mons, *Pher.* 75; *Hell.* 16.
 Oties in Cyprio, *Ephor.* 134.
 Otus, Neptuni f. (cum fratre Ephialte: Aloidæ), Dianam procatur, I, 7, 4, 5.
 Oxyartes, Persa, *Phyl.* 35.
 Oxylyus, ab Ætolo oriundus, Heracidas in reditu efficiendo adjuvat, *Ephor.* 15; II, 8, 3, 5; in Elidis regnum restituitur, *Ephor.* 15, 16; ejus statua in foro Eleorum, *ibid.* 29.
 Oxylyus, Martis a Protogenia f., I, 7, 7, 2.
 Oxyporus, Cinyræ e Metharmæ f., III, 14, 3, 4.
 Oxythemis Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.

P.

Pactyas, Lydius, Mitylenam, inde in Chium profugit; a Cyro capitur, *Charon.* 1.
 Pactye, oppidum Chersonesi Thraciæ, *Hell.* 88.

Padalirii sepulcrum in Daunia, *Tim.* 15; Padalirius oracula dat, *ibid.*
 Padius; locorum circa hunc Timæus ignarus, *Tim.* 41.
 Pa-an. Ie Pæan, exclamatio eorum qui pugnam inrituri sunt. Ejus origo, *Ephor.* 70.
 Pæaniensium demi duo, *Ister* 31.
 Pæones brytum bibunt et parabiā; oleo ex lacte unguuntur, *Hec.* 123; pocula ex hovum cornibus confecta, *Theop.* 43.
 Pæonidarum demus, *Ister* 31.
 Pagæ, locus Megaridis, *Hell.* 72.
 Pagasæ, navale Phæacorum, *Theop.* 61.
 Palæmon. Vide Melicertes.
 Palæmon, Herculis ex Autonoe f., II, 7, 8, 12.
 Palæmon, Vulcani s. Ætoli f., I, 9, 16, 8.
 Palamedes, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2.
 Παλαιοποι, *Theop.* 146.
 Palladium, signum, Ilo cœlitus datum; ejus historia, III, 12, 3, 4; nominis origo, *Pher.* 101; Palladia plura fuerunt, *Phyl.* 79; judicium ad Palladium, *Phanod.* 12.
 Pallantidas quomodo Theseus interemerit, *Philoch.* 36.
 Pallas, dea. Vide Minerva.
 Pallas, Cui f., I, 2, 2, 4; ejus e Styge progenies, I, 2, 4.
 Pallas, Gigantum unus, cujus occisi pelle se induit Minerva, I, 6, 2, 3.
 Pallas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Pallas, Pandionis f., III, 15, 5, 5. Vide Pandionidæ.
 Pallas, Tritonis f., a Minerva occiditur; ejus simulacrum Palladium, III, 12, 3, 6 sqq.
 Pallene, I, 6, 1, 3.
 Pallene, demus Atticæ, *Androt.* 42.
 Pammon, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Pamphaes, Ionius, Theocharidæ f., Cræsi amicus, cui argentum præbet; postea ab eo in summo honore habetur, *Xanth.* 19, p. 41.
 Pamphilus, Ægimii fil., *Ephor.* 10.
 Pamphyli, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80.
 Pamphylia, Mopsi filia, *Theop.* 111.
 Pamphylia a qua nomen habeat, *Theop.* 111.
 Pamphylus, Ægimii f., bello Heraclidarum cum Peloponnesiis occidit, I, 8, 3, 5.
 Pan, Jovis e Thymhride f., Apollinem docet artem vaticinandi, I, 4, 1, 3.
 Panactum, castellum Atticum, *Androt.* 8.
 Panathenæa ab Erichthonio instituta, *Hell.* 65; *Ister* 3, 7; *Pher.* 20; *Androt.* 1; *Ap.* III, 14, 6, 9; ab Ægeō celebrantur, III, 15, 7, 4.
 Pandion, Ægypti ex Hephestina f., Callidicen sponsam habet, II, 1, 5, 9.
 Pandion I, Erichthonii e Pasithea f., Atticæ R. Sub eo Bacchus et Ceres in Atticam veniunt; Tereo, bello adversus Labdacum, socio, filias deinceps in matrimonium dat; ejus ex Zeuxippe progenies, I, 14, 7 sqq.
 Pandion II, Cecropis II e Metiadusa f., Atticæ R.; a Metionidis pulsus Megaram fugit, Peliam ducit, a Pyla regnum accipit, III, 15, 5, 4 sq.; ab eo Pandionidæ.
 Pandion, Phineæ e Cleopatra f., a patre excæcatur, III, 15, 3, 1.
 Pandionidæ, Pandionis filii, post patris obitum Athenas reversi Metionidas pellunt, res inter se partiuntur, III, 15, 6.
 Pandora, prima fœmina, Pyrrha ex Epimetheo mater, I, 7, 2, 1.
 Pandorus, Erechthei f., III, 15, 1, 2; *Phanod.* 3.
 Pandosia, urbs Cassiopeæ, *Theop.* 49, 228.
 Pandosia, Lucanorum urbs, in qua Alexander, rex Eniri, occubuit, *Theop.* 233.
 Pandrosium, in Attica, III, 14, 1, 4.

- Pandrosus, Cecropis ex Agraule filia, III, 14, 2, 1; Erichthonium a Minerva acceptum custodit, III, 14, 6, 6.
- Pangæus, Thraciæ m., III, 5, 1, 7.
- Panhellenes, *Ap. fr.* 172.
- Panope, Nereis, I, 2, 7.
- Panope, Thespiæ f., Threpsippæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
- Panopei, quorum tyrannus Tityus, *Ephor.* 70.
- Panopeus, contra Teleboas it cum Amphitryone, II, 4, 7, 3.
- Panoptes. *Vide* Argus.
- Pantacles vel Panteucles, Munychi pater, *Hell.* 71.
- Pantæni filius, Periclis adversarius, *Theop.* 98.
- Pantica, Cypria, puella formosissima a Monimo in matrimonium petita, *Phyl.* 18.
- Panticape (in Scythia), *Ephor.* 78.
- Papilagones, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; iis imperat Phineus, *Pher.* 68.
- Paphlagonia in multas ditiones divisa, *Theop.* 201.
- Paphus, urbs Cypri, a Cinyra conditur, III, 14, 3, 4.
- Parabia ex milio et conyza facta bibitur a Pæonibus, *Hec.* 123.
- Paralus, sacra triremis, *Philoch.* 130 a, b.
- Paralus heros, a quo paralus navis nomen accepit, *Phyl.* 38.
- Parasiti Herculis, *Clitod.* 11; *Philoch.* 150.
- Parcæ, Jovis filiæ, I, 3, 1, 2; in Gigantomachia, I, 6, 2, 5; Typhonem fallunt, I, 6, 3, 10; mortem Meleagro prædicunt, I, 8, 2, 1; quid annuerint Alcestidi? I, 9, 15, 2.
- Παρέγγαροι, Athenis, *Philoch.* 90.
- Parizæ, Nymphæ, e Minoe liberi, III, 1, 2, 6.
- Παραμυδῆες, modi citharædici, *Ap. fr.* 210.
- Pariani cum Lampsacenis de finibus contendunt, *Charon* 10.
- Paricane, urbs Persica, *Hec.* 180.
- Pariorum colonia Pharus, *Ephor.* 150; Pariorum fides, *ibid.* 107.
- Paris s. Alexander, Priami f. ex Hecuba, expositus servatur, ad parentes redit, III, 12, 5, 7; OEnonen ducit, III, 12, 6, 1; contra hujus auctoritatem Græciam petit, Helenam rapit; ejus mors, III, 12, 6, 2 sq.; *Acus.* 26; de ejus nominibus, III, 12, 5, 9; Arisbam ducit, Merope f., *Ephor.* 21; ex OEnone pater Corythi, *Hell.* 126; ab Achille et Patroclo in Thessalia ad Sperchium fluvium pugna vincitur, *Ister* 12.
- Paris, Lysimachi amicus, *Phyl.* 6.
- Parnasii, *Ephor.* 70.
- Parnasiorum tyrannus Pytho, *Ephor.* 70.
- Parnassus mons, *Hell.* 94; *Pher.* 63.
- Parnassus heros monti nomen dedit, *Hell.* 94.
- Paropamisus, mons Indiæ, *Ap. fr.* 117.
- Paropotamii, vicus Bæotiæ, *Theop.* 264.
- Paros, ins. a Minois filiis habitatur, II, 5, 9, 3; sacra Graeciis a Minoe in illa facta, cum more inde ducto, III, 15, 7, 7; ab Miltiade vastata, *Ephor.* 107.
- Pararon, regio in Asia Æolica, *Ap. fr.* 52; *Androt.* 9.
- Parthaon. *Vide* Porthaon.
- Παρθένος, Erechthei filizæ sex, *Phanod.* 3.
- Partheniæ qui fuerint, *Ant.* 14; *Ephor.* 53; seditionem movent, *ibid.* 53; Achivis in Italia contra barbaros bellum gerentibus auxiliantur, et condunt Tarentum, *ibid.*
- Parthenius mons, II, 7, 4, 1; III, 9, 1, 4.
- Parthenopæus, Milanionis al. Martis ex Atalante f., III, 9, 2, 9; unus VII ducum, III, 6, 3, 3; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ab Amphidico s. Periclymeno necatur, III, 6, 8, 2; Promachi pater, III, 7, 2, 5.
- Parthenopæus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus progenies, *ibid.*
- Parthenope, Stymphali f., Everis ex Hercule mater, II, 7, 8, 12.
- Parthus, urbs Illyriæ, *Ap. fr.* 68.
- Paseas, Argivus, qui Macedonum partibus favebat, *Theop.* 257.
- Pasiphae, Solis e Perseide f., Minois uxor, III, 1, 2, 6; I, 9, 1, 6; Asterii s. Minotauri e Tauro, quocum Dædali (III, 1, 4, 2; III, 15, 9, 2) ope congressa erat, mater; dolo utitur ad amplexus mariti pellicibus perniciosos reddendos, III, 15, 1, 5.
- Pasithea, Nais Nympha, uxor Erichthonii, III, 14, 6, 10.
- Passanda, locus in Thracia, *Ephor.* 88.
- Passargadæ, *Ap. fr.* 138.
- Patara, urbs Lyciæ, *Hec.* 242.
- Patarmides, rex Ægypti, *Hell.* 151.
- Patarnis, filius Apollinis et Lyciæ, *Hec.* 242.
- Patrasis, urbs Pontica, *Hec.* 198.
- Patro, Thespiæ f., Archemachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
- Patroclus, Herculis e Pyrippe f., II, 7, 8, 6.
- Patroclus, Menœtii f., III, 10, 8, 2; Clysonymo necato, cum patre ad Peleum fugit, Herculis adversus Trojam comes, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57; Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Patrous Jupiter. *Vide* Jupiter.
- Patroclus Ægyptiacæ classi a Ptolemæo Lagi filio [vel Ptol. Philadelpho] præfectus Atheniensibus contra Antigonom Gonatam auxiliatur, *Phyl.* 1.
- Pausanias, qui una cum Philippo regno Macedoniæ potiturus erat, *Theop.* 32.
- Pausanias, Themistoclem in proditionis societatem vocat, *Ephor.* 114.
- Pax, Jovis f., I, 3, 1, 2.
- Pazates, magorum nomen, *Xanth.* 29.
- Pedaritus harmosta, *Theop.* 9.
- Pedias, Menytis f., Cranai uxor, III, 14, 5, 2.
- Pegasis s. Pedasis Nympha, III, 8, 1, 3.
- Pegasus, equus alatus, Medusæ e Neptuno proles, II, 4, 2, 12; Bellerophontem, Chimæram interfectorum, per aerem vehit, II, 3, 2, 1.
- Pelagon, Asopi e Metope f., III, 12, 6, 5.
- Pelagon, Phocensis, e cujus armentis (*Hell.* 8) bos Cadmum ad locum urbis condendæ ducit, III, 4, 1, 2.
- Pelasgi, unde nomen traxerint, II, 1, 1, 7; *Philoch.* 8; Dolionum hostes, I, 9, 18, 1; a prima stirpe Arcades, quomodo magnum sibi nomen comparaverint, *Ephor.* 54; Athenarum arcem muro circumdant; ejus rei mercedem accipiunt regionem sub Hymetto monte; inde ab Atheniensibus injuste expelluntur, *Hec.* 362; a Græcis patria expulsi in Italiam transgrediuntur, Crotonem urbem capiunt; Tyrrheniæ regioni nomen dant, *Hell.* 1; in Italia Ligures sedibus expellunt, *Phil.* 2.
- Pelasgia; antiquum nomen Peloponnesi, *Acus.* 11; *Ephor.* 54.
- Pelasgiotis, II, 4, 4, 1; *Hell.* 28.
- Pelagus, Jovis e Niobe f., *Acus.* II, 12; al. indigena, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; ejus e Melibœa al. Cyllene progenies, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375; e Dejanira pater Lycaonis, *Pher.* 85.
- Pelagus, Triopæ f., cum Iaso regnum dividit; quæ ei regio contigerit, *Hell.* 37; ex Menippe pater Phrastoris, *ibid.* 1; Larissæ pater, *ibid.* 29.
- Peleus, Phthiote, Æaci ex Endeide f., III, 12, 6, 8; amicus non vero frater Telamonis, *Pher.* 15; Argonauta, I, 9, 16, 8; Phoci a Telamone cæsi consocius, ab Æaco pellitur, III, 12, 6, 12; ad Eurytionem fugit, Pythiæ parte potitur, Antigonom ducit, ex ea progenies, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16, 17; cum Atalante certat, III, 13, 3, 3,

- 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eurytionem imprudens necat, ab Acasto lustratur, III, 13, 2, 1 *sq.*; Astydamiæ amores recusat, III, 13, 3, 2; ab ea coram Acasto marito stupri accusatus, ab hoc inermis in veneratione relinquitur, *ibid.* § 4 *sq.*; in Centauros incidens a Chirone servatur, *ibid.* § 9; Thetin ducit, III, 13, 5, 1; *ibid.* 16; filium e Thetide immortalem reddi impedit, III, 13, 6, 2; Iolcum expugnat, *ibid.* 18; Astydamiæ ulciscitur, III, 13, 7; Polymelæ pater, III, 13, 8, 5; Menætiū et Patroclum excipit, *ibid.*
- Pelia, Pylæ f., Pandionis II uxor, III, 15, 5, 3.
- Pelias, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; Sidero novercam interimit; Junonem contemnit; cum Neleo fratre iurgia habet, I, 9, 8, 1 *sq.*; *Pher.* 56; in Thessalia habitat; ejus ex Anaxibia al. Philomache liberi, I, 9, 10; cui dare voluerit Alcestidem filiam, I, 9, 15, 1; Iolci post Cretheum R., I, 9, 16, 1; tutor Jasonis, *Pher.* 59; ex oraculo ad aureum vellus petendum Jasonem mittit, I, 9, 16, 5; Æsonem cum uxore et f. perdit, I, 9, 27, 1; Medææ dolis interficitur, I, 9, 27, 4; ludi in ejus honorem facti, III, 9, 2, 4.
- Πελίαν, catinus ligneus, *Ap. fr.* 227.
- Pelion mons, II, 5, 4, 5; III, 13, 3, 5.
- Pelopia, Cygni e Marte mater, II, 7, 7, 5.
- Pelopia, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1 *sq.*; *Pher.* 102, 6.
- Pelopia, Pelie f., I, 9, 10.
- Peloponnesiaci belli causæ, *Ephor.* 119.
- Peloponnesii Heracides superant, II, 8, 2, 5.
- Peloponnesus paret Phoroneo, Apidi, a quo Apia dicitur, II, 1, 1, 5; Tisameno, II, 8, 2, 5; a Pelasgis habitata Argos vocatur, II, 1, 2, 1; Heraclidarum tempore peste vexatur, II, 8, 2, 2; Peloponnesus universa antiquissimis temporibus a barbaris habitata; *Hec.* 356.
- Pelops, Elei f., II, 5, 1, 7; Tantali e Clytia f., *Pher.* 93; Hippodamiam ducit, *ibid.*; *Theop.* 339; Cillam urbem condit, *ibid.*; Myrtilum in mare dejicit, *Pher.* 93; pater Lysidices, II, 4, 5, 4; Nicippes, II, 4, 5, 8; Atrei et Thyestis, II, 4, 6, 5; *Hell.* 42; Caprei, 5, 1, 7; Chryssippi, a Laio, quem exceperat, rapti, III, 5, 5, 12; *Hell.* 42; Alcathoi, III, 11, 7, 2; Pitthei, III, 15, 7, 1; Amphibia, *Pher.* 31; Mytilenes, *Hec.* 101; Argii, *Pher.* 93; Arcadium debellat, Stymphalum necat, Helladi sterilitatem parat, III, 12, 6, 10; ei ab Hercule ara exstruitur, II, 7, 2, 6; Pelops Paphlagonius fuit, *Ister.* 59.
- Pelor, quinque Spartorum superstium unus, III, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 44.
- Penates Romanorum; de eorum forma et habitu, *Tim.* 20.
- Peneleus, Leiti f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Peneleus, Hippalmi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Penelope, Icarii e Peribœa f., *Pher.* 90; Ulyssis uxor, III, 10, 6, 1; III, 10, 9, 3.
- Penestæ, Thessalorum servi, *Theop.* 134.
- Peneus fl. in Elide, ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3.
- Peneus, Menippe, Pelasgi uxoris, f., *Hell.* 1; Hypsei pater, *Pher.* 9; Iphidis pater, *Hell.* 10.
- Pentaploa, poculi species, *Philoch.* 43.
- Pentathlus, Cnidius, dux coloniae in Siciliam deductæ, *Ant.* 2.
- Penthesilea cur Trojam venerit, *Hell.* 145.
- Pentheus, Echionis ex Agave f., post Cadmum Thebarum R. a matre, Bacchico furore correpta, dilaniatur, III, 5, 2, 2.
- Penthilus, Bori f., ex Anchirrhoe pater Andropompi, *Hell.* 10.
- Peparethiorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Pephnum, urbs Laconica, *Ap. fr.* 139.
- Pephredo, Phorci f., II, 4, 2, 3; *Pher.* 26.
- Peplum a Minerva Harmoniæ datum, postea a Polynice Argiæ, *Hell.* 12.
- Perdiccas, Alexandri amicus; gymnycorum exercitiorum studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
- Perdiccas, [qui ante Archelaum regnavit] quot annos regnaverit, *Theop.* 31; *Philoch.* 103.
- Perdix, Dædali soror; Tali mater, III, 15, 9, 1.
- Peregrinorum militum exercitus in Corintho [Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ], *Philoch.* 150.
- Perelaus, pater Ithaci et Neriti, *Acus.* 30.
- Pereus, Elati e Laodice f., Neæræ pater, III, 9, 1, 2.
- Pergamum ab Apolline et Neptuno muris cingitur, *Hell.* 136.
- Perialces, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Periander imperium tyrannicum instituit, *Ephor.* 106; quomodo auream statuum deo Olympiæ dedicaverit, *ibid.*; controversiæ inter Athenienses et Mytilenæos iudex, *Ap. fr.* 78; Achilleum exstruit, *Tim.* 49.
- Periapis, Pheretis f., Patrocli e Menætio mater, III, 13, 8, 5.
- Peribœa, Alcathi f., Telamonis uxor, III, 12, 7, 2.
- Peribœa, Hipponoi f., OŒnei conjux, I, 8, 4.
- Peribœa, Nympha Nais, Icarii conjux, III, 10, 6, 1.
- Peribœa, Polybi uxor, a pastoribus accipit infantem inventum, qui erat Laii f., OŒdipum appellat, educat, III, 5, 7, 3.
- Pericles, Lyciorum rex, *Theop.* 111.
- Periclis in gerenda rep. adversarius Pantæni filius, *Theop.* 98; Eubœam subigit, *Philoch.* 89; Samum obsidione cingit, *Ephor.* 117; quum viginti talenta in res necessarias a se impensa diceret, a Lacedæmoniis putatur Cleandridem et Plistoanactem corrupisse, *Ephor.* 118; quum rationes populo reddere non posset, Alcibiadis utitur consilio, *ibid.* 119; oratione Athenarum potestatem demonstrans suadet Atheniensibus, ne Lacedæmoniorum postulatis cederent, *ibid.*; Olympius dictus, *ibid.*
- Pericles, unus imperatorum Atheniensium in prælio ad Arginusas, *Philoch.* 121.
- Periclymenus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; e Pisidice pater Bori, *Hell.* 10; formam mutandi facultate a Neptuno præditus; ab Hercule cum fratribus cæditur, *ibid.* § 2 et II, 7, 3, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; persequitur Amphiarum, III, 6, 8, 6.
- Periclymenus, Neptuni f., Parthenopæum necat, III, 6, 8, 2.
- Perieres, Æoli al. Cynortæ f., I, 7, 3, 4; III, 10, 4, 5; Messeniæ R. Gorgophonen ducit, I, 9, 5; III, 10, 3, 4; pater Apharei et Leucippi, III, 10, 4, 5; OŒbali, *ibid.*; Bori, III, 13, 1, 2.
- Perieris, Menœcei auriga, Clymeno vulnerato, patriæ malum parat, II, 4, 11, 2.
- Perigune (?), Sinidis f., Thesei uxor, *Pher.* 109.
- Perilaus, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
- Perimede, Æoli f., Acheloi conjux, I, 7, 3, 4.
- Perimede, Licymnii conjux, soror Amphitryonis, II, 4, 6, 6.
- Perimede, Eurysthei f., ab Atheniensibus immolatur, II, 8, 1, 3.
- Perinthis obsessio, *Ephor.* 157.
- Periphas, Euryganæ pater, *Pher.* 48.
- Periphas, Egypti e Gorgone f., Actææ sponsus, II, 1, 5, 8.
- Periphetes (Corynetes dictus) Vulcani ex Anticlea f., ad Epidaurum habitans prædo, clava spoliatur a Theseo,

- III, 16, 1, 3.
 Peristhenes, Ægypti e Caliane f., Electræ sponsus, II, 1, 5, 8.
 Peristhenes, Damastoris filius, Androthoes uxor, Dictyis et Polydectæ pater, *Pher.* 13, 26.
 Περιστιανός qui vocetur, *Ister* 32.
 Perithædæ, demus Oëneidis tribus, *Ephor.* 37.
 Pero, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; *Pher.* 75; conjux Biantis, I, 9, 13, 1.
 Pero, Asopi fl. e Neptuno mater, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22.
 Perrhæbi, populus Thessaliæ, *Hec.* 114.
 Persarum reges in itineribus in regni oppidis cœnis excipiuntur, in quas ad minimum viginti talenta impendenda sunt, *Theop.* 124; Persarum in Ægyptum descensus, *Theop.* 125; Persæ et Phœnices Carthaginienses movent, ut classe Siciliam aggrediantur, *Ephor.* 111.
 Perseis, Solis uxor, I, 9, 1, 6; III, 1, 2, 6.
 Persephonen Theseus et Pirithous ex orco abducere volunt, *Hell.* 74.
 Persephone, Minyæ f., uxor Amphionis, mater Chloridis, *Pher.* 56.
 Perseptolis Telemachi e Nausicaæ f., *Hell.* 141.
 Perses, Crii f., I, 2, 2, 4; Hecates ex Asteria pater, I, 2, 4.
 Perses, regnum Ætææ fratri eripit, a Medea necatur, I, 9, 28, 6.
 Perses, Persei f., apud Cepheum a patre relictus; a quo reges Persarum descendunt, II, 4, 5, 1.
 Perseus, Jovis e Danae f., ab avo in mare præcipitatus, a Dictyæ servatur, II, 4, 1, 3; a Polydectæ ad caput Medusæ petendum mittitur, II, 4, 2, 2; *Pher.* 26; iter eo, *ibid.* sqq.; Medusam necat, II, 4, 2, 11; Andromedam liberat, Phineum interficit, II, 4, 3, 5; Seriphum revertitur; Polydectæ in lapidem mutato, Dictyn regem facit; arma e Nymphis accepta Mercurio dat; caput Medusæ Palladi; Argos venit; avum imprudens necat; regno cum Megapenthe mutato, Tirynthem obtinet; Mideam et Mycenæ tenet; nomen dat Mycenis; ejus ex Andromeda liberi, II, 4, 3, 7 sqq.; pater Gorgophones, I, 9, 5; III, 10, 3, 4.
 Perseus, Nestoris f., I, 9, 10, 3.
 Persiæ reges a Perse descendunt, II, 4, 5, 1.
 Petheus, Menesthei pater, III, 10, 8, 2.
 Peucei, populus Iapygiæ, *Hec.* 66.
 Peucestes, Demetrii Poliorc. amicus, *Phyl.* 6.
 Peucetiantes, populus Oënotris vicinus, *Hec.* 57.
 Peucetii a Peucetio nominati, *Pher.* 85.
 Peucetius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; in Italiam migrat, *Pher.* 85.
 Phacussa, insula prope Atticam, *Hec.* 281.
 Phacussa, vicus inter Ægyptum et mare Rubrum, *Hec.* 281.
 Phæaces, Corcyræ incolæ, I, 9, 25, 3; ex Urani sanguinis guttis orti, *Acus.* 29.
 Phæax, quem Theseus a Sciro accepit proræ rectorem, *Philoch.* 41.
 Phæax, Neptuni et Cercyræ f., *Hell.* 45.
 Phædimus, Amphionis e Niobe f., telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phædra, Minois e Pasiphæ f., III, 1, 2, 6.
 Phæo, Hyas, *Pher.* 46.
 Phæsyile [i. q. Æsyle], Hyas, *Pher.* 46.
 Phaethon, Tithoni f., Astynoi pater, III, 14, 3, 2.
 Phaethon, Solis e Rhodæ f., *Hell.* 107.
 Phages, urbs Thraciæ, *Hec.* 126.
 Phalæcus cum Onomarcho templi Delphici thesaurum diripit, *Ephor.* 155; *Theop.* 184.
 Phalanna vel Phalanum, urbs Perrhæbiæ, *Hec.* 333; *Ephor.* 105.
 Phalanna, Tyri filia, *Hec.* 333; *Ephor.* 105.
 Phalanthus, princeps Partheniarum, *Ant.* 14.
 Phalces Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
 Phalias, Herculis ex Heliconide f., II, 7, 8, 6.
 Phanagora, insula, *Hec.* 164.
 Phani janua. Locutio proverb., *Demo.* 8.
 Phanostrata, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 239.
 Phantes, Ægypti e Caliane f., ejus sponsa Theano, II, 1, 5, 7.
 Phanus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Pharax, Lacedæmonius, homo luxuriosus, *Theop.* 218.
 Pharcedon, urbs Thessaliæ, *Theop.* 87.
 Pharis, urbs Lacedæmoniae, *Ephor.* 18.
 Pharmacus sacras phialas furatus lapidibus obruitur, *Ister* 33.
 Pharnabazus, Darii regis satrapes, Alcibiadem interficiendum curavit, *Ephor.* 126.
 Pharnace, Megessaris f., Sandaci conjux, III, 14, 3, 3.
 Pharsalia saltatrix, pellex Philomeli, *Theop.* 182.
 Pharsalii ignavissimi et luxuriæ dediti, *ibid.* 54.
 Pharsalus, Thetidis et Pelei sedes, *Pher.* 16.
 Pharte, Danaï ex Æthiopide f., sponsa Eurydamæ, II, 1, 5, 5.
 Pharus, insula in mari Adriatico, Pariorum colonia, *Ephor.* 150.
 Pharus, insula Ægypti, *Hec.* 287.
 Pharus, proreta Menelai, *ibid.*
 Phaselussæ, duæ insulæ Libyæ, *Hec.* 316.
 Phasis, fluvius, *ibid.* 187; I, 9, 23, 2.
 Phassus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phayllus, Onomarchi frater, Delphica donaria ad monetæ usum conflavit, *Theop.* 184; Amistoni uxori, quam amabat, monile Eriphyles, Delphis in templo depositum, donat, *Phyl.* 60; cf. *Ephor.* 155; amori deditus, *Theop.* 182.
 Phegus, R. Psophidis, III, 7, 5, 7.
 Phellus, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 243.
 Phemiæ, urbs Arnææ, *Hell.* 25.
 Phemius, Ampycis f., urbis cognom. conditor, *ibid.*
 Phemius, Smyrnæus magister, *Ephor.* 164.
 Pheneus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Phera, urbs Peloponnesi, *Pher.* 87.
 Pheræ, in Thessalia, a Pherete conduntur, I, 9, 14; Admeto parent, III, 10, 4, 4.
 Pheræbæ, Thesei uxor, *Pher.* 109.
 Pherocydis Syri vaticinia, *Theop.* 66.
 Pherendates in pugna ad Eurymedontem terrestribus Persarum copiis præfectus, *Ephor.* 116.
 Pheres, Orchomeni f., Amyntoris pater, *Acus.* 27.
 Pheres, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Pheres, Crethei f., condit Pheras, I, 9, 11, 1; I, 9, 14; *Pher.* 59; ejus progenies, *Apoll.* *ibid.*; pater Admeti, I, 8, 2, 4; Idomenes, I, 9, 11, 2; Periapidis, III, 13, 8, 5.
 Pheres, Jasonis e Medea f., a matre al. Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3; pater Mermeri, *Ap. fr.* 170.
 Phersa, Nereis, I, 2, 7.
 Phiceus, Boeotiæ m., sedes Sphingis, III, 5, 8, 4.
 Phidias accusatur in elaboranda statua Minervæ magnam pecuniæ vim subripuisse, *Ephor.* 119; Athenis fugit Elin, ubi interfectus est, *Philoch.* 97.
 Phiditia; Lacedæmonii ad ea non amplius conveniunt de patrio more, *Phyl.* 43.
 Phido Argivus, decimus a Temeno, hujus regnum arripuit, *Ephor.* 15; mensuras, pondera, invenit, *ibid.*; Olympici certaminis procuratorem obtinet, *ibid.*; a Spartanis et Eleis vincitur, *ibid.*

- Phidon, Aristodamidae f., Carani pater, *Theop.* 30.
 Philæas, Ajacis filius, *Pher.* 20.
 Philæmon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Philænis, femina, de rebus obscænis scripsit, *Tim.* 141.
 Philammon, Apollinis e Philonide f., *Pher.* 63; ejus ex Argiope f. Thamyris, I, 3, 3, 1.
 Philammon Argonauta, *Pher.* 63; primus videtur choros virginum instituisse, *ibid.*
 Philippus, Amyntæ f., contra Cotyn proficiscitur, *Theop.* 33; quomodo Thessalos sibi adjunxerit, *ibid.* 178; ejus bellum contra Olynthios, *Philoch.* 132; caussæ aperti belli contra Athenienses, *ibid.* 135; singulis Thessaliæ tetrarchiis archontem præficit, *Theop.* 234; in Thessalia Thrasydæum tyrannum constituit, *ibid.* 235; quomodo se gesserit post reportatam victoriam ad Chæro-neam, *ibid.* 262; Philippi indoles et mores, *ibid.* 136, 179, 27, 298, 301, 285, 249.
 Philisti historici mors, *Ephor.* 152.
 Philoctetes, Perantis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2; Herculis telis Alexandrum vulnerat, III, 12, 6, 3.
 Philodamia. Vide Hippodamia.
 Philodice, Inachi f., Leucippi uxor, III, 10, 3, 6.
 Philolaus, Minois e Paria Nympha f., III, 1, 2, 6; Parum insulam tenens cum fratribus ab Hercule trucidatur, II, 5, 9, 3.
 Philomache, Amphionis f., uxor Peliae, I, 9, 10.
 Philomela, Pandionis e Zeuxippe f., Tereo nubit; cujus injuriam sororis ope ulciscitur; in avem mutatur, III, 14, 8, 1 *sqq.*
 Philomeli pellex Pharsalia saltatrix, *Theop.* 182; ejus uxor prima fuit, quam duæ ancillæ sequebantur, *Tim.* 67.
 Philon, impij facinoris auctor, pœnas solvit, *Theop.* 184.
 Philonis, Deionis f., cum Mercurio et Apolline concumbit; ex Apolline mater Philamonis, e Mercurio mater Autolyti, *Pher.* 63.
 Philonoe, Iobatae f., Eellerophontis uxor, II, 3, 2, 3.
 Philonoe, Tyndarei e Leda f., a Diana immortalis facta, III, 10, 6, 2.
 Philonomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Philotera vel Philoteris, urbs circa regionem Troglodyticam, *Ap. fr.* 143.
 Philoterpes, Idmonidis f., *Hell.* 6.
 Philottus, uxor Niobæ, in venatione perit, *Xanth.* 13.
 Philoxenus Cythereus in facete dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Philyra, Nauplii conjux, II, 1, 5, 14.
 Phulyra, Oceani filia, mater Chironis, *Pher.* 2.
 Phineus, Agenoris al. Neptuni f. [rex Paphlagoniæ, *Hell.* 38; *Pher.* 68], vates cæcus, quamobrem? [*Ister* 60 a]; ab Harpyiis liberatur; Argonautis iter significat, I, 9, 21; ejus e Cleopatra et Idæa uxoribus progenies; hujus calumniis permotus, Plexippum et Pandionem, ex illa natos, obcæcat; ab Argonautis punitur, III, 15, 3.
 Phineus, Beli ex Anchinoe f., II, 1, 4, 4; Andromedæ sponsus, Perseo insidiatus perit, II, 4, 3, 6.
 Phineus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phineus, Phœnicis e Cassiopea f., *Pher.* 41.
 Phlegræ, Gigantum sedes, I, 6, 1, 3; II, 7, 1, 3; Phlegræ, nunc Pallenæ, incolæ, crudeles quondam fuerunt homines, humanis carnibus vescentes, quos Gigantes appellarunt. Eos Hercules a Troja rediens debellavit, *Ephor.* 70.
 Phlegræi campi in Italia, ubi habitabant Gigantes, *Tim.* 10.
 Phlegyæ, Cadmo regi infesti, *Pher.* 102 a; Gyrtionem incolunt, latrocinia et deprædationes exercent, *ibid.*; sub Eurymacho rege Thebas ceperunt; Apollinis Delphici templum incendunt; quapropter ab Apolline interfecti sunt, *ibid.*
 Phlegyas, Thessalus, Coronidis pater, III, 10, 3, 7.
 Phlegyas, Martis e Chryse f., a Chthonii filii trucidatur, III, 5, 5, 3.
 Phlius oppidum; e quo Jupiter Eginam rapuit, *Pher.* 78.
 Philogidas non recipiendam Spartæ monetam auream vel argenteam censuit, *Ephor.* 127.
 Phobus, Codrida, Blesi frater, Phocæensis, Mandroni, Bebrycum regi, auxilium tulit; a Leucadibus petris in mare se dedit, *Charon* 6.
 Phocæenses post captam a Cyro Phocæam ad Cynnum ac Massiliam appellunt, indeque repulsi Eleam condunt, *Ant.* 9; coloniam deducunt Pityoessam, a Pityæssensibus trucidant, *Charon* 6; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
 Phocæenses Lampsacum condiderunt, *Ephor.* 93; ex lege antiqua non licuit servos possidere, *Tim.* 67.
 Phocis, III, 5, 7, 7; III, 14, 8, 6; *Hec.* 84; Deioni paret, I, 9, 4.
 Phocus, Æaci e Psamathe f., III, 12, 6, 9; a Telamone occiditur, III, 12, 6, 12; pater Crisi, *Hec.* 84.
 Phœbe, Hamadryas Nympha, Danaïdum aliquot mater, II, 1, 5, 4.
 Phœbe, Leucippi e Philodice f., cum sorore rapitur a Dioscuris, III, 10, 3, 6; ejus e Polluce progenies, III, 11, 2, 2.
 Phœbe, Cœli f., Titanis, I, 1, 3; ejus e Cœo progenies, I, 2, 2, 2.
 Phœniacæum, mons Corinthi, *Ephor.* 137.
 Phœnicum pacta, *Demo* 15.
 Phœnices cum Persis legatos mittunt ad Carthaginienses, ut hi in Siciliam, deinde in Peloponnesum trajiciant, *Ephor.* 111.
 Phœnicia, prius nominata Chna, *Hec.* 254.
 Phœnicussæ, urbs Phœnicum in Syria, *ibid.* 257.
 Phœnicussæ, duæ insulæ in sinu Libyco, *ibid.* 315.
 Phœnix, Agenoris e Telephassa [e Damno, *Pher.* 40] f., III, 1, 1, 3; [al. Europæ pater] Europam querere jubetur, invenire nequit; Phœniciæ de se nomen dat, III, 1, 1, 8; e Cassiopea pater Phœnicis, *Pher.* 41.
 Phœnix, Adonidis ex Alpheisbæa pater dicitur Hesiodo, III, 14, 4, 2.
 Phœnix, Amyntoris f., ob calumnias Phthiæ a patre exca-catus; a Chirone sanatur; Dolopum R., Achillis comes, III, 13, 8, 4.
 Phœnix instrumentum, *Ephor.* 159.
 Phœnix, sacra avis Agyptiorum; ejus descriptio, *Hec.* 292.
 Φοινῖξ, arbor et fructus ap. *Hell.*, 157.
 Phœtiæ, urbs Acarnaniæ, *ibid.* 128.
 Pholoe, Pholi Centauri sedes, II, 5, 4, 2 et 6.
 Pholus, Centaurus, Sileni e Melia Nympha f., Herculem hospitio excipit, II, 5, 4, 2; interimitur, II, 5, 4, 8.
 Phorbas, Neptuni f., *Hell.* 66.
 Phorbas, Thesei auriga, *Pher.* 108.
 Phorbas, Criasi filius, Ereuthalionis frater, *ibid.* 22.
 Phorbas, Augeæ pater, II, 5, 5, 1.
 Phorbus, pater Pronoes, I, 7, 7.
 Phorcides, Phorci filii, I, 2, 6; Gorgonum sorores, Per-seum ad Nymphas ducunt, II, 4, 2, 4.
 Phorcus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Ceto progenies, *ibid.*; *Pher.* 26.
 Phoreys ex Hecate pater Scyllæ, *Acus.* 45.
 Phorica, vicus Arcadiæ, *Ephor.* 97.
 Phormio, *Theop.* 322.
 Phoronens, Inachi f., primus homo, *Acus.* 14; Peloponne-sum tenet; ejus e Laodice liberi, II, 1, 1, 3 *sq.*; Aphias pater, I, 7, 6; *Acus.* 11.
 Phoroneus, Spartonis f., *Acus.* 16.

- Phoroneus, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37 [ubi vero Eustath. pro Phoroneo dicere debebat Triopam].
 Photinaeum, urbs Thessaliae, *Hec.* 113.
 Phrasimus, Praxithea e Diogenia pater, III, 15, 1, 2.
 Phrasius, vates, e Cypro, a Busiride Jovi mactatur, II, 5, 11, 8.
 Phrastor, Pelasgi f., Amyntoris pater, *Hell.* 1.
 Phrastor, Oedipi ex Iocasta f., *Pher.* 48; a Minyis et Ergino occisus, *ibid.*; cf. *Pher.* 50.
 Phricaneas, Aëoles ad Phricium habitantes, *Hell.* 48.
 Phricium, mons supra Thermopylas, *ibid.*
 Phrixa urbs Arcadiae, *Pher.* 117.
 Phrixi liberi, II, 9, 1, 7; e Colchide Græciam petunt, I, 9, 21, 2.
 Phrixus, Athiamantis f., I, 9, 1, 1 [*Pher.* 52]; morti eripitur *ibid.* §, 4; in Colchidem venit, Chalciopen ducit, [quæ etiam Evenia vel Iophossa appellatur, *Pher.* 54]; aureum vellus dedicat, *ibid.* § 6; pater Melantis, *Pher.* 55; Argi, *Acus.* 8; *Pher.* 61, Cytori, *Ephor.* 85; Phrixi aries loqui poterat, *Hec.* 337; Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 Phrixus, Spartiata, *Theop.* 292.
 Phrontis, Phrixi e Chalciopæ f., I, 9, 1, 6.
 Phryges ex Europa in Asiam venerunt, *Xanth.* 5, 8; e Thracia advenientes Trojæ et viciniae principem ceperunt, *ibid.*
 Phrynæ, duæ meretrices Athenienses, *Ap. fr.* 242.
 Phrynys, citharædus Mytilenæus, *Ister* 49, 50.
 Phthia, Amyntoris peltex, Phœnicen stupri falso accusat, III, 13, 8, 4.
 Phthia, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phthia, Thessaliae pars, in qua Deucalion R., I, 7, 2, 1; eam adit Peleus, III, 13, 1, 1.
 Phthiæ ex Apolline filii, I, 7, 6.
 Phthinus, Lycaonis f., *Hec.* [?] 375.
 Phthiotis, tetras Thessaliae, *Hell.* 28.
 Phthiron, mons Cariae, *Hec.* 227.
 Phthius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phthius, pater Amphictyonæ, *Pher.* 8.
 Phya, Socratis f., a Pisistrato Hipparcho in matrimonium data, *Clitod.* 24.
 Phylace, unde boves abegit Melampus, *Pher.* 75; Iphiclis regia, I, 9, 12, 3.
 Phylacus, Deionis f., I, 9, 4; pater Alcimedæ, *Pher.* 59; pater Iphicli, *ibid.* 75; I, 9, 12, 5.
 Phylas, Ephyræ Thesprotorum R., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12.
 Phylas, Antiochi f., Hippotæ pater, II, 8, 3, 2.
 Phyle, pagus Oeneidis tribus, *Phyl.* 77; *Philoch.* 140.
 Phyleis, Thespii f., Tigasidis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Phyleus, Augæ f., II, 5, 5, 3; contra patrem testis, ab eo pellitur; Dulichium habitat, *ibid.* § 5; Elidis R. ab Hercule constituitur, II, 7, 2, 5.
 Phycidas, formosus puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Phycus, pater Ionis, *Hec.* 342.
 Physius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phyteum, urbs Elidis, a Phyteo dicta, *Ister* 45.
 Phytius, filius Oresteï, pater Oenei, avus Aëoli, *Hec.* 341.
 Pia urbs [Εὔσταθς], *Theop.* 76.
 Pieria, I, 3, 2, 3; in ea Apollo armenta pascit, III, 10, 2, 2.
 Pieria, Danaï conjux, II, 1, 5, 8.
 Pieris, al. Teridae, Aëolica, Menelai peltex, mater Megapenthus, III, 11, 1.
 Pierus, Magnetis f., cum Clio consuescit, I, 3, 3, 1.
 Pione [?] Nereis, I, 2, 7.
 Piræus, urbs antea Amisus nominata, *Theop.* 202.
 Piraica platea Athenarum, *Clitod.* 5.
 Piranthus, Argi f., II, 1, 2, 1.
 Piren, Iôs pater, *Acus.* 18; II, 1, 3, 1.
 Piren, a Bellerophonte necatur, II, 3, 1, 1.
 Pirene, Danaï f., Agaptolemi sponsa, II, 1, 5, 5.
 Pirithous, Larissæus, Ixionis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Proserpinæ amplexus petens, vincitur in inferis, II, 5, 12, 5; ab Hercule liberari nequit, *ibid.* § 6; pater Polypætis, III, 10, 8, 2; cum Theseo ad Aëdoneum venit ut mulierem ejus stupraret; ab Aëdoneo occiditur, *Philoch.* 46; cf. *Hell.* 74; nomen dedit demo Attico, *Ephor.* 37.
 Piromis, nomen Aegyptiacum, quid significet, *Hec.* 276.
 Pisa in Pelopon., *Hell.* 42.
 Pisæorum rex Aëolus, *Ephor.* 15.
 Pisidæ, populus Asiæ min., *Ephor.* 80.
 Pisidice, Aëoli f., Myrmidonis uxor, I, 7, 3, 4.
 Pisidice, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisidice, Pelææ f., I, 9, 10.
 Pisidice, Periclymeni uxor, *Hell.* 10.
 Pision, pater Ixionis, *Pher.* 103.
 Pisistratus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisistrati tyranni indoles, *Theop.* 147; Lyceum exstruxit, *Theop.* 148.
 Pisis, Apharei ex Arene f., III, 10, 3, 5.
 Pitana a Pelasgis in servitutum redacta, ab Erythræis in libertatem vindicata, *Hell.* 115.
 Pithecusæ insulæ, *Tim.* 16; Typhoni superinjectæ, *Pher.* 14.
 Pittho, Oceani f., Argi uxor, *Pher.* 22.
 Pittheus, Pelopis f., Aëthræ pater, III, 15, 7, 1; *Hell.* 74; Aëgeum ebrium cum filia congressi jubet, *Ap. ibid.* § 2; naves construit Theseo, *Clitod.* 5.
 Pityocampes unde dicatur Sinis, III, 16, 2, 1.
 Pityoessa s. Pityusa, coloniam accepit Phocæensium; postea nominata est Lampsacus, *Charon* 6.
 Placia, Atræi al. Leucippi f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11.
 Planctæ, I, 9, 25, 2; *Tim.* 5.
 Plataeæ, urbs Bœotiae, unde nominata, *Ap. fr.* 151.
 Plataenses, Damasistrato parent, III, 5, 8, 1; ab Atheniensibus inter cives relati, *Hell.* 80.
 Plato, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
 Plato quo tempore natus? *Ap. fr.* 89; ejus dialogi inutiles et mendaces, *Theop.* 279; cf. 280, 281.
 Pleiades, Atlantis e Pleione [ex Aëthra, *Tim.* 25] filiae VII e Cyllene Arcadiae natæ, III, 10, 1, 1.
 Pleiades septem filiae Lycurgi, et Bacchum educaverunt, a Jove inter sidera collocatæ, *Pher.* 46.
 Pleione, Oceani f., Atlantis uxor, III, 10, 1, 1.
 Plemmyrium, Siciliae castellum, *Philoch.* 25.
 Pleuron, Aëoli f., ejus e Xanthippe progenies, I, 7, 7; *Pher.* 29.
 Plexaure, Nereis, I, 2, 7.
 Plexippus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus obitus, I, 8, 2, 7.
 Plexippus, Phinei e Cleopatra f., a patre excæcatur, I, 15, 3, 1.
 Plinthine, urbs Aegypti, in qua vitis inventa, *Hell.* 155.
 Plisthenes, Aeropen ducit; ejus ex hac progenies, III, 2, 2, 1.
 Plisthenis donarium in Delphico templo, *Theop.* 182.
 Plistoanax a Spartanis 15 talentis multatus, *Ephor.* 118.
 Pluto, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; efferat, I, 2, 1, 1; patre victo, imperium inferorum oblinet, I, 2, 1, 4; Proserpinam rapit, I, 5, 1, 1; eam remittere iussus, dolo utitur, ne diutius apud matrem moretur

- Phidon, Aristodamidae f., Carani pater, *Theop.* 30.
 Philaeas, Ajacis filius, *Pher.* 20.
 Philaemon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Philaenis, femina, de rebus obscenis scripsit, *Tim.* 141.
 Philammon, Apollinis e Philonide f., *Pher.* 63; ejus ex Argiope f. Thamyris, I, 3, 3, 1.
 Philammon Argonauta, *Pher.* 63; primus videtur choros virginum instituisse, *ibid.*
 Philippus, Amyntae f., contra Cotyn profisciscitur, *Theop.* 33; quomodo Thessalos sibi adjunxerit, *ibid.* 178; ejus bellum contra Olynthios, *Philoch.* 132; causae aperti belli contra Athenienses, *ibid.* 135; singulis Thessaliae tetrarchiis archontem praeficit, *Theop.* 234; in Thessalia Thrasydæum tyrannum constituit, *ibid.* 235; quomodo se gesserit post reportatam victoriam ad Chæroneam, *ibid.* 262; Philippi indoles et mores, *ibid.* 136, 179, 27, 298, 301, 285, 249.
 Philisti historici mors, *Ephor.* 152.
 Philoctetes, Perantis f., Helena proci, III, 10, 8, 2; Herculis telis Alexandrum vulnerat, III, 12, 6, 3.
 Philodamia. Vide Hippodamia.
 Philodice, Inachi f., Leucippi uxor, III, 10, 3, 6.
 Philolaus, Minois e Paria Nympha f., III, 1, 2, 6; Parum insulam tenens cum fratribus ab Hercule trucidatur, II, 5, 9, 3.
 Philomache, Amphionis f., uxor Peliae, I, 9, 10.
 Philomela, Pandionis e Zeuxippe f., Tereo nubit; cujus injuriam sororis ope ulciscitur; in avem mutatur, III, 14, 8, 1 sqq.
 Philomeli pellex Pharsalia saltatrix, *Theop.* 182; ejus uxor prima fuit, quam duae ancillae sequebantur, *Tim.* 67.
 Philon, impii facinoris auctor, pœnas solvit, *Theop.* 184.
 Philonis, Deionis f., cum Mercurio et Apolline concumbit; ex Apolline mater Philamonis, e Mercurio mater Autolyi, *Pher.* 63.
 Philonoe, lobata f., Eellerophontis uxor, II, 3, 2, 3.
 Philonoe, Tyndarei e Leda f., a Diana immortalis facta, III, 10, 6, 2.
 Philonomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Philotera vel Philoteris, urbs circa regionem Troglodyticam, *Ap. fr.* 143.
 Philoterpēs, Idmonidis f., *Hell.* 6.
 Philottus, uxor Niobæ, in venatione periit, *Xanth.* 13.
 Philoxenus Cythereus in facete dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Philyra, Nauplii conjux, II, 1, 5, 14.
 Plutya, Oceani filia, mater Chironis, *Pher.* 2.
 Phineus, Agenoris al. Neptuni f. [rex Paphlagoniae, *Hell.* 38; *Pher.* 68], vates cæcus, quamobrem? [*Ister* 60 a]; ab Harpyiis liberatur; Argonautis iter significat, I, 9, 21; ejus e Cleopatra et Idæa uxoribus progenies; hujus calumniis permotus, Plexippum et Pandionem, ex illa natos, obcæcat; ab Argonautis punitur, III, 15, 3.
 Phineus, Beli ex Anchinoe f., II, 1, 4, 4; Andromedæ sponsus, Perseo insidiatus perit, II, 4, 3, 6.
 Phineus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phineus, Phœnicis e Cassiopea f., *Pher.* 41.
 Phlegrae, Gigantum sedes, I, 6, 1, 3; II, 7, 1, 3; Phlegrae, nunc Pallenæ, incolae, crudeles quondam fuerunt homines, humanis carnibus vescentes, quos Gigantes appellarunt. Eos Hercules a Troja rediens debellavit, *Ephor.* 70.
 Phlegraei campi in Italia, ubi habitabant Gigantes, *Tim.* 10.
 Phlegya, Cadmo regi infesti, *Pher.* 102 a; Gyrtonem incolunt, latrocinia et deprædationes exercent, *ibid.*; sub Eurymacho rege Thebas ceperunt; Apollinis Delphici templum incenderunt; quapropter ab Apolline interfecti sunt, *ibid.*
 Phlegyas, Thessalus, Coronidis pater, III, 10, 3, 7.
 Phlegyas, Martis e Chryse f., a Chthonii filiis trucidatur, III, 5, 5, 3.
 Phlius oppidum; e quo Jupiter Eginam rapuit, *Pher.* 78.
 Philogidas non recipiendam Spartæ monetam auream vel argenteam censuit, *Ephor.* 127.
 Phobus, Codrida, Blepsis frater, Phocæensis, Mandroni, Bebyrcum regi, auxilium tulit; a Leucadibus petris in mare se dedit, *Charon.* 6.
 Phocæenses post captam a Cyro Phocæam ad Cynrum ac Massiliam appellant, indeque repulsi Eleam condunt, *Ant.* 9; coloniam deducunt Pityoessam, a Pityœssensibus trucidantur, *Charon.* 6; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
 Phocæenses Lampacum condiderunt, *Ephor.* 93; ex lege antiqua non licuit servos possidere, *Tim.* 67.
 Phocis, III, 5, 7, 7; III, 14, 8, 6; *Hec.* 84; Deioni paret, I, 9, 4.
 Phocus, Eaci e Psamathæ f., III, 12, 6, 9; a Telamone occiditur, III, 12, 6, 12; pater Crisi, *Hec.* 84.
 Phœbe, Hamadryas Nympha, Danaïdum aliquot mater, II, 1, 5, 4.
 Phœbe, Leucippi e Philodice f., cum sorore rapitur a Dioscuris, III, 10, 3, 6; ejus e Polluce progenies, III, 11, 2, 2.
 Phœbe, Cœli f., Titanis, I, 1, 3; ejus e Cœo progenies, I, 2, 2, 2.
 Phœnicæum, mons Corinthi, *Ephor.* 137.
 Phœnicum pacta, *Demo.* 15.
 Phœnices cum Persis legatos mittunt ad Carthaginienses, ut hi in Siciliam, deinde in Peloponnesum trajiciant, *Ephor.* 111.
 Phœnicia, prius nominata Chna, *Hec.* 254.
 Phœnicussæ, urbs Phœnicum in Syria, *ibid.* 257.
 Phœnicussæ, duæ insulae in sinu Libyco, *ibid.* 315.
 Phœnix, Agenoris e Telephassa [e Damno, *Pher.* 40] f., III, 1, 1, 3; [al. Europæ pater] Europam quærere jubetur, invenire nequit; Phœnicia de se nomen dat, III, 1, 1, 8; e Cassiopea pater Phœnicis, *Pher.* 41.
 Phœnix, Adonidis ex Alpheisbœa pater dicitur Hesiodo, III, 14, 4, 2.
 Phœnix, Amyntoris f., ob calumnias Phthiæ a patre excaecatus; a Chirone sanatur; Dolopum R., Achillis comes, III, 13, 8, 4.
 Phœnix instrumentum, *Ephor.* 159.
 Phœnix, sacra avis Egyptiorum; ejus descriptio, *Hec.* 292.
 Φοῖνιξ, arbor et fructus ap. *Hell.*, 157.
 Phœtiæ, urbs Acarnaniae, *ibid.* 128.
 Pholoe, Pholi Centauri sedes, II, 5, 4, 2 et 6.
 Pholus, Centaurus, Sileni e Melia Nympha f., Herculeum hospitio excipit, II, 5, 4, 2; interimitur, II, 5, 4, 8.
 Phorbas, Neptuni f., *Hell.* 66.
 Phorbas, Thesei auriga, *Pher.* 108.
 Phorbas, Criasii filius, Ereuthalionis frater, *ibid.* 22.
 Phorbas, Augeæ pater, II, 5, 5, 1.
 Phorbus, pater Pronoes, I, 7, 7.
 Phorcides, Phorci filiae, I, 2, 6; Gorgonum sorores, Perseum ad Nymphas ducunt, II, 4, 2, 4.
 Phorcus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Ceto progenies, *ibid.*; *Pher.* 26.
 Phorcys ex Hecate pater Scyllæ, *Acus.* 45.
 Phorica, vicus Arcadiae, *Ephor.* 97.
 Phormio, *Theop.* 322.
 Phoroneus, Inachi f., primus homo, *Acus.* 14; Peloponnesum tenet; ejus e Laodice liberi, II, 1, 1, 3 sq.; *Aphid.* pater, I, 7, 6; *Acus.* 11.
 Phoroneus, Spartonis f., *Acus.* 16.

- Phloroneus, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37 [ubi vero Eustath. pro Phoroneo dicere debebat Triopam].
 Photinaeum, urbs Thessaliae, *Hec.* 113.
 Phrasimus, Praxithea e Diogenia pater, III, 15, 1, 2.
 Phrasius, vates, e Cyprio, a Busiride Jovi mactatur, II, 5, 11, 8.
 Phrastor, Pelasgi f., Amyntoris pater, *Hell.* 1.
 Phrastor, Oedipi ex Iocasta f., *Pher.* 48; a Minyis et Ergino occisus, *ibid.*; cf. *Pher.* 50.
 Phricanes, Aoles ad Phricium habitantes, *Hell.* 48.
 Phricium, mons supra Thermopylas, *ibid.*
 Phrixa urbs Arcadiae, *Pher.* 117.
 Phrixi liberi, II, 9, 1, 7; e Colchide Græciam petunt, I, 9, 21, 2.
 Phrixus, Athamantis f., I, 9, 1, 1 [*Pher.* 52]; mortu eripitur *ibid.* §, 4; in Colchidem venit, Chalciope ducit, [quæ etiam Evenia vel Iophossa appellatur, *Pher.* 54]; aureum vellus dedicat, *ibid.* § 6; pater Melantis, *Pher.* 55; Argi, Acus. 8; *Pher.* 61, Cytori, *Ephor.* 85; Phrixi aries loqui poterat, *Hec.* 337; Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 Phrixus, Spartiata, *Theop.* 292.
 Phrontis, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 6.
 Phryges ex Europa in Asiam venerunt, *Xanth.* 5, 8; e Thracia advenientes Trojæ et viciniae principem ceperunt, *ibid.*
 Phrynæ, duæ meretrices Athenienses, *Ap. fr.* 242.
 Phrynus, citharædus Mytilenæus, *Ister* 49, 50.
 Phthia, Amyntoris pellex, Phœnicen stupri falso accusat, III, 13, 8, 4.
 Phthia, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phthia, Thessaliae pars, in qua Deucalion R., I, 7, 2, 1; eam adit Peleus, III, 13, 1, 1.
 Phthiæ ex Apolline filii, I, 7, 6.
 Phthinus, Lycaonis f., *Hec.* [?] 375.
 Phthiotis, tetras Thessaliae, *Hell.* 28.
 Phthiron, mons Cariae, *Hec.* 227.
 Phthius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phthius, pater Amphictyonæ, *Pher.* 8.
 Phya, Socratis f., a Pisistrato Hipparcho in matrimonium data, *Clitod.* 24.
 Phylace, unde boves abegit Melampus, *Pher.* 75; Iphiclis regia, I, 9, 12, 3.
 Phylacus, Deionis f., I, 9, 4; pater Alcimedæ, *Pher.* 59; pater Iphicli, *ibid.* 75; I, 9, 12, 5.
 Phylas, Ephyræ Thesprotorum R., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12.
 Phylas, Antiochi f., Hippotæ pater, II, 8, 3, 2.
 Phyle, pagus Oeneidis tribus, *Phyl.* 77; *Philoch.* 140.
 Phyleis, Thespîi f., Tigrasidis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Phyleus, Augææ f., II, 5, 5, 3; contra patrem testis, ab eo pellitur; Dulichium habitat, *ibid.* § 5; Elidis R. ab Hercule constituitur, II, 7, 2, 5.
 Physcidas, formosus puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Physcus, pater Ionis, *Hec.* 342.
 Physius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phyteum, urbs Elidis, a Phyteo dicta, *Ister* 45.
 Phytius, filius Oresteï, pater Oenei, avus Aetoli, *Hec.* 341.
 Pia urbs [Εὐσεβίς], *Theop.* 76.
 Pieria, I, 3, 2, 3; in ea Apollo armenta pascit, III, 10, 2, 2.
 Pieria, Danaï conjux, II, 1, 5, 8.
 Pieris, al. Teridææ, Aetolica, Menelai pellex, mater Megapenthis, III, 11, 1.
 Pierus, Magnetis f., cum Clio consuescit, I, 3, 3, 1.
 Pione [?] Nereis, I, 2, 7.
 Piræus, urbs antea Amisus nominata, *Theop.* 202.
 Piraica platea Athenarum, *Clitod.* 5.
 Piranthus, Argi f., II, 1, 2, 1.
 Piren, Iôs pater, *Acus.* 18; II, 1, 3, 1.
 Piren, a Bellerophonte necatur, II, 3, 1, 1.
 Pirene, Danaï f., Agaptolemi sponsa, II, 1, 5, 5.
 Pirithous, Larissæus, Ixionis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Proserpinæ amplexus petens, vincitur in inferis, II, 5, 12, 5; ab Hercule liberari nequit, *ibid.* § 6; pater Polypætis, III, 10, 8, 2; cum Theseo ad Aëdoneum venit ut mulierem ejus stupraret; ab Aëdoneo occiditur, *Philoch.* 46; cf. *Hell.* 74; nomen dedit demo Atico, *Ephor.* 37.
 Piromis, nomen Aegyptiacum, quid significet, *Hec.* 276.
 Pisa in Pelopon., *Hell.* 42.
 Pisæorum rex Aetolus, *Ephor.* 15.
 Pisidæ, populus Asiae min., *Ephor.* 80.
 Pisidice, Aoli f., Myrmidonis uxor, I, 7, 3, 4.
 Pisidice, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisidice, Peliae f., I, 9, 10.
 Pisidice, Periclymeni uxor, *Hell.* 10.
 Pision, pater Ixionis, *Pher.* 103.
 Pisistratus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisistrati tyranni indoles, *Theop.* 147; Lyceum exstruxit, *Theop.* 148.
 Pisis, Aphareï ex Arene f., III, 10, 3, 5.
 Pitana a Pelasgis in servitutem redacta, ab Erythræis in libertatem vindicata, *Hell.* 115.
 Pithecusæ insulæ, *Tim.* 16; Typhoni superinjectæ, *Pher.* 14.
 Pitho, Oceani f., Argi uxor, *Pher.* 22.
 Pittheus, Pelopis f., Aethræ pater, III, 15, 7, 1; *Hell.* 74; Aëgeum ebrium cum filia congressi jubet, *Ap. ibid.* § 2; naves construit Theseo, *Clitod.* 5.
 Pityocampes unde dicatur Sinis, III, 16, 2, 1.
 Pityoessa s. Pityusa, coloniam accepit Phocæensium; postea nominata est Lampsacus, *Charon* 6.
 Placia, Atræi al. Leucippi f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11.
 Planctæ, I, 9, 25, 2; *Tim.* 5.
 Plataeæ, urbs Boeotiae, unde nominata, *Ap. fr.* 151.
 Plataenses, Damasistrato parent, III, 5, 8, 1; ab Athiœnibus inter cives relati, *Hell.* 80.
 Plato, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
 Plato quo tempore natus? *Ap. fr.* 89; ejus dialogi inutiles et mendaces, *Theop.* 279; cf. 280, 281.
 Pleiades, Atlantis e Pleione [ex Aethra, *Tim.* 25] filiae VII e Cyllene Arcadiae natae, III, 10, 1, 1.
 Pleiades septem filiae Lycurgi et Bacchum educaverunt, a Jove inter sidera collocatae, *Pher.* 46.
 Pleione, Oceani f., Atlantis uxor, III, 10, 1, 1.
 Plennyrium, Siciliae castellum, *Philoch.* 25.
 Pleuron, Aetoli f., ejus e Xanthippe progenies, I, 7, 7; *Pher.* 29.
 Plexaure, Nereis, I, 2, 7.
 Plexippus, Thesii f., I, 7, 10, 1; ejus obitus, I, 8, 2, 7.
 Plexippus, Phinei e Cleopatra f., a patre excacatur, I, 13, 3, 1.
 Plinthine, urbs Aegypti, in qua vitis inventa, *Hell.* 155.
 Plisthenes, Aeropen ducit; ejus ex hac progenies, III, 2, 2, 1.
 Plisthenis donarium in Delphico templo, *Theop.* 182.
 Plistoanax a Spartanis 15 talentis multatus, *Ephor.* 118.
 Pluto, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; efferatur, I, 2, 1, 1; patre victo, imperium inferorum obtinet, I, 2, 1, 4; Proserpinam rapit, I, 5, 1, 1; eam remittere iussus, dolo utitur, ne diutius apud matrem moretur

- illa, I, 5, 3; Cerberum ab Hercule abduci patitur, II, 5, 12, 8; Sisypnum ad superos remittit, *Pher.* 78.
- Pythagoras, Evagoræ f., cum Nicocreonis filia concumbit, *Theop.* 111.
- Pyx, *Clitod.* 5, 18.
- Poculum tertium Jovis Τεταίον et Σωτήρος, *Philoch.* 179.
- Poculum, quod Jupiter Alcmenæ dedit, ad Charonis usque ætatem apud Lacedæmonios monstrabatur, *Charon* 11.
- Podalirius, Æsculapii f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2; ejus posterius, *Theop.* 111.
- Podarce, Danaï e Pieria f., OEni sponsa, II, 1, 5, 8.
- Podarces, Iphicli f., Phylaci nepos, I, 9, 12, 7; *Pher.* 75.
- Podarces, Laomedontis f., ab Hesione e servitute redemptus, vocatur Priamus, II, 6, 4, 6.
- Pœas, Thaumaci f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Talam necat, I, 9, 26, 5; Herculis sagittas accipit rogo incenso, II, 7, 7, 14; pater Philoctetis, III, 10, 8, 2.
- Polemon, Herculis ex Iphinoe filius, *Pher.* 33 e.
- Polichus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Polites, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Pollux, Jovis e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cestum tractat, III, 11, 2, 1; Amycum necat, I, 9, 20, 2; Lynceum, III, 11, 2, 5; Eurymantem, *Pher.* 92; ejus e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
- Poltys, Æni R., Herculem hospitio excipit, I, 5, 9, 13.
- Polus tragœdus, *Philoch.* 160.
- Polyarches, i. q. Dardanus, Electræ f., *Hell.* 129.
- Polybotes, Gigas, I, 6, 2, 4.
- Polybus, frater Orsilochoi, maritus Medusæ, *Pher.* 47.
- Polybus, Corinthii R.; ejus uxor Peribœa, III, 5, 7, 3.
- Polycaste, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Polyctor, Ægypti e Caliane f., Styne sponsus, II, 1, 5, 7.
- Polydectes, Peristhenis et Androthææ f., Dictyis frater, *Pher.* 13; Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R. Danaes amores ambit, II, 4, 2, 1; Perseum ad caput Medusæ petendum mittit, *ibid.* § 2; *Pher.* 26; lapis sit, II, 4, 3, 7; *Pher.* 26.
- Polydora, Danaï filia, Sperchei uxor, mater Dryopis, *Pher.* 23.
- Polydora, Perieris f., Pelei conjux [?], III, 13, 4.
- Polydora, Pelei ex Antigone f., Bori conjux, III, 13, 1, 2; *Pher.* 17.
- Polydorus, Cadmi ex Harmonia, III, 4, 2, 4; Thebarum R., ejus e Nereide liberi, III, 5, 5, 1.
- Polydorus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Polygonus, Protei f., ab Hercule necatur, II, 5, 9, 14.
- Polyhymnia, Musa, I, 3, 1, 5.
- Polyidus, Cœrani f., Glaucum in vitam revocat, artem vaticinandi docet; ei eripit, III, 3, 1, 4; Euryto velat ne Tyrinthem se conferat, *Pher.* 34.
- Polylaus, Herculis ex Eurybia f., II, 7, 8, 2.
- Polymede, Autolyti f., Æonis uxor, I, 9, 16, 1.
- Polymedon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Polymele, Pelei f., Patrocli e Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
- Polynices, OEdipodis ex Iocaste [ex Euryganthe, *Pher.* 48;] f., III, 5, 8, 8; cum fratre regnum partitur, III, 6, 1, 1; cf. *Hell.* 12; quo illud sibi soli retinente, fugit, *ibid.* § 3; vi ex patria pellitur, *Pher.* 49; contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ejus cum fratre certamen et inferitus, III, 6, 8, 1; ab Antigone sepelitur, III, 7, 1, 2; Thersandri pater, III, 7, 2, 3.
- Polynoe, Nereis, I, 2, 7.
- Polypemon, e Sylea pater Sinidis, III, 16, 2, 1.
- Polyphemus, Elati f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Hylam quærens, in Mysia relictus, Cium condit, I, 9, 19, 4.
- Polyphetes, Laii præco, Pherecydi appellatur Polypœtes, *Pher.* 47 a.
- Polyphides, Mantii filius, e Sariusus suscipit Harmoniden et Theoclymenum, *ibid.* 91.
- Polyphontes, Laii præco, ab OEdipo trucidatur, III, 5, 7, 7.
- Polyphontes, Heraclida, Cresphonti Messeniæ R. succedit; Meropen ducit; ab Æpyto necatur, II, 8, 5, 7.
- Polypœtes, Laii præco, *Pher.* 47 a.
- Polypœtes, Ætolus, Apollinis e Phthia f., ab Ætolo necatur, I, 7, 6.
- Polypœtes, Pirithoi f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Polyxene, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
- Polyxenus, Medææ ex Jasone f., *Hell.* 30.
- Polyxenus, Agasthenis f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Polyxenus, Eleorum R., Amphitryoni reddit Electryonis armenta, quæ a Taphiis acceperat, II, 4, 6, 2.
- Polyxenus Tauromenitarum legatus, *Tim.* 135.
- Polyxo, Nais, Danaï conjux, II, 1, 5, 7.
- Polyxo, uxor Nyctei, III, 10, 1, 4.
- Polyxo, Hyas, *Pher.* 46.
- Polyzelus, frater Hieronis, *Tim.* 86; post mortem Gelonis præfecturam exercitus accipit et Demaretam, fratris uxorem, *Tim.* 90; Hieronis in eum invidia, *ibid.*
- Πομπῆα, vasa in solennia pompæ apparatus, *Philoch.* 124.
- Poneropolis, urbs Thraciæ, *Theop.* 122.
- Pontomedusa, Nereis, I, 2, 7.
- Ponti reges decem, *Ap. fr.* 100.
- Ponti Euxini mensura, *Hec.* 163; Pontus Euxinus Milesiorum coloniis frequentatur, *Ephor.* 92.
- Pontus, ejus e Tellure liberi, I, 2, 6.
- Porphyrion, Gigantum unus, I, 6, 1, 4; Junoni vim inferre conatus, Jovis fulmine et Herculis manu cadit, I, 6, 2, 1.
- Porthaon, I, 7, 7, 3; ejus progenies, I, 7, 10, 2.
- Portheus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Potamon, Ægypti e Caliane f., Glaucippes sponsus, II, 1, 5, 7.
- Potidæa. Quot talentorum in ejus obsidionem impensum sit, *Ephor.* 119.
- Praxitheia, Thespii f., Nephi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Praxitheia, Phrasmi f., Erechthei conjux, III, 15, 1, 2.
- Praylus, Trojanus, Timonis discipulus, animi constantia insignis, *Phyl.* 61.
- Priamus, Laomedontis ex Strymo [*Hell.* 37] al. Placia f., [antea Podarces dictus, unde nomen posterius accepit?] Trojæ R.; ejus ex Arisbe, quam deinde Hyrtaco dat, et Hecuba liberi, *Pher.* 99; Paridem f. exponit, III, 12, 5 sqq.
- Priene, urbs, *Ephor.* 91.
- Prienenses appellantur Cadmii, *Hell.* 95.
- Procles, Aristodemi ex Argia f.; cum Eurysthene fratre Spartam sorte obtinet, II, 8, 3; *Ephor.* 16; reipublicæ Lacedæm. auctores, *Hell.* 91; pater Eurypontis, *Ephor.* 19.
- Procne, Pandionis e Zeuxippe f., Terei uxor, III, 14, 8, 2; ob mariti perfidiam, Ityn filium cibum ei apponit, III, 14, 8, 5; in avem mutatur, *ibid.* § 7.
- Προκώνια quid sit, *Demo* 22.
- Procris, Erechthei e Praxitheia f., [*Hell.* 83; *Phanod.* 3] Cephalii conjux, ob adulterium cum Pleleonte ad Minoem fugit; cum eo consuescit; in Atticam redit; cum marito reconciliata ab eo imprudente necatur, III, 15, 1, 2 sqq.; *Pher.* 77; canem Athenas secum ducit insignem, II, 4, 7, 2; *Ister* 18.
- Procris, Thespii f. natu maxima; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 1.

- Prodigium quod Ol. 118,3 in arce Athenarum contigit, *Philoch.* 146.
- Προρροσία, sacra, *Clitod.* 23.
- Proetides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 6.
- Proetides, Proeti filiae, insaniens, a Melampode sanantur, II, 2, 2, 7.
- Proetus, Abantis f. [Thersandri f., *Pher.* 79]; ab Acrisio Argis pulsus, in Lyciam venit ad Iobatem al. ad Amphianactem; ducit Anteam al. Sthenecam; in Argolidem redux, Tirynthem tenet; ejus filiae insaniunt [*Acus.* 19]; Melampodi et Bianti filias cum parte regni dat; Bellerophontem purgat [*Pher.* 24], uxoris fraude ductus, ad Iobatem mittit, necem ei paraturus; Danaen dicitur corrupisse, II, 2, 1 sqq.; pater Mærae, *Pher.* 79.
- Promachus, Esonis f., a Pelia necatur, I, 9, 27, 2.
- Promachus, Parthenopæi f., unus Epigonorum, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5.
- Prometheus, Iapeti f., I, 2, 3; Deucalionis ex Hesione, *Acus.* 7; Jovis caput aperit, I, 3, 6; hominibus ignem dat; Caucasos affigitur, I, 7, 1; ab Hercule liberatur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 33; Deucalioni arcam struere suadet, I, 7, 2, 2; pro Chirone fit immortalis, II, 5, 4, 6; Jovi Thetidis nuptias dissuadet, III, 13, 5, 3; duodecim diis aras extruxit, *Hell.* 15; pater Ius vel Isidis, *Ister* 40; Promethei signum in Academia, *Ap. fr.* 32.
- Promethea, festum Atticum, *Ister* 3.
- Pronax, Talai f., Lycurgi et Amphitheae pater, I, 9, 13.
- Pronoe, Phorbi f., Aetoli conjux, I, 7, 7.
- Pronous, Phegei f., Alcmaeonem necat; ab hujus filiis trucidatur, III, 7, 6, 2.
- Προοχία, *Clitod.* 25.
- Propylæa quando ædificata, *Philoch.* 98.
- Prosepelia nympa, ex Arcade mater Elati et Aphidantis, *Charon* 13.
- Proserpina, Jovis f., I, 3, 2, 4; a Plutone, I, 5, 1, 1; ab Adoneo Molossorum rege rapitur, *Philoch.* 46; ex Attica, *Phanod.* 20; aliquot menses apud Plutonem, reliquam anni partem apud superos moratur, I, 5, 3; vide Ceres. Alcestin in vitam remittit, I, 9, 15, 2; Adonidem nutrit; de eo cum Venere contentio, III, 14, 4, 5; Proserpina ver appellatur a populis qui ad occasum solis habitant, *Theop.* 293.
- Protagoras in Siciliam navigans cum nave demersus, *Phil.* 168; ejus ætas, *Ap. fr.* 86.
- Protesilaus, Iphicli f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Proteus, pater Cabiræ, *Pher.* 6.
- Proteus (Toronensis) Neptuni f., ejus progenies, II, 5, 9, 14.
- Proteus, Aegypti R., Bacchum benigne excipit, III, 5, 1, 2.
- Proteus, Aegypti ex Argyphia f., Gorgophones sponsus, II, 1, 6, 2.
- Prothous, Agrii f., I, 8, 6, 1.
- Prothous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Proto, Nereis, I, 2, 7.
- Protopenia, Erechthæi f., pro patria immolata; ubi? *Phanod.* 3.
- Protopenia, Calydonis f., Oxyli e Marte mater, I, 7, 7, 2.
- Protopenia, Deucalionis f., *Pher.* 51 a; Aethili e Jove mater, I, 7, 2, 7.
- Protomedusa, I, 2, 7.
- Psamathe, Nereis, I, 2, 7; Eaci congressum evitare conata; ex eo Phocum parit, III, 12, 6, 9.
- Psammetiche insula ante Delum sita, *Phanod.* 26.
- Psesti, gens Taurica, *Ap. fr.* 120.
- Psophidii, Alcmaeonis filios persequentes, ab Argivis et Tegeatis fugantur, III, 7, 6, 3.
- Psophis, ab apro Erymanthio vastatur, II, 5, 4, 1; *Hec.* 344; Phegeo paret, III, 7, 5, 3.
- Psylicus sinus, in sinu Libyco, *Hec.* 303.
- Pteleon, cum Procride, Cephali uxore, rem habet, III, 15, 1, 4.
- Pterelaus, Taphii f., a Neptuno immortalitate donatur; ejus progenies; filii armenta Electryonis abigunt; ejus filios occidunt; ipsi pereunt præter Everem; coma aurea, qua immortalis erat, Commæthus fraude recisa, perit, II, 4, 5, 5 sqq.
- Ptimyris ab Aegyptiis vocatur Delta insula, *Ephor.* 109.
- Ptolemæi secundi indoles, *Phyl.* 40 a.
- Ptous, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
- Puerorum amores a Thamyri cepti, I, 3, 3, 1.
- Purpuris voracior, proverb., *Ap. fr.* 182.
- Putei Agamemnonii, *Clitod.* 9.
- Pydna urbs Atheniensibus Philippo promissa, *Theop.* 139.
- Pygela, urbs Ioniae, unde nomen acceperit, *Theop.* 62.
- Pygmæi, populus in extrema Aegypto, contra grues belligerant, *Hec.* 266.
- Pygmalion, rex Tyriorum, cujus soror Thiosso, *Tim.* 23; Carpasiam in Cypro condit, *Hell.* 147; pater Metharres, III, 14, 3, 4.
- Pylæ, ubi Amphictyonum congressus, *Theop.* 186.
- Pylades, ex Electra pater Medontis et Strophii, *Hell.* 43.
- Pylaon, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Pylarge, Danai e Pieria f., Idmonis sponsa, II, 1, 5, 8.
- Pylas, Megaræ R., Pandionis filiam dat, et, Biantæ occiso, regnum: in Peloponnesum abiens, Pylum condit, III, 15, 5, 3.
- Pylene, urbs Aetoliæ, *Hell.* 111.
- Pylo, Thespii f., Hippotæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
- Pylus, Martis f., I, 7, 7, 3.
- Pylus, a Neleo conditur, I, 9, 9, 1; *Hell.* 64; *Pher.* 56; ab Hercule capitur, I, 9, 9, 2; II, 7, 3, 1; habet armenta Apollinis, a Mercurio abacta, III, 10, 2, 2; alia Pylus a Pyla conditur. Vide Pylas.
- Pyræchma, Aetolus; ejus singulare certamen cum Degmeno, Epeo, *Ephor.* 15.
- Pyramus, Cilicis fl., III, 1, 1, 8.
- Pyrene, Cycni e Marte mater, II, 5, 11, 3.
- Pyrippe, Thespii f., Patrocli ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Pyrrha, Epimethei e Pandora f., Deucalionis uxor, *Acus.* 7; I, 7, 2, 1; mater Hellenis, *Hell.* 10; Protopenia, *Pher.* 51 a.
- Pyrrho, Eleus, Plistarchi filius, *Ap. fr.* 94.
- Pyrrhus, Achillis f., a quo genus duxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 282.
- Pyrrhus a Cleonymo persuasus contra Spartam proficiscitur; copiarum numerus, *Phyl.* 48; ejus aquila, *ibid.* 49.
- Pyrrhus, canis Gelonis, *Phyl.* 44.
- Pythagoras, Mnesarchi f., Tuscus fuit, *Theop.* 67; quo tenderit ejus philosophia, *ibid.* 68; ejus filia summopere a Crotoniatis honorata, *Tim.* 78; Apollinis aram, quæ Deli est, velut inviolatam adorat, *ibid.* 79; quomodo puellas et feminas appellaverit, *ibid.* 83; Pythagoræ opinio quædam, *Ap. fr.* 2.
- Pythæ in Demosthenem dicerium, *Phyl.* 65.
- Pythia, III, 15, 6, 3; Herculi respondere non vult, tripode spoliatur, illi nomen Alcideæ dat, II, 6, 2, 6.
- Pythica pompa: quam via ab Atheniensibus Delphos mitti soleat, *Ephor.* 70.
- Pythionice, Harpali pellex, post mortem monumentis magnifice honorata, *Theop.* 277.
- Pythium in Oenoe, *Philoch.* 158.
- Python, draco, Delphici oraculi custos, ab Apolline necatur, I, 4, 1, 3.
- Pytho, cognomento Draco, homo intolerabilis, ab Apolline interfectus, *Ephor.* 70; Pythonis tabernaculum a Delphis incensum, *ibid.*

Pythodorus archon, *Philoch.* 97.

Q.

«Quarta die mensis natus es.» Proverb., *Philoch.* 176.

Quercus Matri deorum sacra, *Ap. fr.* 4.

Quinquentium Persei temporibus nondum institutum, *Pher.* 26.

«Quondam fuere strenui Milesii.» Proverb., *Demo* 10.

R.

«Res amicorum communes»; quo tempore hoc proverbium et apud quos invaluerit, *Tim.* 77.

Rhadamanthus, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; leges fert Cretensibus, III, 1, 2, 5; harum specimen, II, 4, 9, 2; a Minoe fratre pulsus, in Ætiam fugit, Alcmenam ducit viduam (*Pher.* 39); in Ocalia habitat; cum Minoe judex apud inferos, III, 1, 2, 5 *sqq.*; II, 4, 11, 8.

Rhodus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.

Rhapsodi unde nominati, *Philoch.* 206.

Rhea s. Magna Mater s. Cybele, Titanis, Cœli f., I, 1, 3; Crono nubis, I, 1, 5; liberos a marito devorari videns, Jovein celat, I, 1, 6; sedes ejus in Cybelis; Bacchum sanat, mysteria docet, III, 5, 1, 3; OEnonen docet artem vaticinandi, III, 12, 6, 2.

Rhegium, colonia Chalcidensium, *Ant.* 10; a Delphis profecta, *Tim.* 64.

Rhesus, Strymonis e Calliope f., a Diomede necatur, I, 3, 4.

Rhexenor, Chalciope pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a. Rhipæi montes, *Hell.* 96.

Rhius, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.

Rhodanus fluvius duo ostia habet, *Tim.* 38.

Rhode, Mopsi filia, *Theop.* 111.

Rhœle, Danaï f., Hippolyti sponsa, II, 1, 5, 4.

Rhode, Neptuni ex Amphitrite f., Solis uxor, I, 4, 6; *Hell.* 107.

Rhodia in Lycia, a qua nomen acceperit, *Theop.* 111.

Rhodia, Danaï f., Chalcodontis sponsa, II, 1, 5, 4.

Rhodii, in sacris Hercules ipsum exsecrantur, quamobrem? II, 5, 11, 10.

Rhœcus, Cnidius, a Nympha excæcatus, *Charon* 12.

Rhœcus, Centaurus; ab Atalante sternitur, III, 9, 2, 3.

Rhymus, fluvius Asiæ per Mygdonium campum fluens, *Hec.* 202.

Rhyndacus, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.

Rhytia ex Apolline mater Corybantum, *Pher.* 6.

Roma, Trojana, nomen dedit urbi ab Ænea conditæ, *Hell.* 53.

Roma, urbs antiqua quædam, ante bellum Trojan. condita, *Ant.* 7.

Roma eodem tempore condita quo Carthago, *Tim.* 21; ab Ænea, *Hell.* 53; a Callis capta, *Theop.* 144.

Romani equum ante urbem jaculis conficiunt in Trojæ captæ memoriam, *Tim.* 152.

Romphæa, telum barbaricum, *Phyl.* 58.

Rubetæ duo jecora habent, *Tim.* 156.

S.

Sacæ, gens Scythica, *Hell.* 171; *Ephor.* 78.

Sacra bella duo, *Philoch.* 88.

Sadyattes, Alyattes filius, rex Lydorum, ipsius sorori (Lydm) vim intulit atque uxorem habet; ex ea filium suscepit Alyatten; deinde alias duas uxores duxit, ex quibus Attales et Adramys nascuntur, *Xanth.* 19, p. 40. (*Idem Sadyattes* p. 42 *ap. Anonym. nominatur Alyattes.*)

Sadyattes, ditissimus Lydorum ἑταρχος, a quo Cræsus argentum mutuo sumere voluit, *Xanth.* 19, p. 40.

Saitæ Atheniensium patres, *Theop.* 172; ab Atheniensibus orti, *Phanod.* 7.

Salamis, Asopi f., Cychrei e Neptuno mater, III, 12, 7, 1.

Salamis, post Cychreum Telamoni paret, III, 12, 7, 1.

Salamis, pugna ad Salaminem, *Ephor.* 112.

Salix, arbor, *Hec.* 173.

Salmonæus, Æoli f., I, 7, 3, 4; *Hell.* 10; ejus uxor Alcide; Thessaliam incolit, post Elidem adit; cum civibus ob impietatem e medio tollitur; I, 9, 7; pater Tyrus, *Hell.* 10; *Pher.* 59; Epeorum et Pisaëorum rex, ex Elea Ætolum ejicit, *Ephor.* 15.

Salmus, urbs Æoliæ, *Hell.* 13, 27.

Salmydessus, Thraciæ urbs, Phinei sedes, I, 9, 21, 1.

Samiorum Ioniæ migratio, *Ap. fr.* 180.

Samus olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; ei Ancæus præfuit, *ibid.*; a Pericle obsessa, *Ephor.* 117.

Samus, Nili insula, *Hec.* 286.

Samus, Same, i. q. Cephalenia, *Ap. fr.* 167.

Samothrace, Dardani prima sedes, III, 12, 1, 3; sedes Corybantum, *Pher.* 6; Idæorum Dactylorum, *Ephor.* 65; unde dicta? *Ap. fr.* 180.

Samothracæ festo quodam Harmoniam quærent, *Ephor.* 12.

Sanapæ apud Thracæ vocantur ebrii, *Hec.* 352.

Sandacus, Astynoi f., e Syria veniens, Celendrin in Cilicia condit; e Phariacæ pater Cinyræ, III, 14, 3, 3.

Sandrocyttus, Indorum rex, munera misit Seleuco Nicatori, *Phyl.* 37.

Sangarius, flumen Phrygiæ, ad quod Cereris Montanæ sacrum, *Xanth.* 7.

Sangarius fl., Hecubæ pater e Metope, III, 12, 5, 3.

Sao, Nereis, I, 2, 7.

Sarapis, nomen Apidis, inter deos recepti, II, 1, 1, 6.

Sarapis unde dictus, *Phyl.* 80.

Sardanapalus, rex Persarum, uno die Tarsum condit et Anchialen, *Hell.* 158; *Ap. fr.* 69.

Sardes a Ionibus captæ, *Charon* 2.

Sardinia ins. a Thespiadis culta, II, 7, 6, 2; ejus incolæ Saturno sacrificant parentes, *Tim.* 28.

Sardiniorum mos barbarus, *Demo* 11, 12.

Sardonium mare, I, 9, 24, 5.

Sardonius risus unde dictus, *Tim.* 28, 29.

Sariusa, Polyphidis uxor, *Pher.* 91.

Sarpedon, Neptuni f., Poltyis frater, in litore Asiæ ab Hercule confoditur, II, 5, 9, 13.

Sarpedon, Jovis ex Europa, al. Laodamia f., ob amorem Miletæ a Minoe fratre in Lyciam fugit, ubi rex sit; longævus, II, 5, 9, 13 *sq.*; Miletum condit, *Ephor.* 32.

Sarpedonia petra in Thracia, *Pher.* 104.

Satræ, gens Thraciæ, *Hec.* 128.

Satrocenæ, gens Thraciæ, *Hec.* 129.

Saturno parentes immolantur ab incolis Sardinia, *Tim.* 28; pueri a Curetibus, *Ister* 47; Saturnus in Sicilia sepultus jacet, *Philoch.* 184; iis qui ad solis occasum habitant, appellatur hiems, *Theop.* 293.

Satyrum, *Ant.* 14.

Satyri, Bacchi comites, a Lycurgo vincti liberantur, III, 5, 1, 5.

Satyrus, ab Argo cæditur, II, 1, 2, 4; cum Amymone congredi conatus, a Neptuno pellitur, II, 1, 4, 10.

Satyrus Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127.

Satyrus, Timoleontis amicus, *Theop.* 215.

Sauromatæ, populus Scythicus; eorum instituta, *Ephor.* 76, 78.

Sauromatides, eadem quæ Amazones, *Ephor.* 103.

Scalaba, regio Eretriensium, *Theop.* 162.

- Scæa, Danai f., Daiphronis sponsa, II, 1, 5, 3.
 Scæl, gens inter Troadem et Thraciam, *Hec.* 133.
 Scæus, Hippocoontis f., ab Hercule trucidatur, III, 10, 5, 1.
 Scamander, pater Teucri ex Idaea, III, 12, 14; Calirrhoeus, III, 12, 2, 2; Strymus, III, 12, 3, 11.
 Scamander ab Ida defluens, *Hell.* 132; eum Achilles tranat, *ibid.*
 Scamandrius, dux Phrygum, *Xanth.* 5.
 Scepis, urbs Troadis, *Ephor.* 122.
 Sceptra cyaneum Tiresias, *Pher.* 50.
 Schedius, Epistrophii f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
 Scheria, antiquum nomen Corcyrae, *Hell.* 45; *Tim.* 54.
 Schœneus, Alhamantis f., I, 9, 2, 5.
 Schœneus, Atalantes pater nonnullis dicitur, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; III, 9, 2, 8.
 Sciapodes, gens Æthiopica, *Hec.* 265.
 Σκιπάρης unde dicta? *Theop.* 234.
 Scirapildas monetam auream vel argenteam in Spartam urbem non recipi voluit, *Theop.* 10.
 Scironides petra, II, 8, 1, 4.
 Scirus, Theseo misit Nausilhoum et Phæacem, *Philoch.* 41.
 Scyllæ, urbs Thraciæ, *Theop.* 311.
 Scius, regio ignota Eubrae insulae, *Hec.* 106.
 Scorpio a Diana Orioni missa, *Pher.* 4.
 Scotassa lacu suo insignis, *Theop.* 84.
 Scutorum Lacedæmoniorum et Messeniorum signa, *Theop.* 325.
 Scybrus, regio Macedonica, *Theop.* 312.
 Scylace, urbs Asiae, *Hec.* 205.
 Scyletinus, sius Italiae, *Ant.* 4, 6.
 Scyllia, Nisi f., patrem Minoi prodit, ab hoc punitur, III, 15, 8, 2.
 Seylla, Phorcynis et Hecalæ f., *Acus.* 5.
 Seyllaum promontorium, *Hec.* 42.
 Scyphia, oppidum Clazomeniorum, *Ephor.* 35.
 Scyphus Solis et Herculis, II, 5, 10, 5; *Pher.* 33.
 Scyrius, Ægei pater, III, 15, 5, 5.
 Scythæ, quam terræ partem teneant, *Ephor.* 38; cf. 78; asinos sacrificant, *Ap. fr.* 13; eorum mores, *Ephor.* 78; *Phyl.* 69; a Milesiis vincuntur, *Ephor.* 92.
 Scythia, II, 1, 3, 6.
 Seis. *Vide Neis.*
 Σεσάχθια Solonis, *Androt.* 40; *Philoch.* 37.
 Seleucus Nicator; ei munera misit Sandrocyttus, rex Indorum, *Phyl.* 37.
 Seleuci Callinici amasia Mysta, *Phyl.* 29.
 Seleucis, poculi genus, *Ap. fr.* 247.
 Sellasia, urbs Laconica, *Theop.* 13; pugna ad Sellasiam, *Phyl.* 56.
 Selleis, flumen in Elide, *Ap. fr.* 170.
 Semachida, Epacriæ in Attica demus, *Philoch.* 78.
 Semele, Cadmi ex Harmonia f., III, 4, 2, 4; cum Jove congressa, Junonis fraude perit, III, 4, 3; a Baccho ex inferis petita, Thyones nomine in cælum migrat, III, 5, 3, 3; ejus nuptias Actæon ambit, *Acus.* 21; Hyes vocatur, *Pher.* 46.
 Senatores Atheniensium inde a quo anno secundum litterarum ordinem sententiam dixerint, *Philoch.* 119.
 Senus, urbs Egypti, *Hec.* 272.
 Septem duces adversus Thebas. *Vide Thebæ.*
 Septem sapientes Sophistas nominat *Ephor.* 101; *Androt.* 39.
 Septimus dies, faustus Græcis, *Ephor.* 9 a.
 Sophoclis vita, *Ister.* 51.
 Seriphus, ins., II, 4, 1, 3 ejus incolæ a Perseo in lapides transformati, *Pher.* 26
 Sermylia, urbs Thraciæ, *Hec.* 121.
 Servi emptitii antiquitus Græcis non famulabantur, *Tim.* 67.
 Servi Lacedæmoniorum, Thessalorum, Chiorum, *Theop.* 134.
 Servorum urbs, in Libya, *Ephor.* 96.
 Servius, rex Romanorum, primus signavit æs, *Tim.* 22.
 Sesarethus, urbs Taulantiorum, *Hec.* 68.
 Sesostrius rex, *Theop.* 52.
 Sestus urbs, in Propontide, *Theop.* 6; *Ephor.* 86.
 Seuthes, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Sicane, urbs Iberiæ, *Hec.* 15.
 Sicani, indigenæ, *Tim.* 2; a Sicano fluvio nomen habent; ex Iberia in Siciliam translati, *Philoch.* 3.
 Sicania, regio finitima Agrigentinis, *Ap. fr.* 140.
 Sicania antiquum nomen Siciliæ, *Hell.* 51.
 Sicanus, fluvius Iberiæ, *Philoch.* 3.
 Σίξων(?), *Ister.* 63.
 Sicilia ins., ejus ortus I, 6, 2, 3; Eryci paret, II, 5, 10, 10, prius Sicania vocata, *Hell.* 51; Trinacria unde dicta, *Tim.* 1; Sicilia a Siculo Ausonum rege nominata, *Hell.* 53; primum ex Italia venerunt Elymi, deinde Ausones, *ibid.*; ab Iberibus olim habitata, *Ephor.* 51; quinque diebus circumnavigatur, *Ephor.* 50.
 Siculi ab Oenotris et Opicis ex Italia pulsati transierunt in Siciliam. *Ant.* 1; quo tempore? *Philoch.* 2; Siculi et Morgetes et Itali iidem sunt, qui erant Oenotri. *Ant.* 3; Siculi domi Nymphis sacra facere solent, *Tim.* 127.
 Siculus Roma profugus a Morgete Oenotrorum rege hospitio exceptus, *Ant.* 3, 7; Siculus, Itali filius, dux Ligurum; ab eo appellati sunt Siculi. *Philoch.* 2.
 Sicyon, Epopeo cæso, a Lyco occupatur, III, 5, 5, 7; a Phalce occupatur, *Ephor.* 16.
 Sicyoniorum reges, *Ap. fr.* 71.
 Side, Orionis uxor, a Junone, quacum certamen inierat, in Hadem pellitur, I, 4, 3, 2.
 Side, filia Tauri, uxor Cimoli, *Hec.* 250.
 Side, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 250.
 Sidele, urbs Ioniæ, *Hec.* 218.
 Sidene, urbs Lyciæ, *Xanth.* 24.
 Sidero, Tyrus noverca a Pelio trucidatur, I, 9, 8, 3.
 Sidon, urbs Phœniciæ, *Hell.* 8; *Hec.* 256.
 Sidus, vicus agri Corinthii, *Ap. fr.* 163.
 Sidussa, urbs Ioniæ, *Hec.* 217.
 Sigeum, I, 9, 1, 5.
 Sige, urbs Troadis, *Hec.* 208.
 Sileni cum Mida colloquium, *Theop.* 76.
 Simois, Asyocheus pater et Hieromnemes, III, 12, 2, 1.
 Simonides, poeta, Theronem et Polyzelum inter se reconciliavit, *Tim.* 90.
 Simulacra lignea, *Theop.* 181.
 Sindia, urbs Lyciæ, *Hec.* 240.
 Sindi, populus ad Bosporum Cimmericum, *Hell.* 92.
 Sindonei, populus Thraciæ, *Hec.* 117.
 Sinis, Polypemonis e Sylea f. Pityocampes dictus, isthmum Corinthium infestum reddit; ab Theseo trucidatur, III, 16, 2, 1; Sinidis filia a Theseo abducta, *Ister.* 14; *Pher.* 109.
 Sinope urbs, unde nomen sortita sit, *Hec.* 352.
 Sinties, Thracæ in Lemno insula, *Hell.* 112 et 113; unde nominati, *Philoch.* 6.
 Sipylus, urbs, Tantali sedes, III, 5, 6, 6; *Hell.* 44.
 Sipylus, Amphionis e Niobe f. telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1 sq.
 Sirenes, Acheloi e Melpomene filia, I, 3, 4; e Sterope, I, 7, 10, 2; eas Argonautæ prætervehuntur, I, 9, 25, 1.
 Siris, urbs, unde nomen habeat, *Tim.* 62.

- Siris, fluvius Libyæ, *Hec.* 316.
 Siritæ in luxuriam mollitiemque prolapsi, *Tim.* 62.
 Siritis; ob eam Tarentini cum Thuriis belligerant, *Ant.* 12.
 Sirrha, urbs Thraciæ, *Theop.* 138.
 Sisyphus, Æoli f., I, 7, 3, 4; Ephyram condit, ducit Mærophen (*Hell.* 56); ex ea progenies; supplicium apud inferos, I, 9, 3; Isthmiorum conditor, III, 4, 3, 8; Jovem, Antigonaë raptorem, Asopo palam facit, III, 12, 6, 6; *Pher.* 78.
 Sisyphus, Pharsali tyrannus, *Theop.* 20.
 Sitace, urbs Persica, *Hec.* 184.
 Sitophagi, populus Libyæ, *Hec.* 305.
 Sixus, urbs Mastienorum, *Hec.* 9.
 Smila, urbs Thraciæ, *Hec.* 118.
 Smindyrides, Sybarita Agaristæ, Clisthenis filiæ nuptias ambit, *Tim.* 58.
 Smyrna. *Vide* Myrrha.
 Socleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Socratis ætas, *Ap. fr.* 82; lapides cædendi artem a patre edoctus, *Tim.* 100.
 Solii in Cyprio, *Ephor.* 134.
 Soli, urbs Cypri, *Ephor.* 94.
 Soli, urbs Ciliciæ, *Hec.* 253; *Ephor.* 94.
 Sol, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Rhoden ducit, I, 4, 6; ejus armenta in Erythia ins., I, 6, 1, 4; pater Ætææ e Perseide, I, 9, 1, 6; Pasiphaes, III, 1, 2, 6; Augææ, I, 9, 16, 8; ejus armenta in Trinacia, I, 9, 25, 3; currum draconibus junctum Medææ dat, I, 9, 28, 3; Herculem cymbio instruit ad trajiciendum Oceanum, II, 5, 10, 5; *Pher.* 33; recipit illud, II, 5, 10, 8; Soli sacra est prima cujusque mensis dies, *Philoch.* 181; Soli quomodo sacra faciant, *Phyl.* 24; ejus filii ex Antiopa, *Theop.* 340; e Rhode, *Hell.* 107.
 Soloes, in Sicilia ab Hercule interfectus, *Hec.* 48.
 Solon a Cræso in rogo invocatus, *Xanth.* 19; p. 41.
 Solus, urbs Siciliæ, *Hec.* 48.
 Solymi, a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2.
 Sophron, Ephesi præfectus, a Danae amasia a nece servatur, *Phyl.* 23.
 Spaethra vel Spalathra, urbs Thessaliæ, *Hell.* 36.
 Sparta. *Vide* Lacedæmon.
 Sparte, Eurotæ f. Lacedæmonis uxor; ejus progenies, III, 10, 3, 2.
 Sparti, e dentibus draconis a Cadmo satis nascuntur; se cædunt, quinque exceptis, III, 4, 1, 4; eorum numerus, *Hell.* 2; *Pher.* 44; homines ex diversis locis commixti, qui Cadmum secuti erant, *Androt.* 28 et 29.
 Sparton, Phoronei f., *Acus.* 16.
 Spartus, canis Actæonis, III, 4, 4, 6.
 Spercheus fl. Menesthii pater perhibetur, III, 13, 4; ex Polydora, Danaï f., pater Dryopis, *Pher.* 23.
 Spercheus, fluvius Thessaliæ, ad quem Paris ab Achille vincitur, *Ister* 12.
 Spettus, urbs Atticæ, *Philoch.* 11.
 Sphinx, Typhonis et Echidnæ proles, Thebas depopulatur; Hæmonem necat, Oedipidis arte tollitur, III, 5, 8, 2 sq.; *Philoch.* 174.
 Spio, Nereis, I, 2, 7.
 Spragitides Nymphæ, *Clitod.* 14.
 Stamene, urbs Chalybum, *Hec.* 196.
 Staphylus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Statira, uxor Darii Codomanni, *Phyl.* 35.
 Stenyclarus, sola ex Messeniæ urbibus Doriensium jure fruebatur, *Ephor.* 20.
 Stephanephori Athenis heroum, *Hell.* 4.
 Stephanis, urbs Mariandrorum, *Hec.* 201.
 Sternops, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Sterope, Acasti f., III, 13, 3, 3.
 Sterope, Atlantis e Pleione f., Pleias, Oenomai conjux, III, 10, 1, 1.
 Sterope, Cephei f., cinnamum Medusæ ab Hercule accipit ad deterrendos hostes, II, 7, 3, 4.
 Sterope, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Sterope, Porthaonis f., Sirenum ex Acheloo mater, I, 7, 10, 2.
 Steropes, Cyclops, I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Stesichori poetæ parentes, *Philoch.* 205.
 Sthenebœa, Iobatae s. Amphianactis f., II, 2, 1, 3; Applidantis filla, Proeti conjux, III, 9, 1, 2; II, 2, 2, 1; Bellerophontem, frustra amatum, coram viro calumniatur, II, 3, 1, 2.
 Sthenele, Acasti f., Patrocli e Menetio mater, III, 13, 8, 5.
 Sthenele, Danaï e Memphide f., Stheneli sponsa, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus, Ægypti e Tyria f., sponsus Stheneles, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus Astymedusæ, Oedipi uxoris, pater, *Pher.* 48.
 Sthenelus, Capanei f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenæ proci, III, 10, 8, 1.
 Sthenelus, Androgei f., ab Hercule e Paro abducitur, II, 5, 9, 5.
 Sthenelus, Melanis f., a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Sthenelus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus e Nicippe liberi, II, 4, 5, 8; Argis pellit Amphitryonem; Tityrthem et Mycenæ tenet, Mideam dat Atreo et Thyesti, II, 4, 6, 5.
 Sthæuo, Gorgonum una immortalis, II, 4, 2, 9.
 Stilbides vates, qui Niciam in Siciliam secutus est, *Philoch.* 112, 113.
 Stœa, urbs Libyæ, *Hec.* 322.
 Στοιχάδες, genus olearum, *Philoch.* 62.
 Στρατιά ἐν τοῖς ἐπὶ τῷ ποταμῷ quid sit, *Philoch.* 101.
 Straticus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Stratobates, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Stratonis, Sidoriorum regis vita et mores, *Theop.* 126.
 Stratonis Peripatetici ætas, *Ap. fr.* 97.
 Stratonice, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Stratonice, Thespiæ f., Atromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Stratoniceus in facete dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Strepsa, civitas Thraciæ, *Hell.* 162.
 Stroe, urbs Libyæ, *Hec.* 323.
 Strogola, urbs Lydiæ, *Xanth.* 18.
 Strongyle, una ex ins. Æolicis, *Ant.* 2.
 Strophades, ins., I, 9, 21, 8.
 Strophius, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Stryme insula, Thasiorum emporium, *Philoch.* 128; urbs Thraciæ, *Androt.* 26.
 Strymo, Scamandri f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11; Priami mater, *Hell.* 137.
 Strymon, fl. Thraciæ, III, 5, 1, 4; pater Rhesi ex Euterpe, I, 3, 4; Evadnes e Neæra, II, 1, 2, 1; ab Hercule vadosus redditur, II, 5, 10, 13.
 Stygne, Danaï e Polyxo f., Polycetoris sponsa, II, 1, 5, 7.
 Symphalis, Arcadiæ palus, II, 5, 6, 1.
 Symphalides, aves, ab Hercule sagittis conficiuntur, II, 5, 6; *Hell.* 61; *Pher.* 32.
 Symphalus, Elati e Laodice f., III, 9, 1, 2; Parthenopæ pater, II, 7, 8, 11; R. Arcadiæ, a Pelope necatur, III, 12, 6, 10.
 Symphalus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Symphalus, urbs Arcadiæ, II, 5, 6, 1.
 Styx, Oceani f., I, 2, 2, 1; frater Dairæ, *Pher.* 11; ejus progenies e Pallante, I, 2, 4; e Jove, I, 3, 1, 4. per Stygem juratur I, 2, 5, cf. *Ap. fr.* 10.
 Syagrus, prætor, *Phyl.* 5.
 Syalis, urbs Mastienorum, *Hec.* 7.
 Sybaris fluvius, *Philoch.* 207.
 Sybaris urbs, ejus situs, *Tim.* 60.
 Sybaritæ Crotonites legatos occidunt. Somnium Sybarita.

rum perniciem et interitum eorum portendens, *Phyl.* 45; eorum odium in Tarentinos, *Ant.* 13; donaria in templo Delphico, *Theop.* 182; luxuria, *Tim.* 58—61; *Phyl.* 45. Sycophantæ unde nomen sortiti sint, *Ister* 35. Sysis, urbs Ægypti, *Hec.* 274. Sylea, Corinthi f., Sinidis e Polypemone mater, III, 16, 2, 1. Syleus, in Aulide, cum Xenodice f. ab Hercule necatur, III, 6, 3, 3. Symæthia, urbs Thessaliæ, *Theop.* 154. Symbola, omnia ex sono sumta, *Philoch.* 198, 199. Συμφορία Atheniensium, *Philoch.* 126; *Clit.* 8. Symplegades, I, 9, 22. Συνάγεις, Callistrato auctore nominati sunt ζῳοί, *Theop.* 97. Syopi, populus Liburnis vicinus, *Hec.* 64. Syracusæ, urbs Siciliæ, *Hec.* 45. Syracusanorum leges sumtuarie, *Phyl.* 45. « Syracusanorum decimam. » Prov. locut. *Demo* 14. Syria, II, 1, 3, 8; III, 5, 1, 1; sedes Tithoni, Phaethontis, Astynoi, Sandaci; Cinyræ paret, III, 14, 3, 3. Syrnus, ubi Padalirrii posterii, *Theop.* 111.

T.

Tabis, urbs Arabiæ, *Hec.* 264. Tachus Agesilao munera mittit, *Theop.* 23; Ægyptiis deficientibus, apud Persas salutem petit, *Theop.* 120. Tænarus, urbs, arx et portus a Tænaro nomen habet, *Pher.* 88; ab Apolline Neptuno data pro Pythia, *Ephor.* 59; ibi est ostium inferorum, II, 5, 12, 3. Tænarus, Elati ex Erimeda filius, *Pher.* 88. Talaria, urbs Syracusanorum, *Theop.* 214. Talaus, Biantis f.; ejus e Lysimache progenies, I, 9, 13; *Pher.* 75; pater Hipponedontis, III, 6, 3, 2; Adrastis, III, 6, 3, 2; III, 6, 1, 4. Talentum Siculum, *Ap. fr.* 181; 24 drachmas continet, *Tim.* 158. Talus, Crætae custos, ab Argonautis (a Medea, al. a Pœante) necatur, I, 9, 26, 4. Talus, Perdiciis f., a Dædalo magistro necatur, III, 15, 9, 1; *Hell.* 83. Tamariscus, arbor, *Hec.* 173. Tanais, fluvius, *Hec.* 187; *Ephor.* 78; quem Argonautæ in reditu ingressi, *Tim.* 6. Tantalus, Sipylli R. pater Niobes, III, 5, 6, 1; e Clytia gignit Pelopem, *Pher.* 93. Tantalus, Amphionis e Niobe f., Apollinis telis confoditur, III, 5, 6, 1. Tantalus, Hymenæi filius, *Xanth.* 23. Taphii, III, 4, 6, 1. Taphius, Neptuni f., ex Hypothoe Taphum ins. condit; incolas Teleboas vocat; ejus progenies, II, 4, 5, 4. Taphus, ins., II, 4, 5, 4; Pterelao occiso, cum reliquis Echmadibus Eleo et Cephalo traditur ab Amphitryone, II, 4, 7, 5. Tarchia, urbs Sicula, *Philoch.* 29. Tarentum, urbs Italiæ a Partheniis condita, *Ant.* 14; *Ephor.* 53. Tarentini ob Siritidem contra Thurios belligerantes, *Ant.* 12. Tarentina regio, extra veterem Italiam sub lapygiæ nomine ponitur ab Antiocho, *fr.* 6. Tarentinorum mores, *Theop.* 260. Tarsus, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158. Tartarus. Cf. Hades, I, 1, 2. Typhonis e Tellure pater, I, 6, 3, 1; et Echidnæ, II, 1, 2, 5. Tartessus, Iberiæ urbs, prope quam columnas posuit Hercules, II, 5, 10, 4; *Pher.* 33. Taurois, urbs Celtica, *Ap. fr.* 105.

Tauromenitæ Polyxenum ad Nicodemum mittunt legatum, *Tim.* 135. Ταυροπόλος Diana, *Ister* 8; *Phanod.* 10. Tauri, «ripedes», Ætæ a Vulcano dati, I, 9, 23, 4; *Pher.* 71. Taurus Cretensis, qui Europam per mare transvexit Jovi, III, 1, 1, 4; *Acus.* 20; al. qui Minoi datur a Neptuno, III, 1, 3, 2; ab Hercule ad Eurystheum ducitur, II, 5, 7. Taurus Marathonius. Vide Marathonius. Taurus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1. Taurus, quem Ægypti rex Inacho misit, *Ephor.* 79. Taurus, a Minoe militiæ præfectus, *Philoch.* 39; *Demo* 3. Ταύρος, hordeum. *Phanod.* 24. Tavaca, urbs Siciliæ, *Phil.* 32. Taygete, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Lacedæmonis e Jove mater, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56. Tebrus, Hippocoontis f., ab Hercule cæditur, III, 10, 5, 1. Tegea, urbs, Cephei sedes, a Sterope defenditur Medusæ cinctino, ab Hercule dato, II, 7, 3, 4. Tegyrus, Thracum R., Eumolpum et Ismarum hospitio excipit, III, 15, 4, 4; huic filiam, illi regnum dat, *ibid.* Telamon, Salaminus, Æaci ex Endeide, al. Actæi e Glauce f., III, 12, 6, 8; *Pher.* 15; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Herculis in expeditione contra Trojam socius, Herculeum in se iratum placat, Hesionem præmio accipit, II, 6, 4, 3, *sq.*; *Hell.* 138; pater Aiæis et Teucris, III, 10, 8, 2; Phoco fratre cæso, a patre pulsus Salaminem fugit, III, 12, 7, 1; Peribœam ducit, contra Trojam it, *ibid.*; ejus progenies, *ibid.* Telamon, Etruriæ portus, unde nomen habeat, *Tim.* 6. Telchin, insidiatur Apidi, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab Argo necatur, II, 1, 2, 6. Teleboæ, unde dicti, II, 4, 5, 4. Teleboas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3. Teleboæ Mycenæ venientes Electryonis filium occidunt, *Pher.* 27. Teleboas, Lycaonis f., *Hec.* 375. Teleclus, Lacedæmoniorum rex a Messeniis interfectus, *Ephor.* 53. Telegonus, Ægypti R., ducit Io, II, 1, 3, 8. Telegonus, Protei f., ab Hercule cæditur, II, 5, 9, 14. Telemachus Theoclymenum in Ithacam transducit, *Pher.* 91; e Nausicaa pater Perseptoleos, *Hell.* 141. Teleon, Butæ pater, I, 9, 16, 8. Telephassa, Agenoris uxor, III, 1, 1, 3; Europam f. quærit, III, 1, 1, 7; *Pher.* 42; in Thracia habitat, III, 1, 1, 8; a Cadmo sepelitur, III, 4, 1, 1. Telephi ara, I, 8, 6, 3. Telephus, Hercules ex Auge f., II, 7, 8, 12; clam partus a patre invenitur, exponitur, servatur, II, 7, 4; parentes ex oraculo in Mysia quærit; Teuthrantis succedit, III, 9, 1, 6; ex Astyoche pater Eurypyli, *Acus.* 27. Telephus, Oropius, *Theop.* 15 a. Teles, Hercules e Lysidice f., II, 7, 8, 3. Telesius, Atheniensis, statuarius, *Philoch.* 186. Telestor, pater Eurypyli, *Pher.* 90. Telestas, Priami f., III, 12, 5, 13. Teleutagoras, Hercules ex Euryce f., II, 7, 8, 3. Telmissi cum Lyciis bellum gerunt, *Theop.* 111. Telodice nympha e Phoroneo parit Apin et Niobam, *Acus.* 11. Telus, insula Cycladum, *Androt.* 22. Tellus, Cœli uxor, I, 1, 1, 1; ejus ex hoc progenies, *ibid. sqq.*; Titanes in patrem exacerbant, Cronum falce instruit, I, 1, 4; ei finem imperii vaticinatur, I, 1, 5; ejus e Ponto liberi, I, 2, 6; Gigantes parit e Cœlo, I, 6, 1, 1; his medicamentum quærit, I, 6, 1, 6; e Tartaro Typhonem parit, I, 6, 3, 1; Nyctimum, Lycaonis f., a Jovis ira tuetur, III, 8, 1, 6.

- Temenus, Aristomachi f., Cissii pater, *Theop.* 30; Heraclida, oraculum interrogat, Peloponnesum adoriri parans, II, 8, 2, 6 sq.; Hipoten pellit, II, 8, 3, 3; Argolidem sorte obtinet, II, 8, 4, 3; *Ephor.* 16; genero et filiae nimium studens, a filiis interimitur; ejus e Merope progenies, II, 8, 5, 3 sq.
- Tempe Thessalica, *Theop.* 83.
- Tenedus, una ex Sporadibus insulis, *Hec.* 139.
- Tenedus, urbs Pamphyliæ, *Ap. fr.* 142, 179.
- Tennes, filius Cycni, nomen dedit Tenedo insulæ, *Hec.* 139.
- Tenus insula, *Philoch.* 184, 185; III, 15, 2, 2.
- Teos, urbs Ioniæ, *Hec.* 216; 219; ab Athamante condita, *Pher.* 112.
- Tereus, Martis f., Thrax, Pandionis adversus Labdacum socius; ejus facinus in Procne uxorem; Philomelam ducit; filium comedit; in avem mutatur; pater Itys, III, 14, 8, 2 sqq.
- Teres, Odyrsarum rex, *Theop.* 300.
- Teridae, Menelai peltex, III, 11, 1; mater Megapenthis, *Acus.* 28.
- Terpandri ætas, *Xanth.* 27; *Hell.* 123; primus vicit in Carneis; *Hell.* 122.
- Terpsichore, Musa, I, 3, 1, 5.
- Terpsicrate, Thespi f., Euryopis ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Terra Junoni mala aurea tamquam munera nuptialia offert, *Pher.* 33 a.
- Terra, mater Triptolemi, *Pher.* 12.
- Testudinis carnem aut edas aut non edas, Proverb. *Demo.* 16.
- Tetrarchia Thessalica. Cuique τεράρχη archontem præfecit Philippus, *Theop.* 234.
- Tetrapolis Attica, in ea habitaverunt Heraclidæ ab Eurytheo patria pulsi, *Pher.* 39.
- Tethys, Titanis, I, 1, 3; Oceani conjux, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11; Asopi mater, III, 12, 6, 5.
- Teucer, Scamandri ex Idæa f., Dardano cum parte regni Batiam f. uxorem dat, III, 12, 1, 4; *Cf. Hell.* 130.
- Teucris, unde dicti? III, 12, 1, 4.
- Teucer ex Attica in Asiam migravit; princeps fuit Xypetensis demi, *Phanod.* 8.
- Teus coloniam deducit Ephesum, atque nomen dat uni ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Teutamias, Larissæorum R., II, 4, 4, 2.
- Teutamides, Amyntoris f., *Hell.* 1.
- Teuthras (in Mysia, III, 9, 1, 6); Teuthranæ R. Augen ducit, II, 7, 4, 3; *Hec.* 345; vitiat, III, 9, 1, 4; Telephum adoptat, *ibid.* § 6; Euryganiæ pater, *Apoll.* III, 5, 8, 8.
- Thalamæ, urbs Messeniæ, *Theop.* 192.
- Thales, unus septem sapientum, *Ephor.* 101; effecit, ut Cræsus eadem hora in rogum ascenderet, qua imbres fore præviderat, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Ap. fr.* 76.
- Thalia, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Apolline f., I, 3, 4.
- Thalophori in Panathenæis, *Philoch.* 26, 27.
- Thalpius, Euryti f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Thamyris, Philammonis f., primus paderasta, I, 3, 3, 1; certamine musico victus a Musis, oculis et arte canendi privatur, *ibid.* § 3.
- Thapsacus, urbs Syriæ, *Theop.* 53.
- Thargelia, festum Atticum, *Ister.* 33.
- Thargelion mensis barbaris infaustus, *Phyl.* 66.
- Thaslorum colonizæ, *Philoch.* 128.
- Thasius later et Chius in Narone inventus, *Theop.* 140.
- Thasus, urbs Thraciæ, a Thaso condita, III, 1, 1, 8.
- Thasus ins., Thracibus pulsus, ab Hercule datur Androgei filiis, I, 5, 9, 13.
- Thasus, Neptuni al. Cilicis f.; Europam quærit (*Pher.* 42), invenire nequit, in Thracia Thasum condit, III, 1, 1, 7 sq.
- Thaulo quidam, *Androt.* 13.
- Thaumacus, Pœantis pater, I, 9, 16, 8.
- Thaumas, Ponti f., ejus ex Electra progenies, I, 2, 6.
- Thea, oppidum Laconicæ, *Philoch.* 87.
- Theanira, eadem quæ Hesione, Laomedontis f., *Hell.* 138.
- Theano, Danae et Polixo f., ejus sponsus Phantes, II, 1, 5, 7.
- Thebæ Egyptiæ; antrum ibi memorabile, *Hell.* 152; luc venit Hercules, *Pher.* 33; sacerdotes ibi suas ipsi imagines in templo Jovis ponunt, *Hec.* 276.
- Thebæ, urbs. Ejus locus oraculo significatur, III, 4, 1, 1; *Cf. Pher.* 44; *Hell.* 8. Thebas fugiunt cum Bacchô Dodonides, *Pher.* 46; a quo nomen urbs acceperit, III, 5, 6, 1; paret Pentheo, III, 5, 2, 2; Polydoro, III, 5, 5, 1; Labdaco, *ibid.*; Laio, III, 5, 7, 1; Zeto et Amphioni, III, 5, 6, 1; *Pher.* 102 a; Creonti, III, 5, 8, 1; sub quo vastatur a vulpe, II, 4, 6, 8; a Splunge, III, 5, 8, 2; Herculis ope a tributo, Minys pendit solito, liberatur, II, 4, 11, 4; paret Oedipodi, III, 5, 8, 8; a septem ducibus obsidetur, III, 6, 6; a Theseo capitur, III, 7, 1, 4; ab Argivis sub Epigonis evertitur, III, 7, 4; portæ urbis, III, 6, 6; in foro urbis habitavit Hercules, *Pher.* 33; Heraclidæ ad Electræ portas, *Pher.* 39.
- Thebagenæ quomodo a Thebanis differant, *Ephor.* 26.
- Thebanæ mulieres in Cithærone monte bacchantur, III, 5, 2, 1.
- Thebani autochthones, *Hell.* 77; septem duces vincunt, III, 6, 8; ab Epigonis superati urbem relinquunt, Hestiam conque, III, 7, 3.
- Thebe, Zethi uxor, Thebis nomen dat, III, 5, 6, 1.
- Thebanorum Egyptiorum reges, *Ap. fr.* 70.
- Thegonium, urbs Thessaliæ, *Hell.* 21.
- Theianira, quam et Hesionem vocant, a Hercule datur Telamoni, *Ister.* 22.
- Thelxion, Apidi insidiatur, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab Argo necatur, II, 1, 2, 6.
- Themele, i. q. Terra, *Ap. fr.* 29.
- Themis, Cæli f., I, 3, 1, 2; ejus e Jove liberi, *ibid.*; Delphis oracula dat ante Apollinem, I, 4, 1, 3; *Cf. Ephor.* 70; mater Nympharum, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33; ejus oraculum ad Jovem et Neptunum de futuro e Thetide filio, III, 13, 5, 1.
- Themis, III II f., Capys uxor, III, 12, 2, 4.
- Themiscyra, II, 5, 9, 7.
- Themiscyra, campus a Chadiasia ad Thermodontem usque patens, *Hec.* 350.
- Themison, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
- Themisto, Hypsei f., Athamantis uxor, I, 9, 2, 3; Phrixi mater, sponte se immolandam præbet, *Pher.* 52.
- Themistoclis stratagemata, *Clitod.* 13; Ephoros Spartanos, in urbe munienda ne adversarentur sibi, pecunia redemit, *Theop.* 89; Themistoclis res familiaris quanta? *ibid.* 90; Themistocles Magnesiæ in Asia habitans valde honoratur, *ibid.* 91; Pausania conjurationem novit, nec tamen probat, *Ephor.* 114; ad Xerxem venit, *Ephor.* 114; Themistoclis reliquiæ, *Phyl.* 64.
- Theocharides, Pamphazæ pater, Cræso argentum suppeditat, *Xanth.* 19.
- Theocles, Atheniensis, cum Chalcidensibus Euboræ, Ionibus et Megarensibus in Siciliam transvectus Megara et Naxum condit, *Ephor.* 52; *Hell.* 50.
- Theoclymenus Pylum fugit, Telemacho de patre vaticinatur, moritur in Ithaca, *Pher.* 91.
- Theocritus, Chius, ejus vita et mores, *Theop.* 276; ejus in Alexandrum dictierum, *Phyl.* 41.
- Theodamas. Vide Thiodamas.
- Theodorus, archon, *Philoch.* 97.
- Theodorus Larissæus, abstemius, *Phyl.* 13.
- Theomenes, Hylæ pater, *Hell.* 39.

- Theophrastus** a Timæo reprehensus, *Tim.* 143.
Theopompus archon, *Philoch.* 117.
Theoria Pythiaca et Deliacæ, *ibid.* 158.
Theorica, publicæ pecuniæ, *ibid.* 85.
Theoris, fatidica, morte mulctata, *ibid.* 136.
Theostius, Cissii f., Meropis pater, *Theop.* 30.
Thericlei calices in Ptolemaide, urbe Agypti, *Ister* 38.
Therimachus, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9, et II, 4, 11, 6; ejus mors, II, 4, 12, 1; *Pher.* 30.
Therma, Thraciæ oppidum, *Hec.* 116; *Theop.* 151; *Ap. fr.* 134.
Therma, urbs Siciliæ, *Philoch.* 20.
Thermæ, urbs Ætoliæ, *Ephor.* 29.
Thermodon fl., I, 9, 23, 2; *Hec.* 195; ad eum habitant Amazones, II, 5, 9, 1.
Thermydræ, Rhodiorum portus, II, 5, 11, 10.
Thero, ex Apolline mater Chæronis, *Hell.* 49.
Thero, Agrigentorum tyrannus, Demeretam filiam Geloni in matrimonium dedit, ipse duxit Polyzei filiam, *Tim.* 86; ejus contra Polyzelum bellum, *Tim.* 90; ejus majores, *ibid.*
Thersander, Polynicis f., cum Epigonis Thebas petit, III, 7, 2, 3.
Thersites, Agrii f., I, 8, 6, 2; a Diomede in Peloponnesum fugit, *ibid.*; ob ignaviam pugnam cum apro Calydonio vitat; a Meleagro de loco edito præceps datur, *Pher.* 82.
Theseum, in quod servi perfugiebant, *Philoch.* 47.
Thesea mutata in Heraclea, *Philoch.* 45.
Theseus, Aëgei ex Æthra f., III, 16, 1, 1; a Minerva luctam eductus, *Ister* 23; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; ex inferis ab Hercule liberatur, II, 5, 12, 6; e Trœzene in Isthmum proficiscitur, II, 6, 3, 5; Oedipum exulem excipit, III, 5, 9, 2; Thebas capit, Argivorum corpora humanda curat, III, 7, 1, 4; Helenam rapit, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; in Orcum descendit, *Hell.* 74; *cf. Philoch.* 46; adolescens, Athenas petens, viam a prædonibus tutam reddit; Periphætæ occisi clavam gerit, III, 16, 1, 3; Sinin necat, III, 16, 2, 1; Pallantidas vincit, *Philoch.* 36; ejus expeditio in Cretam, *Clitod.* 5; *Pher.* 106; *cf. Hell.* 73; *Philoch.* 39, 40; Herculem sequitur adversus Amazones, *Phil.* 49; *cf. Hell.* 76; primus inducias facit de tollendis cæsis, *Philoch.* 51; pacta facit cum Corinthiis de Atheniensium in ludis Isthmiis proedra, *Hell.* 76; duos oosphorosos eligi constituit, *Ister* 13; ejus uxores, *Pher.* 119; *Ister* 14; ejus progenies, *Pher.* 39; *Hell.* 75; ejus auriga, *Pher.* 108.
Thesmorphoria, in iis cur jocentur fœminæ, I, 5, 1, 3.
Thesmothetæ, *Philoch.* 141 b; myrto coronantur, *Ap. fr.* 21.
Thespiadæ, Herculis e Thespii L filiabus filii, II, 7, 8; a patre partim Thebas, partim in Sardiniam mittuntur, II, 7, 6, 2.
Thespius e Laophonta pater Ledæ et Althææ, *Pher.* 29. V. **Thespius**.
Thesproti cum Hercule et Calydoniis bellum gerunt, II, 7, 6, 1; Alcæmonem pellunt, III, 7, 5, 5.
Thesprotii carbones, *Theop.* 231.
Thesprotus, Lyaonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
Thessalorum colonia Elis, I, 7, 5; eorum mores, *Theop.* 39, 54, 178; *Ephor.* 5.
Thessalius Herculis ex Chalciope filius, *Pher.* 35.
Thessaliæ antiqua nomina, *Ap. fr.* 174; tetrades, *Hell.* 28; ejus reges a Deucalione originem ducunt, *Hec.* 334; sedes Salmonæi, I, 9, 7; Pelias, I, 9, 10; ejus montes per diluvium diremti, I, 7, 2, 4.
Thessaliotis, tetras, *Hell.* 28.
Thestalus, Herculis ex Epicaste f., II, 7, 8, 11.
Thestiadæ, Thestii filii, apri Calydonii venatores, I, 8, 2, 4; a Meleagro trucidantur, I, 8, 3, 1.
Thestiades, Thestii L filii; cum iis congredditur Hercules, II, 4, 10; *Ephor.* 8; harum et filiorum ex isto nomina, II, 7, 8.
Thetideum, i. q. Thetideum.
Thestius (Ætoliæ R.) Martis f., ejus ex Eurythemide progenies, I, 7, 7, 3; II, 7, 10, 1; pater Iphicli, II, 7, 10, 1; I, 9, 16, 8; Ledæ, III, 10, 5, 2; excipit Icarionem et Tyndareum, *ibid.*
Thestius, Thespiarum R. filias e Megamede L ab Hercule gravidas fieri curat, II, 4, 10; Herculem a cæde filiorum purgat, II, 4, 12, 1.
Thestor, Idmonis e Laothoe f., pater Calchantis, *Pher.* 70.
Thestorus, urbs Thraciæ, *Theop.* 152.
Thetideum, urbs Thessaliæ, ubi Thetis a Vulcano vulnerata sanatur, *Pher.* 16; *Hell.* 100; *Phyl.* 82.
Thetis, Nereis, I, 2, 7; Vulcanum, cælo dejectum, servat, I, 3, 5; a Junone Argonautis in auxilium missa, eos præter Charybdin, Scyllam et Planctas salvos vehi curat, I, 9, 25, 2; Bacchum excipit, III, 5, 1, 5; *Pher.* 46; a Jove et Junone amata, Peleo nubit, III, 13, 5, 5; *Pher.* 16; filium Achillem immortalem reddere prohibetur, III, 13, 6, 2; eum celat, ne adversus Trojam proficiscatur, III, 13, 8, 1; Vulcanum fallit, *Phyl.* 82.
Thettalus, Herculis e Chalciope f., II, 7, 8, 11.
Thia, Titanis, I, 1, 3; Hyperionis uxor, I, 2, 2, 3.
Thias, Assyriæ R., imprudens e filia pater fit Adonidis, III, 14, 4, 2.
Thibii ad Pontum habitantes; eorum natura, *Phyl.* 68.
Thimbron, dux Lacedæmoniorum, *Ephor.* 130.
Thinge, urbs Libyæ, *Hec.* 326.
Thiodamas, Dryops, Hylæ pater, I, 9, 19, 1; ejus bos ab Hercule devoratur, II, 7, 7, 1.
Thiosso, soror Pygmalionis, Carthaginem condidit; ejus mors, *Tim.* 23.
Thisbe, *Theop.* 294.
Thoas, Icarie e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
Thoas, Lemnius, ab Hypsipyle f. servatur, I, 9, 17, 1; III, 6, 4, 2.
Thoon, Gigas, a Paris cæditur, I, 6, 2, 5.
Thoricus, demus Acamantidis tribus, atque urbs, *Hec.* 94; II, 7, 4, 3.
Thracia a Cadmo, Telephassa et Thaso habitatur, III, 1, 1, 8.
Thracæ Bœotos adoriuntur, *Ephor.* 30; Thracæ in Lemno insula, *Hell.* 112; eorum mores, *ibid.* 110; *Theop.* 149; *Androl.* 36.
Thracium commentum, proverb., *Ephor.* 30.
Thrasylus in Piræeo triginta tyrannos vicit, *Philoch.* 123.
Thrasydæus, Eunuchus, Evagoræ et Pnytagoræ mortis causa, *Theop.* 111.
Thrasydæus, tyrannus in Thessalia a Philippo constitutus; Philippi adulator, *ibid.* 235.
Thrasylus, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, capitis condemnatur, *Philoch.* 121.
Thrasymedes, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
Thriæ, tres Nymphæ, Apollinis nutrices, *Philoch.* 196.
Threpsippas, Herculis e Panope f., II, 7, 8, 1.
Thriasius campus, in Attica, III, 14, 1, 7.
Thrinæ, urbs Libyæ, *Hec.* 325.
Thronium, urbs Locridis, *Theop.* 317.
Thucydides, Milesiæ f., Periclis adversarius, *Philoch.* 95; *Androl.* 43.
Thucydides, Achærusius, poeta, *Androl.* 44.

- Thurii bonis legibus non utuntur, *Ephor.* 47.
 Thyamis, fluv. Thesprotiae, *Phyl.* 50.
 Θυρία quid sit, *Philoch.* 172.
 Thyestes, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; cum Atreo Chrysippum necat, in exilium agitur, *Hell.* 42.
 Thylo herba, quam Balin vocant, *Xanth.* 16.
 Thymæadarum tribus, *Clitod.* 5.
 Thymbria, e Jove Panis mater, I, 4, 1, 3.
 Thymœtes, rex Athen., Aphidantem fratrem interficit, *Demo.* 1.
 Thynias, urbs juxta Byzantem Cauconidem, *Hec.* 140.
 Thyone, nomen Semeles, inter deos recepta, III, 5, 3, 3.
 Thyone, Hyas, *Pher.* 46.
 Thyreum, vel Thurium, urbs Acarnaniae, *Androt.* 55.
 Thyreus, Oënei f., I, 8, 1.
 Thys, rex Paphlagonum, *Theop.* 198.
 Tiara, capitis ornamentum, de qua v. *Phyl.* 21.
 Tibarenorum, populi juxta Pontum, indoles, *Ephor.* 82.
 Tibari, populus Asiae, *Hec.* 193.
 Tiberis, fluv. Italiae, *Ap. fr.* 141.
 Tibiarum genera, *Ephor.* 160.
 Tiella (?) sic una urbium Siciliæ, quæ Hyblæ appellantur, cognominata, *Philoch.* 22.
 Tigras, Herculis e Phyleide f., II, 7, 8, 4.
 Tigris fl. ab Harpyiis Harpys dicitur, I, 9, 21, 7.
 Tilphossæum, mons Bœotiae, *Theop.* 240; *Ephor.* 67.
 Tilphussa, fons Bœotiae, III, 7, 3, 4.
 Timandra, Tyndarei e Leda f., uxor Echemi, III, 10, 6, 2.
 Timolaus Thebanus, homo voluptatibus serviens, *Theop.* 236.
 Timoleon fratrem e medio sublaturus adsciscit Orthagoram amicum, *Tim.* 131; *Ephor.* 156; ejus cum Carthaginensibus manum conserturi ad milites exhortatio, *Tim.* 134; justo plus a Timæo laudatus, *Tim.* 142; ejus amicus Satyrus, *Theop.* 215.
 Timosa, Oxyartæ pellex formosissima, *Phyl.* 35.
 Timotheus in Lesbos vitam degere quam Athenis maluit, *Theop.* 117.
 Tindium, urbs Aegypti, *Hell.* 150.
 Tindissæ, populus ad Caucasum, *Hec.* 162.
 Tiphys, Hagnii f., Argo navis gubernator, I, 9, 16, 8; *Pher.* 62; apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1.
 Tiphysa, Thespii f., Lyncei ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Tiresias, Everis e Chariclo Nymphæ f., vates cæcus unde? III, 6, 7, 2; *Pher.* 50; ejus vaticinium de futura Thebanis victoria, III, 6, 7, 8; Amphitryonem docet Alcmenam a Jove compressam esse, II, 4, 8, 2; ejus mors, III, 7, 3, 4; ejus filia Manto, III, 7, 4, 2.
 Tiria, urbs Leucosyrorum, *Hec.* 194.
 Tiribazus Evagoræ insidias struit, apud regem ab Evagora accusatur, *Theop.* 111.
 Tiryns, mœnibus cincta a Cyclopiibus, Præto paret, II, 2, 1, 4; Perseo, II, 4, 4, 3; Sthenelo, II, 4, 6, 5.
 Tisamenus, Orestis f., Peloponnesiorum R., ab Heraclidis superatur, II, 8, 2, 5.
 Tisamenus, Orestis f., post patrem regnum suscipit, *Demo.* 20; Achaiam occupat, *Ephor.* 16.
 Tisander, archon Atheniensium, *Pher.* 20.
 Tisiphone, Erinnyis, I, 1, 4.
 Tisiphone, Alcmaeonis e Manto f., Creonti educanda data, ab hujus uxore patri ignaro serva venditur, III, 7, 7, 3.
 Tisseæ, oppidum Siciliæ, *Philoch.* 35.
 Titanas invocare, locutio proverb., *Ister.* 1.
 Titanas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Titanes (?) Temenum necant, II, 8, 5, 4.
 Titanes, Coeli e Tellure filii, I, 1, 3; regnum patri ereptum Crono tradunt, I, 1, 4 sqq.
- Titanides, Coeli e Tellure filiae, I, 1, 3
 Titanis Terra, *Philoch.* 157.
 Titanus, unus antiquiorum Titanum; qui Marathone habitavit, *Philoch.* 157; *Ister.* 2.
 Tithonus, Laomedontis ex Strymo, al. Placia f., ab Aurora rapitur, III, 12, 4; ex ea progenies, *ibid.*; *Hell.* 142; pater Emathionis, II, 5, 11, 11; Cephal, III, 14, 3, 1.
 Tithraustes, in pugna ad Eurymedontem Persarum classi præfectus, *Ephor.* 116.
 Tityus, Jovis ex Elara f., Latonam petens, ab Apolline necatur; apud inferos pœnas luit, I, 4, 1, 4; cur terribena appellatus sit, *Pher.* 5. Panopeorum tyrannus, homo violentus, ab Apolline interficitur, *Ephor.* 70.
 Tlepolemus, Herculis ex Astyoche (ex Astygenia, *Pher.* 37 a; Astydamia, *Acus.* 27) f., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; invitus Licymnium cædit, exul in Rhodum abit, II, 8, 2, 3.
 Tletes, gens Iberica, *Theop.* 242.
 Tmolus, Omphalæ uxori Lydiæ regnum relinquit, II, 6, 3, 1.
 Tmolus, mons; ejus circumscriptio, *Theop.* 290.
 Tnyssus, urbs Cariae, *Hec.* 239.
 Tomarus mons in Epiro, *Theop.* 230.
 Tomi, urbs, unde nomen? I, 9, 24, 2.
 Toretæ, gens Pontica, *Ap. fr.* 118.
 Torone, urbs Thraciæ, *Ephor.* 75; Polygoni ac Telegoni sedes, II, 5, 9, 14.
 Torrhebia lacus in Lydia, *Xanth.* 2.
 Torrhebia ex Jove mater Carii, *Xanth.* 2.
 Torrhebis, Lydiæ regio, *Xanth.* 2.
 Torrheborum et Lydorum linguæ non multum diversæ, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, Atys filius, a quo Torrhebi (Tyrrheni) nominati, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, urbs Lydiæ, *Xanth.* 2.
 Toxeus, Oënei f., a patre necatur, I, 8, 1.
 Toxicrate, Thespii f., Lycii ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Trachin, sedes Ceycis, II, 7, 6, 4.
 Trachinii, Herculis contra Eurymtum socii, I, 7, 7, 7.
 Tragasæ, regio in Epiro. Tragasæi sales, *Hell.* 118; *Phyl.* 50.
 Tragasus, Neptuni f., *Hell.* 118.
 Tralles vel Tralli, gens Illyrica, *Theop.* 24.
 Trapezophorus, sacerdos Minervæ, *Ister.* 16.
 Trapezus, unde nomen habet? III, 8, 1, 6.
 Tremile: sic vocabatur Lycia, *Hec.* 364.
 Treros, regio Thraciæ, *Theop.* 313.
 Tribus Athenis quot fuerint, *Clitod.* 8.
 Tricalum s. Tricala, urbs Siciliæ, *Phil.* 56.
 Tricarana, castellum Phliasiae, *Theop.* 267.
 Triginta viri legibus scribendis ab Atheniensibus electi (Ol. 94, 1), *Philoch.* 122.
 Triginta tyranni, *Ephor.* 125.
 Trinacria, nomen Siciliæ, *Tim.* 1; Solis ins., I, 9, 25, 3.
 Trinessa, urbs Phrygiæ, *Theop.* 14.
 Triopas, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37.
 Triopas, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Triops, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
 Triptolemus, Celei f., al. Eleusinis, al. Coeli Tellure (*Pher.* 12), frugum sationem e Cerere discit, I, 5, 2.
 Trisplæ, populus Thraciæ, *Hec.* 147.
 Tristitiæ fluvius, *Theop.* 76.
 Τριτογένεια Minerva tertia mensis die nata, *Ister.* 26.
 Triton, Neptuni f., I, 4, 6; Palladis pater; apud quem nascitur et educatur Minerva, I, 3, 6; III, 12, 3, 6.
 Triton, rex Libyæ tempore expeditionis Argonautarum, *Tim.* 6.

Tritonis palus; ei adjacet Iræsa, *Pher.* 33 d.
 Tritopatores omnium fuerunt primi, *Philoch.* 2, 3; iis ab
 solis Atheniensibus sacrificatur; quando? *Phanod.* 4;
 Tritopatores sunt Venti, *Demo* 2; Tritopatores, Cottus,
 Briareus, Gyges, *Clitod.* 19.
 Trizi, populus Thraciæ ad meridiem Istri, *Hec.* 150.
 Troadis fines, *Charon* 8.
 Troes, pop. Asiæ min., *Ephor.* 80.
 Træzen Pittheo paret, III, 15, 7, 1.
 Træzen, frater Dimœtæ, pater Euopidis, *Phyl.* 81.
 Troja, ob Laomedontis impietatem peste ac ceto plectitur
 ab Apolline et Neptuno, II, 5, 9, 10; ab Hercule capitur,
 II, 6, 4, 5; *Hell.* 136; a Troe nomen habet, III,
 12, 2, 2; oraculum Trojanis datum, *Hell.* 139; Troja a
 Græciâ quando capta, *ibid.* 143; *Tim.* 152; *Ap. fr.* 72,
 73.
 Troilus, Priami s. Apollinis ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Tropæa diceudi forma quando et quo auctore inter Atticos
 oratores irreperit, *Tim.* 95.
 Tros, Erichthonii ex Asyche f., Trojæ R. regioni nomen
 dat; ejus e Callirrhoe progenies, III, 13, 2, 2; pro Ga-
 nymede equos immortales a Jove accipit, *Hell.* 136.
 Τριτρία θυρία, *Ister* 34.
 Tychia, insula Syracusarum, *Epheor.* 110.
 Tydeus, Oenei f., I, 1, 8, 5, 2; exul ab Adrasto excipitur,
 ejus f. Delphylen ducit, I, 8, 5, 3; III, 6, 1, 7; *Pher.*
 83, pater Diomedis, *ibid.*; e VII ducibus, III, 6, 3, 3;
 Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ad res repetendas Thebas
 mittitur, insidias superat, III, 6, 5; a Melanippo vulne-
 ratus, a Minerva immortalitate donatur; eam perdit,
 III, 6, 8, 4; *Pher.* 51; Ismenam occidit, *ibid.* 48.
 Tyndareus, Perieris e Gorgophone al. OEbali e Batia f., I,
 9, 5; III, 10, 3, 4; ab Hercule Spartam accipit, II, 7,
 3, 5; ab Esculapio in vitam revocatur, III, 10, 3, 12;
 regno excidit, III, 10, 5, 1; ad Thestium fugit; Ledam
 ducit; ex ea progenies, redit, *ibid.* (*Hell.* 83); Ulys-
 sis consilium secutus, ab injuriis procorum Helenæ
 tutus est: Menelao illam dat, III, 10, 9, 3; Dioscuris
 inter deos receptis, regnum dat Menelao, III, 11, 2, 7.
 Tyndaridæ Peleo in Iolci expugnatione auxiliantur,
Pher. 18.
 Typhon, Tartari e Tellure f., de eo, ejus forma, pugna
 cum Jove et interitu, I, 6, 3; pater Chimææ, II, 3, 1,
 6; leonis Nemel, II, 5, 1, 1; Orthri canis, II, 5, 10, 3;
 draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; vulturis
 Caucasii, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, III, 5, 8, 3;
 Typhon Babys nominatur in *Egypto*, *Hell.* 150; ex
 ejus sanguine orta sunt omnia animalia quæ morsu
 lædunt, *Acus.* 4; Typhonis fabula ad quasnam regiones
 referatur, *Xanth.* 4; a Caucaso in Italiam fugit, ubi
 Pithecusa insula ei injecta, *Pher.* 14.
 Typhon, Lycæ filius, Laii pater, *Pher.* 20.
 Tyrannus, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Tyrediza. V. Tyrodiza.
 Tyria, *Egypti* conjux, II, 1, 5, 6.
 Tyro, Salmonei ex Alcicice f., Enipei fl. amore deperit,
 cum Neptuno in hujus formam mutato consuescit, I, 9,
 8; Crethei conjux, I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Nelei mater,
Pher. 56, 75; *Hell.* 110.
 Tyrodiza vel Tyrediza, urbs Thraciæ, *Hell.* 161.
 Tyrrheni prædones, perfidi in Bacchum, ab eo in delphines
 mutantur, I, 5, 3; eorum sedes et migrationes, *Phi-
 loch.* 5, Tyrrheni, qui antea vocabantur Pelasgi, in
 Italia nomen id assumerunt, *Hell.* 1; eorum latrocinia,
Ephor. 52.
 Tyrrenus, dux Lydorum, qui in Etruriam commigra-
 runt, *Tim.* 19.
 Tyrsæta, urbs Samnitum, *Phil.* 39.

Tyrtæus Athenis s. Aphidna in Peloponnesum venit,
Philoch. 55; ejus apud Lacedæmonios instituta, *ibid.*
 56.

U.

«Ubi cervi cornua abijciunt.» Locutio proverbialis, *Demo*
 13.
 Udaeus, quinque Spartorum superstitum unus, III, 4, 1,
 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; inter ejus posteros Tiresias, III,
 6, 7, 1.
 Ulysses, Anticleæ f., in Beroia natus, *Ister* 52; Penelo-
 pen ducit, III, 10, 6, 1; *Hell.* 53; Helenæ procus, III,
 10, 8, 1; consilium Tyndareo dat, III, 10, 9, 2; Achil-
 lem protrahit, III, 13, 8, 3; cum Eneâ in Italiam ve-
 nit, *Hell.* 53; in Tyrrhenia interemptus est, *Theop.* 114.
 Umbri gens Italiæ; eorum sedes et mores, *Theop.* 142;
 Ligures agris suis expellunt, *Phil.* 2.
 Urania, Musa, I, 3, 1, 5.
 Ursa, sidus: ejus origo, III, 8, 2, 7

V.

Vellus aureum, ab Æete dedicatum, I, 9, 1, 6; *Hell.* 87;
 e mari purpureo colore affusum, *Acus.* 9.
 Veneti: eorum sedes et vita, *Theop.* 143.
 Venti, Astræi filii, I, 2, 4; quot, *Acus.* 3.
 Ventiloque mulieres, *Philoch.* 192.
 Venns, Jovis f., I, 3, 1, 2; Clio Musæ succenset, Adoni-
 dem amat, I, 3, 3; Auroræ irascitur, I, 4, 4; Buten in
 Lilybæum desert, I, 9, 25, 1; mater Harmoniæ e Marte,
 III, 4, 2, 2; Milanioni poma aurea dat, ad vincendam
 Atalanten, III, 9, 2, 6; ejus ex Anchise filii, III, 12, 2,
 4; *Acus.* 26; e Marte mater Harmoniæ, *Hell.* 8; Aria-
 dnen consolatur, *Pher.* 106; Cinyræ filias cum pere-
 grinis viris in *Egypto*, et Myrrham cum patre consue-
 scere facit, III, 14, 3, 5; ejus cum Proserpina de
 Adonide contentio, III, 14, 4, 6; Alexandro Helenæ
 amorem injicit, *Acus.* 26; a Trojanorum partibus stare
 videtur, *ibid.*; Venus ἑραία, πάνδημος, *Ap. fr.* 17, 18;
 columbæ ei sacræ sunt, *Ap.* 19; Venus in Attica eadem
 est quæ Luna; quomodo ei sacrificetur, *Philoch.* 15;
 Venus appellatur æstas populis qui ad occasum solis
 habitant, *Theop.* 293; Veneris Impiæ templum in
 Thessalia, *Tim.* 105.
 Vesta, Croni e Rhea f. natu maxima, a patre devoratur,
 I, 2, 5; effertur, I, 2, 1, 1.
 Vitis ubi inventa sit, *Hec.* 341; *Hell.* 155; *Theop.* 296.
 Voluptatis fluvius, *Theop.* 76.
 Vulcanus, a Junone extra concubitum editus; matri auxi-
 lium fert vinctæ; a Jove e Cælo detruditur, I, 3, 5; in
 Gigantomachia, I, 6, 2, 2; Prometheus Caucaso affigit,
 I, 7, 1, 2; Ætæ dat tauros æripedes, I, 9, 23, 4; Minoi
 Talam, I, 9, 26, 4; thoracem aureum Herculi, II, 4, 11,
 9; ænea crotala Minervæ, II, 5, 6, 2; torquem Cadmo,
 III, 4, 2, 3; Thetidem vulnerat, *Phyl.* 82; Geryonis ar-
 menta Herculi custodit, II, 5, 10, 11; pater Palæmoni-
 s, I, 9, 16, 8; Erichthonii ex Athide al. e Minerva,
 III, 14, 6, 3; Periphætæ ex Anticlea, III, 16, 1, 3; pater
 Camilli, *Acus.* 6; Cabiurum, *Pher.* 6; Vulcani signum
 in Academia, *Ap. fr.* 32.
 Vulcania, festum Atticum, *Ister* 3, 4
 Vulpes Thebanum agrum infestans, II, 4, 6, 8.
 Vultur, Typhonis ex Echidna f., in Caucaso, II, 5, 11, 12.
 Vultur Melampodem docet, cur prole careat Iphiclus,
Pher. 75.

X.

Xanthi, populus Thraciæ, *Hec.* 134.
 Xanthippe, Dori f., Pleuronis uxor, I, 7, 7, 1.

Xanthippus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Xanthis, Thespis f., Homolippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Xanthus, equus immortalis, Peleo datur a Neptuno, III, 13, 5, 5.
 Xanthus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Xanthus Thebanus a Melantho, Atheniensium rege, interficitur, *Ephor.* 25.
 Xanthus, fluvius Lyciæ, *Hec.* 242.
 Xanthus, urbs Lyciæ, *Hec.* 241.
 Ξανθασία Spartanorum, *Theop.* 197.
 Xenocrates philosophus apud Dionysium juniorem, *Tim.* 128.
 Xenodamus, Menelai e Cnossia Nympha f., III, 11, 1.
 Xenodice, Minois e Pasiphae f., II, 1, 2, 6.
 Xenodice, Sylei f., cum patre ab Hercule necatur, II, 6, 3, 3.
 Xenopatra, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10.
 Xenophanes, Colophonius, quando vixerit, *Tim.* 92; *Ap. fr.* 77.
 Xenopithea, Lysandridæ mater, mulier formosissima, a Lacedæmoniis interfecta, *Theop.* 268.
 Xera, urbs prope Herculeas columnas, *Theop.* 225.
 Xerxes classem contra Græciam parat, *Ephor.* 111; ad eum venit Themistocles, *ibid.*, 115; ex quo loco prælium Salaminium spectaverit, *Phanod.* 16.
 Xiphodres; symboli, quod Idanthurus Dario miserat, interpretes, *Pher.* 113.
 Xiphonia, urbs Siciliæ, *Theop.* 207.
 Xuthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 19.
 Xuthus, Hellenis f., *Hell.* 10; Peloponnesum obtinet; ejus e Creusa progenies, I, 7, 3.
 Xylus, urbs Cariæ, *Hec.* 238.
 Xypete, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 77; *Phanod.* 8.

Z.

Zaleuci leges, *Ephor.* 47; Zaleucus, Locrorum in Italia legislator nullus unquam fuit, *Tim.* 69.
 Zamolxis Getis in Thracia initia demonstravit, *Hell.* 173.
 Zancleæ Chalcidenses evocant, *Ant.* 10.
 Zancle, urbs Siciliæ, *Hec.* 43.
 Zancus, terrigena, *Hec.* 43.
 Zaueces, gens Libyæ, *Hec.* 307.
 Zebyttis, oppidum Libyæ, *Hec.* 302.
 Ζεῦπά, indumentum, *Theop.* 5.
 Zelas, Nicomedi filius, Bithynorum rex, Galatis insidias struens occumbit, *Phyl.* 32.
 Zelus, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
 Zenonis Eleatæ ætas, *Ap. fr.* 83.
 Zephyrus ventus, *Acus.* 3; ejus epitheton ἀργύρεος, *Acus.* 3.
 Zerania, regio Thraciæ, *Ephor.* 148; *Theop.* 48.
 Zeranii, gens Thraciæ, *Theop.* 173.
 Zetes, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; Harpyias persequitur, I, 9, 21, 7; al. ab Hercule necatur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Zethus, Jovis ex Antiopæ f., frater Amphionis, III, 10, 1, 4; Lyco ac Dirce uxore necatis, Thebis regnat, Thebam in matrimonium ducit, III, 5, 5, 4.
 Zethus ex Aedone suscipit Itylum et Naidem, *Pher.* 102.
 Zethus et Amphion, Thebarum conditores, Dioscuri Leucopoli cognominantur, *Pher.* 102.
 Zeuxippe, Pasithea soror, conjux Pandionis, III, 14, 8, 1.
 Zeuxippe, mater Priami, Strymo vocatur, *Hell.* 137.
 Zeuxippus, Eumeli f., *Hell.* 10.
 Zone, urbs Ciconum, *Hec.* 132.
 Zopyrus Persa quoniam dolo Babylonem ceperit, *Theop.* 73.
 Zoroastri leges quando denuo confirmatæ, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Xanth.* 29.
 Zygaritis, oppidum Libyæ, *Hec.* 306.